

Roman Sękowski

HERBARZ

szlachty śląskiej

O-Po
TOM VI

**HERBARZ
SZLACHTY ŚLĄSKIEJ**

VI tom „Herbarza szlachty śląskiej”
wydano ze środków, jakich udzieliła

przy finansowym wsparciu

ROMAN SEŃKOWSKI

HERBARZ SZLACHTY ŚLĄSKIEJ

Informator genealogiczno-heraldyczny

TOM VI
O – Po

VIDEOGRAF II
Katowice

Fundacja „Zamek Chudów”

Fundacja „Zamek Chudów”

Herbarz szlachty śląskiej, t. 6

Redakcja

HALINA SZAJOR

JAROSŁAW SZYMAŃSKI

Współpraca redakcyjna

PRZEMYSŁAW NOCŃ

Indeksy

ANNA SĘKOWSKA

Koncepcja i opracowanie graficzne

JERZY KUŚMIERZ

Projekt okładki

ANNA ŁOZA-DZIDOWSKA

Redakcja techniczna

DAMIAN WALASEK

Skład i łamanie

BOŻENA WINCENCIAK

Skanowanie i obróbka herbów

BOGUSŁAW TRYBUS

Korekta

ELŻBIETA SPADZIŃSKA-ŻAK

Wydanie I, wrzesień 2008

Videograf II Sp. z o.o.

41-500 Chorzów, al. Harcerska 3 C

tel.: (0-32) 348-31-33, 348-31-35

fax: (0-32) 348-31-25

office@videograf.pl

www.videograf.pl

© Fundacja „Zamek Chudów”

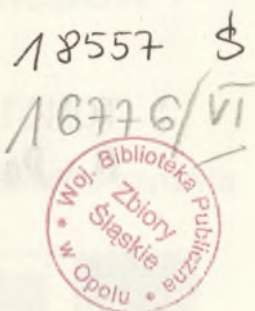
ISBN 83-7183-213-3 (komplet)

ISBN 978-83-7183-596-4 (tom VI – oprawa twarda, całopapierowa)

ISBN 978-83-7183-597-1 (tom VI – oprawa twarda, złocona)

Wpisano do Księgi Akcesji

Akc. nr 14 99 09/2651

O

OBERDORF

zob.

SCHWARTZ

OBERER

Ród wolnych wójtów (włodyków), później szlachta księstwa karniowskiego.

W 1444 roku Matias Oberer ze Złatych Hor (Zuckmantel) był właścicielem majątku w Ondřejovicach (Endersdorf). W 1470 roku właścicielem tej miejscowości był Wawrzyniec (syn poprzedniego?), który w 1475 roku występuje jako wójt, a w 1480 roku – starosta Głucholaz (Ziegenhals) w księstwie nyskim (wg innych źródeł wójtami Głucholaz w XV wieku, aż do 1529 roku była rodzina Girlachów).

W 1504 roku właścicielem Ondřejovic (Endersdorf) był Krzysztof, a w latach 1515–1531 – Andrzej von Oberer, który w 1531 roku wraz z żoną Jadwigą sprzedał Ondřejovice (Endersdorf), Latzdorf (część Ondřejovic) i Dolní Grunt (Dolní Udolí – część Złatych Hor) Wolframowi von Schoff (Schaffgotsch).

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 841

OBERG

Herb szlachecki

Herb rycerski

Herb baronowski

Ród rycerski pochodzący z Dolnej Saksonii, z miejscowości o tej samej nazwie, znany od 1100 roku. Na Śląsku pojawili się na przełomie XVI i XVII wieku i w XVII wieku uzyskali tytuł baronów.

Prawdopodobnie pierwszym, który osiadł na Śląsku, był Baltazar Henryk von Oberg, od 1621 roku właściciel (lenno) zamku i majątków: Małkowice (Malkowitz) i Sadków (Gross Schottgau)

koło Wrocławia (Breslau) oraz Dębника (Damnig) koło Namysłowa (Namslau), Kalkowa (Kalkau), Łąki (Wiesau) i Brzeziny Polskiej (Klein Briesen) w księstwie nyskim. W latach 1632–1641 był radcą wyższego urzędu księstw śląskich we Wrocławiu (Breslau) i kanclerzem księcia Jerzego Rudolfa brzeskiego, w latach 1650–1654 starostą księstwa wrocławskiego. W 1638 roku (18.02.) uzyskał potwierdzenie starego stanu rycerskiego, a w 1651 roku (2.01.) otrzymał tytuł czeskiego barona. Zmarł 28.06.1654 roku, jego epitafium z czerwonego marmuru znajdowało się w kościele św. Wojciecha we Wrocławiu (Breslau).

W tym samym czasie osiadł na Śląsku Wilhelm von Oberg (brat?) – w 1631 roku kanclerz urzędu księstwa świdnicko-jaworskiego.

Baltazar Henryk prawdopodobnie miał co najmniej czterech synów:

- Kaspra Henryka (zm. 28.03.1679 r.) – kanonika katedry i dziekana kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau). Jego epitafium znajduje się w katedrze wrocławskiej. Utworzył on z majątków odziedziczonych po ojcu fideikomis;
- Ferdynanda – jezuity, rektora kolegium jezuickiego w Krumlovie i regenta konwiktu we Wrocławiu (Breslau) oraz administratora majątku

Otyń (Deutsch Wartenberg) koło Zielonej Góry (Gruenberg);

- Jana (zm. 11.08.1689 r.) – kanonika i kancle-rza kapituły katedry św. Jana we Wrocławiu (Breslau);
- Konstancyjna (zm. 11.07.1690 r.) – syndyka księstwa nyskiego. Miał on dwóch synów: Karola Leopolda (zm. 29.11.1719 r.) – radcę wyższego urzędu śląskiego i właściciela Małkowic (Malkowitz), którego Sinapius nazywa „wielkim mecenasem kultury i sztuki”, oraz Ferdynanda Ernesta – dyrektora kasy i deputowanego stanów księstwa wołowskiego.

Prawdopodobnie synem Baltazara Henryka był również Samuel, który wyjechał do Ameryki.

Na Śląsku ród wymarł w XVIII wieku, w 1803 roku (10.07) Benedykt Wilhelm Jerzy i Hilmar Ludwik Wilhelm Ernest z Saksonii otrzymali tytuły pruskich hrabiów.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 679–681; t. II, s. 391

Zedlitz, t. III, s. 472

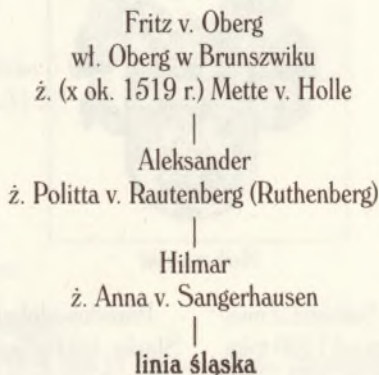
Błażek, t. I, s. 76

Doerr, s. 120, 132

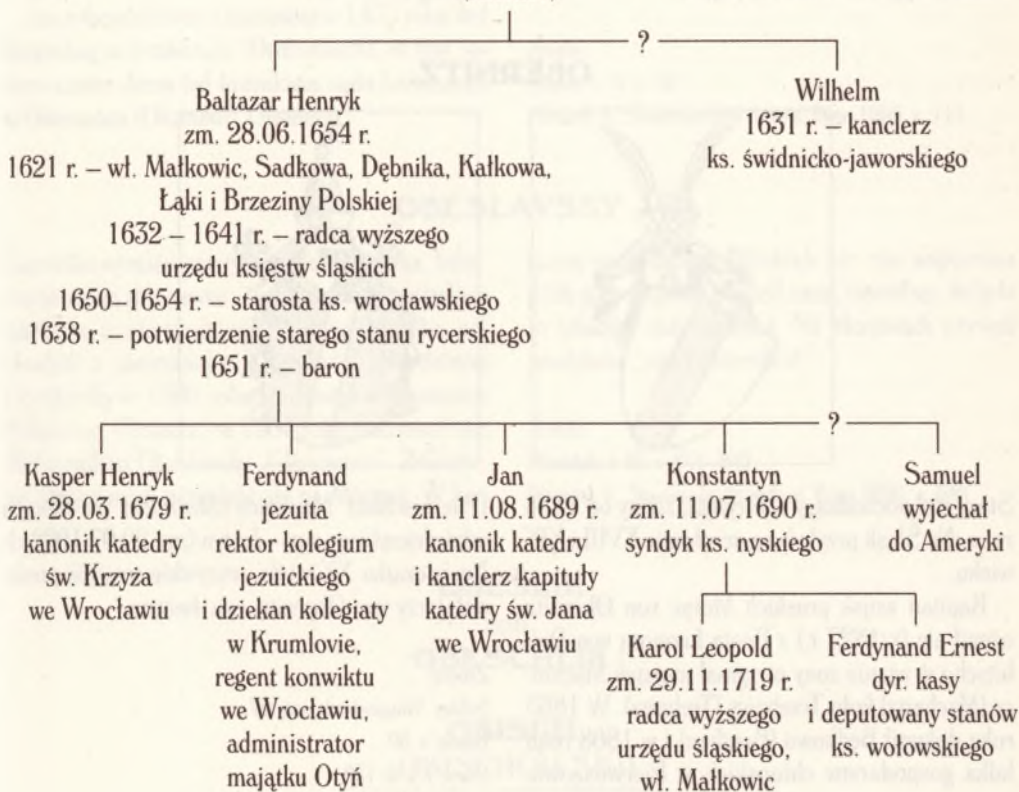
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. IX, Limburg 1998, s. 480–481

GENEALOGIA

Przodkowie linii śląskiej

Linia śląska

N. v. Oberg
(Hilmar?)

OBERLAENDER

Szlachta pochodząca z Saksonii, gdzie w 1623 roku (14.07.) szlachectwo Rzeszy otrzymał Tobiasz Oberlaender i jego kuzyni – bracia: Erhard,

Jan sen. i Jan jun. Ród miał majątki również na Górnych Łużycach.

Henryk Gottlob von Oberlaender w latach 1716

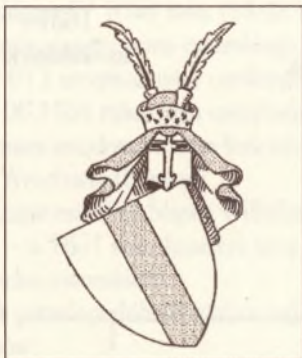
–1733 posiadał majątki w okolicy Zgorzelca (Goerlitz), a Jerzy Fryderyk w 1740 roku był zarządcą lasów w państwie Muskau. Ten ostatni posiadał majątki również na Śląsku.

Źródła:

Błażek, t. III, s. 32

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. IX, Limburg 1998, s. 484

OBERNITZ

Stary ród pochodzący z Turynгии, znany od 1258 roku. Na Śląsk przybyli na przełomie XVIII i XIX wieku.

Kapitan wojsk pruskich Moryc von Obernitz ożenił się (x 1827 r.) z Beatą Leonorą von Diebitsch i w wianie żony otrzymał majątek Machnice (Machnitz) koło Trzebnicy (Trebnitz). W 1863 roku dokupił Będkowo (Bentkau) i w 1868 roku kilka gospodarstw chłopskich w Pierwoszowie

(Puerbischau). Machnice (Machnitz) po Morycu odziedziczył jego syn – Justyn (zm. 20.07.1902 r.). Na początku XX wieku wszystkie majątki posiadał Jerzy von Obernitz, syn Justyna.

Źródła:

Schles. Wappenbuch, szp. 97

Krane, s. 80

Dorst, t. I, nr 150

OBESCHLIK

(OBESCHLIK von LITULTOWITZ, OBEŠLIK z LITULTOVIC, OBEŠLIK z LIPULTOVIC)

Szlachta morawska występująca również w księstwie opawskim, gdzie siedzibą rodową były Litultovice (Leitersdorf). Według Pilnáčka, pisali się „z Lipultovic”.

Jan Obeschlik von Litultowitz w 1433 roku był burgrabią w Drahotuše (Drahotusch), w tym samym czasie Jerzy był ławnikiem sądu biskupiego w Ołomuńcu (Olomouc, Olmuetz)

W 1534 roku występują w dokumentach Dietrich i Wacław, a w 1553 roku Jan, który był również ławnikiem sądu biskupiego w Ołomuńcu (Olomouc, Olmuetz).

Źródła:

Blažek, t. IV, s. 52

Pilnáček J., Staromoravští rodové, Brno 1996, s. 111

OBESLAVSKY

Nazwisko wymieniane tylko przez Pilnáčka. Informacje nie są zbyt pewne – w źródłach górnośląskich nazwisko to nie występuje. Według Pilnáčka, pochodzili z nieznanego „Obeslavia”. Bartłomiej Obeslavsky w 1598 roku studiował w Ołomuńcu (Olomouc, Olmuetz), w 1604 roku studiował tam Maksymilian Obeslavsky „Glivicensis”. Z Górnego Śląska mieli przenieść się na Morawy. W her-

barzu morawskim Pilnáček nic nie wspomina o ich górnośląskim pochodzeniu, twierdząc, że była to szlachta nobilitowana. Na Morawach używali predykatu „von Loewenfeld”.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 841–842

Pilnáček J., Staromoravští rodové, Brno 1996, s. 346

OBEŠLIK

zob.

OBESCHLIK

OBISCH

(OBISCHOWSKI)

Stary ród śląski, według legendy rodowej wywodzący się z arystokracji Kwadów. Nazwisko prawdopodobnie wzięli od miejscowości Obiszów (Obisch) w księstwie głogowskim.

Pierwsze informacje, niezbyt pewne, pochodzą z przełomu XIII i XIV wieku: w 1298 roku Miko-

łaj Obisch był właścicielem Kojęcina (Koientschin?) koło Góry Śląskiej (Guhrau), inny Mikołaj występuje w dokumentach w 1335 roku, Jan – w 1404 roku. Za ich najstarszą siedzibę uważa się miejscowość Schabitzten (obecnie część Grębocic – Gramschuetz) koło Głogowa (Glogau). Później,

pod koniec XVI wieku, kupili Żabin (Schabenau) koło Góry Śląskiej (Guhrau).

W 1517 roku właścicielem Schabitzten był Matz (Mateusz) von Obisch, miał syna – Jana, który tę miejscowość odziedziczył po ojcu. Jan w 1539 roku sporządził testament. Żonaty z Anną von Poppshuetz z Chróściny (? Falkenau) koło Grodkowa (Grottkau) na Dolnym Śląsku, miał sześcioro dzieci: Annę – żonę Zygmunta von Liedlau z Ligoty (Ellguth), Krzysztofa, Jana jun., Małgorzatę – żonę Jana von Kreckwitz, Jerzego i Melchiora.

Najmłodszy – Melchior miał syna Mikołaja, znanego z dokumentów z 1566 roku. Jerzy miał dwóch synów – Ernesta i Krzysztofa; Jan jun. miał syna – Jana, zmarłego w młodości.

Ród kontynuował najstarszy syn Jana sen. – Krzysztof, właściciel Żabina (Schabenau) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Żonaty z Małgorzatą von Rothkirch, wdową po Melchiorze von Stosch z Szymocina (Simbsen) w księstwie głogowskim, miał córkę Magdalенę, żonę Jerzego von Loeben oraz syna – Jana.

Jan (zm. 1574 r.), właściciel Żabina (Schabenau), żonaty z Ludmiłą (zm. 1573 r.), córką Krzysztofa von Kreckwitz z Jakubowa (Jakobskirch) w księstwie głogowskim, miał trzy córki: Ewę (ur. ok. 1565 r.) – żonę Hieronima von Koeckritz z Rudna (Raudichen), Sabinę – żonę Melchiora sen. von Glaubitz i Annę – żonę Jana von Spiller oraz jedyne go syna – Abrahama.

Abraham (ur. ok. 1566 r. – zm. 9.04.1630 r.) odziedziczył Żabin (Schabenau). Żonaty (x ok. 1587 r.) z Barbarą, córką Walentyna von Glaubitz, miał siedmioro dzieci: dwóch najstarszych synów N. – prawdopodobnie zmarło po urodzeniu, Jana Alberta – który kontynuował ród, Walentyna – zmarłego w Czechach, Krzysztofa – zmarłego w Prusach, Annę Marię – żonę Krzysztofa von Busewoy, właściciela Zaborowic (Saborwitz) koło Góry Śląskiej (Guhrau) i Annę – żonę Adama von Raussendorff z Kłody Wielkiej (Gross Kloden) koło Góry Śląskiej (Guhrau).

Jan Albert, właściciel Żabina (Schabenau), żonaty z Barbarą, córką Jana von Dyhrn z Ryczenia (Ruetzen) koło Góry Śląskiej (Guhrau), miał jednego syna i trzy córki: Jan Ernest – zginął na wojnie, Anna Barbara – była żoną (x 23.03.1650 r.) Fryderyka von Redern, Jadwiga – żoną Jerzego Zygmunta von Busewoy i Anna – żoną (x 13.04.1647 r.) Wacława von Hack (Hacke?).

Na nich ród na Śląsku wymarł w drugiej połowie XVII wieku.

Przejęciowo również pojawiali się w księstwie opawskim (potomkowie Walentyna z Czech?) pod nazwiskiem „Obischowski”.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 681–682; t. II, s. 846

Błażek, t. IV, s. 52

Pilnáček, t. III, s. 842

GENEALOGIA

Matz (Mateusz) v. Obisch
1517 r. – wł. Schabitzten

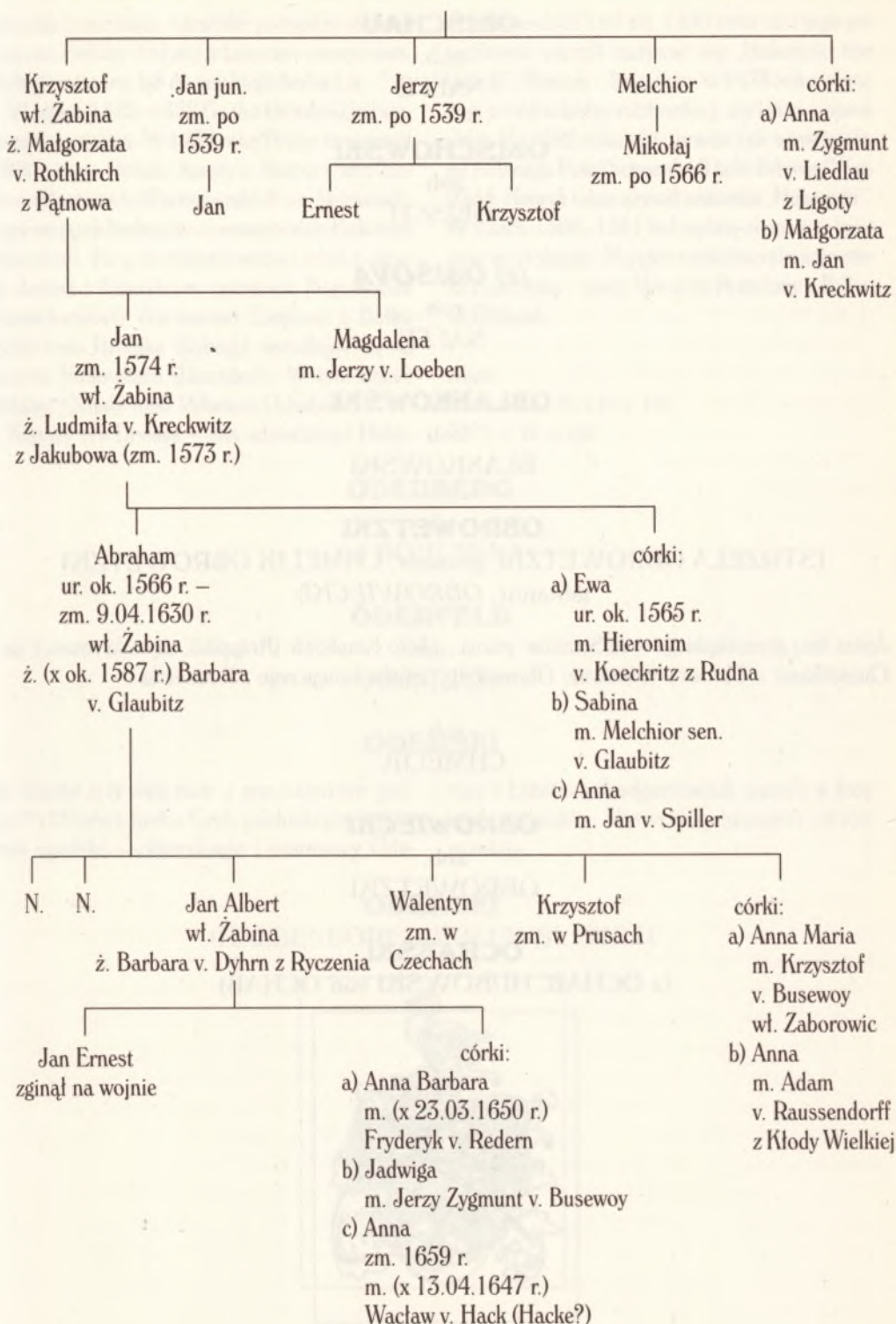
|
Jan

zm. ok. 1539 r.

wł. Schabitzten

ż. Anna v. Poppshuetz
z Chróściny

|

OBISCHAU

zob.

NAEFE

OBISCHOWSKI

zob.

OBISCH

(z) OBIŠOVA

zob.

NAEFE

OBLANKOWSKI

zob.

BLANKOWSKI

OBROWETZKI

(STRZELA OBROWETZKI genannt, CHMELIK OBROWETZKI
genannt, *OBROWIECKI*)

Jedna linia górnośląskiego rodu Strzelów, zwana kolo Krapkowic (Krappitz), używała również na-
Chmielikami z Obrowca (Oberwitz, Obrowetz) zwiska zastępczego „Obrowetzki”.

zob.

CHMELIK

OBROWIECKI

zob.

OBROWETZKI

OCHABSKI

(z OCHAB, HUKOWSKI von OCHAB)

Szlachta cieszyńska, nazwisko pochodzi od miejscowości Ochaby (Ochab) w księstwie cieszyńskim. Ich herb zaliczany był do polskiego herbu Lis.

W latach 1442–1452 Gocho Ochabski był starostą cieszyńskim. W 1437 roku Drslav (zm. przed 1466 r.) von Ochab, żonaty z Barbarą von Rochov z Bartošovic (Parschendorf) na Morawach, kupił majątek biskupów ołomunieckich Hukovice (Hausdorf). Po jego śmierci wdowa wraz z synami Janem i Henrykiem sprzedała Bartošovice (Parschendorf) Wacławowi Czeplowi z Belku (Belk) koło Rybnika (Rybnik), osiedlając się na stałe w Hukovicach (Hausdorf). W tym czasie Ochaby (Ochab) miał Mikulasz Ochabski.

Starszy syn Drslava – Jan odziedziczył Huko-

vice (Hausdorf) i od ok. 1480 roku on i jego potomkowie zaczęli nazywać się „Hukowski von Ochab”. Henryk – brat Jana, w 1475 roku występuje wśród szlachty raciborskiej, a później – opawskiej. W 1492 roku obaj bracia byli właścicielami Krásnego Pola (Schoenfeld) koło Brłovca (Wagstadt). Henryk także używał nazwiska „Hukowski”. W latach 1508–1511 był sędzią ziemskim księstwa opawskiego. Majątek odziedziczyła jego córka Katarzyna – żona Mikołaja Praschmy z Bilkowa (Bilkau).

Źródła:

Błażek, t. II, s. 86; t. IV, s. 133

C.D.S., t. VI, nr 256

ODERBERG

zob.

(z) BOHUMINA

ODERFELD

zob.

HEINRICH

ODERSKI

Na Śląsku żyły dwa rody o tym nazwisku: polscy (?) Oderscy herbu Gryf, pochodzący z księstwa opolsko-raciborskiego i morawscy Ode-

rscy z Lideřova (Ludgerzowitz), osiedli w księstwie opawskim. Nie wszyscy historycy ich różnią.

ODERSKI

(HALBENDORF, z POLUWSI, MISE)

Według historyków śląskich ród przybyły z Polski, gdzie nazywali się „Odorski”. Heraldycy polscy twierdzą odwrotnie, co jest bardziej prawdopodobne. Uruski w haśle Odorski herbu Gryf wymienia majątki należące do Odorskich z Lideřova (Ludgerzowitz).

Ich siedzibą rodową była prawdopodobnie Półwieś (Halbendorf) koło Opola (Oppeln), obecnie dzielnica Opola (Oppeln). Używali zamiennie nazwiska „Halbendorf”, „z Poluwsy”, „Missia”.

Jan Odorski vel Odorski herbu Gryf, pochodzący ze Śląska, był w Polsce dworzaninem Spytka z Melsztyna i poległ wraz z nim w bitwie z Tatarami nad Worskłą w 1399 roku.

W 1461 roku Conrad von der Oderaw występuje jako świadek w dokumentach księcia Mikołaja opolskiego, w 1488 roku Missia (Mikołaj) Odorski występuje w dokumentach miejskich opolskich.

W katedrze opolskiej znajduje się epitafium zmarłego w 1546 roku Jana z Poluwsy herbu Gryf, prawdopodobnie ostatniego przedstawiciela tego rodu (zob. Halbendorf).

Źródła:

Błażek, t. II, s. 86

Schles. Wappenbuch, szp. 97

Uruski, t. XII, s. 248

C.D.S., t. VI, nr 254, 380

ODERSKI

(ODERSKI von LIDERZOW, ODESKY z LIDEŘOVA)

Stary ród morawski pochodzący z Lideřova (Ludgerzowitz) koło Olomuńca (Olomouc, Olmuetz), który po nabyciu w połowie XV wieku majątku Odry (Odrau), zaczął nazywać się Odorskimi.

W 1436 roku bracia Benesz, Jan i Hieronim z Lideřova (Ludgerzowitz) otrzymali Domoradovice (Damadrau) w księstwie opawskim. W 1451 roku Benesz majątek ten sprzedał i kupił Odry (Odrau). W 1465 roku był sędzią ziemskim księstwa opawskiego i wspólnie z bratem Janem posiadali Buchlovice na Morawach. Ich siostra – Małgorzata była (x przed 1437 r.) żoną Wacława z Ořehova.

Hieronim – trzeci z braci, miał część Buchlovice i w latach 1480–1494 był właścicielem Odry

(Odrau). Żonaty z Heleną ze Zvole, miał synów: Jarosława, Piotra, Hieronima jun. i Jana. Najmłodszy – Jan zmarł w 1543 roku.

Hieronim jun. i Piotr – znani są z dokumentów z lat 1505 i 1519. W 1519 roku sprzedali Odry (Odrau) Janowi i Wacławowi von Fuellstein. Piotr kupił Rozumice (Roesnitz) i Dzierzkowice (Dirschkowitz) koło Głubczyc (Leobschuetz).

Najstarszy – Jarosław, kupił w 1519 roku Krzanowice (Krzanzowitz) koło Raciborza (Ratibor) i Chuchelną (Kuchelna), w 1520 roku posiadał Odry (Odrau), w 1522 roku kupił Životice (Seitendorf). Żonaty z Felicją Wysocką z Wysokiej (Waisack) koło Głubczyc (Leobschuetz), miał córkę Małgorzatę (zm. 1573 r.) – żonę (x ok. 1526 r.)

Wawrzyńca (Lorenz) von Drahotusch, oraz synów: Jana i Jarosława jun.

Jan – żonaty z Katarzyną von Rottenberg z Kietrza (Katscher) koło Głubczyc (Leobschuetz), był właścicielem Dzierżysławia (Dirschel) koło Głubczyc (Leobschuetz). W 1534 roku kupił od Franciszka von Rottenberg zamek i miasto Kietrz (Katscher) (?).

Jarosław jun. – brat Jana, miał dzieci (?): Jarosława, Piotra, Felicję, Annę i Wacława. Według części historyków były to dzieci nie Jarosława jun., a jego brata – Jana.

Z córek: Felicja była żoną Tobiasza Moschowskiego z Morawczina, właściciela Životice (Žywoćtitz), a Anna – żoną Jerzego Vlka z Konecchlumu, właściciela Slavkova (Schlakaum).

Jarosław (syn Jarosława jun.?), żonaty z Elżbietą von Fuellstein, został 15.08.1548 roku zabity w Bílovcu (Wagstadt). Według innych historyków, zamordowany został Jarosław jun.

Wacław – w młodości dworzanin księząt Ferrary, żonaty był dwukrotnie: 1. z Dorotą von Fuellstein, 2. z Marią Horecką z Horlky na Morawach. Miał trzech synów zmarłych w dzieciństwie oraz jedną córkę. Zmarł w 1575 roku, pochowany został w kościele św. Maurycego w Olomuńcu (Olomouc, Olmuetz).

Piotr (ur. 1536 r.) – w 1557 roku kupił od braci Matzak Sudice (Zauditz). Był urzędnikiem księząt karniowskich. Zmarł w 1571 roku w wieku 35 lat, pochowany został w Sudicach (Zauditz). Żonaty z Magdaleną (zm. 1570 r.) – córką Wolfa von Drahotusch z Boboluszek (Bobolusk) koło Głubczyc (Leobschuetz), miał trzynaścioro dzieci, z których na przełomie XVI i XVII wieku żyło ośmioro, sześciu synów i dwie córki:

- Katarzyna – prawdopodobnie nie wyszła za mąż, pochowana została w Sudicach (Zauditz);
- Jarosław (ur. 1556 r.) – zmarł w wieku 30 lat w 1586 roku, pochowany w Sudicach (Zauditz);
- Jerzy – żonaty z Katarzyną von Nawoy z Dolnej (Dollna), miał dziewięcioro dzieci, z których Jarosław, Piotr oraz Anna zmarli w dzieciństwie. Pozostali: Jan – w 1620 roku (16.09.) był właścicielem Damaska (Damasko), Krzysz-

tof – w 1621 roku właścicielem Podvihova (Podvihof) i deputowanym stanów księstwa opawskiego oraz Adam, Wilhelm, Marianna i Magdalena;

- Jan – nieżonaty, w 1592 roku sprzedał Sudice (Zauditz) Ernestowi von Falkenhayn, zmarł w wieku 34 lat w 1593 roku;
- Adam (ur. 1559 r.) – długi czas przebywał na dworze cesarzy Maksymiliana i Rudolfa. Żonaty był (x 1583 r.) z Magdaleną, córką Jerzego Planknara z Kinsbergu, właściciela Wodzisławia Śląskiego (Loslau) na Górnym Śląsku, wdową po Jakubie von Sporwein, która wniosła mu w wianie majątek ojca. Zmarł w wieku 26 lat w 1585 roku, pochowany został w Wodzisławiu Śląskim (Loslau). Miał córkę – Dorotę, niezamężną i syna – Wilhelma (ur. 1584 r. – zm. 1585 r.). W 1602 roku Adam Oderski (syn Jerzego) sprzedał Wodzisław Śląski (Loslau) Jerzemu Plawetzkiemu;
- Wolf (ur. 1562 r.) – żonaty był (x 1590 r.) z Ewą, córką Adama Posadowskiego z Wolczyńska (Konstadt) koło Kluczborka (Kreuzburg), wdową po Fryderyku von Gruttschreiber;
- Fryderyk (ur. 1565 r.) – w młodości podróżował po Francji i Niderlandach, później służył na dworze księząt oleśnickich. Żonaty z Barbarą von Schip z Branic (Branitz) koło Głubczyc (Leobschuetz), w 1618 roku kupił od Wilhelma Berzkowskiego Lubotyń (Liptin) i Ehrenberg (zaginiona wieś) koło Głubczyc (Leobschuetz);
- Barbara – była żoną Jerzego von Rottenberg z Kietrza (Katscher).

Jedna linia miała Gródczany (Hradčany, Hratschein) koło Głubczyc (Leobschuetz).

Wśród szlachty czeskiej w drugiej połowie XVI wieku występują bracia: Fryderyk, Wilhelm, Baltazar i Erazm (1580 r.) oraz Adam (1595 r.). *Linia czeska* otrzymała tytuły baronów i po wymarciu w ciągu XVII wieku *linii opawskiej*, przejęła część ich majątków: w latach 1612–1620 Antonin bar. Odersky von Liderzow był właścicielem Vikštejnu (Wigstein). Majątek ten odziedziczyła jego córka – Anna Magdalena (zm. po 1683 r.),

dwukrotnie zamężna: 1. z N. hr. von Kinsky, 2. z Ferdynandem Maksymilianem hr. von Trautmannsdorf. Drugi mąż przyjął do swojego nazwiska i herbu nazwisko i herb Oderskich – Trautmannsdorf-Oderski.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 682–683; t. II, s. 846–847

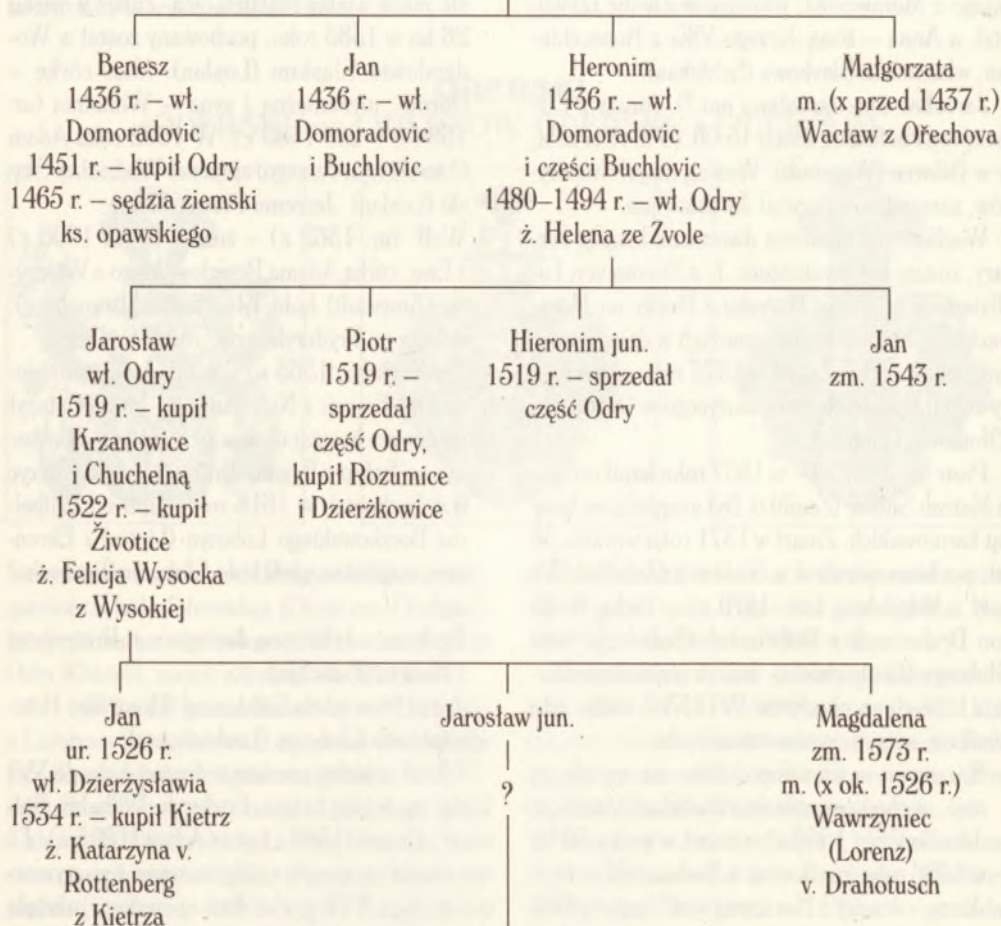
Blažek, t. II, s. 86; t. IV, s. 52–53

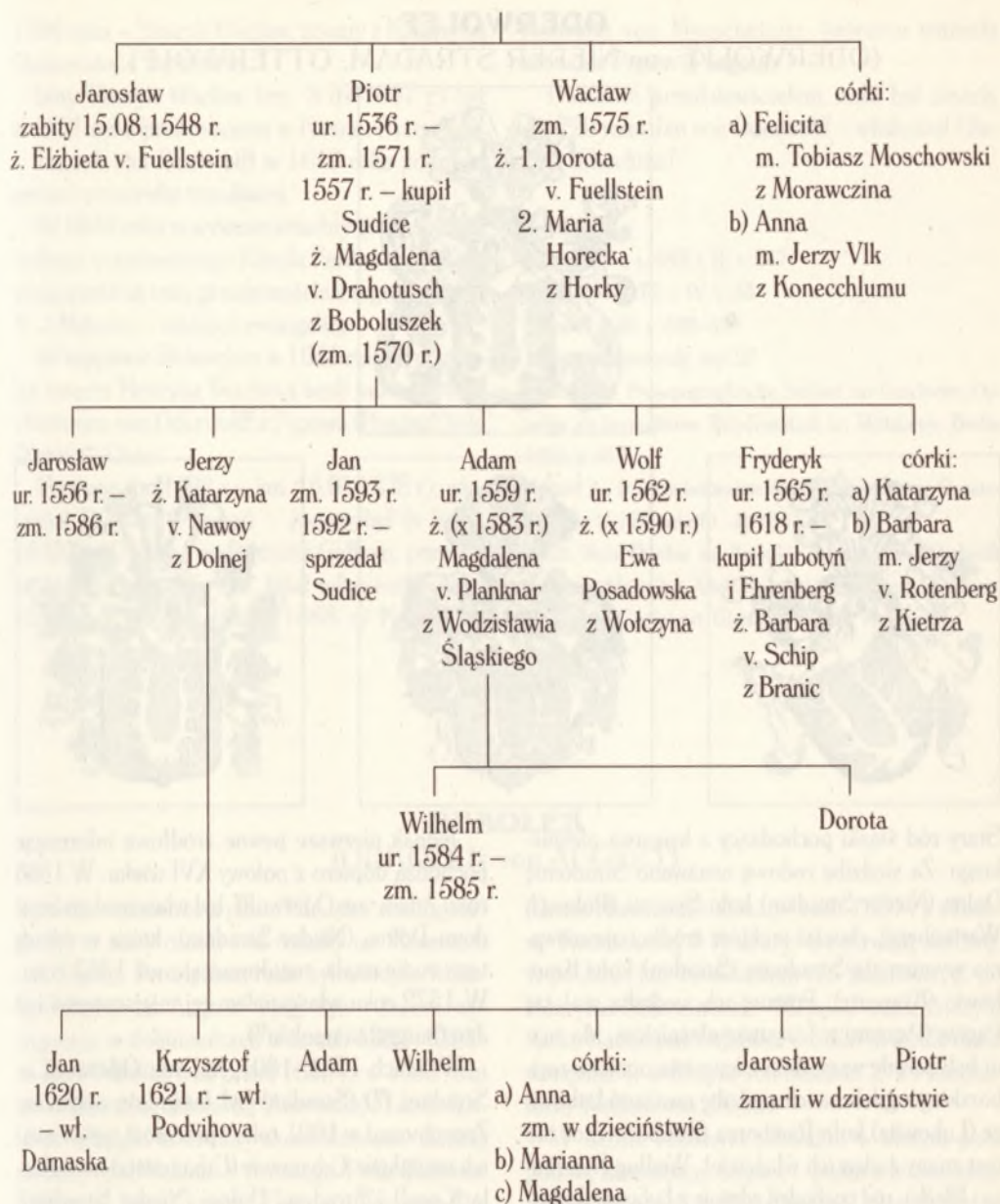
Pilnáček, t. III, s. 755–758

Sedlaček A., Bedeutung des von B. Paprocky verfassten Speculum fuer die Geschichte von Oesterr.-Schlesien, Beilage 9. Stammbaum der Gebrueder Jaroslav und Peter Odersky von Lideřov und Ahnenproben derselben Familie, (w:) Zeitschrift fuer Geschichte und Kulturgeschichte Oesterrisch-Schlesiens, Jg 11:1916, H. 1/3, s. 132–133

GENEALOGIA

N. z Lideřova
pocz. XV w.

ODERWANZ

zob.

ODROWAŻ

ODERWOLFF

(ODERWOLFF von NIEDER STRADAM, OTTERWOLF)

Stary ród śląski pochodzący z księstwa oleśnickiego. Za siedzibę rodową uznawano Stradomię Dolną (Nieder Stradam) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), chociaż niektóre źródła i opracowania wymieniają Stradunię (Stradun) koło Krapkowic (Krappitz). Później ich siedzibą stał się Pagów (Pangau) w księstwie oleśnickim, ale znani byli przede wszystkim z księstwa opolsko-raciborskiego, gdzie za ich siedzibę uważano Łubowice (Łubowitz) koło Raciborza (Ratibor), choć nie jest znany żaden ich właściciel. Według Sinapiusa i Błażka, ród pochodził właśnie z Łubowic (Łubowitz). Sądząc po nazwisku, bardzo prawdopodobne jest, że pochodzili z jakiejś miejscowości położonej w pobliżu Odry.

Według legendy rodowej, mieli pochodzić od książąt Kwadów i Lygiów. O ich rzekomo książęcym pochodzeniu wspomina Bartosz Paprocki. Podobno już w średniowieczu, w kronice klasztoru w Lubiążu (Leubus), występuje Kuncze Oderwolff.

Jednak pierwsze pewne źródłowe informacje pochodzą dopiero z połowy XVI wieku. W 1566 roku Adam von Oderwolff był właścicielem Stradomi Dolnej (Nieder Stradam), która w rękach tego rodu miała znajdować się od 1483 roku. W 1572 roku właścicielem tej miejscowości był Jan (burgrabia opolski?).

W latach 1581–1601 Jan von Oderwolff ze Straduni (?) (Stradun) był burgrabią opolskim. Zrezygnował w 1601 roku i przeniósł się do swoich majątków: Urbanowic (Urbanowitz) koło Koźła (Cosel) i Stradomi Dolnej (Nieder Stradam). Paprocki, przebywając w Opolu (Oppeln), mieszkał w jego domu i jemu oraz jego synowi – Janowi jun. poświęcił jeden rozdział Sztambucha Sleskiego. Jan jun. był właścicielem części Chechła (Chechlau) koło Gliwic (Gleitwitz), a w 1625 roku – Dobieszowic (Dobersdorf) koło Koźła (Cosel). W 1689 roku właścicielem Chechła (Chechlau) był Kasper Fryderyk (syn?), a po nim do

1706 roku – Henryk Waclaw, żonaty z Katarzyną Ozarowską z Piotrowic.

Inny Henryk Waclaw (zm. 8.07.1657 r.) był w 1651 roku proboszczem w Kietrze (Katscher).

Henryk von Oderwolff w 1619 roku podpisał protest przeciwko katolikom.

W 1644 roku w wykazie szlachty górnośląskiej biskupa wrocławskiego Karola Ferdynanda Wazy wymienieni są trzej przedstawiciele tego rodu: N., N., i Mikołaj – wszyscy ewangelicy.

W księstwie oleśnickim w 1641 roku w pogrzebie księcia Henryka Waclawa brali udział Ernest i Hermann von Oderwolff z Pagowa (Pangau) koło Oleśnicy (Oels).

Hermann (ur. 1592 r. – zm. 16.01.1678 r.), właściciel Pagowa (Pangau) – żonaty był (x 8.11.1649 r.) z Dorotą von Prittwitz-Gaffron, przybraną córką N. Strachwitza. Miał tylko córkę Annę Elżbietę – żonę (x 22.11.1666 r.) Krzysztofa

Konrada von Mutschelnitz, któremu wniosła w wianie Pagów (Pangau).

Ostatnim przedstawicielem rodu był zmarły w 1720 roku Jan von Oderwolff – właściciel Chechła (Chechlau).

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 683; t. II, s. 847

Błażek, t. I, s. 76; t. IV, s. 53

Pilnáček, t. III, s. 842–843

Schles. Wappenbuch, szp. 97

Veldtrup D., Prosopographische Studien zur Geschichte Oppels als herzoglicher Residenzstadt im Mittelalter, Berlin 1995, s. 413

Weltzel A., Die Landesbeamte der Fuerstenthuermer Oppeln-Ratibor, (w:) Zeitschrift... Jg 12:1874

Randt, Neue Quellen zur Kenntnis der nationalen Herkunft des oberschlesischen Adels, (w:) Aus Oberschlesiens Vergangenheit und Gegenwart, Gleiwitz 1922, H. 1, s. 15

ODERWONS

zob.

ODROWĄŻ

ODKOLEK

(ODKOLEK von AUGZT)

Nazwisko wymieniane przez Pilnáčka, według niego był to stary czeski ród osiadły na Morawach i na Śląsku. Protoplastą rodu był włodyka Mikołaj Odkolek „ab Augezd” i jego syn – Jarosz, występujący w dokumentach w latach 1383–1398.

Jan I Odkolek (zm. przed 1635 r.) w 1620 roku był właścicielem Morawicy (Morawitz) i Lublic (Lublitz). Majątki te zostały skonfiskowane. Żonaty z Anną von Waldau z Krásnego Pola (Schoenfeld), miał dwóch synów: Erazma i Waclawa Dawida.

Jan II – brat Jana I, był właścicielem majątków na Morawach – zmarł bezpotomnie w 1619 roku.

Jan III (zm. przed 1630 r.), który podobno był bratem dwóch poprzednich, oprócz majątków na Morawach posiadał folwark w Hořticach Velkých

(Gross Hoschuetz). Żonaty (x ok. 1587 r.) z Esterą Tworkowską z Kravařy, dwukrotną wdową: 1. po Janie jun. Krawarskim von Schlewitz, 2. po Henryku Schweinochu. Majątek odziedziczyła Anna Katarzyna Odkolek (córką?), dwukrotnie zamężna: 1. z Jerzym von Matzak, 2. z Franciszkiem Wolfem von Jordan.

W herbie rodowym posiadali w złotym polu połowę koziorożca, klejnot – połowa koziorożca, później posiadali herb dwupolowy z tarczą sercową z herbem von Wartenberg.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 844

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. IX, Limburg 1998, s. 501–502

ODŘIVOUS

zob.

ODROWAŻ

ODROBINSKI

Nieznany ród szlachecki, który prawdopodobnie przejściowo występował na Górnym Śląsku.

W początkach XVIII wieku Stefan Odrobinski był proboszczem w Bieruniu (Berun) koło Pszczyzny (Pless). Zachowała się pieczęć z 1727 roku:

na tarczy róża heraldyczna, a nad nią sześcioramienna gwiazda. W klejnocie trzy strusie pióra.

Źródła:

Piłnáček, t. III, s. 844

ODROWAŻ

(ODŘIVOUS, ODERWONS, ODERWANZ)

Jeden z najstarszych czeskich rodów rycerskich. Siedzibą rodową była założona przez nich miejscowość Benešov z zamkiem Konopiště w Czechach. Imię Beneš (Benedykt) było ich imieniem rodowym, od którego wzięli nazwisko „Beneszowice”. Około 1062 roku Benesz, syn Drslava, przeniósł się na Morawy, gdzie na terenie księstwa opawskiego założył dwie miejscowości: Dolní Benešov (Dolny Beneszów, Beneschau) i Horní Benešov (Górny Beneszów, Benniszch). Od morawskich Beneszowiców (zob.) pochodzą prawie wszystkie górnos Śląskie rody Odroważy: panowie z Kravaří (Deutsch Krawarn), (zob.). Tworkowscy z Kravaří (Deutsch Krawarn) (zob.), Lasotowie (zob.) i Sedlnicy (zob.). Jedynie Buchtowie von Buchtitz (zob.), właściciele Otmętu (Otthmuth), przybyli z Dolnego Śląska i pochodzą z innej, czeskiej linii Beneszowiców.

Najbardziej znanym na Śląsku przedstawicielem Odroważy jest św. Jacek (Hiacynth). Według powszechnie przyjętej tradycji, miał urodzić się w Kamieniu Śląskim (Gross Stein) koło Opola (Oppeln) (wg innej hipotezy – w Kamieniu, w parafii Czernichów koło Krakowa).

Do Polski, według legendy rodowej, miał przybyć Paweł Odroważ w orszaku księżnej Dubrawy, żony Mieszka I. Miał on być protoplastą wszystkich polskich Odroważy. Do najwybitniejszych polskich Odroważy należał bez wątpienia Iwo Odroważ, w początkach XIII wieku biskup krakowski.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 876–877

Schneider B., Zur Geschichte von Beneschau im Kreises Ratibor, (w:) Oberschlesische Heimat, Bd. 1: 1905, s. 65–87

OEDT

Ród austriacki znany od XIII wieku, początkowo nazywali się Oeder. W połowie XIV wieku Konrad – syn Fryderyka von Oedt, żonaty z Gertrudą, wdową po Rugerze von Hohenfeld, miał dwóch synów: Marka i Mateusza, którzy byli założycielami dwóch podstawowych linii rodu.

Na Śląsku Jan Bernard z linii Mateusza był w 1722 roku prałatem i scholastykiem kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau).

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 390–391

OELHAFEN

Herb rodowy

Herb szlachecki z 1501 roku

Herb szlachecki z 1628 roku

Ród pochodził ze Szwajcarii, później osiadł w Norymberdze, gdzie należał do patrycjatu tego miasta. W 1489 roku (9.07.) szlachectwo Rzeszy otrzymał Sykstus Oelhafen (ur. 1466 r. – zm. 22.06.1519 r.), sekretarz i członek rady trzech cesarzy: Fryderyka III, Maksymiliana I i Karola V. W 1501 roku (24.04.) uzyskał on potwierdzenie stanu szlacheckiego.

Jeden z synów Sykstusa – Hieronim (zm. 6.08.1584 r.), przybył na Śląsk i osiadł we Wrocławiu (Breslau). Żonaty z Martą (zm. 24.06.1589 r.) von Buettner z Zacharzyc (Sacherwitz) koło Wrocławia (Breslau), miał dwóch synów: Leonarda i Krzysztofa.

Młodszy – Krzysztof (ur. 12.12.1577 r. – zm. 13.03.1622 r.) był właścicielem Praczy Widawskich (Protsch) i Widawy (Weide). Żonaty dwukrotnie: 1. z Łucją von Poley (ur. 1580 r.), 2. z Judytą Simmer von Simmerfeld, wdową po N. von Koye. Jego syn – Franciszek Fryderyk (zm.

po 1640 r.) był porucznikiem wojsk cesarskich, zmarł nieżonaty.

Starszy syn Hieronima – Leonard (ur. ? 04.1574 r. – zm. 23.02.1619 r.), członek rady miejskiej Wrocławia (Breslau), żonaty z Martą Pucher von Puche (ur. 1579 r. – zm. 20.04.1637 r.), miał syna Maksymiliana. Maksymilian (ur. 1599 r. – zm. 27.09.1648 r.), podobnie jak ojciec członek rady miejskiej Wrocławia (Breslau) i przedstawiciel urzędu królewskiego, odziedziczył po swoim kuzynie majątki Pracze Widawskie (Protsch) i Widawę (Weide) oraz posiadał Poświętne (Lilienthal, Wrocław-Poświętne). Żonaty z Martą Schmidt, wdową po N. von Doering, według Sinapiusa był ostatnim przedstawicielem rodu. Jednak jeszcze w XIX wieku we Wrocławiu (Breslau) i Brzegu (Brieg) żyli ich potomkowie.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 683; t. II, s. 848

Błażek, t. III, s. 32

GENEALOGIA

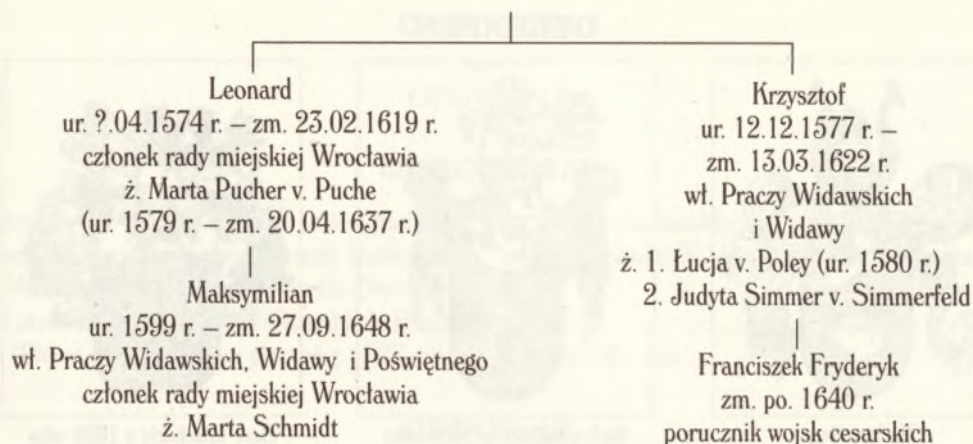
Sykstus v. Oelhafen
ur. 1466 r. – zm. 22.06.1519 r.

|
Hieronim

zm. 6.08.1584 r.

ż. Marta v. Buettner z Zacharzyc
(zm. 24.06.1589 r.)
|

OELLER
(OELLER von OELLERSBERG)

W 1710 roku (5.02.) czeskie szlachectwo z pre-
dykatem „von Oellersberg” otrzymał Jerzy Hen-
ryk Oeller, zarządca gospodarczy majątku w Wą-

soszy (Herrnstadt) koło Góry Śląskiej (Guhrau).

Źródła:

Blażek, t. II, s. 86

OESSEN

Szlachta księstwa oleśnickiego (?). W 1668 roku w Oleśnicy (Oels) mieszkał Adam Henryk von Oesen, doktor obojga praw. W 1670 roku występuje w Bierutowie (Bernstadt) jako świadek spo-

ządzenia testamentu. Prawdopodobnie przybył spoza Śląska.

Źródła:

Błażek, t. III, s. 99

OEXEL

Przybyły z Francji Antoni Oexel był od 1737 roku kanonikiem i kantorem katedry wrocławskiej (zm. 1751 r.).

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 848

OGIGEL

(OGIGEL von SCHLAUPITZ, OGIGEL ze SLOUPIC)

Stary ród śląski, według Pilnáčka protoplasta – Stanek Ogegla był ministerialem biskupa wrocławskiego. Siedzibą rodową były Słupice (Schlaupitz) w księstwie nyskim.

W 1399 roku występuje w dokumentach Ulryk Ogigel. W 1499 roku (4.12.) Janko Oggigel, właściciel Kubic (Kaubitz) koło Żąbkowic Śląskich (Frankenstein) zapisał 2 grzywny rocznego czynszu proboszczowi w Karlowicach (Carlowitz) koło Grodkowa (Grottkau). Jako świadek występuje Iban (Iwan) Oggigel – „marschall”, prawdopodobnie marszałek dworu biskupa wrocławskiego Jana IV Rotha. Ten sam Iwan Ogigel – marszałek, występuje w 1501 roku (22.03.) i w 1505 roku (29.05.) jako świadek w dokumentach biskupich.

Janko Ogigel z Kubic (Kaubitz) miał córkę N. – żonę (x ok. 1520 r.) Wolfa Wilczyca.

W 1517 roku Kasper Ogigel ze Słupic studiował na Akademii Krakowskiej. W 1529 roku Jan brał udział w obronie Wiednia przed Turkami.

W 1536 roku Dionizy Ogigel kupił Ondřejovice (Endersdorf) koło Złatych Hor (Zuckmantel), ten sam Dionizy w 1539 roku notowany jest w księgach ziemskich opolsko-raciborskich jako świadek.

Herb Ogigel występuje w wywodzie heraldycznym na grobowcu Abrahama von Hochberg i jego żony Anny von Logau.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 683

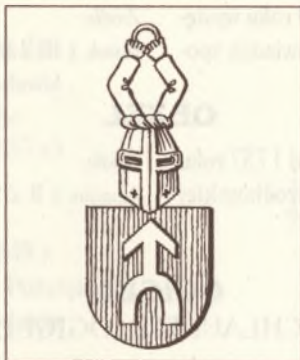
Błażek, t. I, s. 77; t. IV, s. 53

Pilnáček, t. III, s. 844-845

C.D.S., t. VI, nr 448; t. XXXIII, s. 86

Landbuecher Opp.-Rat., nr 266

OGON (OGONEK)

Stara, drobna szlachta górnosłaska herbu Ogończyk. Według Pilnáčka, przybyli na Górny Śląsk z Małopolski. Legenda rodowa nawiązuje do polskiej legendy herbowej o początkach herbów Ogończyk i Powąła. Protoplastą rodu miał być Piotr zwany Ogon – syn Piotra z Radzikowa, a brat Andrzeja zwanego Powąłą.

Pierwsze informacje o tym rodzie pochodzą z XIV wieku: Elszka (Elżbieta) Ogonek w latach 1398–1418 była zakonnicą, później starszą klasztoru (circatrix) norbertanek w Czarnowasach (Czarnowanż) koło Opola (Oppeln).

W pierwszej połowie XVI wieku Piotr Ogonek był właścicielem Żębów (Zembowitz) koło Olesna (Rosenberg), które w 1540 roku sprzedał Marusi Choru-

lownie (Dobschitz) z Choruli (Chorulla) koło Opola (Oppeln) – żonie Bernarda Wysockiego z Wysokiej (Wysoka) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz).

W początkach XVIII wieku Józef Władysław Ogon był starostą państwa bytomskiego. Żonaty z Franciszką von Schmidt, miał kilkoro dzieci, m.in. córkę Julianę (ur. 1734 r. – zm. 1795 r.) – żonę Karola Pelki z Borzysławic (Borislawitz) koło Koźła (Cosel). Była właścicielką Zależa (Zalense) koło Pszczyny (Pless), które w 1777 roku sprzedała swojemu zięciowi Karolowi Wachowskiemu – mężowi córki Joanny.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 845–846

C.D.S., t. I, s. 75, 92, 100, 109

OGRODZON

zob.

PENTLACH

OHEIMB

Nobilitowana szlachta czeska, mylona przez heraldyków ze starym rodem niemieckim z hrabstwa Leippe o tym samym nazwisku, ale z zupełnie innym herbem.

Śląscy Oheimbowie posiadali w herbie żurawia stojącego na jednej nodze, w drugiej trzymającego kamień, podczas gdy Oheimbowie niemieccy posiadali herb dwupolowy w pas i pierwotnie w górnym polu umieszczona była kozica, a w dolnym – siedem ociekających krwią strzał. Późniejszy herb: górne pole – rogi kozicy lub haki, dolne – siedem gwoździ. Taki herb przypisuje śląskim Oheimbom Zedlitz. Być może również na Śląsku pojawili się i przedstawiciele rodu niemieckiego.

Protoplastą rodu był Michał Oheimb, wymieniany w dokumentach w 1651 roku. Jan Leonard von Oheimb, radca kamery cesarskiej i członek rady hr. von Promnitz, później królewski poborca podatkowy we Wrocławiu (Breslau), w 1711 roku uzyskał szlachectwo czeskie, a w 1727 roku (2.10.) został wpisany w czeski stan rycerski. Jego potomkowie (synowie lub wnuki) podzielili ród na dwie linie: *starszą – Jana Jerzego Ferdynanda* i *młodszą – Augusta Filipa Maksymiliana*.

Linia starsza – Jana Jerzego Ferdynanda

Jan Jerzy Ferdynand von Oheimb (ur. 17.02.1756 r. – zm. Św. Katarzyna, Kattern 7.08.1832 r.) – landrat powiatu wrocławskiego, był właścicielem Pasterzyc (Pasterwitz) koło Wrocławia (Breslau), które w 1805 roku sprzedał, a kupił Cieszyce (Sechwitz) i Świętą Katarzynę (Kattern). Żonaty (x 178? r.) z Joanną Karoliną von Lauterbach (ur. 1761 r. – zm. 10.05.1814 r.), miał dwóch synów: Leonarda Ernesta Wilhelma i Jerzego Augusta Leberechta.

Leonard Ernest Wilhelm (ur. Cieszyce, Sechwitz 29.03.1793 r. – zm. Wrocław, Breslau 10.02.1850 r.) – major wojsk pruskich, odziedziczył majątek w Świętej Katarzynie (Kattern), w 1843 roku sprzedał go. Żonaty (x Wrocław, Breslau 11.07.1821 r.) z Albertyną Enger (ur. Wrocław, Breslau 8.01.1796 r. – zm. Bierzyce, Perschuetz 6.10.1881 r.), miał dwóch synów:

– Leonarda Ferdynanda Augusta (ur. Św. Kata-

rzyna, Kattern 5.07.1822 r. – zm. Lubiąż, Leubus 8.04.1874 r.) – właściciel majątku w Prawocicach (Probotschuetz) koło Trzebnicy (Trebnitz), żonaty (x 1854 r.) z Anną von Carnap (ur. Erfurt 4.11.1830 r. – zm. Lubań, Lauban 9.02.1902 r.), miał troje dzieci: Leonarda Ferdynanda Karola Jerzego (ur. Rawicz 2.09.1855 r.) – kapitana wojsk niemieckich, żonatego (x Bonn 12.05.1891 r.) z Fridą von Holtzbrink (ur. 6.02.1857 r.); Annę (ur. Wałbrzych, Waldenburg 3.10.1857 r.) – żonę budowniczego Karola Pampela i Waltera (ur. Prawocice, Probotschuetz 20.10.1868 r. – zm. Świdnica, Schweidnitz 8.12.1906 r.) – kapitana wojsk niemieckich, żonatego (x Rudnik, Rudnik 10.10.1899 r.) z Fryderyką Wilhelminą Martą von Selchow (ur. Racibórz, Ratibor 15.06.1868 r.); – Rudolfa Leonarda Ferdynanda (ur. 27.04.1839 r. – zm. Wronin, Wronin 11.01.1905 r.) – rycerza zakonu joannitów, który był właścicielem majątków: Wronin (Wronin) i Dobrosławice (Dobrosławitz) koło Koźła (Cosel) na Górnym Śląsku. Żonaty (x Dobrosławice, Dobrosławitz 20.06.1865 r.) z Toni Amalią Celestyną Himml (ur. Wronin, Wronin 18.04.1845 r.), miał także troje dzieci: Rudolfa Leonarda Ferdynanda Józefa Hugo (ur. Lichynia, Lichinia 19.03.1866 r.) – rycerza zakonu joannitów, właściciela Wronina (Wronin). Żonaty (x Pielaszkowice, Plaeswitz 28.09.1891 r.) z Fredą Adela Emmą Elżbietą bar. von Buddenbrock (ur. Wrocław, Breslau 3.06.1871 r.), miał cztery córki: Fredę Elżbietę Toni Erykę (ur. Wrocław, Breslau 27.08.1892 r.) – żonę (x 23.09.1911 r.) Egoną von Koschitzki; Fredę Emmę Helenę Ruth (ur. Wrocław, Breslau 24.02.1895 r.); Fredemarie Luizę (ur. Wrocław, Breslau 10.03.1899 r.) i Odę (ur. Wronin, Wronin 25.06.1910 r.); Rudolfa (ur. Wronin, Wronin 3.06.1881 r.) – rotmistrza strzelców konnych wojsk niemieckich, żonatego (x Berlin 12.02.1913 r.) z Adela Heleną Teklą Agnieszką von Schoeler (ur. Królewiec, Koenigsberg 10.11.1886 r.) oraz Helenę Toni Małgorzatę (ur. Wronin, Wronin 23.11.1879 r.) – żonę (x Wronin, Wronin

8.11.1904 r.) Karola von Hauenschild (zginął na wojnie 13.08.1916 r.).

- Brat Leonarda Ernesta Wilhelma – Jerzy August Leberecht (ur. 16.02.1796 r. – zm. 16.05.1888 r.) – był właścicielem majątków Bratowice (Barottwitz) koło Wrocławia (Breslau) i Mikoszo-wa (Niklasdorf) koło Świdnicy (Schweidnitz). Żona-ty (x Brzeg, Brieg 13.05.1823 r.) z Adelą Szarlottą Wilhelminą Fryderyką Antoniną von Korckwitz (ur. 30.04.1807 r. – zm. Pęciszów, Bothendorf 20.03.1870 r.), miał córkę – Helenę Elż-bietę (ur. Mikoszków, Niklasdorf 10.08.1845 r.) oraz syna – Pawła Jana Augusta (ur. Mikoszków, Niklasdorf 7.01.1837 r. – zm. Pęciszów, Bothen-dorf 23.07.1888 r.), właściciela majątku w Pęc-i-szowie (Bothendorf) koło Trzebnicy (Trebnitz). Żonaty (x Wrocław, Breslau 4.07.1872 r.) z Au-gustą Elfrydą Jadwigą bar. von Lorenz (ur. Wierz-bna, Wuerben 31.03.1847 r.), miał siedmioro dzieci:
- Adelę Frydę Jadwigę (ur. Pęciszów, Bothendorf 2.02.1874 r.);
 - Fryca Pawła Augusta (ur. Pęciszów, Bothendorf 24.04.1876 r.) – żonatego (x Wrocław, Bre-slau 20.03.1912 r.) z Elżbietą Metą Weber (ur. Langenfeld 11.04.1880 r.);
 - Pawła Augusta Roberta (ur. Pęciszów, Bothen-dorf 11.10.1877 r. – zginął na wojnie 10.06.1915 r.) – żonatego z Elżbietą Anną von Watz-dorf (ur. Schoenfeld 27.10.1887 r.), który miał córkę – N. (ur. Szczecin, Stettin 2.04.1915 r.);
 - Elfrydę Jadwigę Elżbietę (ur. Pęciszów, Bothen-dorf 4.10.1879 r.);
 - Jadwigę Elżbietę (ur. Pęciszów, Bothendorf 20.06.1881 r.);
 - Elżbietę Bertę (ur. Pęciszów, Bothendorf 2.01.1885 r.);
 - Augusta Jerzego (ur. Pęciszów, Bothendorf 25.02.1887 r.).

Linia młodsza – Augusta Filipa Maksymiliana

August Filip Maksymilian von Oheimb (ur. 26.05.1760 r. – zm. Strzegom, Striegau 9.12.1839 r.) – major wojsk pruskich, właściciel ma-jątku w Górnej Granicznej (Ober Streit) koło Świdnicy (Schweidnitz), był dwukrotnie żonaty:

1. (x Wrocław, Breslau 28.05.1792 r.) z Chry-stianą Luizą von Scheurich (ur. 21.07.1770 r. – zm. Wrocław, Breslau 26.06.1795 r.), 2. (x Strze-gom, Striegau 4.10.1796 r.) z Fryderyką Wilhel-miną Joanną Antoniną bar. von Duesterlho (ur. 19.10.1779 r. – zm. Strzegom, Striegau 19.10.1849 r.). Z drugiego małżeństwa miał dwóch sy-nów: Augusta Ferdynanda Leonarda i Adolfa Ka-rola Fryderyka.

August Ferdynand Leonard (ur. Strzegom, Striegau 25.08.1797 r. – zm. Górna Graniczna, Ober Streit 18.12.1870 r.) – właściciel Górnej Granicznej (Ober Streit), żonaty (x 1828 r.) z Fan-ny Martini (ur. 17.05.1803 r. – zm. Górna Gra-niczna, Ober Streit 25.08.1870 r.), miał dwie córki: Waleskę (ur. Górna Graniczna, Ober Streit 22.12.1837 r.) i Marię (ur. Górna Graniczna, Ober Streit 16.11.1839 r.) oraz syna – Woldemara Gustawa Adolfa (ur. Opole, Oppeln 4.11.1833 r. – zm. Szczytniki nad Kaczawą, Pohlschildern 10.08.1914 r.), majora wojsk niemieckich i ryce-rza zakonu joannitów, właściciela Szczytnik nad Kaczawą (Pohlschildern) koło Legnicy (Liegnitz). Żonaty (x Moeckern 9.11.1863 r.) z Aliną Jadwi-gą Lucją hr. von Hagen (ur. Moeckern 29.01.1841 r.), miał sześć córek i syna:

- Ewelinę (ur. Moeckern 8.10.1864 r.);
- Laurę (ur. Kwidzyń, Marienwerder 22.11.1867 r.);
- Alicję (ur. Kwidzyń, Marienwerder 7.10.1871 r.);
- Małgorzatę Waleskę Martę (ur. Kwidzyń, Ma-rienwerder 23.02.1873 r.) – żonę (x Szczytni-ki nad Kaczawą, Pohlschildern 8.05.1898 r.) Maksa von Prittwitz-Gaffron;
- Bolka (ur. Kwidzyń, Marienwerder 11.04.1875 r.) – właściciela Górnej Granicznej (Ober Streit) i Mierzowic (Merschwitz). Żonaty (x Krośnica, Kraschnitz 28.07.1909 r.) z Adelajdą Elżbietą Melanią Idą Emilią Matyldą Wiktorią hr. von Recke und Volmerstein (ur. Krośnica, Krasch-nitz 5.12.1876 r.), miał córkę – Ruth (ur. Mi-licz, Militsch 28.07.1910 r.);
- Melanię (Melly) (ur. Kwidzyń, Marienwerder 16.04.1878 r.);
- Elżbietę (ur. Kwidzyń, Marienwerder 24.03.1881 r.).

Brat Augusta Ferdynanda Leonarda – Adolf Karol Fryderyk (ur. Johannsburg 11.04.1802 r. – zm. Legnica, Liegnitz 8.07.1870 r.), był właścicielem majątku w Nowej Wsi Niemczańskiej (Neudorf). Żonaty był dwukrotnie: 1. (x 8.08.1827 r.) z Teresą von Emanth (ur. Wiedeń, Wien 5.07.1811 r. – zm. Nowa Wieś Niemczańska, Neudorf 5.09.1844 r.), 2. (x Brzeg, Brieg 31.07.1847 r.) z Emilią Wilhelminą Jeannette von Poser und Gross Naedlitz (ur. Gieraltice, Jeroltschuetz 27.08.1819 r. – zm. Świdnica, Schweidnitz 17.04.1905 r.). Z drugą żoną miał czterech synów:

- Arno Augusta Ferdynanda Fryderyka (ur. Nowa Wieś Niemczańska, Neudorf 17.08.1848 r.) – rotmistrza wojsk niemieckich, żonatego (x Dresden, Dresden 9.11.1892 r.) z Marią Karoliną Dorotą Zschille (ur. Grossenhain 17.11.1860 r.). Miał dwoje dzieci: Arne Marię Teresę Emilię (ur. Konary, Kuhnern 10.04.1896 r.) i Otfrieda Leonarda Gustawa Adolfa (ur. Konary, Kuhnern 21.10.1897 r.);
- Fryderyka Ernesta Eryka Marcina (ur. Nowa Wieś Niemczańska, Neudorf 10.01.1850 r.) – właściciela majątku w Wojsławicach (Woislawitz) koło Niemczy (Nimptsch), żonatego (x Wojsławice, Woislawitz 27.03.1881 r.) z Bertą Adelajdą Vorlaender (ur. Eupen 16.03.1861 r.). Miał czworo dzieci: Arno Adolfa Leonarda Hermanna (ur. Wojsławice, Woislawitz 6.02.1882 r.) – asesora królewskiego zarządu kopalń, żonatego (x 26.02.1917 r.) z Emmą Howaldt (ur. 26.01.1886 r.); Adelajdę Emilię Zofię Elżbietę (ur. Wojsławice, Woislawitz 12.04.1883 r.) – żonę (x Wojsławice, Woislawitz

- 2.04.1911 r.) Horsta von Buelztzingsloewen; Eitla (Eitel) Fryca Ulryka Eryka Sylwiusza (ur. Wojsławice, Woislawitz 29.07.1887 r.) – kapitana wojsk niemieckich, żonatego (x Berlin 10.03.1917 r.) z Edytą Mathée (ur. 27.10.1896 r.) oraz Zofię Bertę Emmę Marię Frydę (ur. Wojsławice, Woislawitz 25.05.1893 r.);
- Alberta Augusta Eryka Jerzego (ur. Nowa Wieś Niemczańska, Neudorf 12.02.1854 r.) – generała-porucznika wojsk niemieckich. Żonaty (x Lochau 12.02.1885 r.) z Fryderyką Leopoldyną Bertą Elżbietą Zimmermann (ur. Lochau 23.04.1861 r.), miał czworo dzieci: Bernarda Adolfa (ur. Weissenfels 24.11.1885 r. – zginął na wojnie 23.05.1915 r.), Hildegardę Annę Luizę (ur. Weissenfels 10.03.1891 r.); Dietricha Eryka Jana Adolfa (ur. Weissenfels 22.11.1892 r. – zginął na wojnie 15.09.1915 r.) i Jana Henninga Dietricha Leonarda (ur. Naumburg 9.07.1905 r.);
- Bolka Adama Adolfa Augusta (ur. Nowa Wieś Niemczańska, Neudorf 2.09.1858 r.) – pułkownika wojsk niemieckich, żonatego (x Loettwitz 10.10.1903 r.) z Hildegardą bar. von Kettler (ur. Nieder Heyersdorf 9.07.1868 r.).

Źródła:

Zedlitz, t. III, s. 478–479

Krane, s. 80–81

Wappensagen..., s. 113

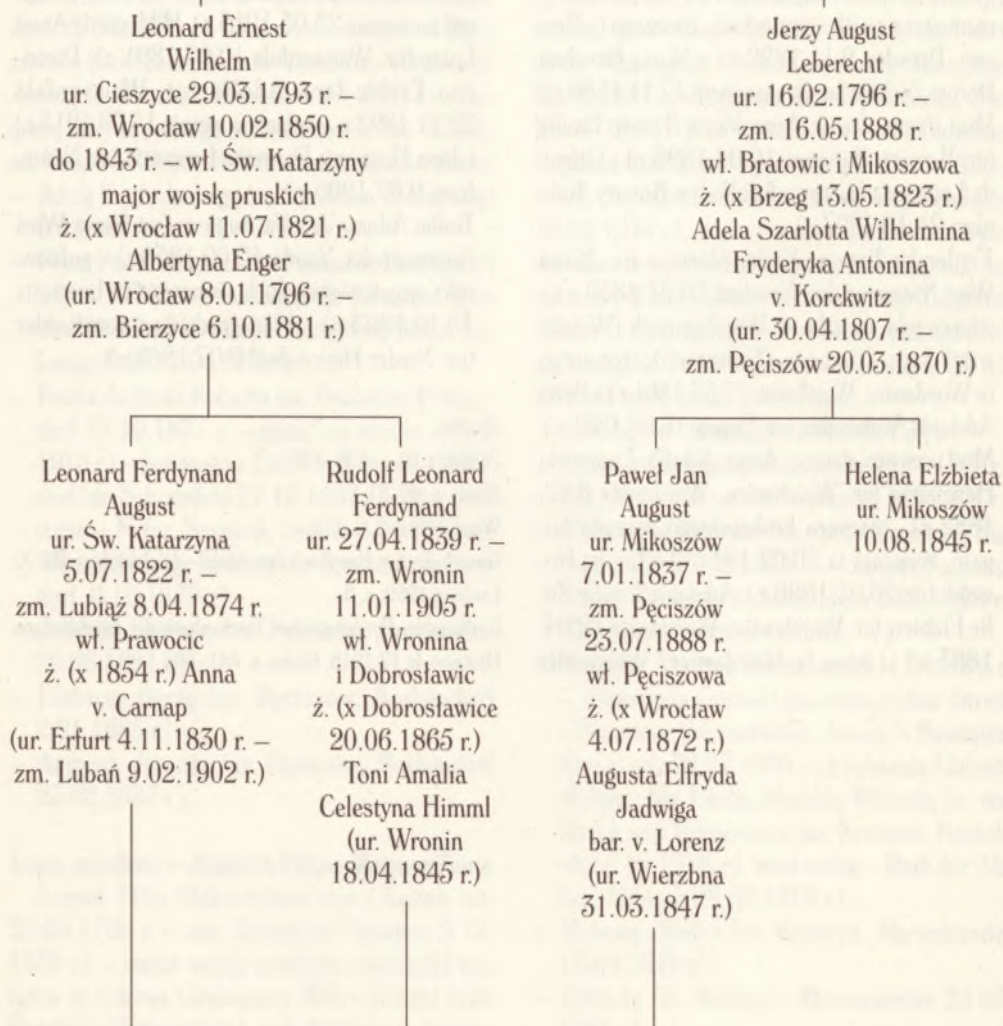
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 5

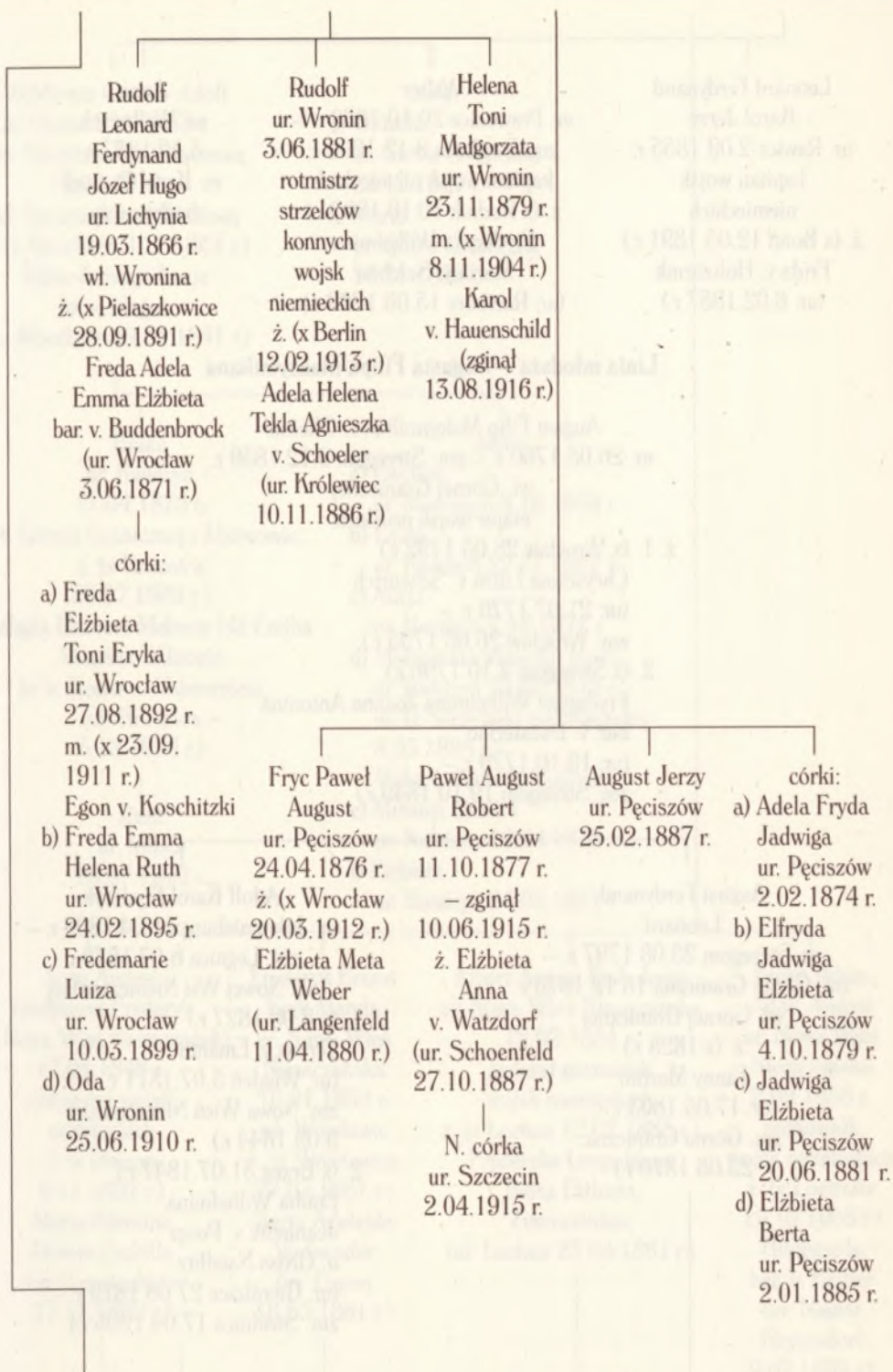
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser, Jg 12:1918, Gotha, s. 641–644

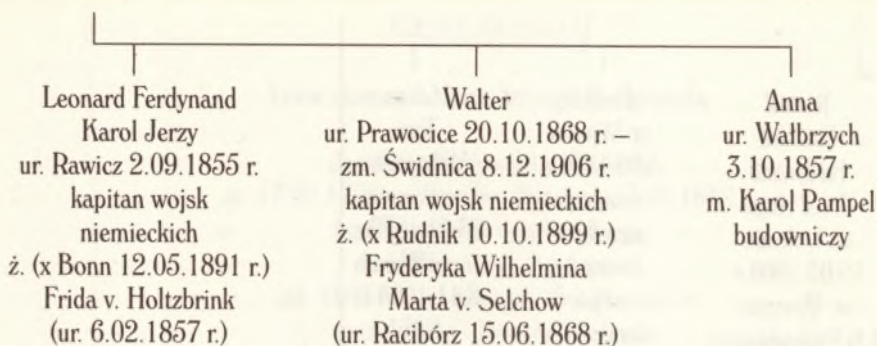
GENEALOGIA

Linia starsza – Jana Jerzego Ferdynanda

Jan Jerzy Ferdinand v. Oheimb
 ur. 17.02.1756 r. – zm. Św. Katarzyna 7.08.1832 r.
 landrat powiatu wrocławskiego
 do 1805 r. – wł. Pasterzyc
 od. 1805 r. – wł. Cieszyc i Św. Katarzyny
 ż. (x 178? r.) Joanna Karolina
 v. Lauterbach
 (ur. 1761 r. – zm. 10.05.1814 r.)

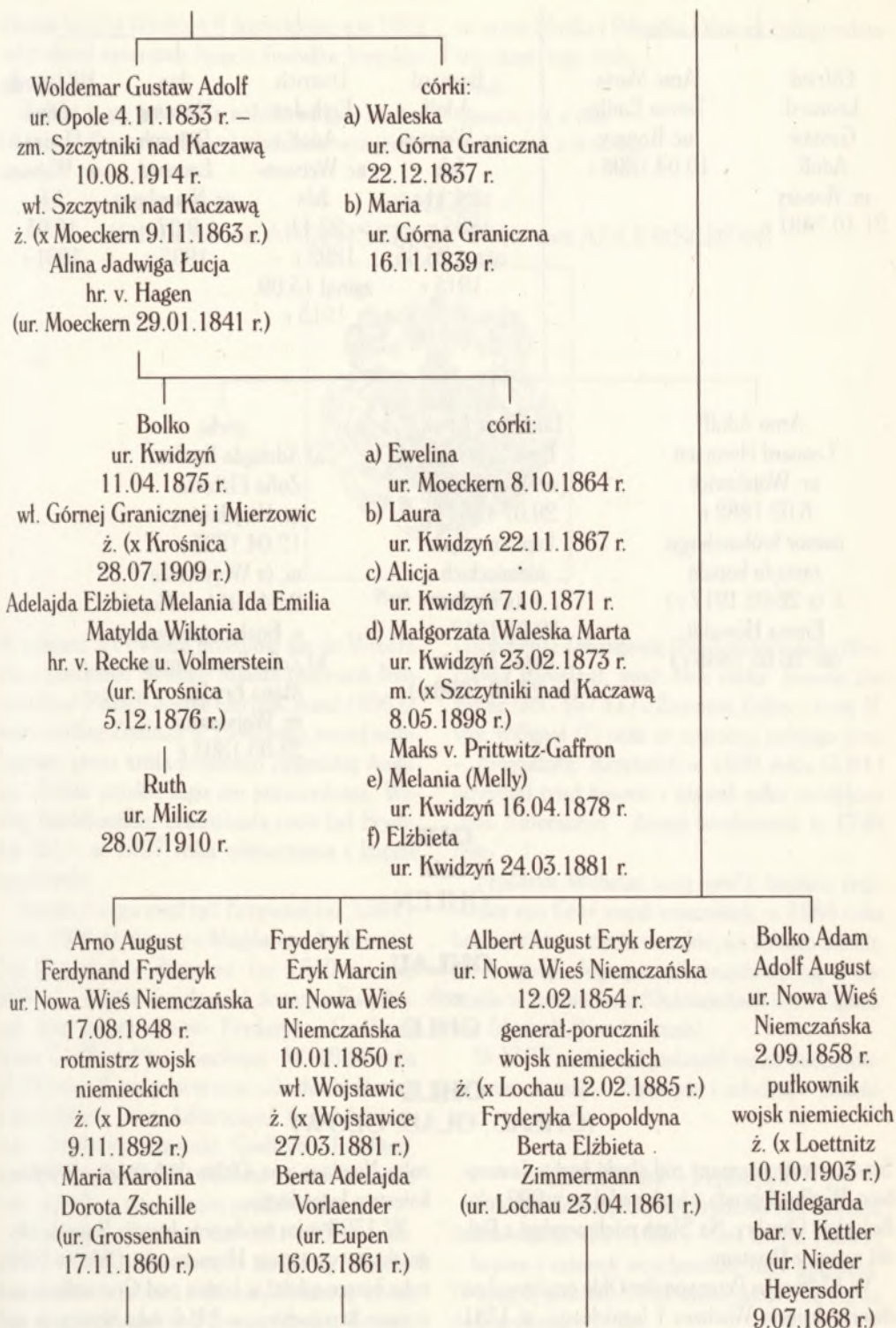

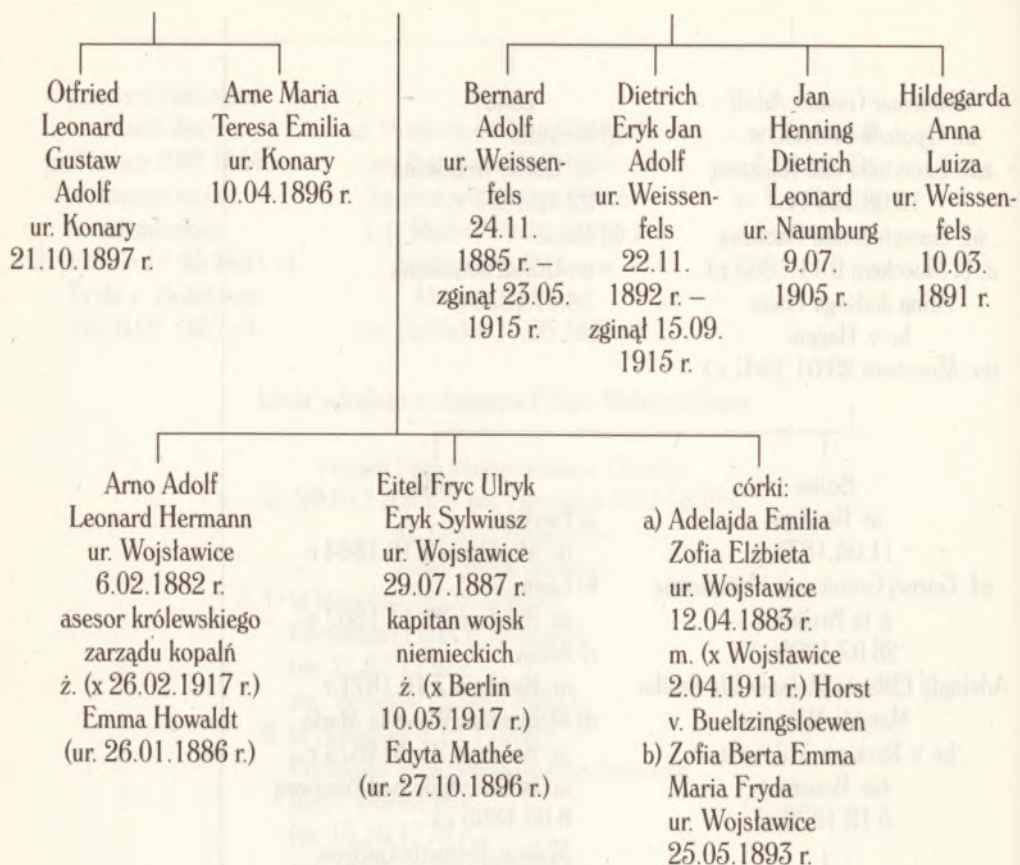
Linia młodsza – Augusta Filipa Maksymiliana

August Filip Maksymilian v. Oheimb
 ur. 26.05.1760 r. – zm. Strzegom 9.12.1839 r.
 wł. Górnej Granicznej
 major wojsk pruskich
 ż. 1. (x Wrocław 28.05.1792 r.)
 Chrystiana Luiza v. Scheurich
 (ur. 21.07.1770 r. –
 zm. Wrocław 26.06.1795 r.)
 2. (x Strzegom 4.10.1796 r.)
 Fryderyka Wilhelmina Joanna Antonina
 bar. v. Duesterlho
 (ur. 19.10.1779 r. –
 zm. Strzegom 19.10.1849 r.)

August Ferdynand
 Leonard
 ur. Strzegom 25.08.1797 r. –
 zm. Górna Graniczna 18.12.1870 r.
 wł. Górnej Granicznej
 ż. (x 1828 r.)
 Fanny Martini
 (ur. 17.05.1803 r. –
 zm. Górna Graniczna
 25.08.1870 r.)

Adolf Karol Fryderyk
 ur. Johannsburg 11.04.1802 r. –
 zm. Legnica 8.07.1870 r.
 wł. Nowej Wsi Niemczańskiej
 ż. 1. (x 8.08.1827 r.)
 Teresa v. Emanth
 (ur. Wiedeń 5.07.1811 r. –
 zm. Nowa Wieś Niemczańska
 5.09.1844 r.)
 2. (x Brzeg 31.07.1847 r.)
 Emilia Wilhelmina
 Jeannette v. Poser
 u. Gross Naedlitz
 (ur. Gieralcice 27.08.1819 r. –
 zm. Świdnica 17.04.1905 r.)

OHL

zob.

OHLEN**OHLAU**

zob.

OHLE**OHLE**

(OHLAU, OLAU, OLOW)

Stary, prawie nieznanый ród śląski herbu Jastrzębiec. Według legendy – herb nadał im w 999 roku Bolesław Chrobry. Na Śląsk mieli przybyć z Polski razem z Piastami.

W 1348 roku Peter von der Ohle przebywał na dworze księcia Wacława I legnickiego, w 1381

roku Nicolaus von Ohlaw był sędzią dworskim księstwa legnickiego.

W 1396 roku na dworze księcia Ruperta I legnickiego występuje Heyncze von Ohle, w 1410 roku bierze udział w bitwie pod Grunwaldem po stronie krzyżackiej, w 1414 roku występuje na

dworze księcia Wacława II legnickiego, a w 1416 roku wśród rycerstwa księcia Ludwika brzeskiego.

Zedlitz łączy ten ród z nobilitowanym rodem Ohl von Adlerscron. Prawdopodobnie wymienia-

ni przez Błażka i Pilnáčka Olawscy byli przedstawicielami tego rodu.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 684

Zedlitz, t. III, s. 479–480

OHLEN

(OHLEN von ADLERSCRON, OHL von ADLERSCRON)

Herb baronowski

W połowie XVI wieku przeniósł się do Wrocławia z polskiego Nowego Miasta (polnisch Neustadt) (nad Pilicą?) Joerge Ohl (zm. przed 1596 r.), który według Zedlitz w 1548 roku został nobilitowany przez króla polskiego Zygmunta Augusta. Źródła polskie tego nie potwierdzają. Według Adelslexikon, protoplastą rodu był Fryderyk Ohl – w 1527 roku mieszczanin i kupiec wrocławski.

Synem Joerga miał być Krzysztof (ur. 1564 r. – zm. 1628 r.), żonaty z Magdaleną Ambrosius. Syn Krzysztofa – Zygmunt (ur. 1610 r. – zm. 1654 r.) – kupiec wrocławski, żonaty z Ewą Binner, miał trzech synów: Fryderyka, Godfryda (Jana Godfryda?) i Joachima. W 1665 roku (4.05.) zostali wpisani w stan szlachecki Rzeszy z predykatem „von Adlerscron” (wg Adelslexikon – Fryderyk, Zygmunt, Godfryd i Joachim), a w 1672 roku (2.05.) wpisani zostali w czeski stan rycerski z tym samym predykatem.

Najstarszy – Fryderyk (ur. 4.01.1636 r. – zm. 9.03.1698 r.), członek rady miejskiej Wrocławia (Breslau), żonaty z Joanną Zuzanną, córką Macieja von Riedel und Loewenstern z Trestna

(Treschen) i Zabardowic (Seiffersdorf) koło Wrocławia (Breslau), miał dwie córki: Joannę Zuzannę (zm. 1674 r.) i Zuzannę Zofię – żonę N. von Vollgnat (?) oraz co najmniej jednego syna – Krzysztofa. Krzysztof w 1699 roku (3.04.) otrzymał tytuł barona i używał tylko predykatu „von Adlerscron”. Zmarł bezdzietnie w 1740 roku.

Fryderyk Wilhelm (czyj syn?), kapitan regimentu von Croy wojsk cesarskich, w 1683 roku brał udział w wojnie tureckiej na terenie Serbii, gdzie zginął. Jego pomnik znajdował się w kościele w Lutomerzu (Quickendorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein).

W XVIII wieku ród podzielił się na dwie główne linie: *starszą* – *Fryderyka* i *młodszą* – *Joachima*.

Linia starsza – Fryderyka

Założycielem tej linii był Fryderyk von Ohl und Adlerscron (ur. 4.01.1636 r. – zm. 26.02.1698 r.) – kupiec i członek wrocławskiej rady miejskiej. W drugiej połowie XVIII wieku podzieliła się na dwie podlinie.

*Podlinia Alberta Rajmunda Benedykta
(wymarła)*

Założycielem podlinii był Albert Rajmund Benedykt (ur. Wrocław, Breslau 14.05.1743 r. – zm. Godziszowa, Reppersdorf 29.01.1798 r.) – właściciel Górnej, Średniej i Dolnej Godziszowej (Ober-, Mittel- u. Nieder Reppersdorf) koło Jawora (Ja-uer), Pelczyc (Peltschuetz), które sprzedał w 1786 roku, Szczepankowic (Schoenbankwitz), Cieszyc (Sechwitz), Chrzanowa (Zaumgarten) i Nowin (Neuen) koło Wrocławia (Breslau). Wszystkie te majątki sprzedał w 1788 roku. Jego syn (?) – Rajmund Jan był właścicielem Chruszczowa (Schomberg) koło Bytomia (Beuthen) na Górnym Śląsku.

Syn (?) Rajmunda Jana – Rajmund (ur. Chruszczów, Schomberg 15.10.1808 r. – zm. Koszalin, Koeslin 12.09.1891 r.), żonaty (x Tolcz – Pomorze, Tolz 3.05.1841 r.) z Weroniką Karoliną Augustą Henriettą von Schoening z Tolcza (Tolz) (ur. Stargard, Stargard 31.05.1822 r. – zm. Koszalin, Koeslin 4.05.1902 r.), miał trzy córki:

- Marię Annę Zofię Joannę (ur. Tolcz, Tolz 9.10.1843 r.) – żonę (x Szczecin, Stettin 19.02.1863 r.) Gustawa von Petersdorff (ur. Schacksdorf – Łużyce 13.06.1866 r.);
- Annę Jadwigę Dorotę Idę (ur. Stargard, Stargard 1.10.1845 r.) – żonę (x Szczecin, Stettin 29.10.1868 r.) Henryka von Buhl zwanego bar. von Schimmelpfennig von der Oye (zm. Berlin 19.10.1906 r.);
- Weronikę Annę Marię Elżę Henriettę (ur. Tolcz, Tolz 23.11.1850 r.) – żonę (x Szczecin, Stettin 3.05.1869 r.) generała-majora wojsk niemieckich Jerzego von Bosse.

*Podlinia baronowska – Jana Alberta
Maksymiliana Fryderyka*

Jan Albert Maksymilian Fryderyk (ur. Godziszowa, Reppersdorf 29.08.1786 r. – zm. Jedlina Zdrój, Bad Charlottenbrunn 10.07.1860 r.) (syn Alberta Rajmunda Benedykta?) – był właścicielem Górnej, Średniej i Dolnej Godziszowej (Ober-, Mittel- u. Nieder Reppersdorf), którą sprzedał

w 1831 roku, Lutyni (Leuthen) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) – sprzedał ją w 1843 roku, Zalesia (Salisch) koło Głogowa (Glogau) i Marcinowic (Merzdorf) koło Wrocławia (Breslau) – sprzedał je w 1849 roku. Miał córkę – Antonię Józefinę (ur. Wrocław, Breslau 29.11.1836 r.), żonę (x Wrocław, Breslau 15.10.1863 r.) Fedora von Ohl und Adlerscron (zm. 17.07.1904 r.), z *młodszej linii Joachima*, oraz syna Maksymiliana Artura Bonawenturę.

Maksymilian Artur Bonawentura (ur. Wrocław, Breslau 8.08.1825 r. – zm. 17.07.1904 r.) – właściciel Dolnego i Górnego Rychnowa (Nieder- u. Ober Reichen) koło Namysłowa (Namslau), w 1884 roku (16.06.) otrzymał tytuł niemieckiego barona z udostojnieniem herbu.

Linia młodsza – Joachima

Linie tę założył najmłodszy syn Zygmunta – Joachim von Ohlen und Adlerscron (ur. 1649 r. – zm. 8.11.1720 r.), właściciel Maślic Małych i Wielkich (Gross- und Klein Masselwitz) koło Wrocławia (Breslau) i Lutomierza (Quickendorf) koło Żąbkowic Śląskich (Frankenstein).

Jego najstarszy syn – Adolf (Ernest) Sylwiusz (ur. 1727 r. – zm. Paruszowice, Baumgarten 14.08.1800 r.) był w młodości paziem na dworze króla Fryderyka Wielkiego, później starostą powiatu kluczborsko-byczyńskiego, właścicielem państwa Paruszowice – Dobiercice (Baumgarten – Wilmsdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg). Żonaty z Szarlottą von Seydlitz, miał dwóch synów: starszy – Gustaw Leopold, oficer pruskiego regimenu huzarów, za kampanię reńską otrzymał wielki order „Pour le Mérite”, młodszy – Fryderyk Traugott (ur. 14.09.1767 r. – zm. 9.06.1827 r.), oficer armii pruskiej, odznaczył się w kampanii napoleońskiej w walkach pod Koźlem (Cosel). Zmarł w stopniu majora w swoim majątku Błażejowice (Blaschowitz) koło Gliwic (Gleiwitz). Żonaty z Szarlottą von Gaffron (Prittwitz-Gaffron?) z Konar (Kunern), miał trzech synów: Gustawa – asesora wyższego sądu ziemskiego w Raciborzu (Ratibor), Fryderyka Ernesta Sylwiusza – porucznika korpu-

su inżynierów i Hermanna – porucznika regimentu piechoty.

W 1899 roku (9.01.) dr praw Kurt von Ohlen und Adlerskron (zm. 21.10.1900 r.) przekształcił swoje majątki odziedziczone po matce: Osiek Grodkowski (Osseg), Jaszów (Seiffersdorf) i Lipową (Deutsch Leippe) koło Grodkowa (Grottkau) w fideikomis (majorat), który był w posiadaniu rodu do 1945 roku.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 849

Zedlitz, t. III, s. 479–480

Schles. Wappenbuch, szp. 97–98

Krane, s. 81

Dorst, t. I, nr 33; t. II, nr 491

Doerr, s. 157

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X,

Limburg 1999, s. 6–7

GENEALOGIA

Początki rodu

Joerge Ohl
z Nowego Miasta
zm. przed 1596 r.

Krzysztof
ur. 1564 r. – zm. 1628 r.
ż. Magdalena Ambrosius

Zygmunt
ur. 1610 r. –
zm. 1654 r.
kupiec wrocławski
ż. Ewa Binner

Fryderyk Ohlen
v. Adlerscron
ur. 4.01.1636 r. –
zm. 9.03.1698 r.
czł. rady m. Wrocławia
1665 r. – stan szlachecki Rzeszy
1672 r. – czeski stan rycerski
ż. Joanna Zuzanna v. Riedel
u. Loewenstern
z Trestna
linia
starsza

Godfryd Ohlen
v. Adlerscron
1665 r. – stan szlachecki Rzeszy
1672 r. – czeski stan rycerski

Joachim Ohlen
v. Adlerscron
ur. 1649 r. –
zm. 8.11.1720 r.
wł. Maślic Małych
i Wielkich
oraz Lutomierza
linia
młodsza

XVIII–XX WIEK

Linia starsza – Fryderyka

Podlinia Alberta Rajmunda Benedykta (wymarła)

Albert Rajmund Benedykt
 ur. Wrocław 14.05.1743 r. –
 zm. Godziszowa 29.01.1798 r.
 wł. Górnej, Średniej i Dolnej Godziszowy,
 Pelczyc, Szczepankowic, Cieszyń, Chrzanowa i Nowin

|
?

Rajmund Jan
 1808 r. – wł. Chruszczowa

|
?

Rajmund
 ur. Chruszczów 15.10.1808 r. –
 zm. Koszalin 12.09.1891 r.
 ż. (x Tolcz 3.05.1841 r.) Weronika
 Karolina Augusta Henrietta v. Schoening z Tolcza
 (ur. Stargard 31.05.1822 r. – zm. Koszalin 4.05.1902 r.)

|
córk:

- a) Maria Anna Zofia Joanna
 ur. Tolcz 9.10.1843 r.
 m. (x Szczecin 19.02.1863 r.)
 Gustaw v. Petersdorff
 (ur. Schacksdorf 13.06.1866 r.)
- b) Anna Jadwiga Dorota Ida
 ur. Stargard 1.10.1845 r.
 m. (x Szczecin 29.10.1868 r.)
 Henryk v. Buhl zwany
 bar. Schimmelpfennig
 v. d. Oye (zm. Berlin 19.10.1906 r.)
- c) Weronika Anna Maria Eliza Henrietta
 ur. Tolcz 23.11.1850 r.
 m. (x Szczecin 3.05.1869 r.)
 Jerzy v. Bosse
 generał-major wojsk niemieckich

Podlinia baronowska – Jana Alberta Maksymiliana Fryderyka

Jan Albert Maksymilian Fryderyk

v. Ohl u. Adlerscron

ur. Godziszowa 29.08.1786 r. –

zm. Jedlina Zdrój 10.07.1860 r.

wł. Górnej, Średniej

i Dolnej Godziszowej (sprzedał w 1831 r.),

Lutyni (sprzedał w 1843 r.),

Zalesia i Marcinkowic (sprzedał w 1849 r.)

Maksymilian Artur

Bonawentura

ur. Wrocław 8.08.1825 –

zm. 17.07.1904 r.

1884 r. – pruski baron

Antonia Józefina

ur. Wrocław 29.11.1836 r.

m. (x Wrocław 15.10.1863 r.)

Fedor v. Ohl u. Adlerscron

(zm. 17.07.1904 r.)

*Linia młodsza – Joachima**Podlinia Adolfa Sylwiusza (wymarła)*

Fryderyk Ernest Sylwiusz

ur. Dolne Sarby 7.04.1812 r.

rycerz zakonu joannitów

pułkownik wojsk pruskich

ż. (x Królewiec 31.01.1845 r.)

Joanna Amalia Debora Eliza

v. Koch-Boegen

(ur. Wesselshoefen

23.07.1827 r. –

zm. Berlin 20.01.1880 r.)

Maria Anna Edyta

ur. Berlin 7.01.1873 r.

m. (x Berlin 28.10.1892 r.)

Ernest v. Bredow

(zm. Retzow 23.01.1909 r.)

wł. Retzow

Podlinia Ernesta Wilhelma Joachima (wymarła)

Ernest Wilhelm Joachim
 ur. 16.11.1780 r. – zm. 26.05.1850 r.
 landrat powiatu namysłowskiego
 wł. Dębniaka (sprzedał go w 1841 r.)
 i Starego Miasta

- ż. 1. Augusta v. Ploetz
 (zm. Dębnik 6.05.1811 r.)
 2. (x Minkowskie 27.02.1814 r.)
 Augustyna Karolina Joanna
 Henrietta v. Prittwitz-Gaffron ze Skaląg
 (ur. 26.02.1794 r. –
 zm. Wrocław 5.02.1875 r.)

Eugeniusz
 ur. Dębnik 28.06.1818 r. –
 zm. 1852 r.
 wł. Krzykowa
 ż. (x Osiek 1844 r.)
 Berta Lachmann
 (ur. 1817 r. –
 zm. Szczawno 22.06.1867 r.)
 |
 Helena Berta Jeannette Eugenia
 Elmira Melania
 ur. Krzyków 14.01.1851 r.
 m. (x Merseburg 5.10.1869 r.)
 Eryk bar. v. d. Knesebeck-
 -Milendonck
 (zm. Karwe 16.04.1907 r.)
 wł. Karwe i Bagenz

Fedor
 ur. Dębnik 27.09.1819 r. –
 zm. Brzeg 6.04.1883 r.
 ż. 1. Eliza v. Wnuck
 (ur. Wrocław 5.02.1826 r. –
 zm. Wrocław 23.03.1851 r.)
 2. (x Wrocław 15.10.1863 r.)
 Antonia Józefina
 v. Ohl u. Adlerscron
 z linii starszej
 (ur. Wrocław 29.11.1836 r.)

|
 córki:
 a) Józefina Jadwiga
 Maria Elżbieta
 ur. Stargard 16.06.1889 r.
 m. (x Wrocław 16.07.1889 r.)
 Antoni hr. v. Matuschka
 b) Maria Katarzyna
 Jadwiga
 ur. Kamienica
 21.11.1867 r.

OHM

(OHM JANUSCHOWSKI genannt, OHM-JANUSCHOWSKI)

Stary śląski ród, według Jurka jedna z linii rodu Boltzów herbu Belty, znany od początków XIV wieku.

W 1327 roku bracia Sander i Hennig Ohme kupili Nadolice (Naedlitz) koło Wrocławia (Breslau). Henning miał czterech synów: Piotra, Henryka (Henniga), Jana i Nicze. W 1364 roku Hennig (syn?) był właścicielem Nadolic (Naedlitz). W średniowieczu posiadali majątki głównie w księstwie wrocławskim i oleśnickim.

W 1505 roku Jan von Ohm (zm. ok. 1528 r.), właściciel Osieka (Ossig) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) i Ligoty (Ellguth) koło Trzebnicy (Trebnitz), kupił od Jerzego von Strachwitz (wg innych od książąt oleśnickich Albrechta i Karola) majątek Januszkowice (Jaentschdorf) koło Oleśnicy (Oels) i zaczął nazywać się „Ohm Januschowski genannt”, zaś jego potomkowie przyjęli nazwisko „Ohm-Januschowski”.

Synami Jana byli prawdopodobnie Nickel (zm. po 1567 r.) i Merten Januschowscy, w 1530 roku właściciele Januszkowic (Jaentschdorf). Wnuk Jana (syn którego?) – również Jan, właściciel Zaprzężyna (Sapraschine) i Michałowic (Micheltwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz), był w latach 1580–1590 marszałkiem dworu oraz sędzią ziemskim i dworskim księcia Karola III oleśnickiego.

W XVI wieku licznie rozrodzeni posiadali majątki na terenie całego księstwa oleśnickiego, m.in. Wielowieś (Langendorf), Radzynę (Radine), Jemielnik (Himmenthal) i Hadrychowice (Klein

Ulbersdorf) w państwie sycowskim. W połowie XVI wieku Jerzy Ohm zwany Januschowski (zm. 26.10.1552 r.) był sędzią dworskim państwa sycowskiego. Żył aż 93 lata, w kościele parafialnym w Sycowie (Polnisch Wartenberg) znajduje się jego płyta nagrobna z napisem: „In Jahre 1552 den 26 Octobris ist in Got verschieden der edele erenveste George Ohm von Januschowicz Hofferichter zu Wartemberg alhie begraben dem Got genedig sie: Seines Alters 93. G.V.M.G.H.O.” Prawdopodobnie jego synem był Henryk Ohm zwany Januschowskim, który w 1569 roku był również sędzią ziemskim i dworskim państwa sycowskiego.

W 1612 roku (1.05.) zmarł Jan von Ohm z Januszkowic (Jaentschdorf), starosta państwa sycowskiego, właściciel Dalborowic (Dalbersdorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenbeg). Prawdopodobnie nie miał potomstwa – jego majątek kupił Wacław von Gaffron z Bykowa (Peuke) w księstwie oleśnickim.

W ciągu XVI wieku Ohm-Januschowscy przenoszą się na Górny Śląsk i Śląsk cieszyński. W księgach ziemskich opolsko-raciborskich występuje w 1538 roku Henryk Janussowski. Pod koniec XVII wieku posiadali Gardawice (Gardawitz) koło Pszczyny (Pless). Od 1692 roku właścicielem tej miejscowości był Jerzy Ohm-Januschowski. W 1715 roku oprócz Gardawic (Gardawitz) posiadał również Wyszogród (Wiesegrade) koło Oleśnicy (Oels). W tym samym okresie Fer-

dynand Franciszek, właściciel części Ornontowic (Ornontowitz) koło Gliwic (Gleiwitz), wylegitymował się ze szlachectwa dokumentem księcia Sylwiusza oleśnickiego z dnia 4.09.1659 roku potwierdzającym, że jego przodkowie od przeszło dwustu lat posiadali majątki w księstwie oleśnickim.

W latach 1690–1696 rektorem kolegium jezuickiego w Opolu (Oppeln) był Jerzy Ohm-Januschowski z Wyszogrodu (Wiesegrade) (zm. 20.08.1704 r.).

Około 1720 roku wśród szlachty cieszyńskiej występują Jerzy Antoni i Jan Jerzy von Ohm-Januschowski. Jerzy Antoni z Wyszogrodu (Wiesegrade) był właścicielem Dolni Suchej (Dolna Sucha, Nieder Suchau) i Bobrka (Bobrek) w księstwie cieszyńskim.

W 1729 roku (2.03.) zmarła w Łubowicach (Lubowitz) koło Raciborza (Ratibor) Franciszka Ohm-Januschowska, wdowa po N. von Salisch. Pochowana została w miejscowym kościele przed głównym ołtarzem.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 684–685

Zedlitz, t. V, s. 347–348

Błażek, t. IV, s. 53

Jurek, Obce rycerstwo..., s. 205

Landbuecher Opp.-Rat., nr 225

Zemská kniha..., nr 32

Pfotenhauer P., Der Adel des Fuerstenthums Oels im XVII Jahrhundert, (w:) Zeitschrift..., Jg 21:1887, s. 323, 325, 335, 352, 354, 355, 363.

Steinert, Materiały rękopiśmienne dotyczące mieszczan opolskich (w zbiorach autora)

OHNESORGE

Ród saski pochodzący z Łużyc. Protoplastą rodu był Jan Ohnesorge (ur. 1647 r. – zm. Stolzenhagen 1735 r.), kupiec i dzierzawca majątku Stahnsdorf.

W 1805 roku (8.03.) szlachectwo Rzeszy uzyskali bracia: Ernest Traugott Leberecht (zm. 4.02.1839 r.) i Samuel Fryderyk Ohnesorge, właściciele majątków w okolicy Czerwieńska (Rothenburg).

Syn Samuela Fryderyka – Fryderyk Leopold (ur. Bremenhein 28.04.1787 r. – zm. Czerwieńsk, Rothenburg 14.01.1857 r.), właściciel majątków Bremenhein, Radewiese i Papprot, żonaty był dwukrotnie: 1. (x Wrocław, Breslau 3.12.1817 r.)

z Emilią Elżbietą Joanną Weise (ur. Lubań, Lauban 18.08.1796 r. – zm. Bremenhein 3.11.1821 r.), 2. (x Budoradz, Buderose 16.03.1825 r.) z Franciszką Joanną Erdmutą von Bluecher (ur. Budoradz, Buderose 25.11.1794 r. – zm. Zgorzelec, Goerlitz 1870 r.). Z drugą żoną miał troje dzieci: – Franciszka Emila (ur. Bremenhein 12.05.1828 r. – zm. Blankenburg 9.05.1907 r.) – właściciele Klein Krauschy na Łużycach i Sławowic (?) (Schlanowitz) koło Wołowa (Wohlau). Żonaty (x Loshausen 16.02.1855 r.) z Matyldą Augustą Zofią bar. von Schenck zu Schweinsberg (ur. Schmitthof 29.01.1833 r.), miał córkę – Małgorzatę Matyldę Augustę (ur. Klein Krau-

scha 10.04.1856 r.), żonę (x Sławowice, Schla-
nowitz 15.06.1873 r.) Eberharda bar. von Danc-
kelmann (zm. Magdeburg 12.05.1899 r.);
– Fryderyka Fedora (ur. Bremenhein 10.03.1830 r.
– zm. Wiesbaden 22.02.1876 r.) – majora
wojsk pruskich, żonatego (x Witaszyce, Wita-
schuetz 2.01.1867 r.) z Klarą Marią Elżbietą
von Voss (ur. Legnica, Liegnitz 22.07.1844 r.),
która po jego śmierci wyszła za mąż (x Baden-
Baden 9.02.1904 r.) za Wenera von Schweinitz,
miał dwóch synów: Jana Leopolda (ur. Fulda
27.01.1869 r.) – odziedziczył on po matce
majątek w Witaszycach (Witaschuetz) koło Ja-
rocina (Jarotschin) w Wielkopolsce. Żonaty
(x Nowy Jork 27.01.1898 r.) z Natalią Burgleigh-
Conkling (ur. Chester County 19.10.1869 r.),
miał córkę – Paulinę Fedorę Natalię Klarę
Burgleigh (ur. Homburg 21.10.1898 r.); Fry-
deryka Wilhelma Fedora (ur. Fritzlar 9.05.
1872 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty

(x Berlin 26.09.1899 r.) z Gertrudą Otylią Ja-
dwigą Moeller (ur. Berlin 18.03.1877 r.), miał
syna – Hermanna Alfreda Wilhelma Wolfgan-
ga Fedora (ur. Poczdam, Potsdam 8.09.1901 r.)
oraz dwie córki: Eugenię Elżbietę Natalię Klarę
Wiltrud (ur. Poczdam, Potsdam 23.02.1905 r.)
i Paulinę Olę Franciszkę Pelagię Dorotę Fry-
derykę (ur. Poznań, Posen 9.09.1910 r.);
– Franciszkę Eugenię (ur. Bremenhein 31.12.
1834 r.) – żonę (x Nieder Horka 9.08.1858 r.)
Franciszka Rodiga (zm. Ussmannsdorf 28.04.
1894 r.), właściciela Ussmannsdorf.

Źródła:

Zedlitz, t. III, s. 481

Błażek, t. III, s. 99

Dorst, t. II, nr 296

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen
Haeuser, Jg 12:1918, s. 646

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X,
Limburg 1999, s. 8

GENEALOGIA

N. Ohnesorge

Ernest Traugott Leberecht
zm. 4.02.1839 r.
wł. Ussmannsdorf i Horki
1805 r. – szlachectwo Rzeszy

Samuel Fryderyk
wł. majątków w okolicy Czerwieńska
1805 r. – szlachectwo Rzeszy

Fryderyk Leopold
ur. Bremenhein 28.04.1787 r. –
zm. Czerwieńsk 14.01.1857 r.
wł. Radewiese, Papprot i Bremenhein
ż. 1. (x Wrocław 3.12.1817 r.)
Emilia Elżbieta Joanna Weise
(ur. Lubań 18.08.1796 r. –
zm. Bremenhein 3.11.1821 r.)
2. (x Budoradz 16.03.1825 r.)
Franciszka Joanna Erdmuta v. Bluecher
(ur. Budoradz 25.11.1794 r. –
zm. Zgorzelec 1870 r.)

Franciszek Emil
ur. Bremenhein 12.05.1828 r. –
zm. Blankenburg 9.05.1907 r.
wł. Klein Krauschy
i Sławowic (?)
ż. (x Loshausen
16.02.1855 r.)
Matylda Augusta Zofia
bar. Schenck zu Schweinsberg
(ur. Schmitthof 29.01.1833 r.)

Malgorzata Matylda Augusta
ur. Klein Krauscha
10.04.1856 r.
m. (x Sławowice
15.06.1873 r.)
Eberhard bar.
v. Danckelmann
(zm. Magdeburg
12.05.1899 r.)

Fryderyk Fedor
ur. Bremenhein
10.03.1830 r. –
zm. Wiesbaden
22.02.1876 r.
major wojsk pruskich
ż. (x Witaszyce
2.01.1867 r.)

Klara Maria Elżbieta
v. Voss
(ur. Legnica
22.07.1844 r.)

Jan Leopold
ur. Fulda 27.01.1869 r.
wł. Witaszyc
ż. (x Nowy Jork
27.01.1898 r.)
Natalia Burgence-Conkling
(ur. Chester County
19.10.1869 r.)

Paulina Fedora Natalia
Klara Burgence
ur. Homburg
21.10.1898 r.

Franciszka Eugenia
ur. Bremenhein 31.12.1834 r.
m. (x Nieder Horka 9.08.1858 r.)
Franciszek Rodig
(zm. Ussmannsdorf
28.04.1894 r.)
wł. Ussmannsdorf

Fryderyk Wilhelm
Fedor
ur. Fritzlar 9.05.1872 r.
major wojsk niemieckich
ż. (x Berlin 26.09.1899 r.)
Gertruda Otylia Jadwiga
Moeller
(ur. Berlin 18.03.1877 r.)

Hermann Alfred Wilhelm
Wolfgang Fedor
ur. Poczdam 8.09.1901 r.

córki:

- a) Eugenia
Elżbieta Natalia
Klara Wiltrud
ur. Poczdam
23.02.1905 r.
- b) Paulina Olga
Franciszka
Pelagia Dorota
Fryderyka
ur. Poznań
9.09.1910 r.

OJIRŠ

zob.

WOYRSCH**OKRESCH**

zob.

MUTSCHELNITZ**OLAU**

zob.

OHLE**OLAWSKI**

Według Błażka i Pilnáčka, stary śląski ród herbu Jastrzębiec, pochodzący z Olawy (Ohlau) koło Wrocławia (Breslau). W 1313 roku znany jest z dokumentów Mikołaj Olawski. Później posiadali Gollkowo (Gollkawe) koło Milicza (Militsch).

Prawdopodobnie jest to ród identyczny z rodem Ohle herbu Jastrzębiec.

Źródła:

Błażek, t. III, s. 100

Pilnáček, t. III, s. 846

OLBENDORF

Ród włodyków – wolnych sołtysów Bielic (Bielitz) koło Niemodlina (Falkenberg) na Górnym Śląsku, znanych z XIV i XV wieku. Pochodzili prawdopodobnie z Gnojnej (Olbendorf) koło Grodkowa (Grottkau).

Pierwszym znanym sołtysem Bielic (Bielitz) był Mikołaj Olbendorf (zm. przed 8.06.1373 r.). Żonaty z Geruszą – Girdrudą N., miał trzech synów: Jaraschina – altarystę we Wrocławiu (Breslau), Henczlina (Jana) i Schunka oraz córki: Małgorzatę i Kunegundę.

W 1373 roku (8.06) Gerusza Olbindorffynne ze swoim synem Janem i w imieniu drugiego syna Jaracza sprzedała z sołtystwa w Bielicach (Bielitz) i innych swoich majątków 2 grzywny rocznego czynszu Janowi, altaryście św. Jerzego w kościele św. Jakuba w Nysie (Neisse).

W 1376 roku (14.12.) Jaraschin z Bielic – altarysta kościoła we Wrocławiu (Breslau), sprzedał swoją część majątku w Bielicach (Bielitz) swojej matce – Girdrud, braciom – Janowi i Schunkowi oraz siostrom – Małgorzacie i Kunegundzie.

W 1383 roku (16.01.) Geruscha przekazała połowę majątku swojego zmarłego męża Mikołaja Olbendorfa synowi – Henczlinowi (Janowi) von Belitz. W 1416 roku (27.08.) Henczlin sprzedał 1 grzywnę rocznego czynszu Henrykowi von Moraw. Zmarł prawdopodobnie przed 1438 rokiem. Żonaty był z Elżbietą N., miał dwie córki: Katarzynę i Jadwigę.

Schunek (zm. przed 1417 r.) – brat Henczlina,

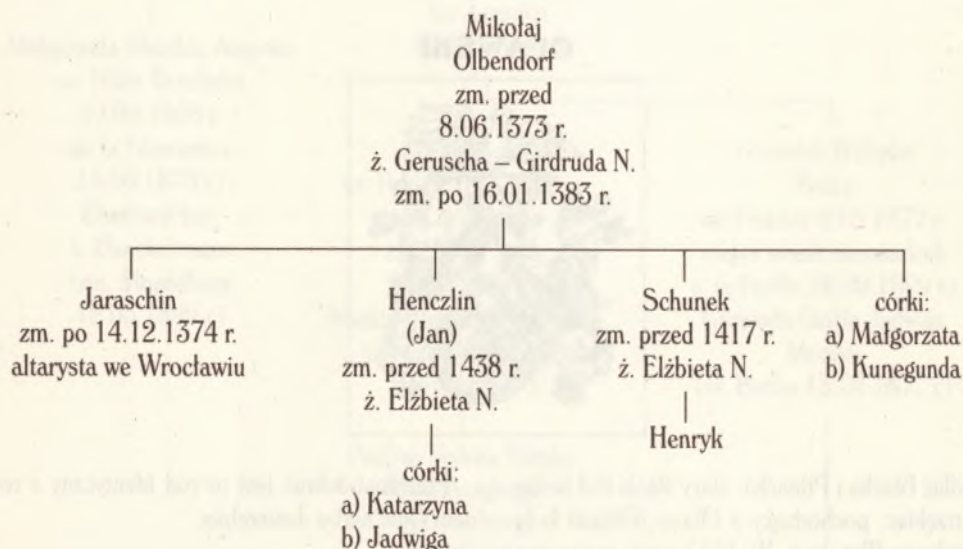
żonaty był z Elżbietą, która w 1417 roku (16.05.) ze swoim synem – Henrykiem sprzedała majątek i dochody sądowe swojego zmarłego męża Andrzejowi Fererowi.

Ród prawdopodobnie wymarł w połowie XV wieku.

Źródła:

Herzog P., Geschichte des Dorfes Bielitz Kreis Falkenberg O.S., Breslau 1930, s. 39–40

GENEALOGIA

OLDRZISCHOWSKI

zob.
OTIK

OLDRZISSOW

zob.
OTIK

OLDTMANN

Ród mieszczański pochodzący z Erkelenz w Nadrenii, znany od XV wieku: w 1443 roku Henryk Udman był ławnikiem sądu miejskiego. W 1838 roku (11.06.) szlachectwo pruskie uzyskał Jan Nepomucen Józef Hubert Alojzy Oldtmann, oficer regimentu ułanów wojsk pruskich. Jego syn – generał-porucznik wojsk pruskich Willfried Adalbert

August Ludwik von Oldtmann, żonaty z Elżbietą Wilhelminą Moderow, posiadał majątek w Jerzmanowej (Hermsdorf) koło Głogowa (Glogau).

Źródła:

Krane, s. 81

Genealogisches Handbuch des Adels, Bd. X, Limburg 1999, s. 9

OLEARIUS

Ród pastorów ewangelickich z Halle – znany jest Jan Volkmar Olearius (ur. ok. 1682 r. – zm. 1736 r.), diakon w Gorsbach koło Nordhausen, jego wnuk – Juliusz Olearius (ur. 1751 r. – zm. 1799 r.) był superintendentem i kaznodzieją w Werben.

Szlachectwo pruskie uzyskał w 1900 roku (1.11.) Cezar Teodor Ryszard Olearius (ur. Wrocław, Breslau 8.01.1821 r. – zm. Dzierżoniów, Reichenbach 26.11.1901 r.) – landrat powiatu dzierzoniowskiego. Żonaty (x Berlin 6.09.1854 r.) z Różą Kamilą Joanną Hayn (ur. Berlin 21.12.1834 r.

– zm. Reckahn 1.10.1898 r.), miał pięcioro dzieci:

Annę-Marię Julię Adolfinę (ur. Dzierżoniów, Reichenbach 18.10.1855 r. – zm. Pfoerten 26.06.1919 r.) – żonę (x Dzierżoniów, Reichenbach 6.05.1876 r.) Woldemara von Rochow (zm. Wiesbaden 7.07.1912 r.);

Wiktorię Różę Adele (ur. Dzierżoniów, Reichenbach 14.12.1857 r.) – żonę (x Dzierżoniów, Reichenbach 21.02.1876 r.) Jana von Rochow (zm. Reckahn 17.03.1919 r.), właściciela majątku w Reckahn koło Brandenburga.

Marię Magdalенę Elżbietę (ur. Dzierżoniów, Reichenbach 22.04.1859 r.) – żonę (x Dzierżoniów, Reichenbach 16.10.1882 r.) Kurta von Pavel, generała wojsk niemieckich;

Adele Różę Wiktorię (ur. Dzierżoniów, Reichenbach 28.07.1861 r.) – żonę (x Dzierżoniów, Reichenbach 30.09.1885 r.) dr.h.c. Gustawa Freytaga;

Fryderyka Wilhelma Adama Jana Ridigera (ur. Dzierżoniów, Reichenbach 17.03.1864 r.). Żonaty (x Hanower 9.10.1894 r.) z Walerią (Vally) Toni Heleną Jadwigą von Radonitz-Belgrad (ur. Altona 14.05.1863 r.), miał dwóch synów:

– Horsta Cezara Jana Ridigera (ur. Milicz, Militsch 5.06.1897 r., który zginął na froncie francuskim 16.09.1918 r.);

– Adama Gotarda Rolfa (ur. Zgorzelec, Goerlitz 15.02.1906 r.).

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 15

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Häuser, Jg 19:1927, s. 669–670

OLIVETSKI (OLIVETSKI z HEŘMANIC)

Szlachta nobilitowana z księstwa opawskiego. W 1565 roku Marcin Olivetski z Heřmanic oskarżony był o napad i zranienie Jana Teisera z Nysy (Neisse).

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 849

OLOW

zob.

OHLE

(z) OLŠAN

zob.

PAVLAT

OLŠANSKI (OLSCHANSKI, VOLŠANSKI, OLSZAŃSKI)

Wacław Olszański (herbu Jastrzębiec?) (zm. przed 1522 r.), dworzanin księcia Zygmunta Jagiellończyka, późniejszego króla polskiego Zygmunta Starego, otrzymał od niego w 1511 roku nadanie folwarku na przedmieściu Opawy (Opawa, Troppau), który przedtem należał do braci Veselka i Chovana, oraz zezwolenie na wyrąb drzewa w lasach Hradca (Graetz). Nadania te w tym samym roku (6.04.) potwierdził król Czech Władysław Jagiellończyk i rozszerzył o nadanie tzw.

„małego dworu” w Opawie (Opawa, Troppau). Wacław Olszański zmarł prawdopodobnie bezpotomnie. W 1522 roku (23.04.) książę Kazimierz cieszyński sprzedał dom i jeden folwark Baltazarowi Wilczkowi z Dobrej Zemice (Guttenland), zaś „mały dwór” przed bramą raciborską kupili Moschowsky z Morawczina.

Źródła:

Pilnáček, t. I, s. 74

OLSCHANSKI

zob.

OLŠANSKI

OLSCHEWSKI (OLSZEWSKI)

Według Zedlitz i Kranego, szlachta polska herbu Ślepowron, zaś według Uruskiego, ród śląski herbu własnego (w białym polu błękitna podkowa, na niej czerwony krzyż).

W 1812 roku (1.07.) Ludwik Wilhelm Serafin Olszewski (zm. 1825 r.) z Wielkopolski, rotmistrz regimentu bośniaków wojsk pruskich, kupił od Fanny księżnej Biron von Kurland majątki: Warmątowice (Eichholz) i Kojczków (Koischkau) w Legnickiem. Jego potomkowie posiadali obydwa majątki jeszcze w początkach XX wieku. Braćmi Ludwika Wilhelma mieli być: Wilhelm – ma-

jor korpusu inżynierów wojsk pruskich w Świdnicy (Schweidnitz), odznaczony Żelaznym Krzyżem oraz Henryk – kapitan wojsk pruskich, również kawaler Żelaznego Krzyża.

Źródła:

Zedlitz, t. III, s. 182

Krane, s. 81

Uruski, t. XII, s. 323–324

Dorst, t. II, nr 429

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 21–22

OLSHAŃSKI

zob.

OLŠANSKI

OLSZEWSKI

zob.

OLSCHEWSKI

OLSCHOWETZ

(OLSCHOWETZ von LOUKA, OLSZOWIEC)

Drobna szlachta z okolic Pszczyny (Pless).

W 1565 roku potwierdzenie stanu rycerskiego z predykatem „von Louka” uzyskał Adam Olschowetz. W 1569 roku sprzedał część swojego majątku Zygmuntowi von Glaubitz i zapisał wiano swojej żonie – Annie Skydzińskiej. Miał synów:

Jana i Mikołaja, którzy w 1595 roku (26.06.) otrzymali potwierdzenie szlachectwa.

Mikołaj – właściciel Krywałdu (Kriewald) był żonaty z Gertrudą Komorowską.

Aneżka von Olschowetz (siostra?) – była żoną (x przed 1575 r.) Jerzego Bujakowskiego.

Regina – w 1608 roku otrzymała wiano od męża Prokopa Rymultowskiego z Knurowa (Knurów) koło Gliwic (Gleiwitz).

Źródła:

Pilnáček, t. I, s. 75

Doerr, s. 64, 291

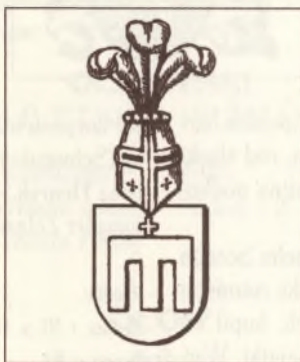
OLSZOWIEC

zob.

OLSCHOWETZ

OLSCHOWSKI

(OLSZOWSKI)

Szlachta herbu Radwan z okolicy Pszczyny (Pless), prawdopodobnie pochodząca z Olszowca (Olschowitz) koło Rybnika (Rybnik). W połowie XVI wieku znany jest Jerzy Olszowski (zm. przed 1578 r.), żonaty z Wirginią Bujakowską z Knurowa (Knurów).

majątek Ściernie (Sciern) koło Pszczyny (Pless). Jan (ten sam?), właściciel Góry (Guhrau), w 1604 roku zapisał wiano swojej żonie Katarzynie Ujejskiej z Ujazdu w Ziemi Siewierskiej.

Źródła:

Pilnáček, t. I, s. 75

W 1588 roku Jan Olszowski z Olszowic kupił

OLSZOWSKI

zob.

OLSCHOWSKI

ONSSEL

zob.

COCX

OPEL

zob.

OPPEL

OPITZ

W 1792 roku (15.02.) szlachectwo Rzeszy otrzymał Jan Fryderyk August Opitz, dyrektor ekonomiczny i finansowy państwa Muskau na Łużycach. Posiadał m.in. majątek Klekot (Schrothammer) koło Żagania (Sagan).

Źródła:

Blažek, t. I, s. 77

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X,

Limburg 1999, s. 25

OPITZ

W 1740 roku (25.05.) został wpisany w czeski stan rycerski Karol Ferdynand Opitz, członek rady książąt oleśnickich.

Źródła:

Blažek, t. I, s. 77

OPITZ
(OPITZ von BOBERFELD)

Herb z dyplomu nobilitacyjnego

Herb z płyty nagrobnej

W 1627 roku (14.09.) został nobilitowany i wpisany w stan rycerski z predykatem „von Boberfeld” Marcin Opitz, wybitny niemiecki poeta, nazywany „księciem poetów niemieckich”.

Urodził się w Bolesławcu (Bunzlau) 23.12.1597 roku jako syn Sebastiana Opitza, członka rady miasta Bolesławca (Bunzlau). Studiował we Wrocławiu, Frankfurcie, Heidelbergu, Strasburgu i Tybindze. W 1624 roku był członkiem rady księcia Jerzego Rudolfa brzeskiego, od 1626 roku profesorem gimnazjum założonego w Alba Julia (Weissenburg) w Siedmiogrodzie. W 1637 roku został powołany przez króla polskiego Władysława IV Wazę na sekretarza i historiografa. Zmarł

nieżonaty w czasie epidemii w Gdańsku (Danzig) 20.08.1639 roku.

Herb znany z dyplomu nobilitacyjnego jest odmienny od herbu znajdującego się na jego płycie nagrobnej (Opitz von Boberfeld 1872 r.).

W XIX wieku z tym samym predykatem zostali nobilitowani mieszczenie pochodzący z Wielkopolski: bracia Teodor i Jan z Leszna (Petersburg 1822 r.) i Teodor Krueger z Wojnowic (Woinowitz) koło Wschowy (Fraustadt).

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 849–850

Błażek, t. I, s. 77

OPITZ

zob.

OPPIETZ

OPOL

zob.

OPPEL

OPPEL

(OPEL, OPOL, OPPEL von BARTULTOWITZ,
OPPELN-BRONIKOWSKI)

Ród górnoślązki herbu Oseł pochodzący z miejscowości Oppeln. Według legendy herbowej, herb został nadany przez króla Franków Karola Wielkiego dwom braciom za zdobycie okrętu Saracenów, stąd oseł (bosak) w herbie. Podobny herb posiadał również ród Bischofswerder. Według „Wappensagen”, pochodzili z Austrii.

Na Śląsku znani są od początków XIV wieku; pierwszą siedzibą rodową miał być Pagów (?) (Pangau) w księstwie oleśnickim, ale już około 1261 roku występuje tu Werne de Oppal. Jurek tego nie potwierdza, według niego pierwsze ich majątki położone były w okolicy Świdnicy (Schweidnitz) i Dzierżoniowa (Reichenbach). Były to: Pieszycze (Peterswaldau), Pogorzała (Seifersdorf) i Grodziszczce (Lampersdorf).

W drugiej połowie XIV wieku przedstawiciele

tego rodu osiedli na pograniczu śląsko-wielkopolskim, gdzie byli starostami Wschowy (Fraustadt). Pojawili się również w księstwie opawskim: w 1332 roku Bernard von Oppeln występuje jako świadek w Głubczycach (Leobschuetz), w latach 1320–1325 Henryk von Oppel z braćmi posiadał lenno Litultovice (Leitersdorf).

W 1495 roku Klemens von Oppel, kanclerz księcia Henryka I ziebickiego, posiadał majątek Jaksonowice (Jackschoenau) w księstwie oleśnickim.

W 1658 roku Jan Chrystian von Oppel był hofmistrzem księżnej Zofii Magdaleny, wdowy po księciu Karolu Fryderyku ziebickim.

Pod koniec XV i w XVI wieku ród podzielił się na kilka linii, m.in. *Ramschel (Ramsch)*, *Oppeln-Bronikowski* i *Oppel von Bartultowitz*.

RAMSCHEL (RAMSCH)

Potomkowie Klemensa von Oppel – właściciela Jaksonowice (Jackschoenau), zaczęli używać przydomka „Rampschel – Ramschel – Ramsch”. W 1503 roku właścicielem Jaksonowice (Jackschoe-

nau) i Kępy (Kampern) koło Trzebnicy (Trebnitz) był Nicol (syn Klemensa?) Oppel zwany Rampschel. Przedstawiciele tej linii osiedli również na Morawach i w Polsce (Ramsz).

zob.

RAMISCH

OPPELN-BRONIKOWSKI

Okolo 1550 roku Jan von Oppeln zakupił Bronikowo w Wielkopolsce i przyjął nazwisko „Oppeln-Bronikowski”. Według innych źródeł, już w 1412 roku Henryk von Oppel był właścicielem tej miejscowości.

W XIX wieku dzielili się na trzy linie: Władysława, Zygmunta (szwedzka) i Krzysztofa Stanisława.

Linia Władysława

Żołędziem tej linii był Władysław von Oppeln-Bronikowski (zm. 1744 r.). Na początku XIX wieku linia podzieliła się na dwie podlinie:

Jana Ernesta Zygmunta (ur. Sorkwity, Sorquitten 27.12.1783 r. – zm. Elbląg, Elbing 3.10.1854 r.) – landrata powiatu elbląskiego, żonatego (x Gąbin 18.09.1808 r.) z Julianną Zofią Klementyną von Wahlen-Juergass (ur. 18.10.1791 r. – zm. Królewiec, Koenigsberg 10.02.1859 r.). Jego potomkowie mieszkali na terenie Niemiec, głównie w Kassel;

Jana Ferdynanda Franciszka (ur. Sorkwity, Sorquitten 1.03.1791 r. – zm. Honnef 24.09.1851 r.) – oficera wojsk pruskich, żonatego (x Iserlohn 2.08.1818 r.) z Luizą Muellenstefen (ur. Altona 25.12.1797 r. – zm. Honnef 22.07.1884 r.). Jego potomkowie mieszkali w Niemczech, głównie w Mainz i Iserlohn.

Linia Zygmunta (szwedzka)

Część Oppeln-Bronikowskich już w XVII wieku przeniosła się do Szwecji.

W pierwszej połowie XVIII wieku Zygmunt von Oppeln-Bronikowski (ur. Wielkopolska 10.01.1697 r. – zm. Kalmar – Szwecja 21.04.1758 r.) przeniósł się do Szwecji i założył nową linię *Oppeln-Bronikowskich* w tym kraju. Był trzykrotnie żonaty: 1. (x 5.06.1723 r.) z Chrystianą Elżbietą von Gissler (ur. 27.05.1698 r. – zm. Valle – Szwecja 9.05.1732 r.), 2. (x 8.09.1735 r.) z Anną Katarzyną Rosenquist af Akershult (ur. 13.03.1711 r. – zm. Linköping – Szwecja 28.02.1755 r.), 3. (x Norrköping 8.09.1757 r.) z Ulryką Steinhausen (ur. Löban – Szwecja 9.11.1715 r. – zm. Sztokholm 24.12.1807 r.). Miał liczne potomstwo, które mieszkalo w Szwecji i częściowo w Finlandii.

Linia Krzysztofa Stanisława

Krzysztof Stanisław (ur. Kowalewo, Wielkopolska 25.05.1723 r. – zm. Herford 16.11.1775 r.) – major wojsk pruskich i dowódca batalionu grenadierów, był żonaty z Antoniną Henriettą von Delius (zm. Herford 10.11.1804 r.). Jego potomkowie mieszkali w Niemczech, głównie w okolicy Berlina.

zob. też
BRONIKOWSKI

OPPEL von BARTULTOWITZ

Stanisław von Oppel w drugiej połowie XVI wieku przeniósł się do księstwa cieszyńskiego, gdzie był poborcą cła na granicy czesko-polskiej. W 1571 roku (18.04.) został zaliczony do szlachty morawskiej z predykatem „von Bartultowitz”. W 1573 roku kupił majątek na przedmieściu Fryštatu (Frysztat, Freistadt) w księstwie cieszyńskim. Zmarł okolo 1593 rok. Jego syn – Jerzy, początkowo właściciel Bolatic (Bolaticz), później – od 1608 roku – był starostą Kromieryża (Kroměříž) w Czechach.

Źródła:

- Sinapius, t. I, s. 685; t. II, s. 850
 Błażek, t. III, s. 125; t. IV, s. 53
 Pilnáček, t. III, s. 849–851
 Wappensagen..., s. 113
 Dorst, t. I, nr 71
 Jurek T., Obce rycerstwo..., s. 261–262
 Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 27–28
 Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Hauser, Jg 30:1931, Gotha, s. 351–359

OPPELN (OPPELN-BRONIKOWSKI)

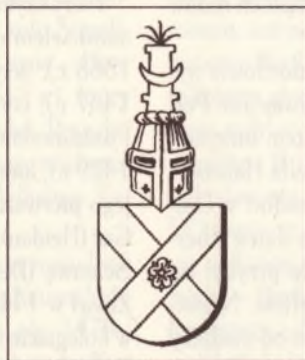
W 1913 roku (8.12.) został nobilitowany z herbem rodowym Oppeln Franciszek Oppeln-Bronikowski, radca policyjny i komisarz okręgu policyjnego, przedślubny syn Jana Zygmunta von Oppeln-Bronikowskiego i jego późniejszej żony, N. Zaborskiej.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 29

OPPELN zob. BRONIKOWSKI

OPPEN

Według Zedlitz, ród brandenburski podzielony na liczne linie, znany również na Dolnych Łużycach, skąd przenieśli się w XIX wieku także do Wielkopolski. N. von Oppen (kobieta) była właścicielką Policka (Politzig) w powiecie międzyrzeckim.

Według Adelslexikon, ród pochodzący z Górnej Saksonii, zaś według Pilnáček, stary ród śląski występujący na Górnym Śląsku. Konrad von Oppen w 1271 roku był kasztelanem Belzig w Turynii. Na Śląsk prawdopodobnie przybyli

w XVI wieku. Kasper von Oppen był żonaty z Katarzyną von Dyhrn (zm. 9.01.1577 r.).

W 1936 roku (15.02.) w Poczdamie (Potsdam), został powołany związek rodzinny rodu.

Źródła:

Zedlitz, t. III, s. 482–483

Pilnáček, t. III, s. 851

Dorst, t. I, nr 215

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 29–32

OPPERSDORFF

Herb rodowy

Herb baronowski

Herb hrabiowski

Jeden z najbardziej znanych górnosląskich rodów magnackich.

Według tradycji rodowej Oppersdorffowie wywodzili się z hrabstwa Tierstein w Szwajcarii. Pod koniec XII wieku Rupert von Tierstein otrzymał za zasługi wojenne w lenno od Rudolfa Habsburga zamek Eberstein i państwo Ebersdorf w Dolnej Austrii. Na początku XV wieku Jan z Ebersteinu na Ebersdorfie zwany Rolle przybył na Śląsk i był protoplastą Oppersdorffów. Nazwisko, według jednej wersji, pochodzi od siedziby austriackiej – Ebersdorfu, według innej, Henryk – syn Jana Rolle kupił wieś Oppersdorf (Wierzbicie) koło Nysy (Neisse) i od niej przyjął nazwisko.

Wydaje się jednak bardziej prawdopodobne, że byli miejscowego pochodzenia, wywodzili się z włodyków i ministeriałów biskupów wrocławskich, a początki ich rodu na Śląsku należy cofnąć o co najmniej sto lat. W 1267 roku (6.03.) biskup wrocławski Tomasz w nagrodę za wierną służbę nadał swojemu strzelcowi (balistarius) Albertowi de Operti villa (Oppersdorf – Wierzbicie) roczny czynsz z tej wioski. Można przyjąć hipotezę, że był to protoplasta późniejszych Oppersdorffów. Z całą pewnością przedstawicielami tego rodu byli: Jan Rolle – w 1300 roku studiujący w Bolonii, w latach 1312–1316 proboszcz w Nysie (Neisse) oraz studiujący w Pradze w 1410 roku – Henryk Rolle von Oppersdorff, późniejszy archidiakon w Głogowie (Glogau).

Pierwszym w pełni udokumentowanym przedstawicielem rodu był wspomniany Jan Rolle (ur. 1388 r.), żonaty (x ok. 1430 r.) z Anną (zm. po 1457 r.), córką Mikołaja von Jenkwitz zwanego Posadowskim, wdową po Janie Mladocie (zm. po 1429 r.), która wniosła mu w wianie majątki swojego pierwszego męża w okolicy Oławy (Ohlau): Gać (Heidau), Ścinawę Polską (Polnisch Steinau), Ścinawę (Deutsch Steinau) i Psary (Huenern). Zmarł w 1445 roku, płyta nagrobna znajduje się w kolegiacie św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau). Wdowa po nim wyszła po raz trzeci za mąż (x 1449 r.) za Bernarda von Schreibersdorf. Gać (Heidau) stała się pierwszą siedzibą rodową Oppersdorffów.

Obok Jana, w tym samym czasie w księstwie nyskim żyli inni Oppersdorffowie: w latach 1467–1468 Paweł Rolle von Oppersdorff płacił kolegiacie otmuchowskiej czynsz ze swojego majątku w Wierzbicicach (Oppersdorf). Paweł w 1475 roku (9.10.) w imieniu swoich małoletnich wnuków sprzedał wolny dom i część pola w Wierzbicicach (Oppersdorf). Jego syn Paweł jun. zmarł przed 9.10.1475 roku, miał dwoje dzieci: Mikołaja i Barbarę, w imieniu których dziadek sprzedał część majątku.

Jan Rolle von Upprichtsdorf z Gaci (Heidau) miał dwie córki i dwóch synów: Małgorzatę, Annę, Henryka i Jerzego.

Małgorzata (ur. ok. 1431 r. – zm. po 1458 r.) – żona (x 1448 r.) Jana von Geisler z Rękowa

(Rankau) koło Niemczy (Nimptsch), odziedziczyła Ścinawę (Deutsch Steinau), którą sprzedała w 1458 roku. Anna (ur. 1438 r.) – była żoną Adama II Proskowskiego (zm. 1498 r.) z Prószkowa (Proskau) koło Opola (Oppeln).

Młodszy syn – Jerzy (Jurge) znany jest tylko z jednego dokumentu z 1474 roku.

Starszy Henryk (Hinko, Heinke) (ur. 1442 r. – zm. 1513 r.) odziedziczył Gać (Heidau), Psary (Huenem) i Bryłówkę (Deutsch Breile), występuje w latach 1470 i 1499 jako świadek w dokumentach księcia Fryderyka legnicko-brzeskiego. Żonaty dwukrotnie: 1. (x przed 26.03.1470 r.) z Małgorzatą von Ruediger, zmarłą przy urodzeniu syna, 2. (x 1471 r.) z Małgorzatą, córką Bartłomieja von Borschnitz z Prus (Praus) koło Strzelina (Strehlen). Z pierwszą żoną miał syna – Henryka (ur. ok. 1469 r. – zm. po 1515 r.), który odziedziczył Bryłówkę (Deutsch Breile). Prawdopodobnie nie miał potomków. Z drugą miał sześćio dzieci: Fryderyka, Rożynę, Wilhelma, Urszulę, Jana i Wacława.

Rożyna (ur. ok. 1472–1473 r.) była żoną Jana von Schellendorff, właściciela Nowej (Neuen) koło Bolesławca (Bunzlau); Urszula (ur. ok. 1476–1479 r.) – żoną Mikołaja von Schreibersdorff.

Najmłodszy syn – Wacław był założycielem *dolnośląskiej szlacheckiej linii Oppersdorffów z Gaci (Heidau)*; Jan (ur. ok. 1480–1484 r. – zm. 10.10.1561 r.) był współwłaścicielem Bryłówki (Deutsch Breile), potomstwa nie miał; Wilhelm (ur. 1475 r. – zm. 3.01.1538 r.), współwłaściciel Bryłówki (Deutsch Breile), żonaty z Anną N. (zm. 28.03.1583 r.), miał trzy N. córki oraz dwóch synów: Henryka i Wilhelma – wszyscy zmarli w młodości.

Najstarszy syn Henryka z drugiego małżeństwa – Fryderyk (ur. 1471 r. – zm. 1544 r.), starosta Brzegu (Brieg) i Oławy (Ohlau), w 1519 roku sprzedał swoją część Gaci (Heidau) bratu Wacławowi. Żonaty (x 1512 r.) z Barbarą (ur. 1495 r. – zm. 11.04.1567 r.), córką Mikołaja Strzeli z Otmętu (Ottmuth) koło Opola (Oppeln), miał trzech synów: Jana, Jerzego I i Wilhelma I. W 1554 roku (21.06.) wszyscy trzej otrzymali tytuł „Freiherr

von Aich und Friedstein” (baron z Dub i Frydštajnu) oraz państwo Dub (Aich) w Czechach.

Najstarszy – Jan (ur. 2.04.1514 r. – zm. 3.07.1584 r.) był twórcą potęgi rodu. Poświęcił się głównie służbie wojskowej. W wieku 13 lat był paziem księcia Karola I ziębicko-oleśnickiego, następnie wraz z Hartwigiem von Seidlitz brał udział w wojnie z Francją we Włoszech pod dowództwem księcia von Thoun. Po powrocie służył pod komendą Jerzego von Warkotsch w gwardii cesarza Ferdynanda I, biorąc udział w wyprawach węgierskich w latach 1540–1541 i 1550–1551, a w 1566 roku jako marszałek polny dowodził wyprawą na Węgry. Oprócz państwa Dub (Aich) kupił w Czechach państwo Častalovice (Czastalowitz) z Tyńništěm, zaś na Górnym Śląsku otrzymał w lenno państwa Kozle (Cosel) i Głogówek (Oberglöggau), w którym zbudował swoją rezydencję. Był członkiem rady aż trzech cesarzy: Ferdynanda I, Maksymiliana II i Rudolfa II. W latach 1556–1568 był starostą księstwa opolsko-raciborskiego. W kolegiacie opolskiej wybudował kaplicę grobową, w której oprócz Jana pochowano m.in. jego matkę – Barbarę Strzełę, brata – Jerzego I i córkę Jerzego – Marię. Żeliwne (jedne z najstarszych na Śląsku) płyty grobowe obecnie wmurowane są na zewnątrz katedry opolskiej. Zainicjował także prowadzoną do czasów współczesnych kronikę rodzinną.

Żonaty dwukrotnie: 1. (x 28.10.1554 r.) z Krynstyną (zm. 25.03.1561 r.), córką Ottona von Zedlitz z Prochowic (Parchwitz); 2. (x 20.02.1565 r.) z Joanną Małgorzatą (zm. 17.09.1600 r.), córką Litwina bar. Poppel von Lobkowitz z Bili-na, dzieci nie miał. Jego ogromnym majątkiem podzielili się: jego najmłodszy brat – Wilhelm I i synowie zmarłego drugiego brata – Jerzego I.

Najmłodszy z braci – Wilhelm I był założycielem *ewangelickiej linii z Kozła (Cosel)*.

Średni brat – Jerzy I (ur. 18.04.1516 r. – zm. 25.07.1577 r.), w latach 1557–1565 pan lenny państwa Racibórz (Ratibor) i Polskiej Cerekwi (Polnisch Neukirch) koło Kozła (Cosel), gdzie w 1652 roku wybudował zamek, był starostą księstwa nyskiego i w 1550 roku dowódcą wyprawy na Węgry. Żonaty (x ok. 1542 r.) z Jadwigą (zm.

1580 r.), córką Henryka von Kalckreuth z Łapczyc (Labschuetz) koło Milicza (Militsch), miał czworo dzieci: Marię, Fryderyka, Jerzego II Maksymiliana i Jadwigę.

Maria (ur. 1544 r. – zm. 31.10.1576 r.) – była żoną (x 4.03.1564 r.) Henryka von Logau, brata biskupa wrocławskiego; Fryderyk – był założycielem linii *czeskiej*; Jerzy II Maksymilian – założycielem linii *górnoszląskiej*; Jadwiga (ur. 1558 r. – zm. 15.05.1580 r.) – była żoną (x 15.05.1575 r.) Jana bar. Poppel von Lobkowitz (zm. 1583 r.).

Dolnośląska (szlachecka) linia z Gaci (Heidau) (wymarła przed 1679 r.)

Założycielem tej linii był Wacław (ur. 1487 r.) von Uppersdorff – najmłodszy syn Henryka (Hinko) Rolle z Gaci (Heidau), członek rady księcia Fryderyka brzeskiego, starosta Brzegu (Brieg) i Olawy (Ohlau). Odziedziczył po ojcu połowę Gaci (Heidau), drugą połowę odkupił w 1519 roku od swojego najstarszego brata – Fryderyka. Oprócz rodzowego majątku miał jeszcze w 1534 roku Obórki (Schoenfeld), w 1538 – Olszanekę (Alzenau). Zmarł 9.07.1546 roku, jego płyta nagrobna znajduje się w kościele parafialnym w Gaci (Heidau). Żonaty (x 19.03.1519 r.) z Małgorzatą (zm. po 1546 r.), córką Hertla von Busewoy z Roztocznika (Olbersdorf), miał pięcioro dzieci: Annę, Henryka, Elżbietę, Wolfa i Małgorzatę.

Anna (zm. po 1562 r.) – była żoną Kaspra von Dannwitz, właściciela Janowa (Johnsdorf) i Gierszowic (Gersdorf) w księstwie brzeskim; Elżbieta (zm. po 1595 r.) – żoną (x przed 1553 r.) Jana von Tschirn, kanclerza książąt legnickich; Małgorzata (zm. pomiędzy 1608 r. a 1611 r.) – żoną (x 1557 r.) Adama bar. von Beess (zm. 12.12.1570 r.) z Karłowic (Ketzerdorf, Karlsmarkt);

Młodszy syn Wacława – Wolf (ur. 1532 r. – zm. 19.09.1572 r.) w młodości walczył we Włoszech, pielgrzymował do Ziemi Świętej, jakiś czas przebywał w niewoli tureckiej w Konstantynopolu. Żonaty (x około 1564 r.) z Dorotą, córką Wacława von Pueckler z Grodzca (Groditz), właściciela Szydłowca (Schedlau) koło Niemodlina (Falkenberg), po ślubie przebywał w majątku żony i tam

też został pochowany. Miał N. syna, zmarłego przed ojcem w 1570 roku. Wdowa po Wolfie wyszła ponownie za mąż za Jerzego Sobka von Kornitz;

Starszy syn Wacława – Henryk (ur. 1528 r. – zm. 20.03.1572 r.), starosta Oleśnicy (Oels), odziedziczył Gać (Heidau). Żonaty dwukrotnie: 1. (x ok. 1552 r.) z Katarzyną, córką Jana von Tschesch (Tschetschau?), 2. z Jadwigą (zm. przed 4.07.1598 r.), córką Ernesta von Prittwitz z Laskowic Oławskich (Laskowitz). Z pierwszą żoną dzieci nie miał, z drugą miał sześcioro: Małgorzatę, Jana Ernesta, Wacława, Fryderyka, Wolfa i Jerzego.

– Małgorzata (zm. po 1615 r.) – była żoną (x 1580 r.) Marcina (zm. ok. 1612 r.), syna Mikołaja von Dyhrn z Pagowa (Pangau) w księstwie oleśnickim.

– Najmłodszy z synów – Jerzy (zm. 31.10.1614 r.), odziedziczył Gać (Heidau), którą 11.05.1611 roku sprzedał. Dzieci nie miał.

– Wolf (zm. po 1634 r.) – żonaty był (x ok. 1600 r.) z Katarzyną (zm. po 1634 r.), córką Tomasza von Dyhrn, bratanicą Marcina von Dyhrn – męża Małgorzaty. Miał syna – Wolfa Henryka, który zginął w 1622 roku w pojedynku; Fryderyk – brat Jerzego i Wolfa, zginął w pojedynku 8.04.1591 roku; Wacław – zmarł w młodości przed 1597 rokiem.

– Najstarszy z synów Henryka – Jan Ernest (zm. przed 17.07.1619 r.), właściciel Dobrzenic (Siegroth) koło Strzelina (Strehlen), żonaty (x 1585 r.) z Anną (zm. 1629 r.), córką Kazimierza von Frankenberg-Prosclitz z Miechowej (Omechau) koło Kluczborka (Kreuzburg), miał troje dzieci: Annę Marię, Katarzynę i Henryka.

Anna Maria (ur. ok. 1586 r.) – była żoną (x 1580 r.) Wacława, syna Kaspra von Kaltenborn ze Stachowa (Stachau) koło Strzelina (Strehlen); Katarzyna (zm. 28.02.1611 r.) – żoną Jana von Gregersdorff (ur. 1567 r. – zm. 5.07.1624 r.) z Jordanowa Śląskiego (Jordansmuehle) koło Dzierżoniowa (Reichenbach); Henryk (zm. przed 1661 r.) – jedyny syn Jana Ernesta, właściciel Dobrzenic (Siegroth), żonaty (x ok. 1610 r.) z Heleną (zm. przed 1661 r.), córką Krzysztofa

von Rechenberg, miał dwóch synów: Henryka jun. i Jana Krzysztofa.

Henryk jun. – właściciel Górnych Dobrzenic (Ober Siegroth) i Strachowa (Strachau), żonaty (x przed 30.01.1632 r.) z N., córką Henryka von Netz z Bielawy (Langenbielau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) – dzieci nie miał.

Jego brat – Jan Krzysztof (zm. przed 1667 r.), był właścicielem Brzozy (Birkholz) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty z Zuzanną Katarzyną, córką Fryderyka von Elbel z Kobylic (Keulendorf) koło Jawora (Jauer), miał troje dzieci, na których wymarła *dolnośląska linia Oppersdorffów z Gaci (Heidau)*: Jana Krzysztofa jun. – zmarłego w dzieciństwie przed 1671 rokiem, Zuzannę Helenę (ur. 1657 r. – zm. 10.11.1688 r.) – żonę Karola Rudolfa Freiganga von Neundorf, Eleonorę – zmarłą przed 1689 rokiem.

Linia ewangelicka z Koźła (Cosel) (wymarła w 1678 r.)

Linie tę założył Wilhelm I von Oppersdorff (ur. 11.06.1519 r.), syn Fryderyka z Gaci (Heidau), a brat Jana i Jerzego I, i bratanek Wacława – założyciela *linii z Gaci (Heidau)*. Razem z braćmi otrzymał w 1554 roku (24.06.) tytuł „Freiherr von Aich und Friedstein”. Zajmował wysokie stanowiska w administracji czeskiej i cesarskiej: był członkiem rady cesarskiej, radcą kamery korony czeskiej i wreszcie w latach 1579–1587 nadmince-rzem królestwa Czech.

W 1558 roku otrzymał w lenno państwo Sławęcice (Slawentzitz) koło Koźła (Cosel), gdzie wybudował nowy zamek, w 1576 roku kupił w Czechach państwo Hermannmestec, które przekazał swojemu synowi – Wilhelmowi II. Po bezpotomnej śmierci brata – Jana, otrzymał w spadku sąsiadujące ze Sławęcicami (Slawentzitz) państwo Koźle (Cosel), w 1584 roku kupił Większyce (Wiegshuetz). W hrabstwie kłodzkim założył miasto nazwane od jego imienia – Wilhelmsthal (Bolesławów). Zmarł w Łądku (Landeck) 4.09.1588 roku, pochowany został w Hermannmestec. Żonaty (x 28.04.1551 r.) z Urszulą (zm. 9.09.1596 r.), córką Jana von Hake, damą dworu księż-

nej Barbary brzeskiej, miał jednego syna – Wilhelma II.

Wilhelm II (ur. 1554 r. – zm. 4.05.1598 r.) po studiach w Lipsku (Leipzig), przebywał jakiś czas na dworze księcia Juana d'Austria w Neapolu. Był zwolennikiem arcyksięcia Maksymiliana w wojnie o tron polski. Otrzymał od ojca państwo Hermannmestec w Czechach, a po jego śmierci odziedziczył państwo Koźle (Cosel) i lenno państwa Sławęcice (Slawentzitz). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 2.11.1576 r.) z Katarzyną (zm. 1583 r.), córką Joachima bar. von Kolovrat-Nowohradski, 2. (x 12.01.1586 r.) z Zuzanną (zm. po 1626 r.), córką Reichsgrafa Bernarda zu Hardegga z Kłodzka (Glatz). Z pierwszą żoną dzieci nie miał, z drugą miał pięć córek i dwóch synów: Annę Maksymilianę, Urszulę Zofię, Zuzannę, Annę Marię, Bernarda Wilhelma, Jana Fryderyka i Katarzynę Elżbietę.

Anna Maksymiliana (ur. 1587 r. – zm. po 24.06.1650 r.) – była dwukrotnie zamężna: 1. (x 20.09.1605 r.) z Piotrem III bar. von Schwamberg (ur. 1551 r.), który zginął w bitwie pod Białą Górą 20.05.1620 roku, 2. (x 1623 r.) z Władysławem Velenem bar. von Zierotin (ur. 1579 r. – zm. w Polsce w 1638 r.);

Urszula Zofia (ur. 1589 r.) – również była dwukrotnie zamężna: 1. (x ok. 1608 r.) z Wiktorynem bar. von Zierotin (zm. ok. 1610 r.), 2. (x 27.05.1612 r.) z Reichsgrafem Joachimem Andrzejem von Schlik (ur. 9.11.1569 r. – stracony w Pradze 21.06.1621 r.). Utonęła 4.12.1649 roku, w czasie przeprawy przez Nysę Kłodzką pod Kamieńcem Żąbkowickim (Kamenz);

Zuzanna (ur. 1591 r. – zm. 1616 r.) – była żoną (x ok. 1610 r.) Piotra bar. Sedlnitzkiego von Choltitz (ur. ok. 1586 r. – zm. 18.02.1613 r.);

Anna Maria (ur. 1592 r. – zm. 1660 r.) – była żoną (x 23.11.1615 r.) Wacława sen. bar. Berka von Duba und Leipa (zm. 11.09.1644 r.), ojca żon (bratowych) Bernarda Wilhelma i Jana Fryderyka;

Katarzyna Elżbieta (ur. 1597 r. – zm. 9.08.1667 r.) – była żoną (x 20.06.1623 r.) Chrystiana Schenk von Landsberg (zm. 29.04.1667 r.).

Dwaj synowie Wilhelma II, Bernard Wilhelm i Jan Fryderyk, za udział w „rebelii” szlachty

śląskiej byli represjonowani i musieli opuścić Śląsk.

Młodszy – Jan Fryderyk (ur. 21.12.1595 r. – zm. ok. 1622 r.), do 1604 roku był panem lennym (współwłaścicielem) Sławęcic (Slawentzitz) i współwłaścicielem państwa Koźle (Cosel), które w 1617 roku wraz z bratem sprzedał Andrzejowi Kochcickiemu. W 1622 roku (14.07.) został pozbawiony szlachectwa, a jego majątki w księstwie opawskim zostały skonfiskowane. Wyjechał na teren Brandenburgii. Żonaty (x 3.02.1615 r.) z Katarzyną Elżbietą Barbarą (ur. ok. 1597 r.) bar. Berka von Duba und Leipä (córką z pierwszego małżeństwa Wacława sen. – męża Anny Marii). Jego potomkowie osiedli w Prusach Wschodnich.

Starszy – Bernard Wilhelm (ur. 1594 r. – zm. 22.06.1666 r.), współwłaściciel państw: Sławęcice (Slawentzitz) i Koźle (Cosel), które z bratem sprzedał, oraz właściciel państwa Hermannmestec w Czechach, które mu skonfiskowano w 1622 roku, był przez dwa lata więziony. W 1621 roku wyemigrował do Saksonii. Żonaty (x 3.02.1615 r.) z siostrą bratowej i córką z pierwszego małżeństwa szwagra, Zuzanną bar. Berka von Duba und Leipä (ur. ok. 1596 r. – zm. 1635 r.), miał dwóch synów i córkę: Fryderyka Wilhelma, Bernarda Wilhelma jun. oraz Zuzannę Elżbietę.

Córka – Zuzanna Elżbieta (ur. 15.12.1634 r. – zm. 20.10.1669 r.), dama dworu saskiego, była żoną (x 29.02.1660 r.) Jana Jerzego von Schleinitz, tajnego radcy dworu saskiego.

Młodszy syn Bernarda Wilhelma – Bernard Wilhelm jun. (ur. ok. 1628 r. – zm. po 4.02.1661 r.) był instruktorem artylerii wojsk saskich. Prawdopodobnie nie ożenił się.

Starszy syn – Fryderyk Wilhelm (ur. 1627 r. – zm. 1678 r.), w latach 1642 – 1648 paź księcia Augusta saskiego, w 1668 roku nabył Janowice Duże (Gross Jaenowitz) koło Jawora (Jauer). Dwukrotnie żonaty: 1. (x 13.05.1655 r.) z Zuzanną Katarzyną, córką Bartłomieja bar. von Zierotin, 2. (x 23.10.1674 r.) z Katarzyną Elżbietą (ur. 1649 r. – zm. 10.05.1734 r.), córką Jana Fryderyka bar. Poyger zu Puige und Reitzenschlag.

Z pierwszą żoną miał kilkoro dzieci – wszystkie zmarły w niemowlęctwie.

Linia górnośląska z Głogówka (Oberglogau) (zmarła w 1714 r.)

Głogówek (Oberglogau) na Górnym Śląsku jako lenno otrzymał już Jan von Oppersdorff (ur. 1514 r. – zm. 1584 r.). W spadku po nim państwo to przypadło jego bratankowi – Jerzemu II Maksymilianowi, synowi Jerzego I, a młodszemu bratu Fryderyka – założyciela linii czeskiej.

Jerzy II Maksymilian (ur. 11.01.1550 r. – zm. 15.12.1606 r.) w spadku po ojcu i stryju oprócz Głogówka (Oberglogau) otrzymał również część państwa Polska Cerekiew (Polnisch Neukirch) koło Koźla (Cosel) oraz majątki w Czechach. Uporządkował sprawy majątkowe z innymi spadkobiercami, zrzekając się praw do tych majątków w zamian za wyłączone dziedziczenie państwa głogóweckiego. Był członkiem rady i stolnikiem cesarskim, a w latach 1591–1606 starostą księstwa opolsko-raciborskiego. Żonaty trzykrotnie:

1. (x 22.01.1581 r.) z Liwią Tercy hr. zu Sissa (zm. 31.03.1583 r.), 2. (x 25.11.1586 r.) z Izoldą bar. von Waldstein (zm. 11.03.1597 r.), 3. (x 19.10.1598 r.) z Anną Marią bar. Poppel von Lobkowitz (zm. 8.12.1617 r.). Z pierwszą żoną miał syna – Jana (ur. 29.05.1582 r. – zm. 1583 r.), z trzecią – dzieci nie miał, zaś z drugą miał dwie córki: Elżbietę (ur. 1589 r. – zm. 1618 r.) i Annę (ur. ok. 1591 r. – zm. 1620 r.) – żonę Stefana bar. von Wrba und Freudenthal (Bruntál) (zm. 11.06.1618 r.) oraz czterech synów: Jerzego III, Wacława, Fryderyka i Rudolfa.

Wacław był założycielem linii opawskiej, a Fryderyk – morawskiej.

Państwo głogóweckie odziedziczył w 1606 roku w wieku dziewięciu lat najmłodszy z braci – Rudolf (ur. Lomnice 3.01.1597 r. – zm. Głogówek 23.05.1620 r.). W 1617 roku w karocy na drodze pomiędzy Nysą (Neisse), a Grodkowem (Grottkau) sprzedał je (sic!) swojemu najstarszemu bratu – Jerzemu III. Sam pojechał do Wiednia (Wien), gdzie wstąpił do wojska i w niedługim czasie zmarł.

Jerzy III (ur. 14.07.1588 r. – zm. 16.05.1651 r.) był jednym z najwybitniejszych przedstawicieli tej linii Oppersdorffów. W 1626 roku (22.06.) otrzymał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf). W 1617 roku przejął (kupił?) od swojego najmłodszego brata Rudolfa Głogówek (Oberglogau) jako trzeci dziedziczny właściciel państwa głogóweckiego. Oprócz Głogówka (Oberglogau) posiadał od 1636 roku państwo Frydek (Friedeck) w księstwie cieszyńskim i od 1642 roku – państwo Racibórz (Ratibor). Był komornikiem i członkiem rady cesarskiej, członkiem rady królów polskich, w latach 1622–1642 – starostą księstwa głogowskiego i w latach 1633–1642 landwójtem Łużyc. Państwo głogóweckie w 1642 roku (20.02.) przekształcił w majorat, którego został I ordynatem. Głogówek zmienił w znaczący na Górnym Śląsku ośrodek kultury. Na zamku założył jedyną na Śląsku dworską drukarnię, która drukowała m.in. jego utwory. Żonaty był, podobnie jak ojciec, trzykrotnie: 1. (x 26.06.1616 r.) z Benigną Polikseną (ur. 11.11.1594 r. – zm. 2.05.1631 r.), córką Zygryda bar. von Promnitz z Pszczyny (Pless). Umarła ona w czasie porodu dziesiątego dziecka, 2. (x 15.05.1634 r.) z Esterą Barbarą (ur. 11.10.1618 r. – zm. 20.06.1644 r.), córką Ferdynanda Helfrieda Baltazara hr. von Meggau, 3. (x 20.02.1648 r.) z Marią Elżbietą Konstancją (ur. 1610 r. – zm. 1689 r.), córką Wolfganga Jerzego bar. von Poetting und Persing. Ślub z trzecią żoną odbył się w Częstochowie na Jasnej Górze. Była ona wdową po Krzysztofie bar. von Schellendorf (ur. 1.06.1589 r. – zm. 23.07.1647 r.). Po śmierci Jerzego III wyszła po raz trzeci za mąż (x po 1659 r.) za Jerzego Bernarda bar. Welczka z Wielkiego Dębienia (Gross Dubensko), (ur. 1620 r. – zm. 6.11.1687 r.), właściciela Łabęd (Laband), Starych Gliwic (Alt Gleiwitz), Chudowa (Chudow), Zabrze (Zabrze), Pszowa (Pschow) i Gierałtowic (Gieraltowitz). Z trzecią żoną dzieci nie miał, z pierwszą – miał dziesięcioro dzieci, z których ośmioro zmarło po urodzeniu lub w dzieciństwie: Karol Władysław (ur. 29.05.1619 r. – zm. w czasie zarazy 14.09.1621 r.), Jan Jerzy Wacław (ur. 28.09.1620 r. – zm. w czasie zarazy 12.09.1621 r.),

Ferdynand Karol (ur. 22.10.1621 r. – zm. w czasie zarazy 11.12.1621 r.), Jerzy Zygryd (ur. 24.04.1624 r. – zm. 1624 r.), Leopold Piotr Paweł (ur. 29.06.1625 r. – zm. 9.07.1625 r.), Jan (ur. 29.06.1628 r. – zm. 25.07.1628 r.), N. córka (ur. i zm. 1629 r.) i N. syn (zm. razem z matką 2.05.1631 r.). Pozostało przy życiu tylko dwoje: najstarsza – Anna Maria (ur. 14.02.1618 r. – zm. 1645 r.), żona (druga, x 20.11.1644 r.) Jana Bernarda bar. von Praschma, właściciela Rybnika (Rybnik), oraz syn – Franciszek Euzebiusz I. Z drugą żoną miał pięcioro dzieci: Benignę Konstancję (ur. 2.06.1635 r. – zm. 28.05.1676 r.) – żonę (x 1.08.1656 r.) Karola Ferdynanda hr. Praschma (zm. 1677 r.), właściciela Sławikowa (Sławikau) koło Raciborza (Ratibor) i Kujaw (Kujau) koło Prudnika (Neustadt); Esterę Kandydę (ur. 16.02.1637 r. – zm. 1.08.1674 r.) – żonę (drugą, x 4.10.10.1655 r.) Jana Sebastiana II (ur. 14.07.1626 r. – zm. 16.08.1687 r.) Rgf von Poetting und Persing bar. von Ober-Falkenstein; Jerzego Ferdynanda Karola (ur. 20.04.1640 r. – zm. 5.07.1649 r.); Kandydę Krystynę (ur. 26.12.1641 r. – zm. 30.01.1643 r.) – zmarłą w dzieciństwie oraz Rudolfa Macieja (ur. 25.02.1644 r.) – zmarłego w młodości w Paryżu 7.07.1666 r.

Drugim ordynatem majoratu głogóweckiego został Franciszek Euzebiusz I (ur. Głogówek, Oberglogau 10.02.1623 r. – zm. Głogówek, Oberglogau 17.03.1691 r.) – syn Jerzego III z pierwszego małżeństwa. Oprócz dóbr głogóweckich posiadał państwo Frydek (Friedeck) w księstwie cieszyńskim i Racibórz (Ratibor) oraz majątki Kujawy (Kujau) i Rudnik (Rudnik) koło Raciborza (Ratibor). W latach 1656 – 1691 był starostą księstwa opolsko-raciborskiego, pułkownikiem wojsk cesarskich, komornikiem cesarskim, tajnym radcą dworu i członkiem rady cesarza Leopolda I. Od cesarza otrzymał prawo używania tytułu „Hoch- und Wohlgeboren”. W 1683 roku uzyskał indygenat polski (Franciszek z Oppersdorffu), herb według źródeł polskich został nazwany „Orla Głowa”, zaś według źródeł Oppersdorffów – „Kur” (?). Żonaty był (x 6.01.1648 r.) z Anną Zuzanną Teresą (zm. 12.02.1697 r.), córką Jana Adama bar. von

Beess-Wrchles, właściciela Olesna (Rosenberg) i Szumiradu (Sausenberg) koło Olesna (Rosenberg). Ślub i wesele odbyły się na zamku w Warszawie. Miał jedenaścioro dzieci, w tym trzy córki. Ludwika Maria (ur. 24.01.1656 r. – zm. 9.05.1737 r.) – była żoną (x 24.03.1677 r.) Karola Stefana von Praszma (zm. 1694 r.), z którym rozwiodła się w 1680 roku. Odziedziczyła ona państwo Frydek (Friedeck), które po rozwodzie przekazała swojemu synowi; Estera Julianna Apollonia (ur. 9.02.1663 r. – 16.10.1701 r.) – była żoną (drugą, x 2.09.1691 r.) Ottona Ernesta Ehrenreih Rgf. von Abensperg und Traun (ur. 13.03.1644 r. – zm. 8.09.1715 r.); Anna Benigna (ur. 25.07.1666 r. – zm. 22.11.1722 r.) – żoną (x 22.10.1698 r.) Feliksa Seweryna hr. Montecuccoli-Laderchi Marchese di Guiglio e Merano (ur. 1630 r. – zm. 10.08.1707 r.). Z ośmiu synów, sześciu zmarło po urodzeniu: Karol Adam (ur. 26.09.1651 r. – zm. 10.10.1651 r.), Antoni Leopold (ur. 6.10.1653 r. – zm. 26.09.1654 r.), Leopold Ignacy (ur. 31.07.1657 r. – zm. 15.10.1657 r.), Józef Rudolf (ur. 24.10.1659 r. – zm. 25.03.1661 r.), Karol Hartwig (ur. 6.05.1669 r. – zm. 14.03.1670 r.) i Wacław Euzebiusz (ur. 14.04.1671 r. – zm. 24.02.1673 r.). Wieku dorosłego dożyło tylko dwóch najstarszych synów: Jan Jerzy IV i Franciszek Euzebiusz II Juliusz.

Jan Jerzy IV (ur. Głogówek, Oberglogau 27.04.1649 r. – zm. Racibórz, Ratibor 23.11.1693 r.) – III ordynat głogówecki, właściciel państwa Racibórz (Ratibor), tajny radca dworu cesarskiego, w latach 1691–1693 pełnił po ojcu funkcję starosty księstwa opolsko-raciborskiego. Żonaty (x 21.04.1681 r.) z Anną Marią (ur. 1652 r. – zm. 8.09.1719 r.), córką Franciszka Wilhelma Rgf von Hohenems-Vaduz-Galara und Schellenberg, dzieci nie miał.

Majorat głogówecki przejął po nim brat – Franciszek Euzebiusz II Juliusz (ur. Głogówek, Oberglogau 16.08.1650 r. – zm. Łądek, Landeck 24.08.1714 r.) jako IV ordynat. Oprócz Głogówka posiadał państwo Frydek (Friedeck) i Racibórz (Ratibor). Brał udział w obronie Wiednia (Wien)

w randze pułkownika wojsk cesarskich, był tajnym radcą dworu cesarskiego i w latach 1696–1699 sędzią ziemskim księstwa opolsko-raciborskiego. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1.03.1693 r.) z Marią Maksymilianą Atanazją (ur. 27.02.1672 r. – zm. 6.03.1694 r.), córką Franciszka Benedykta hr. von Berchtold von und zu Ungerschwitz, 2. (x 18.01.1695 r.) z Marią Anną Franciszką (ur. 3.02.1671 r. – zm. 17.06.1715 r.), córką Adama Wilhelma hr. von Brandis. Z pierwszą żoną miał syna Józefa Antoniego (ur. i zm. 28.02.1694 r.), z drugą – córkę Marię Annę Antonię Józefę Szarlotte (ur. 28.06.1697 r. – zm. 1.04.1699 r.) i syna – Franciszka Marię Józefa Jakuba Ottona Adama Jana (ur. 2.07.1701 r. – zm. 4.09.1702 r.).

Linia górnośląska wymarła w 1714 roku na Franciszku Euzebieuszu II Juliuszu – majorat głogówecki przejęła *linia morawska*.

Linia opawska z Velkých Heraltic (Gross Herrlitz) (wymarła w 1744 r.)

Linie tę założył Wacław (ur. 1590 r. – zm. w Polsce pomiędzy 1.07. a 29.09.1644 r.) – syn Jerzego II Maksymiliana z Głogówka (Oberglogau), brat Jerzego III z Głogówka (Oberglogau) i Fryderyka – założyciela *linii morawskiej*. W 1635 roku (30.04.) otrzymał wraz z bratem Fryderykiem tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf). W 1639 roku sprawował urząd starosty księstwa opawsko-karniowskiego. Żonaty był dwukrotnie: 1. (x 3.02.1615 r.) z Paulą Marią Anną (ur. 3.11.1593 r. – zm. ok. 1632 r.), córką Abrahama III brggr. zu Dohna-Wartenberg z Sycowa (Polnisch Wartenberg), 2. (x 16.08.1634 r.) z Sybillą Polikseną Franciszką (zm. 1654 r.), córką Franciszka Mikołaja hr. von Thurn-Valsassina. Z drugą żoną dzieci nie miał, z pierwszą miał dwie córki i trzech synów. Z córek: najmłodsza N. (ur. 1633 r.) – zmarła w młodości, starsza – Joanna Maria Magdalena Paula (ur. ok. 1625–1630 r.) była zamężną dwukrotnie: 1. (x przed 1657 r.) z Baltazarem Adamem bar. von Frankenberg (zm. 1667 r.), właścicielem Izbicka (Stubendorf) i Ligoty Samborowej (Tschammer-Ellguth) koło Strzelec Opol-

skich (Gross Strehlitz), 2. z Janem Gottliebem bar. von Zwole und Goldenstein (zm. przed 1682 r.). Z synów dwaj – Jan Jerzy (ur. ok. 1616 r.) i Jan Hermann (ur. ok. 1620 r.) zmarli w młodości.

Ród kontynuował średni syn Wacława – Jan Wacław Ignacy Juliusz (ur. ok. 1617 r. – zm. 9.09.1688 r.), właściciel państwa Velké Heraltice (Gross Herrlitz), sędzia ziemski, a następnie, w 1663 roku, starosta księstwa opawsko-karniowskiego. Dwukrotnie żonaty: 1. (x ok. 1640 r.) z Heleną Magdaleną (ur. 1615 r. – zm. 1.12.1665 r.), córką Maksymiliana Fryderyka Mitrowski von Nemysl, 2. (x 6.01.1661 r.) z Anną Marią Leopoldyną (zm. 11.11.1692 r.), córką Jana Bernarda bar. von Zwole und Goldenstein, wdową po pułkowniku cesarskich huzarów Mikołaju Krzysztofie von Ivary. Po śmierci Jana Wacława wyszła po raz trzeci za mąż (x 25.01.1689 r.) za Jana Ferdynanda bar. Charwat Petrowicz von Wecze.

Dzieci miał tylko z pierwszą żoną: dwie córki i siedmiu synów. Z córek: starsza N. (ur. 1643 r. – zm. 25.03.1652 r.) – zmarła w dzieciństwie, młodsza – Eleonora Zuzanna Euzebia (ur. 22.07.1652 r. – zm. 30.08.1691 r.), zamężna (x 14.01.1671 r.) z Maksymilianem Rgf. von Hochberg z Książa (Fuerstenstein), w którym w 1685 roku (21.05.) rozwiódł się.

Z synów – czterech zmarło w dzieciństwie: Juliusz (ur. pomiędzy 1645 a 1650 r. – zm. 26.07.1662 r.), Otto Fryderyk (ur. 30.04.1646 r.), Karol Euzebiusz (ur. 26.01.1648 – zm. 13.02.1648 r.) i Sylwiusz (ur. 25.10.1653 r.).

Piąty – Jerzy Ernest (ur. 11.03.1649 r. – zm. 7.10.1720 r.), oficer wojsk cesarskich, mieszkał w Wiedniu (Wien). Żonaty z Anną Marią N., miał syna – Wolfganga Andrzeja (ur. 30.11.1674 r.).

Szósty, najstarszy – Hermann (ur. 1641 r. – zm. 16.02.1692 r.), właściciel Domanic (Domanze) w księstwie świdnickim, komornik cesarski, radca wyższego urzędu śląskiego i starosta księstwa świdnicko-jaworskiego, był dwukrotnie żonaty: 1. (x 1670 r.) z Maksymilianą Zofią (zm. 5.01.1689 r.), córką Ottona bar. von Nostitz z Rokittnicy (Rokittnitz), 2. (x 6.02.1690 r.) z Heleną Salomeą (zm. 31.05.1692 r.), córką Jana Mueller

von Reichenburg. Dzieci miał tylko z pierwszą żoną – dwóch synów i córkę: Franciszka Hermanna Antoniego Józefa Jana (ur. 27.1672 r. – zm. 10.10.1729 r.) – jezuitę, doktora filozofii i teologii, w 1707 roku superiora w Brzegu (Brieg), w 1709 roku – regensa w Brnie, w latach 1711 i 1721 – rektora w Nysie (Neisse), w 1714 roku – rektora we Wrocławiu (Breslau) i w latach 1728–1729 rektora w Kłodzku (Glatz); Karola Józefa (ur. 19.06.1676 r. – zm. 8.08.1713 r.) – właściciela Domanic (Domanze), rotmistrza wojsk cesarskich w regimencie hr. Paeffy. Żonaty był (ok. 1700 r.) z Ewą Dorotą (ur. 16.02.1667 r. – zm. 1724 r.), córką Sebastiana von Troschke, wdową po Ernestie von Falkenhayn. Dzieci nie miał; Marię Alojzję Józefę Julianę (ur. 11.02.1678 r. – zm. 23.01.1729 r.) – urszulanek we Wrocławiu (Breslau).

Siódmy, Wacław Weikhart (ur. 18.03.1642 r. – zm. 17.04.1713 r.) – brat Hermanna, właściciel Pielgrzymowa (Pilgersdorf) koło Głubczyc (Leobschuetz), dłuższy czas służył w armii cesarskiej, saskiej i francuskiej w randze pułkownika. W latach 1689–1693 starosta księstwa opawsko-karniowskiego. Był czterokrotnie żonaty: 1. (x 16.03.1669 r.) z Joanną (zm. 1680 r.), córką burmistrza Lipska Chrystiana Lorenza von Adlershelm, 2. (x ok. 1681 r.) z Julianną Konstancją Urszulą (zm. 2.05.1698 r.), córką Fryderyka bar. Kottulinskiego von Kottulin, dziedziczką Chudowa (Chudow) i Paniów (Gross Paniow), które to miejscowości wniosła mężowi w wianie, 3. (x 8.03.1699 r.) z Marią Katarzyną (ur. ok. 1675 r. – zm. ok. 1700 r.), córką Henryka Fryderyka bar. von Kielmannsegg, 4. (x 24.01.1702 r.) z Anną Katarzyną Magdaleną (zm. po 7.01.1727 r.), córką Jana Kaspra bar. (?) von Tannenberg.

Z pierwszą żoną miał tylko córkę N. (ur. i zm. 1673 r.), z trzecią – nie miał dzieci, z czwartą miał córkę Marię Franciszkę Helenę (ur. ok. 1703/04 r. – zm. 15.05.1770 r.) – żonę (x 9.03.1724 r.) Antoniego Józefa hr. von Minquela (ur. 1689 r. – zm. 5.04.1754 r.). Z drugą żoną miał dwie córki: Marię Julianę (ur. ok. 1685 r. – zm. przed 31.12.1712 r.) – zmarłą w młodości, i Józefę Magdalenę (ur. ok. 1684 r. – zm. 1768 r.) – urszulanek na

Węgrzech oraz trzech synów: Ferdynanda Bonawenturę Ignacego (ur. 11.06.1687 r. – zm. przed 31.12.1712 r.), Gustawa Hanibala (ur. ok. 1683 r. – zm. 29.12.1744 r.) – tajnego radcę dworu cesarskiego, właściciela pałacu we Wrocławiu (Breslau). Żonaty (x ok. 1710 r.) z Anną Alojzą Maksymilianą Luizą (ur. 27.07.1678 r. – zm. 28.06.1738 r.), córką Kaspra Fryderyka hr. von Lamberg, dzieci nie miał.

Najstarszy z braci – Antoni Wacław (ur. ok. 1682 r.) odziedziczył Chudów (Chudow) i Paniów (Paniowy). Żonaty był dwukrotnie: 1. (ok. 1702 r.) z Anną Konstancją (ur. 20.12.1669 r. – zm. 1710 r.), córką Daniela Pachasiusa von Osterberg, 2. (x 1714 r.) z Elżbietą Małgorzatą (ur. 2.12.1671 r.), córką Fryderyka von Koschitzki. Z drugą żoną dzieci nie miał, z pierwszą miał córkę – Marię Emerencję (ur. ok. 1703 r. – zm. ok. 1740–50 r.).

Linia opawska wymarła na Gustawie Hanibalu.

**Linia morawska z Busova (Busau)
(od 1714 r. właściciele majoratu
głogóweckiego, wymarła w 1781 r.)**

Linia założona przez Fryderyka – syna Jerzego II Maksymiliana z Głogówka (Oberglogau), brata Jerzego III i Wacława – założyciela *linii opawskiej*.

Fryderyk (ur. 1593 r. – zm. 18.07.1636 r.) początkowo był właścicielem państwa Polska Cerekiew (Polnisch Neukirch), którą odstąpił swojemu bratu – Wacławowi, oraz majątków Grzegorzowice (Gregorsowitz) i Sławików (Slawikau) koło Raciborza (Ratibor), które w 1619 roku sprzedał. Kupił w 1618 roku na Morawach państwo Busov (Busau), gdzie odbudował i przebudował tamtejszy zamek, który stał się rezydencją tej linii. W 1635 roku (30.04.) wraz ze swoim bratem Wacławem otrzymał tytuł Reichsgrafa. W 1625 roku był starostą księstwa opolsko-raciborskiego. Na jego cześć wybito pamiątkowy medal.

Żonaty (x 1615 r.) z Anną Marią (zm. 17.11.1637 r.), córką Albrechta jun. bar. von Wrba z Bruntálu (Freudenthal), miał dwie córki i pięciu synów. Z córek: młodsza – Anna (ur. 25.09.1622 r. – zm. 13.07.1623 r.), starsza – Anna Izolda (ur.

21.05.1619 r. – zm. 1714 r.) była żoną (x 26.12.1647 r.) Jana Bernarda hr. von Praschma (zm. 1668 r.), właściciela państwa Rybnik (Rybnik).

Z synów: Jan Albrecht (ur. 29.12.1623 r. – zm. 1629 r.) – zmarł w dzieciństwie, Franciszek Ernest (ur. 7.03.1625 r. – zm. po 1640 r.) – był duchownym, Jerzy (ur. 22.04.1616 r. – zm. przed 1642 r.) – był studentem w Ołomuńcu (Olomouc, Olmuetz), prawdopodobnie żonatym z Elżbietą bar. von Zierotin.

Potomstwo mieli tylko dwaj bracia: Fryderyk Leopold i Ferdynand Leopold.

Podlinia Fryderyka Leopolda

Fryderyk Leopold (ur. 30.04.1621 r. – zm. 22.01.1699 r.), tajny radca dworu cesarskiego, komornik cesarski, w latach 1667–1679 starosta powiatu Brno, w latach 1679–1697 naczelnym sędzią ziemski Moraw, w 1651 roku (6.11.) otrzymał wraz z bratem Ferdynandem Leopoldem potwierdzenie starego stanu hrabiów. W 1670 roku (19.08.) również ze swoim bratem otrzymali prawo używania predykatu „Hoch- und Wohlgeboren”.

Był właścicielem (do 1651 r.) Busova (Busau) oraz wielu innych majątków na Morawach.

Żonaty dwukrotnie: 1. (x 21.11.1649 r.) z Anną Apolonią Katarzyną Heleną (zm. 23.05.1661 r.), córką Jana Jakardowskiego z Sudic (Suditz), wdową po Janie Burianie bar. Zampach von Pottenstein, 2. (x 15.04.1663 r.) z Eleonorą (ur. 1.01.1623 r. – zm. między 26.02. a 2.03.1687 r.), córką Maksymiliana księcia von Dietrichstein, wdową po Leonie Wilhelmie Rgf. von Kaunitz. Z drugą żoną dzieci nie miał, z pierwszą miał siedmioro: pięć córek i dwóch synów. Z córek: Anna Maria (ur. ok. 1650–51 – zm. 2.02.1659 r.), Anna Apolonia Ignacja (ur. ok. 1652 r. – zm. 23.12.1687 r.) – była żoną (x 25.11.1670 r.) Antoniego Marcina hr. Lassaga von Paradies; Franciszka (ur. ok. 1654–55 r.) – była żoną (bez zgody rodziców?) N. bar. Peterswaldskiego von Peterswald; Maria Barbara (ur. 25.03.1658 r. – zm. 4.05.1696 r.) była trzykrotnie zamężną: 1. (x 8.02.1679 r.) z Maksymilianem Reichhardem Rgf von Starhemberg (ur. 1654 r. – zm. 1682 r.), 2. (x ok. 1685/86 r.)

z Franciszkiem Leopoldem bar. Vernier von Rougemont und Orchamp (zm. 2.09.1688 r.), 3. (x 6.01.1695 r.) z Franciszkiem Ernestem Dominikiem Rgf. von Ugarte bar. zu Blanquard und Meldemanne (ur. 1658 r. – zm. 6.07.1715 r.); Maksymiliana Izolda (ur. 1659 r. – zm. 5.10.1695 r.) była żoną (x 8.02.1679 r.) Amanda Miloty Ferdynanda Peterswaldskiego von Peterswald, właściciela Strzilek (ur. 24.07.1653 r. – zm. 1724 r.).

Z synów, młodszy – Franciszek Józef (ur. 22.09.1660 r. – zm. 23.05.1714 r.) był właścicielem państwa Paskov, tajnym radcą dworu cesarskiego, w latach 1703–1704 starostą księstwa świdnicko-jaworskiego, od 1704 roku – starostą Moraw. Żonaty (x ok. 1700 r.) z Anną Franciszką Wiktoria (ur. 21.10.1677 r. – zm. 7.09.1739 r.), córką Leo Ferdynanda hr. Henckel von Donner-smarck – nie miał dzieci.

Jego starszy brat – Jerzy V Fryderyk (ur. Brno 16.04.1653 r. – zm. Głogówek, Oberglogau 9.07.1743 r.), był komornikiem cesarskim, tajnym radcą dworu cesarskiego, w 1703 roku starostą powiatu Brno, w 1692 roku asesorem sądu ziemskiego Moraw. W latach 1719–1743 był właścicielem państwa Dřevohostice i w latach 1714–1743 – Miletina, po wymarcu linii *górnoszląskiej* odziedziczył w 1714 roku majorat głogówecki na Górnym Śląsku jako jego V ordynat. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 9.08.1692 r.) z Barbarą Teresą Józefą (zm. 4.09.1719 r.), córką Wilhelma Krzysztofa Maksymiliana hr. von Waldstein, 2. (x 7.10.1720 r.) z Marią Franciszką Teresą (ur. 1698 r. – zm. 8.01.1762 r.), córką Antoniego Amanda hr. Serenyi von Kiss-Sereny. Dzieci nie miał, majorat przeszedł w ręce Henryka Ferdynanda z *podlinii* (prawnuka) *Ferdynanda Leopolda*.

Podlinia Ferdynanda Leopolda

Najmłodszy brat Fryderyka Leopolda – Ferdynand Leopold (ur. 19.02.1628 r. – zm. 24.02.1677 r.) otrzymał wraz z bratem potwierdzenie starego stanu hrabiów (6.11.1651 r.) i zgodę na używanie predykatu „Hoch- und Wohlgeboren” (19.08.1670 r.). Był właścicielem majątków

w okolicy Raciborza (Ratibor), m.in.: Szonowic (Schoenowitz) w latach 1649–1665 r., Strzybnika (Silberkopf) (1660 r.) oraz państwa Rybnik (Rybnik) (1668 r.). Był członkiem rady cesarskiej, starostą powiatu raciborskiego (1660 r.) i sędzią sądu ziemskiego raciborskiego (1668–1677 r.). Żonaty (x 17.01.1650 r.) z Marią Magdaleną (zm. 1.09.1674 r.), córką Schebora (Ścibora?) bar. von Prashma, miał dwóch synów, z których młodszy – Franciszek Albrecht (ur. i zm. 1662 r.) zmarł po urodzeniu. Starszy – Jan Bernard (ur. 1653 r. – zm. 24.03.1726 r.), właściciel państwa rybnickiego oraz Krzyżanowic (Kreuzenort), Pogrzebienia (Pogrzebin) i Strzybnika (Silberkopf), był również w 1694 roku starostą powiatu rybnickiego. Żonaty (x 22.10.1682 r.) z Maksymilianą Marią Eleonorą Teresą Antonią Szarlottą (ur. 1663 r. – zm. 26.12.1717 r.), córką Gabriela bar. von Wengierski, miał córkę – Annę Szarlottę (ur. 1684 r. – zm. 1756 r.), żonę (x 1719 r.) Franciszka Józefa von Schulzendorff (zm. 4.02.1744 r.), oraz syna – Jana Ferdynanda.

Jan Ferdynand (ur. 1683 r.), właściciel Zlatnik (Slatnig) koło Opawy (Opawa, Troppau), zginął w 1716 roku (19.10.) w pojedynku z Jerzym Fryderykiem bar. von Eichendorff. Żonaty (x 1710 r.) z Zuzanną Szarlottą (ur. ok. 1690 r. – zm. 11.04.1768 r.), córką Jerzego Leopolda bar. Welczka, miał dwie córki: Barbarę (ur. 1713 r.) – żonę (x przed 4.01.1741 r.) Jana Krzysztofa Mieroszewskiego z Mysłowic (Mysłowitz) (zm. 14.05.1755 r.) i Marię Teresę (ur. 1715 r. – zm. 3.04.1779 r.), właścicielkę Ornontowic (Ornontowitz) koło Gliwic (Gleiwitz) – żonę Jana Henryka Twardawy (zm. ok. 1779 r.).

Syn – Henryk Ferdynand (ur. 31.10.171 – zm. Głogówek, Oberglogau 10.12.1781 r.) odziedziczył w 1743 roku po Jerzym V Fryderyku z *podlinii Fryderyka Leopolda* wszystkie majątki na Morawach: państwo Dřevohostice oraz majorat głogówecki, jako jego VI ordynat, a także majątki na Górnym Śląsku: Pietna (Pietna) i Borek (Waldwinkel) koło Krapkowic (Krappitz), a w 1791 roku kupił sąsiednie Walce (Walzen). Żonaty był dwukrotnie: 1. (x 19.01.1740 r.) z Marią Józefą

(ur. 1716 r. – zm. 3.04.1763 r.), córką Jana Karola Antoniego hr. Serenyi von Kiss-Sereny, 2. (x 18.02.1770 r.) z Marią Józefą (ur. 1752 r. – zm. 1.09.1797 r.), córką Franciszka Karola Ludwika bar. von Fragstein.

Z pierwszą żoną miał czworo dzieci – wszystkie zmarły w młodości: Franciszek á Paulo (ur. 9.11.1740 r. – zm. 8.01.1742 r.), Franciszek Józef (ur. 25.05.1743 r. – zm. 19.12.1768 r.), Jan Nepomucen Jerzy (ur. 21.03.1746 r. – zm. 14.12.1755 r.) i Maria Anna Franciszka (ur. 13.09.1752 – zm. 8.06.1766 r.). Z drugą żoną miał trzy córki: Marię Józefę (ur. 17.02.1772 r. – zm. 26.02.1799 r.) – żonę (x 22.11.1792 r.) Henryka Bernarda hr. von Matuschka (ur. 18.08.1766 r. – zm. 14.10.1845 r.), który po jej śmierci ożenił się z najmłodszą siostrą – Marią Antonią (ur. 16.07.1774 r. – zm. 28.05.1815 r.), dziedziczką państwa Dřevohostice, które przeszło w ręce Matuschków. Średnia siostra – Maria Anna zmarła po urodzeniu (18.08.1773 r.).

Linia wymarła na szóstym ordynacie głogówckim – Henryku Ferdynandzie, majorat przeszedł w ręce linii czeskiej.

Linia czeska z Častalovic (Czastalowitz) (od 1781 r. właściciele majoratu głogóweckiego)

Jedyna niewymarła linia Oppersdorffów, której przedstawiciele żyją współcześnie.

Linie tę założył Fryderyk – syn Jerzego I, bratanek Wilhelma I, założyciela linii ewangelickiej z Kozła (Cosel) i brat Jerzego II Maksymiliana – założyciela linii górnośląskiej z Głogówka (Oberglogau). Siedzibą linii czeskiej były Častalovice (Czastalowitz) w Czechach, gdzie znajduje się zamek i kościół z kaplicą grobową Oppersdorffów.

Fryderyk (ur. 18.07.1547 r. – zm. 14.02.1615 r.), stolnik i radca dworu cesarskiego, w 1612 roku członek rady cesarza Macieja, w 1606 roku – starosta Hradec Králové (Koeniggratz), otrzymał w spadku po stryju – Janie, ze swoim bratem – Jerzym II Maksymilianem państwo Dub (Aich) i Častalovice (Czastalowitz) w Czechach oraz Polską Cerekiew (Polnisch Neukirch) koło Koz-

ła (Cosel). Państwo Dub (Aich) zostało sprzedane w 1591 roku (3.03.), zaś swoją część Polskiej Cerekwi (Polnisch Neukirch) wymienił z bratem – Jerzym II Maksymilianem za jego część państwa Častalovice (Czastalowitz) w Czechach. Żonaty był trzykrotnie: 1. (x 24.05.1573 r.) z Katarzyną (zm. 11.10.1575 r.), córką Kaspra von Pueckler z Kantarowic (Kantersdorf) koło Brzegu (Brieg), wdową po Mikołaju von Warnsdorff, 2. (x 25.02.1579 r.) z Magdaleną brgf. zu Dohna (zm. 3.06.1603 r.), 3. (x 29.11.1606 r.) z Katarzyną (zm. 1614 r.), córką Władysława bar. Poppel von Lobkowitz. Z pierwszą żoną miał jednego syna – Jana (ur. i zm. 1574 r.), zmarłego w tydzień po urodzeniu, z trzecią żoną dzieci nie miał, z drugą – miał trzy córki i dwóch synów.

Z córek: Jadwiga (ur. 1580 r. – zm. 1618 r.) – była ułomna. Elżbieta (ur. 1582 r.) – była żoną (x 16.09.1601 r.) Hartwiga bar. Zaruby von Hustirzan (ur. 25.12.1586 r. – zm. 25.09.1639 r.), który po jej śmierci ożenił się po raz drugi z Katarzyną Krínecką von Ronov; Katarzyna (ur. 1583 r. – zm. 2.09.1588 r.) – zmarła w dzieciństwie.

Z synów: młodszy – Fryderyk (ur. ok. 1586 r. – zm. 18.05.1633 r.), rycerz zakonu joannitów, komornik arcyksięcia Karola, biskupa wrocławskiego, był współzałożycielem wspólnie z bratem kolegum jezuitów w Hradec Králové (Koeniggratz).

Starszy – Jan Otto (ur. 1584 r. – zm. 6.01.1647 r.), członek rady cesarskiej, starosta Hradec Králové (Koeniggratz), był właścicielem państwa Častalovice (Czastalowitz). Żonaty (x 29.07.1619 r.) z Anną Magdaleną Rabenhaupt von Sucha (zm. 23.03.1644 r.), miał siedem córek i dwóch synów.

– Najstarsza córka – Anna Maria (ur. 22.02.1623 r. – zm. 16.11.1663 r.) była żoną (x 20.02.1640 r.) Jana Jerzego hr. von Gaschin (zm. 9.12.1657 r.), właściciela Hulčina (Hulczyn, Hultschin) i Kietrza (Katscher);

– Magdalena Ludmiła (ur. 19.05.1625 r. – zm. 13.04.1672 r.) była żoną (x 27.11.1646 r.) Franciszka Karola Rgf. von Kolovrat-Libsteinsky (ur. 13.05.1620 r. – zm. 5.05.1700 r.), który po jej śmierci ożenił się ponownie

- (x 15.11.1673 r.) z Izabellą Klarą Cecylią hr. von Nogarola;
- Benigna Barbara (ur. 1.09.1626 r. – zm. 21.09.1661 r.), była dwukrotnie zamężną: 1. (x 1.09.1647 r.) z Ferdynandem bar. von Kolovrat-Libsteinsky (zm. 25.06.1648 r.), właścicielem Chodkova, 2. (x 1653 r.) z Janem Kasprem bar. Stredele von Montani;
 - Katarzyna Cecylia (ur. 2.01.1628 r. – zm. 27.01.1670 r.) – żona (x 25.02.1648 r.) Adama bar. Raschin von Riesenburg (zm. 1655 r.);
 - Franciszka Urszula (ur. 20.03.1629 r. – zm. 3.03.1668 r.) w 1666 roku wstąpiła do klasztoru karmelitanek w Pradze pod imieniem Józefa Elekta;
 - Elżbieta Julianna (ur. 23.02.1632 r. – zm. 15.12.1669 r.) – żona (x 15.02.1654 r.) Przemysława III bar. von Zierotin (ur. 1630 r. – zm. 24.02.1673 r.);
 - Otylia Jadwiga (ur. 30.12.1635 r. – zm. 2.09.1636 r.).
- Z synów: młodszy – Franciszek Piotr Otto (ur. 23.08.1641 r. – zm. 8.05.1647 r.) zmarł w dzieciństwie.
- Starszy syn Jana Ottona – Jan Wacław Ignacy (ur. 12.11.1637 r. – zm. 29.03.1676 r.), właściciel państwa Častalovice (Czastalowitz) z Týništěm i wielu innych majątków na terenie Czech oraz pałacu w Pradze, żonaty (x 9.02.1660 r.) z Anną Eleonorą bar. von Kolovrat-Krakovsky, (ur. 1635 r. – zm. 2.05.1692 r.), miał trzy córki i czterech synów. Dwie córki zmarły w dzieciństwie: Anna Ludmiła Affra (ur. 7.08.1666 r. – zm. 8.04.1677 r.); i Anna Eleonora Katarzyna (ur. 22.03.1669 r. – zm. 1678 r.). Anna Apolonia Katarzyna Zuzanna (ur. 25.01.1672 r. – zm. 10.05.1727 r.) – była psychicznie chora.
- Z synów – najstarszy, Jan Wacław Sebastian (ur. 21.01.1661 r. – zm. 20.09.1686 r.), kupił Týniště od swojego młodszego brata Jana Józefa Marcelego. Żonaty (x 1677 r.) z Katarzyną von Pappenheim (zm. 10.05.1694 r.), dzieci nie miał.
- Drugi syn – Jan Ignacy Błażej (ur. 3.02.1662 r. – zm. 13.12.1664 r.) zmarł w dzieciństwie; trzeci – Jan Józef Marcelei Antoni (ur. 26.04.1663 r. –

zm. 1701 r.) odziedziczył państwo Častalovice (Czastalowitz), z którego wydzielił Týniště i Ledec. Týniště sprzedał swojemu starszemu bratu – Janowi Wacławowi Sebastianowi, Ledec odstąpił młodszemu bratu – Janowi Euzebiuszowi Rudolfowi, zaś Častalovice (Czastalowitz) sprzedał. W 1700 roku otrzymał wraz z młodszym bratem tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 27.02.1682 r.) z Benigną Elżbietą de Carmes bar. von Ortheimb (zm. 27.02.1683 r.), 2. (x 1684 r.) z Anną Franciszką bar. Zaruba von Hustirzan (zm. 1.11.1720 r.). Z pierwszą żoną miał córkę – Marię Elżbietę Ludmiłę (ur. 20.12.1682 r. – zm. 27.12.1682 r.), zmarłą po urodzeniu. Z drugą żoną miał pięć córek i czterech synów. Z córek:

Anna Eleonora (ur. 1684 r. – zm. 20.09.1751 r.) była żoną (x 1706 r.) Józefa Antoniego Fryderyka hr. Zaruby von Hustirzan (ur. 22.07.1683 r. – zm. 6.01.1744 r.);

Anna Józefa (ur. 1686/87 r. – zm. przed 1693 r.) – zmarła w dzieciństwie;

Anna Franciszka (ur. 1688 r. – zm. 11.02.1760 r.) – była żoną (x 1723 r.) Michała Emanuela Józefa Rgf. von Althann (ur. 12.05.1691 r. – zm. 12.07.1749 r.);

Anna Barbara (ur. 1689 r. – zm. 13.06.1689 r.) – zmarła po urodzeniu;

Anna Małgorzata (ur. 1696 r. – zm. 30.04.1762 r.).

Z synów:

Jan Józef Antoni (ur. 1685 r. – zm. przed 1693 r.) – zmarł w dzieciństwie;

Norbert (ur. 1691 r. – zm. przed 1701 r.) – zmarł w dzieciństwie;

Józef Leopold (ur. 1692 r. – zm. 12.09.1728 r.) – był studentem Akademii Rolniczej w Wiedniu (Wien).

Franciszek Karol (ur. 1.09.1693 r. – zm. 23.10.1770 r.) – jezuita, w 1739 roku regens kolegium w Brnie, w 1744 roku – rektor kolegium w Litomierzach, w 1746 roku – Pradze, w 1753 roku – w Kłodzku (Glatz). Na nim wymarło potomstwo Jana Józefa Marcelego Antoniego.

Czwarty, najmłodszy z synów Jana Wacława Ignacego – Jan Euzebiusz Rudolf (ur. 20.12.1670 r. –

zm. 15.01.1727 r.), razem ze swoim bratem otrzymał w 1700 roku tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf), właściciel licznych majątków w Czechach, w latach 1700 – 1727 służył jako oficer armii cesarskiej. Żonaty (x 2.11.1690 r.) z Heleną Eleonorą bar. von Kravaře und Tworkau (ur. 1664 r. – zm. 20.06.1741 r.), miał sześć córek i trzech synów:

Anna Józefa Eleonora (ur. 2.08.1691 r. – zm. po 7.01.1727 r.) – była żoną (x 1719 r.) Franciszka Antoniego bar. von Haetzenberg (ur. 1689 r. – zm. 10.09.1722 r.);

Anna Barbara (ur. 1696 r. – zm. 8.03.1697 r.) – zmarła w dzieciństwie;

Maria Anna (ur. 1697 r. – zm. 1697 r.) – zmarła po urodzeniu;

Anna Rebeka (ur. 1698 r. – zm. 18.11.1778 r.) – była niezamężna;

Anna Eleonora Felicja Katarzyna (ur. 19.04.1701 r. – zm. 1749 r.) – była dwukrotnie zamężna: 1. (x 1722/23 r.) z Janem Teodorem bar. von Isengardt, oficerem armii cesarskiej (zm. 1727 r.), 2. (x 1729 r.) z Damianem Adrianem Antonim bar. von Nesselrode-Hugenpoet (zm. przed 14.04.1749 r.);

Anna Elżbieta (ur. 24.02.1704 r. – zm. 8.02.1758 r.) – również była dwukrotnie zamężna: 1. (x 12.07.1721 r.) z Józefem hr. Carafa księciem von Avella (ur. 1685 r. – zm. 30.03.1729 r.), 2. (x 20.05.1731 r.) z Janem Adamem Rgf von Fuenfkirchen (ur. 1694 r. – zm. 14.03.1748 r.).

Z synów Jana Euzebiusza Rudolfa:

Jan Ferdynand (ur. 5.12.1692 r. – zm. 1693 r.) – zmarł w dzieciństwie;

Jan Rudolf (ur. 1695 r. – zm. 26.09.1777 r.), podpułkownik armii cesarskiej i komendant Otranto, był dwukrotnie żonaty: 1. (x 5.11.1718 r.) z Anną Marią Barbarą Antonią Józefą Wrabsky-Tluxa von Wraby (ur. 12.11.1696 r. – zm. 26.02.1767 r.), 2. (x 15.02.1768 r.) z Filipiną bar. Raschin von Riesenburg (ur. 1732 r. – zm. 9.06.1781 r.). Siedmioro dzieci miał tylko z pierwszą żoną: Annę Amalię Renatę (ur. 3.04.1719 r. – zm. 19.01.1779 r.) – zakonnicę klasztoru salezjanek w Wiedniu (Wien) pod imieniem Amalii Aleksy; Annę Elżbietę Magdalenę (ur. 2.04.1720 r.

– zm. 4.08.1721 r.) – zmarłą w dzieciństwie, Eugeniusza Marię Józefa Euzebiusza (ur. 17.08.1721 r. – zm. 4.10.1722 r.) – zmarłego w dzieciństwie; Jana Karola Fryderyka (ur. 21.01.1723 r. – zm. 3.03.1728 r.) – zmarłego w dzieciństwie; Jana Ferdynanda Józefa Wiktora (ur. 15.06.1725 r. – zm. 12.12.1779 r.) – oficera armii cesarskiej w regimencie księcia Eugeniusza von Savoyen. Żonaty (x 11.07.1771 r.) z siostrą swojej macochy – Marią Anną bar. Raschin von Riesenburg (ur. 5.05.1745 r. – zm. 15.12.1779 r.), dzieci nie miał; Annę Teresę Józefę Filipinę Barbarę (ur. 7.12.1726 r. – zm. 1782 r.) – żonę (x 13.06.1746 r.) Krzysztofa Ernesta Ewarysta Rgf. von Troyer bar. von Troyenstein (ur. 26.10.1701 r. – zm. 18.08.1788 r.); Annę Joannę Filipinę (ur. 14.04.1729 r. – zm. 21.04.1729 r.) – zmarłą po urodzeniu.

Trzeci z synów Jana Euzebiusza Rudolfa – Jan Franciszek Wacław Dominik Hiacent (ur. 7.01.1694 r. – zm. 2.07.1772 r.), rycerz Orderu Św. Wacława, członek rady i komornik cesarski, właściciel licznych majątków w Czechach, za główną siedzibę obrał Jetřichovice koło Pilzna. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 2.02.1722 r.) z Anną Marią Eleonorą Gabriellą hr. von Clary-Sparsbersbach (ur. 1682 r. – zm. 27.04.1757 r.), wdową po Franciszku Sezymie Mitrowskim, która kupiła od spadkobierców Mitrowskich w 1712 roku Jetřichovice i majątek ten wniosła w wianie swojemu drugiemu mężowi, 2. (x 7.05.1761 r.) z Józefą Heleną bar. von Burrmann (zm. 26.11.1783 r.). Tylko z pierwszą żoną miał dwoje dzieci: Marię Annę Ludwikę Apolonię Józefę (ur. 28.11.1722 r. – zm. 6.06.1724 r.) – zmarłą w dzieciństwie, oraz syna – Józefa Wacława Franciszka Antoniego Jana Nepomucena, który kontynuował ród i był jedynym w tym czasie przedstawicielem linii czeskiej.

Linia czeska z Głogówka (Oberglogau)

Po śmierci VI ordynata majoratu głogóweckiego Henryka Ferdynanda, majorat przejęła linia czeska. Żyjący jeszcze przedstawiciele linii morawskiej otrzymali na swoją siedzibę pałac w Pisarzowicach (Schreibersdorf) koło Głogówka (Oberglogau).

Siódmym ordynatem (pierwszym z linii czeskiej) został w 1781 roku wspomniany Józef Wacław Franciszek Antoni Jan Nepomucen (ur. 30.04.1724 r. – zm. Brzeg, Brieg 30.04.1785 r.). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 17.07.1747 r.) z Renatą Anną Katarzyną (ur. 30.12.1724 r. – zm. 19.06.1770 r.), córką Jana Leopolda Wacława bar. Schirndinger von Schirnding, 2. (x 21.09.1771 r.) z Eleonorą, córką Józefa bar. von Brettin, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 2.10.1787 r.) za radcę sądowego N. Menzla. Z drugą żoną miał syna – Jana Nepomucena, zmarłego po urodzeniu (16.05.1772 r.); z pierwszą miał córkę i dwóch synów. Maria Teresa Karolina Augusta (ur. 4.11.1751 r. – zm. 18.02.1775 r.) była żoną (x 1774 r.) Marii Zygryda Adama Wincentego Józefa Lorenca bar. von Himmelberg (ur. 11.08.1739 r. – zm. 26.10.1796 r.).

Starszy syn – Jan Nepomucen Antoni (ur. 10.06.1748 r. – zm. 20.12.1748 r.), zmarł wkrótce po urodzeniu, młodszy – Franciszek á Paulo Filip Neriusz Euzebiusz Wincenty Ferrarius Jan Nepomucen Józef (ur. 9.02.1750 r. – zm. 27.09.1831 r.) z powodu choroby psychicznej (Schwer-mut) nie odziedziczył majoratu. Żonaty (x 9.01.1776 r.) z Anną Marią (ur. 28.09.1747 r. – zm. 12.05.1802 r.), córką Jana bar. Schirndinger von Schirnding, miał dwie córki i czterech synów, z których tylko dwóch miało potomstwo: Franciszek Joachim Wacław i Jerzy Ferdynand Karol Boromeusz Franciszek á Paulo.

Majorat po swoim dziadku jako VIII ordynat odziedziczył Franciszek Joachim Wacław (ur. Kopec 28.09.1778 r. – zm. Berlin 21.01.1818 r.), żonaty (x 15.11.1798 r.) z Eleonorą Franciszką á Paulo Heleną Brygidą Franciszką Salezją (ur. 8.10.1778 r. – zm. 6.07.1857 r.), córką Ottona Karola Amadeusza bar. Skrbenski. Miał dziesięć dzieci: pięć córek i pięciu synów. Z córek tylko jedna wyszła za mąż, z synów dwóch zmarło w dzieciństwie.

Dziewiątym ordynatem głogóweckim został najstarszy syn Franciszka Joachima Wacława – Edward Jerzy Maria (ur. Głogówek, Oberglogau 19.10.1800 r. – zm. Głogówek, Oberglogau 31.01.

1889 r.), w latach 1871–1873 poseł z ramienia partii konserwatywnej do pierwszego niemieckiego Reichstagu. Żonaty był dwukrotnie: 1. (x 12.07.1829 r.) z Karoliną Józefą Franciszką Anną Antonią Hiacentą (ur. 9.12.1811 r. – zm. 12.01.1839 r.), córką Antoniego hr. Sedlnitzkiego, 2. (x 14.05.1843 r.) z Julią Fanny Antoniną Karoliną (ur. 12.12.1819 r. – zm. 11.04.1858 r.), córką Karola Łazarza hr. Henckel von Donner-smarck.

Z pierwszą żoną miał trzech synów, zaś z drugą dwóch, z których jeden zmarł w dzieciństwie.

Dziesiątym ordynatem został wnuk poprzedniego – Jan Baptysta Jerzy Anna Klemens Edward Karol Antoni Archibald (ur. Głogówek, Oberglogau 8.10.1866 r. – zm. Lourdes 21.03.1948 r.), syn Jana Edwarda Karola Anny Rolle i Elżbiety Florency Aleksandryny de Talleyrand-Perigord. Żonaty (x Rzym 27.04.1895 r.) z Dorotą Leontyną Marią księżną Radziwiłł (ur. Zegrze 31.07.1871 r. – zm. Lourdes 2.11.1947 r.) z linii sztydłowiecko-zegrzeńskiej, miał trzynastoro dzieci: ośmiu synów i pięć córek. W 1930 roku Jan Baptysta zrezygnował (został zmuszony?) z majoratu głogóweckiego na rzecz swojego najstarszego syna – Wilhelma Karola Jana Jerzego Macieja Edwarda Antoniego (ur. Głogówek, Oberglogau 22.01.1896 r.), który w 1935 roku rozwiązał majorat głogówecki.

Jan Baptysta był znany z bliskich kontaktów z arystokracją polską: jego siostra – Maria Joanna Elżbieta Karolina Filomena (ur. 15.04.1864 r. – zm. Locarno 8.11.1947 r.) była żoną (x 4.06.1892 r.) Hugona Edwarda Kazimierza Rogera Juliusza Raula Leszczyca księcia von Radolin (przodkowie używali nazwiska hr. Radolin-Rado-liński) z Jarocina (Jarotschin). Córki Jana Baptysty w większości wyszły za mąż za Polaków: Dorota Joanna Jadwiga Teresa Elżbieta Maria Rosario (ur. 3.10.1897 r.) była żoną (x Poznań, Posen 19.10.1927 r.) Stanisława Zygmunta Henryka Marii Łagowiec-Szanieckiego herbu Ossoria (ur. 17.09.1888 r. – zginął prawdopodobnie w Katyniu); Maria Anuncjata Jadwiga Elżbieta Adela (ur. 20.05.1899 r.) była żoną (x Kraków 14.09.1922 r.)

Pawła Floriana Józefa Kazimierza księcia Sapiehy z linii kodeńskiej, właściciela Gumnisk koło Tarnowa; Jadwiga Karolina Maria Joanna Rosario Dorota Kandyda Antonia Franciszka (ur. 19.10.1904 r.) była żoną (x Poznań, Posen 16.02.1928 r.) Franciszka Ksawerego Józefa księcia Druckiego-Lubeckiego.

Dwaj synowie Jana Baptysty: Franciszek Antoni Ignacy Jan (ur. 24.06.1900 r.) i Konstantyn Antoni Celestyn (ur. 1.01.1902 r.) zostali adoptowani (decyzja sądu brytyjskiego z 17.04.1944 r., zatwierdzona przez sąd niemiecki w Bad Mergentheim 21.09.1945 r.) przez Władysława Jerzego księcia Radziwiłła i przyjęli początkowo nazwisko „hr. von Oppersdorff książę Radziwiłł”, a później już tylko „książę Radziwiłł”.

Franciszek Antoni Ignacy Jan był dwukrotnie żonaty: 1. (x 29.05.1946 r.) z Elfrydą Józefiną Amalią Vohmann, z którą rozwiódł się w 1954 roku (20.12.), na co nie uzyskał zgody Watykanu, 2. (x 8.01.1960 r.) z córką bankiera z Baltimore – Majorie Aleksandrą Burlew i wyjechał do Stanów Zjednoczonych.

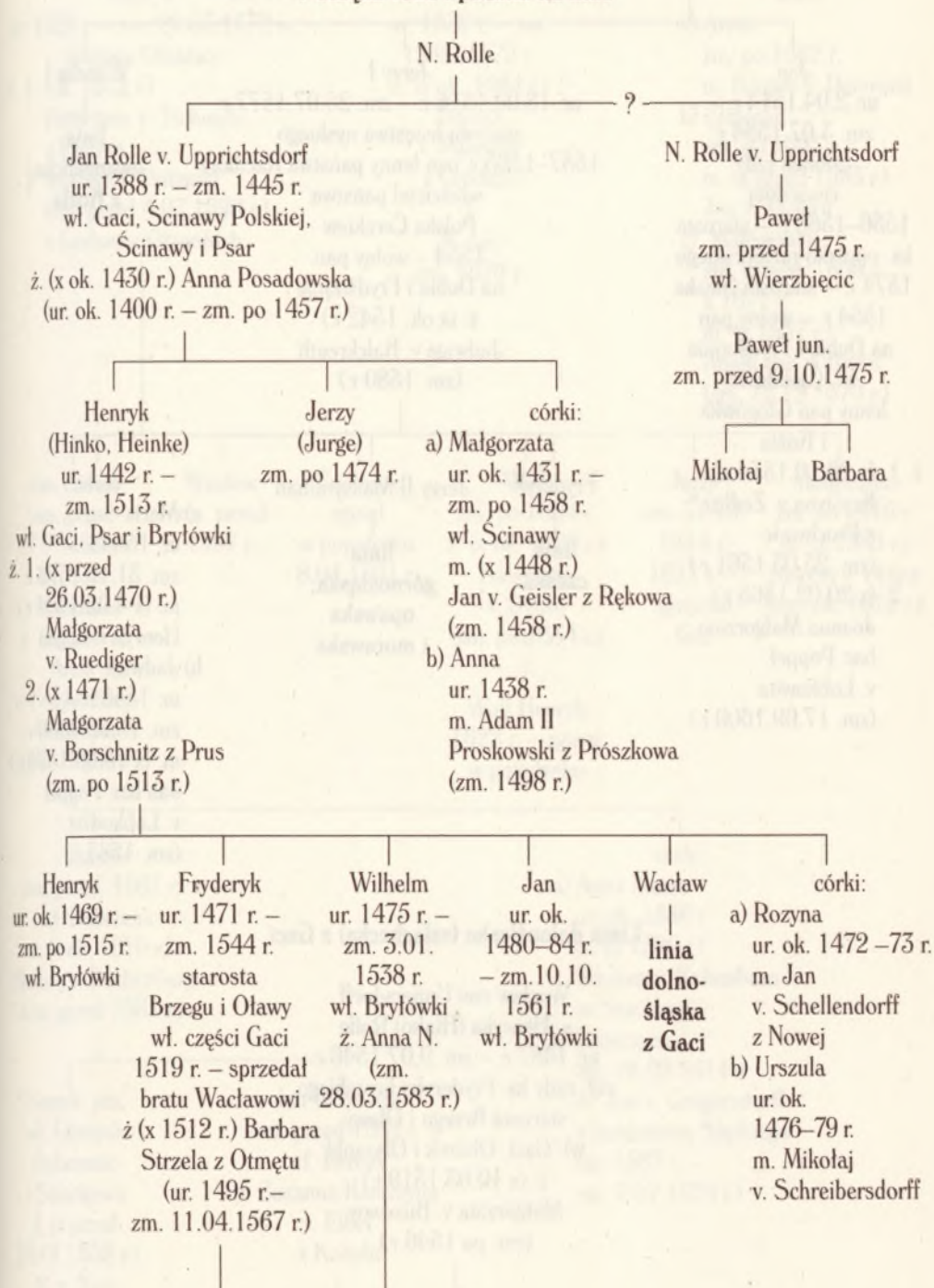
Jego brat – Konstantyn Antonin Celestyn był żonaty (x Londyn 5.02.1949 r.) z wdową po Ignacym hr. Potockim – Jadwigą Dembińską, córką Stefana i Marii Karoliny księżnej Światopełk-Czetwertyńskiej.

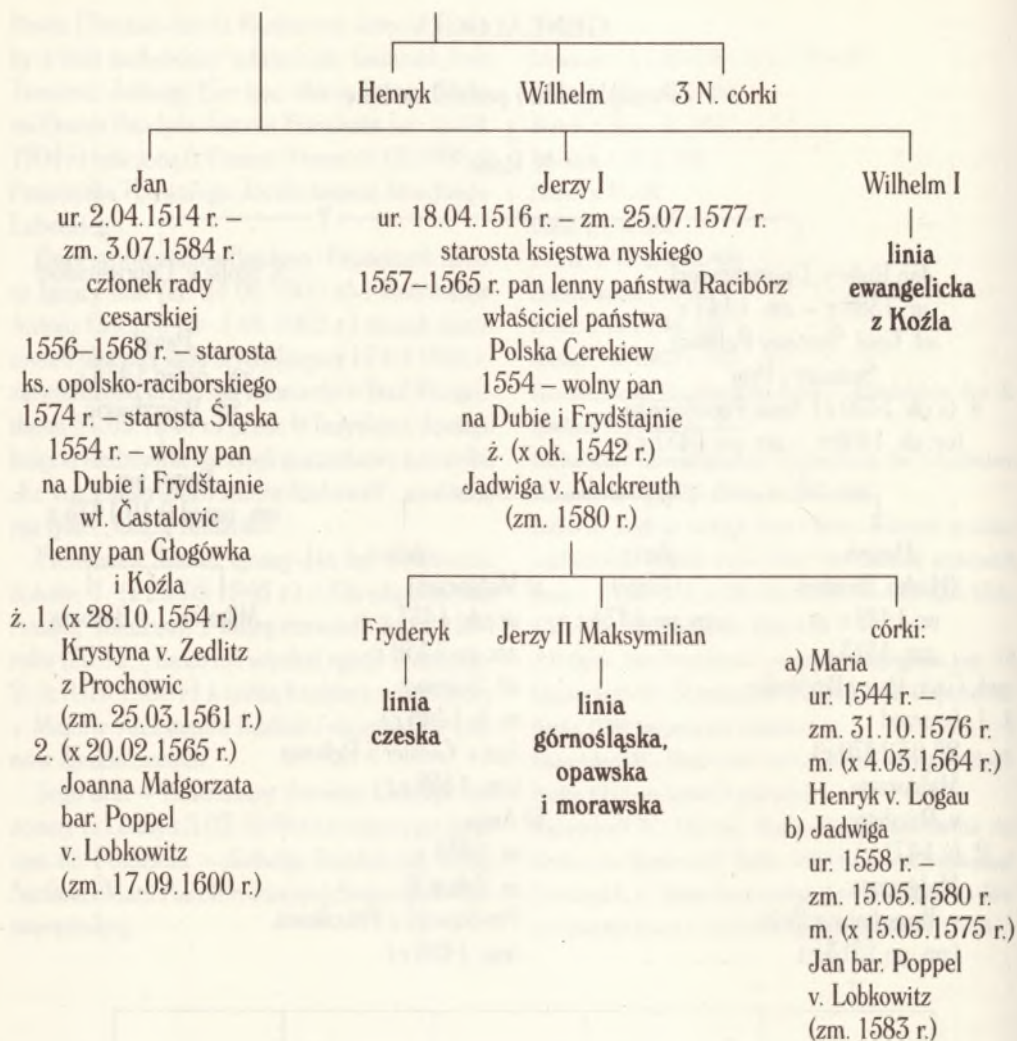
Źródła:

- Sinapius, t. I, s. 89–93; t. II, s. 165–172
 Zedlitz, t. III, s. 483–485
 Błażek, t. IV, s. 53, 133
 Pilnáček, t. III, s. 852
 Krane, s. 81–82
 Dorst, t. I, nr 332
 C.D.S., t. VI, nr 285, 444
 Zemská kniha..., nr 57
 Doerr, s. 133, 134, 156
 Album..., nr 1307, s. 443
 Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X
 Limburg 1999, s. 36–39
 Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graefflichen
 Haeuser, Jg 99:1926, Gotha, s. 397–399
 Stibor J., Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-
 -ratibořského (1303) 1457–1731 (w:) Sborník archivních
 prací, t. 7:1997, č. 2, nr 58–60, 62, 65, 98–102, 125, 131–
 133, 136, 140, 143, 149, 154–156
 A.P. Opole, Akta Praszchów – materiały genealogiczne sygn. 14
 Oppersdorff W., Stammtafeln der Grafen von Oppersdorff
 Berlin 1968 (na prawach rękopisu)
 Oppersdorff W., Ahnentafeln der Graefinnen von Oppersdorff
 Berlin 1972 (na prawach rękopisu)
 Oppersdorff W., Chronik, Status, Wappen und Devise der
 Grafen von Oppersdorff, Berlin 1963 (na prawach rękopisu)
 Szersznik L. J., Materiały genealogiczno-heraldyczne do dzie-
 jów szlachty księstwa cieszyńskiego, Cieszyn 2004, s. 148

GENEALOGIA

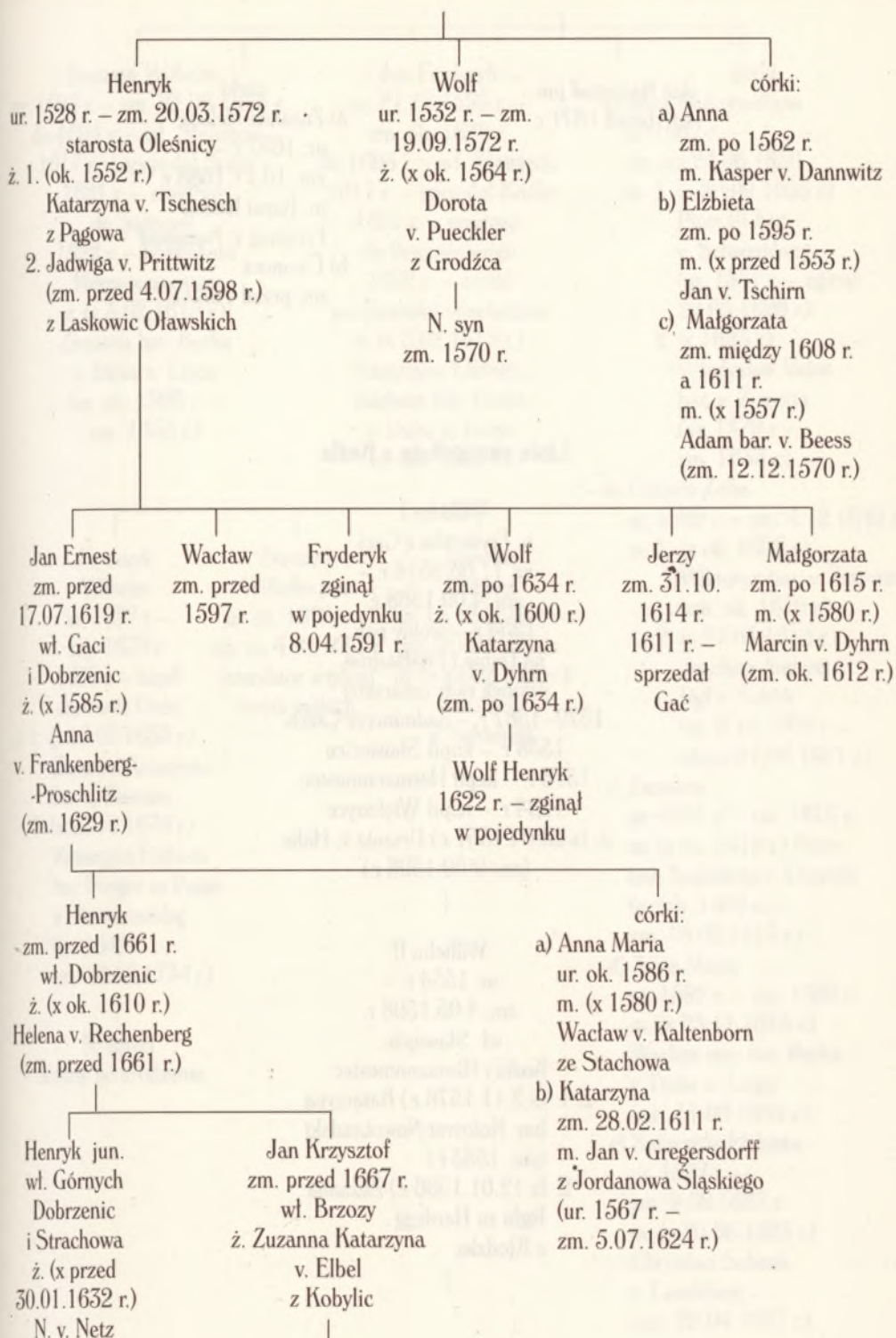
Początki rodu i podział na linie

Linia dolnosłąska (szlachecka) z Gaci

Wacław von Uppersdorff
s. Henryka (Hinko) Rolle
ur. 1487 r. – zm. 9.07.1546 r.
czł. rady ks. Fryderyka brzeskiego
starosta Brzeżu i Oławy
wł. Gaci, Obórek i Olszanki
ż. (x 19.03.1519 r.)
Małgorzata v. Busewoy
(zm. po 1546 r.)

Jan Krzysztof jun.
zm. przed 1671 r.

córki:

- a) Zuzanna Helena
ur. 1657 r. –
zm. 10.11.1688 r.
m. Karol Rudolf
Freigang v. Neundorf
- b) Eleonora
zm. przed 1689 r.

Linia ewangelicka z Koźła

Wilhelm I

s. Fryderyka z Gaci
ur. 11.06.1516 r. –
zm. 4.09.1588 r.

1554 r. – wolny pan
na Dubie i Frydštajnie
członek rady cesarskiej

1579–1587 r. – nadmincerz Czech

1558 r. – kupił Sławęcice

1576 r. – kupił Hermannmestec

1584 r. – kupił Większyce

ż. (x 28.04.1551 r.) Urszula v. Hake
(zm. 9.09.1596 r.)

Wilhelm II

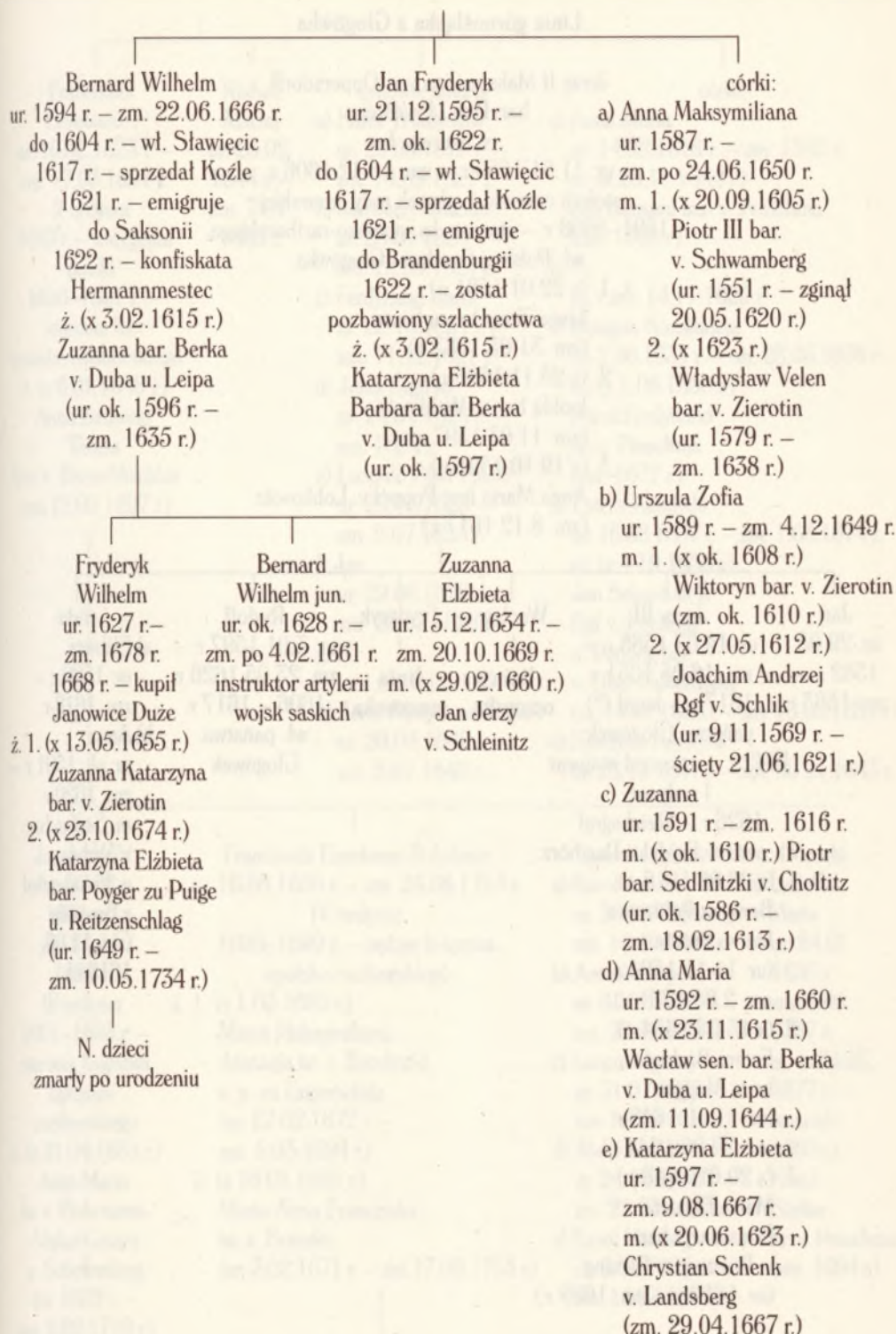
ur. 1554 r. –
zm. 4.05.1598 r.

wł. Sławęcic,

Koźła i Hermannmestec

ż. 1. (x 2.11.1576 r.) Katarzyna
bar. Kolovrat-Nowohradski
(zm. 1583 r.)

2. (x 12.01.1586 r.) Zuzanna
Rgfn zu Hardegg
z Kłodzka

Linia górnośląska z Głogówka

Jerzy II Maksymilian von Oppersdorff

bar. Dub i Frydštejn

s. Jerzego I

ur. 11.01.1550 r. – zm. 15.12.1606 r.

stolnik cesarski i członek rady cesarskiej

1591–1606 r. – starosta ks. opolsko-raciborskiego

wł. Polskiej Cerekwi i Głogówka

ż. 1. (x 22.01.1581 r.)

Liwia Tercy hr. zu Sissa

(zm. 31.03.1583 r.)

2. (x 25.11.1586 r.)

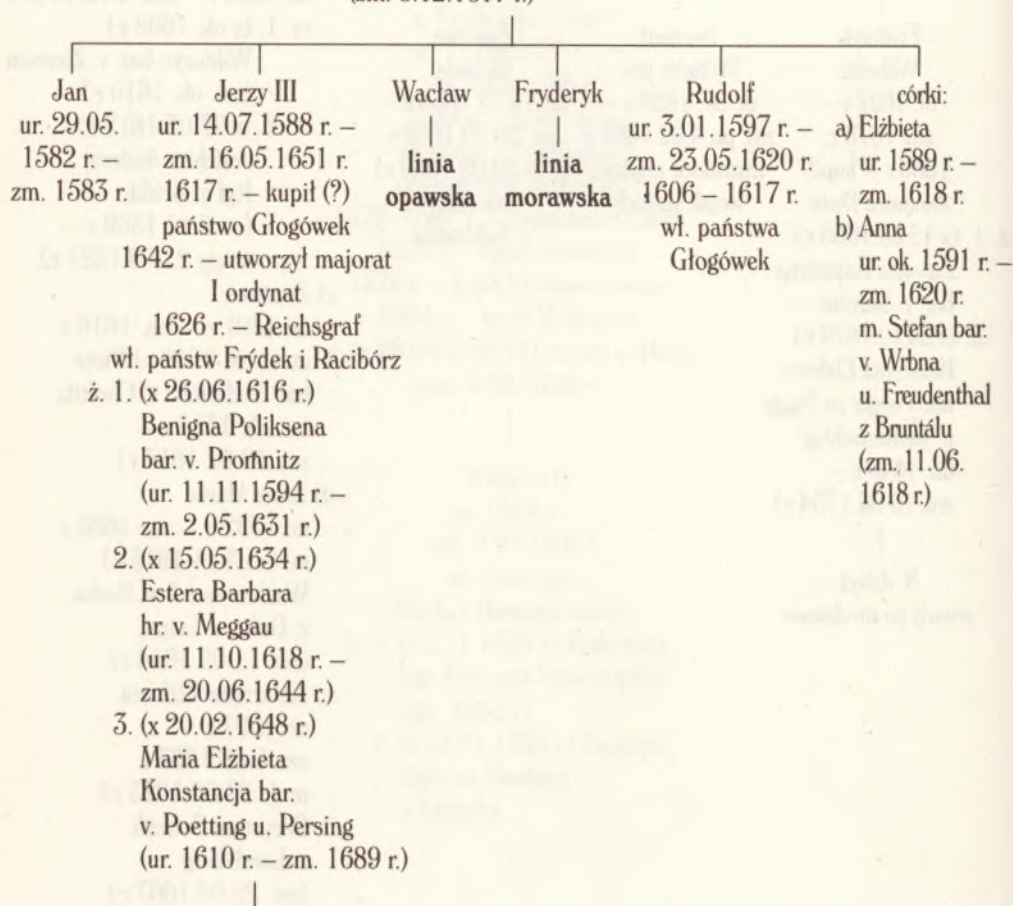
Izolda bar. v. Waldstein

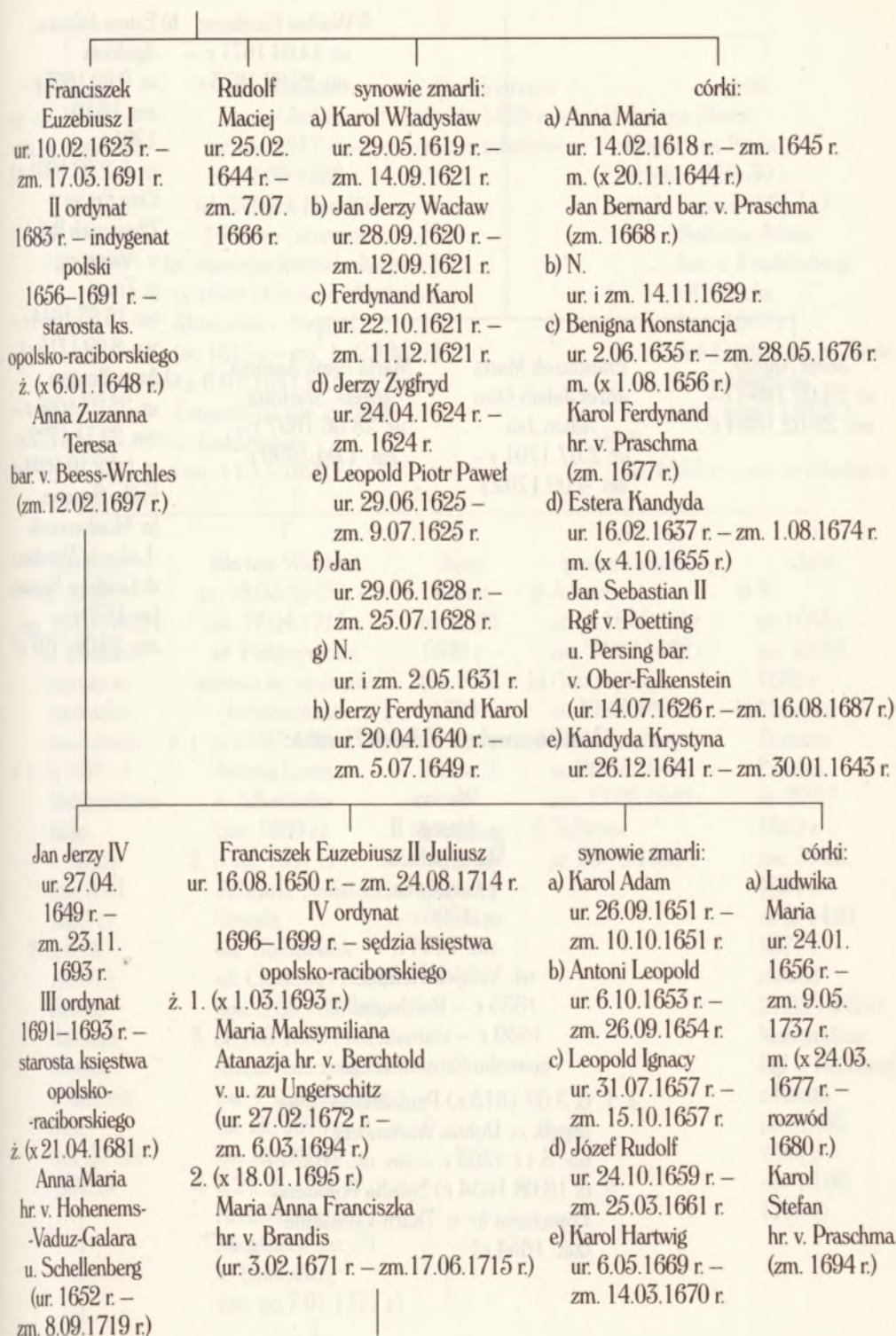
(zm. 11.03.1597 r.)

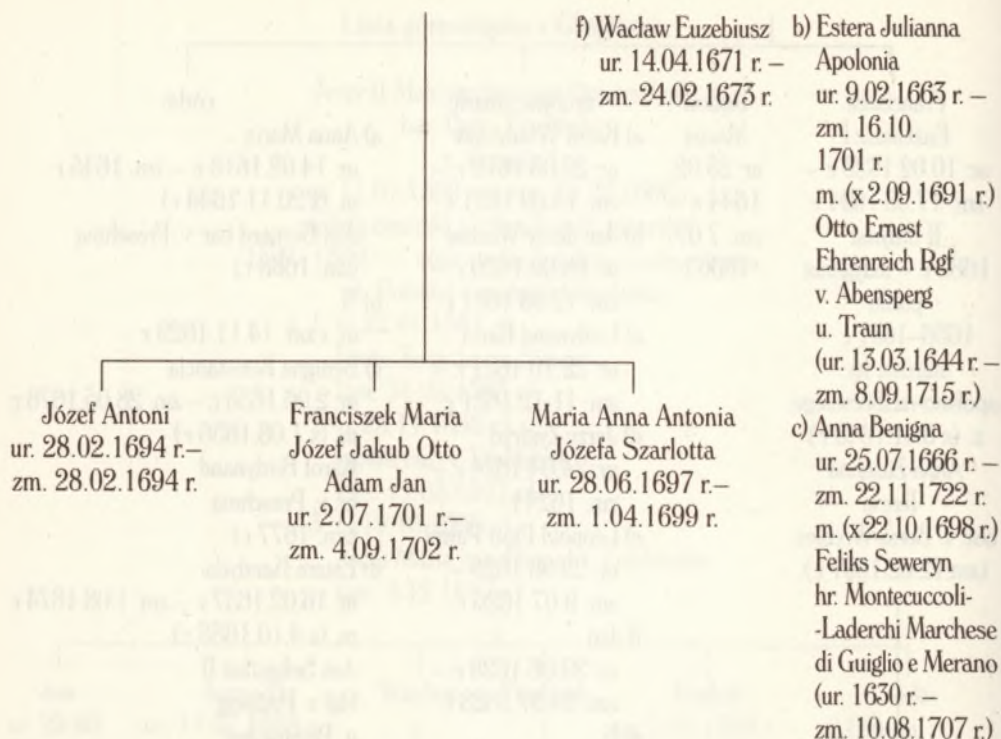
3. (x 19.10.1598 r.)

Anna Maria bar. Poppel v. Lobkowitz

(zm. 8.12.1617 r.)

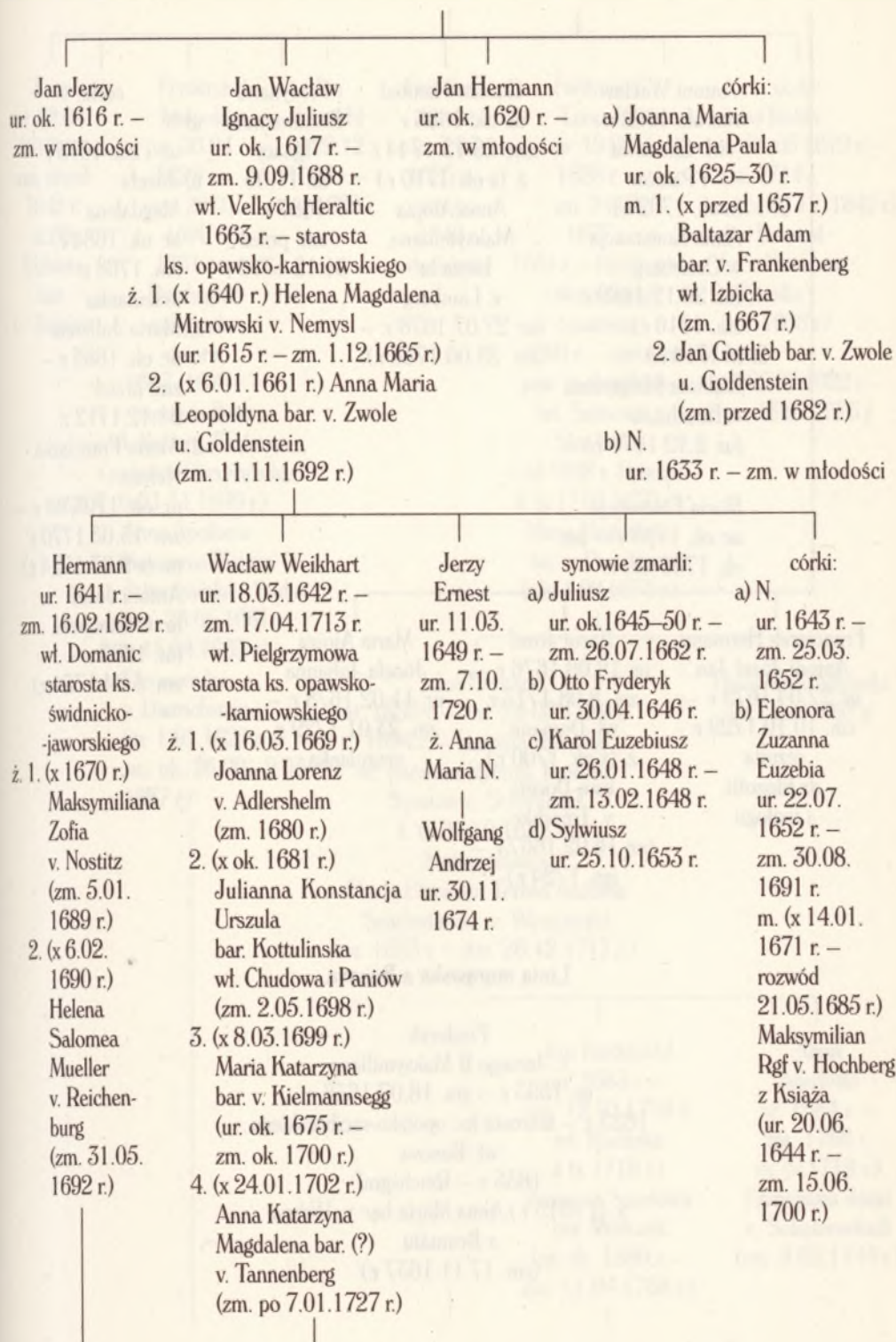

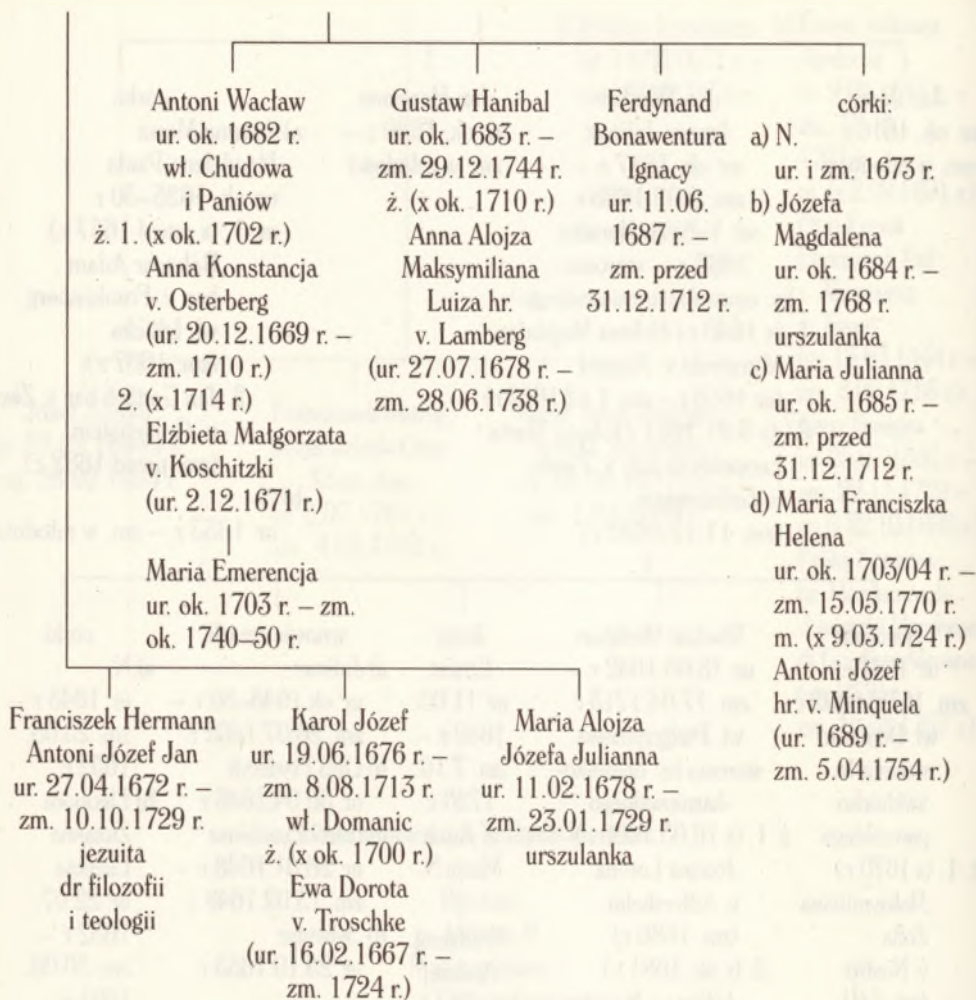
Linia opawska z Velkých Heraltic

Wacław
s. Jerzego II
Maksymiliana
z Głogówka
ur. 1590 r. –
zm. 1644 r.
wł. Velkých Heraltic
1635 r. – Reichsgraf
1639 r. – starosta ks.
opawsko-karniowskiego

ż. 1. (x 3.02.1615 r.) Paula Maria Anna
brggfn zu Dohna-Wartenberg
(ur. 3.11.1593 r. – zm. ok. 1632 r.)

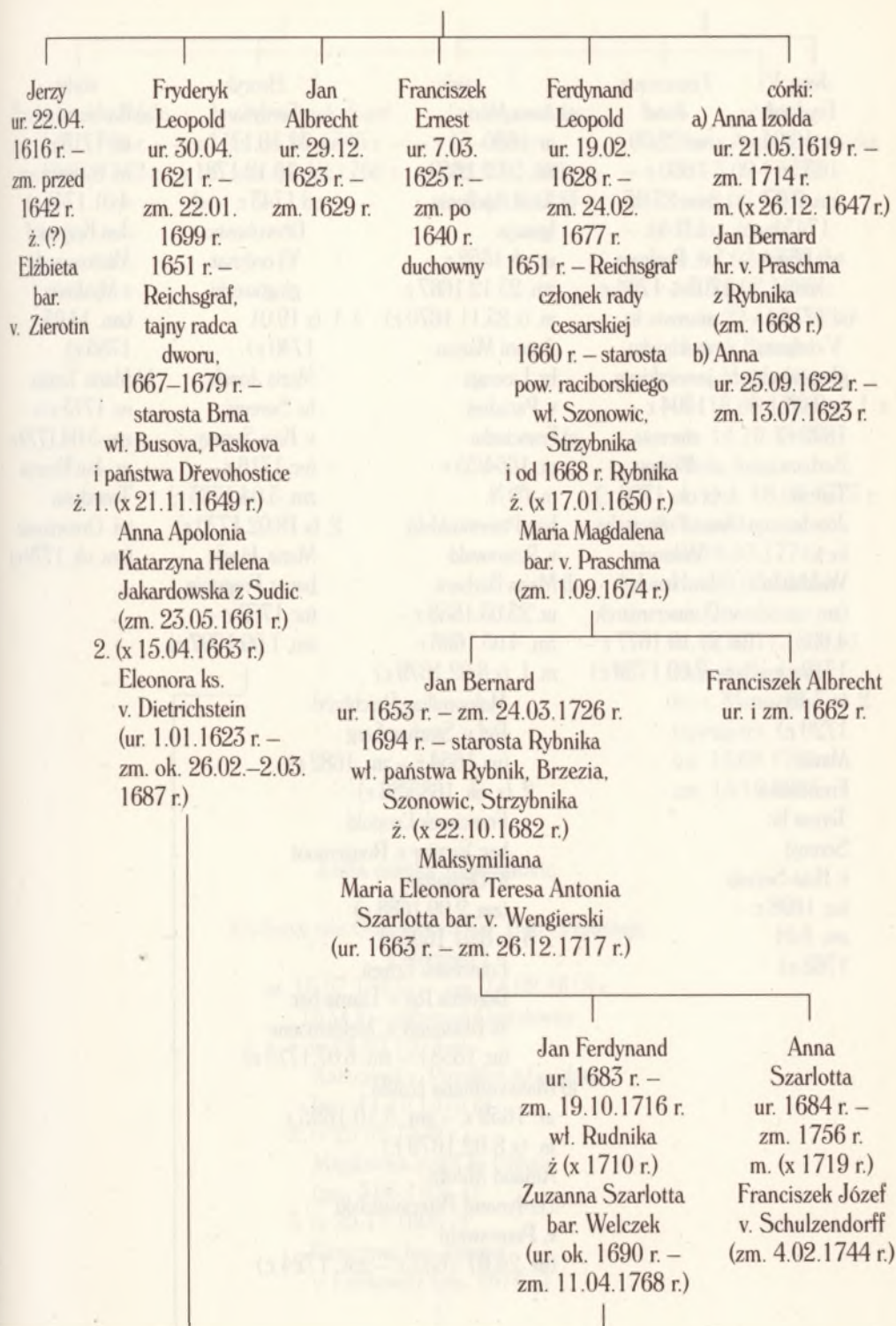
2. (x 16.08.1634 r.) Sybilla Poliksena
Franciszka hr. v. Thurn-Valsassina
(zm. 1654 r.)

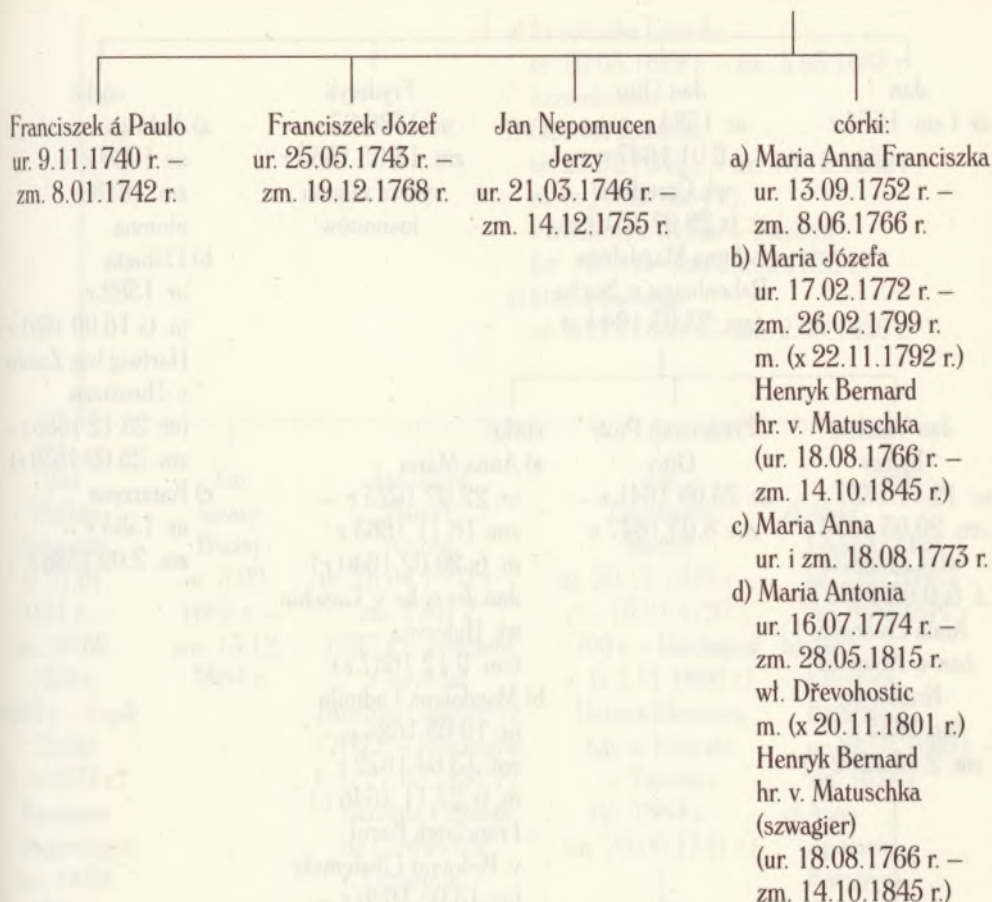

Linia morawska z Busova

Fryderyk
s. Jerzego II Maksymiliana
ur. 1593 r. – zm. 18.07.1636 r.
1625 r. – starosta ks. opolsko-raciborskiego
wł. Busova
1635 r. – Reichsgraf
ż. (x 1615 r.) Anna Maria bar. v. Wrba
z Bruntálu
(zm. 17.11.1637 r.)
|

Jerzy V	Franciszek	córki:	Henryk	córki:
Fryderyk	Józef	a) Anna Maria	Ferdynand	a) Barbara
ur. 16.04.	ur. 22.09.	ur. 1650–51 r. –	ur. 31.10.1711 r. –	ur. 1713 r.
1653 r. –	1660 r. –	zm. 2.02.1659 r.	zm. 10.12.1781 r.	m. (x przed
zm. 9.07.	zm. 23.05.	b) Anna Apolonia	od 1743 r. – wł.	4.01.1741 r.)
1743 r.	1714 r. –	Ignacja	Dřevohostic	Jan Krzysztof
wł. Dřevohostic	wł. Paskova	ur. ok. 1652 r. –	VI ordynat	Mieroszewski
od 1714 r. –	1703 – 1704 r.	zm. 23.12.1687 r.	głogówecki	z Myslowic
V ordynat	starosta ks.	m. (x 25.11.1670 r.)	ż. 1. (x 19.01.	(zm. 14.05.
głogówecki	świdnicko-	Antoni Marcin	1740 r.)	1755 r.)
ż. 1. (x 9.08.	-jaworskiego	hr. Lassaga	Maria Józefa	b) Maria Teresa
1692 r.)	1704 r. –	v. Paradies	hr. Serenyi	ur. 1715 r. –
Barbara	starosta	c) Franciszka	v. Kiss-Sereny	zm. 3.04.1779 r.
Teresa	Moraw	ur. 1654/55 r.	(ur. 1716 r. –	m. Jan Henryk
Józefa	ż. (x ok. 1700 r.)	m. (?) N.	zm. 3.04.1763 r.)	Twardawa
hr. v.	Anna Franciszka	bar. Peterswaldsky	2. (x 18.02.1770 r.)	wł. Ormontowic
Waldstein	Wiktorja	v. Peterswald	Maria Józefa	(zm. ok. 1779 r.)
(zm.	hr. Henckel	d) Maria Barbara	bar. v. Fragstein	
4.09.	v. Donnersmarck	ur. 25.03.1658 r. –	(ur. 1752 r. –	
1719 r.)	(ur. 21.10.1677 r. –	zm. 4.05.1696 r.	zm. 1.09.1797 r.)	
2. (x 7.10.	zm. 7.09.1739 r.)	m. 1. (x 8.02.1679 r.)		
1720 r.)		Maksymilian Reichhard		
Maria		Rgf v. Starhemberg		
Franciszka		(ur. 1654 r. – zm. 1682 r.)		
Teresa hr.		2. (x ok. 1685/86 r.)		
Serenyi		Franciszek Leopold		
v. Kiss-Sereny		bar. Vernier v. Rougemont		
(ur. 1698 r. –		u. Orchard		
zm. 8.01.		(zm. 2.09.1688 r.)		
1762 r.)		3. (x 6.01.1695 r.)		
		Franciszek Ernest		
		Dominik Rgf v. Ugarte bar.		
		zu Blanquart u. Meldemanne		
		(ur. 1658 r. – zm. 6.07.1715 r.)		
		e) Maksymiliana Izolda		
		ur. 1659 r. – zm. 5.10.1695 r.		
		m. (x 8.02.1679 r.)		
		Amand Milota		
		Ferdynand Peterswaldski		
		v. Peterswald		
		(ur. 24.07.1653 r. – zm. 1724 r.)		

Linia czeska z Častalovic

Fryderyk von Oppersdorff bar. Dub i Frydštajn

s. Jerzego I

ur. 18.07.1547 r. – zm. 14.02.1615 r.

1577 r. – otrzymał Častalovice

ż. 1. (x 24.05.1573 r.)

Katarzyna v. Pueckler z Grodzca

(zm. 11.10.1575 r.)

2. (x 25.02.1579 r.)

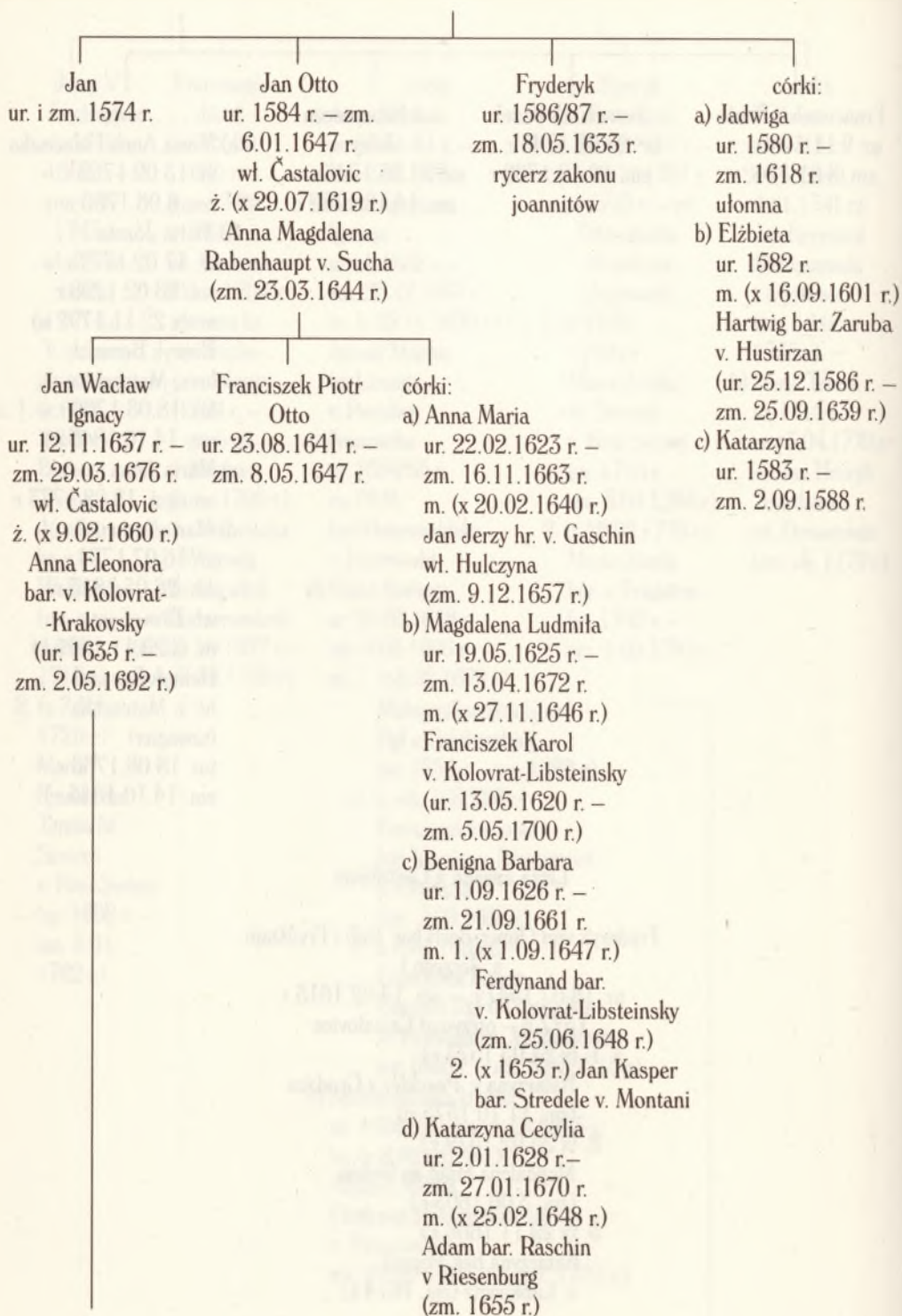
Magdalena brggf zu Dohna

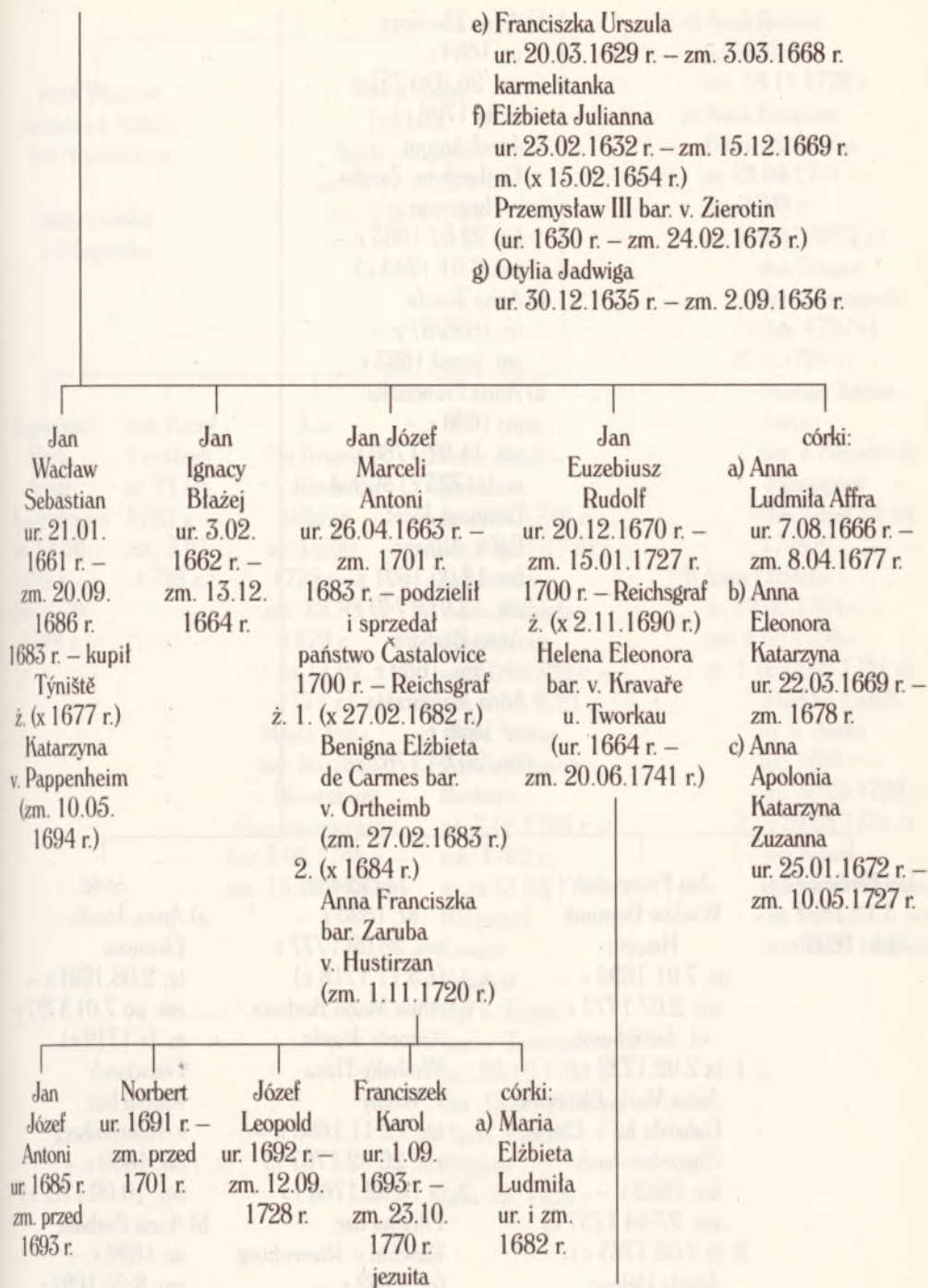
(zm. 3.06.1603 r.)

3. (x 29.11.1606 r.)

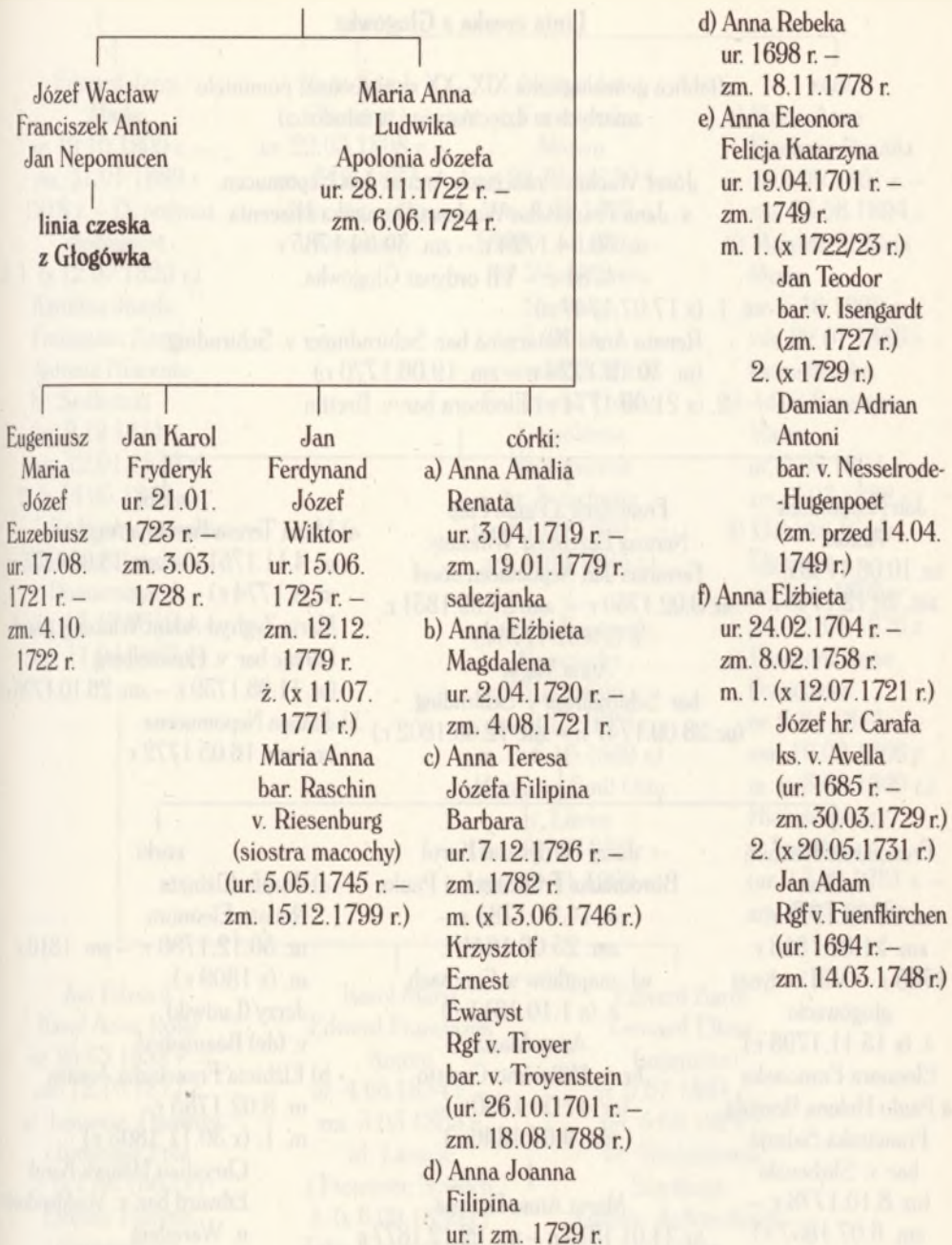
Katarzyna bar. Poppel

v. Lobkowitz (zm. 1614 r.)

			b) Anna Eleonora ur. 1684 r. – zm. 20.09.1751 r. m. (x 1706 r.) Józef Antoni Fryderyk hr. Zaruba v. Hustirzan (ur. 22.07.1683 r. – zm. 6.01.1744 r.) c) Anna Józefa ur. 1686/87 r. – zm. przed 1693 r. d) Anna Franciszka ur. 1688 r. – zm. 11.02.1760 r. m. (x 1723 r.) Michał Emanuel Józef Rgf v. Althann (ur. 12.05.1691 r. – zm. 12.07.1749 r.) e) Anna Barbara ur. i zm. 1689 r. f) Anna Małgorzata ur. 1696 r. – zm. 30.04.1762 r.
Jan Ferdynand ur. 5.12.1692 r. – zm. 1693 r.	Jan Franciszek Wacław Dominik Hiacent ur. 7.01.1694 r. – zm. 2.07.1772 r. wł. Jetřichovic ż. 1. (x 2.02.1722 r.) Anna Maria Eleonora Gabriela hr. v. Clary- -Sparsbersbach (ur. 1682 r. – zm. 27.04.1757 r.) 2. (x 7.05.1761 r.) Józefa Helena bar. v. Burrmann (zm. 26.11.1783 r.)	Jan Rudolf ur. 1695 r. – zm. 26.09.1777 r. ż. 1. (x 5.11.1718 r.) Anna Maria Barbara Antonia Józefa Wrabsky-Tluxa v. Wraby (ur. 12.11.1696 r. – zm. 26.02.1767 r.) 2. (x 15.02.1768 r.) Filipina bar. Raschin v. Riesenburger (ur. 1732 r. – zm. 9.06.1781 r.)	córki: a) Anna Józefa Eleonora ur. 2.08.1691 r. – zm. po 7.01.1727 r. m. (x 1719 r.) Franciszek Antoni bar. v. Haetzenberg (ur. 1689 r. – zm. 10.09.1722 r.) b) Anna Barbara ur. 1696 r. – zm. 8.03.1697 r. c) Maria Anna ur. i zm. 1697 r.

Linia czeska z Głogówka

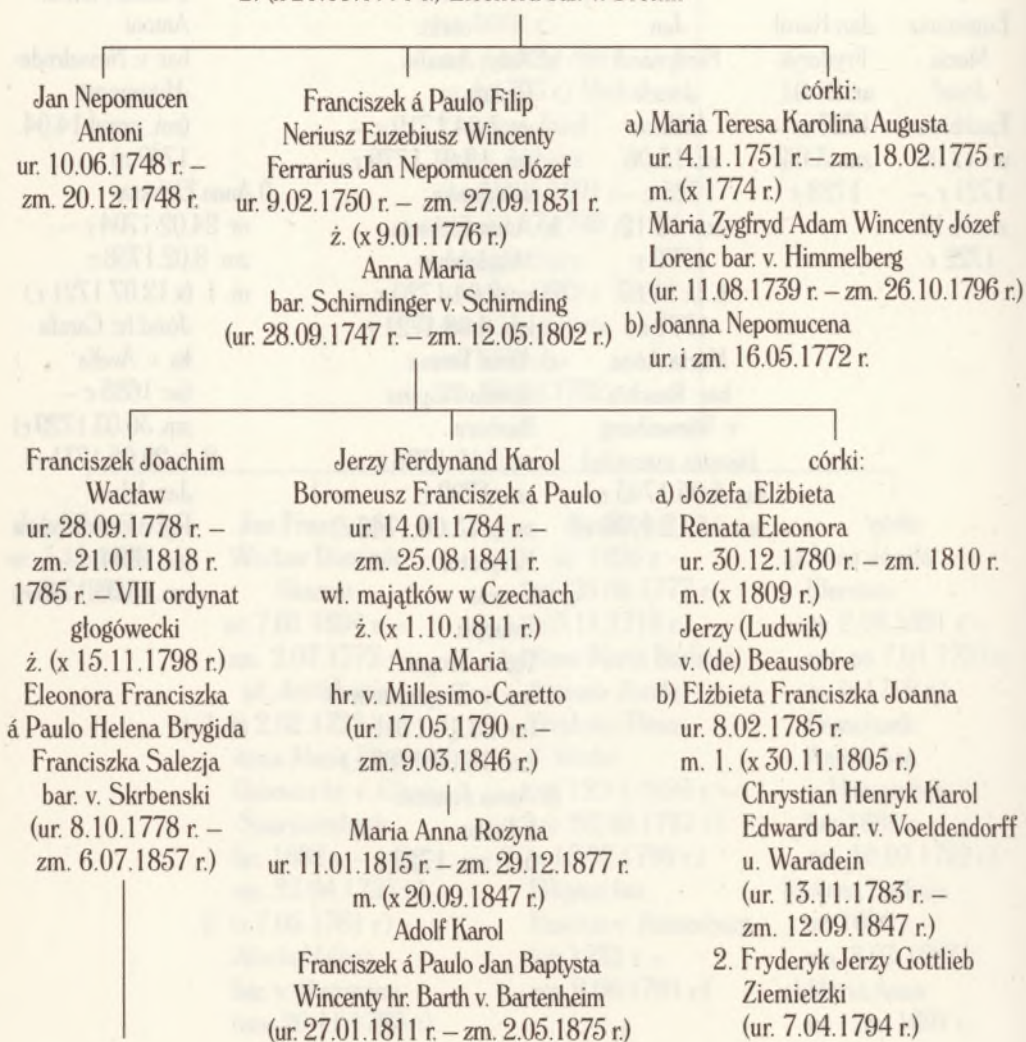
(tablica genealogiczna XIX–XX w. skrócona, pominięto
zmarłych w dzieciństwie i w młodości)

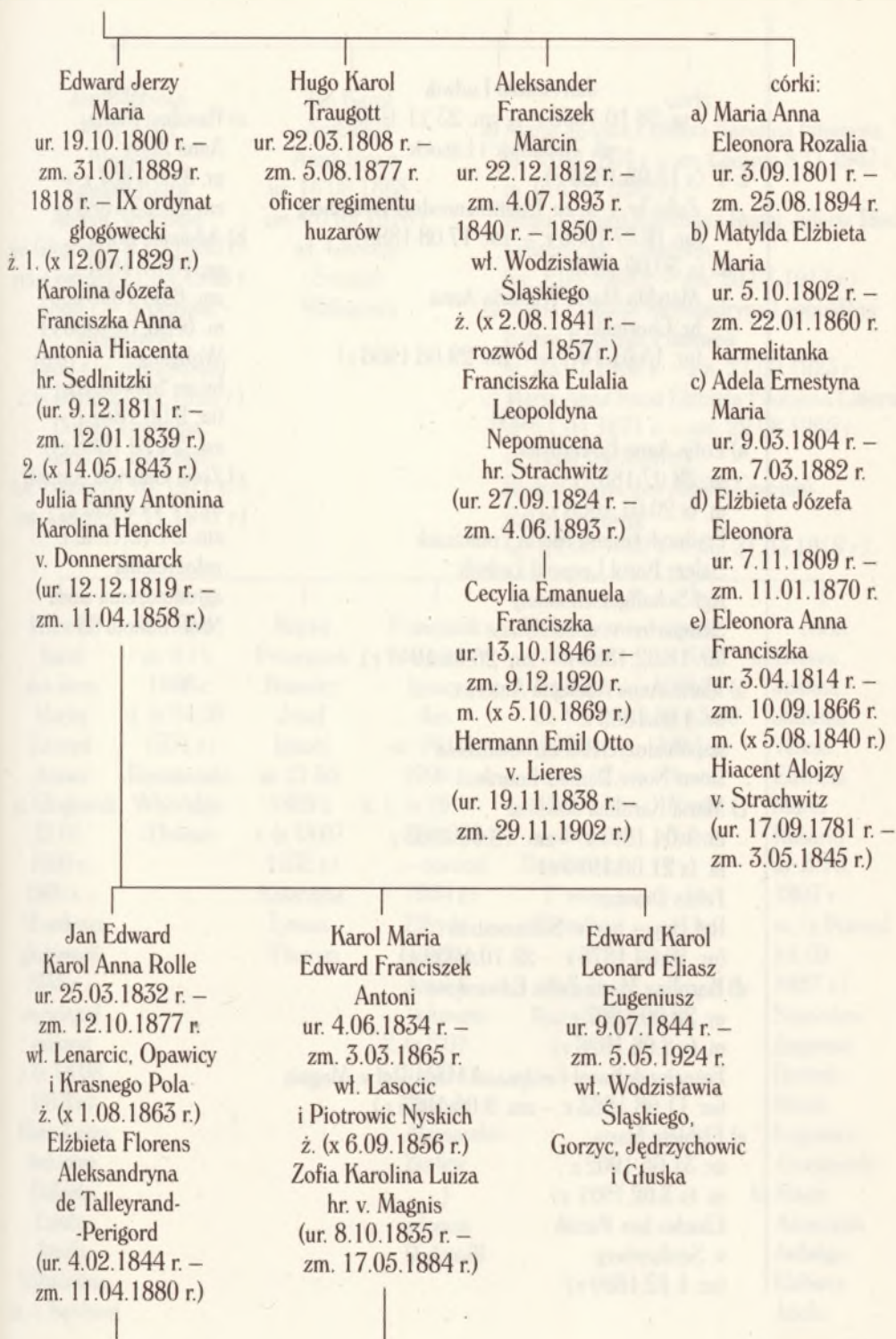
Józef Wacław Franciszek Antoni Jan Nepomucen
s. Jana Franciszka Wacława Dominika Hiacenta
ur. 30.04.1724 r. – zm. 30.04.1785 r.
1781 r. – VII ordynat Głogówka

ż. 1. (x 17.07.1747 r.)

Renata Anna Katarzyna bar. Schirndinger v. Schirnding
(ur. 30.12.1724 r. – zm. 19.06.1770 r.)

2. (x 21.09.1771 r.) Eleonora bar. v. Brettin

<p>Jan Antoni Ludwik
ur. 26.10.1858 r. – zm. 23.11.1943 r.
wł. Tomkowic i Lasocie</p> <p>ż. 1. (x 15.08.1886 r.)
Zofia hr. v. u. zu Trauttmannsdorf-Weinsberg
(ur. 19.07.1859 r. – zm. 17.08.1898 r.)</p> <p>2. (x 30.09.1899 r.)
Matylda Maria Wiktoria Anna
hr. Chorinski
(ur. 15.01.1871 r. – zm. 29.06.1936 r.)</p> | <p>córki:</p> <p>a) Karolina Maria
Anna Zofia
ur. 8.09.1857 r. –
zm. 25.03.1888 r.</p> <p>b) Adelajda Zofia
ur. 10.07.1861 r. –
zm. 6.05.1893 r.
m. (x 26.10.1886 r.)
Wolfgang
hr. zu Stubenberg
(ur. 9.06.1857 r. –
zm. 24.10.1896 r.)</p> <p>c) Zofia Gabriela Antonia
ur. 17.11.1863 r. –
zm. 24.12.1942 r.
założycielka
zgromadzenia sióstr
NMP Pokoju (?)</p> |
|---|--|
-
<p>córki:</p> <p>a) Zofia Anna Edwardyna
ur. 28.07.1887 r.
m. (x 20.01.1908 r.)
Fryderyk Gotard Maria Franciszek
Salezy Karol Leopold Ludwik
Rgf Schaffgotsch zwany
Semperfrei v. u. zu Kynast
(ur. 18.02.1883 r. – zm. 26.05.1947 r.)</p> <p>b) Maria Anna Adelajda Antonia
ur. 4.05.1889 r.
współzałożycielka zgromadzenia
sióstr Notre Dame z Lourdes</p> <p>c) Maria Karolina Józefina
ur. 1.04.1891 r. – zm. 16.06.1963 r.
m. (x 21.06.1910 r.)
Feliks Dionizy
Rgf Hoyos bar. v. Sachsenstein
(ur. 10.04.1878 r. – 25.10.1939 r.)</p> <p>d) Karolina Maria Zofia Edwardyna
ur. 26.09.1897 r.
m. (x 2.08.1926 r.)
Franciszek Karol Ferdynand Maria Rgf v. Magnis
(ur. 11.08.1863 r. – zm. 9.05.1935 r.)</p> <p>e) Elżbieta Maria
ur. 31.05.1902 r.
m. (x 3.02.1921 r.)
Charles bar. Parish
v. Senftenberg
(ur. 1.12.1899 r.)</p>	

ur. 20.05.1899 r.

m. (x Kraków

14.09.1922 r.)

Paweł Florian

Józef Kazimierz

ks. Sapieha

z Gumnisk

c) Jadwiga Karolina

Maria Joanna

Rosario Dorota

Kandyda Antonia

Franciszka

ur. 19.10.1904 r.

m. (x Poznań

16.02.1928 r.)

Franciszek

Ksawery Józef

ks. Drucki-Lubecki

ORDYNACI MAJORATU GŁOGÓWECKIEGO

Linia górnośląska

Jerzy III Reichsgraf v. Oppersdorff Freiherr von Aich u. Friedstein

s. Jerzego II Maksymiliana

ur. Lomnice 14.07.1588 r. – zm. Głogówek 16.05.1651 r.

1641 r. – powołał majorat

I ordynat

Franciszek Euzebiusz I

ur. Głogówek 10.02.1623 r. – zm. Głogówek 17.03.1691 r.

1651–1691 r. II ordynat

Jan Jerzy IV

ur. Głogówek 27.04.1649 r. – zm. Racibórz 23.11.1693 r.

1691–1693 r. III ordynat

Franciszek Euzebiusz II Juliusz

brat poprzedniego

ur. Głogówek 16.08.1650 r. – zm. Łądek 24.08.1714 r.

1693–1714 r. IV ordynat

Linia morawska

Jerzy V Fryderyk Reichsgraf v. Oppersdorff Freiherr v. Aich u. Friedstein
s. Fryderyka Leopolda z Polskiej Cerekwi
ur. Brno 16.04.1653 r. – zm. Głogówek 9.07.1743 r.
1714–1743 r. V ordynat

|
Henryk Ferdynand
bratanek poprzedniego
ur. 31.10.1711 r. – zm. Głogówek 10.12.1781 r.
1743–1781 r. VI ordynat

Linia czeska

Józef Wacław Franciszek Antoni Jan Nepomucen Reichsgraf v. Oppersdorff
Freiherr v. Aich u. Friedstein
s. Jana Franciszka Wacława Dominika Hiacenta z Častalovic
ur. ok. 1724 r. – zm. Brzeg 30.04.1785 r.
1781–1785 r. VII ordynat

|
Franciszek Joachim Wacław
wnuk poprzedniego
ur. Kopec 28.09.1778 – zm. Berlin 21.01.1818 r.
1798–1818 r. VIII ordynat

|
Edward Jerzy Maria
ur. Głogówek 19.10.1800 r. – zm. Głogówek 31.01.1889 r.
1818–1889 r. IX ordynat

|
Jan Baptysta Jerzy Anna Klemens Edward Karol Antoni Archibald
wnuk poprzedniego
ur. Głogówek 8.10.1866 – zm. Lourdes 21.03.1948 r.
1889–1930 r. X ordynat
1930 r. – zmuszony do przekazania majoratu synowi

|
Wilhelm Karol Jan Jerzy Maciej Edward Antoni
ur. Głogówek 22.01.1896 r. – zm. ?
1930–1935 r. XI ordynat
1935 r. – majorat zlikwidowany

OPPIETZ

(OPPIETZ von LANGERWERTH, OPITZ)

Nobilitowani mieszczenie nyscy. Protoplasta rodu w XVII wieku – Zachariasz Oppietz był piernikarzem w Nysie (Neisse). W 1640 roku kupił majątek w Červenej Vodě (Rothwasser) w księstwie nyskim. Zmarł około 1658 roku, w testamencie zapisał dużą kwotę na rzecz klasztoru franciszkanów. Po jego śmierci bracia Baltazar i Godfryd w imieniu nieletniego syna zmarłego sprzedali majątek w 1668 roku.

W 1712 roku (29.04.) również Zachariasz (wnuk?) został nobilitowany z predykatem „von

Langenwerth”. Był inspektorem akcyzy we Wrocławiu (Breslau) i właścicielem majątku Partynice (Hartlieb, Wrocław-Partynice). Zmarł 30.04. 1721 roku, pochowany został w kościele w Oltaszynie (Oltaschin, Wrocław-Oltaszyn).

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 768

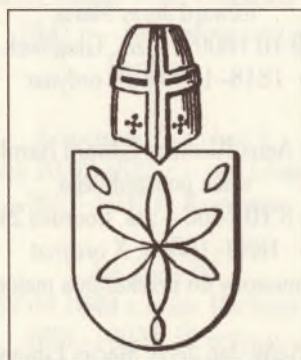
Błażek, t. I, s. 77

Pilnáček, t. III, s. 852–853

Doerr, s. 197

OPROSTOVSKY

(OPROSTOVSKY z BELIC)

Ród morawski pochodzący z Belic, który po nabyciu Oprostovic (Oppersdorf) koło Frýdka (Friedeck) w księstwie cieszyńskim, zaczął nazywać się Oprostovskimi z Bielice. W XV wieku Mikołaj z Belic (zm. ok. 1538 r.), żonaty dwukrotnie: 1. z Ka-

tarzyną N., 2. z Katarzyną Petrowską, właścicielką Zubrzyc (Sauerwitz) koło Głubczyc (Leobschuetz), wdową po N. von Scheliha, w 1493 roku (?) sprzedał Oprostovice (Oppersdorf). Miał trzech synów: Jana, Zdenka i Wacława oraz córkę – Ka-

tarzynę (zm. po 1549 r.). Wacław w 1523 roku był właścicielem Kietlic (Kittelwitz) koło Głubczyc (Leobschuetz), a w 1560 roku – urzędnikiem w majątku

raciborskich dominikanek w Baborowie (Bauerwitz).

Źródła:

Pilnáček, t. I, s. 131

OPRSZAL (OPRŠAL)

Czeski ród osiadły na Morawach.

Henryk (zm. przed 1628 r.) był żonaty (x ok. 1613 r.) z Bohunką von Schlewitz z Kravaří (Deutsch Krawarn), która po jego śmierci wyszła za mąż za N. Winklera. Miał kilku synów, z których znani są Jarosław i Jan.

Jarosław w 1630 roku był ziemskim pisarzem i w latach 1652–1658 posiadał folwark w Hrani-

cach. Żonaty dwukrotnie: 1. (x ok. 1629 r.) z Esterą von Hartung, wdową po Janie Prokopie Labudskim ze Świętochłowic (Schwientochlowitz), 2. (x 1652 r.) z Joanną Pauliną Piwecz z Gródczan (Hradčany, Hratschein) koło Głubczyc (Leobschuetz), wdową po Fryderyku Drahanowskim.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 853–854

ORACZEWSKI

zob.

ORACZOWSKI

ORACZOWSKI (ORACZEWSKI)

Ród polski herbu Śreniawa, pochodzący z Przybysławic w Małopolsce.

W latach 1568–1602 Elżbieta Oraczowska była żoną Abrahama Sokolowskiego, właściciela Czechowic (Czechowitz) w księstwie cieszyńskim.

Mikołaj Oraczowski był żonaty (x ok. 1712 r.)

z Marią Apolonią von Reich, właścicielką majątków w księstwie opawskim, m.in. Vikštejnu (Wigstein).

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 855

Uruski, t. XII, s. 367–370

ORATOR

Nobilitowana szlachta pogranicza śląsko-morawskiego, posiadali majątki w okolicy Hranic. Słabo czytelny herb nawiązuje do nazwiska, przedstawia klęczącą, modlącą się postać (łac. – orator).

W 1577 roku Adam Orator był żonaty z Joanną von Larisch z Ligoty (Ellguth).

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 855

ORELLY

(O'RELLY, O'REILLY)

Ród pochodzenia irlandzkiego, osiadły w Opawie (Opawa, Troppau).

Karol Manhart Orelly w latach 1657–1663 był urzędnikiem majątku w Odrach (Odrau). W 1787 roku (8.10.) tytuł hrabiego otrzymał Andrzej O'Reilly, pułkownik 2. Regimentu Karabinierów wojsk cesarskich.

W herbie posiadali w złotym polu czerwoną strzałę skierowaną grotem w dół, pod i po obu stronach strzały gałązki wawrzynu.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 856

Doerr, s. 264

ORLE

Ród czeski, osiadły również na Śląsku.

Aleksy z Orle był właścicielem majątku Vendryně (Wędrynia, Wendrin) w księstwie cieszyńskim, którą otrzymał w 1426 roku. W 1435 roku

kupił Pruchnę (Pruchnau), również w tym księstwie.

Źródła:

Pilnáček, t. I, s. 76

ORLIK

(ORLIK von LAZISKA, ORLICK)

Herb polski Nowina

Herb baronowski

Herb z sali kapituły ołomunieckiej

Herb hrabiowski

Sinapius i Zedlitz uważali, że ród pochodził z Czech, z zamku Orlik koło Pragi, a siedzibą rodową były Łaziska (Lazisk) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Późniejsi heraldycy śląscy i czescy (Blažek, Pilnáček i Stibor) twierdzili, że była to szlachta polska herbu Nowina, pochodząca z Łazisk koło Radomia. Herbarze polskie (Uruski) twierdzą, że była to szlachta czeska osiadła na Śląsku, skąd jedna linia przeniosła się do Polski i od XVI wieku przez kilka pokoleń byli dzierżawcami ruskich żup solnych. W XVII wieku mieli zmienić nazwisko na „Orlicki”. W cerkwi w Chmielu w Bieszczadach znajdowała się płyta nagrobna z 1644 roku Feronii Orlickiej z herbem Nowina i inskrypcją staroruską.

Według Stibora, zwolennik arcyksięcia Maksymiliana, kandydata do tronu polskiego – Władysław Orlik (ur. 1526 r. – zm. 4.06.1617 r.) mu-

siał emigrować z Polski i podobnie jak inni, zatrzymał się najpierw na dworze biskupa ołomunieckiego Stanisława Pawłowskiego, a następnie osiadł na Morawach. Żonaty z Zofią bar. von Listius (zm. 5.07.1606 r.), miał sześciu synów, m.in. Jana Krzysztofa, Andrzeja, Bonawenturę i Samuela.

Samuel osiadł na Węgrzech (Słowacji?). Żonaty z Sabiną Sybillą von Purkstall, miał czterech synów i dwie córki. Bonawentura (zm. 20.06.1640 r.) był gwardianem klasztoru franciszkanów w Nysie (Neisse), a następnie w Ołomuńcu (Olomouc, Olmuetz). Andrzej (zm. 2.12.1641 r.) rozpoczął studia w Rzymie, ale z powodu złego stanu zdrowia przerwał je, był dziekanem katedry ołomunieckiej i przeorem klasztoru augustianów na przedmieściu Ołomuńca (Olomouc, Olmuetz).

Jan Krzysztof (ur. 1585 r. – zm. 17.01.1644 r.), członek rady kardynała księcia von Dietrichstein, był właścicielem licznych majątków w księstwie opawskim. W 1624 roku (12.07.) wraz z braćmi Andrzejem i Samuelem oraz Mikołajem otrzymał tytuł barona. Żonaty z Ludmiłą Berger von Berg (ur. 1596 r. – zm. 17.08.1645 r.), miał czterech synów: Jana Krzysztofa jun. – kanonika ołomuńskiego, Franciszka Jerzego, Stanisława Hieronima i Mikołaja Feliksa.

Franciszek Jerzy (zm. 2.07.1651 r.) był żonaty z Sydonią Angeliką Larisch von Ellguth, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Hartwiga Erdmanna bar. von Eichendorff. Być może jego synem był występujący w drugiej połowie XVII wieku Karol Juliusz (zm. po 1712 r.), administrator biskupstwa ołomuńskiego.

Najmłodszy z braci Mikołaj Feliks (zm. 14.02.1668 r.) – awanturnik i psychopata, miał na swoim koncie kilka morderstw, wielką ilość gwałtów i znęcanie się nad kobietami. Więziony przez kilka lat, uciekł z więzienia w 1664 roku. Żonaty był z mieszczańką gdańską Abigail Liebmann.

Czwarty z braci – Stanisław Hieronim (zm. 6.02.1669 r.), członek rady arcyksięcia Leopolda, asesor sądu ziemskiego księstwa opawskiego, żonaty był z Reginą Katarzyną (zm. 1.11.1683 r.), córką Dawida Sebastiana Moschowskiego. Prawdopodobnie jego córką była Izolda Paulina (zm. po 1689 r.) – trzecia żona (x ok. 1679 r.) Ludwika Maksymiliana (Maksymiliana Jerzego?) hr. von Hoditz, starosty księstwa nyskiego. Jego syn – Piotr Leopold (ur. 29.06.1649 r. – zm. 15.04.1721 r.), asesor sądu ziemskiego księstwa opawsko-karniowskiego, członek rady biskupów ołomuńskich i deputowany stanów śląskich we Wrocławiu (Breslau), był właścicielem Dzierżkowic (Dirschowitz) koło Głubczyc (Leobschuetz). Żonaty był trzykrotnie: 1. z Barbarą von Roehboeckh, wdową po N. von Tasso, 2. z Anną Katarzyną von Larisch z Naczęsławic (Gross Nimsdorf) (ur. 1660 r.

– zm. 1693 r.), 3. z Klarą Konstancją bar. von Moennich (ur. 1675 r. – zm. 4.11.1722 r.).

Jego syn – Karol Franciszek Aleksander (ur. 3.12.1694 r. – zm. 29.06.1770 r.) otrzymał w 1753 roku (16.08.) tytuł hrabiego czeskiego. Był starostą księstwa opawsko-karniowskiego i w 1724 roku sędzią dworskim i ziemskim księstwa brzeskiego. W 1754 roku został mianowany przez władze pruskie zarządcą i sędzią ziemskim dóbr biskupów ołomuńskich na terenie Śląska Pruskiego (okręg Kietrza). Był właścicielem Dolních Životic (Schoenstein) i Dzierżkowic (Dirschowitz) oraz Radzikowa (Rudelsdorf) koło Dzierżonowa (Reichenbach). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 29.04.1721 r.) z Szarlottą bar. von Lilgenau (zm. 3.02.1731 r.), 2. (x 3.01.1735 r.) z Marią Teresą hr. von Starhemberg (ur. 1708 – zm. 1783 r.), wdową po Franciszku Antonim hr. von Hoditz.

Jego syn z drugiego małżeństwa – Jan Baptysta Karol Antoni Eugeniusz (ur. 21.12.1747 r. – zm. po 1811 r.), pułkownik wojsk cesarskich, żonaty (x 19.09.1793 r.) z Marią Anną, córką Łyzdora Józefa hr. von Hoditz, wdową po Janie hr. von Larisch z Ligoty (Ellguth), był ostatnim przedstawicielem linii hrabiowskiej. Jego bogatą bibliotekę z własnym ekslibrisem przejęli Larischowie z Solcy (Solza) koło Karviny (Karwina, Karwin).

Inne linie wymarły w XIX wieku. Nazwisko to było znane również w Brandenburgii.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 392

Zedlitz, t. V, s. 348–350

Błażek, t. I, s. 77–78; t. IV, s. 54, 134

Pilnáček, t. II, s. 352–353

Uruski, t. XII, s. 380–381

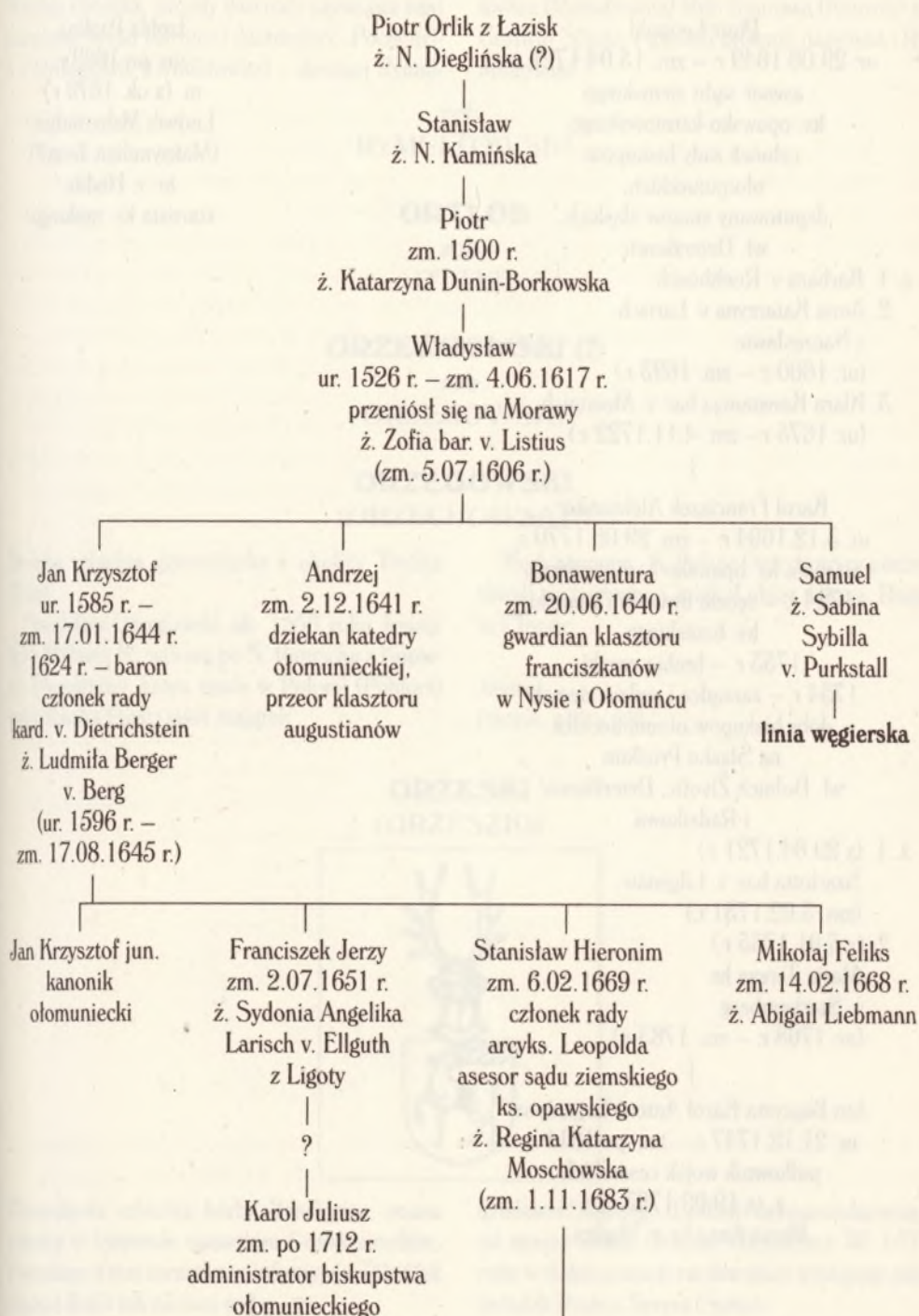
Doerr, s. 237

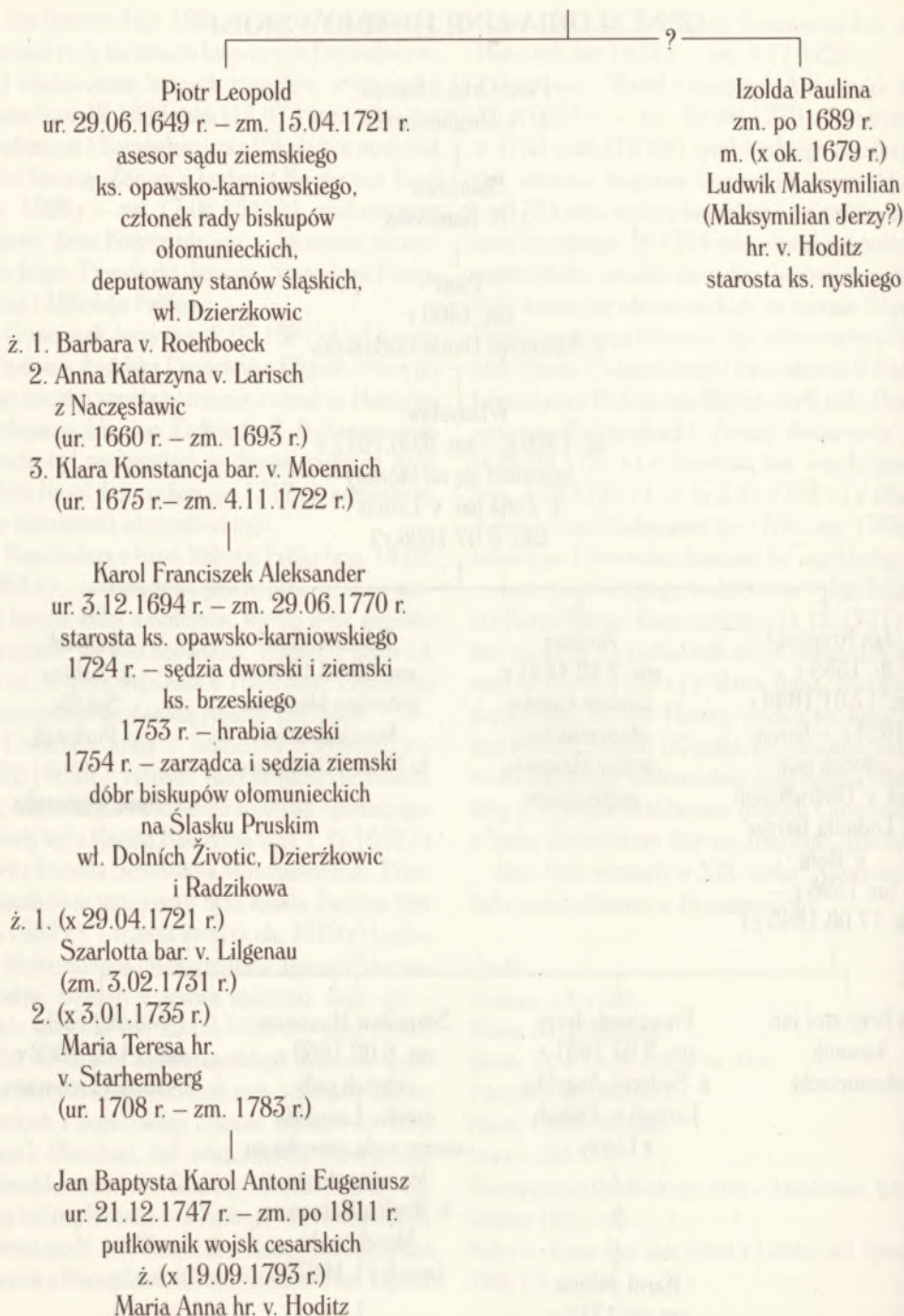
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X.

Limburg 1999, s. 46

Stibor J., Černá ovce rodu Orliků z Laziska, (w:) Těšínsko 1993, z. 4, s. 7–10

GENEALOGIA LINII HRABIEWSKIEJ

ORNONTOWSKI

Według Pilnáčka, istniały dwa rody używające tego nazwiska: herbu Kornicz i Jastrzębiec. Pochodzili z Ornontowic (Ornontowitz) – dawniej Rymul-

towice (Rymultowitz) koło Knuruwa (Knurów) na Górnym Śląsku i używali głównie nazwiska „Rymultowski”.

zob.

RYMULTOWSKI

ORTLOB

zob.

OTTER

ORZECHOWSKI (?)

zob.

ORZEGOWSKI

**ORZEGOWSKI
(ORZECHOWSKI?)**

Drobna szlachta górnosląska z okolicy Toszka (Tost).

Stanisław Orzegowski ok. 1550 roku żonaty był z Elżbietą N., wdową po N. Ramschu z Kopie-
nic (Koppinitz), która miała w Połomi (Pohlom)
koło Toszka (Tost) jakiś majątek.

Herb nieznan. W Polsce Orzechowscy pieczę-
towali się herbami: Ciołek, Lubicz, Oksza, Roga-
ła i Topór.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 856

**ORZESKI
(ORZESZKI)**

Górnosląska szlachta herbu Brochwicz, znana również w księstwie opawskim i oświęcimskim. Posiadamy o niej szczątkowe informacje. Pilnáček błędnie dzieli ich na dwa rody.

Siedzibą rodową była Syrynina (Syrin) koło Wo-

dzisławia Śląskiego (Loslau), zaś nazwisko wzięli od miejscowości Orzesze (Orzesche). W 1479 roku w dokumentach raciborskich występuje jako świadek Piotr z Syryni (Syrin).

W latach 1514–1520 Piotr Orzeski proceso-

wał się w Oświęcimiu z Brandysem z Grabszyc, w 1524 roku był sędzią ziemskim w Pszczynie (Pless), a w 1536 roku występuje jako właściciel Orzesza (Orzesche) i Mokrego (Mokrau) koło Pszczyny (Pless).

W 1520 roku Piotr z Syryni (ten sam?), właściciel Mokrego (Mokrau), był opiekunem nieletnich dzieci zmarłego Mikołaja Chudowskiego. Żonaty był z Magdaleną Poremską, której w 1562 roku zapisał wiano. Miał córkę – Katarzynę, żonę (x przed 1561 r.) Wacława Wiplara-Gardawskiego.

W 1529 roku (20.07.) Jan Orzeski występuje jako świadek w Opolu (Oppeln).

W księstwie opawskim Henryk Orzeski z Syryni (Syrin) i Mokrego (Mokrau) w 1535 roku był urzędnikiem Hynka von Wrba w Klimkovicach (Koenigsberg). W 1560 roku był właścicielem Polanki (Polanka). Kordula Orzeszek w latach 1547–1553 była właścicielką majątku w Svinovie (Schoenbrunn), który sprzedawał Piotrowi Bzencowi, a sama mieszkała w Raciborzu (Ratibor).

W 1562 roku Stanisław Orzski z Syryni (Syrin) sprzedał majątek w Rymultowicach (Ornontowicach). W 1574 roku Jerzy z Syryni, właściciel Orzesza (?), był podsędkiem państwa Pszczyny (Pless).

W 1592 roku Fryderyk – żonaty z Esterą

z Hradka, kupił folwark w Kravařy (Deutsch Kravarn). Katarzyna (córka Fryderyka?) była żoną Fryderyka Harasowskiego (zm.przed 1615 r.), jako wdowa mieszkała na przedmieściu Opawy (Opawa, Troppau).

Bernard Orzeski z Syryni (Syrin), właściciel Rymultowic (Ornontowic), żonaty (x przed 1599 r.) z Maruszą Paczinską, miał brata – Wacława.

Zygmunt Orzeszki, właściciel Kochanowic (Kochanowitz) koło Lublińca (Lublinitz), miał syna – Franciszka, żonatego z Anną Marią von Fuellstein, którego córka – Katarzyna była żoną (x 23.02. 1647 r.) Piotra Wiplara z Uszyc (Uschuetz).

W 1644 roku wykaz szlachty sporządzony dla biskupa wrocławskiego Karola Ferdynanda Wazy wymienia Piotra Orzeszkę – ewangelika.

W XVIII wieku była to bardzo drobna szlachta, mieszkająca w okolicy Bytomia (Beuthen).

Źródła:

Piłańce, t. II, s. 391–392

C.D.S., t. VI, nr 317

Rauscher R., nr 51, 58, 65, 72, 77, 81, 82, 85, 87, 88, 129, 131, 134, 137

Randt, Neue Quellen zur Kenntnis der nationalen Herkunft des oberschlesischen Adels, (w:) Aus Oberschlesiens Vergangenheit und Gegenwart, Gleiwitz 1922, s. 15

Wieczorek A., Aus der Geschichte der Stadt Landsberg O.S., (w:) Oberschlesien, Oppeln Jg 4:1905, H. 5, s. 331

ORZESZKI

zob.

ORZESKI

OSAROWSKI

(OSOROWSKI, OZAROWSKI, OŻAROWSKI?)

Nazwiskiem tym posługiwały się co najmniej cztery różne rody posiadające odmienne herby, trudne

do rozróżnienia. Wprawdzie Piłańce próbuje uporządkować je, ale informacje te nie są pewne.

OSAROWSKI (OŻAROWSKI)

Według Sinapiusa, na Górnym Śląsku osiedli potomkowie Sylwestra (Lasota) Ożarowskiego, podkomorzego króla polskiego Zygmunta Starego.

W 1633 roku major Zygmunt Wacław Osarowski był dowódcą pieszej gwardii dworskiej księcia Jana Chrystiana brzeskiego. Mieli posiadać majątki w okolicy Olesna (Rosenberg) i Lublińca (Lublinitz); były to: Dzielna (Dzielna), Wilkowice (Gross Wilkowitz) oraz Kuźnica Lisowska (Lissauer Hammer).

Według Pilnáčka, potomkowie żyli jeszcze w końcu XIX wieku.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 851

Zedlitz, t. III, s. 490

Błażek, t. III, s. 33

Pilnáček, t. II, s. 398

Uruski, t. XIII, s. 137–142

OSAROWSKI (OZOROWSKI)

Herb Karola von Ozarowski
wg Błażka z 1737 roku

Herb wg Pilnáčka

Stary górnośląski ród pochodzący z Ożarowic, na pograniczu Górnego Śląska i Ziemi Siewierskiej, posiadający herb zbliżony do polskiego herbu Leśliwa. Dzielił się na dwie linie: z Ożarowic i z Wielkich Piotrowic (?).

Maciej z Wielkich Piotrowic, żonaty z Jadwigą Sadowską, miał córkę Jadwigę – żonę Jana z Rogoźnika. Stanisław (zm. przed 1580 r.), właściciel Bobrownik (w Ziemi Siewierskiej czy koło Tarnowskich Gór?), żonaty był z Anną Kralicką

z Kralic, która po jego śmierci sprzedała majątek w Bobrownikach. Anna Kralicka i Jan (syn?) Osarowski w 1575 roku (10.08.) sprzedali Wojciechowi Goreckiemu z Piotrowic leżący pod Bytomiem (Beuthen) folwark zwany „Biberstein”. W 1583 roku w dokumentach występuje Adam Osarowski – syn Anny Kralickiej.

W drugiej połowie XVI wieku znane jest rodzeństwo (dzieci Stanisława?): Anna Osarowska z Piotrowic – w 1594 roku żona Wilhelma Jordana ze Starego Paczkowa (Alt Patschkau), Kasper, Jan, Adam (inny?) i Krzysztof. Kasper był właścicielem majątku w Bojszowie (Boischow) koło Gliwic (Gleiwitz). Żonaty (x przed 1604 r.) z Ludmiłą Lasotą, dziedziczką Wierzchu (Deutsch Muellmen) i kilku innych miejscowości koło Prudnika (Neustadt), w 1604 roku razem sprzedają miastu Prudnikowi (Neustadt) majątek Krzyżkowice (Kroeschendorf). Krzysztof w 1597 roku był właścicielem Zbrosławic (Brosławitz) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz). Jan, Adam i Krzysztof po 1580 roku spłacili Annę z majątków w Bojszowie (Boischow) i Zbrosławicach (Brosławitz).

Adam (który?), żonaty (x przed 1614 r.) z Ewą z Goszyc (Goschuetz), był właścicielem Wieszowej (Wieschowa) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz).

Wacław Osarowski, żonaty (x przed 1601 r.) z Magdaleną, córką Jana Bujakowskiego z Knurowa (Knurow) pod Gliwicami (Gleiwitz), w 1602 roku był właścicielem Bobrownik.

W 1609 roku Katarzyna Osarowska, wdowa po Janie Skydzinskim, otrzymała 200 talarów ze sprzedaży Boguckiej Kuźnicy.

Stanisław Osarowski (zm. przed 1623 r.) był żonaty z Katarzyną, córką N. Gosławskiego z Bebelna (?) i Doroty Salomonowej z Mysłowic (Mysłowitz).

Adam (inny) w 1628 roku był właścicielem Główczyce (Glowtschuetz) koło Lublińca (Lublinitz). W 1684 roku również Adam (jeszcze inny?) z Piotrowic Wielkich, właściciel Olszyny (Olschin) koło Lublińca (Lublinitz), żonaty z Anną Marią von Schimonski, sprzedał Janowi Blankowskiemu Główczyce (Glowtschuetz) i Zwóz (Zwoss).

W 1647 roku Jan Osarowski z Piotrowic był właścicielem Rokicia (Rokitsch) koło Leśnicy (Le schnitz) w księstwie strzeleckim.

W 1737 roku występuje w dokumentach jako świadek Karol von Ozarowski. Jego pieczęć publikuje w herbarzu Blažek.

W początkach XVIII wieku Adam Ozorowski z Piotrowic Wielkich był dziedzicznym panem państwa Gorzów Śląski (Landsberg) i Olszyny (Olschin). Jednak Pilnáček zalicza jego i potomków do następnego rodu o tym nazwisku.

Źródła:

Blažek, t. III, s. 33

Pilnáček, t. II, s. 398–400

C.D.S., t. XXXIII, s. 54

Schinke C., Der Kreis Neustadt O.S., Neustadt 1870, s. 98, 111

OSAROWSKI (OSOROWSKI, OZAROWSKI)

Ród górnośląski posiadający herb, który część heraldyków śląskich zalicza do polskiego herbu Osoria (?). Pierwszą znaną przedstawicielką rodu, według Pilnáčka, była N. Osorowska – żona (x po 1462 r.) Lamberta Kochtitzkiego. W 1633 roku Wacław Osarowski występuje na dworze książąt brzeskich. W 1729 roku Aleksander był właścicielem Kochanowic (Kochanowitz) koło Lublińca (Lublinitz). W 1740 roku Kochanowice (Kochanowitz) oraz Ostrów i Kuźnię (Kuschnia) dzierżawił Karol Aleksander Ozorowski.

Informacje te nie są pewne – nie wiadomo, czy należeli do tego rodu.

W XVIII wieku właścicielami Gorzowa Śląskiego (Landsberg) na Górnym Śląsku byli Osarowscy, których Pilnáček zalicza do tego rodu, zaś inni historycy i źródła twierdzą, że byli przedstawicielami Osarowskich z Piotrowic Wielkich.

Na początku XVIII wieku dziedzicznym właścicielem państwa Gorzów Śląski (Landsberg) i majątku w Olszynie (Olschin) był Adam Ozarowski z Piotrowic Wielkich, który w 1729 roku (23.06.) sprzedał miasteczko Gorzów Śląski (Landsberg) z należącymi do niego wsiami swojemu synowi – Adamowi Wacławowi i jego żonie – Wilhelminie Szarlocie von Goetz. W 1742 roku właścicielem Gorzowa Śląskiego (Landsberg) był Franciszek

Leopold (ur. 1713 r. – zm. 5.06.1780 r.) (syn Adama Wacława?). Żonaty z Eleonorą Zofią von Engelhardt und Schnellenstein, miał dziewięćro dzieci, z których znani są dwaj synowie: Leopold i Fryderyk.

Leopold (ur. 1749 r. – zm. 5.03.1805 r.) odziedziczył Gorzów Śląski (Landsberg). Żonaty z Szarlottą von Frankenberg-Prosclitz (ur. 1763 r. – zm. 10.01.1826 r.), miał dwoje dzieci: Leopolda jun. (ur. 6.02.1786 r. – zm. 3.02.1796 r.) oraz Szarlottę (zm. 10.05.1866 r.) – żonę (x 26.06.1805 r.) Zygmunta von Stoessel, majora wojsk pruskich.

Fryderyk (ur. 7.04.1765 r. – zm. 12.11.1839 r.), pułkownik wojsk pruskich, żonaty (x 8.01.1792 r.) z N. von Poser (ur. 1796 r. – zm. 5.02.1830 r.), miał troje dzieci: Karolinę (ur. 21.11.1792 r. – zm. 9.08.1859 r.) – żonę (x 26.04.1819 r.) Wilhelma von Haenel; Karola Wilhelma Edwarda (ur. 6.01.1798 r. – zm. 4.10.1881 r.) – majora wojsk pruskich oraz Liddy (ur. 1799 r. – zm. 23.10.1887 r.) – żonę (x 3.05.1826 r.) Ludwika von Kuffka, majora wojsk pruskich.

Źródła:

Błażek, t. III, s. 33

Pilnáček, t. II, s. 400–401

Weltzel A., Geschichte der Stadt und Herrschaft Guttentag,

Ratibor 1882, s. 78, 98, 227, 474

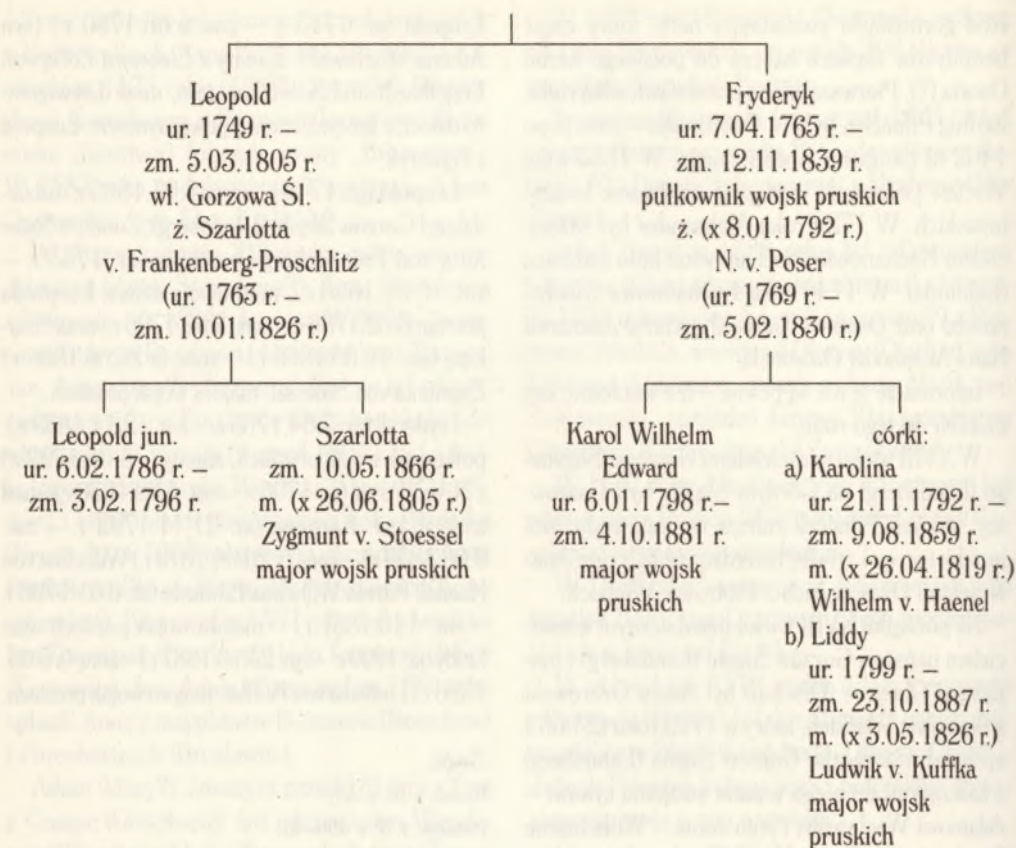
Właściciele Gorzowa Śląskiego

Adam Ozarowski
wł. Olszyny i Gorzowa Śl.
1729 r. – sprzedał Gorzów Śl. synowi

Adam Wacław
wł. Gorzowa Śl.
ż. Wilhelmina Szarlotta v. Goetz

?

Franciszek Leopold
ur. 1713 r. – zm. 5.06.1780 r.
1742 r. – wł. Gorzowa Śl.
ż. Eleonora Zofia v. Engelhardt u. Schnellenstein

OSAROWSKI (OSAROWSKI z OZAROVIC?)

Ród ten wymienia tylko Pilnáček, ich herb zaliczany jest do herbu Kościesz-Strzegomia.

Helena Ozarowska z Ozarovic (których?) przed 1590 rokiem była żoną Wojciecha Ka-

mińskiego ze Świętochłowic (Schwientochłowitz).

Źródła:

Pilnáček, t. II, s. 400

OSCHETZKI

ZOB.

OSETZKI

OSCHINSKI

(OSCHINSKI von ZYTNA, OSSYNSKI, OSINSKI)

Stary ród górnośląski należący do Raszcyców herbu Wieże. Siedzibą rodową była Żytna (Zyttna) koło Rybnika (Rybnik), później nabyli Osiny (Oschin), również koło Rybnika (Rybnik), od których wzięli nazwisko.

Protoplastą rodu był żyjący około 1415 roku N. Raszcyc (Raschuetz), właściciel Żytnej (Zyttna). W połowie XV wieku notowani są w dokumentach bracia Maciej i Piotr. Obydwaj występują wśród szlachty księstwa raciborskiego. Ich bratem był Stefan Raszcyc – właściciel Kotulinka (Klein Kottulin) koło Toszka (Tost), występujący jako świadek w dokumentach Żegotów ze Słupska (Słupsko) koło Gliwic (Gleiwitz). Ich bliską krewną (siostrą) była Katarzyna z Żytnej (Zyttna) – w 1451 roku żona Aleksego Bitowskiego z Hrabyni (Hrabin).

Maciej, znany z dokumentów z lat 1451–1478, właściciel m.in. Brzeźnicy (Bresnitz) koło Raciborza (Ratibor), miał synów: Piotra Oschinskiego z Osin (Oschin), Macieja jun. z Żytnej (Zyttna), Jakuba oraz córkę – Machnę z Żytnej (Zyttna).

Pior był założycielem linii opawskiej z księstwa opawskiego i cieszyńskiego, Maciej jun. – założycielem znacznie biedniejszej linii z Żor (Sohrau) i reszty Górnego Śląska.

Linia z Żor (Sohrau)

Założycielem tej linii był młodszy syn Macieja, a brat Piotra, założyciela linii opawskiej – Maciej jun. (zm. po 1509 r.). W latach 1478–1509 był starostą Żor (Sohrau), w 1491 roku starostą cieszyńskim i właścicielem Baranowic (Baranowitz), które sprzedał w 1503 roku (30.09.) (część?). Jeszcze w 1509 roku (27.01.) występuje w dokumentach jako przedstawiciel szlachty księstwa raciborskiego. Żonaty z Katarzyną Schirocką, miał dzieci: Jana i Małgorzatę (Markietę).

Jan – właściciel majątku w Baranowicach (Baranowitz), notowany jest w księgach ziemskich opolsko-raciborskich w latach 1522 i 1533. W 1528 roku był pełnomocnikiem Elżbiety von Larisch z Grudyni Małej (Klein Grauden) koło Koźła (Cosel), a w 1538 roku – Doroty Schelihi. W 1538 roku Jan (ten sam?) jest starostą Żor (Sohrau). Małgorzata była żoną Jana Dobieschowskiego z Dobieszowa (Dobischau) koło Koźła (Cosel).

W 1517 roku Piotr (również syn Macieja jun., czy jego brat?) był świadkiem sprzedaży państwa pszczyńskiego Aleksowi Turzo von Bethlenfalva.

W 1562 roku Walentyń Oschinski, właściciel Czelakowic (?), kupił pod Żorami (Sohrau) folwark, należący przedtem do Oswalda Sokolnickiego (Sokołowskiego?).

Jerzy, występuje w dokumentach w 1567 roku, w latach 1581 – 1584 był właścicielem Stanowic (Stanowitz) koło Rybnika (Rybnik). Żonaty był z Katarzyną von Noss, z którą w 1581 roku kupił majątek, należący przedtem do Franciszka Manowskiego.

W XVII wieku Katarzyna Oschinska była przełożoną klasztoru dominikanek w Raciborzu (Ratibor). W tym wieku drobne majątki w okolicy Rybnika (Rybnik) posiadał m.in. Henryk, który w 1614 roku był właścicielem Radoszowych (Radoschau). W wykazie szlachty górnośląskiej z 1644 roku notowany jest Mikołaj Osinski – ewangelik.

W połowie XVII wieku Wacław Oschinski posiadał majątek w Grzybowicach (Pilsendorf) koło Gliwic (Gleiwitz). Żonaty z Joanną Lassotą, miał czworo dzieci: Jana Jerzego (ur. 1652 r.), Annę Marię (ur. 1654 r.), Wacława jun. (ur. 1658 r.) i Mikołaja.

Jan Jerzy (ur. 1652 r. – zm. przed 1721 r.), żonaty z Dorotą Zajiczek, w 1693 roku kupił folwark w Starej Wsi (Altendorf), który sprzedał w 1707 roku. W 1708 roku (7.01.) dokonuje zapisu majątku (pieniędzy?) na rzecz klasztoru franciszkanów w Koźlu (Cosel).

Anna Maria była żoną (x przed 1700 r.) Floriana Lubanskiego (Labanskiego?), który w 1700 roku zapisał jej wiano na majątku w Goławczycach (?) koło Pszczyny (Pless). W 1721 roku (12.02.) Anna Maria sprzedała nadleśniczemu z Prószkowa (Proskau) koło Opola (Oppeln), Janowi Franciszkowi von Schlutterbach, odziedziczony po swoim bracie Janie Jerzym majątek w Kuźniczkach (Kuschnitzka – obecnie dzielnica Kędzierzyna) koło Koźla (Cosel). Była ona ostatnią przedstawicielką tego rodu na Górnym Śląsku.

Linia opawska

Założycielem tej linii był Piotr (zm. ok. 1520 r.), starszy syn Macieja, a brat Macieja jun. – założyciela linii z Żor (Sohrau). W 1486 roku kupił wraz ze swoim bratem Maciejem jun. Polom Velką (Gross Pohlom), Krásné Pole (Schoenfeld), Vřesinę (Wreschin), Čavisov (Czabischau) i Lhotkę (Ellgoth). Część tych majątków później sprzedał. Po 1500 roku miał majątki w księstwie cieszyńskim. Żonaty z Katarzyną N., miał dwie córki i dwóch synów: Andrzeja i Wacława, którzy w 1515 roku byli właścicielami Zablati (Zablocie) w księstwie cieszyńskim. Zmarli bezpotomnie przed 1537 rokiem. Majątki przejęła ich siostra – Małgorzata, żona Jana Sedlnitzkiego; jej siostra – Aneżka była żoną (x przed 1522 r.) Ernesta Tworkowskiego z Kraważy (Deutsch Krawarn). Obie córki Piotra zmarły w 1537 roku i na nich wymarła linia opawska.

Źródła:

- Sinapius, t. II, s. 850
 Błażek, t. II, s. 87; t. IV, s. 54
 Pilnáček, t. III, s. 856–859
 C.D.S., t. VI, nr 35, 308, 317, 346, 357, 418, 426, 467
 Landbuecher Opp.-Rat., nr 5, 14, 141, 177
 Zemská kniha..., nr 39, 62, 73
 Rauscher R., s. 209, 217
 Stibor J., Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského (1503) 1457–1731, (w:) Sborník archivních prací, t. 47:1997, č. 2, nr 10
 Weltzel A., Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel, Berlin 1888, s. 249–250.
 Chrzyszcz J., Die aeltesten Taufeintregungen in dem Taufbuch von Ziemientzitz, Kreis Gleiwitz, 1651–1659, (w:) Oberschlesien, Jg 17:1918?19, s. 9–14

OSENIC

zob.

ZAWISCH

OSETZKI (OSIETZKI, OSIECKI, OSCHETZKI)

Szlachta górnośląska polskiego herbu Ostoja odmiana, identycznego z herbem Ostaschowskich, pochodząca z Osiecka (Oschietzko) koło Olesna (Rosenberg).

W 1488 roku Klemens Ossetzky był starostą opolskim. Później nazwisko to pojawia się w dokumentach górnośląskich dopiero pod koniec XVI wieku. Dlatego Pilnáček podejrzewa, że może pochodzili nie z okolic Olesna (Rosenberg), a z Osiecka w księstwie oświęcimskim, gdzie nazwisko to występuje bardzo często, ale prawdopodobnie są to zupełnie inni Osieccy herbu Dryja.

W 1596 roku (19.04.) w dokumencie wystawionym w Opolu (Oppeln) przez starostę księstwa opolsko-raciborskiego Jerzego von Oppersdorff, występuje jako świadek Jan Oseczky „von und zu Oseczko”. W 1644 roku notowany był Jerzy Osseczki – ewangelik.

W 1686 roku jako świadek w dokumentach występuje Marcin Osiecki „z Osieka na Lubiu”.

W 1700 roku (24.04.) urodziła się w okolicy Bytomia (Beuthen) Erdmunda Katarzyna Osiecka – córka Piotra Leopolda i Anny Karoliny.

W XVIII wieku była to drobna szlachta posiadająca lub dzierżawiąca niewielkie majątki na terenie Górnego Śląska. W 1719 roku Piotr von Osetzki był właścicielem majątku w Pawłowiczkach (Pawlowitzke, Gnadenfeld) koło Koźła (Cosel). W tym samym czasie Jan Jerzy posiadał majątek w Górnej Ruptawie (Ober Ruptau) koło Rybnika (Rybnik), a Jan – był dzierżawcą majątku

ku w Bujakowie (Bujakow) koło Gliwic (Gleiwitz). W księgach metrykalnych Bujakowa (Bujakow) notowani byli: Joanna, Jan, Anna, Zuzanna Eleonora, Jan Adam z żoną Barbarą Franciszką oraz Dorota.

Rudolf von Osetzki (zm. 5.01.1762 r.) posiadał jakiś majątek w Sierotach (Schieroth) i w Bujakowie (Bujakow) koło Gliwic (Gleiwitz).

Pod koniec XVIII i w XIX wieku liczni Osieccy byli na terenie Śląska oficerami armii pruskiej, jednak nie wiadomo, czy wszyscy byli przedstawicielami rodu górnośląskiego, czy też pochodzili z terenów zaboru pruskiego: N. von Osetzki (ur. 1763 r.), kapitan wojsk pruskich, żonaty z Filipiną Lorenz (ur. 1766 r. – zm. 29.04.1836 r.), zmarł 15.05.1843 roku w Głogowie (Glogau). W Trzebnicy w 1839 roku (8.01.) zmarł N. von Osetzki (ur. 1761 r.), major wojsk pruskich, żonaty z Zofią von Sachtleben (ur. 1758 r. – zm. 15.12.1827 r.).

Józef von Osetzki zmarł w 1789 roku (4.03.) w Wielkim Dębieńsku (Gross Dubensko) koło Rybnika (Rybnik), miał syna – N. (zm. 19.04.1847 r.), majora wojsk pruskich, żonatego z N. Schultz (zm. 9.12.1826 r.), który miał trzy córki.

Od XVI wieku Osieccy znani są również w księstwie cieszyńskim i opawskim: Jerzy Osetzki (Jan Jerzy?) (zm. Ruptawa, Ruptau 1700 r.), w 1696 roku właściciel Ruptawy (Ruptau) i w 1697 roku majątku Dolni Suchá (Sucha Dolna, Nieder Suchau), żonaty z N. von Rostek z Bzi (Goldmannsdorf), miał syna Jerzego jun., w 1748 roku wła-

ściciela Otrębów (Ottrembau), żonatego z Ludmiłą Karoliną bar. von Saint Genois. Jego córka – Maria Karolina (zm. Branek 10.08.1783 r.), była żoną Jana Filipa Józefa bar. von Wiplar, właściciela Branka na Morawach, asesora ołomunieckiego sądu biskupiego.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 850–851

Błażek, t. II, s. 87; t. IV, s. 54

Piłańce, t. II, s. 393–394

C.D.S., t. I, s. 145, nr 155; t. XXXIII, s. 53

Veldtrup, s. 403–404

Rauscher R., s. 210, 387, 388, 389, 390, 392

Stibor J., Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratiborského (1303) 1457–1731, (w:) Sborník archivních prací, t. 47:1997, č. 2, nr 146

Randt, Neue Quellen zur Kenntnis der nationalen Herkunft des oberschlesischen Adels, (w:) Aus Oberschlesiens Vergangenheit und Gegenwart, Gleiwitz 1922, s. 15

Kempa J., Marek G.B., Historia miejscowości i parafii Bujałów, Katowice 1995, s. 13

Szersznik L.J., Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego, Cieszyn 2004, s. 148

Oppersdorff W.H., Ahnentafeln der Graefinnen von Oppersdorff, (bmw) 1972, tabl. B II

OSIECKI

zob.

OSETZKI

OSIETZKI

zob.

OSETZKI

OSINSKI

zob.

OSCHINSKI

OSOROWSKI

zob.

OSAROWSKI

OSOWSKI

(OSSOWSKI?)

W 1756 roku Fryderyk von Osowski, urodzony w Kochanowicach (Kochanowitz) koło Lublińca (Lublinitz), był oficerem 1. Pieszego Pułku wojsk cesarskich.

Prawdopodobnie był on przedstawicielem któregoś polskiego rodu Ossowskich.

Źródła:

Piłańce, t. III, s. 859

OSSENITZ

zob.

ZAWISCH

OSSIG (OYS)

Ród rycerski wymieniany tylko przez Sinapiusa, pochodzący z miejscowości Gniewomierz (Oyas) w księstwie legnickim. Według legendy rodowej, przedstawiciele tego rodu prawdopodobnie wzięli udział w bitwie pod Legnicą (Liegnitz).

W 1343 roku Dirsko von Ossig przebywał na dworze księcia Konrada I oleśnickiego.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 686

OSSLEW (OSSLEW von LEWENHEIM, OSZLEW)

Herb z 1593 roku

Herb z 1600 roku (Ossloeb)

Według Sinapiusa, ród pochodzący z Frankonii.

Na Śląsk przybył w służbie książąt oleśnickich Jan Osslew, urodzony w Wuerzburgu 1.11.1526 roku, zmarł w Oleśnicy (Oels) 1.08.1575 roku w wieku 49 lat. Żonaty z Salomeą von Pirsch (Pitsch?), miał dwóch synów: Karola i Jana jun.

Karol zmarł w młodym wieku w Pradze 22.06.1584 roku.

Jan jun. (zm. 2.11.1621 r.) w 1593 roku (23.08.) został nobilitowany z predykatem „von Lewenheim”. Właściciel Wysokiej (Wessig) koło Wrocławia (Breslau), był członkiem rady aż trzech kolejnych cesarzy: Rudolfa II, Macieja i Ferdynanda II. Żonaty z Martą (zm. 31.08.1633 r.) von Horn z Pasterzyc (Pasterwitz) koło Wrocławia (Breslau), miał trzech synów i trzy córki: Jana Jerzego, Fer-

dynanda, Godfryda, Marię Salomeę, Martę i Elżbietę.

Godfryd, żonaty z Euzebią von Sternfeld, miał córkę – Idę Magdalенę, trzecią żonę Krzysztofa Abrahama Lassoty, właściciela Uniejowic (Leisersdorf) w księstwie legnickim.

Epitafium Jana jun. znajdowało się w kościele św. Elżbiety we Wrocławiu (Breslau).

W 1600 roku (6.12.) został wpisany w stan rycerski Piotr Ossloeb; chyba błędnie Błazek zalicza go do rodu Osslew. Herb z 1600 roku jest zupełnie inny.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 686; t. II, s. 852

Błazek, t. II, s. 87

OSSOLINSKI

Według Pilnáčka, Jan Ossoliński posiadał dom w Raciborzu (Ratibor), który w 1527 roku książę Walentyń przekazał Mikołajowi Suchodolskiemu.

Nie wiadomo, czy pochodził z polskiego rodu

magnackiego, czy też była to przypadkowa zbieżność nazwiska.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 859

OSSOWSKI

zob.

OSOWSKI

OSSYNSKI

zob.

OSCHINSKI

OSTACHOWSKI

zob.

OSTASCHOWSKI

OSTASCHOWSKI(OSTACHOWSKI, OSTASSOWSKI von OSTASSOW,
OSTASZEWSKI)

Górnosłaska szlachta herbu Ostoja odmiana, identycznego z herben Osetzkich, prawdopodobnie pochodząca od polskich Ostaszewskich z Ostasze-wa Wielkiego. Na Śląsku używali również nazwi-ska w formie „Ostachowski”.

Według Pilnáčka, mieli pochodzić z Warmii. Jako jednego z pierwszych wymienia on Rudigera von Ostichow – w latach 1382–1383 komtura zakonu krzyżackiego.

Na Górnym Śląsku pojawiają się w dokumen-tach w XVI wieku.

Jan (zm. 1597 r.) Ostaschowski, żonaty z Ka-tarzyną, siostrą Hynka von Larisch z Naczesła-wic (Gross Nimsdorf) koło Koźla (Cosel), miał troje dzieci: Annę, Jana jun. i Jerzego.

Jan jun. był w 1603 roku właścicielem Łąki (której?). W 1607 roku sprzedał ten majątek Zyg-

muntowi Ostaschowskiemu z Rydułtów (Rydultau) koło Rybnika (Rybnik).

Jerzy miał córkę – Małgorzatę i syna – Miko-łaja, właściciela majątku w okolicy Pszczyny (Pless).

W 1614 roku Albrecht, przejściowo właściciel Osin (Oschin) koło Rybnika (Rybnik), kupił Chwa-łowice (Chwallowitz).

Albrecht (jun.?) Ostachowski – ewangelik, był wymieniony jako jedyny przedstawiciel tego rodu w wykazie szlachty górnosłaskiej w 1644 roku. W 1650 roku był komisarzem sądu ziemskiego, właścicielem części Pszowa (Pschow), którą od-sprzedał Wilhelmowi Sobkowi von Kornitz. Był trzykrotnie żonaty: 1. z Małgorzatą N., z którą miał córkę – Apolonie, ochrzczoną (ewangelik?) w Żorach (Sohrau) 19.01.1642 roku, 2. z Doro-

lą von Koschembar (zm. 1653 r.), ż. z Katarzyną von Larisch.

W 1657 roku Mikołaj von Ostaschowski, żonaty z Katarzyną von Koschembar, był właścicielem Biskupic (Bischdorf) koło Olesna (Rosenberg).

W 1711 roku zmarł Jan von Ostaschowski. Więcej nazwisko to w dokumentach nie występuje.

Źródła:

Błażek, t. II, s. 87

Pilnáček, t. III, s. 394-395

Uruski, t. XIII, s. 67-72

Randt, Neue Quellen zur Kenntnis der nationalen Herkunft des oberschlesischen Adels, (w:) Aus Oberschlesiens Vergangenheit und Gegenwart, Gleiwitz 1922, s. 15

OSTASSOWSKI

zob.

OSTASCHOWSKI

OSTASZEWSKI

zob.

OSTASCHOWSKI

OSTERBERG

(PASCHASIUS von OSTERBERG)

Herb baronowski

W 1674 roku (7.07.) wpisany został w czeski stan rycerski z predykatem „von Osterberg” Daniel Paschasius (ur. 1634 r. – zm. 1711 r.), syn Jeremiasza, mieszczanin opawski, członek rady miejskiej i hofmistrz dworu Michała hr. von Althann. Jego potomkowie używali jako nazwiska tylko predykatu.

Daniel był właścicielem majątku w Gorzuchowie (Moehltten) w hrabstwie kłodzkim, w 1675 roku posiadał dolny folwark w Ratnie (Rathen). W 1677 roku odkupił Wambierzyce (Albendorf), gdzie ufundował tamtejsze sanktuarium i nabył

górny folwark w Ratnie (Rathen). Żonaty z Elżbietą Symforożą (ur. 1639 r.) z Tračičtë, miał trzy córki i dwóch synów.

Z córek: Anna Konstancja była żoną Antoniego Wacława hr. von Oppersdorff, Elżbieta Teresa (ur. 1675 r. – zm. 1738 r.) – żoną (x ok. 1692 r.) Piotra Jarosława hr. von Cellari (zm. 1727 r.) z Lublińca (Lublinitz), zaś Maria (Marta?) Katarzyna Beatryks (ur. 1683 r.) – żoną (x 25.11.1711 r.) Jana Baptysty Wincentego bar. Pilati von Thasul. W 1716 roku kupiła ona Rudnik (Rudnik) koło Raciborza (Ratibor).

Z synów – Jan Antoni w 1739 roku (26.10.) otrzymał tytuł barona z oficjalną zmianą nazwiska na „Osterberg”. Odziedziczył on majątki ojca i w 1715 roku sprzedał Wambierzycę (Albendorf); Ratno (Rauthen) posiadał do 1744 roku. W 1725 roku nabył Bratowice (Barottwitz) koło Wrocławia (Breslau).

W 1758 roku (6.08.) zmarł w Brzegu (Brieg)

Franciszek bar. von Osterberg. Prawdopodobnie był ostatnim przedstawicielem tego rodu.

Źródła:

Błażek, t. II, s. 87

Piłańce, t. III, s. 859

Doerr, s. 159, 227

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, s. 78–79

GENEALOGIA

Jeremiasz Paschasius

członek rady miejskiej

Opawy

Daniel Paschasius v. Osterberg

ur. 1634 r. – zm. 1711 r.

1674 r. – wpisany w stan rycerski

wł. Gorzuchowa, Ratna i Wambierzyc

po 1677 r. – buduje kościół w Wambierzycach

ż. Elżbieta Symforoza z Tračičtš

(ur. 1639 r.)

N.

Jan Antoni v. Osterberg

1739 r. – baron

wł. Gorzuchowa, Ratna

i Wambierzyc

1715 r. – sprzedał

Wambierzycę

1725 r. – kupił Bratowice

1744 r. – sprzedał Ratno

córki:

a) Anna

Konstancja

m. Antoni Wacław

hr. v. Oppersdorff

b) Elżbieta Teresa

ur. 1675 r. – zm. 1738 r.

m. (x ok. 1692 r.)

Piotr Jarosław (zm. 1727 r.)

hr. v. Cellari z Lublińca

c) Maria

Katarzyna

Beatryks

ur. 1683 r.

m. (x 25.11.1711 r.)

Jan Baptysta

Wincenty bar.

Pilati v. Thassul

OSTERHOF

zob.

SCHLACH

OSTHEIM

zob.

SPEIL

OSTRAWSKI

(OSTRAVSKY z OSTRAYVY)

Szlachta nobilitowana. W 1526 roku Jan z Ostrawy (Ostrau) otrzymał od króla Ludwika Jagiellończyka dyplom herbowy. W 1533 roku był pisarzem w Opawie (Opawa, Troppau). Jego syn –

Adam, został wpisany w morawski stan rycerski.

Źródła:

Piłnáček, t. III, s. 860

OSTROMĚŘSKY

zob.

WOSTROMIERSKI

OSTROMETZKI

(OSTROMĘCKI)

Ród polski herbu Pomian, pochodzący z Ziemi Chelmińskiej.

W księstwie opawskim w 1616 roku osiadł Bartłomiej Ostromięcki, skazany w Polsce na banicję. Kardynał Franciszek Serafin książę von Dietrichstein w 1616 roku (12.05.) zwrócił się do

króla polskiego z prośbą o cofnięcie banicji, zdaje się bezskutecznie, gdyż w 1622 roku Bartłomiej nadal mieszkał w Opawie (Opawa, Troppau).

Źródła:

Piłnáček, t. I, s. 76

OSTROMĘCKI

zob.

OSTROMETZKI

OSTROWSKI

(OSTROVSKY ze SKALKY)

Stary czeski ród szlachecki osiadły na Morawach i następnie na Śląsku, w księstwie opawskim i brzeskim.

Mikołaj Ostrowski (zm. 1664 r.), żonaty z Barbarą von Pogrell, miał syna Adama (ur. 1607 r. – zm. 1667 r.), właściciela Rożnowa (Rosen) w księstwie brzeskim.

W Opawie (Opawa, Troppau) w 1643 roku miesz-

kała Joanna Franciszka Ostrowska – żona Jerzego Gusnara. Ród żył jeszcze w XX wieku.

W herbie posiadali w polu czerwonym dwie ryby położone jedna nad drugą, w klejnocie głowa ryby skierowana w dół.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 862

OSTROWSKI

Nazwisko to pojawia się sporadycznie w dokumentach od XV wieku.

W 1411 roku (12.01.) Febron Ostrowsky występuje w dokumencie księcia Bolka opolskiego jako świadek sprzedaży części Mokrodańca (Danietz) koło Opola (Oppeln).

W 1614 roku Stanisław Ostrowski występuje w dokumentach pszczyńskich.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 862

C.D.S., t. VI, nr 119

OSTWOY

zob.

UTTWEIN

OSZLEW

zob.

OSSLEW

OTIESŁAW

zob.

OTISŁAW

OTIK

(OTIK von PENCZIC und OLDRZISSOW, OLDRZISCHOWSKI, WOTIK)

Stary morawski ród pochodzący z Penčice koło Olomuńca (Olomouc, Olmuetz) (Pilnáček tego nie potwierdza), osiadły od XV wieku na Górnym Śląsku. Ich herb jest zbliżony do czeskiego herbu Łabędziów. Na Śląsku siedzibą rodową były Oldrzychowice (Hilbersdorf) w księstwie niemodlińskim, w XVI i XVII wieku używali zamiennie nazwiska „Oldrzychowski”.

W 1411 roku (12.01.) Bernard von Otek sprzedał czwartą część wsi Mokrodaniec (Mokrodanietz, Danietz) Vminoschowi (?) z Mokrodańca (Mokrodanietz, Danietz). Jednak nie jest pewne, czy można go zaliczyć do rodu Otików. W 1480 roku posiadali Rogów (Rogau) koło Raciborza (Ratibor). W 1485 roku (25.07.) Otik Oldrissowsky wraz z synami Mikołajem i Bartoszem podpisują umowę z Pawłem i Kasprem Dreskami w sprawie dziedziczenia części Magnuszowiczek (Klein Mangersdorf) w księstwie niemodlińskim.

W 1520 roku (9.10.) książę Jan II Dobry opolski zatwierdza fundację dla altarysty opolskiego – Maruszy Diwiszowej z Bestwiny na Żłonicach (Zloenitz) koło Opola (Oppeln) „póki Otikowie, właściciele Żłonic (Zloenitz) będą chcieli płacić”. Z dokumentu wynika, że Marusza Diwiszowa była żoną Otika. W 1535 roku (2.01.) Bartosz Otik, dziedziczny pan na Żłonicach (Zloenitz) oświadcza, że wolne sołectwo w tej wsi kupił jego ojciec, a on sprzedał 1 łan ziemi poddanemu Grzegorzowi Poliszczkowi.

W księgach ziemskich opolsko-raciborskich nazwisko to pojawia się dość często: w 1524 roku Jadwiga Otikowa rozliczyła się ze spadku po ojcu z dochodów z Oldrzychowic (Hilbersdorf) i Żłonic (Zloenitz); w 1538 roku Marcin Lubowski zapisał w dożywociu cały swój majątek żonie – Dorocie, córce zmarłego Jana Otika. Po jej śmierci majątek miał wrócić do rodziny Lubowskiego. W tym samym roku jej siostra – Justyna, żona Jakuba Rawy (?) z Raciborza (Ratibor) oświadczyła, że została spleciona ze spadku po rodzicach przez swojego brata – Bartosza Otika. W 1540 roku ten sam Bartosz (Wotik) ze Żłonic (Zloenitz) zapisał na wsi Żłonic (Zloenitz) wiano swojej żonie Katarzynie, córce zmarłego Mikołaja Larischa

z Ligoty (Ellguth). W 1541 roku ten sam Bartosz sprzedał karczmę swojemu poddanemu Grzegorzowi Polycze.

W 1561 roku syn Bartosza – Henryk wypłacił wiano swojej matce Katarzynie.

W latach 1570 – 1580 Henryk Otik von Penčice und Oldrzychowice był właścicielem folwarku w Pisarzowicach (Schreibersdorf) (których?). Jego córka – Katarzyna była żoną Macieja von Rottenberg.

W 1574 roku N. Otik sprzedał Mikołajowi Kottulinskiemu sołectwo w Rzędowicach (Rzendowitz) i w Zwozie (Zwoss) koło Lublińca (Lublinitz).

W 1577 roku w księstwie opolsko-raciborskim posiadał jakieś majątki Walentyn Otik. Według niepewnych informacji Sinapiusa, żonaty z Zofią Trzcinską (?), był synem Feliksa Ottona i Magdaleny von Beess z Chróściny (Chrostin).

Magdalena (córka kogo?) była w latach 1581 – 1595 przełożoną klasztoru dominikanek w Raciborzu (Ratibor).

Kasper Otik, żonaty z Ludmiłą Lassotą, był przed 1604 rokiem właścicielem Krzyżkowic (Kroeschendorf) koło Prudnika (Neustadt).

Zygmunt Otik – właściciel Ligoty (Ellguth) koło Gliwic (Gleiwitz), żonaty z Jadwigą Katarzyną N., miał dwie córki: Annę Marię (ur. 10.12.1679 r.) i Anuncjatę (ur. 24.02.1683 r.).

W 1718 roku do tego rodu należały Wilkowice (Gross Wilkowitz) koło Bytomia (Beuthen), Kochanowice (Kochanowitz) i Oszyń (Oschin) koło Lublińca (Lublinitz).

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 853

Blažek, t. III, s. 144

Pilnáček, t. II, s. 395–396

Landbuecher Opp.-Rat., nr 39, 204, 211, 219, 304

Zemská kniha..., nr 89, 96, 108

C.D.S., t. VI, nr 119, 370

Boehme, t. III, s. 130

Stibor J., Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-raciborského (1303) 1457–1731, (w:) Sborník archivních prací, t. 47:1997, č. 2, nr 34, 45, 48, 52, 54, 65

OTISLAW

(OTISLAW von KOPENITZ, OTISLAV z KOPENIC, OTIESLAW)

Stary ród górnośląski herbu Czewoja, prawie identycznego z herbem Blachów, z którymi pochodzili prawdopodobnie z jednego pnia. Siedzibą rodową były Kopienice (Koppinitz) koło Gliwic (Gleiwitz). Z Kopienic (Koppinitz) pochodzili również Długoschowie i Raczkowie herbu Warnia. Niektórzy członkowie tego rodu używali zastępczo również nazwiska „Kopenski” lub „Kupenski”.

W 1463 roku występuje wśród szlachty toszeciekiej Otislaw z Kopeniche. W 1466 roku jako świadek występuje Mikulas Kupensky.

W 1555 roku Mikołaj Otislaw, właściciel Kopienic (Koppinitz), zapisał na tej miejscowości wiano swojej żonie Marcie Halcznowskiej. Miał córkę – Dorotę.

W 1573 roku wieś Krasową (Krassowa, Strassenau) przy Grudyni Wielkiej (Gross Grauden) koło Kozła (Cosel) posiadali bracia Jan i Melchior.

Jan był żonaty (x przed 1573 r.) z Anną, córką Stanisława Memingen z Memingen (?), w 1574 roku z bratem Melchiorem dokonał podziału spadku po matce.

W dokumentach pszczyńskich Jan (ten sam?) Otislaw występuje w 1584 roku.

W 1623 roku Helena Otieslaw była przełożoną klasztoru dominikanek w Raciborzu (Ratibor).

W 1644 roku w wykazach szlachty górnośląskiej byli notowani dwaj: N. Otislaw – ewangelik i Jan Otislaw – katolik.

W 1654 roku N. Otieslaw z Kopienic (Koppinitz) był ojcem chrzestnym Anny Marii Osinskiej.

W 1741 roku (22.07.) Leopold Otislaw uzyskał tytuł hrabiego. Zmarł w 1752 roku jako ostatni męski przedstawiciel rodu. Jego siostra – Maria Elżbieta (zm. 25.01.1755 r.) była żoną (x 1731 r.) Franciszka Zygmunta von Leskurault.

Ród znany także z terenu Czech i Moraw. W 1612 roku na Morawach Mikołaj Otislaw z Kopenic posiadał majątek w Lejskach, w latach 1622–1638 Mikołaj (ten sam?) był starostą majątku biskupiego w Kroměříżu (Kromieryż).

Źródła:

Blażek, t. II, s. 88

Pilnáček, t. II, s. 396–397

C.D.S., t. VI, nr 265, 277

Pilnáček J., Staromoravští rodové, s. 244

(z) OTMĘTU

zob.

SCHILHAN

OTTENBURG

zob.

MATZAK

OTTENDORF

zob.

JUST**OTTENFELD**

(OTTO von OTTENFELD)

W 1657 roku (1.10.) wpisany został w czeski stan rycerski z predykatem „von Ottenfeld” Jan Jerzy Otto. Jego potomkowie używali tylko predykatu.

Syn Jana Jerzego – Jan Adolf, był właścicielem Radostowa Średniego (Mittel Thiemendorf) koło Lubina (Lueben). Miał syna – Jakuba Filipa (ur. 1739 r. – zm. 10.10.1774 r.), który w 1768 roku nabył Barcinek (Berthelsdorf) i Radostów Dolny (Nieder Thiemendorf).

Żonaty (x 31.05.1768 r.) z Anną Klarą Teresą von Mutius (ur. 12.08.1741 r. – zm. 1.05.1819 r.), miał dwóch synów: Filipa Józefa Jana Nepomucena (ur. 3.03.1769 r. – zm. 10.07.1797 r.) – nieżonatęgo i Józefa Ignacego Alojzego (ur. 20.08.1773 r. – zm. 10.09.1793 r.). Na nich wymarła linia śląska.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 853

Blažek, t. III, s. 33

OTTER

(OTTER von OTTERAU, ORTLOB von OTTERAU)

Herb Otter z 1589 roku

Herb Ortlob z 1609 roku

Nobilitowana szlachta pochodząca z Głubczyc (Leobschuetz) na Górnym Śląsku.

W 1589 roku (27.11.) został nobilitowany z predykatem „von Otterau” Wacław Otter, urodzony w 1552 roku (24.09.) w Głubczycach (Leobschuetz), członek rady miejskiej Świdnicy (Schweidnitz), który zmarł 7.10.1614 roku.

W 1609 roku (6.07.) szlachectwo uzyskali jego dwaj pasierbowie Jan i Krzysztof Ortlob, z podobnym herbem i tym samym predykatem.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 853

Błażek, t. III, s. 33

Pilnáček, t. III, s. 863

OTTERAU

zob.

OTTER

OTTERSACH

zob.

WIDERA

OTTERWOLFF

zob.

ODERWOLFF

OTTMUTH

zob.

SCHILHAN

OTTO

zob.

LOEWENFELS

OTTO

zob.

OTTENFELD

OTTWEILER

zob.

LINXWEILER

OTTWEIN

Szlachta księstwa karniowskiego.

Paweł von Ottwein, żonaty z Anną von Mosch, w 1463 roku był właścicielem majątku we Frýwaldovie (Freiwalddau), który odziedziczyli jego synowie: Jan, Cyprian i Krzysztof. Sprzedali go bisku-

powi wrocławskiemu Janowi von Roth. Anna Mosch kupiła (już jako wdowa?) Adolfovica (Adelsdorf), które również odziedziczyli jej synowie.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 865

OVEČKA

W niektórych dokumentach czeskich nazwa herbu znanego w Polsce jako Junosza (w dokumentach łacińskich – Ovium). Jednocześnie pod tą

nazwą występują przedstawiciele rodu Schaffgotschów, zwłaszcza tych, którzy używali nazwiska w formie Schaff vel Schoff.

zob.

SCHAFF

OVEČKA

zob.

OWETZKI

OVIUM

Łacińska nazwa herbu zwanego w Polsce Junosza (w języku czeskim Ovečka) i czasem łacińska forma nazwiska Schaffgotsch, a zwłaszcza przedsta-

wicieli tego rodu używających nazwiska w formie Schaff vel Schoff.

zob.

SCHAFF

(de) OWA

Stare rycerstwo śląskie herbu identycznego z Beesami. Według Pilnáčka, była to boczna linia tego rodu.

w miejscowości Owe. Według historyków, jest to Ilawa (Eilau) w księstwie nyskim (?).

W 1331 roku występują w dokumentach synowie Marcina: Jan i Fryczek, patroni kościoła

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 835

OWETZKI

(OVECKA)

Nieznane rycerstwo księstwa opawskiego.

W 1455 roku Jan Oweczka był właścicielem Lubotynia (Liptin) koło Głubczyc (Leobschuetz). W 1480 roku Adam Oveck, właściciel Lubotynia (Liptin), był członkiem komisji rozgraniczającej majątki w Samborowicach (Schammerwitz) i Pietrowicach (Peterwitz).

nazwiskiem kryją się przedstawiciele rodu Schaffów (Schaffgotsch), prawdopodobnie jest to czeska odmiana tego nazwiska.

Źródła:

Weltzel A., Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel, Breslau 1888, s. 117

Hofrichter R., Geschichtliches der einzelner Ortschaften des Kreises Leobschuetz, Leobschuetz 1914, s. 492

W niektórych dokumentach czeskich pod tym

OWSIANSKI

Drobna szlachta księstwa oświęcimskiego herbu Junosza, przejściowo występująca w okolicy Pszczyny (Pless).

Źródła:

Pilnáček, t. II, s. 397

Rauscher R., s. 274, 406–410

OZAROWSKI

zob.

OSAROWSKI

OŻAROWSKI?

zob.

OSAROWSKI

P

PACHALY

W 1730 roku (22.08.) szlachectwo czeskie otrzymał Gedeon Pachaly (ur. 1661 r. – zm. 13.03. 1742 r.), ławnik sądu miejskiego we Wrocławiu (Breslau). Był synem Jerzego Pachaly (zm. 1665 r.), pastora w Trzebicku (Strebitzko) koło Milicza (Militsch). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 19.05.1692 r.) z Zuzanną Magdaleną Sieber (ur. 1674 r. – zm. 16.08.1709 r.), 2. (x 22.10.1710 r.) z Luizą Zofią von Kretschmer (ur. 23.06.1685 r. – zm. 18.02.1759 r.) z Bielana (Flaemischdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), miał dwóch synów: Gedeona jun. i Jana. Obydwaj w 1753 roku (5.02.) otrzymali od króla pruskiego Fryderyka II potwierdzenie szlachectwa.

Jan był właścicielem Sadowic (Sadewitz) i Piotrowic (Gross Peterwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Gedeon jun., o którym niewiele wiadomo, miał syna – również Gedeona.

Gedeon (ur. 24.12.1743 r. – zm. 1797 r.), kupiec wrocławski i właściciel folwarku w Nowym Dworze (Maria Hoefchen) koło Wrocławia (Breslau), żonaty ze swoją kuzynką, córką stryja Jana – Julią Karoliną Elżbietą Pachaly (ur. 5.10.1757 r. – zm. 23.02.1818 r.), miał tylko córkę – Julię Florentynę Elżbietę (ur. 1785 r. – zm. 15.02.1841 r.), żonę (x 28.01.1802 r.) Karola Antoniego Gotarda Duciusa von Wallenberg (ur. 2.12.1773 r. – zm. 11.04.1842 r.). Jej dzieci uzyskały zezwolenie króla Prus (3.11.1841 r.) na przyjęcie nazwiska „Wallenberg-Pachaly”.

Źródła:

Zedlitz, t. V, s. 356

Błażek, t. I, s. 78

Doerr, s. 217

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 117

GENEALOGIA

Jerzy Pachaly
pastor w Trzebicku
ż. Rebeka Brand

|
Gedeon

ur. 1661 r. – zm. 13.03.1742 r.
ławnik sądu miejskiego we Wrocławiu
1730 r. – nobilitowany
ż. 1. (x 19.05.1692 r.) Zuzanna Magdalena Sieber
(ur. 1674 r. – zm. 16.08.1709 r.)
2. (x 22.10.1710 r.) Luiza Zofia
v. Kretschmer z Bielan
(ur. 23.06.1685 r. – zm. 18.02.1759 r.)

|
Gedeon jun.

|
Gedeon

ur. 24.12.1743 r. – zm. 1797 r.

kupiec

wł. Nowego Dworu

ż. (x 1776 r.) Julia Karolina

Elżbieta Pachaly

(ur. 5.10.1757 r. –
zm. 23.02.1818 r.)

|
Julia

Florentyna

Elżbieta

ur. 1785 r. – zm. 15.02.1841 r.

m. (x 28.01.1802 r.) Karol Antoni

Gotard Ducius

v. Wallenberg

(ur. 2.12.1773 r. –
zm. 11.04.1842 r.)

|
Wallenberg-Pachaly

|
Jan

wł. Sadowic i Piotrowic

|
Julia Karolina

Elżbieta

ur. 5.10.1757 r. – zm. 23.02.1818 r.

m. Gedeon v. Pachaly

(ur. 24.12.1743 r. –
zm. 1797 r.)

PACHTA

(PACHTA von RAYGOW,
PACHTA von RAYOWA,
PACHTA von RAYHOFFEN und BUCKAU)

Szlachta czeska – w 1628 roku (4.01.) został nobilitowany z predykatem „von Raygow” Jan sen. Pachta; w 1652 roku (5.07.) wpisany został w stan rycerski Rzeszy z predykatem „von Rayowa” sekretarz dworu czeskiego, Daniel Pachta. W 1654 roku (7.07.) otrzymał on potwierdzenie starego stanu rycerskiego. W 1689 roku (7.03.) Antoni Pachta von Rayhoffen uzyskał dodatkowy predykat „und Buckau”. W 1701 roku (25.10.) potwierdzenie starego stanu czeskich baronów otrzymali bracia: Franciszek Wacław, Karol Daniel, Ernest Józef i Jan Joachim von Pachta, a w 1718 roku (10.02.) takie samo potwierdzenie otrzymał Franciszek Antoni. W 1717 roku Jan Antoni otrzy-

mał tytuł barona Rzeszy (Reichsfreiherr). W 1721 roku (19.10.) tytuł czeskiego hrabiego otrzymali bracia Karol, Ernest Józef i Jan Joachim oraz ich kuzyni: Franciszek i Antoni, zaś w 1722 roku tytuł hrabiego austriackiego otrzymał Franciszek Antoni.

W XIX wieku posiadali majątki na terenie Śląska austriackiego w okolicy Opawy (Opava, Troppau).

Źródła:

Błażek, t. IV, s. 54

Doerr, s. 92, 137, 170, 182, 201, 205

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 122–123

PACK

(PAGK)

Błażek wymienia dwa rody o tym nazwisku, mające odmienne herby, znane na Śląsku w średnio-

wieczu. Jurek wspomina o jednym, informacje obu autorów są w wielu wypadkach odmienne.

PACK

(PAGK)

Stary rycerski ród miśnieński posiadający herb podobny do herbu Brochwicz.

Na Śląsku znani od połowy XIII wieku, byli właścicielami Przewozu (Priebus) koło Żagania (Sagan) i Żar (Sohrau). W 1260 roku Ulryk II von Pack wydał najstarszy znany przywilej dla Żar (Sohrau). Według Błażka i Sinapiusa, ród na Śląsku wymarł w 1355 roku na Ulryku IV, który nie miał synów. Przewóz (Priebus) przeszedł na wła-

sność książąt żagańskich, a Żary (Sohrau) otrzymał w spadku bratanek żony Ulryka (wg Sinapiusa i Jurka, zięć Ulryka) – Fryderyk von Biberstein. Na Łużycach ród był znany do końca XVI wieku.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 686–687

Błażek, t. II, s. 88

Jurek, T., Obce rycerstwo..., s. 262

PACK

Według Błażka, oprócz Packów – jeleni, w XIII wieku na Śląsku przebywali Packowie z Saksonii, posiadający zupełnie inny herb. Do nich zalicza Albrechta (Alberta) von Pack, w latach 1319–1339

przebywającego na dworze księcia Henryka wrocławskiego.

Źródła:

Błażek, t. II, s. 88

PACKISCH

(PACKISCH von FESTENBERG, FESTENBERG PACKISCH genannt)

Według Posadowskiego-Wehnera, wywodzili się ze śląskich Habdanków (Awdańców) i w czasach późniejszych zmienili swój herb na zbliżony do polskiego herbu Wieruszowa. Jednym z protoplastów miał być Pakosław Zdieszyc (zm. 1292 r.). Jego potomkowie posługiwali się nazwiskiem „Festenberg zwany Packisch” (zob.).

Zupełnie inne informacje podaje Sinapius i za nim Zedlitz. Według nich, był to ród frankoński von Vestenberg, notowany w księgach turniejowych już od X wieku. Jednym z pierwszych przedstawicieli tego rodu miał być występujący we Francji w 942 roku Filip von Vestenberg.

Na Śląsk przybyli pod koniec XIII wieku, ale posiadali inny herb (w błękitnym polu białoczerwona gęś, w klejnocie taka sama gęś, labry białoczerwone). Siedzibą rodową była Twardogóra (Festenberg) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg). Jako jednego z pierwszych wymienia Sinapius w 1540 roku Pakosława von Festenberg. W 1569 i 1574 roku występuje w dokumentach Jan von Festenberg.

W 1505 roku Jerzy Vestenberg Pakisch genannt przebywał na dworze książąt Albrechta i Karola oleśnickich, a w 1530 roku Crato von Festenberg zwany Packisch brał udział w Reichstagu w Augsburgu w orszaku księcia Jerzego ziebicko-oleśnickiego.

W połowie XVI wieku ród podzielił się na kilka linii, z których najbardziej znanymi były linie z Krzywej (Kreibau) i z Uniejowic (Leisersdorf).

Linia z Krzywej (Kreibau)

Pierwszym znanym z tej linii był żyjący w pierwszej połowie XVI wieku N. von Festenberg, żonaty z N. von Stoessel. Miał syna – N., żonatego z N. von Bibran z Wilczego Lasu (Wolfshayn) koło Bolesławca (Bunzlau). Jego syn – N., żonaty z N. von Rothkirch z Jaskowic (Jeschkendorf) koło Żar (Sohrau), miał dwóch synów: Jerzego i Henryka.

Jerzy – właściciel Krzywej (Kreibau) koło Złotoryi (Goldberg), żonaty (x ok. 1607 r.) z Barbarą

von Schleusser, miał syna – Henryka (ur. 21.06.1609 r. – zm. 19.05.1681 r.), właściciela Krzywej (Kreibau), żonatego dwukrotnie: 1. (x 27.01.1643 r.) z Marią Elżbietą, córką Jerzego Reibniza, z którą miał dwóch N. synów: jeden, urodzony w 1644 roku, zmarł w dzieciństwie, drugi (ur. 2.03.1648 r.) – zmarł po urodzeniu. Przy jego urodzeniu zmarła matka (zm. 2.03.1648 r.); 2. (x 8.05.1657 r.) z Heleną von Abschatz (zm. 12.04.1681 r.) – nie miał dzieci.

Henryk (zm. 29.01.1614 r.) – brat Jerzego, właściciel Krzywej (Kreibau), Wilczego Lasu (Wolfshayn) i Lubiechowa (Liebichau), żonaty z Anną Marią von Czettritz z Wawrzeńczyc (Lorzendorf) koło Wrocławia (Breslau), miał dwóch synów: N. zmarłego w 1623 roku w Holsztynie i Jana Zygmunta (ur. 23.05.1605 r. – zm. 1672 r.), właściciela Biedrzychowic (Friedersdorf) koło Zgorzelca (Goerlitz), Bystrzycy (Wiesenthal), Chrośnicy (Ludwigsdorf), Janówka (Johnsdorf) koło Złotoryi (Goldberg) i Grodnicy (Giesshuebel) koło Lubina (Lueben).

Jan Zygmunt, żonaty (x 16.07.1637 r.) z Anną Heleną, córką Jana von Schweinitz z Szymanowa (Simsdorf) i Kłaczyny (Kauder) koło Jawora (Jauer), miał tylko dwie córki: Elżbietę (ur. 29.09.1649 r. – zm. 16.08.1686 r.) – niezamężną i Teodorę (ur. 1655 r.) – żonę (x 1670 r.) Jana Krzysztofa von Schweinitz z Krajna (Krain) koło Strzelina (Strehlen).

W 1644 roku (1.02.) zmarł w wieku 74 lat Henryk von Packisch (czyj syn?), właściciel Dzwonowa (Schellendorf) koło Lwówka Śląskiego (Loewenberg), Radomierza (Seiffersdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg) i Okmian (Kaiserswaldau) koło Złotoryi (Goldberg). Był członkiem rady księcia Jerzego Rudolfa legnicko-złotoryjskiego.

W XVIII wieku Jan Zygmunt von Festenberg zwany Packisch, żonaty z Barbarą, córką Jana Jerzego von Axleben zwanego Magnus z Lubiatowa (Lobendau) w księstwie legnickim, był właścicielem Krzywej (Kreibau), Średnich i Dolnych

Okmian (Mittel- und Nieder Kaiserswaldau) oraz Obornik Śląskich (Oberrnigk).

Linia z Uniejowic (Leisersdorf)

W 1595 roku właścicielem Uniejowic (Leisersdorf) koło Złotoryi (Goldberg) był N. Packisch von Festenberg. W początkach XVII wieku N. von Packisch, właściciel Dolnych Uniejowic (Nieder Leisersdorf), żonaty z N. von Rechenberg z Raszowej (Reichen) koło Lubina (Lueben), miał syna – Fryderyka.

Karol Henryk von Packisch (zm. 23.03.1705 r.), właściciel Wilkanowa (Wittgenau) koło Zielonej Góry (Gruenberg), żonaty (x ok. 1672 r.) z Barbarą Katarzyną von Sommerfeld z Bobrowa (Boberau), miał dwóch synów i osiem córek.

W XVIII wieku Henryk Zygmunt von Festenberg zwany Packisch, właściciel Uniejowic (Leisersdorf), był sędzią ziemskim i dworskim złoto-ryjskiego okręgu sądowego.

W księstwie nyskim Seiffried Festenberg zwany Packisch w 1615 roku był właścicielem Śmiłowic (Schmelzdorf).

W księstwie świdnickim pod koniec XVII wieku Jan Krzysztof von Festenberg zwany Packisch był właścicielem Żelazowa (Eisdorf). Żonaty z N. von Tschirnhaus z Dolnych Łużyc, miał syna – Krzysztofa Fryderyka, w 1720 roku studenta Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz).

W początkach XIX wieku posiadali jedynie Oborę (Oberau) w Głogowskiem.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 687–689; t. II, s. 854–855

Zedlitz, t. IV, s. 21

Schles. Wappenbuch, szp. 28

Dorst, t. II, nr 430

Posadowski-Wehner A., Die schlesischen Haddanks, (bmw) (brw – ok. 1926)

Uruski, t. XIII, s. 162

PACKISCH

zob.

FESTENBERG

PACKUSCH

(PAKUSCH)

W 1357 roku (21.09.) wśród rycerstwa księstwa lubińskiego składającego hołd księżnej Agnieszce, córce księcia Henryka zagańskiego, występował Peczek Pakusch.

W 1410 roku Lutolt Pakosch walczył w bitwie pod Grunwaldem, w oddziałach śląskich po stronie krzyżackiej.

W 1416 roku Jan Packusch był świadkiem sprzedaży zamku w Chałupkach (Neuhaus) w księstwie ziebickim.

Źródła:

Blażek, t. II, s. 88

PACZEK

Stary ród z okolic Wadowic, znany również z Górnego Śląska.

W 1495 roku występuje w dokumentach Jan Paczek z Rogowa koło Wadowic. W 1623 roku w dokumentach Mysłowic (Mysłowitz) występuje Hieronim Paczek z Wrocimowic.

Herb według pieczęci z 1633 roku przedstawia pół orla (?), w klejnocie dwa rozłożone orle skrzydła. Według Uruskiego, byli herbu Orla.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 865

Uruski, t. XIII, s. 164

PACZENSKI

zob.

PACZYNSKI

PACZKOWSKI

zob.

PATZKOWSKI

PACZYNSKI

(PACZYNSKI von TENCZIN, SLIZ-PACZYNSKI, PACZENSKI, PATSCHINSKI, von PATSCHIN)

Herb szlachecki I

Herb szlachecki II

Herb szlachecki III

Herb hrabiowski

Herb Reinersdorf-Paczenski

Herb linii brunswickiej

Znany, szeroko rozrodzony górnośląski ród hrabiowski herbu Topór, pochodzący z Paczyny (Gross Patschin) koło Toszka (Tost), którego początki nie są zbyt jasne. Według tradycji i dokumentów rodzinnych stanowili jedną z linii możnowładców małopolskich – Tęczyńskich, dlatego jako siedzibę rodową podawali Tęczyn (von Tenczin) pod Krakowem. Wprawdzie Pilnáček twierdzi, że nie ma żadnych dowodów na ich związki z małopolskimi Tęczyńskimi, ale z dokumentów rodzinnych wynika, że jednak byli – w związku z nadaniem tytułu hrabiowskiego w 1692 i w 1702 roku zostały przedstawione dokumenty świadczące, że są potomkami Tęczyńskich i prawnie używają predykatu „von Tenczin”. Na podstawie tych dokumentów część Paczyńskich uzyskała zgodę na zmianę nazwiska na „von Tenczin und Gross Patschin” (Tęczyński z Wielkiej Paczyny).

Prawdopodobnie istniały dwie gałęzie Paczyńskich: Paczyńscy z Wielkiej Paczyny – potomkowie Slizów i Paczyńscy z Tęczyzna (von Tenczin) – nieślubni potomkowie Tęczyńskich i Slizów. W późniejszych wiekach gałęzie te wymieszały się i prawie wszyscy używali predykatu „von Tenczin”. Większość zawartych w tym opracowaniu informacji pochodzi z rękopiśmiennej genealogii Paczyńskich, opracowanej pod koniec XIX wieku przez spokrewnionego z nimi Józefa Matyska-Ziemietzkiego.

Przodkami Paczyńskich był ród włodyków o nazwisku Sliz (zob.), występujący w dokumentach od przełomu XIV i XV wieku. Według Adelslexikon, protoplastą rodu miał być Prosho de Pacyna, w latach 1316–1328 notariusz księcia Władysława bytomsko-kozielskiego. Od początków XV wieku posiadali Paczynę (Gross Patschin) i już w tym czasie utrzymywali kontakty z małopolskimi Tęczyńskimi. Slizowie później zmienili nazwisko na „Sliz-Paczyński”, następnie „Paczyński”, a od przełomu XVII i XVIII wieku jedna linia przyjęła nazwisko „Tenczinski von Patschin” oraz „von Tenczin und Patschin” (zob.).

Według Pilnáčka, pierwsze informacje o Paczyńskich pochodzą z początku XVI wieku: w 1501 roku (21.01.) Andrzej Paczyński zapisał wiano swojej żonie Barbarze Płużnickiej na majątku

ze stawem rybnym w Paczynie (Gross Patschin), który dostał od swojego teścia Adama Płużnickiego.

W 1533 roku w księgach ziemskich opolsko-raciborskich występuje jako świadek Walentyn Paczyński – starosta księstwa niemodlińskiego. Jego majątki przejęła prawdopodobnie linia *Adama Paczyńskiego von Tenczin*.

W 1535 roku (11.01.) Jan sen. (zm. po 1573 r.) zapisał swojej żonie – Katarzynie Szczirbickiej wiano w wysokości 260 talarów.

W 1551 roku (12.06.) w Opolu (Oppeln), Helena, córka zmarłego Jana Blachy, wdowa po Jakubie Urbanowskim, żona N. Paczyńskiego, podzieliła swój majątek pomiędzy synów: Fryderyka i Jana Paczyńskich. Fryderykowi odstąpiła swoje wiano zapisane na majątku w Paczynie (Gross Patschin). W tym samym dniu Fryderyk zapisał 150 talarów wiana swojej żonie – Katarzynie, córce Andrzeja Starzyńskiego z Bytkowa (Bittkow). W 1556 roku (8.01.) Fryderyk i Jan oraz ich matka – Helena, zezwalają Janowi sen. na doprowadzenie wody do jego młyna na rybniku Raczyniec, a w 1559 roku (1.04.) Jan sen. i Jan uzgadniają dopływ wody do rybnika Raczyniec.

W 1573 roku (21.09.) Jan sen. odstąpił majątek w Paczynie (Gross Patschin) swoim córkom – Dorocie i Marcie. Dorota sprzedawała za 1000 talarów swój dział w tej miejscowości Janowi Starzyńskiemu z Bytkowa (Bittkow). Adam Paczyński z Wielkiej Paczyny (Gross Patschin) sprzedał w 1595 roku (9.04.) Janowi Starzyńskiemu z Bytkowa (Bittkow) swoją część Paczyny (Gross Patschin).

Również w księstwie opawskim Paczyńscy znani byli od XVI wieku. W połowie tego wieku osiedli tam bracia Mikołaj i Kasper Paczyńscy. Kasper w latach 1571–1580 miał majątek w Pustej Polomi (Wuest Pohlom). Mikołaj miał synów: Jerzego i Stanisława.

Stanisław w 1579 roku był oskarżony o zabójstwo Joachima Wichrowskiego. W latach 1580–1602 posiadał folwark zwany Bobikowskim na przedmieściu raciborskim Opawy (Opava, Tropau). W 1601 roku był sędzią miejskim. Był trzykrotnie żonaty: 1. (x 1587 r.) z Martą Liszkową z Nemeckiej Lutyni (Niemiecka Lutynia, Deutsch-

leuten), wdową po N. Karwiskim; 2. (x 1590 r.) z Weroniką Kunczicką (zm. 1594 r.), wdową po Janie Kottulinskim; 3. z Heleną von Holly.

Jerzy (zm. przed 1586 r.) w 1582 roku posiadał folwark na przedmieściu Opawy (Opava, Tropaup). W 1674 roku (11.11.) Jerzy, właściciel Dolędzina (Dollendzin) koło Raciborza (Ratibor), podpisał intercyzę małżeńską z Anną Marią, córką Wacława Leopolda Gusnara.

PACZYNSKI von TENCZIN

Założycielami rodu Paczyńskich z Tęczyna (Paczynski von Tenczin) byli dwaj bracia Adam i Jerzy, synowie (prawdopodobnie nieślubni) Andrzeja (w materiałach Paczyńskich – Andrzeja VI) Tęczyńskiego (ur. ok. 1546 r. – zm. 1589 r.), kasztelana bełskiego, wnuka Gabriela z Morawicy i Tęczyna (Tenczin). Matką obu braci była prawdopodobnie N. Sliz z Paczyny (Gross Patschin). Byli założycielami dwóch linii rodu.

Linia Adama

Adam (ur. ok. 1566 r. – zm. po 1611 r.) – właściciel Paczyny (Gross Patschin), był asesorem sądu ziemskiego księstwa opolsko-raciborskiego. W 1609 roku kupił majątek w Łące (Lenke) koło Olesna (Rosenberg). Jemu i niewymienionym z imienia jego stryjom Bartosz Paprocki poświęcił jeden rozdział Sstambucha Ślęzskiego. Opisuje w nim historię herbu Topór i Toporczyków, jednak bez żadnych szczegółów. Wspomina, że początkowo Paczyńscy nosili nazwisko „Sliz”. Adam, żonaty (x ok. 1590 r.) z N.N., miał syna – Jana Augustyna (ur. ok. 1591 r.). Jan Augustyn, żonaty (x ok. 1620 r.) z N.N., o którym niewiele wiadomo, miał trzech synów: N., Karola i Mikołaja.

N. (ur. ok. 1622 r.) – najstarszy syn Jana Augustyna, właściciel Uszyc (Uschuetz) koło Olesna (Rosenberg), żonaty (x ok. 1652 r.) z Heleną von Larisch, miał syna – Adama Samsona (ur. ok. 1653 r. – zm. 26.04.1694 r.), właściciela Uszyc (Uschuetz), Sternalic (Sternalitz) i Radawia (Radau) koło Olesna (Rosenberg) oraz Puszczy (Puschine) i Starej Jamki (Jamke) koło Niemodlina (Falkenberg) (spadek po Walentynie Paczyńskim, staroście niemodliń-

skim?). Żonaty (x ok. 1680 r.) z Anną Barbarą von Widlach, miał pięciu synów: Bogusława (ur. ok. 1682 r.) – właściciela majątków koło Niemodlina (Falkenberg), Jana Antoniego (ur. ok. 1683 r.) – właściciela majątku w Psurowie (Psurow) koło Olesna (Rosenberg), Absalona Wacława (zm. 1690 lub 1699 r.) – kanonika katedry ołomunieckiej, scholastyka głogowskiego i wreszcie od 1668 roku proboszcza katedry wrocławskiej, Józefa – założyciela domu Kozłowice (Koselwitz), Adama Wacława – założyciela domu Sternalice (Sternalitz).

Karol (ur. ok. 1623 r.) – średni syn Jana Augustyna, właściciel części Roszkowic (Roschkowitz) koło Byczyny (Pitschen), w 1656 roku występuje wśród szlachty księstwa brzeskiego. Miał syna – Kaspra Adolfa Bernarda, kanonika katedry wrocławskiej.

Mikołaj (ur. ok. 1624 r.) – trzeci syn Jana Augustyna, właściciel części Roszkowic (Roschkowitz) i dlatego również zaliczany do szlachty księstwa brzeskiego, w 1659 roku asesor bytomskiego sądu ziemskiego, miał trzech synów: Damiana (ur. 1656 r.) – zakonnika klasztoru premonstratów św. Wincentego we Wrocławiu (Breslau), Samsona (ur. ok. 1658 r.), żonatego (x ok. 1690 r.) z N. von Promnitz – prawdopodobnie dzieci nie miał, oraz Jana Jerzego – założyciela domu Boroszów (Boroschau).

Dom Kozłowice (Koselwitz)

Założycielem domu Kozłowice (Koselwitz) był Józef von Paczenski-Tenczin (ur. ok. 1685 r.), prawdopodobnie syn Adama Samsona, właściciel Kozłowic (Koselwitz) i Radłowa (Radlau) koło Olesna (Rosenberg) oraz Starej Jamki (Jamke) koło Niemodlina (Falkenberg). Miał dwóch synów: Józefa Wacława Adama i Franciszka Leopolda.

Młodszy – Franciszek Leopold (ur. ok. 1730 r. – zm. 31.03.1798 r.), major huzarów pruskich, w 1780 roku właściciel Słupska (Słupsko) koło Gliwic (Gleiwitz) i deputowany do sejmiku powiatu Gliwice-Toszek (Gleiwitz-Tost), żonaty z Eleonorą (ur. 1756 r. – zm. 23.09.1829 r.), córką Karola von Sebottendorff – prawdopodobnie dzieci nie miał.

Jego starszy brat – Józef Wacław Adam (ur. ok. 1716 r.) w 1744 roku właściciel Kozłowic (Koselwitz), żonaty (x ok. 1740 r.) z Józefą Anną Elżbietą von Aulock ze Zdziechowic (Seichwitz) koło Olesna (Rosenberg), miał troje dzieci: Józefa Wacława, Antonię i Franciszka.

– Antonia (ur. 1763 r. – zm. 7.11.1839 r.), była żoną pułkownika wojsk pruskich Ludwika von Sommogyi (ur. 1745 r. – zm. 7.02.1803 r.).

– Młodszy z braci – Franciszek (ur. ok. 1764 r.), żonaty (x 1792 r.) z Anną von Holly (ur. 1768 r. – zm. 21.04.1794 r.), miał syna – Ernesta Arbogasta, który wyjechał ze Śląska i nic o nim nie wiadomo, oraz dwie córki: Fryderykę, która mieszkała w Dreźnie (Dresden) – żonę (x 21.05.1816 r.) leśniczego książąt wirtemburskich Adolfa von Bockelberg i Barbarę – żonę (x 22.02.1846 r.) Wincentego bar. von Hochberg z Mokrego (Mokrau) koło Pszczyny (Pless).

– Starszy, Józef Wacław (ur. 6.08.1747 r. – zm. 13.09.1819 r.), właściciel Kozłowic (Koselwitz), był dwukrotnie żonaty: 1. (x ok. 1770 r.) z N.N., 2. (x 8.03.1791 r.) z Marią Anną Maksymilianą (ur. 28.04.1761 r. – zm. 26.11.1834 r.), córką Rudolfa von Blacha z Glinicy (Glinitz).

Z pierwszą żoną miał prawdopodobnie syna – Tadeusza (ur. ok. 1771 r. – zm. 21.06.1807 r.), właściciela państwa Szymiszów (Schimischow) (?) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Podobno otrzymał tytuł hrabiego (pruskiego?). Żonaty (x 23.06.1799 r.) z Antonią bar. von Welczek z Wielkiego Dębieńska (Gross Dubensko), miał tylko córkę Antonię (ur. 4.10.1801 r. – zm. po 1852 r.) – żonę (x 18.04.1818 r.) starosty powiatu bytomskiego Fryderyka hr. von Frankenberg-Ludwigsdorf, właściciela Warty Bolesławieckiej (Alt Warthau).

Z drugą żoną miał córkę – Marię Annę i syna – Józefa Marię. Maria Anna (ur. 16.09.1799 r. – zm. 16.06.1844 r.) była dwukrotnie zamężna: 1. (x 22.10.1816 r.) z Karolem Detlevem Fryderykiem Morycem hr. zu Solms-Sonnenwalde-Roesa (ur. 5.11.1789 r. – zm. 10.05.1829 r.), właścicielem Sierosławic (Schieroslawitz) i Wojsławic (Woislawitz) koło Byczyny (Pitschen), 2.

(x 3.07.1832 r.) z rotmistrzem wojsk pruskich Ludwikiem Pfoertner von der Hoelle (ur. 21.05.1802 r. – zm. 16.05.1844 r.).

Józef Maria (ur. ok. 1792 r. – zm. styczeń 1854 r.), właściciel Kozłowic (Koselwitz), żonaty (x 7.01.1818 r.) z Amalią Ulryką Joanną (ur. 25.08.1796 r. – zm. 30.11.1862 r.), córką Karola Chrystiana Beniamina Detleva hr. zu Solms-Sonnenwalde-Roesa, miał córkę – Idę (ur. 13.04.1827 r. – zm. 9.08.1864 r.), żonę (x 29.06.1859 r.) majora w stanie spoczynku Kuna von Schickfuss, oraz dwóch synów: Hugo (ur. 18.10.1818 r. – zm. 8.03.1827 r.) i Gustawa (ur. 11.07.1820 r.) – właściciela Knurowa (Knurow) i Krywałdu (Kriewald) koło Gliwic (Gleiwitz). Gustaw, żonaty (x 15.05.1843 r.) z Eleonorą (ur. 10.07.1823 r. – zm. 27.07.1880 r.), córką Józefa Bernarda bar. von Welczek z Wielkiego Dębieńska (Gross Dubensko), właściciela Łabęd (Laband), miał troje dzieci: Annę, Alfreda i Małgorzatę.

Anna (ur. 13.08.1844 r.) była żoną (x 27.09.1869 r.) Ryszarda Schoenbecka, kapitana i szefa kompanii regimentu piechoty wojsk pruskich, a następnie komendanta okręgu wojskowego w Berlinie.

Alfred (ur. 11.02.1855 r.) był porucznikiem regimentu ułanów gwardii w Berlinie.

Małgorzata (ur. 14.07.1859 r.) była żoną (x 1886 r.) Gustawa Adametza, asesora rejencji i kierownika urzędu powiatowego we Frankfurcie nad Odrą (Frankfurt a. Oder).

Dom Sternalice (Sternalitz)

Dom ten założony został przez najmłodszego syna Adama Samsona – Adama Wacława (ur. ok. 1681 r. – zm. 1723 r.), właściciela Sternalic (Sternalitz), Uszyc (Uschuetz) i Psurowa (Psurow) koło Olesna (Rosenberg). Żonaty (x ok. 1709 r.) z Heleną Rozyną von Larisch, miał syna – Karola Leopolda (ur. 5.02.1711 r. – zm. 25.02.1788 r.), właściciela Sternalic (Sternalitz).

Karol Leopold, żonaty (x 5.02.1732 r.) z Anną Marią Makowetzką (zm. 30.09.1794 r.), miał troje dzieci: Karola, Teresę i Feliksa. Teresa (ur. ok. 1737 r.) była żoną Karola Józefa von Wallhoffen, właściciela Sarnowa (Sarnau).

Młodszy – Feliks (ur. ok. 1739 r. – zm. 1793 r.), właściciel Więckowic (Wienskowitz) koło Olesna (Rosenberg), żonaty (x 18.11.1788 r.) z N. von Blacha z Glinicy (Gleinitz) – prawdopodobnie dzieci nie miał.

Starszy – Karol (ur. ok. 1736 r.), właściciel Sternalic (Sternalitz), żonaty (x ok. 1766 r.) z Józefą (ur. 1746 r. – zm. 1.11.1818 r.), córką generała-majora wojsk pruskich N. bar. von Ruesch, miał syna – Franciszka i córkę – Katarzynę (ur. ok. 1772 r. – zm. 20.05.1805 r.), żonę Leopolda bar. von Hochberg z Mokrego (Mokrau) koło Pszczyny (Pless).

Franciszek (ur. ok. 1770 r.) – syn Karola, do 1818 roku właściciel Sternalic (Sternalitz), żonaty (x 24.09.1795 r.) z Fryderyką, córką Ernesta Adama von Stockmann, miał troje dzieci: N. córkę (ur. 17.02.1804 r.) – zmarła w dzieciństwie, N. syn (ur. ok. 1805 r.) – rotmistrz wojsk pruskich, żonaty z N. Berkkelmann (ur. 1774 r. – zm. 20.11.1832 r.) – dzieci nie miał.

Najstarszy syn Franciszka – Karol (ur. 1795 r. – zm. 17.03.1866 r.), major wojsk pruskich i właściciel Sternalic (Sternalitz), był żonaty dwukrotnie: 1. z Zofią (ur. 1802 r. – zm. 19.04.1854 r.), córką Wawrzyńca (Lorenz) Karola von Zawadzki z Jasionej (Jasten) koło Gliwic (Gleiwitz), 2. (x 8.04.1856 r.) z Zofią Marianną Pauliną (ur. 26.07.1801 r. – zm. 18.10.1868 r.), córką generała-majora wojsk pruskich Karola von Goertz, miał N. syna (ur. 30.08.1842 r.) – zmarłego w dzieciństwie oraz córkę – Elfrydę.

Dom Boroszów (Boroschau)

Założycielem tego domu był prawdopodobnie syn Mikołaja – Jan Jerzy (ur. 1666 r. – zm. 1727 r.), właściciel Starego Olesna (Alt Rosenberg). Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną von Frankenberg, 2. z Rożyną (ur. 1672 r. – zm. 1727 r.), córką Henryka von Aulock z Marcinkowic (Maerzdorf) w księstwie oleśnickim. Z drugą żoną miał syna – Jerzego Henryka (ur. przed 18.04.1695 r. – zm. 28.06.1778 r.), właściciela Starego Olesna (Alt Rosenberg) i Boroszowa (Boroschau). Żonaty (x 29.10.1738 r.) z Rożyną Zofią (ur. 10.01.1708 r. – zm.

17.03.1768 r.), córką Jana Fryderyka von Kessel und Tscheutsch z Głuchowa Górnego (Ober Glauche), miał córkę – Zofię Elżbietę (ur. 14.10.1739 r. – 2.04.1762 r.), żonę (x 1759 r.) Karola Gottlieba von Ziemietzki, inspektora solnego w Kluczborku (Kreuzburg), oraz pięciu synów: Karola Henryka, Gottloba Fryderyka, Jerzego Fryderyka Wilhelma, Chrystiana Ferdynanda i Karola Gottlieba.

Synowie: Gottlob Fryderyk (ur. 23.05.1743 r.) i Karol Gottlieb (ur. 12.01.1749 r. – zm. 14.08.1768 r.) – zmarli w młodości.

Karol Henryk (ur. 11.09.1741 r. – zm. 3.02.1806 r.), generał-major wojsk pruskich, właściciel Zabardowic (Seiffersdorf) koło Oławy (Ohlau), był dwukrotnie żonaty: 1. (x 19.09.1776 r.) z Heleną Ernestyną Elżbietą (ur. 5.08.1751 r. – zm. 19.08.1781 r.), córką Wilhelma Diepranda bar. von Richthofen z Małuszowa (Malitsch) koło Jawora (Jauer), 2. (x 22.09.1782 r.) z Fryderyką Zofią (ur. 19.02.1758 r. – zm. 28.10.1827 r.), córką Sylwiusza Konrada von Tschischwitz. Z pierwszą żoną miał troje dzieci: Karola Henryka Wilhelma Ernesta (ur. 7.11.1777 r. – zm. 22.01.1799 r.) – porucznika regimentu piechoty wojsk pruskich; Henriettę Chrystianę Leopoldynę (ur. 12.07.1779 r. – zm. 13.11.1853 r.) – żonę (x 4.09.1808 r.) Karola Fryderyka Wilhelma von Eisenhart (ur. 7.10.1774 r. – zm. 12.01.1835 r.), dyrektora sądu grodzkiego w Namysłowie (Namslau), i Karolinę Fryderykę Wilhelminę (ur. 4.09.1780 r. – zm. 14.03.1854 r.) – żonę (x 27.11.1799 r.) Henryka bar. von Zedlitz und Leipe z Czerńcyc (Kapsdorf) koło Wrocławia (Breslau) i Walimia (Wuestewaltersdorf) koło Wałbrzycha (Waldenburg). Z drugą żoną miał pięcioro dzieci: Beatę Fryderykę Gottliebę (ur. 28.12.1785 r. – zm. 2.01.1849 r.) – żonę (x 17.11.1804 r.) Ferdynanda hr. von Einsiedel (ur. 11.06.1774 r. – zm. 23.06.1833 r.); Sylwiusza Henryka Adolfa (ur. 24.07.1787 r. – zm. 16.06.1860 r.) – żonatego (x 1819 r.) z Matyldą von Minckwitz; Ludwika (ur. 1.01.1790 r. – zm. 2.01.1790 r.); N. syna (ur. 1791 r. – zm. 20.02.1843 r.) – mieszkającego w Bonn i Helenę Zofię Wilhelminę Amalię (ur. 17.09.1793 r. – zm. 25.06.1874 r.) – żonę (x 15.11.1814 r.) genera-

ła-majora wojsk pruskich Augusta Ferdynanda von Glaser (ur. 19.06.1783 r. – zm. 8.06.1840 r.).

Karol Henryk miał jeszcze nieślubną córkę Henriettę Fryderykę Gottliebę (ur. 22.08.1776 r. – zm. 2.02.1843 r.) – żonę (x 24.10.1797 r.) Leopolda von Stuermer.

Jerzy Fryderyk Wilhelm (ur. 21.01.1746 r. – zm. 27.12.1812 r.), żonaty z Szarlottą Fryderyką von Prittwitz, miał syna – Jana Fryderyka (ur. i zm. 23.01.1791 r.), oraz trzy córki: Szarlotę Wilhelminę (ur. 25.12.1774 r. – zm. 29.06.1854 r.) – żonę (x 3.04.1794 r.) Jana Rudolfa Sylwiusza von Salisch (ur. 4.08.1769 r. – zm. 11.02.1842 r.), właściciela Kosinowa (Koschnoewe) koło Trzebnicy (Trebnitz) i Górnych Konar (Ober Kunern) koło Wołowa (Wohlau); Luizę Henriettę (ur. 6.01.1777 r. – zm. 23.02.1853 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 17.04.1805 r.) z Janem Karolem hr. von Seherr-Thoss (ur. 1769 r. – zm. 28.08.1809 r.) z Wigancic (Weigelsdorf) i Doboszowic (Hertwigswalde) koło Żąbkowic Śląskich (Frankenstein), 2. (x 8.07.1826 r.) z Leopoldem Ludwikiem Ferdynandem hr. von Wartensleben (ur. 26.05.1775 r. – zm. 6.12.1840 r.) z Brandenburgii; Szarlotę Fryderykę (ur. 19.12.1782 r. – zm. 1873 r.) – żonę (x 21.01.1811 r.) Ernesta Wilhelma Zygmunta hr. von Zedlitz und Leipe (ur. 7.04.1775 r. – zm. 21.04.1847 r.) z Kraskowa (Kratzkau) i Gołaszyc (Golitsch) koło Świdnicy (Schweidnitz).

Trzeci z braci – Chrystian Ferdynand (ur. 11.07.1747 r. – zm. 29.01.1800 r.), właściciel Starego Olesna (Alt Rosenberg), żonaty (x 18.10.1773 r.) z Gottliebą Joanną Erdmundą (ur. 9.07.1753 r. – zm. 22.05.1825 r.), córką Jerzego Traugota Władysława von Ziemietzki (brata inspektora solnego Karola Gottlieba), właściciela Makoszowych (Makoschau), miał ośmioro dzieci: Chrystiana Ferdynanda Jerzego (ur. 17.04.1780 r. – zm. 5.08.1780 r.); Gottloba Fryderyka Ferdynanda (ur. 5.03.1778 r. – zm. 11.11.1839 r.) – właściciela Boroszowa (Boroschau), Pawłowic Gorzowskich (Paulsdorf) koło Olesna (Rosenberg) i Gwoździan (Gwosdzian) koło Lublińca (Lublinitz), żonatego (x 15.05.1805 r.) ze swoją kuzynką Beatą Fryderyką Chrystianą (ur. 8.10.1785 r. – zm. 26.04.

1834 r.), córką Fryderyka Wilhelma von Ziemietzki, miał czterech synów i dwie córki; Chrystiana Fryderyka Wilhelma (ur. 5.12.1781 r. – zm. 31.03.1854 r.), rycerza zakonu joannitów, radcę sądownego i sędziego miejskiego w Strzelinie (Strehlen), właściciela Strzałkowej (Schuetzendorf) koło Oleśnicy (Oels), żonatego (x 13.11.1811 r.) z Henriettą Krystyną Julianną Hoffmann (ur. 25.03.1795 r. – zm. 22.04.1843 r.) – miał trzy córki; Ferdynanda Jana Jerzego (ur. 17.07.1783 r. – zm. 12.11.1845 r.), komisarza dystryktu policyjnego i rotmistrza wojsk pruskich, właściciela Głowaczowa (Kreutzberg) koło Strzelina (Strehlen), żonatego (x 30.09.1805 r.) z Gottliebą Beatą Fryderyką (ur. 26.05.1785 r. – zm. 2.01.1851 r.), córką Gustawa Wilhelma (wg innych źródeł Oswalda Gottloba Abrahama) von Reibnitz z Jędrzychowic (Hoeckricht) koło Olawy (Ohlau) – miał dziecięcioro dzieci: pięć córek i pięciu synów; Gottliebę Ernestynę Chrystianę (ur. 13.06.1786 r. – zm. 20.03.1792 r.); Luizę Joannę Gottliebę (ur. 8.04.1789 r. – zm. 17.06.1791 r.); Chrystianę Luizę Erdmundę (ur. 29.07.1792 r. – zm. 21.08.1867 r.) – żonę (x 5.12.1824 r.) majora wojsk pruskich Jana Kajetana von Dahlen (zm. 7.03.1839 r.); Ernestynę Zofię Wilhelminę (ur. 17.03.1795 r. – zm. 17.04.1847 r.).

Linia Jerzego

Jerzy von Paczynski und Tenczin (ur. ok. 1561 r.) – domniemany syn Andrzeja (VI) Tęczyńskiego i brat Adama Paczyńskiego, był właścicielem Wołęcina (Wollentschin) koło Olesna (Rosenberg) i majątków w okolicy Lublińca (Lublinitz). Żonaty (x ok. 1588 r.) z Katarzyną von Warkotsch, miał syna – Sambora (ur. ok. 1590 r.), żonatego (x ok. 1618 r.) z Dorotą, córką Zygmunta von Boye. Jego dziećmi byli: Jan Stanisław, Adam, Karol (ur. ok. 1620 r.) oraz córka Ewa (ur. ok. 1621 r.).

Jan Stanisław, występujący w dokumentach jako Stanisław (ur. ok. 1618 r.), właściciel Byciny (Bitschin), Przyszowic (Preiswitz) i Świętochłowic (Schwientochlowitz) koło Gliwic (Gleititz), był w latach 1661–1666 prokuratorem kamery cesarskiej księstwa opolsko-raciborskiego. Żonaty

(x ok. 1645 r.) z Marianną von Larisch z Ligoty (Ellguth), miał córkę – Barbarę Annę Marię (Annę Marię), żonę (x 17.04.1659 r.) Balcera von Larisch (zm. 1685 r.) z Naczęsławic (Gross Nimsdorf), właściciela Kamienia Śląskiego (Gross Stein) i Choruli (Chorulla), oraz syna – Alberta (Albrechta) Leopolda (ur. ok. 1646 r.), który razem ze swoimi kuzynami (synami Adama): Adamem Waclawem i Jerzym Fryderykiem otrzymał od cesarza Leopolda I w 1692 roku (28.07.), po wymarciu małopolskich Tęczyńskich, tytuł hrabiów Rzeszy (Reichsgraf) ze zmianą nazwiska na „Tenczin-Paczynski” (Tenczinski von Patschin) (zob.).

Brat Jana Stanisława – Adam (ur. ok. 1619 r.), był właścicielem Nogawczyc (Nogowschuetz), Makowczyc (Makowschuetz), części Warłowa (Warlow), Rzędowic (Rzendowitz), Gosławic (Goslawitz) i Głowczyc (Glowtschuetz) koło Lublińca (Lublinitz). Żonaty (x ok. 1645 r.) z Anną Heleną bar. von Trach (wg innych z Heleną von Holly z Nieborowic), miał dwanaścioro dzieci: Annę Katarzynę, N. syna (ur. i zm. 1648 r.), Annę Helenę, Adama Waclawa, Jarosława, Annę Marię (ur. 1652 r.) – zmarłą w młodości, Jerzego Fryderyka, Karola Henryka, Jana Stanisława (ur. 1657 r. – zm. 1666 r.), Ludwika, Annę Barbarę i Annę Marię.

Z córek: Anna Katarzyna (ur. 1647 r.) była trzykrotnie zamężna – 1. z N. bar. von Welczek (wg innych z Kasprem von Wilczek – jego druga żona), 2. (x 1662 r.) z Janem Jerzym von Stoltz z Gostomi (Simsdorf) koło Prudnika (Neustadt), 3. z Adamem Golgowskim (?); Anna Helena (ur. 1649 r.) – była żoną N. von Vogler; Anna Barbara (ur. 1661 r.) – żoną N. von Willmowski; Anna Maria (ur. 1662 r.) – żoną N. von Gotschalkowski.

Synowie: Adam Waclaw i Jerzy Fryderyk razem ze swoim kuzynem Albertem Leopoldem otrzymali tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) ze zmianą nazwiska na „Tenczin-Paczynski” (Tenczinski von Patschin) (zob.); Karol Henryk (ur. 1655 r. – zm. 1689 r.) miał syna – Karola (zm. 1720 r.); Ludwik (ur. 1659 r.), major starołotaryńskiego regimentu wojsk cesarskich, ranny 1.07.1693 roku w Piemontie, zmarł trzy miesiące później.

Ród kontynuował Jarosław (ur. 15.08.1651 r. – zm. 1707 r.), porucznik artylerii wojsk saskich, właściciel Kościelnej Wsi (Steinkirchen) koło Zgorzelca (Goerlitz) i innych majątków na Górnych Łużycach. Żonaty dwukrotnie: 1. z Urszulą Magdaleną von Sachs (zm. 1692 r.), 2. z Emerencją, córką Jana Adama von Wentzki. Z pierwszą żoną miał czworo dzieci: Annę Eleonorę (ur. 1681 r.) – żonę N. von Scholtzendorff; Karola Fryderyka; Szarłotę Zofię (ur. 1688 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z Rudolfem von Pelgrzim, 2. z N. von Laschowski; oraz Magdalenę Joannę (ur. 1689 r.) – również dwukrotnie zamężną: 1. z N. von Rostock (lub Rostek?), 2. z N. von Tluck. Z drugą żoną miał pięcioro dzieci: Emerencjanę – zmarłą w dzieciństwie; Helenę Jadwigę (ur. 1695 r.) – żonę (x 24.11.1717 r.) Krzysztofa Henryka von Bergsdorff, właściciela Strzelec (Strehlitz) koło Świdnicy (Schweidnitz); Jadwigę – o której nic nie wiadomo; Annę Zofię (ur. 1697 r.) – żonę (x 1718 r.) Godfryda Beniamina von Langenau, właściciela Błotnicy (Plottnitz) koło Otmuchowa (Ottmachau) oraz Jana Adama (ur. 1700 r.), żonatego (x 1723 r.) z N. von Wiese – założyciela *domu Solna* (Gross Saegewitz) koło Wrocławia (Breslau).

Syn Jarosława z pierwszego małżeństwa – Karol Fryderyk (ur. 21.11.1682 r. – zm. 26.05.1746 r.), właściciel Przeclawic (Pristelwitz) i Mienic (Muehnitz) koło Trzebnicy (Trebnitz) oraz Śliwic (Schleibitz) koło Oleśnicy (Oels), radca rejencji oleśnickiej i deputowany do sejmiku powiatowego we Wrocławiu (Breslau), był aż czterokrotnie żonaty: 1. (x 14.09.1707 r.) z Zuzanną Julianną von Zangen (ur. 1692 r. – zm. 20.12.1710 r.) z Górnych Ruszkowic (Ober Lohenstein) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), zmarłą w czasie porodu, 2. (x 14.10.1711 r.) z Chrystianą Eleonorą (ur. 1690 r. – zm. 10.08.1715 r.), córką Kaspra von Kirschenstein, dziedziczką Przeclawic (Pristelwitz), 3. (x 6.09.1716 r.) z Heleną Szarłotą von Gaffron (ur. 7.11.1692 r. – zm. 14.07.1723 r.) z Malerzowa (Malen) koło Oleśnicy (Oels), 4. (x 14.02.1725 r.) z Ewą Julianną von Prittwitz (ur. 19.03.1684 r.) z Karszówka (Karisch) koło Strzelina (Strehlen).

Z pierwszą żoną miał dwoje dzieci: Julianne Fryderykę (ur. 30.08.1709 r.) – żonę (x 11.06.1727 r.) Jana Henryka von Scholtzendorff (ur. 4.10.1704 r. – zm. 7.05.1762 r.), właściciela Godzieszowa (Guentherwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz) oraz Karola Jarosława (ur. 12.12.1710 r. – zm. 25.12.1710 r.).

Z drugą żoną miał troje dzieci: Kaspra Fryderyka (ur. 20.04.1713 r. – zm. 17.06.1737 r.) – właściciela Przeclawic (Pristelwitz), Annę Eleonorę (ur. 30.06.1714 r.), dwukrotnie zamężną: 1. (x 10.03.1734 r.) z Karolem Morycem von Prittwitz (ur. 10.07.1701 r. – zm. 16.05.1737 r.) z Gębocic (Gramschuetz) koło Głogowa (Glogau), 2. (x 9.09.1750 r.) z Baltazarem Henrykiem von Siegroth (ur. 20.10.1692 r.), właścicielem Jakubowic (Jakobsdorf) koło Namysłowa (Namslau); oraz Szarlottę Elżbietę (ur. 27.07.1715 r. – zm. 22.02.1778 r.) – żonę (x 18.11.1733 r.) Karola Zygmunta (ur. 8.06.1714 r.) von Rothkirch z Sadkowa (Gross Schottkau) koło Wrocławia (Breslau).

Z trzecią żoną również miał troje dzieci: Helenę Chrystianę (ur. 10.06.1717 r.) – zmarłą w dzieciństwie; Karolinę Zofię (ur. 19.05.1719 r.) – żonę (x 29.03.1742 r.) Karola Ferdynanda von Gruttschreiber (ur. 8.12.1699 r.), wiceprezydenta rejencji oleśnickiej; oraz Sylwię Beatę (ur. 8.06.1722 r.) – żonę (x 6.03.1743 r.) starosty powiatu Niemcza (Nimptsch) Adama Konrada von Schickfuss (ur. 2.10.1708 r. – zm. 27.02.1760 r.), właściciela Rui (Royn) koło Legnicy (Liegnitz).

Z czwartą żoną miał tylko jednego syna – Karola Jarosława II (ur. 19.08.1727 r. – zm. 1779 r.), właściciela Śliwic (Schleibitz), żonatego (x 20.11.1753 r.) z Agnieszką Dorotą (ur. 10.11.1729 r.), córką Hanibala Augusta bar. von Schmertzling.

Karol Jarosław II miał czworo dzieci: Karola Augusta (ur. 7.10.1754 r. – zm. 12.12.1755 r.), Fryderyka Augusta (ur. 18.10.1757 r. – zm. 9.03.1758 r.), Erdmunde Julianne Szarlottę (ur. 12.03.1759 r. – zm. 12.09.1760 r.) i Eleonorę Wilhelminę Szarlottę (ur. 25.07.1762 r.) – żonę N. bar. von Kittlitz, radcy kamery wrocławskiej.

W drugiej połowie XIX wieku z linii tej wydzielił się *dom Komorzno (Reinersdorf)* koło Kluc-

borka (Kreuzburg), którego przedstawiciele przyjęli nazwisko „Reinersdorf-Paczensky” (też Paczenski-Reinersdorf).

W drugiej połowie XVII i w XVIII wieku w okolicy Bytomia (Beuthen) i Gliwic (Gleitwitz) występują liczni przedstawiciele obu gałęzi Paczyńskich. Była to w większości przypadków drobna i biedna szlachta.

W latach 1620–1641 występuje w dokumentach Wacław (Wenzel) Paczyński: w 1620 roku brał udział w poselstwie szlachty śląskiej do Warszawy na rozmowy w sprawie sporów granicznych, w latach 1631–1646 był prokuratorem kamery cesarskiej we Wrocławiu (Breslau) i właścicielem kilku majątków w okolicy Olesna (Rosenberg): Żębowic (Zembowitz), Pruskowa (Pruska), Osiecka (Oschietzko) i Wędryni (Wendrin).

W 1637 roku właścicielem majątku w Warłowie (Warlow) był Krzysztof Paczyński (z linii *Jerzego?*), żonaty z Ewą von Boye. Majątek ten odziedziczyli jego synowie: Adam i Mikołaj. W 1683 roku zmarł Jan Adam (Adam – syn Krzysztofa?), właściciel majątków w Warłowie (Warlow) i w Gwoździanach (Gwosdzian). Dzieci prawdopodobnie nie miał, gdyż majątki przejął jego młodszy brat – Jan Jerzy, żonaty z Joanną Marią von Strachwitz. Jego synami byli Karol Wilhelm i Jerzy Szambor.

Inny Krzysztof, w 1679 roku właściciel połowy Rudna (Rudnau) koło Gliwic (Gleitwitz), żonaty z Anastazją N., miał synów: Jana Wawrzyńca (ur. 13.08.1676 r.) i Jerzego (ur. 20.04.1679 r.).

Mikołaj Paczyński, właściciel majątku w Świętochłowicach (Schwientochlowitz), żonaty z Anną Rożyną N., miał liczne potomstwo: Jana Augustyna (ur. 6.07.1680 r.), Dorotę (ur. 4.01.1682 r.), Ewę Rożynę (ur. 31.05.1683 r.), Jakuba Leopolda (ur. 1.10.1684 r.) i Samsona Ludwika (ur. 20.02.1687 r.).

Na przełomie XVII i XVIII wieku Adam Samson (zm. po 1707 r.) był właścicielem majątku w Łagiewnikach (Łagiewnik) koło Lublińca. Żonaty (x przed 1697 r.) z Elżbietą N. (Nekandą-Trepką?), miał dzieci: Jana Kaspra (ur. 4.02.1700 r.), Helenę Eleonorę (ur. 24.01.1701 r.), Jerzego

Ferdynanda (ur. 29.06.1702 r.) i Ewę Mariannę (ur. 5.07.1704 r.).

Karol Rudolf Paczyński, żonaty z Julianną Franciszką N., miał syna Franciszka Józefa (ur. 14.01.1705 r.) i córkę Annę Marię Franciszkę (ur. 27.12.1706 r.).

W 1710 roku Ferdynand Paczyński był proboszczem w Chechle (Chechlau) koło Gliwic (Gleiwitz). Jego brat – Andrzej, żonaty z Heleną Zagórską, miał syna Józefa (ur. 1706 r.).

W 1740 roku Karol – właściciel majątku w Warlowie (Warlow), był żonaty (druga żona) z Zofią von Wrochen, z którą miał syna – Franciszka Leopolda (ur. 1741 r.).

W 1752 roku Józef Kasper Paczyński von Tenczin (zm. 1767 r.) kupił od N. Gusnara majątek w Brzezince (Brzezinka) koło Gliwic (Gleiwitz). W 1767 roku majątek w tej miejscowości (ten sam?) miał Jan – syn Adama Joachima. W Radzionkowie (Radzionkau) koło Bytomia (Beuthen) Gustaw Paczyński posiadał majątek, który odziedziczył po nim Antoni (w latach 1794–1796).

Franciszek Paczyński, członek sejmiku powiatu bytomskiego, w 1786 roku był właścicielem Górnych Hajduk (Ober Heiduk).

Również w księgach metrykalnych parafii rejonu Gliwice-Bytom (Gleiwitz-Beuthen) występują licznie kobiety z tego rodu. W połowie XVII wieku Dorota Paczyńska była żoną Mikołaja Strzeli. W 1702 roku Helena Paczyńska była żoną N. von Koschembar. W 1703 roku Anna Paczyńska z Bielszowic (Bielschowitz) – żoną N. Rayskiego. W połowie XVIII wieku Benigna była żoną Karola Antoniego Welczka (zm. przed 1764 r.), właściciela Łabęd (Laband).

W początkach XIX wieku Paczynscy posiadali Strzałków (Schuetzendorf) w Oleśnickiem i Boroszów (Boroschau) koło Olesna (Rosenberg). W początkach XX wieku Ferdynand von Paczen-ski und Tenczin był właścicielem majątku Głowaczów (Kreutzberg) koło Strzelina (Strehlen),

a Wiktor – właścicielem Górnego Rożnowa (Ober Rosen) również koło Strzelina (Strehlen).

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 689; t. II, s. 392–394

Zedlitz, t. IV, s. 20

Błażek, t. III, s. 33; t. IV, s. 54–55, 134

Pilnáček, t. III, s. 865–868

Landbuecher Opp.-Rat., nr 282

Zemská kniha..., nr 14

Doerr, s. 172, 184

Dorst, t. I, nr 103

Krane, s. 82

Pilnáček J., Staromoravští rodové, Brno 1996, s. 379

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 124–125

Szersznik L.J., Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego, Cieszyn 2004, s. 148

Stibor J., Regesta českých listín a listů z knížectví opolsko-ratibořského (1303) 1457–1731 (w:) Sborník archivních prací, t. 47:1997, č. 2, nr 57, 102, 119, 121, 129–130, 132–133, 137, 140, 142, 154, 156, 160

Chrząszcz J., Die Geschichte der Staedte Peiskretscham und Tost sowie des Kreises Tost-Gleiwitz, Peiskretscham O.S., 1927, s. 40–94

Chrząszcz J., Beitræge zur Geschichte der Pfarreien im Archipresbyterat Gleiwitz, (w:) Oberschlesische Heimat, 1912, s. 379–381

Slawik W., Der Adel in den aeltesten Kirchenbuechern von Beuthen O.S. (w:) Der Familienforscher, Mannheim, Jg 5, H. 2. Weltzel A., Die Landesbeamten der Fuerstenthuermer Oppeln-Ratibor von 1532 bis 1741, (w:) Zeitschrift..., Jg 12:1874, s. 19–44

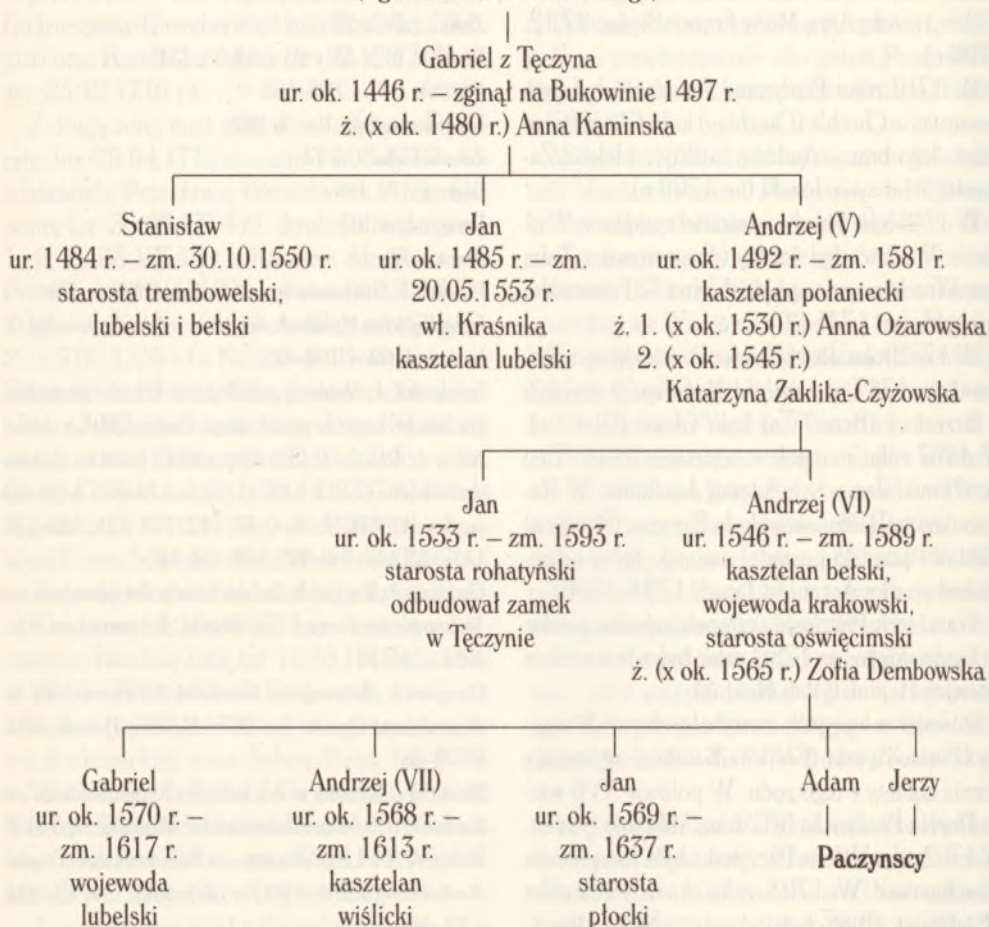
Weltzel A., Geschichte der Stadt und Herrschaft von Gutten-tag, Ratibor 1882, s. 66

Ziemiętzki J., Geschichte der Matyska von Ziemiętzki auf Schloss Wiersbie mit einer kurzen Abhandlung ueber die Geschichte des polnischen Adels, welchem diese Familie entstammt sowie ueber die Entstehung der polnischen Stammwappen, Beuthen-Pilchowitz 1896–1924, Stamm-Tafel B-4, P, P-1, P-2, P-3, P-4, P-5, P-6, P-7 (rękopis w posiadaniu autora)

GENEALOGIA

1. Domniemane związki genealogiczne z Tęczyńskimi

(wg materiałów Ziemiętzkiego)

2. Linia Adama

Adam von Paczynski und Tenczin

ur. ok. 1566 r. – zm. po 1611 r.

asesor sądu ziemskiego

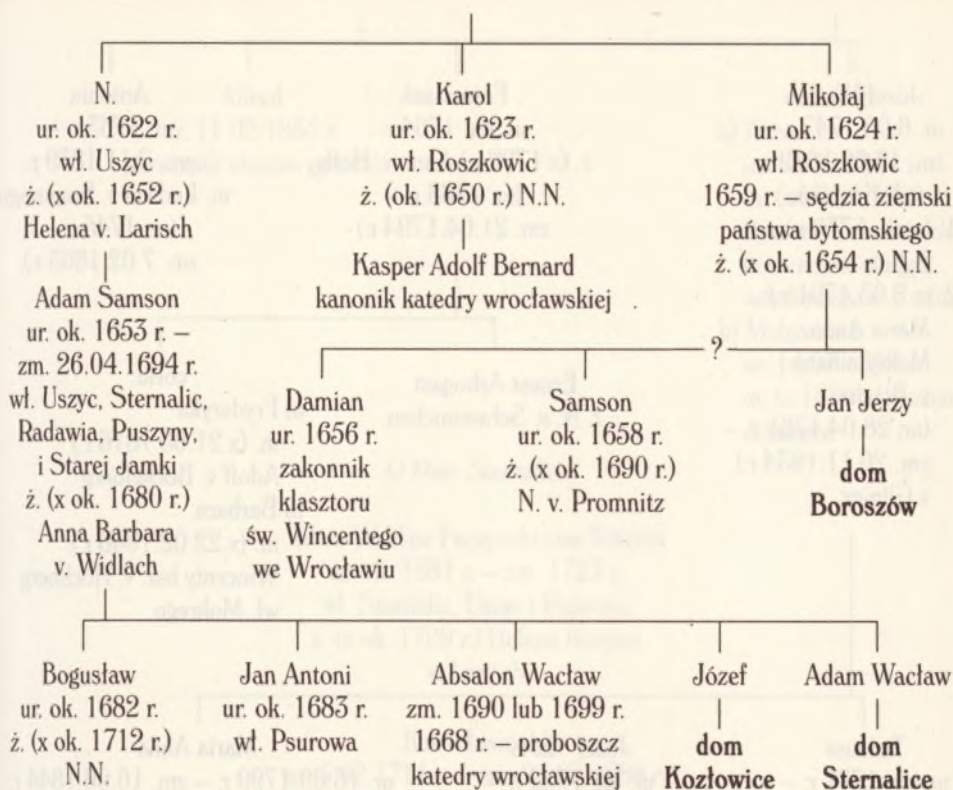
ks. opolsko-raciborskiego

ż. (x ok. 1590 r.) N.N.

Jan Augustyn

ur. ok. 1591 r.

ż. (x ok. 1620 r.) N.N.

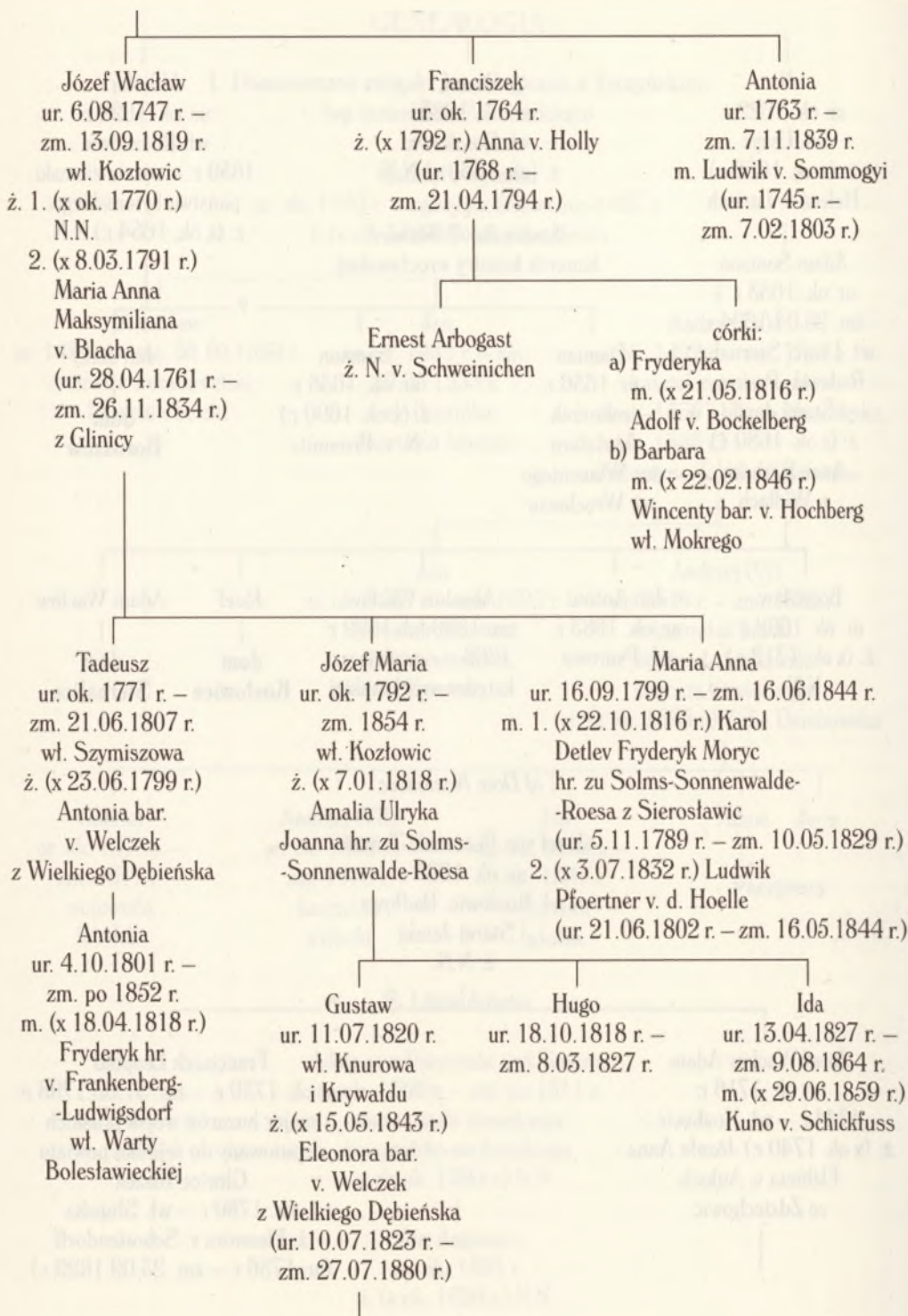

a) Dom Kozłowice

Józef von Paczenski-Tenczin
ur. ok. 1685 r.
wł. Kozłowic, Radłowa
i Starej Jamki
ż. N.N.

Józef Waclaw Adam
ur. ok. 1716 r.
1744 r. – wł. Kozłowic
ż. (x ok. 1740 r.) Józefa Anna
Elżbieta v. Aulock
ze Zdziechowic

Franciszek Leopold
ur. ok. 1730 r. – zm. 31.03.1798 r.
major huzarów wojsk pruskich
deputowany do sejmiku powiatu
Gliwice-Toszek
ok. 1780 r. – wł. Słupska
ż. Eleonora v. Sebottendorff
(ur. 1756 r. – zm. 23.09.1829 r.)

Alfred
ur. 11.02.1855 r.
porucznik ułanów gwardii

córki:

- a) Anna
ur. 13.08.1844 r.
m. (x 27.09.1869 r.)
Ryszard Schoenbeck
komendant okręgu
wojskowego w Berlinie
- b) Małgorzata
ur. 14.07.1859 r.
m. (x 1886 r.) Gustaw
Adametz

b) Dom Sternalice

Adam Wacław Paczyński von Tenczin
ur. ok. 1681 r. – zm. 1723 r.
wł. Sternalic, Uszyc i Psurowa
ż. (x ok. 1709 r.) Helena Rozyna
v. Larisch

Karol Leopold
ur. 5.02.1711 r. – zm. 25.02.1788 r.
wł. Sternalic
ż. (x 5.02.1732 r.) Anna Maria
Makowetzka
(zm. 30.09.1794 r.)

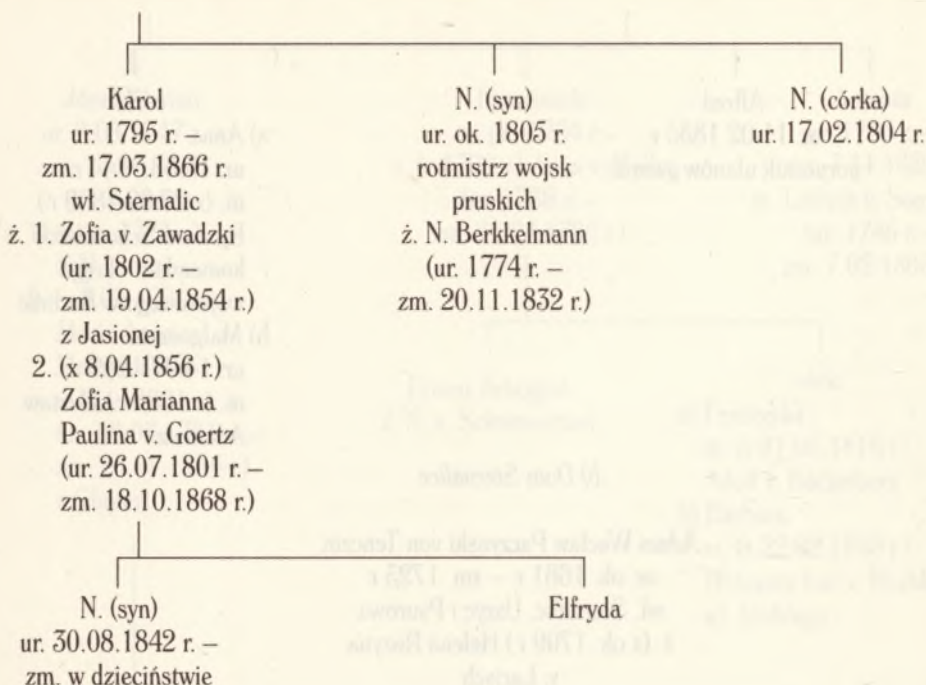
Karol
ur. ok. 1736 r.
wł. Sternalic
ż. (ok. 1766 r.) Józefa
bar. v. Ruesch
(ur. 1746 r.)
– zm. 1.11.1818 r.)

Feliks
ur. ok. 1739 r.
– zm. 1793 r.
ż. (x 18.11.1788 r.)
N. v. Blacha

Teresa
ur. ok. 1737 r.
m. Karol Józef
v. Wallhoffen

Franciszek
ur. ok. 1770 r.
wł. Sternalic do 1818 r.
ż. (x 24.09.1795 r.)
Fryderyka v. Stockmann

Katarzyna
ur. ok. 1772 r. –
zm. 20.05.1805 r.
m. Leopold bar.
v. Hochberg
z Mokrego

c) Dom Boroszów

Jan Jerzy von Paczyński und Tenczin

ur. 1666 r. – zm. 1727 r.

wł. Starego Olesna

ż. 1. Anna v. Frankenberg

2. Rozyna v. Aulock

z Marcinkowic

(ur. 1672 r. – zm. 1727 r.)

Jerzy Henryk

ur. przed 18.04.1695 r. – zm. 28.06.1778 r.

wł. Starego Olesna i Boroszowa

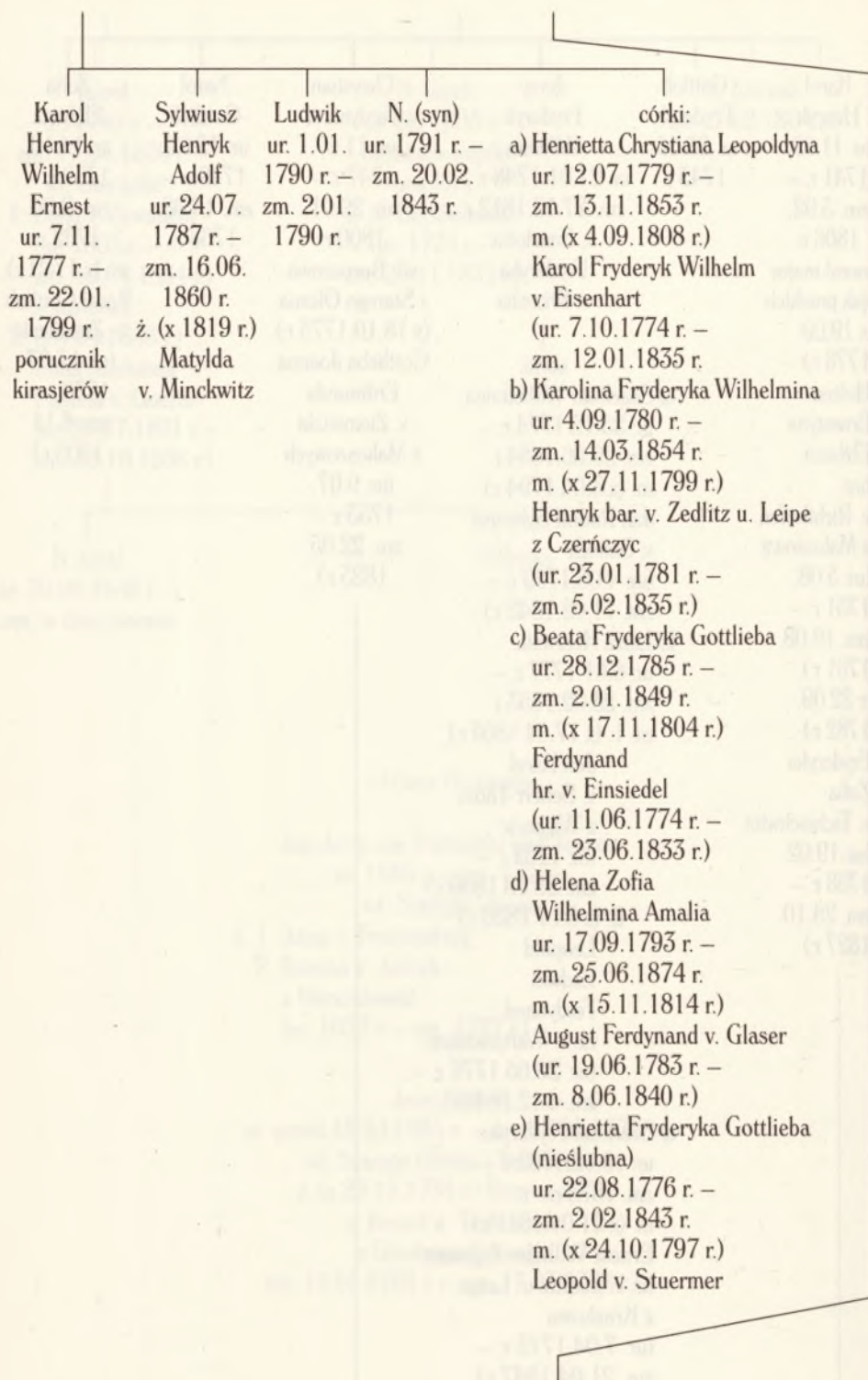
ż. (x 29.10.1738 r.) Rozyna Zofia

v. Kessel u. Tscheutsch

z Głuchowa Górnego

(ur. 10.01.1708 r. – zm. 17.03.1768 r.)

Karol Henryk ur. 11.09. 1741 r. – zm. 3.02. 1806 r. generał-major wojsk pruskich ż. 1. (x 19.09. 1776 r.) Helena Ernestyna Elżbieta bar. v. Richthofen z Małuszowa (ur. 5.08. 1751 r. – zm. 19.08. 1781 r.) 2. (x 22.09. 1782 r.) Fryderyka Zofia v. Tschischwitz (ur. 19.02. 1758 r. – zm. 28.10. 1827 r.)	Gottlob Fryderyk ur. 23.05. 1743 r. ż. 1. (x 19.09. 1776 r.) Helena Ernestyna Elżbieta bar. v. Richthofen z Małuszowa (ur. 5.08. 1751 r. – zm. 19.08. 1781 r.) 2. (x 22.09. 1782 r.) Fryderyka Zofia v. Tschischwitz (ur. 19.02. 1758 r. – zm. 28.10. 1827 r.)	Jerzy Fryderyk Wilhelm ur. 21.01.1746 r. – zm. 27.12.1812 r. ż. Szarlotta Fryderyka v. Prittwitz córci: a) Szarlotta Wilhelmina ur. 25.12.1774 r. – zm. 29.06.1854 r. m. (x 3.04.1794 r.) Jan Rudolf Sylwiusz v. Salisch (ur. 4.08.1769 r. – zm. 11.02.1842 r.) b) Luiza Henrietta ur. 6.01.1777 r. – zm. 23.02.1853 r. m. 1. (x 17.04.1805 r.) Jan Karol v. Seherr-Thoss z Wigancic (ur. 1769 r. – zm. 28.08.1809 r.) 2. (x 8.07.1826 r.) Leopold Ludwik Ferdynand hr. v. Wartensleben (ur. 26.05.1775 r. – zm. 6.12.1840 r.) c) Szarlotta Fryderyka ur. 19.12.1782 r. – zm. 1873 r. m. (x 21.01.1811 r.) Ernest Wilhelm Zygmunt hr. v. Zedlitz u. Leipe z Kraskowa (ur. 7.04.1775 r. – zm. 21.04.1847 r.)	Chrystian Ferdynand ur. 11.07. 1747 r. – zm. 29.01. 1800 r. wł. Boroszowa i Starego Olesna (x 18.10.1773 r.) Gottlieba Joanna Erdmunda v. Ziemietzki z Makoszowych (ur. 9.07. 1753 r. – zm. 22.05. 1825 r.)	Karol Gottlieb ur. 12.01. 1749 r. – zm. 14.08. 1768 r. m. (x 1759 r.) Karol Gottlieb v. Ziemietzki (ur. 17.07. 1736 r. – zm. 6.11. 1805 r.)	Zofia Elżbieta ur. 14.10. 1739 r. – zm. 2.04. 1762 r. m. (x 1759 r.) Karol Gottlieb v. Ziemietzki (ur. 17.07. 1736 r. – zm. 6.11. 1805 r.)
---	--	---	---	---	--

Chrystian Ferdynand Jerzy ur. 17.04. 1780 r. – zm. 5.08. 1780 r.	Gottlob Fryderyk Ferdynand ur. 5.03.1778 r. – zm. 11.11. 1839 r. wł. Boroszowa, Gwoździan i Pawłowic Gorzowskich ż. (x 15.05. 1805 r.) Beata Fryderyka Chrystiana v. Ziemietzki (ur. 8.10.1875 r. – zm. 26.04.1834 r.) 2 córki 4 synów	Chrystian Fryderyk Wilhelm ur. 5.12. 1781 r. – zm. 31.03. 1854 r. wł. Strzałkowej ż. (x 13.11. 1811 r.) Henrietta Krystyna Julianna Hoffmann (ur. 25.03. 1795 r. – zm. 22.04. 1843 r.) 3 córki	Ferdynand Jan Jerzy ur. 17.07. 1783 r. – zm. 12.11. 1845 r. wł. Głowaczowa ż. (x 30.09. 1805 r.) Gottlieba Beata Fryderyka v. Reibnitz (ur. 26.05. 1785 r. – zm. 2.01. 1851 r.) 5 córek 5 synów	córki: a) Gottlieba Ernestyna Chrystiana ur. 13.06.1786 r. – zm. 20.03.1792 r. b) Luiza Joanna Gottlieba 8.04.1789 r. – zm. 17.06.1791 r. c) Chrystiana Luiza Erdmunda ur. 29.07.1792 r. – zm. 21.08.1867 r. m. (x 5.12.1824 r.) Jan Kajetan v. Dahlen (zm. 7.03.1839 r.) d) Ernestyna Zofia Wilhelmina ur. 17.03.1795 r. – zm. 17.04.1847 r.

3. Linia Jerzego

Jerzy von Paczynski und Tenczin

ur. ok. 1561 r.

wł. Wolęcina

ż. (x ok. 1588 r.) Katarzyna v. Warkotsch

|
Sambor

ur. ok. 1590 r.

ż. (x ok. 1618 r.) Dorota v. Boye

Jan Stanisław (Stanisław)

ur. ok. 1618 r.

ż. (x ok. 1645 r.) Marianna
v. Larisch u. Ellguth

Adam

ur. ok. 1619 r.

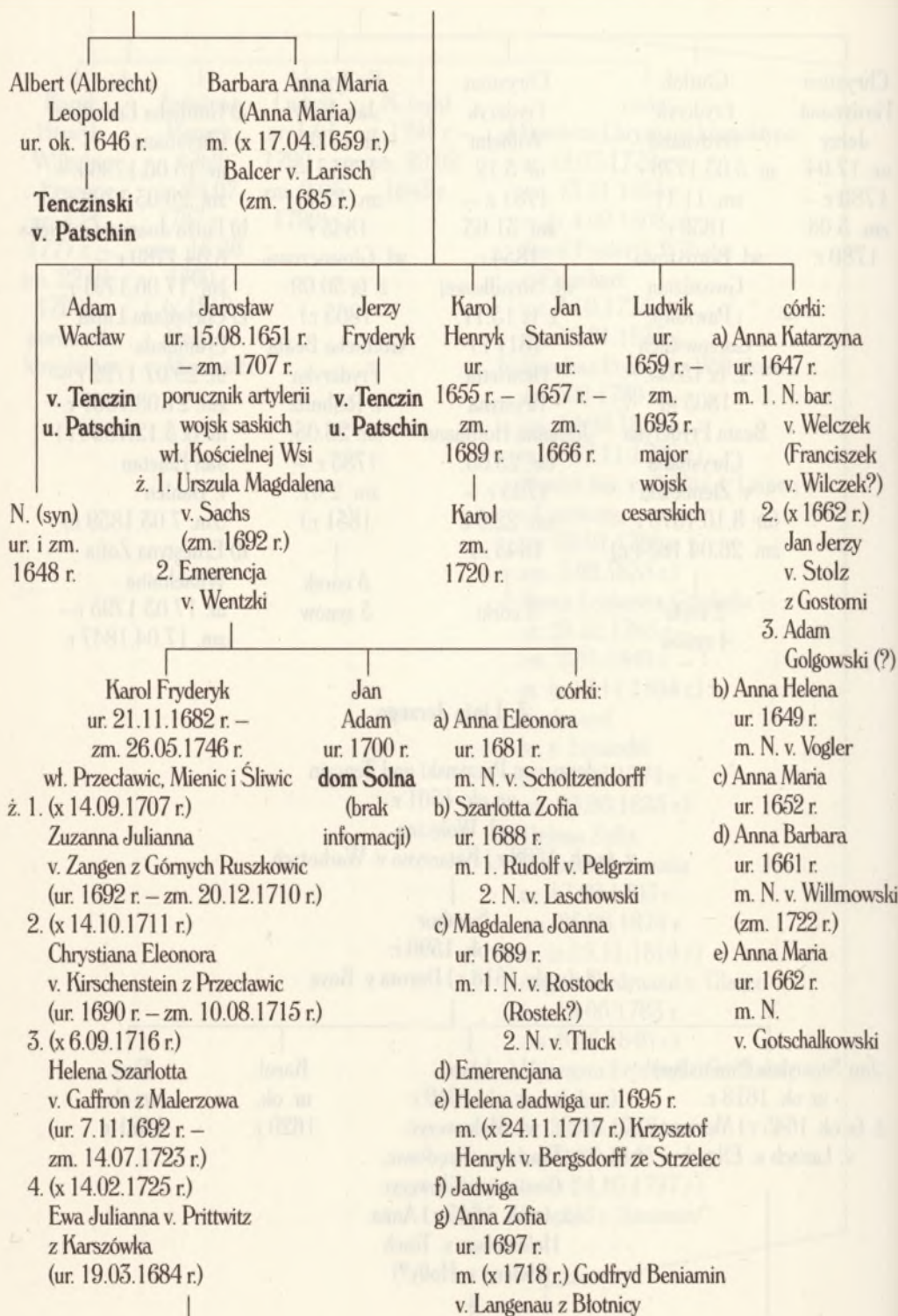
wł. Makowczyc,
Warłowa, Rzędowic,
Gosławic i Głowczyc
ż. (x ok. 1645 r.) Anna
Helena bar. v. Trach
(Helena v. Holly?)
|

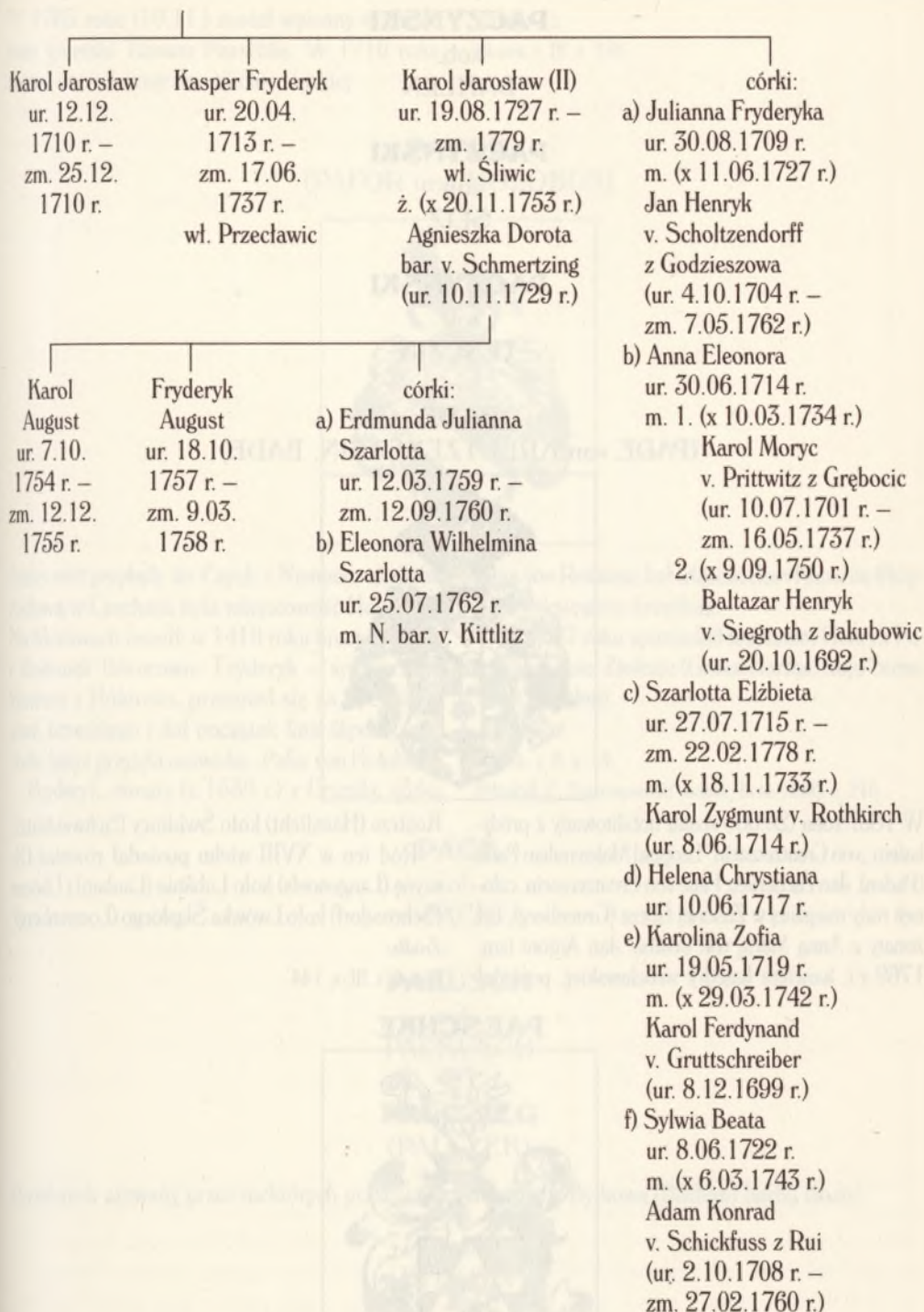
Karol

ur. ok.
1620 r.

Ewa

ur. ok.
1621 r.

PACZYNSKI

zob.

DAHLEN

PACZYNSKI

zob.

SLIZ

PACZYNSKI

zob.

TENCZIN

PADE

(PADE von KREUTZENSTEIN, BADE)

W 1667 roku (25.08.) został nobilitowany z predykatem „von Creutzenstein” Leopold Maksymilian Pade (Paden). Jan Zachariasz Pade von Creutzenstein, członek rady miejskiej w Zielonej Górze (Gruenberg), był żonaty z Anną Marią von Jeutha. Jan Antoni (zm. 1769 r.), kanclerz katedry wrocławskiej, posiadał

Kostrze (Haeslicht) koło Świdnicy (Schweidnitz).

Ród ten w XVIII wieku posiadał również Olżynę (Langenoels) koło Lubania (Lauban) i Uboczę (Schossdorf) koło Lwówka Śląskiego (Loewenberg).

Źródła:

Błażek, t. III, s. 144

PAESCHKE

W 1703 roku (10.11.) został wpisany w czeski stan rycerski Tomasz Paeschke. W 1710 roku został on zaliczony do szlachty śląskiej.

Źródła:
Blažek, t. III, s. 144

PAFOR
(PAFOR und HOLOBUS)

Stary ród przybyły do Czech z Niemiec, siedzibą rodową w Czechach była miejscowość Holovous. Na Morawach osiedli w 1418 roku bracia Paszek i Bohunek Bavorowie. Fryderyk – syn Jerzego Bawora z Holovous, przeniósł się na teren księstwa brzeskiego i dał początek *linii śląskiej* tego rodu, która przyjęła nazwisko „Pafor von Holobus”.

Fryderyk, żonaty (x 1536 r.) z Urszulą, córką

Jana von Reibnitz, był właścicielem Kopania (Kopen) w księstwie brzeskim.

W 1627 roku sporządził testament Henryk Pafor, właściciel Zielenic (Gruen Hartau) koło Strzelina (Strehlen).

Źródła:
Blažek, t. II, s. 44

Pilnáček J., Staromoravští rodové, Brno 1996, s. 210

PAGK

zob.

PACK

PAKUSCH

zob.

PACKUSCH

PALCZIEG

(PALCZEK)

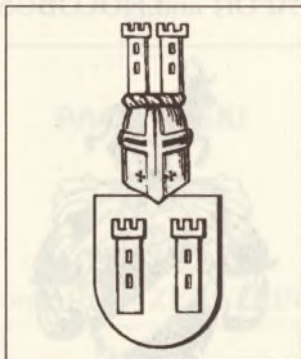
Przydomek używany przez niektórych przedstawicieli panów z Bytkowa (Bittkow) herbu Kozieł.

zob.

BITKOW

(z) PALCZOWIC

zob.

SASCHOWSKI**PALCZOWSKI**

Stary ród pochodzący z Górnego Śląska, herbu Wieże (Reszyca), osiadły na pograniczu oświęcimsko-górnośląskim, znany z XV wieku.

W 1399 występuje w dokumentach Tomasz Palczowski, w 1406 roku sędzia ziemski oświęcimski. Z tego okresu zachowała się jego pieczęć. W latach 1410–1441 właścicielem Palczowic był

Jakub Palczowski. Inny Jakub, żonaty z Ofką N., w 1459 roku był ostatnim właścicielem tej miejscowości. Palczowice przeszły w ręce Palczowskich herbu Orla (Szaszor).

Źródła:

Pilnáček, t. II, s. 405

PALCZOWSKI

Stary ród księstwa oświęcimskiego herbu Orla (Szaszor), pochodzący ze wspólnego pnia z Saschowskimi i Gieraltowskimi. Prawdopodobnie przejęli Palczowice po Palczowskich herbu Wieże. W XVI wieku znani z terenu całego księstwa opolsko-raciborskiego.

Pierwszym właścicielem Palczowic z tego rodu

był notowany w dokumentach około 1494 roku Mikołaj Palczowski. Od 1507 roku występuje w dokumentach Jakub Palczowski, który w 1521 roku procesuje się ze swoim krewnym Piotrem Gieraltowskim. Jakub miał również majątki koło Wadowic, które w rękach jego potomków były aż do 1595 roku.

Jan Palczowski w 1558 roku był sędzią pszczyńskim. Majątek Mokre (Mokrau) koło Pszczyny (Pless) w 1554 roku posiadał Jan (ten sam?), żonaty (x ok. 1548 r.) z Anną, siostrą Piotra i Jana Kozłowskich. Jego syn – Krzysztof w latach 1556–1558 był proboszczem w Mikołowie (Nikolai). Córka – Katarzyna była żoną (x ok. 1559 r.) Mikołaja Pogorskiego.

Źródła:

Pilnáček, t. II, s. 405–406

Rauscher, nr 4, 13, 52, 53, 60, 62, 74, 76, 106, 164, 180, 185, 195, 199, 201, 203, 205, 206, 208, 211, 212, 214, 241, 258, 275, 279, 281, 283, 285, 289, 302, 303, 330, 347, 349–351, 353, 354, 356, 361, 365, 382, 403, 408, 409, 411, 421, 430, 495

Uruski, t. XIII, s. 180–181

PALFFY (PALFFY ab ERDOED)

Herb hrabiowski

Stary rycerski ród węgierski osiadły również w Austrii. Protoplastą rodu był Paulus Konth, znany z dokumentów z 1383 roku. Jego syn o tym samym imieniu przyjął nazwisko „Palffy” (syn Pawła) i predykat „ab Erdoed”. W 1581 roku (25.04.) bracia Tomasz, Mikołaj, Jan i Stefan uzyskali tytuł węgierskich baronów. W 1587 roku otrzymali tytuł hrabiów węgierskich, a w 1599 roku (14.07.) – hrabiów Rzeszy (Reichsgraf).

Na Śląsku w 1667 roku właścicielem zamku i państwa Stara Kamienica (Altkemnitz) koło Jeleniej Góry (Hirschberg) był Mikołaj hr. Palffy, rycerz Orderu Złotego Runa, palatyn królestwa

Węgier i starosta Bratysławy (Pressburg). Żonaty (x 1680 r.) z Marią Eleonorą bar. von Weichs, miał dwóch synów: Mikołaja Józefa – członka rady cesarskiej i dowódcę regimentu dragonów cesarskich, żonatego z Julianną hr. Sornana, który zginął we Włoszech 9.08.1706 roku; Jana – generała wojsk cesarskich, żonatego z Teresą hr. von Czobur (?).

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 172–174

Blažek, t. II, s. 88

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 133–135

GENEALOGIA

Paweł Palffy

ż. Judyta Erdoed

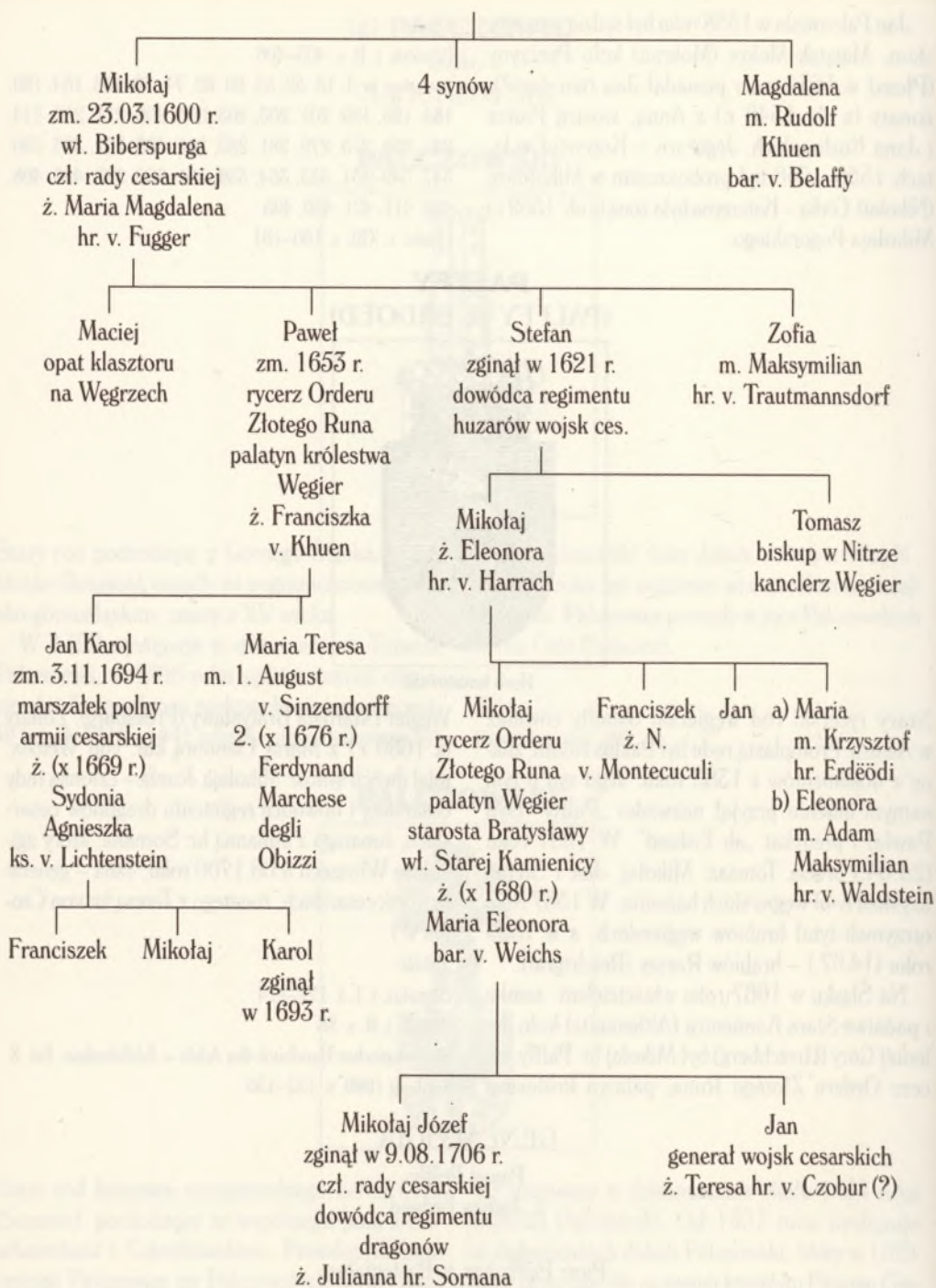
|

Piotr Palffy bar. v. Berlenfalva

ok. 1520 r.

ż. Zofia c. Mikołaja Derffy i Perpetui Batyani

|

PALM

Ród nieznanego pochodzenia. W państwie Habsburgów było kilka rodów (m.in. książęcy) o tym nazwisku. W latach 1721–1773 Maria Elżbieta bar. von Palm, żona Jana Baptysty Maksymiliana bar. von Zuana, była właścicielką Benešova (Beneszów, Beneschau).

Nazwisko znane również w Polsce – Jakub (zm.

po 1837 r.), syn Jakuba i Katarzyny von Wennen, urodzony w 1784 roku w Cieszynie (Těšín, Teschen), od 1807 do 1831 roku był oficerem armii Księstwa Warszawskiego, a następnie Królestwa Polskiego. Miał syna – Juliana.

Źródła:

Uruski, t. XIII, s. 184

PALMENCRON

(PFEIFFER von PALMENCRON)

Według Zedlitz, ród przybyły w XVI wieku na Śląsk ze Szwecji.

W 1713 roku (6.04.) wpisany został w czeski stan rycerski z predykatem „von Palmencron” Chrystian Pfeiffer (ur. 12.11.1655 r.), syn Jana Pfeiffera – członka rady miejskiej Namysłowa (Namslau). Zmarł w 1738 roku (8.08.) we Wrocławiu (Breslau), jako członek rady książąt Schleswig-Holstein. Żonaty był trzykrotnie: 1. (x 16.01.1685 r.) z Anną Rozyną Gudert, 2. (x 20.01.1717 r.) z Anną Rozyną Teschner, wdową po N. Gudert (?), 3. (x 16.05.1728 r.) z Joanną Eleonorą Obermann. Z pierwszą żoną miał dwóch synów: Chrystiana Ferdynanda i Chrystiana Beniamina, zaś z trzecią żoną jednego – Karola Chrystiana. Synowie posługiwali się jako nazwiskiem tylko predykatem.

Chrystian Ferdynand (ur. 16.01.1688 r.), żonaty z N.N., miał dwie córki. Chrystian Beniamin (ur. 1697 r.), żonaty z Heleną Zofią von Mutschelnitz z Czartowic (Tschertwitz) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), którą to miejscowość wniosła mu w wianie, miał jedną córkę oraz N. syna, zmarłego w dzieciństwie. Karol Chrystian (ur. 1730 r.) zmarł 2.05.1792 roku jako ostatni z rodu.

Źródła:

Zedlitz, t. V, s. 358

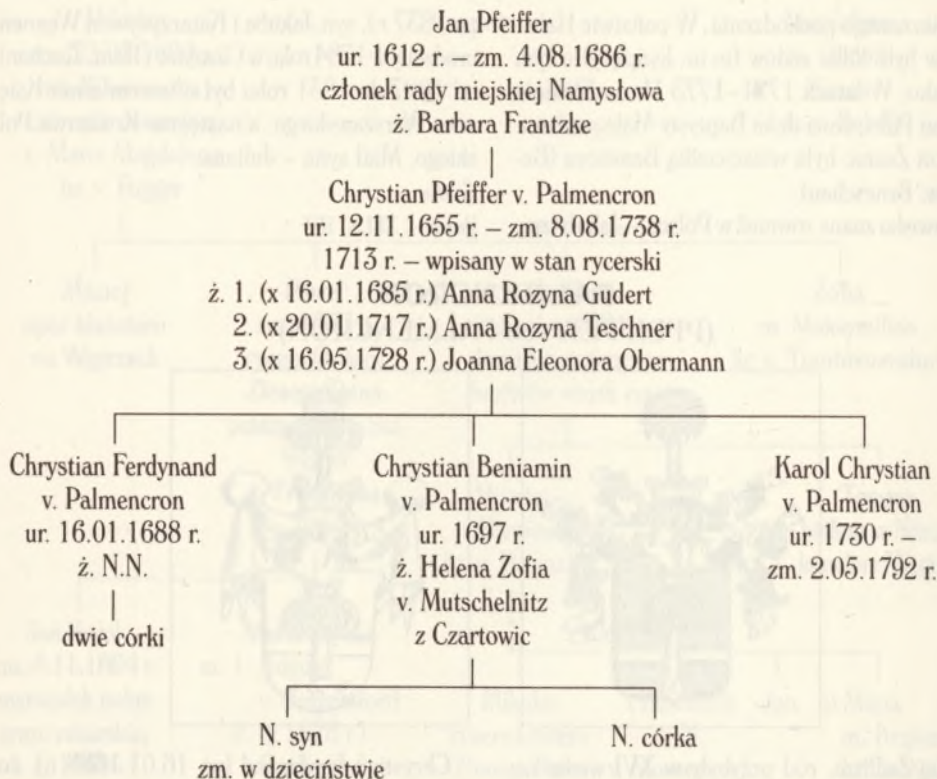
Sinapius, t. II, s. 856

Blažek, t. III, s. 33

Schles. Wappenbuch, szp. 98

Doerr, s. 198

GENEALOGIA

PALMERI

zob.

PALMGARTEN

PALMGARTEN

(PALMERI)

Ród szwedzki początkowo nazywający się Palmeri, osiadły na Śląsku w pierwszej połowie XVII wieku. Na Śląsk przybył, prawdopodobnie razem z biskupem wrocławskim Karolem Ferdynandem Wazą, Mikołaj Palmeri von Palmgarten, tajny radca i kanclerz biskupa wrocławskiego. Nabył Kobielię (Kuehschmalz) koło Grodkowa (Grottkau).

Żonaty z Marią Katarzyną von Weller z Garatshausen w Bawarii, miał tylko córkę – Marię Konstancję (ur. 1641 r.), żonę Jana Zygmunta von Ullersdorf, asesora sądu ziemskiego hrabstwa kłodzkiego.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 856

GENEALOGIA

N. Palmeri

ż. N. Hilschenthaler

ze Szwecji

|

N. Palmeri v. Palmgarten

ż. N. v. Ollschoner

z Grundweg

w Szwecji

|

Mikołaj Palmeri v. Palmgarten

tajny radca i kanclerz

biskupa Karola Ferdynanda Wazy

wł. Kobieli

ż. Maria Katarzyna v. Weller

z Garatshausen w Bawarii

|

Maria Konstancja

ur. 1641 r.

m. Jan Zygmunt v. Ullersdorf

PALOCSAI

zob.

PLAWETZKI**PANČIŘ**

zob.

SMOYN**PANEK**

Nazwisko to pojawia się w dokumentach tylko raz w XVI wieku. W 1524 roku (25.04.) Anna Pankowa odstąpiła przez swojego pełnomocnika Jerzego von Pogrell dział we wsi Dolna (Dollna) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) Jerzemu Nawoyowi z Dolnej (Dollna).

Nie wiadomo, czy pochodziła z Panków mało-

polskich, czy też, jak sugeruje to Pilnáček, była przedstawicielką rodu von Pange.

Źródła:

Pilnáček, t. II, s. 402

Landbuecher Opp.-Rat., nr 92

C.D.S., t. VI, nr 516

PANEWITZ

zob.

PANNWITZ

PANGE (BAUMGARTEN)

Ród prawdopodobnie miejscowego pochodzenia, znany od początków XV wieku z księstwa niemodlińskiego. W XV wieku używali nazwiska Baumgarten (zob.). Według Pilnáčka, pochodzili z miejscowości Pangow koło Namysłowa (Namslau). Informacja ta nie jest pewna, gdyż w okolicy Namysłowa nie ma miejscowości o takiej lub podobnej nazwie. Istnieje w księstwie oleśnickim Pagów (Pangau) koło Bierutowa (Bernstadt), ale brak wiarygodnych informacji, że ród pochodził z tej miejscowości.

W 1403 roku N. Pange był właścicielem Szydłowca (Schedlau) koło Niemodlina (Falkenberg). W 1409 roku Konrad Pange kupił od Jerzego von Breitenbuch połowę majątku w Sadach (Baumgarten) koło Niemodlina (Falkenberg), w 1427 roku drugą połowę kupił Jan Pange z synami. Od tej pory ród ten używał zastępczego nazwiska „Baumgarten” (zob.).

Do nazwiska „Pange” wrócili w początkach XVI wieku. Jan Pange von Baumgarten, używający zamiennie w dokumentach czeskich nazwiska „Baumgarsky” vel „Bungarsky”, występuje jako świadek w dokumentach w latach 1520–1521, w 1533 roku sprzedał Henrykowi von Warkotsch Przechód (Psychod), a następnie kupił Wydrowice (Weiderwitz) – obydwie miejscowości w księstwie niemodlińskim.

W 1553 roku Jan Pange był właścicielem Borzysławic (Borislawitz) koło Koźła (Cosel). W 1558 roku Jan Pange sen. (ten sam?) von Baumgarten występuje jako świadek w dokumentach opolskich. Żonaty był z Elżbietą, córką Jerzego Strzeli z Dzielaw (Dzielau) koło Koźła (Cosel).

Jan sen. Pange (inny?, druga żona?), żonaty był (x 1560 r.) z Zofią, córką zmarłego Henryka von Stolz z Gostomi (Simsdorf) koło Prudnika (Neustadt). Jan (który?) w 1560 roku posiadał w Opolu (Oppeln) dom. Zuzanna – córka zmarłego Jana Pange otrzymała w 1559 roku od męża Jerzego von Stolz z Gostomi (Simsdorf) wiano na Krobu-

szu (Krobusch) koło Prudnika (Neustadt). Jadwiga – siostra Zuzanny, była żoną (x ok. 1562 r.) Jerzego (innego) von Stolz z Gostomi (Simsdorf).

Jan jun., właściciel Wydrowic (Weiderwitz), był żonaty (x 1556 r.) z Sabiną von Beess z Malerzowic (Mahlendorf) koło Niemodlina (Falkenberg). W 1562 roku Jan i Wacław sądzą się z Henrykiem von Logau. W 1572 roku Jan Pange von Baumgarten, właściciel Jakubowic (Jakobsdorf) koło Niemodlina (Falkenberg), kupił od Florentyny, córki Zygmunta Dobischowskiego – żony Fryderyka Nawoya, Tułowice (Tillowitz) w księstwie niemodlińskim. W 1573 roku sprzedał Jakubowice (Jakobsdorf) i Wydrowice (Weiderwitz) radzie miejskiej Niemodlina (Falkenberg).

W 1575 roku w księgach ziemskich opolsko-raciborskich występuje rodzeństwo: Jan, Wacław i Zuzanna Pange. Wacław w 1577 roku był właścicielem Sadów (Baumgarten). W tym samym roku wierzyciele Jana Pangi z Tułowic (Tillowitz) sprzedali (za długi?) plac „Hoszkowski” w Niemodlinie (Falkenberg), położony pomiędzy bramą miejską a cmentarzem (? krchovem), z łąnem ziemi i budynkami oraz dwa stawy rybne zwane „Radieszki” i „Stary”, położone na terenie Szydłowa (Schiedlow) i rozliczyli się z Wacławem Pangą.

W 1595 roku Jan sędzi się z Polykseną von Necher. Zuzanna, wdowa po Jerzym von Stolz z Krobusza (Krobusch), spisała w 1584 roku testament.

Ród wymarł w połowie XVII wieku, w 1683 roku spadkobiercy sprzedali majątek Żygfredowi Fryderykowi von Zierotin.

Źródła:

Pilnáček, t. II, s. 402

C.D.S., t. XXXIII, s. 45, 49

Štöber J., Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského (1303) 1457–1731, (w:) Sborník archivních prací, t. 47:1997, č. 2, nr 34–35, 72, 80–81

Frankenberg F., Chronik der Herrschaft Tillowitz und des Geschlechtes ihrer Besitzer der Grafen v. Frankenberg-Ludwigsdorf..., Tillowitz 1885 (na prawach rękopisu), s. 1–3

PANKUCH

zob.

PFANNKUCHEN

PANNEWITZ

(PANNWITZ)

Mieszczanie z Niemczy (Nimptsch) na Dolnym Śląsku. Protoplastą rodu był Melchior Pannwitz (zm. 1633 r.), mieszczanin i rzeźnik w Niemczy (Nimptsch). W 1785 roku (14.06.) Fryderyk Juliusz Pannwitz, właściciel Jakubowa (Jakobskirch) w księstwie głogowskim, otrzymał szlachectwo

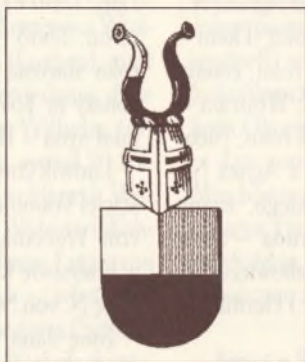
pruskie. W 1788 roku (4.04.) otrzymał inkolat śląski ze zmianą nazwiska na „Pannewitz”.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 149–150

PANNWITZ

(PANEWITZ, PANWITZ, PANOWITZ)

Stary ród łżycki pochodzący z miejscowości Panowitz (Pannwitz) koło Budziszyna (Bautzen). W dokumentach po raz pierwszy występuje w 1276 roku rycerz Theodoricus (Ticzco, Tizzonis) de Pannewitz, syn Dietmara (zm. przed 1276 r.).

Według Jurka, na Śląsku pojawili się w drugiej połowie XIII wieku i już w XIV wieku dzielili się na kilka linii. Pierwszymi, według niego, byli Ludwik i Werner von Pannewitz przebywający na dworze książąt wrocławskich Henryka IV Probusa i Henryka V Grubego, oraz Otto i Wolfram na dworze księcia Przemka żagańskiego. Według Zedlitza, w 1297 roku Wolfram von Panwitz występuje jako świadek sprzedaży majątku Rożnów (Rosen) koło Byczyny (Pitschen). W 1305 roku na uniwersytecie w Bolonii studiował Theodoricus (Ticzco) de Panwitze, późniejszy (w latach

1305–1345) kanonik kolegiaty opolskiej, głogowskiej i wrocławskiej. W 1312 roku w dokumencie podziału księstwa głogowskiego pomiędzy książąt Henryka, Jana i Przemka jako świadkowie występują „Wolneramus de Panowicz dictus de Sprotavia” i „Wolneramus de Panowicz qui rufus dicitur” (Wolneramus zwany Pannwitz ze Szprotawy i Wolneramus Pannwitz nazywany rudym).

Szczegółową genealogię rodu w XIII i XIV wieku omówił T. Jurek. Nieco inne informacje podaje starsza literatura, m.in. Sinapius.

**Linia z Krasnowic (Rengersdorf)
i Wambierzyc (Albendorf)**

(według Sinapiusa i starszej literatury)

Była to najstarsza linia z hrabstwa kłodzkiego, podzielona później na wiele domów.

W połowie XIV wieku znani są w tym hrabstwie trzej bracia: Wolfram, Titzko (Teodor) i Niczco (Mikołaj).

Wolfram był około 1341 roku burgrabią kłodzkim, miał synów: Wolframa jun. – znanego z dokumentów z 1371 roku, Macieja – doktora dekretów i około 1367 roku kanonika wrocławskiego (?) i Jana – znanego z dokumentów z 1346 roku.

Niczco (Mikołaj) – najmłodszy brat Wolframa, był w 1340 roku kanonikiem katedry wrocławskiej, a w 1346 roku kanclerzem kapituły wrocławskiej. Przedtem był założycielem i proboszczem parafii w Krasnowicach (Rengersdorf).

Średni – Titzko (Teodor), miał siedmiu synów i dwie córki: Titzko jun., żonaty z Anną N. – miał syna Denharda, żonatego z Enedą vel Agnetą N.; Jan – znany z dokumentów z 1384 roku; Tham – znany z dokumentów z 1362 i 1366 roku, żonaty z Elske, siostrą Dittricha von Predel; Wolfram – znany z dokumentów z 1366 i 1384 roku; Nicol – kontynuował ród; Otto – żonaty z Agnes N.; Mateusz – rycerz zakonu maltańskiego, znany z dokumentów z 1359 roku; Gertruda – żona Ottona von Haugwitz z Biskupic (Piszkowice, Pischkowitz); Jutta – żona (x ok. 1381 r.) Hermanna von Reichenbach.

W 1366 roku (1.03.) bracia: Ticzco jun., Tham, Wolfram, Otto i Nicol potwierdzają nadania swojego ojca Ticzco na rzecz altarysty św. Katarzyny w kościele Rinharz (Rengersdorf – Krasnowice?).

Nicol – piąty syn Ticzca, żonaty (x ok. 1371 r.) z Elską, córką Wacława von Zebotin (?), miał dwóch synów: Mikołaja (Nicol) jun. i Jana (Hans). Obaj bracia byli fundatorami kościoła w rodowych Krasnowicach (Rengersdorf).

Jan (zm. po 1416 r.) – syn Nicola, miał trzech synów: Jana jun., Mikołaja i Krzysztofa.

O Krzysztofie nic nie wiadomo, Mikołaj miał syna – Walentyna zwanego Preske. Walentyn, żonaty z Małgorzatą von Hoernick, miał tylko dwie córki: Annę – drugą żonę Jana von Daniel z Górnej Jaszkówki (Ober Hannsdorf) i Dorotę – żonę Jana von Reichenbach (Rechenbach?) z Drogośławia (Kunzendorf) w hrabstwie kłodzkim.

Jan jun. (zm. po 1437 r.), miał dwóch synów: Jana i Ottona. Młodszy – Otto, właściciel Krasnowic (Rengersdorf), był żonaty z Barbarą von Rohn (Rohr?). Starszy – Jan, właściciel Wambierzyc (Albendorf), pod koniec XV wieku starosta kłodzki i ziebicki, żonaty z Katarzyną von Hochberg ze Starej Kraśnicy (Alt Schoenau) koło Złotoryi (Goldberg), miał czterech synów: Henryka sen., Krzysztofa, Ludwika i Jerzego, z których ród kontynuowali Henryk sen. i Ludwik.

Henryk sen. – żonaty (x 1533 r.) z Katarzyną von Hochberg z Dobrocina (Guettmannsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), miał dziewięciu synów: Fryderyka (ur. 1534 r.), Jana I (ur. 1536 r.), Jana II (ur. 1537 r.), Henryka I (ur. 1538 r.), Henryka II (ur. 1540 r.), Kaspra (ur. 1542 r.), N. (ur. i zm. 1550 r.), Sebastiana (ur. 1551 r.) i Melchiora (ur. 1553 r.). Jan II (zm. 1588 r.) był w 1584 roku starostą hrabstwa kłodzkiego. Sebastian – żonaty (x 1573 r.) z Magdaleną von Reideburg, miał syna – Henryka (ur. 1574 r.).

Ludwik (zm. 1567 r.) – brat Henryka sen., właściciel Wambierzyc (Albendorf), żonaty z Anną bar. von Weissbach z Wilkanowa (Woelfersdorf) w hrabstwie kłodzkim, miał dwie córki: Elżbietę, żonę N. von Stiellfried i Barbarę (zm. po 1583 r.) – żonę Jana von Reibnitz, właścicielkę Baldwinowic (Belmsdorf) koło Żąbkowic Śląskich (Frankenstein) oraz syna – Salomona, który odziedziczył Wambierzyc (Albendorf). Salomon, żonaty z Barbarą von Tschischwitz z Wojborza (Gabersdorf) w hrabstwie kłodzkim, miał m.in. dwie córki: Annę – żonę Jerzego von Ullersdorf i Małgorzatę – żonę Henryka von Ullersdorf.

W XVII wieku właścicielem Krasnowic (Rengersdorf) był Franciszek von Pannwitz, żonaty z N. von Ullersdorf.

Linia ze Starej Łomnicy (Alt Lomnitz)

Linia ta również dzieliła się na kilka domów. Założycielem linii był Henryk (I) von Pannwitz (Henryk II – syn Henryka sen. z linii z Krasnowic?), właściciel Starej Łomnicy (Alt Lomnitz) w hrabstwie kłodzkim. Żonaty z N. von Predel z Sarn (Scharfeneck) koło Kłodzka (Glatz), miał syna –

Henryka (II), właściciela Starej Łomnicy (Alt Lomnitz), żonatego z Heleną von Mosch z Gorzanowa (Arnsdorf, Grafenort) w hrabstwie kłodzkim. Jego syn – również Henryk (III), w 1632 roku komisarz ziemski księstwa świdnicko-jaworskiego, żonaty z Anną von Reichenbach z Piotrowic (Peterwitz) w hrabstwie kłodzkim, miał dwóch synów: Henryka Wilhelma i Jana Adolfa.

Henryk Wilhelm (zm. 1.11.1663 r.) odziedziczył po matce Piotrowice (Peterwitz) i Myślinów (Jaegendorf) koło Jawora (Jauer). Żonaty z Rozyną, córką Sebastiana von Schweidnitz z Piotrowic (Peterwitz), miał syna Henryka Wilhelma jun. (ur. 5.02.1651 r. – zm. 27.10.1697 r.), właściciela Górnych i Dolnych Piotrowic (Ober- und Nieder Peterwitz) i Lubiechowa (Hohenliebenthal) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty (x 5.02.1675 r.) z Anną Sabiną von Schweidnitz z Krzeczyna Wielkiego (Gross Krichen) koło Lubina (Lueben), miał dziesięcioro dzieci. Ojca przeżyły jedynie dwie córki i czterech synów: Baltazar Wilhelm (ur. 26.05.1679 r.) – student w Lipsku, zmarł 20.07.1699 roku, w wieku dwudziestu lat; Henryk Wilhelm – właściciel majątków koło Wołowa (Wohlau), żonaty (x 30.04.1711 r.) z Anną Luizą von Niebelschuetz; Abraham Fryderyk – właściciel Rusinowa (Rinnersdorf) koło Świebodzina (Schwiebus), żonaty (x 1719 r.) z N. von Niebelschuetz; Ernest Wilhelm; Rozyzna Elżbieta – żona Baltazara Zygmunta von Unruh z Kalinówki (Polach) koło Lubina (Lueben) i Słonego (Schloin) koło Zielonej Góry (Gruenberg); Sabina Eleonora – zmarła w młodości.

Jan Adolf (zm. 1681 r.) – brat Henryka Wilhelma, właściciel Górnego i Dolnego Wojborza (Ober- und Nieder Gabersdorf) i Jaszkowa (Hartmannsdorf), żonaty z Barbarą Elżbietą von Braun, miał m.in. córkę – Annę Rożynę (ur. 1660 r.), dwukrotnie zamężną: 1. (x 27.11.1680 r.) z Karolem Fryderykiem von Spiller (zm. 1681 r.), 2. (x 11.11.1682 r.) z Janem Fryderykiem von Debschitz, właścicielem Pieruszy (Peruschen) koło Wołowa (Wohlau) i Leśnej (Marklissa) koło Lubina (Lueben). Syn Jana Adolfa – Henryk Wilhelm (ur. 21.05.1659 r. – zm. 6.04.1694 r.), właściciel

Dolnego Wojborza (Nieder Gabersdorf), żonaty (x 28.04.1689 r.) z Chrystianą Elżbietą, córką Krzysztofa Ernesta von Uechtritz z Wrzeszowa (Froeschen) koło Wołowa (Wohlau), miał dwie córki i syna – Jana Ernesta, właściciela Dolnego Wojborza (Nieder Gabelsdorf), zmarłego bezdzietnie w 1717 roku. Część jego majątków przejęła linia saska von Pannwitz.

Linia z Miechowic Oławskich

W XV wieku właścicielem Miechowic Oławskich (Mechwitz) był N. von Pannwitz, żonaty z N. von Gregersdorf z Kondratowic (Kurtwitz) koło Strzelina (Strehlen). Jego synem był Kasper – właściciel Miechowic Oławskich (Mechwitz), żonaty (x ok. 1520 r.) z Chryzolitą von Uttwein. Kasper miał liczne potomstwo, m.in. córkę – Ludmiłę, żonę (pierwszą, x ok. 1548 r.) Jana von Sebotendorff, właściciela Wawrzeńczyc (Lorzendorf) koło Wrocławia (Breslau) i Witowic (Weigwitz) koło Olawy (Ohlau).

Jan von Pannwitz (syn Kaspra?), właściciel Miechowic Oławskich (Mechwitz), był krojczym cesarza Ferdynanda I, zaś Kasper był stolnikiem arcyksięcia Karola austriackiego. Obaj brali udział w pieszym turnieju rycerskim w Wiedniu (Wien).

Linia z Piskorzyna (Piskorsine) i Wikliny (Wikoline)

Na początku XVI wieku N. von Pannwitz, właściciel Piskorzyna (Piskorsine) koło Wołowa (Wohlau), żonaty z N. von Kottwitz, miał syna – N., właściciela Piskorzyna (Piskorsine), żonatego z N. von Kreckwitz z Brzeżan (Birkendorf) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Jego synem był Jan von Pannwitz (zm. 1615 r.), właściciel Piskorzyna (Piskorsine), sędzia dworski państwa Milicz (Militsch). Żonaty z N. von Mutschelnitz z Pelczyna (Polgsen) koło Wołowa (Wohlau), miał syna – Jana jun. (ur. 1602 r. – zm. 1660 r.), właściciela Piskorzyna (Piskorsine) i Wikliny (Wikoline), burgrabiego Wołowa (Wohlau). Żonaty (x ok. 1636 r.) z Marią von Luck z Wikliny (Wikoline), miał pięć córek i pięciu synów, z których dwóch zmarło przed ojcem. Pozostałe dzieci to: Jan Zygmunt, Krzysz-

tof Jerzy, Chrystian Fryderyk, Anna, Maria Katarzyna, Barbara Jadwiga, Małgorzata Helena i Elżbieta.

Oprócz wymienionych linii, w dokumentach występują liczni przedstawiciele innych linii, w tym saskiej, oraz osoby, których nie można powiązać z żadną linią. W 1410 roku w bitwie pod Grunwaldem po stronie krzyżackiej brali udział Henryk, Wolfram i Jan. Henryk w latach 1402–1412 występuje w dokumentach klasztoru w Henrykowie (Heinrichau), Wolfram w 1409 roku ufundował naczynia liturgiczne dla klasztoru minorytów w Kłodzku (Glatz).

W 1414 roku Baltazar i Henryk brali udział w soborze w Konstancji w orszaku księcia Ludwika brzeskiego.

Johann von Pannwitz, biskup tytularny „Symbaliensis”, był w latach 1457–1458 biskupem pomocniczym (sufraganem) we Wrocławiu (Breslau). W 1494 roku Mikulasz Panwicz był starostą „na nemcze” (Niemcza – Nimptsch?).

W 1500 roku Jadwiga, córka Jana von Pannwitz, była żoną Jana von Beess z Chróściny (Chroszczinna). Nicol Pannwitz był żonaty (x 1505 r.) z Urszulą, córką Krzysztofa von Reibnitz z Roztoki (Rohnstock) koło Jawora (Jauer). W 1529 roku Melchior von Pannwitz brał udział w obronie Wiednia (Wien) przed Turkami.

XIX–XX WIEK

Fryderyk Juliusz von Pannwitz (ur. Głogów, Glogau 14.12.1747 r. – zm. Łądek Zdrój, Bad Landec 14.12.1806 r.) – prawdopodobnie z linii saskiej, w 1785 roku (14.06.) uzyskał pruskie potwierdzenie starego szlachectwa i w 1788 roku (4.04.) inkolat śląski. Był właścicielem (do 1796 r.) Jakubowa (Jakobskirch) koło Głogowa (Glogau) i w 1788 roku Dolnej Bukowiny Bobrzańskiej (Nieder Buchwald b. Sagan) oraz Wilczyc (Barge) koło Żagania (Sagan). Żonaty z Szarlottą Eleonorą Fryderyką von Stosch (zm. Żagań, Sagan 19.03.1813 r.), miał trzech synów: Juliusza, Fryderyka i Henryka.

Juliusz (ur. Dolna Bukowina Bobrzańska, Nieder Buchwald 21.08.1788 r. – zm. Wrocław, Bre-

slau 19.08.1867 r.) – nadleśniczy królewski, żonaty (x 1813 r.) z Marią Luizą Elżbietą von Glau-bitz (ur. 30.11.1796 r. – zm. Wrocław, Breslau 28.01.1857 r.), miał trzech synów:

- Juliusza Karola (ur. Stargard, Stargard 11.06.1814 r. – zm. Legnica, Liegnitz 12.06.1888 r.) – królewskiego nadleśniczego w Pątnowie (Panten Forstamt). Żonaty z Elmirą Eugenią Anną Augustą Kersten (ur. 24.08.1823 r. – zm. Pątnów, Panten Forstamt 31.01.1869 r.), miał troje dzieci: a) Wandę (ur. Schwarz-Colmen 23.04.1847 r.) – żonę (x Pątnów, Panten Forstamt 4.11.1880 r.) Karola Preussa; b) Juliusza Lebrechta Gotthelfa Fryderyka (ur. Hoyerswerda 11.07.1851 r.) – kupca; c) Fryderyka Emmo Lebrechta Gotthelfa (ur. Hoyerswerda 27.09.1852 r.) – inspektora podatkowego.
- Hermanna Edwarda (ur. Stargard, Stargard 13.06.1815 r. – zginął pod Hradec Králové, Koeniggratz 3.07.1866 r.), żonatego (x Wrocław, Breslau 16.12.1852 r.) z Antonią Zofią Szarlottą von Siebold (ur. Lidzbark Warmiński, Heilsberg 18.08.1833 r.). Miał czworo dzieci: a) Kerla Edwarda Hermanna (ur. Nysa, Neisse 28.01.1855 r. – zm. Berlin 13.11.1902 r.) – pułkownika wojsk niemieckich i szefa sztabu III korpusu armii. Żonaty (x Spiez 3.10.1882 r.) z Anną Sydonią von Wilke (ur. Berlin 16.07.1862 r.), miał tylko córkę – Marię (ur. Berlin 6.10.1883 r.), żonę Rudolfa Junga; b) Annę Elżbietę Fanny (ur. Nysa, Neisse 19.04.1856 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 1878 r.) z dr. Filipem von Rongemont, profesorem akademii w Neuchatel (?), 2. (x Wrocław, Breslau 5.03.1883 r.) z dr. Henrykiem von Montmolin; c) Gintera Ludwika Feodora (ur. Nysa, Neisse 6.12.1857 r.) – generała wojsk niemieckich i dowódcę XVII korpusu armii, żonatego (x 8.01.1900 r.) z Eddą von Ekesperre; d) Katarzynę Sabinę Luizę Antonię (ur. Nysa, Neisse 17.07.1860 r.) – żonę N. Dahn.
- Hugo Edwarda (ur. Kwidzyń, Marienwerder 27.09.1820 r. – zm. Oława, Ohlau 9.03.1892 r.) – generała-majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 25.09.1858 r.) z Marią

Anną Chorus (ur. Berlin 17.05.1834 r.), miał dwie córki: Ewę Józefinę Jadwigę (ur. Aachen 26.04.1865 r.) i Henriettę Amalię Annę Gertrudę (ur. Minden 16.10.1869 r.).

Fryderyk (ur. 1790 r. – zm. Wrocław, Breslau 5.06.1858 r.) – brat Juliusza, królewski radca górnicy, był żonaty dwukrotnie: 1. (x 4.06.1817 r.) z Wilhelminą Julianną von Groeling (ur. 20.08.1795 r. – zm. Gliwice, Gleiwitz 16.12.1820 r.), 2. z Henriettą von Beyme (ur. 1805 r. – zm. Wrocław, Breslau 11.09.1873 r.). Miał tylko z pierwszą żoną jednego syna – Karola (ur. Tarnowskie Góry, Tarnowitz 30.04.1818 r. – zm. Racibórz, Ratibor 9.01.1882 r.), w latach 1853–1862 właściciela majątku w Pstrążnej (Fischgrund) koło Rybnika (Rybnik), żonatego (x Racibórz, Ratibor 8.05.1848 r.) z Marią Augustą Henriettą Bennecke (ur. Racibórz-Ostróg, Ratibor-Ostrog 3.10.1826 r. – zm. Racibórz, Ratibor 6.02.1888 r.). Miał również tylko jednego syna – Karola Fryderyka Luisa Eugeniusza (ur. Pietrowice Wielkie k. Raciborza, Gross Peterwitz b. Ratibor 17.04.1849 r. – zm. Monachium, Muenchen 4.03.1917 r.). Żonaty (x Rendsburg 27.09.1885 r.) z Heleną Hartmann (ur. Hamburg 17.09.1862 r.), miał troje dzieci: a) Eugeniusza Jana Karola Ludwika (ur. Neumuenster 27.06.1886 r. – zginął 19.11.1914 r.); b) Helenę Elżbietę Henriettę Bertę (ur. Neumuenster 3.07.1887 r.); c) Wolframa Fryderyka Juliusza Ludwika (ur. Altona 13.05.1906 r.).

Trzeci z braci – Henryk (ur. Dolna Bukowina Bobrzańska, Nieder Buchwald 6.11.1791 r. – zm. Świdnica, Schweidnitz 13.12.1863 r.), był właścicielem Dolnej Bukowiny Bobrzańskiej (Nieder Buchwald) i do 1847 roku Wilczyc (Barge), a w latach 1848–1855 Górnej Ochli (Ober Ochelhermsdorf) koło Zielonej Góry (Gruenberg). Żonaty (x Kemnitz 3.05.1819 r.) z Amalią Beatą Matyldą bar. von Luttitz und Friedersdorf (zm. Żagań, Sagan 6.03.1870 r.), miał syna – Henryka jun. (ur. Dolna Bukowina Bobrzańska, Nieder Buchwald 3.04.1821 r. – zm. Głogów, Glogau 11.07.1896 r.) – właściciela majątku Nieder Troep-per i w latach 1851–1892 Świdnicy Leśnej (Schweidnitz Gut III) koło Zielonej Góry (Gruen-

berg). Żonaty (x Jasionna, Jessen 7.10.1849 r.) z Elżą Malwiną von Zeschau (ur. Jasionna, Jessen 10.06.1828 r.), miał sześcioro dzieci:

- Artura Hugo Henryka (ur. Świdnica, Schweidnitz 14.11.1851 r.) – nauczyciela budownictwa w szkole zawodowej w Zgorzelcu (Goerlitz), żonatego (x Goslar 5.05.1888 r.) z Emmy Muel-ler (ur. Goslar 23.03.1863 r.). Miał troje dzieci: a) Henryka Roberta Artura (ur. Hanower 17.06.1890 r.); b) Lotara Henryka Artura (ur. Rien-burg 2.11.1891 r. – zginął w I wojnie światowej); c) Emmę Luizę Matyldę (ur. Zgorzelec, Goerlitz 1.08.1897 r.).
- Elżbietę Matyldę (ur. Świdnica, Schweidnitz 19.07.1853 r.);
- Emmę Malwinę (ur. Świdnica, Schweidnitz 22.04.1855 r.) – żonę (x Świdnica, Schweidnitz 23.06.1883 r.) nadleśniczego królewskiego Adolfa Scholze;
- Annę Marię Małgorzatę (ur. Świdnica, Schweidnitz 17.04.1857 r.) – żonę (x Świdnica, Schweidnitz 8.11.1881 r.) Pawła Trampe, przedsiębiorcy budowlanego;
- Frydę Helenę (ur. Świdnica, Schweidnitz 27.03.1860 r.);
- Fryderyka Wilhelma Heino (ur. Świdnica, Schweidnitz 28.07.1861 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Przyczyna Górna, Ober Pritschen 30.05.1899 r.) z Elżbietą Duering (ur. Maiersdorf – Górne Łużyce, Ober Lausitz 20.05.1864 r. – zm. 23.04.1910 r.), miał dwóch synów: Herberta Fritza Hermanna Heino (ur. Głogów, Glogau 29.12.1894 r.) i Fritza Joachima Hermanna Heino Eryka (ur. Głogów, Glogau 30.10.1896 r.).

W początkach XX wieku posiadali majątek Dolne Miedziane (Nieder Kuepper koło Lubania (Lauban)).

W 1879 roku (23.07.) we Wrocławiu (Breslau) został założony związek familijny rodów von Pannwitz, Pannwitz i Panewitz.

Źródła:

- Sinapius, t. I, s. 689–693; t. II, s. 856–859
Zedlitz, t. V, s. 358

Pilnáček, t. II, s. 408–409

Schles. Wappenbuch, szp. 98–99

C.D.S., t. VI, nr 78, 418, 446

Jurek T., Obce rycerstwo..., s. 263–264

Dorst, t. I, nr 92

Krane, s. 82–83

Knothe H., Gesch. d. oberlausitzer Adels..., s. 408

Pilnáček J., Staromoravští rodové, Brno 1996, s. 405

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 150–151

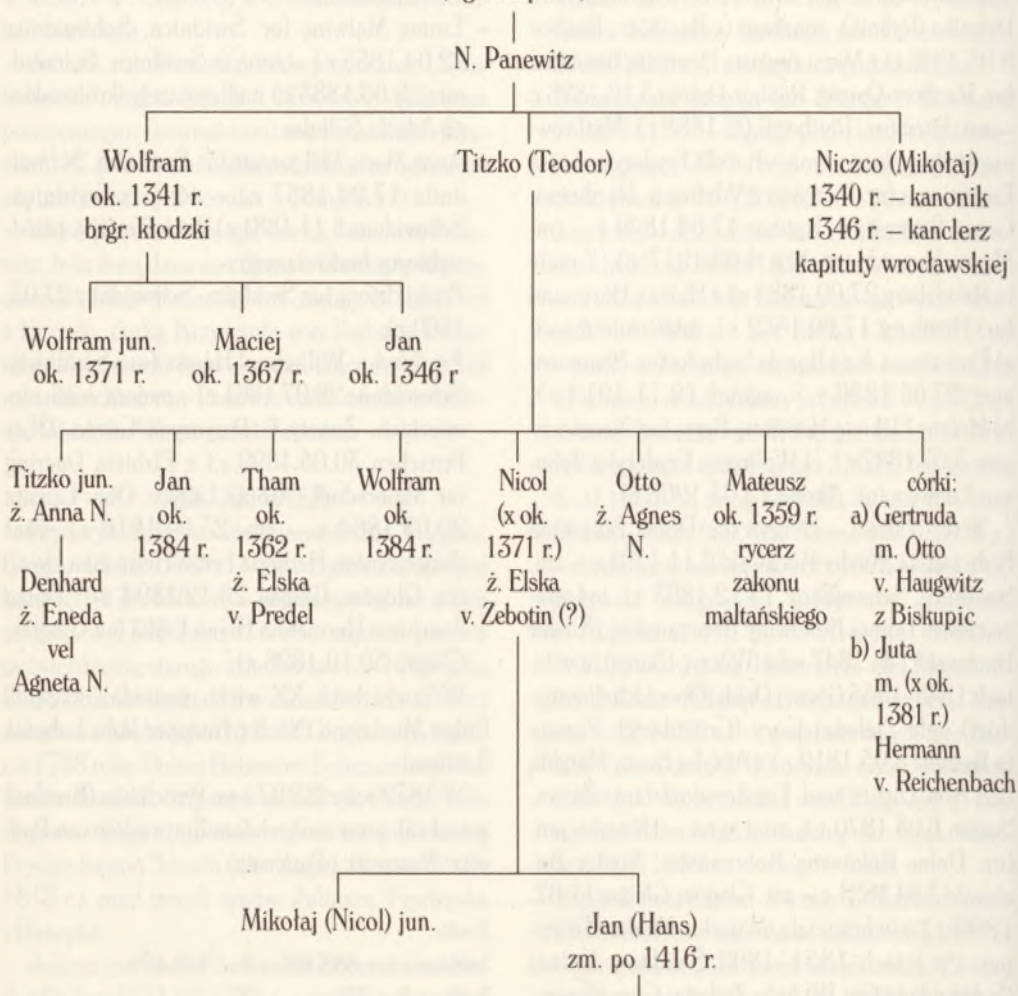
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch, Jg 12:1918, Gotha, s. 650–652

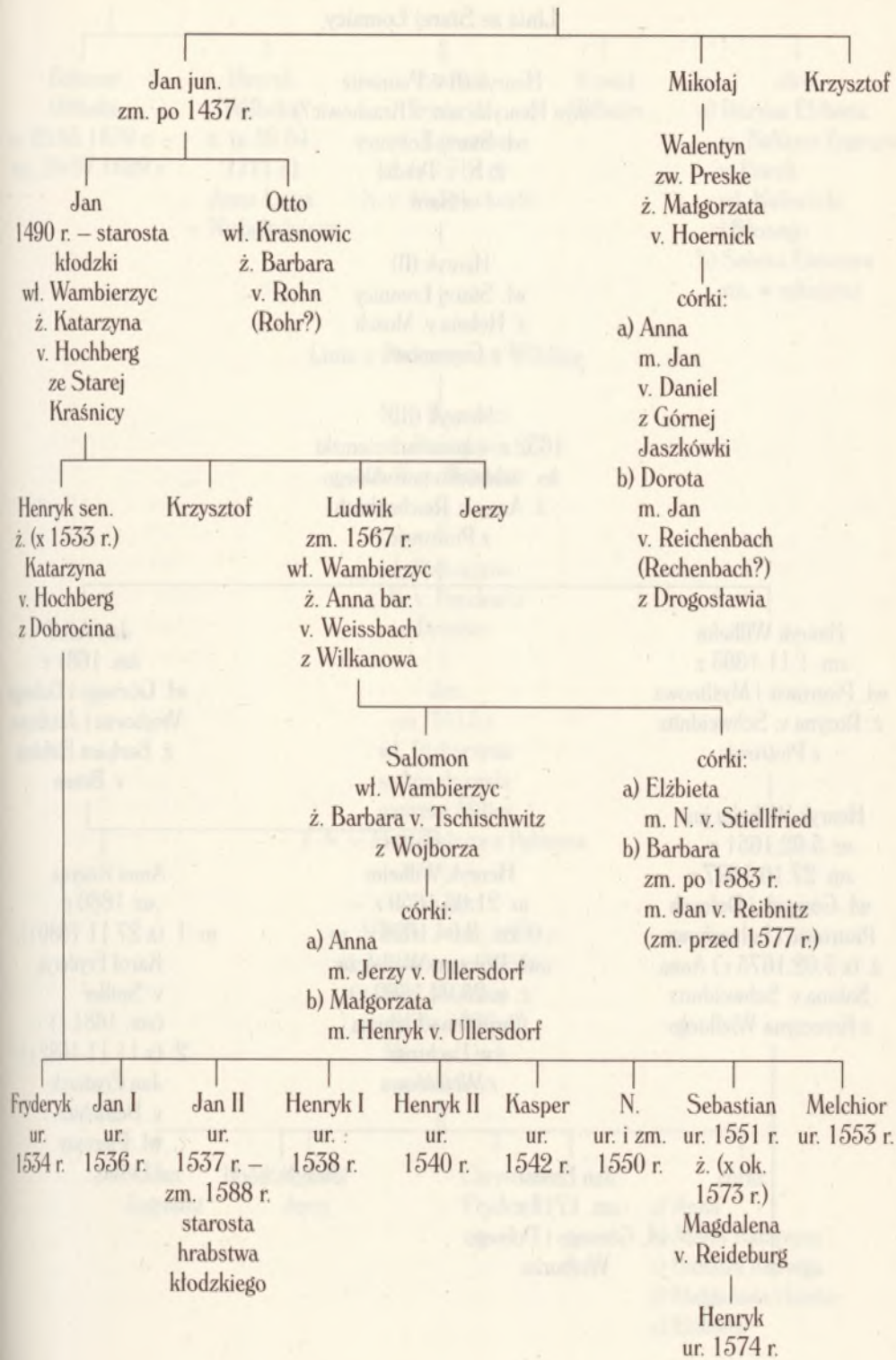
Jurek T., Rodzina von Pannewitz, Awans i kariera Niemców na Śląsku w XIII–XIV w., (w:) Sobótka, R. 45:1990, s. 439–457

Pfotenbauer, Zur Geschichte der Weibbischoefe des Bisthums Breslau, (w:) Zeitschrift..., Bd. 23:1889, s. 256–257

GENEALOGIA

Linia z Krasnowic i Wambierzyc (wg Sinapiusa)

Linia ze Starej Łomnicy

Henryk (I) v. Pannwitz
(syn Henryka sen. z Krasnowic?)

wł. Starej Łomnicy

ż. N. v. Predel

z Sarn

Henryk (II)

wł. Starej Łomnicy

ż. Helena v. Mosch

z Gorzanowa

Henryk (III)

1632 r. – komisarz ziemski

ks. świdnicko-jaworskiego

ż. Anna v. Reichenbach

z Piotrowic

Henryk Wilhelm

zm. 1.11.1663 r.

wł. Piotrowic i Myślinowa

ż. Rozyna v. Schweidnitz

z Piotrowic

Henryk Wilhelm jun.

ur. 5.02.1651 r. –

zm. 27.10.1697 r.

wł. Górnych i Dolnych

Piotrowic i Lubiechowa

ż. (x 5.02.1675 r.) Anna

Sabina v. Schweidnitz

z Krzeczyna Wielkiego

Jan Adolf

zm. 1681 r.

wł. Górnego i Dolnego

Wojborza i Jaszkowa

ż. Barbara Elżbieta

v. Braun

Henryk Wilhelm

ur. 21.05.1659 r. –

zm. 6.04.1696 r.

wł. Dolnego Wojborza

ż. (x 28.04.1689 r.)

Chrystiana Elżbieta

v. Uechtritz

z Wrzeszowa

Anna Rozyna

ur. 1660 r.

m. 1. (x 27.11.1680 r.)

Karol Fryderyk

v. Spiller

(zm. 1681 r.)

2. (x 11.11.1682 r.)

Jan Fryderyk

v. Debschitz

wł. Pieruszy

i Leśnej

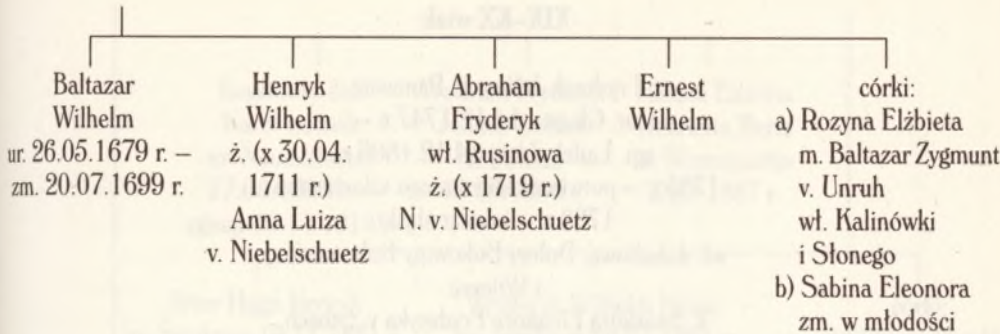
Jan Ernest

zm. 1717 r.

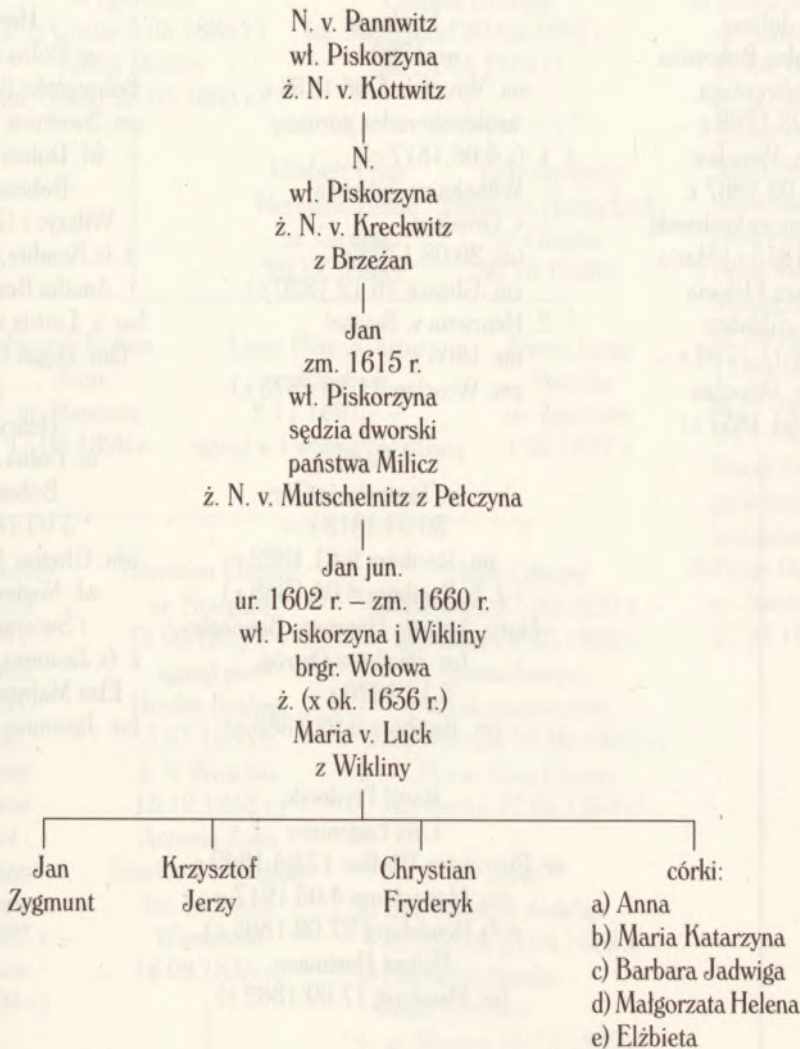
wł. Górnego i Dolnego

Wojborza

dwie N. córki

Linia z Piskorzyna i Wikliny

XIX–XX wiek

Fryderyk Juliusz v. Pannwitz
 ur. Głogów 14.12.1747 r. –
 zm. Łądek Zdrój 14.12.1806 r.
 1785 r. – potwierdzenie starego szlachectwa
 1788 r. – inkolat śląski
 wł. Jakubowa, Dolnej Bukowiny Bobrzańskiej
 i Wilczyc
 ż. Szarlotta Eleonora Fryderyka v. Stosch
 (zm. Żagań 19.03.1813 r.)

Juliusz
 ur. Dolna Bukowina
 Bobrzańska
 21.08.1788 r. –
 zm. Wrocław
 19.08.1867 r.
 nadsędniczy królewski
 ż. (x 1813 r.) Maria
 Luiza Elżbieta
 v. Glaubitz
 (ur. 30.11.1796 r. –
 zm. Wrocław
 28.01.1857 r.)

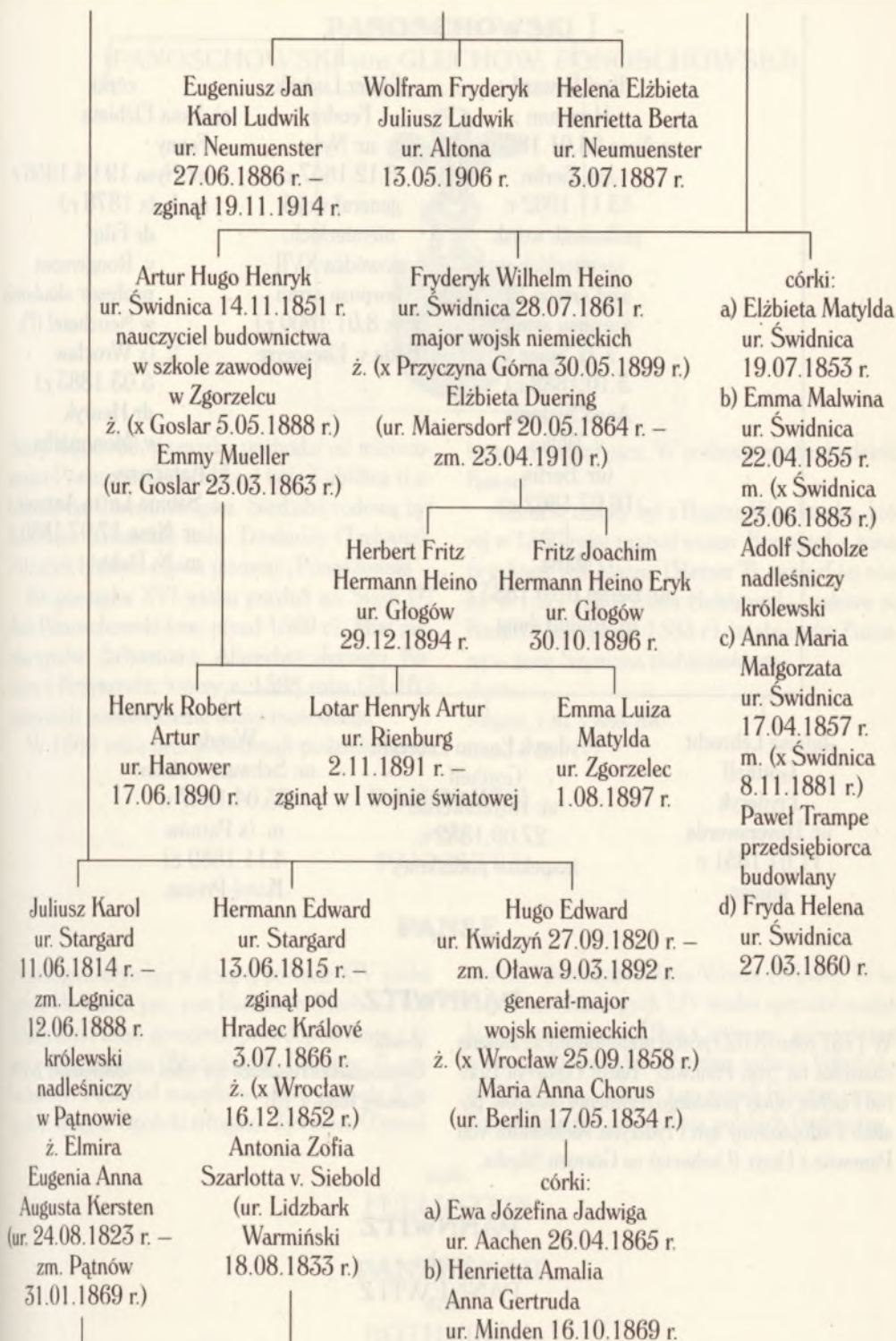
Fryderyk
 ur. 1790 r. –
 zm. Wrocław 5.06.1858 r.
 królewski radca górniczy
 ż. 1. (x 4.06.1817 r.)
 Wilhelmina Julianna
 v. Groeling
 (ur. 20.08.1795 r. –
 zm. Gliwice 16.12.1820 r.)
 2. Henrietta v. Beyme
 (ur. 1805 r. –
 zm. Wrocław 11.09.1873 r.)

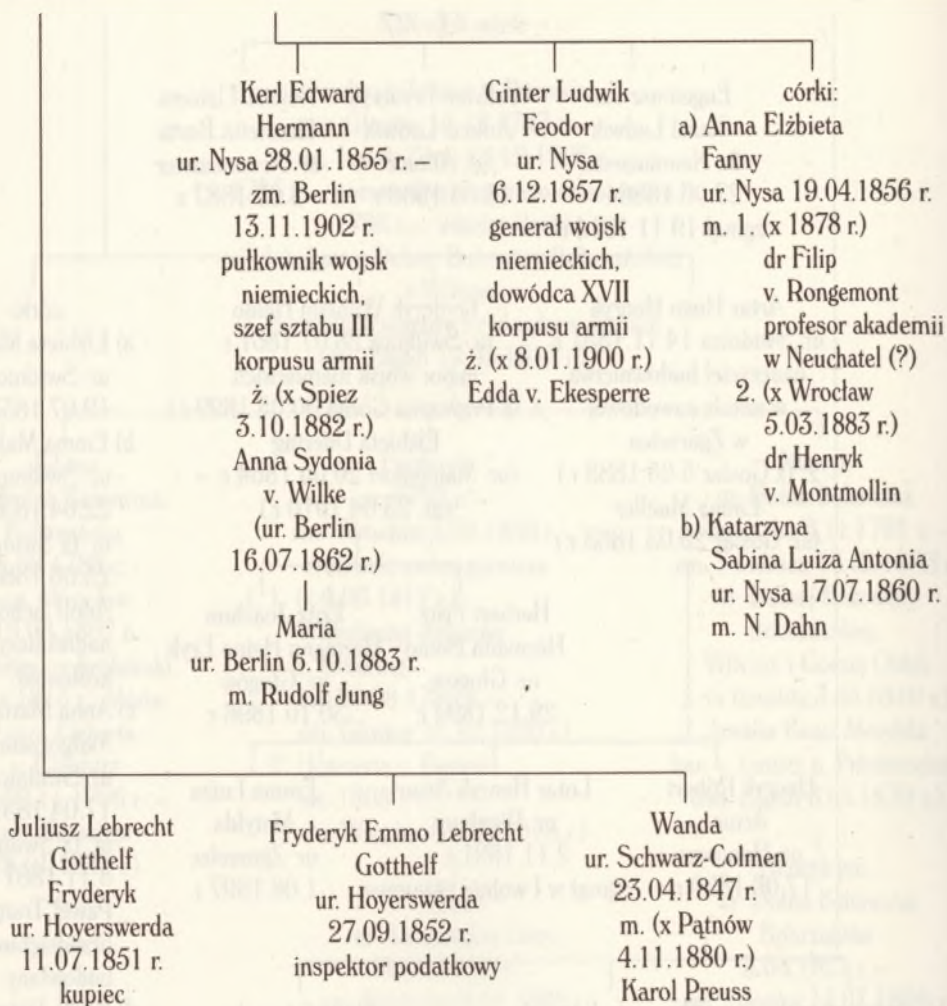
Karol
 ur. Tarnowskie Góry
 30.04.1818 r. –
 zm. Racibórz 9.01.1882 r.
 ż. (x Racibórz 8.05.1848 r.)
 Maria Augusta Henrietta Bennecke
 (ur. Racibórz-Ostróg
 3.10.1826 r. –
 zm. Racibórz 6.02.1888 r.)

Karol Fryderyk
 Luis Eugeniusz
 ur. Pietrowice Wielkie 17.04.1849 r. –
 zm. Monachium 4.03.1917 r.
 ż. (x Rendsburg 27.09.1885 r.)
 Helena Hartmann
 (ur. Hamburg 17.09.1862 r.)

Henryk
 ur. Dolna Bukowina
 Bobrzańska 6.11.1791 r. –
 zm. Świdnica 13.12.1863 r.
 wł. Dolnej Bukowiny
 Bobrzańskiej,
 Wilczyc i Górnej Ochli
 ż. (x Kemnitz 3.05.1819 r.)
 Amalia Beata Matylda
 bar. v. Luttitz u. Friedersdorf
 (zm. Żagań 6.03.1870 r.)

Henryk jun.
 ur. Dolna Bukowina
 Bobrzańska
 3.04.1821 r. –
 zm. Głogów 11.07.1896 r.
 wł. Nieder Troepper
 i Świdnicy Leśnej
 ż. (x Jasionna 7.10.1849 r.)
 Elza Malwina v. Zeschau
 (ur. Jasionna 10.06.1828 r.)

PANNWITZ

W 1787 roku (8.02.) został nobilitowany ze zmianą nazwiska na „von Pannwitz” Karol Fryderyk Konrad Fischer, oficer pruskiego regimentu huzarów, pa-sierb i adoptowany syn Fryderyka Aleksandra von Pannwitz z Uszyc (Uschuetz) na Górnym Śląsku.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 151

PANNWITZ

zob.

PANNEWITZ

PANOSCHOWSKI
(PANOSCHOWSKI von GLUCHOW, PONOSCHOWSKI)

Stary śląski ród, nazwisko pochodzi od miejscowości Panoszów (Ponoschau) koło Lublińca (Lublinitz) na Górnym Śląsku. Siedzibą rodową był Głuchów (Glauche) koło Trzebnicy (Trebnitz). Pilnáček błędnie używa pisowni „Ponoszowski”.

Na początku XVI wieku przybył na Śląsk (?) Jan Panoschowski (zm. przed 1569 r.). Miał pięciu synów: Sebastiana, Albrechta, Jerzego, Kaspra i Krzysztofa, którzy w 1566 roku (31.10.) otrzymali potwierdzenie stanu rycerskiego.

W 1569 roku bracia dokonali podziału spad-

ku po zmarłym ojcu. W podziale nie brał udziału Kasper.

Albrecht żonaty był z Reginą Woisławską, której w 1566 roku zapisał wiano. Krzysztof – żonaty z Anną von Matzer (Metzer ?), zapisał jej wiano w 1571 roku. Klara Helebrund – wdowa po Kasprze (zm. przed 1583 r.), miała córkę Zuzannę – żonę Szymona Bolikowskiego.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 889–890

Doerr, s. 46

PANOWITZ

zob.

PANNWITZ

PANSE

Przydomek używany w drugiej połowie XIV wieku przez Herborda jun. von Fuellstein (Herbord von Fuellstein Panse genannt), prawdopodobnie z linii z Włodzienina (Bladen) koło Głubczyc (Leobschuetz). Posiadał majątki w okolicy Opola (Opeln): Rogów Opolski (Rogau), Żywocice (Zywod-

czuetz) i prawdopodobnie Winów (Winau). W latach osiemdziesiątych XIV wieku sprzedał majątki i przeniósł się na Ruś Czerwoną, gdzie dostał w okolicy Dobromila i Chyrowa nadania Władysława Opolczyka. Założył tam zamek Felsztyn i prawdopodobnie był protoplastą polskich Herburtów.

zob.

FUELLSTEIN

PANTHENAU

zob.

ROTHKIRCH

PANWITZ

zob.

PANNWITZ

PARCHWITZ

(PARCHWITZ von SCHILDBERG)

Herb baronowski I

Herb baronowski II

Ród pochodzący z jednego pnia z rodem von Zedlitz. Nazwisko wzięli od miejscowości Prochowice (Parchwitz) w księstwie legnickim. Od XV wieku siedzibą rodową był Kazanów (Schildberg) koło Strzelina (Strehlen). Jurek twierdzi, że pochodzili z rodu Samborowiców, Sinapius również uważa, że była to linia Tschammerów (Samborowiców). Sinapius i niektórzy historycy błędnie wskazują na Ostrzeszów (Schildberg) na pograniczu wielkopolsko-śląskim. W XVI wieku używali nazwiska „Parchwitz Freiherr von Schildberg”, choć nie wiadomo, kiedy otrzymali tytuł baronów.

W dokumentach występują już od XIII wieku: w 1240 roku występuje w dokumentach Schamborde Schildberg, w 1291 roku Miran von Parchwitz był świadkiem umowy pomiędzy księciem Henrykiem wrocławskim i księciem Henrykiem głogowskim.

W 1302 roku Stefan von Parchwitz występuje w dokumentach w Niemczy (Nimptsch), a w 1344 roku również Stefan (ten sam?) był świadkiem sprzedaży Grodkowa (Grottkau).

W 1353 roku Mersan von Parchwitz sprzedał zamek Karpień (Karpenstein) w hrabstwie kłodzkim.

W 1464 roku występuje w dokumentach Jan – właściciel Kazanowa (Schildberg).

Miał syna – Krzysztofa (zm. 1555 r.), który

był ojcem dwóch synów: Piotra (zm. 1594 r.) i Krzysztofa jun., uczestniczyli oni w 1586 roku w pogrzebie księcia Jerzego II brzeskiego. Krzysztof jun. był ostatnim przedstawicielem rodu, pochowany został w kościele zamkowym w Brzegu (Brieg).

Według Sinapiusa, około 1520 roku N. bar. von Parchwitz und Schildberg, żonaty z N. von Borschnitz z Prus (Prauss) koło Strzelina (Strehlen), miał córkę – N., żonę N. von Rasselwitz. W 1562 roku właścicielem Schildbergu (Ostrzeszów? Kazanów?) był Fryderyk von Parchwitz. Jego córka – Helena przekazała ten majątek mężowi, Henrykowi von Kurzbach ze Żmigrodu (Trachenberg). Ostatnim przedstawicielem tego rodu był Krzysztof bar. von Schildberg, właściciel Prochowic (Parchwitz), który w 1586 roku brał udział w pogrzebie księcia Jerzego II brzeskiego.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 693, 817; t. II, s. 394.

Błażek, t. II, s. 88.

Piłańceł, t. II, s. 409

Jurek T., *Obce rycerstwo...*, s. 106, 108, 109–110, 113, 141–143, 195–196, 244

Szersznik L.J., *Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego*, Cieszyn 2004, s. 149

PARCHWITZ
(PARCHWITZ von MERKERSDORF)

W 1786 roku (20.02.) został nobilitowany i wpisany w stan rycerski z predykatem „von Merkersdorf” Jan Parchwitz ze Śląska (wg Błażka, uzyskał szlachectwo ziem dziedzicznych Habsburów).

W 1781 roku był właścicielem Životice (Żywo-

cice, Seitendorf), a w 1804 roku – Łączki (Lonczka) w księstwie cieszyńskim.

Źródła:

Błażek, t. IV, s. 134

Doerr, s. 263

(z) PARDUBIC

Stary, znany ród czeski, posiadający w herbie w czerwonym polu białą przednią połowę konia z uzdą i lejcam.

Ernest z Pardubic, pierwszy arcybiskup Pragi, zmarł 30.07.1364 roku w Kłodzku (Glatz) i został pochowany w tamtejszym kościele parafialnym. Na płycie nagrobnej znajdował się napis:

„Hic iacet Venerabilis in Christo Pater Dominus Aernestus Pragensis Archi-Episcopus primus. Obiit Glacii Anno MCCCCLXIV”.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 859

Wappensagen..., s. 114 (początki rodu)

PARTIGAL

zob.

PORTUGAL

PARTSCH

zob.

BARTSCH

PASCHASIUS

zob.

OSTERBERG

PASCHWITZ

zob.

PESCHWITZ

(z) **PASKOWA**

zob.

HLOUSCHEK

PASSEL

zob.

RAESEWITZ

PASSERAT

(PASSERAT de CHEVIGNY)

Szlachta francuska osiadła w Prusach.

Eugen Charles Passerat de Chevigny (zm. 1797 r.) był dyrektorem królewskiego urzędu akcyzy i cel w Berlinie. Wdowa po nim – N., posiadała majątek w Szalejowie Górnym (Oberschwedeldorf)

w hrabstwie kłodzkim. Ich syn – Karol Passerat von Chevigny był porucznikiem wojsk pruskich.

Źródła:

Błażek, t. II, s. 88

PASTERITZ

zob.

PASTERWITZ

PASTERWITZ

(PASTERWITZ LEHMANN genannt, PASTERITZ)

Stary śląski ród wywodzący się z patrycjatu wrocławskiego, nazwisko pochodzi od miejscowości Pasterzyce (Pasterwitz) koło Wrocławia (Breslau).

W latach 1318–1326 Mikołaj Jan Pastericz był członkiem rady miejskiej, w 1338 roku posiadał majątek Pasterzyce (Pasterwitz). W 1352 roku w dokumentach wrocławskich występują Mikołaj i Piotr Pastricz, w 1390 roku – Nicolaus Pastericz.

Ród ten jako szlachecki znany jest dopiero z XVII wieku. N. von Pasterwitz żonaty był z Małgorzatą von Puster, która po jego śmierci około

1610 roku wyszła za mąż za Bartłomieja Schoffa zwanego Schemnitzki z księstwa oleśnickiego. W 1617 roku Jerzy von Pasterwitz był właścicielem Smółczyc (Schmoltschuetz) koło Oleśnicy (Oels).

W 1659 roku (26.05.) w wielkim pożarze zamku książęcego i miasta Bierutowa (Bernstadt) zginęło pięć kobiet z tego rodu.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 693–694

Błażek, t. III, s. 34

PASTERWITZ

zob.

HORN

PATHEN

zob.

ROTHKIRCH

PATSCHINSKI

zob.

PACZYNSKI

PATZKOWSKI

(PACZKOWSKI)

Szlachta polska herbu Zadora, osiadła również na Śląsku. Pilnáček błędnie twierdzi, że nazwisko wzięło od Paczkowa (Patschkau) w księstwie nyskim.

Według Uruskiego, pochodzili ze wspólnego pnia z Paszkowskimi i Lanckorońskimi, a na Śląsku osiedli już w XVI wieku, następnie zaś w Brandenburgii i na Pomorzu. Jednak na Śląsku znani są dopiero od połowy XVIII wieku i ich pojawienie się na tym terenie było związane ze służbą w administracji i wojsku pruskim.

W latach 1764–1768 Michał Paczkowski był właścicielem Dobrodzienia (Guttentag) na Górnym

Śląsku. W początkach XIX wieku N. Paczkowski, major wojsk pruskich, rycerz Krzyża Żelaznego, właściciel Danowic (Dannewitz) na Pomorzu, na był Przetocznicę (Hammer) koło Zielonej Góry (Gruenberg). W 1816 roku Paczkowscy posiadali majątek Zaborowice (Saborwitz) koło Zielonej Góry (Gruenberg).

Źródła:

Zedlitz, t. IV, s. 21

Pilnáček, t. II, s. 401

Uruski, t. XIII, s. 165

Weltzel A., Geschichte der Stadt und Herrschaft von Gutten-tag, Ratibor 1882, s. 115

PAUSEWANG

Patrycjuszowski ród wrocławski pochodzący z Lwówka Śląskiego (Loewenberg).

Kasper Pausewang (zm. przed 1577 r.) z Lwówka Śląskiego (Loewenberg) przeniósł się do Wrocławia (Breslau). Jego syn – Jan (ur. 1552 r. – zm. 1605 r.), urodzony w Lwówku Śląskim (Loewenberg), był kupcem wrocławskim. Żonaty (x 1577 r.) z Martą Haunold (ur. 1555 r. – zm. 1630 r.), miał czworo

dzieci: najstarszy – Kasper (ur. 1579 r. – zm. 1653 r.), był kupcem w Gdańsku (Danzig); Baltazar (ur. 1582 r. – zm. 1617 r.) – żonaty był (x 1615 r.) z Magdaleną Pusch; Marta (ur. 1585 r. – zm. 1655 r.) – była żoną Samuela Saebischa i Maria (ur. 1594 r. – zm. 1617 r.).

Źródła:

Schles. Wappenbuch, szp. 99

GENEALOGIA

Kasper Pausewang
z Lwówka Śląskiego
zm. przed 1577 r.

Jan

ur. 1552 r. – zm. 1605 r.

kupiec wrocławski

ż. (x 1577 r.)

Marta Haunold

(ur. 1555 r. – zm. 1630 r.)

Kasper
ur. 1579 r. –
zm. 1653 r.
kupiec w Gdańsku

Baltazar
ur. 1582 r. –
zm. 1617 r.
ż. (x 1615 r.)
Magdalena
Pusch

córki:
a) Marta
ur. 1585 r. –
zm. 1655 r.
m. Samuel
Saebisch
b) Maria
ur. 1594 r. –
zm. 1617 r.

PAUST
(PAUST von LIEBSTADT)

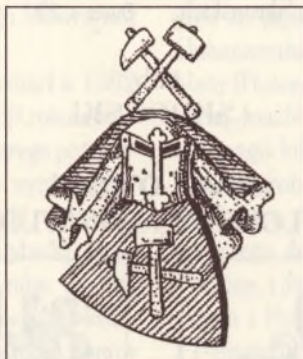
W 1604 roku (10.01.) szlachectwo czeskie z przyktem „von Liebstadt” otrzymał Jan Paust, kupiec z Cieszyna (Těšín, Teschen), a w 1610 roku (9.11.) wpisany został w czeski stan rycerski. Posiadał majątki w okolicy Pszczyny (Pless).

W 1687 roku w dokumentach występuje Haubold Paust von Liebstadt.

Źródła:

Błażek, t. IV, s. 134

PAWLAT
(PAWLAT von OLSCHAN, PAVLAT z OLŠAN)

Stary ród włodyków morawskich. W 1536 roku zostali wpisani w morawski stan rycerski Jakub, Jan i Prokop. Jan posiadał Domoradovice (Damaďrau) w księstwie opawskim. Prokop (zm. przed 1555 r.) miał córkę Rożynę – żonę Jana Kalivody.

Andrzej Pavlat z Olšan był proboszczem i ka-

znodzieją katedralnym w Ołomuńcu (Olomouc, Olmuetz).

Źródła:

Błażek, t. IV, s. 55

Pilnáček, t. III, s. 869–870

Pilnáček J., Staromoravští rodové, Brno 1996, s. 256

PAWLOWSKI
(PAWLOWSKI z PAWLOWIC, PAWŁOWSKI)

Na Śląsku żyły trzy lub cztery rody o tym nazwisku i w XVII wieku trudno je rozróżnić.

PAWLOWSKI

(z PAWLOWIC)

Ród pochodzący z Pawłowic (Pawlowitz) koło Toszka (Tost), znany również z Ziemi Siewierskiej.

W 1437 roku Machna i Elżbieta z Pawłowic (Pawlowitz) sprzedały swój majątek w Pawłowicach (Pawlowitz) Janowi Porembskiemu. W 1539 roku Paweł Pawłowski zapisał wiano w wysokości 200 guldenów swojej żonie – Annie,

córcie zmarłego Hinka Kozłowskiego. W Ziemi Siewierskiej w 1603 roku Dorota Pawłowska była żoną Wawrzyńca Malinowskiego.

Herb nieznan.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 908–909

Landbuecher Opp.-Rat., nr 268

PAWLOWSKI

(PAWLOWSKI von BUDZOW)

Według Pilnáčka, nobilitowani władcy z księstwa opolskiego. Według niego, w 1546 roku (15.05.) Maciej Pawłowski otrzymał wraz ze stryjami i braćmi szlachectwo z predykatem „von Budzow”.

W rzeczywistości w tym roku otrzymali dyplom herbowy z predykatem „von Budzow” bracia i kuzyni: Jerzy Budzowski, Mikołaj Skronski i Maciej Pawłowski. Jak z tego dokumentu wynika, Pawłowscy należeli do znanego rodu Skronskich,

pochodzącego z okolicy Olesna (Rosenberg), a nazwisko prawdopodobnie wzięli od miejscowości Pawłowice Gorzowskie (Paulsdorf) koło Olesna (Rosenberg). Herb posiadali taki sam jak Skronszy (Taczała odmiana?).

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 911

Doerr, s. 23

zob.

SKRONSKI

PAWLOWSKI

(PAWLOWSKI von PAWLOWIC)

Herb rodowy

Herb baronowski

Ród śląski herbu Leliwa. Jego początki nie są jasne: według Sinapiusa, przybyli z Litwy (?), to samo powtarza Wappensagen, myląc ich z jedną

linią Haugwitzów, która przeniosła się na teren Prus książęcych i od nabytej tam miejscowości zaczęła nazywać się „Paulowski”. Według Błaż-

ka, pochodzili z Polski, zaś według Pilnáčka był to ród śląski, pochodzący z Pawłowic (Pawlowitz) koło Pszczyny (Pless). Mieli jednak jakieś związki z Polską, gdyż w drugiej połowie XVI wieku pochodzący z tego rodu biskup ołomuniecki, Stanisław Pawłowski, był uważany za Polaka i na jego dworze przebywali uciekinierzy z Polski – zwolennicy arcyksięcia Maksymiliana. Prawdopodobnie był to ród pochodzący z księstwa oświęcimskiego, chociaż w oświęcimskich księgach ziemskich nie byli notowani.

Na przełomie XV i XVI wieku Andrzej Pawłowski (zm. ok. 1520 r.), żonaty z N. Rayską ze Skidzina w księstwie oświęcimskim, miał dwóch synów: Michała i Stanisława, którzy zapoczątkowali dwie linie rodu, oraz córkę – Helenę, żonę Jana Ścierańskiego również z księstwa oświęcimskiego.

Michał miał dwóch synów: Wawrzyńca i Jana. Wawrzyniec służył w wojsku polskim (wg Sina-piusa – polski generał?), był żonaty (x ok. 1575 r.) z Elżbietą Tworkowską (?) z Kravaří (Deutsch Kra-warń). Miał córkę – Annę. Wydaje się, że informacje o żonie i córce dotyczą innego Wawrzyńca – syna Stanisława.

Stanisław – drugi syn Andrzeja, zmarł w 1582 roku (2.11.) w wieku 92 lat. W 1539 roku otrzymał od króla polskiego Zygmunta Starego potwierdzenie herbu (źródła polskie go nie wymieniają). W 1526 roku posiadał liczne majątki, m.in. Rydułtowy (Rydułtau) koło Rybnika (Rybnik), które w 1572 roku podzielił między synów. Żonaty z Anną – córką starosty oświęcimskiego Aleksandra Brandysa z Grabszyc, miał pięciu synów i 2 córki, z których jedna – N., była żoną N. Nideckiego, a matką Andrzeja Petrycego, wybitnego uczonego i sekretarza króla polskiego, zaś druga – Anna, żoną N. Klocha von Kornitz.

Z synów Stanisława: Wawrzyniec – służył u Jana Oppersdorffa, Walentyn – właściciel Golasowic (Gollassowitz) koło Pszczyny (Pless) był dworzaninem króla polskiego Zygmunta Augusta. Żonaty z N. ze Słupska (Żegota? Czigan?) – dzieci nie miał.

Jan (Janusz) (zm. po 1592 r.) – trzeci syn Stanisława, posiadał liczne majątki na Morawach,

m.in. Újezd i Mirov. Żonaty z Anną, córką Jana bar. Wilczka z Dobrej Zemicy (Guttenland), miał pięciu synów i trzy córki: Jana – kanonika katedry w Olomuńcu (Olomouc, Olmuetz), Stanisława, Piotra, Mikołaja i Walentyna oraz Annę, Magdalenę i Zuzannę. Jego potomstwo żyło na Morawach.

Stanisław jun. (zm. 2.07.1598 r.) – po studiach w Rzymie, protonotariusz apostolski, prepozyt brneński, kanonik ołomuniecki i wrocławski, w 1579 roku (11.06.) został wybrany biskupem ołomunieckim. Wybitny dyplomata, był m.in. posłem cesarza Rudolfa II na sejm elekcyjny do Warszawy (który: 1574, 1576 czy 1587 r?), gdzie wygłosił wydrukowaną później mowę. Po bitwie pod Byczyną (Pitschen) na jego dworze znalazło schronienie wielu wybitnych zwolenników arcyksięcia Maksymiliana, m.in. Bartosz Paprocki.

Wacław (ur. 1548 r. – zm. 1600 r.) – najmłodszy z braci, odbył pielgrzymkę do Ziemi Świętej, gdzie w 1580 roku (20.07.) został rycerzem Grobu Świętego. Po powrocie otrzymał w lenno majątki biskupie: Jindřichov (Hennersdorf) i Janov (Johannesthal). W 1590 roku był starostą Osoblahy (Hotzenplotz). Żonaty (x 1590 r.) z Joanną, córką Joachima Zoubka, miał liczne potomstwo, z którego kilkoro dzieci zmarło w dzieciństwie. Płyty nagrobne zmarłych znajdują się w kruchcie kościoła w Jindřichovie (Hennersdorf). Wiek dorosłego dożyło trzech synów: Bogusław, Wacław jun. i Jan oraz córki: Anna – żona N. Kokorskiego i Helena – żona Fryderyka von Gartner z Dziewiętlic (Heinersdorf) w księstwie nyskim.

Bogusław (zm. po 1603 r.) żonaty był z N. von Wachtel, Wacław jun. (zm. 1603 r.), właściciel Jindřichova i Janova – zmarł bezpotomnie.

Jego majątki przejął najmłodszy z braci – Jan (zm. 1654 r.). Obydwa majątki w 1635 roku sprzedał i przeniósł się do księstwa brzeskiego (z powodów religijnych?). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 19.06. 1606 r.) z Barbarą von Wachtel (ur. 1597 r. – zm. 26.01.1624 r.), 2. z Marią Eleonorą Elżbietą brgr. von Dohna (ur. 1586 r. – zm. 1661 r.). Z pierwszą żoną miał dwóch synów i córkę, z drugą – syna i dwie córki.

Z córek (z drugiego małżeństwa) znana jest Maria Beata Ludwika – dwukrotnie zamężna: 1. z Bernardem hr. von Wrba, starostą księstwa opawskiego, 2. (x 1670 r.) z Janem Blankowskim (druga żona) z Turawy (Turawa) koło Opola (Oppeln).

Syn Jana z drugiego małżeństwa – Erdmann Ferdynand (ur. 22.01.1629 r. – zm. 8.06.1683 r.) w 1666 roku (25.08.) otrzymał tytuł czeskiego barona. Asesor sądu ziemskiego księstwa opolsko-raciborskiego, był właścicielem licznych majątków w okolicy Niemodlina (Falkenberg), Opola (Oppeln): Skorogoszczy (Schurgast), Chróściny (Weissdorf), Niewodnik (Niewodnik), Wydrowic (Weiderwitz), Rogów (Rogau), Sławic (Sławitz), Domecka (Dometzko), Pomianowa Górnego (Ober Pomsdorf) koło Żąbkowic Śląskich (Frankenstein) oraz kilku majątków koło Żiębic (Muensterberg). Żonaty (x 1671 r.) z Marią Elżbietą (Małgorzatą Florentyną?) von Zierotin z Tułowic (Tilowitz) koło Niemodlina (Falkenberg), wdową po N. hr. von Hoditz, która wniosła mu w wianie

majątek Bilá Voda (Weisswasser) w księstwie ny-skim, miał tylko dwie córki: Katarzynę Karolinę i Joannę Franciszkę Elżbietę.

Katarzyna Karolina (ur. 167? r. – zm. ok. 1706 r.), żona Franciszka Karola hr. von Lichtenstein-Castelcorn (zm. 1706 r.), odziedziczyła majątki na południu Śląska, które przeszły w ręce von Lichtenstein-Castelcorn.

Joanna Franciszka Elżbieta, żona (x 13.07.1687 r.) Franciszka Juliusza Józefa hr. von Verdugo (zm. 1740 r.), odziedziczyła majątki w okolicy Niemodlina (Falkenberg) i Opola (Oppeln). Prawdopodobnie po śmierci męża wyszła ponownie za mąż za Magnusa Ludwika von Schick.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 694–695; t. II, s. 394–395

Błażek, t. I, s. 78–79; t. IV, s. 55, 134

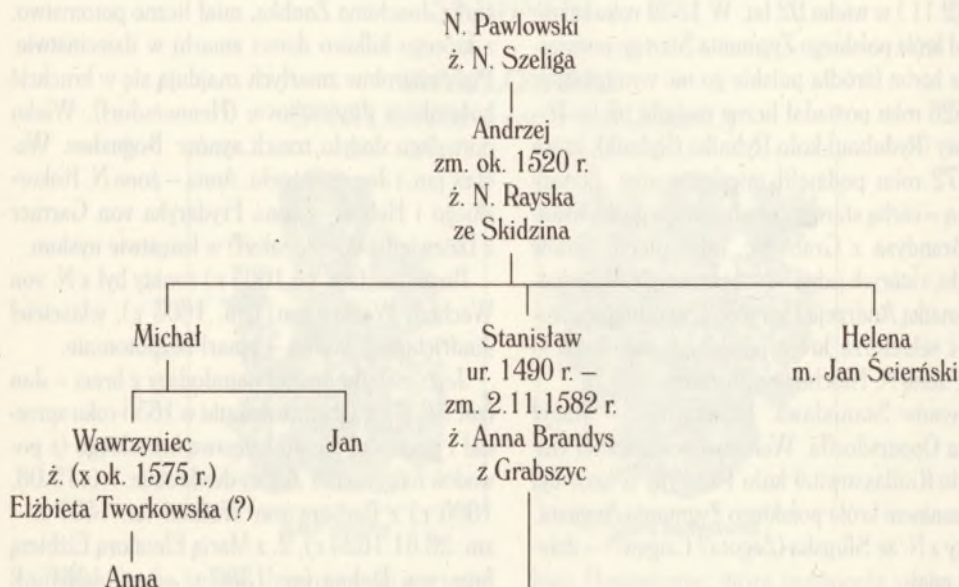
Pilnáček, t. III, s. 909–910

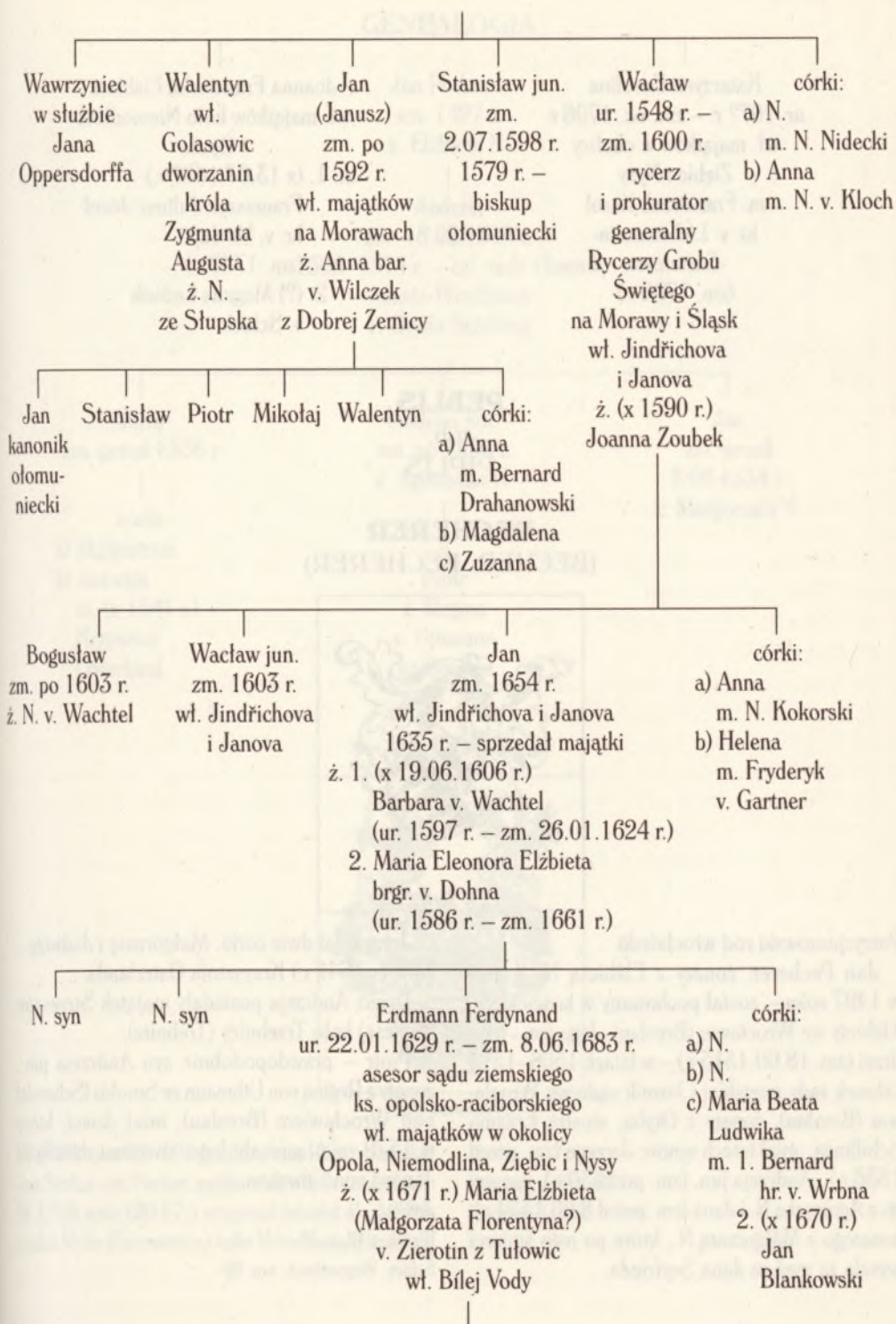
Wappensagen..., s. 115

Doerr, s. 150

Pilnáček J., Staromoravští rodové, Brno 1996, s. 341

GENEALOGIA

Katarzyna Karolina
ur. 167? r. – zm. ok. 1706 r.
wł. majątków w okolicy
Ziębic i Nysy
m. Franciszek Karol
hr. v. Lichtenstein-
-Castelcorn
(zm. 1706 r.)

Joanna Franciszka Elżbieta
wł. majątków koło Niemodlina
i Opola
m. 1. (x 13.07.1687 r.)
Franciszek Juliusz Józef
hr. v. Verdugo
(zm. 1740 r.)
2. (?) Magnus Ludwik
v. Schick

PEBLIS

zob.

PIPLIS**PECHERER**

(BECHER, BECHERER)

Patrycjuszowski ród wrocławski.

Jan Pecherer, żonaty z Elżbietą N., zmarł w 1497 roku – został pochowany w kościele św. Elżbiety we Wrocławiu (Breslau). Jego syn – Andrzej (zm. 18.09.1515 r.) – w latach 1508–1514 członek rady miejskiej i ławnik sądu we Wrocławiu (Breslau), żonaty z Otylią, siostrą Erazma Schillinga, miał trzech synów: Jerzego (zm. przed 1536 r.), Andrzeja jun. (zm. po 1530 r.), żonatego z Agnieszką N. i Jana (zm. przed 8.06.1534 r.), żonatego z Małgorzatą N., która po jego śmierci wyszła za mąż za Jana Seyfrieda.

Jerzy miał dwie córki: Małgorzatę i Jadwigę – żonę (x 1541 r.) Krzysztofa Osterlanda.

Dzieci Andrzeja posiadały majątek Strzeszów (Striese) koło Trzebnicy (Trebnitz).

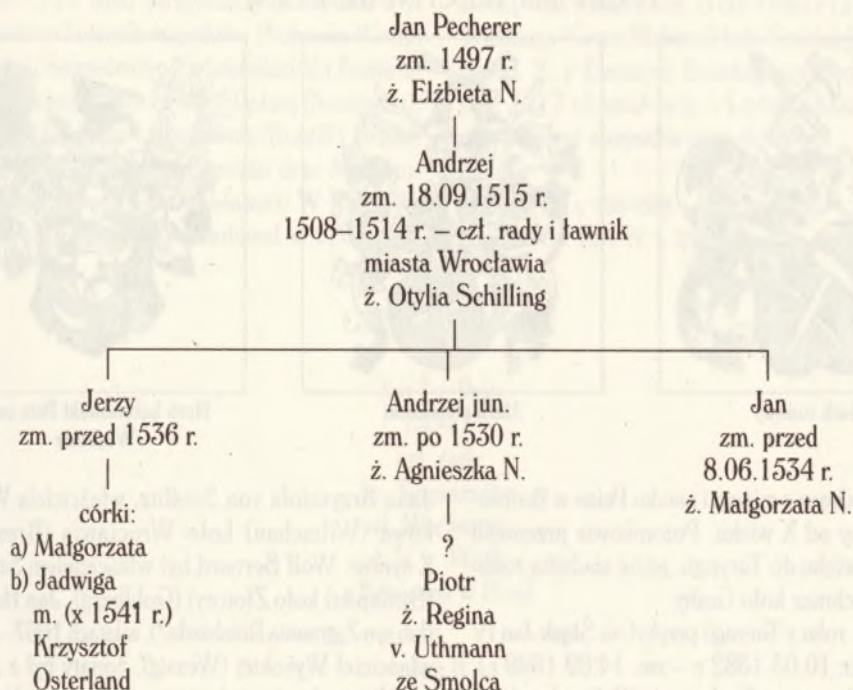
Piotr – prawdopodobnie syn Andrzeja jun., żonaty z Reginą von Uthmann ze Smolca (Schmolz) pod Wrocławiem (Breslau), miał dzieci, które w 1579 roku zapisały legat swojemu dziadkowi Janowi von Uthmann.

Źródła:

Błażek, t. III, s. 34

Schles. Wappenbuch, szp. 99

GENEALOGIA

PECKER

Herb baronowski

W 1708 roku (11.10.) tytuł barona Rzeszy uzyskał Jan Stefan von Pecker, pułkownik wojsk cesarskich. W 1718 roku (20.07.) otrzymał inkołat śląski. Posiadał Milin (Fuerstenau) koło Wrocławia (Breslau).

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 395

Błażek, t. I, s. 79

PEIN
(PEIN und WECHMAR, PEINE)

Herb rodowy

Herb szlachecki

Herb baronowski Pein und
Wechmar

Ród pochodzący z miasta i zamku Peine w Brunswiku, znany od X wieku. Potomkowie przenieśli się w XVI wieku do Turynii, gdzie siedzibą rodową był Wechmar koło Gothy.

W 1621 roku z Turynii przybył na Śląsk Jan IV von Pein (ur. 10.03.1582 r. – zm. 14.09.1649 r.), członek rady cesarza Ferdynanda III, kanclerz księstwa wrocławskiego i nadsyndyk Wrocławia (Breslau). Nabył majątki w okolicy Wrocławia (Breslau): Żerniki Wielkie (Gross Suerding), Zabardowice (Seiffersdorf) i Wysoką (Wessig). Żonaty był dwukrotnie: 1. z Anną von Heydeck z Schoenau w Miśni, 2. z Katarzyną von Saebisch, córką starosty wrocławskiego. Z pierwszą żoną miał trzech synów: Henryka Marka, Wolfa Gabriela i Zygmunta Reinharda – założycieli trzech *linii szlacheckich*, wymarłych w połowie XVIII wieku. Z drugą miał córkę – Urszulę Katarzynę, żonę Jana Adama von Pannwitz, oraz syna – Jana Ernesta, założyciela *linii baronowskiej*.

Henryk Marek (ur. 19.05.1619 r. – zm. 24.01.1668 r.), od 1656 roku członek kolegium rady miejskiej Wrocławia (Breslau), był właścicielem Żernik Wielkich (Gross Suerding) i Wysokiej (Wessig) oraz Pfaffendorf w Miśni. Jakiś czas służył u księcia orańskiego. Żonaty (x 9.02.1643 r.) z Ewą Zuzanną Jessensky von Nagy Jessen (zm. 21.01.1668 r.), miał sześciu synów i cztery córki, m.in. – Annę Zuzannę, żonę (x 6.02.1663 r.)

Jana Krzysztofa von Seidlitz, właściciela Wilczkowa (Wiltschau) koło Wrocławia (Breslau). Z synów: Wolf Bernard był właścicielem Strupic (Straupitz) koło Złotoryi (Goldberg). Jan Henryk (lub syn Zygmunta Reinharda?), w latach 1667–1692 właściciel Wysokiej (Wessig), żonaty był z Anną von Luettwitz i miał pięcioro dzieci, z których dwoje zmarło w dzieciństwie.

Wolf Gabriel, żonaty z Justyną von Poseck (Boseck?) z Aschy w Turynii, był właścicielem Chwałęcina (Quanzendorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Jego najstarsza córka – N. (ur. 7.09.1648 r. – zm. 28.02.1663 r.) zmarła w wieku 14 lat.

Zygmunt Reinhard (zm. 6.04.1692 r.), właściciel Zabardowic (Seiffersdorf), od 1668 roku był członkiem rady miejskiej we Wrocławiu (Breslau). Żonaty z Barbarą Elżbietą von Seidlitz, miał dwóch synów: Karola Konrada i Ernesta Leopolda.

Karol Konrad – dworzanin księcia Chrystiana Ulryka oleśnickiego, właściciel Dąbia (Wrocław-Dąbie, Grueneiche), żonaty był z N. von Wierth. Jego brat – Ernest Leopold (zm. 9.04.1726 r.), od 1715 roku był członkiem rady miasta Wrocławia (Breslau).

Nie wiadomo, czym synem był Maksymilian Adolf – w 1725 roku porucznik straży miejskiej we Wrocławiu (Breslau).

Jan Ernest – syn Jana IV z drugiego małżeństwa, w 1713 roku otrzymał tytuł barona. Był właścicielem licznych majątków: Piotrowic (Gross Peterwitz), Siemidrożyc (Schoebekirch) i Żurawińca (Saarawenze) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), Sokolnik (Zaugwitz), Kozanowa (Kosel) i Brzozy (Bresa) koło Wrocławia (Breslau) oraz Małuszowa (Malitsch) koło Jawora (Jauer). W Piotrowicach (Gross Peterwitz) wybudował w 1705 roku

swoją rezydencję. Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną Beatą von Schertz (zm. 6.03.1690 r.) z Maniowa Wielkiego (Gross Mohnau) koło Świdnicy (Schweidnitz), 2. z Eleonorą Euzebią von Sedmoradzki (zm. 1717 r.), miał syna – Ludolfa Józefa, który odziedziczył wszystkie majątki.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 695–698; t. II, s. 395–396

Błażek, t. I, s. 79; t. IV, s. 55, 134

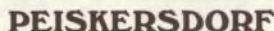
GENEALOGIA

Jan I v. Pein
1504 r.
czł. rady
ks. Brunszwiku
wł. Wechmaru
ż. N. v. Wolff
z Kreussen w Hesji

|
Jan II
wł. Stoingen
w Brunszwiku
ż. (x ok. 1538 r.) Julianna
v. Wehren ze Stoingen

|
Jan III
landwójt Mainz (?)
ż. Barbara v. Keul
z Rittmannsdorf w Turynii

|
Jan IV
ur. 10.03.1582 r. –
zm. 14.09.1649 r.
1621 r. – przeniósł się na Śląsk
czł. rady ces. Ferdynanda III,
kanclerz ks. wrocławskiego,
nadsyndyk Wrocławia
ż. 1. Anna v. Heydeck
z Schoenau w Miśni
2. Katarzyna v. Saebisch

źródłach nie występuje. Nie wiadomo, do jakiego rodu należał.

Pfotenhauer, Schlesier im Dienste des Deutschen Ordens im Jahre 1410, (w:) Zeitschrift..., Jg 15:1880, s. 209

PEISTEL

Stary inflancki ród, przybyły z zakonem krzyżackim na Inflanty z Westfalii.

W pierwszej połowie XVII wieku Fryderyk von Peistel (zm. 1635 r.) osiadł na Śląsku. Jego potomkowie służyli w wojsku saskim i pruskim.

Karol Henryk w XVIII wieku służył w armii pruskiej, w 1794 roku (26.08.) uzyskał inkołat śląski. Prawdopodobnie jego synem był zmarły

w 1806 roku Karol Gottlob, właściciel Górnej i Średniej Piławy (Ober- und Mittel Peilau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach).

Źródła:

Zedlitz, t. IV, s. 26

Błażek, t. III, s. 100

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 234

PELCHRZIM

(PELGRZIM, PILGERN, PELHŘIM, PEREGRIN, PEREGRINUS)

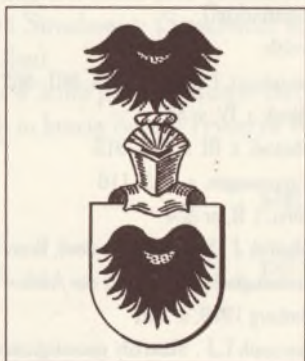
Nazwisko to używane w różnej formie: polskie – Pelchrzim, Pelgrzim; niemieckie – Pelchrzim, Pilgern, Pilgran; czeskie – Pelhřim i łacińskie – Peregrin, Peregrinus, posiadało na Śląsku kilka rodów.

W średniowieczu określenie „peregrin” – piel-

grzym, oznaczało także obcego, przybysza. Później zmieniło się ono w nazwisko używane również w wersji słowiańskiej – „Pelchrzim”. Czasem jeden ród mógł posługiwać się różnymi wersjami nazwiska i trudno jest ustalić prawidłową jego pisownię.

PELCHRZIM

(PELCHRZIM von TRZENKOWITZ, PELGRZIM, PELHŘIM z TRÁNKOVIC)

Herb wg Pilnáčka

Herb wg Błażka

Według polskich najstarszych heraldyków (Okolski i Bielski), był to ród polskiego pochodzenia „Pielgrzym seu Peregrinus” przybyły z Portugalii. Jednak Pielgrzymi czy Pielgrzymowscy w Polsce posiadali inne herby. Wappensagen powtarza za Okolskim legendę herbową Pelgrzimów polskich: pielgrzym z Polski, będąc w Afryce, spotkał na swojej drodze lwa walczącego ze smakiem. Przebił smoka mieczem i lew w podzięcie za ocalone życie służył mu do śmierci. Legenda ta jednak dotyczy innego herbu (pół lwa za murem – Prawdzic? Zarembo?) niż posiadany przez śląskich Pelchrzimów.

Szlachta księstwa cieszyńskiego. Siedzibą rodową były Trankovice (Tranovice? Trzanowice, Trzanowitz), które posiadali już w 1400 roku. Według Sinapiusa, siedzibą rodową były Ochaby Wielkie (Gross Ochab), zaś według Adelslexikon – Kaczycze (Katschitz). Pierwszym znanym z 1316 roku (14.03.) przedstawicielem rodu miał być „Grzimislaus von Katschitz”, w 1322 roku występuje w dokumentach „Pelgrzim von Katschitz”. Według Pilnáček (Staromoravští rodové, Brno 1996) poprawne nazwisko winno brzmieć „Peldřim”.

W 1388 roku Mikołaj Pelchrzim był właścicielem Kaczyc (Katschitz) i Kończyc Wielkich (Gross Kuntschitz). W latach 1420–1430 Anna von Pelchrzim była żoną Mikołaja Welczka z Wielkiego Dębieńska (Gross Dubensko) koło Rybnika (Rybnik). W 1440 roku Mikołaj Pelchrzim sprzedał Trankovice (Tranovice, Trzanowice, Trzanowitz). W XV i XVI wieku posiadali Hnojnik (Gnojnik, Hnoinik), Ropice (Ropica, Roppitz), Soběšovice Dolní (Dolne Szebiszowice, Nieder Schoebischowitz), Šumbark (Szumbark, Schumbarg), Horní Bludovice (Górne Błędowice, Ober Bludowitz), Koňakov (Koniaków, Koniakau) i Domaslavice (Domasłowice, Domasłowitz).

W 1545 roku Waclaw Pelchrzim, właściciel Vělopolá (Wielopole, Wielipoli) koło Cieszyna (Těšín, Teschen), był starostą księstwa cieszyńskiego. W 1571 roku Jerzy Pelchrzim był właścicielem Koniakowa (Koňakov, Koniakau). Około 1590 roku Magdalena, córka Kaspra von Pelchrzim z Pogorza (Pogorz) koło Skoczowa (Skotschau),

była żoną (drugą) Mikołaja sen., bar. Wilczka z Dobrej Zemicy (Guttenland).

W pierwszej połowie XVII wieku występuje w dokumentach Waclaw sen. – właściciel Hnojnika (Gnojnik, Hnoinik) i Rakovca (Rakowiec, Rakowetz) oraz wolnego dworu w Bobrku (Bobrek). Prawdopodobnie jego synami byli: Waclaw jun. i Fryderyk.

Waclaw jun. von Pelgrzim und Trzenkowitz (ur. 1.02.1645 r.), właściciel Domaslavic (Domasłowice, Domasłowitz) i Otrębowa (Ottrembau) w księstwie cieszyńskim, był dwukrotnie żonaty: 1. z N.N., 2. z N. von Tschammer. Z drugą żoną dzieci nie miał, z pierwszą – miał czterech synów: Jana Kaspra, Wilhelma – zmarłego w dzieciństwie, Karola Maksymiliana – właściciela Domaslavic (Domasłowice, Domasłowitz), niezżonatego i Franciszka Leopolda – żonatego z N. Haraowską z Sucheja (Suchau).

Franciszek Leopold (inny?), właściciel Pawłowic (Pawłowitz) koło Pszczyny (Pless), był żonaty (x 1704 r., druga żona?) z Ewą Katarzyną, córką Karola Waclawa von Sebottendorff z Rożnowa Dolnego (Nieder Rosen) koło Kluczborka (Kreuzburg). Zmarł w 1705 roku, wdowa wyszła ponownie za mąż za Jana Adalberta von Siegroth z Biskupic (Bischdorf) koło Byczyny (Pitschen). Miał on syna – Karola Leopolda, zmarłego w dzieciństwie.

Fryderyk – brat Waclawa, miał syna – Kaspra, asesora sądu ziemskiego państwa bytomskiego i właściciela Bobrka (Bobrek) koło Bytomia (Beuthen).

W Pszczyńskim Jerzy Waclaw von Pelchrzim był w 1715 roku właścicielem części Orzesza (Orzesche), a Juliusz Emrich – części Bzia (Goldmannsdorf).

Źródła:

- Sinapius, t. I, s. 698; t. II, s. 861–862
 Błażek, t. IV, s. 55
 Pilnáček, t. III, s. 912–913
 Wappensagen, s. 115–116
 Dorst, t. II, nr 334
 Pilnáček J., Staromoravští rodové, Brno 1996, s. 322
 Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 236
 Szersznik L.J., Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego, Cieszyn 2004, s. 149–151

(z) PELCHRZIMOWIC

zob.

PILGRAMSDORF

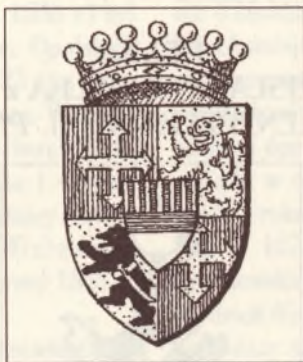
PELCKA

zob.

PELKA

PELET

(PELET-NARBONNE)

Ród pochodzący z Langwedocji, gdzie w XVII wieku znany był Pierre Pelet. Po edykcji nantejskiej w 1685 roku jego synowie: Jean i Pierre jun. emigrowali do Królewca (Koenigsberg) w Prusach.

W 1711 roku (1.08.) potwierdzenie szlachectwa i indygenat pruski otrzymał Piotr Wilhelm Pelet i jego kuzyn Piotr Pelet. W 1771 roku (1.08.) ród otrzymał powtórne potwierdzenie starego szlachectwa. W XIX wieku znani byli z Wielkopolski i Śląska. Na Śląsku posiadali Gębczyce (Geppersdorf) koło Strzelina (Strehlen) oraz Jerzmanową (Hermannsdorf) i Strachowice (Strachwitz) koło Wrocławia (Breslau).

W XIX wieku w armii pruskiej służyło dwóch generałów – byli to bracia Karol i Fryderyk Wil-

helm von Pelet-Narbonne. Karol (ur. 1742 r. – zm. 1823 r.) był w 1806 roku brygadierem dolnośląskich fizylierów. Posiadał majątek Gronowo (Grunau) w Prusach Wschodnich. Jego młodszy brat – Fryderyk Wilhelm (ur. 1746 r. – zm. 11.01.1820 r.) był szefem regimentu dragonów króla Bawarii. Posiadał majątek Godętowo (Godentow) koło Łęborka (Lauenburg) na Pomorzu.

Źródła:

Zedlitz, t. V, s. 359–360

Błażek, t. III, s. 100

Dorst, t. II, nr 492

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 237

PELGRZIM

zob.

PELCHRZIM

PELHŘIM

zob.

PELCHRZIM

PELKA

(PELCKA, PELKEN)

Na Śląsku żyło kilka rodów tego nazwiska z różnymi herbami: Jastrzębiec, Lis (?), Radwan (?), Pogonia Polska IV, Lubicz (?), Kopacz (?). Rody te trudno rozróżnić. Paprocki wymienia tylko Pel-

ków herbu Jastrzębiec. Oprócz tego „Pelka” było dość popularnym imieniem. Dlatego w opisach mogą pojawić się błędy.

PELKA

(PELKA von BORISLAWITZ, PELKA z BORZYSŁAWIC, PELKEN, PELKOWSKI, PELKA)

Herb Jastrzębiec wg Pilnáčka

Herb Pogonia Polska IV wg Błażka

Herb Lubicz (?) wg Błażka

Najbardziej znany i najstarszy z rodów Pelków herbu Jastrzębiec pochodził z Borzysławic (Borisławitz) koło Koźła (Cosel). Błażek błędnie twierdzi, że Pelkowie z kozielskiego mieli herb Lubicz (?), a Pelkowie z księstwa cieszyńskiego – Jastrzębiec. Ród ten znany był w późniejszym okresie na Morawach w Czechach, Austrii i Niemczech oraz w Prusach Wschodnich. Na terenie Austrii i Niemiec jego członkowie posługiwali się nazwiskiem „Pelken”, zaś na terenie Prus Wschodnich – „Pelkowski”.

Pierwsza informacja o przedstawicielu tego rodu pochodzi z 1322 roku (22.01.) – Teodor (Dzierzek?) Pelka występuje jako świadek w dokumencie księcia Władysława kozielskiego.

W 1463 roku występują w dokumentach księcia Konrada oleśnicko-kozielskiego bracia: Dzierżek i Jan Pelkowie. W 1480 roku Krzystek Pelka

z Borzysławic (Borisławitz) był świadkiem sprzedaży Dzielnicy (Dzielnitz) koło Koźła (Cosel). Ten sam Krzystek w 1483 roku (13.07.) w Toszku (Tost) był świadkiem w wywodzie szlacheckim spokrewnionych z nim Geraltowskich: herb ojca – podkowa z krzyżem w błękitnym polu, przysięgli stryjowie Geraltowskich – Maciej z Szonowic (Schonowski) i Krzystek Pelka z Borzysławic (Borisławitz). Jerzy Pelka w 1485 roku był świadkiem sprzedaży Kobyliec (Kobelwitz) koło Koźła (Cosel).

Aneżka Pelka w latach 1499 i 1523 była przełożoną klasztoru dominikanek w Raciborzu (Ratibor). W 1499 i w 1522 roku występują jako świadkowie w dokumentach księcia Jana II Dobrego bracia Dzierżek i Wacław Pelkowie z Borzysławic (Borisławitz).

W 1506 roku (4.04.) Wacław był pełnomocnikiem Michała Kracyczy (?). W 1510 roku Łukasz Pelka sprzedał swój dom w Opolu (Oppeln) N. Larischowi. W 1511 roku (16.09.) Dirsek (Dzierżek) Pelka z Borzysławic (Borislawitz), starosta zamku kozielskiego, kupił od Henryka Lasoty połowę wsi Nieznaszym (Niesnaschin) koło Koźła (Cosel), a w 1538 roku był właścicielem domu w Koźlu (Cosel).

W księgach ziemskich opolsko-raciborskich Pelkowie występują bardzo często: Dzierżek w 1523 roku był starostą Sławęcic (Slawentzitz) koło Koźła (Cosel). Wacław (zm. przed 1538 r.) był około 1519 roku starostą Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Żonaty (x ok. 1523 r.) z Katarzyną N., miał trzech synów: Bartosza, Wacława jun. i Łukasza oraz dwie córki – Barbarę i Annę.

Barbara – była dwukrotnie zamężna: 1. (x przed 1540 r.) z Mikołajem Strzelą z Leśnicy (Leschnitz) w księstwie strzeleckim, 2. (x 1560 r.) z Janem Kozłowskim. Anna – była żoną (x przed 1538 r.) Stanisława Chobentskiego (?).

Bartosz – syn Wacława, był właścicielem Łañca (Lanietz), Pociękarbia (Potzenkarb) i Urbanowic (Urbanowitz). Miał on córkę – Annę, żonę (x 1566 r.) Henryka Schweinocha (zm. przed 1603 r.) oraz syna – Bartosza (Bartłomieja) jun., właściciela Łęcz (Lenschuetz) i wydzierżawionej w 1558 roku na trzy lata, a później kupionej od księcia Jerzego Hohenzollerna Kamionki (Kamionka) koło Koźła (Cosel). Bartosz jun. posiadał również jakieś majątki w księstwie cieszyńskim, gdyż w 1558 roku występuje wśród szlachty cieszyńskiej. Żonaty (x przed 1558 r.) z Jadwigą, córką Jana Twardawy, zmarł w 1571 roku. Wdowa po jego śmierci przejęła Kamionkę (Kamionka). Miał on liczne potomstwo, z którego: Salomea była żoną (x ok. 1560 r.) Hynka Petrowicza Charwata z Wetcze (zm. 1596 r.), właściciela Miedoni (Niedane) i Tworkowa (Tworkau) koło Raciborza (Ratibor). Bartłomiej – syn Bartłomieja jun., w 1633 roku był właścicielem Ochab Małych (Klein Ochab) w księstwie cieszyńskim (odziedziczył po ojcu?).

Wacław jun. – syn Wacława, a brat Bartosza, właściciel Urbanowic (Urbanowitz) i Dobieszowic (Dobersdorf), posiadał również majątek w Stu-

dziejnej (Studen) koło Raciborza (Ratibor). Prawdopodobnie żonaty z Esterą, córką Macieja Petrowicza Charwata z Wetcze, właściciela Ligoty Małej (Klein Ellguth) koło Koźła (Cosel), miał dzieci: Łukasza, Jana i Jadwigę – żonę (x ok. 1561 r.) Jana von Spiegel (zm. 1567 r.), właściciela Zębowa (Zembowitz) koło Olesna (Rosenberg).

Łukasz (który? syn Wacława sen. czy Wacława jun.?) (zm. po 1586 r.) w 1556 roku był właścicielem Urbanowic (Urbanowitz), Małego Rudna (Klein Rudnau) i Rudzińca (Rudzinitz) koło Gliwic (Gleiwitz). W 1571 roku (2.06.) był członkiem komisji rozjemczej w sporze o Ligotę (Ellguth) pomiędzy Wacławem Wranińskim z Łubowic (Lubowitz) koło Raciborza (Ratibor) a klasztorem dominikanów. Posiadał również jakieś majątki w okolicy Lublińca (Lublinitz), gdyż w 1573 roku występuje wśród szlachty lublinieckiej. W 1573 roku był świadkiem umowy braci Posadowskich w sprawie podziału państwa Dobrodzień (Guttentag) i w 1582 roku świadkiem sprzedaży tego państwa. Żonaty dwukrotnie: 1. z Heleną Diwowską, córką Mikołaja Roużica, 2. z Maruszą von Frankenberg, która w 1566 roku kupiła Łaskarzówkę (Łaskarzowka) koło Gliwic (Gleiwitz). Synami z drugiego małżeństwa byli: Wacław i Jan, a z pierwszego – prawdopodobnie Jerzy.

Wacław (zm. 1597 r.) był żonaty z Agnieszką Ozorowską. Jan i Jerzy występują w dokumentach w latach 1578–1604. W 1604 roku sprzedali połowę Małego Rudna (Klein Rudnau) Annie Kochtitzkiej.

W 1609 roku w dokumentach występuje Krzysztof Pelka, prawdopodobnie syn któregoś z poprzednio wymienionych braci. Jego synem był Wacław i być może Paweł, w 1640 roku występujący jako właściciel Rudzińca (Rudzinitz), a następnie oficer wojsk cesarskich. Wacław był żonaty z Anną von Foglar. Jego portret wisiał w kościele w Rudnie (Rudnau) jeszcze w początkach XX wieku. Wacław – nazywany w dokumentach „starszym”, był w 1650 roku członkiem trzyosobowej komisji przejmującej za długi majątek w Górnym Steblowie (Stebłów koło Koźła?).

Jego synem był prawdopodobnie Henryk, znany z dokumentów z lat 1672–1683. Żonaty z Heleną Jarocką, w 1683 roku sprzedał Rudziniec (Rudzinitz) Janowi Bernardowi von Praschma z Ujazdu (Ujest) i jego siostrze – Annie Helenie, żonie N. von Eichendorff. W 1679 roku właścicielem części Rudzińca (Rudzinitz) był Andrzej Pelka (brat Henryka?).

W 1719 roku Krzysztof Henryk Pelka z Borzysławic (Borislawitz) (syn Henryka?), żonaty z Barbarą N., kupił od N. von Zmeskal Brzezinkę (Brzezinka) koło Gliwic (Gleiwitz), w 1723 roku założył tam przy dworze park. W 1725 roku zmarł, a w 1731 roku wdowa sprzedała wieś Jerzemu Józefowi von Gusnar z Tarnowic Starych (Alt Tarnowitz).

W 1723 roku występuje w dokumentach jako świadek Adam Pelka z Borzysławic (Borislawitz). Około 1727 roku Marianna Pelka była żoną Józefa Wacława von Holly, administratora zamku w Dobodzieniu (Guttentag). W 1739 roku Karol Pelka mieszkał w Brzezince (Brzezinka), żonaty był z Teresą N., miał dwie córki: Joannę Nepomucenę Wiktorię Julianę (ur. 1739 r.) i Katarzynę Józefę (ur. 1742 r.).

W okolicy Pszczyny (Pless) i w księstwie cieszyńskim w XVII i XVIII wieku w dokumentach występują również Pelkowie z Borzysławic (Borislawitz): w 1692 roku – Jan Bogumił i Wacław Jerzy, a w 1693 roku – Wacław. W 1693 roku Joanna Jarotzka – żona N. Pelki sprzedała Katarzynie Teufel majątek w Gardawicach (Gardawitz). W Cieszynie (Těšín, Teschen) zmarła 20.08.1719 roku w wieku 74 lat Maria Salomea Holly, wdowa po Jerzym Pelce.

W 1747 roku zmarła Maria Pelka i pochowa-

na została w kościele w Mokrym (Mokrau) koło Pszczyny (Pless). Józef Pelka był żonaty (x ok. 1779 r.) z Julianną, córką Józefa Ogona.

Linia z Grudyni Wielkiej (Gross Grauden) i niemiecka – von Pelken

Inna linia Pelków z Borzysławic (Borislawitz) posiadała Grudynię (Grauden) koło Koźła (Cosel).

W pierwszej połowie XVII wieku właścicielem Grudyni Wielkiej (Gross Grauden) był Henryk Pelka z Borzysławic (Borislawitz), następnie – od 1646 roku jego syn Wacław sen., żonaty (x przed 1652 r.) z Ludmiłą Twardawą z Twardawy (Twardawa) koło Koźła (Cosel). Miał on dwóch synów: Wacława jun. i Henryka Piotra. Wacław jun. był od 1687 roku właścicielem Grudyni Wielkiej (Gross Grauden), po nim majątek ten odziedziczył Mikołaj (zm. po 1732 r.).

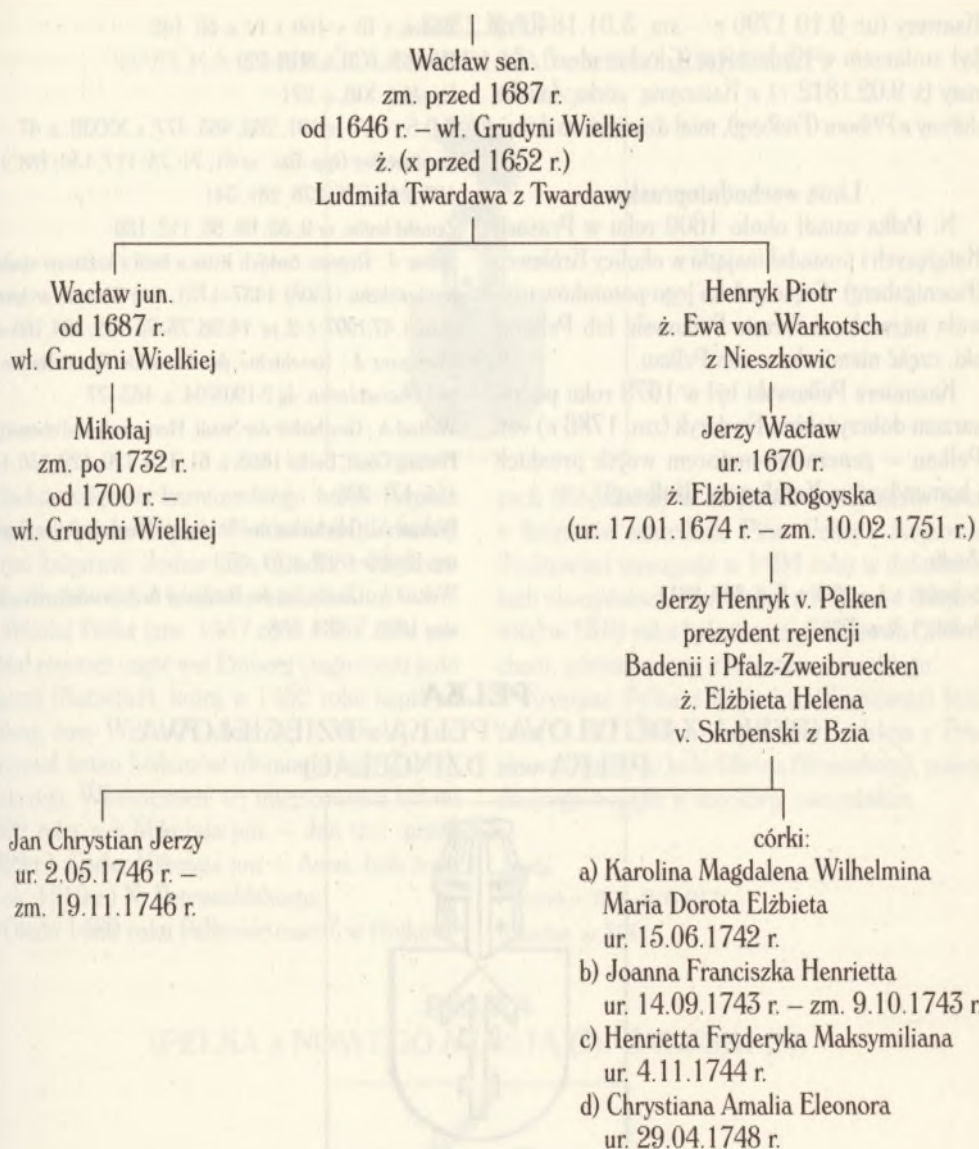
Henryk Piotr, żonaty z Ewą von Warkotsch z Nieszkowic (Neobschuetz) koło Strzelina (Strehlen), był ojcem Jerzego Wacława – założyciela *niemieckiej linii von Pelken*. Jerzy Wacław (ur. 1670 r.), żonaty z Elżbietą (ur. 17.01.1674 r. – zm. 10.02.1751 r.), córką Jerzego Rogoyskiego, miał syna – Jerzego Henryka von Pelken, prezydenta rejencji Badonii i Pfalz-Zweibrücken. Żonaty z Elżbietą Heleną von Skrbenski z Bzia (Goldmannsdorf) koło Rybnika (Rybnik), miał syna – Jana Chrystiana Jerzego (ur. 2.05.1746 r. – zm. 19.11.1746 r.), oraz cztery córki: Karolinę Magdalenę Wilhelminę Marię Dorotę Elżbietę (ur. 15.06.1742 r.), Joannę Franciszkę Henriettę (ur. 14.09.1743 r. – zm. 9.10.1743 r.), Henriettę Fryderykę Maksymilianę (ur. 4.11.1744 r.) i Chrystianę Amalię Eleonorę (ur. 29.04.1748 r.).

GENEALOGIA

Linia z Grudyni Wielkiej

Henryk Pelka z Borzysławic
I połowa XVII w.
wł. Grudyni Wielkiej

|

Linia morawsko-austriacka

Założycielem tej linii był Jan (ur. ok. 1670–1680 r.) z Czuchowa (Czuchow) koło Rybnika, żonaty z Joanną N. Miał dwóch synów: Jana jun. i Karola Leopolda (ur. 1722 r.). Jan jun. (ur. ok. 1708 r. – zm. 19.12.1784 r.) – w 1751 roku był zarządcą majątku w Bravanticach (Brosdorf) koło Opawy (Opava, Troppau). Żonaty z Joanną von Hoff, miał dwie córki: Józefę Elżbietę (ur. 1740 r.)

i Annę Karolinę (ur. 1738 r. – zm. 14.12.1754 r.) oraz trzech synów: Jana, Karola i Franciszka.

Jan (ur. ok. 1741 r.) – służył w wojsku, Karol – w 1786 roku odziedziczył majątek ojca. Franciszek (ur. 1730 r. – zm. 28.02.1822 r.) – służył w wojsku cesarskim w stopniu podporucznika, w 1780 roku wystąpił z wojska, ożenił się z Marią Anną (zm. 6.12.1830 r.), córką Michała Waltera z Bravantich (Brosdorf). Jego syn – Franciszek

Ksawery (ur. 9.10.1790 r. – zm. 3.01.1840 r.) był stolarzem w Klokočovie (Glockersdorf). Żonaty (x 9.02.1812 r.) z Katarzyną, córką Jakuba Juřeny z Přibora (Freiberg), miał dziesięcioro dzieci.

Linia wschodniopruska

N. Pelka osiadł około 1600 roku w Prusach Książących i posiadał majątki w okolicy Królewca (Koenigsberg). Część polska jego potomków używała nazwiska w formie Pelkowski lub Pelkowski, część niemiecka – von Pelkau.

Kazimierz Pelkowski był w 1678 roku podpułkownikiem w Frydryku (zm. 1786 r.) von Pelkau – generałem-majorem wojsk pruskich i komendantem Kołobrzegu (Kolberg).

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 698; t. II, s. 860–861

Zedlitz, t. V, s. 360

Blažek, t. III, s. 100; t. IV, s. 56, 145

Pilnáček, t. III, s. 918–921

Uruski, t. XIII, s. 271

C.D.S., t. VI, nr 191, 265, 463, 477; t. XXXIII, s. 47

Landbuecher Opp.-Rat., nr 61, 71, 75, 117, 130, 168, 183, 198, 246, 275, 278, 281, 341

Zemská kniha, nr 9, 53, 68, 83, 112, 139

Stibor J., Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského (1305) 1457–1731, (w:) Sborník archívních prací, t. 47:1997, č. 2, nr 14, 36, 73–75, 122, 124, 166–167

Chrzyszcz J., Geschichte der Parochie Gross-Rudno..., (w:) Oberschlesien, Jg 2:1903/04, s. 153–77

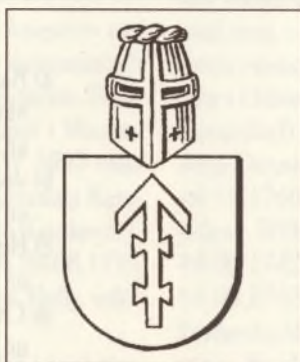
Weltzel A., Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel, Berlin 1888, s. 61, 118, 120, 129, 136, 140, 155, 171, 205

Weltzel A., Geschichte der Stadt und Herrschaft von Gutten-tag, Ratibor 1882, s. 51, 53

Weltzel A., Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates, Breslau 1896, s. 484, 368

PELKA

(PELKA Z DĚHYLOVA, PELKA z DZIĘGIEŁOWA, PELKA von DZINGELAU)

Według Pilnáčka, włodykowie księstwa cieszyńskiego herbu Lis (?), pochodzący z Dzięgiełowa (Dzingelau) koło Cieszyna (Teschen) i Wieszowej (?) (Wieschowa) koło Toszka (Tost).

W 1456 roku (25.05.) Pelka z Dzięgiełowa (Dzingelau) sprzedał tę miejscowość swojej córce – Katarzynie i jej dzieciom. Posiadał również jakiś majątek w Nydku (Niedek), który sprzedał

w 1458 roku (20.10.) Jerzemu z Leśnej (?). Notowany jest jeszcze w dokumentach z 1461 roku.

Pelka z Wieszowej (Wieschowa) występuje wśród szlachty toszeckiej w 1463 roku.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 917

C.D.S., t. VI, nr 265

PELKA

(PELKA z HOLČOVIC, PELKA von HILLERSDORF)

Szlachta księstwa karniowskiego herbu Kopacz (Topacz), pochodząca z Holčovic (Hillersdorf) w tym księstwie. Jedna linia osiadła w Kojkowicach (Kojkowitz) w księstwie cieszyńskim.

Mikołaj Pelka (zm. 1457 r.) w 1457 roku posiadał również część wsi Emberg (zaginiona) koło Kietrza (Katscher), którą w 1452 roku kupił od Heleny, żony Witka (?). Jego syn – Mikołaj jun. otrzymał lenno biskupów ołomunieckich Zábřeh (Zabrzeg). Właścicielem tej miejscowości był od 1502 roku syn Mikołaja jun. – Jan (zm. przed 1529 r.). Córka Mikołaja jun. – Anna, była żoną (x ok. 1510 r.) N. Petrowskiego.

Okolo 1480 roku Pelkowie osiedli w Kojkowic-

ach (Kojkowitz) w księstwie cieszyńskim oraz w księstwie zatorskim. Piotr Pelka z Kojkowic (Kojkowitz) występuje w 1494 roku w dokumentach cieszyńskich. Jan Pelka z Kojkowic (Kojkowitz) w 1519 roku był starostą Skoczowa (Skotschau), później znany z księstwa zatorskiego.

Krystyna Pelka z Kojkowic (Kojkowitz) była żoną (x ok. 1560 r.) Fryderyka Czewleja z Prusowa (Pruska) koło Olesna (Rosenberg), posiadającego majątki w księstwie cieszyńskim.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 916–917

Rauscher, nr 314

PELKA

(PELKA z NOWEGO MIASTA (?), ZALUSKI (?))

Według Pilnáčka, stary śląski (?) rycerski ród herbu Pogonia Polska (Sinapius określa ten herb jako „Ręka”), pochodzący z nieznanego Nowego Miasta, znany z księstwa cieszyńskiego i okolicy Pszczyny (Pless). Sinapius łączy go z Pelkami z Grudyni Wielkiej (Gross Grauden) koło Koźła (Cosel). Dzielił się na dwie *linie*: jedna nazywała się *Pelka*, a druga *Zaluski* (?).

W 1567 roku w dokumentach cieszyńskich występuje wdowa Pelkowa. W 1578 roku Wacław Pelka z Nowego Miasta był właścicielem Doubravy (Dąbrowa, Dombrau) w księstwie cieszyńskim. Wacław (ten sam lub jego syn) był żonaty (x 1594 r.) z Ewą von Tamfeld.

Z 1633 roku zachowała się pieczęć Bartłomieja Pelki z Ochab Małych (Klein Ochab) z księstwa

cieszyńskiego. W 1657 roku Wacław Pelka z Nowego Miasta był właścicielem Kończyc Małych (Klein Kunzendorf). Miejscowość ta należała do Pelków aż do 1806 roku. W 1724 roku posiadali również Zebrzydowice (Seibersdorf).

W 1724 roku Jan Adam Pelka von Neustadt był właścicielem Kończyc Małych (Klein Kunzendorf). W opublikowanych materiałach genealogicznych L.J. Szersznika wymieniani są pod tym nazwiskiem przedstawiciele różnych rodów Pelków.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 860–861

Pilnáček, t. III, s. 921–924

Szersznik L.J., Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego, Cieszyn 2004, s. 151–152

PELKA

(PELKA von SKORKAU, PELKA SKORKOWSKI)

Ród nieznanego herbu występujący w dokumentach opolskich od początku XV wieku. Być może jest to linia Pelków herbu Jastrzębiec lub też znanego rodu Skorkowskich. Siedzibą rodową był Skorków (Skorkau) koło Olesna (Rosenberg).

W 1410 i w 1417 roku Pelke von Skorkow występuje w dokumentach księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego. W 1429 roku w dokumentach tego księcia występuje Belke von Skorkow, a w latach 1444 i 1446 Bernard Pelka Skorkowski.

W 1431 roku (17.03.) marszałkiem dworu księcia Bolka V opolskiego (głogóweckiego) był Pelka von Skorkau, występujący w dokumentach razem z Bernardem ze Skorkowa (Skorkau). W późniejszych latach występują w dokumentach już tylko Skorkowscy.

Źródła:

C.D.S., t. VI, nr 116, 145, 178, 217, 219; t. XXXIII, s. 33
Veldtrup D., Prosopographische Studien zur Geschichte Op-peln als herzoglicher Residenzstadt im Mittelalter, Berlin 1995, s. 450

PELKEN

(PELKA)

W 1825 roku (18.06.) pruskie szlachectwo z nazwiskiem „von Pelken” otrzymali bracia: Karol (ur. 1807 r.) i August (ur. 1809 r.) Pelke, naturalni synowie księcia Augusta z Wied i Henrietty bar. von Dobeneck. Nazwisko i herb otrzymali po babce ze strony matki – Karolinie Wilhelminie von

Pelka, żonie Jana Chrystiana bar. von Dobeneck, marszałka dworu książęcego.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 240–241

PELKEN

zob.

PELKA

PELKOWSKI

zob.

PELKA

PELLEGRINI

W 1739 roku Wiktoria von Pellegrini była właścicielką Polanowic (Polanowitz) koło Kluczborka (Kreuzburg).

Źródła:

Koelling H., Geschichte der Stadt Pitschen..., Breslau 1892, s. 277

PEŁKA

zob.

PELKA

PENCZIC

zob.

OTIK

PENCZIK

zob.

PENZIG

PENDORF

Prawdopodobnie nobilitowana szlachta morawska, posiadająca również majątki w księstwie cieszyńskim.

W 1548 roku Jerzy von Pendorf posiadał majątek w Kończycach (Kunzendorf). W 1549 roku był jednym z wykonawców testamentu Jerzego von

Wrbna z Hlinki (Glemkau) koło Osoblahy (Hotzenplotz).

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 927

PENTLACH

(PENTLACH von OGRODZENA)

Szlachta księstwa cieszyńskiego pochodząca z Kornitzów, znana od początku XV wieku. Siedzibami rodzowymi były: Ogrodzona (Ogrodzon) oraz Strumień (Schwarzwasser) w księstwie cieszyńskim.

W 1402 roku Sobek Kornitz z Ogrodzonej (Ogrodzon) kupił od panów z Kravařy (Deutsch Krawarn) Kończyce (Kunzendorf) i Mistek (Mistek).

W 1409 roku występuje w dokumentach Jan Pentlach ze Strumienia (Schwarzwasser), a w latach 1442–1472 Andrzej. W 1446 roku występuje w dokumentach księcia Konrada oleśnicko-kozielskiego, wydanych w Koźlu (Cosel) Andrzej Pentlac, brat Dobka ze Strumienia (Schwarzwasser). Obydwaj bracia posiadali w tym czasie majątki w okolicy Bytomia (Beuthen).

W 1446 roku (26.03.) odstąpili oni swój dział w Bytomiu (Beuthen) Mikołajowi Podgolowi. W 1449 roku ten sam Andrzej występuje jako świadek w dokumentach księcia Wacława cieszyńskiego, wydanych w Bytomiu (Beuthen).

W 1483 roku Machna Ogrodzonska ze swoim synem – Staszkiem sprzedała Strumień (Schwarzwasser) władcy Brodeckiemu.

Pentlachowie notowani są również w dokumentach księstwa raciborskiego, w 1522 roku występuje tam Jan Pentlach ze Stefanem Kornitzem.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 846–847

C.D.S., t. VI, nr 218, 244

PENTZIG

zob.

PENZIG

PENTZKI

zob.

PENZIG

PENZIG

(PENTZIG, PENCZIK, PENZKE, PENTZKI)

Stary ród górnołużycki pochodzący z Pieńska (Penzig) koło Zgorzelca (Goerlitz), który należał do nich od połowy XIII do końca XV wieku.

W 1241 roku występuje w dokumentach Reinhardus de Pinzig, pod koniec XIII wieku – Reinsko i Czaslaus I, prawdopodobnie synowie Reinharda. Na początku XIV wieku znani są bracia: Gerhard, Konrad i Czaslaus II – właściciele Pieńska (Penzig). Konrad w 1304 roku występuje na dworze księcia Ruperta I legnickiego.

Synem Gerharda był Leuther II, w 1348 roku właściciel licznych majątków, m.in.: Bielawy Dolnej (Nieder Bielau), Dłużyny Dolnej (Nieder Langenau) koło Zgorzelca (Goerlitz), Kruszyny (Gross Krauschen) koło Bolesławca (Bunzlau) oraz majątków na lewym brzegu Nysy Łużyckiej. Miał pięciu synów: Jana I, Czasława IV, Leuthera III, Mikołaja II i Jana II.

Jan I w 1390 roku był właścicielem Muskau. W 1441 roku właścicielami tej miejscowości byli Mikołaj IV i Krzysztof. W 1443 roku sprzedali ją Wacławowi von Biberstein.

Jan II był w latach 1397–1413 proboszczem w Bytomiu Odrzańskim (Beuthen am Oder).

Czasław IV był właścicielem Bielawy Dolnej (Nieder Bielau), zmarł bezdzietnie pomiędzy 1417 a 1420 rokiem. Majątki przekazał swojemu bratu (któremu?).

Mikołaj II zmarł w 1406 roku, jego synowie: Leuther IV, Rentsch IV i Jan IV, właściciele Dłużyny Dolnej (Nieder Langenau), pomiędzy 1420 a 1430 rokiem dokonują podziału majątku. Synem Leuthera IV był Mikołaj V.

Leuther III miał syna – Mikołaja III, właściciela Pieńska (Penzig). Synami Mikołaja III byli: Mikołaj VI, Jan V i Leuther V, którzy odziedziczyli majątek ojca. Synami Mikołaja VI byli: Jerzy II, Jan VI, Mikołaj VIII, Leuther VI, Kasper I i Baltazar I – właściciele Czerwonej Wody (Rothwasser) koło Zgorzelca (Goerlitz).

Synami Jana V byli: Albrecht, Kasper II, Baltazar II i Melchior, posiadający majątki w okolicy Lubania (Lauban) i Zgorzelca (Goerlitz).

W 1497 roku Jan V i Mikołaj VI sprzedali

rodowy Pieńsk (Penzig) i przenieśli się z synami na Śląsk. W 1505 roku Kasper był właścicielem Ogonowic (Kaudewitz) w księstwie legnickim. W 1541 roku Baltazar był dowódcą regimentu 700 pieszych, wystawionego przez miasto Wrocław (Breslau) na wojnę turecką.

W połowie XVI wieku Adam von Penzig był właścicielem Wilki (Wilke) koło Lubania (Lauban). Zmarł w 1576 roku, miał syna – Jana, w 1594 roku właściciela Wrociszowa Dolnego (Nieder Rudelsdorf) koło Lubania (Lauban) i licznych majątków w Saksonii. Zmarł w 1614 roku, pozostawiając pięciu synów, którzy podzielili majątki. Wilka (Wilke) należała do tego rodu aż do 1750 roku.

Od połowy XVI wieku przedstawiciele tego rodu pojawiają się w księstwie oleśnickim, gdzie niektórzy przyjmują spolszczoną formę nazwiska „Pentzki” lub „Penczek”.

W 1554 roku Jan von Penzig był właścicielem Laskowic Oławskich (Laskowitz).

Antoni – w 1554 roku posiadał Staszowice (Sieгда) koło Wołowa (Wohlau), w 1567 roku miał folwark na przedmieściu Oleśnicy (Oels), w latach 1570–1577 mieszkał w Oleśnicy (Oels). Zmarł przed 1583 rokiem, pozostawił wdowę – Małgorzatę von Stillfried. Miał brata – Albrechta, w 1571 roku właściciela Kowali (Kawallen), Komornik (Kummernigk) i Obornik Śląskich (Obornigk) koło Trzebnicy (Trebnitz).

W 1557 roku wśród szlachty oleśnickiej występuje Krzysztof Pentzki. Prawdopodobnie jego bratem był Adam, występujący w dokumentach w 1580 roku.

Śląska linia rodu prawdopodobnie wymarła w XVII wieku, *saska linia* znana jest jeszcze w XVIII wieku.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 698–699; t. II, s. 862

Błażek, t. III, s. 34–35

Pilnáček, t. I, s. 412

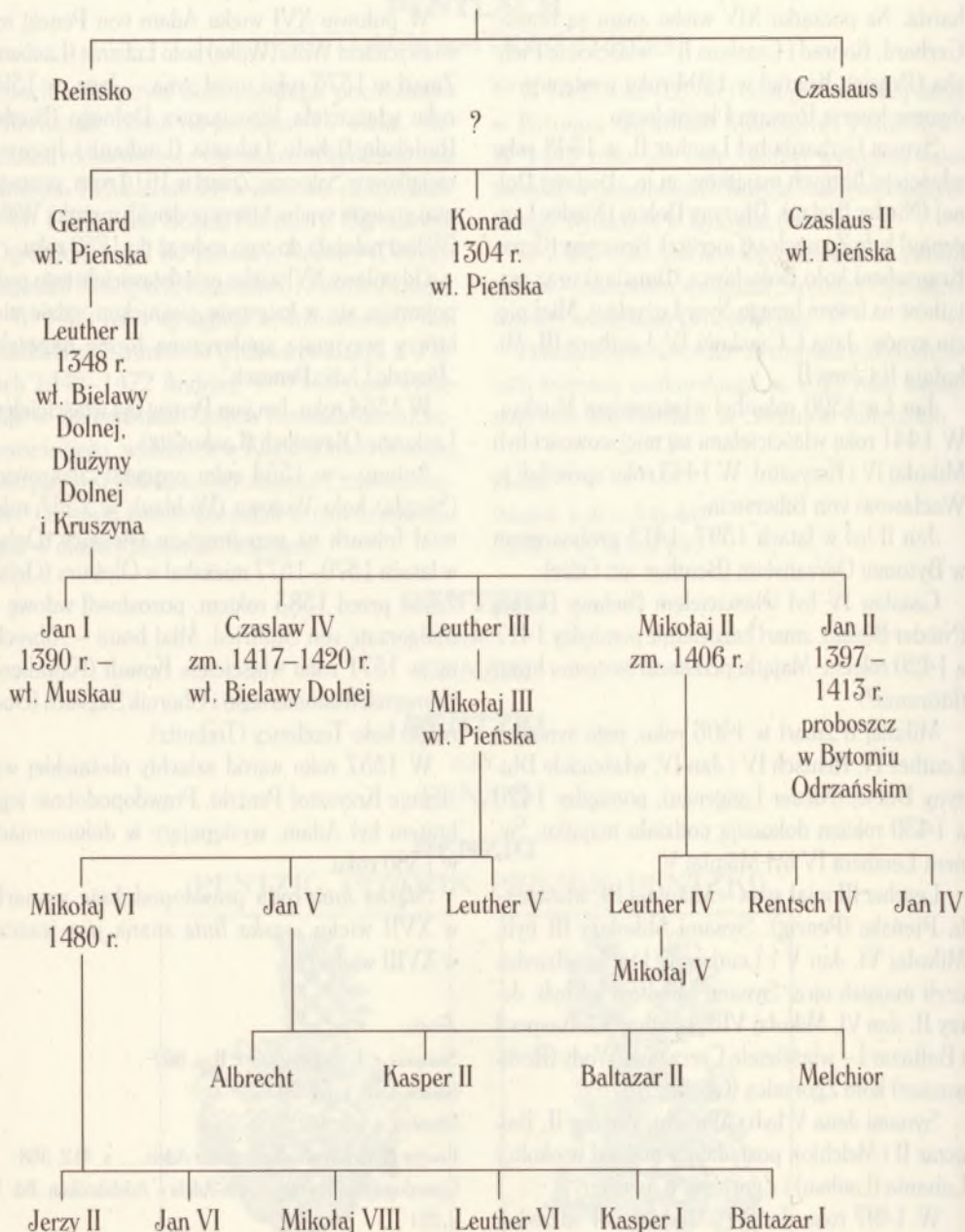
Knothe H, Gesch. d. oberlausitzer Adels, ..., s. 412, 568

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, s. 251

GENEALOGIA

Początki rodu

Reinhard v. Penzig
1241 r.

PENZIG

zob.

PRENZEL**PERCHALA**

zob.

PRCHALA**PEREGRIN**

(PEREGRINUS)

Pod tym nazwiskiem występują w XIV wieku właściciele Suchej (Suchau) koło Opola (Oppeln). Istnieją przesłanki, aby uważać ich za przedstawicieli czeskiego rodu Baworów ze Strakonic (zob.).

W 1316 roku w dokumentach księcia Bolka opolskiego występuje Pelgranus de Sucha. Przed 1356 rokiem notowany jest w dokumentach Peregrin de Sucha z synami.

W 1375 roku Alaán Bawor, syn zmarłego Peregrina, sprzedaje swoją część Suchej (Suchau)

Nassimborowi, staroście księstwa strzeleckiego. Oprócz Suchej (Suchau), posiadał on również Rozmierz (Losymyra Polska, Rosmierz).

Być może z tego rodu pochodził słynny kaznodzieja i pisarz, prowincjał dominikanów polskich, żyjący na początku XIV wieku Peregrin z Opola (Oppeln).

Źródła:

C.D.S., t. VI, nr 5, 24, 25, 54

PEREGRIN

W 1388 roku występuje w dokumentach Peregrin – soltys w Rudziczce (Riegersdorf) koło Prudnika (Neustadt). Miał on syna – Lutka i córkę – Ofkę. W 1402 roku Lutko otrzymał czynsz z dwóch

kopalń od braci: Lutka i Homo von Wirsing.

Źródła:

Schinke C., Der Kreis Neustadt O.S. Geographisch-geschichtliches Handbuch, Neustadt 1890, s. 19, 123

PEREGRIN

zob.

PELCHRZIM**PERFERT**

Joannes Perfert „Bibliopolae Vratislaviensis” —
w latach 1610–1618 był księgarzem we Wrocławiu (Breslau). Nic nie wiadomo, aby był szlachcicem, ale zachował się jego herb.

Źródła:

Schles. Wappenbuch, szp. 1000

PERGER

zob.

BERGER

PERIGORD

zob.

TALLEYRAND

PERNSTEIN

(PERNŠTEJN)

Stary rycerski ród morawski; jego legendarnym protoplastą miał być węglarz o imieniu Wieniawa (zob.), od którego nazwę otrzymał herb tego rodu. Polska legenda herbowa jest rycerska (rycerz imieniem Łastek ochronił księcia przed atakiem żubra), zaś morawska – ludo-

wa (ubogi węglarz walczący z żubrem niszczącym jego dobytek) i zawiera więcej szczegółów chronologicznych i topograficznych. Syn Wieniawy – Pernštajn zbudował zamek w pobliżu Brna o tej nazwie i jego potomkowie przyjęli nazwisko „Pernstein”.

Pierwszym historycznym przodkiem był występujący w dokumentach w początkach XIII wieku Stefan z Medlova. Według tradycji rodowej, potomkami Pernsztajna byli Filip i Bossuta – założyciele *linii polskiej i czeskiej*. Filip vel Dobiesław osiadł w Polsce i jego potomkami byli wszyscy Wieniawici polscy – ponad osiemdziesiąt rodzin.

Linie morawsko-czeską założył Bossuta (nazwisko to występuje również w Polsce). W 1417 roku Wilhelm i Bawor von Pernstein należeli do stanu rycerskiego królestwa Czech. W klasztorze w Doubravniku w pobliżu Pernštajnu (Pernstein) znajduje się kaplica grobowa rodu z licznymi epitafiami od początków XV wieku. Na przełomie XV i XVI wieku Wilhelm von Pernstein (ur. ok. 1435 r. – zm. 1521 r.), marszałek królestwa Czech, żonaty z Beatryks von Lipa, miał syna Jana (zm. 1548 r.), który należał do najbogatszych magnatów czeskich: był właścicielem ponad 10 zamków i ponad 100 wsi. Żonaty z Katarzyną bar. Kostka z Postupic, miał trzech synów, z których średni – Jarosław zmarł w młodości, najmłodszy – Albert, żonaty z Zofią von Thurzo, zmarł bezdzietnie w 1561 roku i wszystkie majątki otrzymał najstarszy z braci – Wratisław.

Wratisław (zm. 1581 r.), rycerz Orderu Złotego Runa i kanclerz królestwa Czech, żonaty z Marią, córką granda hiszpańskiego Jana de Lara i Doroty bar. von Colonna-Fels, miał pięć córek i dwóch synów. Młodszy – Maksymilian był du-

chownym, starszy – Jan był według niektórych historyków m.in. założycielem *linii śląskiej Pernsteinów-Marklowskich*.

Ostatnim męskim przedstawicielem tego rodu w Czechach był pułkownik wojsk cesarskich Jan Wratisław von Pernstein, który zginął 16.07. 1631 roku w bitwie ze Szwedami pod Wolmeirstedt, a w linii żeńskiej ród wymarł na jego ciotce Poliksenie – żonie Adalberta Zdenka von Lobkowitz, który odziedziczył cały majątek Pernsteinów. Lobkowitzowie przyjęli do swojego – herb i nazwisko Pernstein.

Na Śląsku pojawili się na stałe w XVI wieku i posiadali w latach 1537–1549 zamek Homole (Hummel) w hrabstwie kłodzkim. Jednak już na przełomie XIII i XIV wieku musieli mieć bliskie kontakty ze Śląskiem, gdyż obydwie żony Borzity von Pernstein (zm. 1318 r.) pochodziły z rodów śląskich: Jadwiga von Pogrell i Agnieszka von Wrbna.

Błażek podaje genealogię tego rodu, która jednak nie zgadza się z genealogią znajdującą się w herbarzach czeskich.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 628; t. II, s. 378–380, 800

Zedlitz, t. IV, s. 324

Błażek, t. II, s. 89; t. III, s. 97; t. IV, s. 45

Wappensagen, s. 116

Szersznik L.J., Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego, Cieszyn 2004, s. 152

PERPONCHER

(PERPONCHER-SEDLNITZKY)

Stary ród francuski pochodzący z jednego pnia z rodem Perigord. Założycielem rodu był Robert de Perponcher, żyjący około 1243 roku. Jako hugenoci w XVI wieku emigrowali do Niderlandów.

Izak de Perponcher, pułkownik wojsk francuskich, w 1607 roku (11.02.) ożenił się z Anną von Sedlnitzki, córką generała-porucznika Piotra von Sedlnitzki i członka stanów generalnych Niderlandów. Ich syn – Ferdynand de Perponcher został adoptowany przez swojego wujka (brata matki) i ojca chrzestnego Ferdynanda von Sedlnitzki i przyjął do swojego herbu i nazwiska herb i nazwisko Sedlnitzkich.

W 1822 roku (14.06.) poseł niderlandzki na dwór pruski – Henryk Jerzy de Perponcher-Sedlnitzki otrzymał tytuł barona niderlandzkiego z prawem primogenitury. W 1825 roku (18.04.) otrzymał on tytuł hrabiego niderlandzkiego również z prawem primogenitury.

Wspomniany Henryk Jerzy von Perponcher-Sedlnitzki (ur. 17.05.1771 r. – zm. 29.11.1856 r.), żonaty (x 2.10.1816 r.) z Adelajdą hr. von Reede-Ginkel (ur. 27.12.1792 r. – zm. 1.09.1861 r.), miał trzech synów: Wilhelma, Fryderyka i Ludwika, którzy w 1853 roku (9.07.) otrzymali tytuły pruskich hrabiów.

Najstarszy – Wilhelm Henryk Ludwik Arend (ur. 17.07.1819 r. – zm. Nowizna, Neudorf 24.06.1893 r.), starosta zamku królewskiego, rycerz zakonu joannitów, w 1859 roku (24.08.) kupił od Karola Erdmanna Aleksandra Ludwika hr. von Pueckler majątek Nowizna (Neudorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), a od Augusty hr. von Roedern – tzw. czerwony i biały dwór w Piławie Średniej (Mittel Peilau). Żonaty (x 2.06.1853 r.) z Antoniną hr. von Maltzan, hofmistrzynią dworu cesarzowej Augusty, miał dwóch synów: Aleksandra Henryka Jerzego Wilhelma (ur. 16.09.1854 r.) – właściciela Nowizny (Neudorf) i Augusta Wiktora Fryderyka Wilhelma (ur. 27.09.1861 r.) – doktora praw, właściciela majątków w Piławie Średniej (Mittel Peilau).

Drugi z braci – Fryderyk Wilhelm Karol August (ur. 11.08.1821 r.), generał-porucznik wojsk pruskich, rycerz zakonu joannitów, zarządca fi-

nansów dworu cesarzowej Augusty, żonaty (x 28.04.1867 r.) z Wandą hr. von Moltke (ur. 3.03.1840 r.), miał trzech synów:

- Wilhelma Henryka Karola Augusta (ur. Berlin 31.10.1868 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x 28.11.1895 r.) z Małgorzatą von Plueskow (ur. 15.03.1877 r.). Miał on m.in. syna – Fryderyka Karola (ur. Dyminek – Pomorze, Demmin-Pommern 23.08.1896 r.);
- Freda Augusta Kuno Jerzego Ludwika (ur. Poczdam, Potsdam 22.08.1876 r.) – żonatego (x Berlin 3.05.1899 r.) z Gizelą hr. von Luettichau (ur. 3.09.1876 r.);
- Egona Wilhelma Henryka Waltera (ur. Berlin 9.12.1877 r.).

Trzeci z braci – Ludwik Mikołaj Fryderyk Ernest Gustaw (ur. 19.06.1827 r.) – starosta zamku królewskiego, był właścicielem majątków na Pomorzu: Żerzyno (Ornshagen), Komorowo (Kummerow), Gostyń Łobeski (Justin), Łabuń Wielki (Labuhn), Resko (Regenwalde) i Piaski (Patzig). Żonaty (x 20.10.1852 r.) z Adelajdą hr. von Buelow (ur. 4.04.1833 r. – zm. Żerzyno, Ornshagen 18.04.1891 r.), miał siedmioro dzieci:

- Elżbietę (Alice) Adelajdę Henriettę Luizę Fryderykę (ur. 27.02.1854 r.) – żonę (x Berlin 21.06.1872 r.) Ernesta hr. von Hardenberg z Droennewitz w Meklemburgii;
- Annę Joannę Adelajdę Wilhelminę Elżbietę (ur. Schwerin 28.04.1855 r.) – żonę (x Poczdam, Potsdam 31.07.1874 r.) Gintera von Jagow z Ruedstaedt;
- Małgorzatę Antonię Marię Matyldę (ur. Berlin 18.03.1857 r.) – damę dworu cesarzowej Fryderyki;
- Ludwika Juliusza Fryderyka Teodora (ur. 2.10.1862 r.) – oficera wojsk niemieckich;
- Wilhelma Gustawa Ludwika Karola (ur. Dobrzница, Doebbernitz 15.07.1866 r.) – oficera wojsk niemieckich;
- Edgara Emila Maksa Ewalda (ur. Dobrzница, Doebbernitz 6.04.1868 r.) – oficera wojsk niemieckich;
- Feliksa Aleksandra Ernesta Leopolda Wilhelma (ur. Poczdam, Potsdam 1.06.1873 r.).

Źródła:

Krane, s. 83

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X.

Limburg 1999, s. 268–269

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graefflichen

Haeuser, Jg 73:1900, Gotha, s. 595–597

GENEALOGIA

Henryk Jerzy de Perponcher-Sedlnitzki

ur. 17.05.1771 r. – zm. 29.11.1856 r.

poseł niderlandzki na dwór pruski

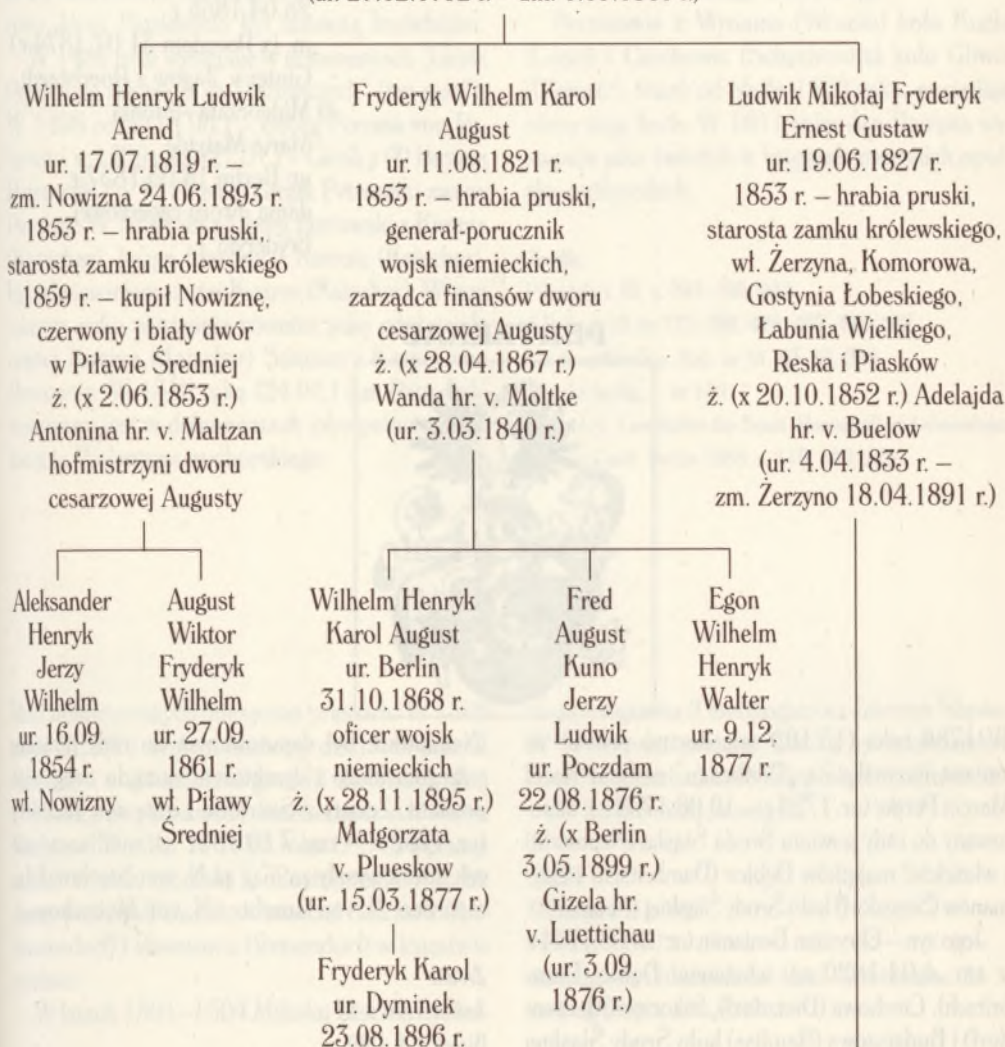
1822 r. – baron niderlandzki

1825 r. – hrabia niderlandzki

ż. (x 2.10.1816 r.) Adelajda

hr. v. Reede-Ginkel

(ur. 27.12.1792 r. – zm. 1.09.1861 r.)

Ludwik Juliusz Fryderyk Teodor ur. 2.10. 1862 r. oficer wojsk niemieckich	Wilhelm Gustaw Ludwik Karol ur. Dobrznica 15.07.1866 r. oficer wojsk niemieckich	Edgar Emil Maks Ewald ur. Dobrznica 6.04.1868 r. oficer wojsk niemieckich	Feliks Aleksander Ernest Leopold Wilhelm ur. Poczdam 1.06.1873 r.	córki: a) Elżbieta (Alice) Adelajda Henrietta Luiza Fryderyka ur. 27.02.1854 r. m. (x Berlin 21.06.1872 r.) Ernest hr. v. Hardenberg z Droennewitz b) Anna Joanna Adelajda Wilhelmina Elżbieta ur. Schwerin 28.04.1855 r. m. (x Poczdam 31.07.1874 r.) Ginter v. Jagow z Ruedstaedt c) Małgorzata Antonia Maria Matylda ur. Berlin 18.03.1857 r. dama dworu cesarzowej Fryderyki
---	---	--	---	--

PERTKENAU

W 1786 roku (15.10.) szlachectwo pruskie ze zmianą nazwiska na „Pertkenau” uzyskał Karol Marcin Pertke (ur. 1724 r. – 10.06.1798 r.), deputowany do rady powiatu Środa Śląska (Neumarkt) i właściciel majątków Dębice (Dambritsch) i Szymanów (Simsdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

Jego syn – Chrystian Benjamin (ur. 19.08.1744 r. – zm. 4.04.1820 r.), właściciel Dębic (Dambritsch), Ciechowa (Dietzdorf), Sikorzyc (Meesendorf) i Budziszowa (Baudiss) koło Środy Śląskiej

(Neumarkt), był deputowanym do rady powiatu strzegomskiego i dyrektorem zarządu dróg tego powiatu. Żonaty z Szarlottą Luizą von Warnery (ur. 1752 r. – zm. 7.10.1811 r.), miał sześć córek, które wyszły za mąż za N. von Stechow-Blumenrode, N. von Goerlitz i N. von Muenchow.

Źródła:

Zedlitz, t. IV, s. 27

Błażek, t. I, s. 80

PERZINA

(PYRZINA, PETRKOWSKI, PETERWITZ)

Według Pilnáčka, poprawnie – Pyrzina, od czeskiego słowa „pyřit” – czerwienić się (polskie – zaperzyć się) przyjęły jako przydomek i nazwisko zastępcze dwie linie rodu Rottenbergów, właścicieli Kietrza (Katscher) koło Głubczyc (Leobschuetz).

Perzinowie (Pyrzina) z Pietrowic (Peterwitz) i Dzierżysławia (Drslav, Dirschel) koło Głubczyc (Leobschuetz) – linia założona w połowie XV wieku przez Jerzego Rottenberga Perzinę z Kietrza (Katscher), właściciela Pietrowic (Peterwitz). Linia ta używała również nazwiska „Petrkowski”. W 1484 roku Jerzy Petrkowski był starostą kozielskim.

W 1486 roku występuje w dokumentach „Girzik Perzina ze Ketrze, a na Petrowiczach” (ten sam?). W 1496 roku (18.06.) – Georg Perzina von Peterwitz, w 1509 roku (27.01.) – Girzik z (?) Perzina Petrowski i w 1514 roku Girzik Petrowski zwany Perzina. W 1499 roku Georg Petrowski z Kietrza (Katscher), kuzyn Machny z Kietrza (Katscher), był właścicielem części Kietrza (Katscher). W tym samym roku występują również jako właściciele części Kietrza (Katscher) Samson i Kasper von Petrowitz. W 1519 roku (24.01.) Jan Petrowski notowany jest w dokumentach jako pełnomocnik księcia Walentyna raciborskiego.

W księgach ziemskich opolsko-raciborskich w 1523 roku Elszka, córka Jerzego Petrowskiego oświadcza, że otrzymała całe zapisane wiano od swojego męża Wacława Reiszwita z Kędzierzyna (Kandrzin). Jako świadek występuje jej brat – Jan Petrowski.

W 1538 roku Wacław Petrkowski w księgach ziemskich opolsko-raciborskich występuje jako pełnomocnik Katarzyny, córki zmarłego Jerzego Zajiczka z Modzurowa (Mosurau) koło Raciborza (Ratibor), żony Jerzego Łazytskiego.

Perzinowie z Wronina (Wronin) koło Koźła (Cosel) i Czechowic (Schechowitz) koło Gliwic (Gleiwitz), znani od około 1500 roku, posiadają nieco inny herb. W 1511 roku Jan Perzina występuje jako świadek w księgach ziemskich opolsko-raciborskich.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 707–708, 945

C.D.S., t. VI, nr 373, 426, 428, 467, 490, 502

Landbuecher Opp.-Rat., nr 41, 43, 83, 240

Zemská kniha..., nr 130

Weltzel A., Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel, Berlin 1888, s. 119, 120, 121

zob.

ROTTENBERG

PESCHKE

(PESCHIK)

Ród nobilitowanych mieszczan praskich. W 1596 roku (22.02.) dyplom herbowy otrzymali bracia: Walentyn – gwardzista gwardii dworskiej, Jan i Wawrzyniec (Laurenz) Pesske oraz ich kuzyn Krzysztof Pesske. W 1710 roku (7.04.) wpisany został w stan rycerski z udostojnieniem herbu Jerzy jun. von Peschke, właściciel Starowic (Altmanndorf) i Rusinowic (Reisendorf) w księstwie nyskim.

W latach 1501–1504 Mikołaj Peschik był sta-

rostą Głogówka (Oberglöggau) na Górnym Śląsku. W 1502 roku również Mikołaj był właścicielem Kietlowa (Kittlau) koło Góry Ślaskiej (Guhrau).

W herbie mieli kapelusze.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 862

Pilnáček, t. I, s. 77

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 276–277

PESCHWITZ
(PASCHWITZ, PETSCHWITZ)

Ród baronowski pochodzący z Miśni, z miejscowości Petschwitz, później znany również z Brandenburgii. Na Śląsku posiadali majątki w XVII wieku w okolicy Wrocławia (Breslau).

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 839

PESSICK

zob.

PRITZELWITZ

PESTALOZZA

zob.

PESTALUZZI

PESTALUZZI

(PESTALOZZA)

Ród pochodzenia szwajcarskiego, osiadły następnie w Lombardii. Protoplastą rodu był Wilhelm Pestalozza de Grabadona, występujący w dokumentach około 1297 roku oraz Jan Pestalozza zwany Zaninus, dzierżawca w 1302 roku majątków w Alpach.

W 1615 roku (16.07.) został wpisany w stan rycerski Rzeszy Paweł Pestaluzzi ze swoimi synami: Piotrem, Janem Antonim i Aleksandrem z Clevén. Potwierdzenie szlachectwa Rzeszy otrzymali oni w 1623 roku (23.02.) i w 1628 roku (21.02.).

W 1677 roku (24.09.) został wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „von Grabadona” Jan Jakub von Pestaluzzi, założyciel linii czeskiej.

Na Śląsku osiedli w XVII wieku. Jan Baptysta von Pestaluzzi, żonaty z Ewą Katarzyną von Reichart, miał dwie córki – Ewę Katarzynę i Marię oraz trzech synów: Stefana, Pawła Wilhelma i Jana Baptystę jun.

W 1680 roku (18.09.) tytuł czeskiego barona otrzymał Cezar Maria von Pestaluzzi, właściciel Chróściny (Falkenau) w księstwie nyskim.

Oktawian von Pestaluzzi (syn Cezara Marii?) żonaty był z Marią Katarzyną N. Mieli oni syna, Oktawiana jun. (ur. 1664 r.), właściciela Chróściny (Falkenau) koło Grodkowa (Grottkau), żonatego (po 1680 r.) z Marią von Daniel, wdową po Fryderyku von Fleschner (zm. 1679 r.).

W 1783 roku (23.07.) zmarła Józefa bar. Pestaluzzi e Grava Donna, wdowa po Karolu Jóζεfie Erdmannie hr. Henckel von Donnersmarck z Bytomia (Beuthen).

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 397

Błażek, t. III, s. 55

Doerr, s. 162, 164

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 278–281

PETERHAEUSEL

(PETERHAEUSEL von RETZBURG, PETERHANSEL?)

Błażek błędnie pisze to nazwisko jako „Peterhansel”.

Adam Peterhaeusel, pochodzący z Czech, w 1663 roku założył hutę szkła w Lasówce (Kaiserwalde) koło Bystrzycy Kłodzkiej (Habelschwerdt). Zmarł w 1693 roku, pozostawiając liczne potomstwo. Hutę odziedziczyli dwaj jego synowie: Jan Franciszek i Franciszek Ferdynand.

W 1710 roku (10.11.) Franciszek Ferdynand został wpisany w czeski stan rycerski z predyka-

tem „von Retzburg” za zasługi wojenne swego pradiadka (tak!) w bitwie pod Białą Górą. Hutę przejął po nim jego syn – Franciszek Antoni, który w 1728 roku sprzedał ją hr. von Wallis i wyjechał ze Śląska.

Źródła:

Błażek, t. III, s. 144

Doerr, s. 196

PETERSHEIDEN

zob.

NEANDER

PETERSWALD

zob.

PETERSWALDSKI

PETERSWALDSKI

(PETERSWALD, z PETŘVALDU)

Na Śląsku żyły trzy rody o tym nazwisku: morawski ród pochodzący z Petřvaldu, gdzie przybył z Miśni – w herbie posiadał pawia; śląski ród pochodzący z Pieszyca (Peterswaldau) koło Dzierżo-

niowa (Reichenbach) – w herbie miał głowę świnia; morawski ród włodyków pochodzący z Petřvaldu Velkiego – posiadał herb Świerczek. Nie wszystkim da się rozróżnić.

PETERSWALDSKI

(z PETŘVALDU, PETERSWALD)

Stary morawski ród pochodzący z Petřvaldu koło Příbora. Pierwszym znanym przedstawicielem był występujący w dokumentach w 1373 roku Piotr z Peterswaldu (zm. przed 1410 r.). Miał pięcioro dzieci: Piotra jun., Jana, Jerzego, Henryka i Katarzynę.

Oprócz niego w 1387 roku występuje Paweł, a w 1417 roku – Raczek z Peterswaldu.

W połowie XV wieku właścicielem Petřvaldu (Peterswald) był Czciwor (zm. ok. 1490 r.), żonaty z Elżbietą z Moszczenicy. Jego syn – Jan (zm. ok. 1493 r.) oprócz Petřvaldu (Peterswald) posiadał również Košatkę (Koschatka) i dlatego nazywany był Koschateckim. Petřvald (Peterswald) był własnością rodu do 1621 roku, drugą siedzibą była Košatka (Koschatka).

Liczni przedstawiciele tego rodu posiadali majątki na pograniczu morawsko-śląskim, a kobiety wychodziły za mąż za szlachtę opawską i cieszyńską.

Jan jun. (zm. 1540 r.) był żonaty z Heleną von Prachma z Bilkova (Bitków, Bilkau), jego siostra – Anna była żoną N. Bitovskiego. Jan Zygmunt (ur. 20.01.1626 r. – zm. 1688 r.) w 1650 roku (7.06.) otrzymał tytuł czeskiego barona, a w 1658 roku (24.07.) potwierdzenie tego tytułu.

Jan Dietrich Gerard Peterswaldski (ur. 22.07.1658 r. – zm. 1734 r.), właściciel Żerovic, w 1707 roku otrzymał na Górnym Śląsku państwo Toszek (Tost) oraz miejscowości: Borycz (Boritsch), Kadłub (Kadlub), Krośnica (Kroschnitz), Rozmierz

(Rosmierz) i Rozmierka (Rosmierka) koło Strzelca Opolskich (Gross Strehlitz), Grudźce (Grudschuetz) koło Opola (Oppeln) oraz Wędrynię (Wendrin) koło Olesna (Rosenberg). Za swoją rezydencję przyjął zamek w Toszku (Tost), który przebudował – nad wejściem obok herbu żony – Colonna, znajduje się herb Peterswaldskich. Żonaty był dwukrotnie: 1. (x 1692 r.) z Agnieszką Eleonorą hr. von Colonna-Fels (zm. 1716 r.), 2. (x 19.02.1719 r.) z Marią Anną bar. von Nostitz – wdową po N. hr. von Goetzen. Z drugą żoną dzieci nie miał, z pierwszą miał dwóch synów: Zygmunta Karola i Amanda Antoniego. Amand Antoni odziedziczył majątki na Morawach – zmarł bezdzietnie w 1765 roku.

Zygmunt Karol (ur. 1693 r. – zm. 14.01.1751 r.) odziedziczył majątki na Górnym Śląsku. Żonaty

(x 9.02.1721 r.) z Marią Gabriellą Krescencją hr. von Schrattenbach (ur. 24.03.1700 r. – zm. 17.07.1755 r.), miał dwie córki: Agnieszkę (Marię) Eleonorę (ur. 10.12.1725 r. – zm. 15.06.1800 r.) – zmarła niezamężna i Marię Teresę (ur. 14.01.1734 r. – zm. 1768 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z N. bar. Otislawem z Kopienic (Kopenitz), 2. z Prospere hr. von Berchtold, oraz syna – Bernarda Jana Nepomucena Gebharda (ur. 1734 r. – zm. 15.05.1763 r.), na którym ród w linii męskiej wymarł.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 397

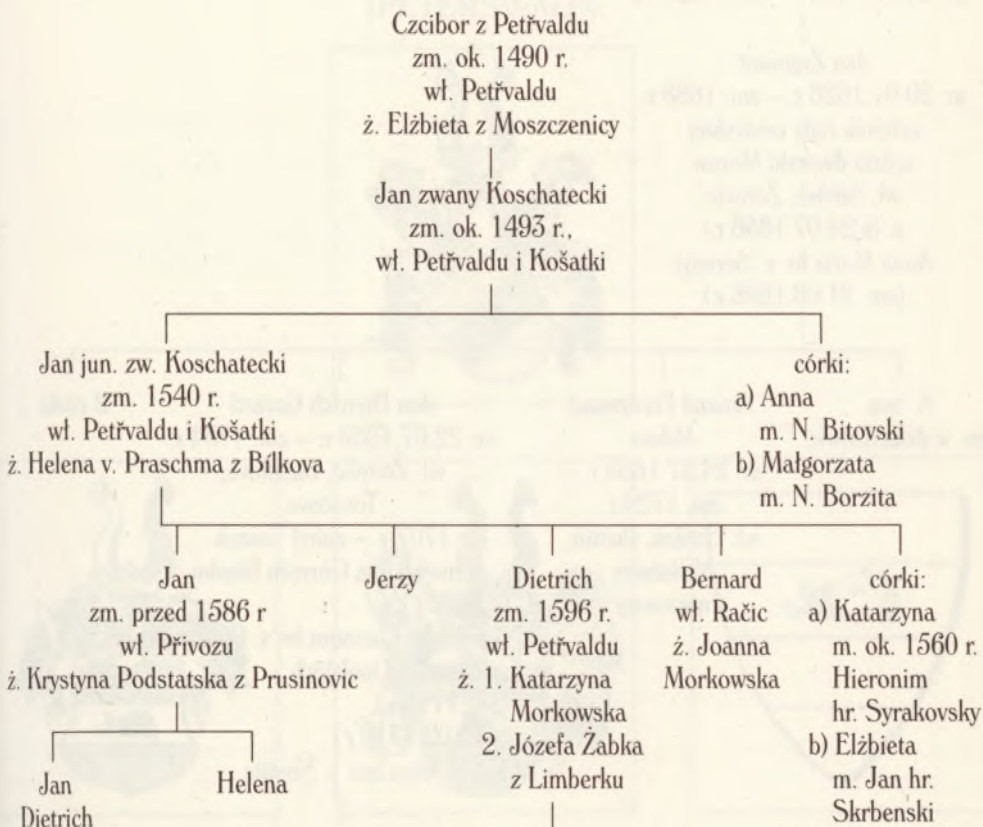
Błażek, t. III, s. 36

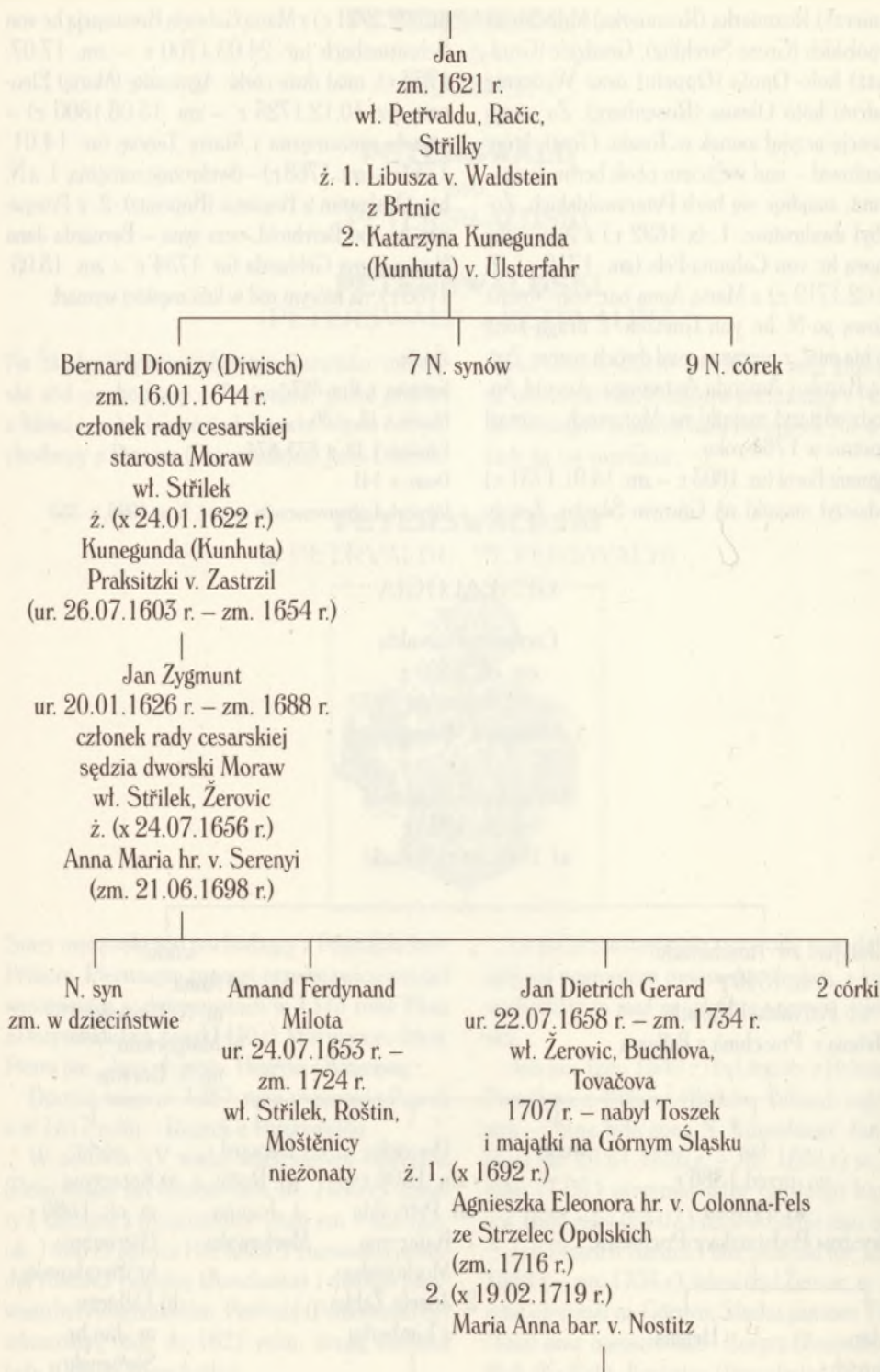
Pilnáček, t. III, s. 873–874

Doerr, s. 141

Pilnáček J., Staromoravští rodové, Brno 1996, s. 353

GENEALOGIA

Zygmunt Karol

ur. 1693 r. – zm. 14.01.1751 r.

wł. Toszka i majątków na Górnym Śląsku

ż. (x 9.02.1721 r.) Maria Gabriela

Krescencja hr. v. Schrattenbach

(ur. 24.03.1700 r. – zm. 17.07.1755 r.)

Amand Antoni

zm. 1765 r.

wł. majątków na Morawach

nieżonaty

Bernard Jan

Nepomucen Gebhard

ur. 1734 r. – zm. 15.05.1763 r.

ostatni z rodu

córki:

a) Agnieszka (Maria) Eleonora

ur. 10.12.1725 r. – zm. 15.06.1800 r.

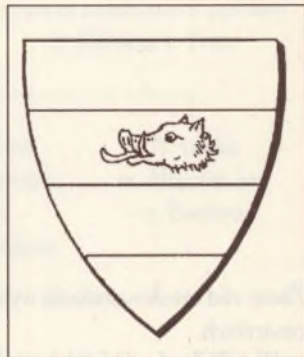
b) Maria Teresa

ur. 14.01.1734 r. – zm. 1768 r.

m. 1. N. bar. Otislaw z Kopienic

2. Prosper hr. v. Berchtold

PETERSWALDSKI
(PETERSWALD)

Stary ród śląski, pochodzący z Pieszyc (Peterswaldau) w księstwie świdnickim. Prawdopodobnie protoplastą rodu był Hermann, dziedziczny wójt Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), znany z 1293 roku.

W 1322 roku Arnold de Peterswald występuje na dworze książąt Bolka i Bernarda świdnickich. W 1324 roku posiadał Owiesno (Habendorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). W tym samym roku występuje jako świadek w dokumentach klasztoru w Kamieńcu Ząbkowickim (Kamenz). W 1333 roku Henko de Peterswald przebywał na dworze księcia Bolesława III legnickiego. Z 1337 roku znana jest pieczęć Heinemana. W 1453 roku Heinze był starostą Legnicy (Liegnitz).

W XVI wieku Jerzy von Peterswald, właściciel Piławy Średniej (Mittel Peilau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), żonaty z N. von Pogrell, miał córkę – Barbarę, żonę (x 1568 r.) Piotra von Reibnitz z Krzyżowej (Kreisau) koło Świdnicy (Schweidnitz).

W 1615 roku właścicielem Sarn (Scharfeneck) w hrabstwie kłodzkim był Henryk von Peterswald, a w 1617 roku Prawocic (Probotschuetz) koło Trzebnicy (Trebnitz) – Zygmunt, w 1624 roku Grodziszca (Nieder Graeditz) koło Świdnicy (Schweidnitz) – Henryk, a w 1626 roku Makowic (Schwengfeld) również koło Świdnicy (Schweidnitz) – Jerzy von Peterswaldau.

W 1625 roku (2.11.) Dietrich kupił od Jana Henryka von Hochberg z Książa (Fuerstenstein) państwo Miroszów (Friedland) z należącymi do niego sześcioma wsiami.

Pod koniec XVII wieku na Śląsku ród ten wymarł. Jedna linia osiadła w Szwecji, gdzie wymarła w 1752 roku na Karolu Fryderyku von Peterswald. Nazwisko i herb przyjął do swojego ród von Eickstadt.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 699–670; t. II, s. 862–863

Błażek, t. I, s. 80

Pilnáček, t. III, s. 874

PETERSWALDSKI

(z PETŘIVALDU)

Włódcy morawscy pochodzący z Petřivaldu Velkiego – była to jedna linia rodu Świerczków.

Paulik i Pietrzek Peterswaldscy w 1379 roku kupili majątek Zdislavice na Morawach. Przejściowo przedstawiciele tego rodu pojawiali się w księ-

stwie opawskim. Spokrewnieni byli z Kladrubskimi herbu Świerczek.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 874

Pilnáček J., Staromoravští rodové, Brno 1996, s. 414

PETRASCH

Herb baronowski

Znany ród czesko-austriacki wybitnych wojskowych cesarskich.

W 1717 roku (15.01.) tytuł barona czeskiego

otrzymał Maksymilian Ernest Antoni, a w 1767 roku (31.01.) jego bratanek – Ernest Gottlieb von Petrasch (Błażek błędnie twierdzi, że Ernest Gottlieb

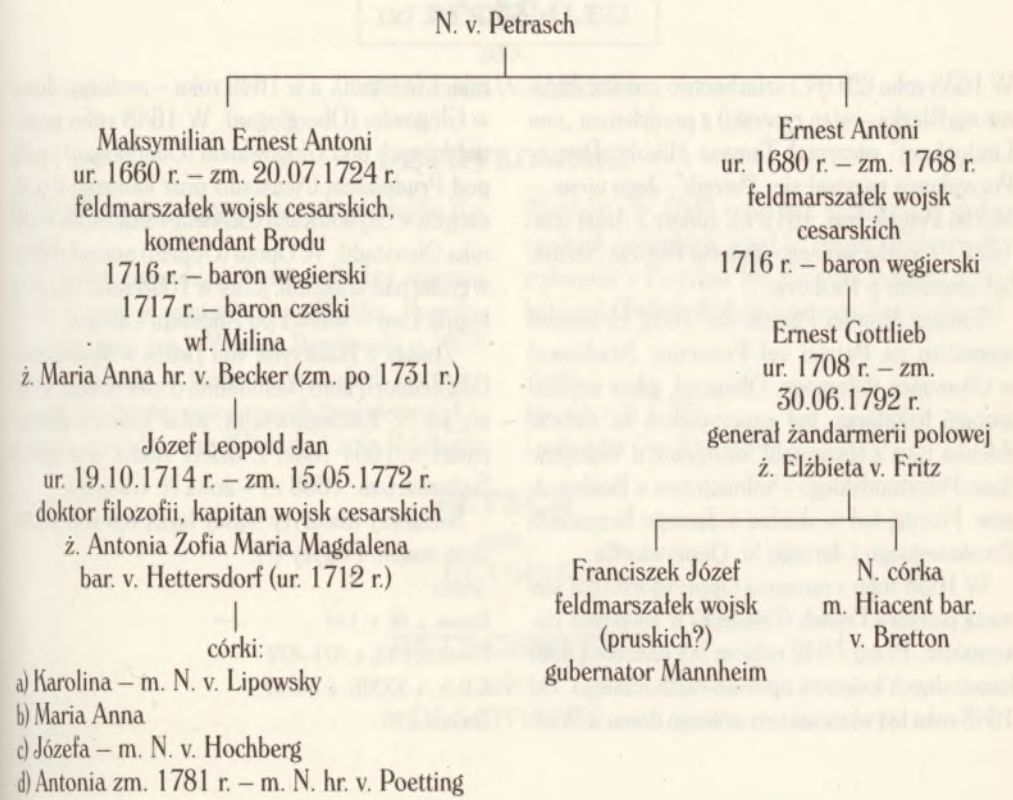
otrzymał tytuł barona krajów dziedzicznych).
Przedtem – w 1716 roku Maksymilian Ernest
Antoni wraz ze swoim bratem – Ernestem Anto-
nim otrzymali tytuły baronów węgierskich.

Maksymilian Ernest Antoni (ur. 1660 r.), feld-
marszałek wojsk cesarskich i komendant Brodu,
zakupił pod Wrocławiem (Breslau) państwo Mil-
lin (Fuerstenau). Zmarł w 1724 roku (20.07.)
i pochowany został w kościele w Milinie (Fuerste-
nau). Żonaty z Marią Anną hr. von Becker (zm.
po 1731 r.), miał syna – Józefa Leopolda Jana
(ur. 19.10.1714 r. – zm. 15.05.1772 r.), doktora
filozofii i kapitana wojsk cesarskich. Józef Leopold
Jan, żonaty z Antonią Zofią Marią Magdaleną bar.
von Hettersdorf (ur. 1712 r.), miał cztery córki:
Karolinę – żonę N. von Lipowsky, Marię Annę,
Józefę – żonę N. von Hochberg i Antonię (zm.
1781 r.) – żonę N. hr. von Poetting.

Brat Maksymiliana Ernesta Antoniego – Ernest
Antoni (ur. 1680 r. – zm. 1768 r.), również feld-
marszałek wojsk cesarskich, miał syna – Ernesta
Gottlieba (zm. 30.06.1792 r.), urodzonego
w 1708 roku w Cieszynie (Těšín, Teschen), gene-
rała żandarmerii polowej, pełniącego służbę na
Węgrzech. Żonaty z damą dworu cesarszowej Ma-
rii Teresy – Elżbietą von Fritz, miał syna – Fran-
ciszka Józefa, feldmarszałka wojsk (pruskich?)
i gubernatora Mannheim oraz N. córkę, żonę Hia-
centa bar. von Bretton.

Źródła:
Sinapius, t. II, s. 397
Blažek, t. I, s. 80; t. III, s. 36
Doerr, s. 201, 251
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X.
Limburg 1999, s. 289–290

GENEALOGIA

PETRICI

zob.

PETRIZI**PETRICK**

zob.

LINNENFELD**PETRIZI**

(PETRIZI von LINDENBERG, PETRICI)

W 1638 roku (29.04.) szlachectwo czeskie (błędnie wg Błażka – stan rycerski) z predykatem „von Lindenberg” otrzymał Tomasz Mikołaj Petrizi. Początkowo nazywał się „Petrzik”. Jego ojciec – Maciej Petrzik (zm. 1619 r.), żonaty z Anną (zm. 1625 r.), córką wolnego kmiecia Błażeja Szczina, był pisarzem w Paskovie.

Tomasz Mikołaj Petrzik (ur. 1602 r.) zmienił nazwisko na Petrici vel Petricius. Studiował w Ołomuńcu (Olomouc, Olmuetz), gdzie uzyskał stopień bakałarza, był nauczycielem na dworze Zdenka Lwa z Rozmitalu, następnie u Maksymiliana Petrswaldskiego i hofmistrzem u Boskowitzów. Później był w służbie u Jerzego Krzysztofa Proskowskiego i Jerzego hr. Oppersdorffa.

W 1638 roku z ramienia Oppersdorffa był starostą państwa Frýdek (Friedeck) w księstwie cieszyńskim. Przed 1642 rokiem był nadzorcą dóbr kameralnych księstwa opolsko-raciborskiego. Od 1648 roku był właścicielem wolnego domu w Prud-

niku (Neustadt), a w 1649 roku – wolnego domu w Głogówku (Oberglogau). W 1648 roku posiadał folwark pod Głogówkiem (Oberglogau) i pola pod Prudnikiem (Neustadt) oraz karczmę z poddanymi w Szybowicach (Schnellewalde) koło Prudnika (Neustadt). W Opolu (Oppeln) posiadał dom w rynku nad kramami, który w 1698 roku (30.09.) kupiła Ewa – wdowa po Andrzeju Lakocie.

Żonaty z Katarzyną von Beess z Malerzowic (Mahlendorf) koło Niemodlina (Falkenberg), wdową po N. Kozieglowskim, miał kilkoro dzieci, zmarł w 1651 roku. Z dzieci znana jest córka Salomea (zm. 1668 r.) – żona N. Gusnara.

Niektórzy historycy śląscy łączą ten ród z polskim rodem Petrycy (?).

Źródła:

Błażek, t. III, s. 144

Pilnáček, t. III, s. 871–872

C.D.S., t. XXXIII, s. 56–57

Doerr, s. 120

PETRKOWSKI

zob.

PERZINA

PETROWICZ

zob.

CHARWAT

PETROWSKI

(PIOTROWSKI)

Szlachta morawska pochodząca z Petrovic (Petrowitz), posiadająca w herbie w czerwonym polu złoty pas w słup (herb Kotwicz?).

Prawdopodobnie jednak Sinapius pomylił się (zob. Perzina).

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 863

PETROWSKI

zob.

PERZINA

(z) PETŘVALDU

zob.

PETERSWALDSKI

PETRYKOWSKI

Według Pilnáčka, stary górnośląski ród herbu Kuczaba.

W 1488 roku Jerzy Petrkowski był starostą Kozła (Cosel) z ramienia Jana Bielika. Prawdopodobnie jego syn – Wacław Petrkowski w 1538 roku występuje w księgach ziemskich opolsko-raciborskich jako pełnomocnik żony Jerzego Łazickiego z Modzurowa (Mosurau) koło Raciborza

(Ratibor). W 1542 roku Jan występuje w dokumentach opawskich, a w 1557 roku Wiktoryn Petrykowski z Petrykoz był żonaty z Brygidą z Boboluszek (Bobolusk) koło Głubczyc (Leobschuetz).

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 872

Landbuecher Opp.-Rat., nr 240

PETSCH

zob.

BETSCH

PETSCHWITZ

zob.

PESCHWITZ

PEUCKER

Ród mieszczan kluczborskich. Chrystian Peucker z Kluczborka (Kreuzburg) na Górnym Śląsku, znany z dokumentów z lat 1664–1674, był łaziebnikiem i chirurgiem w Bierutowie (Bernstadt) w księstwie oleśnickim.

W 1816 roku (9.03.) nobilitowany został Edward Peucker, oficer artylerii wojsk pruskich.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 301–302

PFANNKUCHEN

(PFANKUCH, PANKUCH?, PFANNKUCH von WIENECK?)

Herb szlachecki z 1623 roku

Herb rycerski z 1652 roku

Według Błażka, szlachectwo czeskie otrzymał w 1623 roku (6.02.) Hermann Pancup, w 1652 roku (14.08.) wpisani zostali w czeski stan rycerski Krzysztof Adrian i Ernest Andrzej Pfannkuch von Wieneck. Nie potwierdza tego ani Doerr, ani Pilnáček. Według obydwu, bracia Krzysztof Adrian i Ernest Andrzej zostali nobilitowani. Doerr nie wspomina o predykacie, a nazwisko podaje w formie „Pfannkuchen”. Nie wiadomo, skąd Błażek wziął herb z 1623 roku, który jest zupełnie inny niż herb z 1652 roku.

Krzysztof Adrian w 1656 roku był właścicielem Lubiechowa (Liebichau) koło Bolesławca (Bunzlau). Jan Ernest (syn Krzysztofa Ernesta?), żonaty z Joanną Mueller z Dzierżoniowa (Reichenbach), miał córkę – Rożynę Helenę (zm. 1703 r.), żonę Wacława Zeleckiego.

Źródła:

Błażek, t. III, s. 145

Pilnáček, t. III, s. 868

Doerr, s. 135

PFEIFFER

zob.

PALMENCRON

PFEIL

(PFEIL von KLEIN ELLGUTH, PFEIL-BURGHHAUS)

Herb szlachecki z 1767 roku

Herb baronowski I

Herb baronowski II

Stary ród śląski, według legendy rodowej wywodzący się z arystokracji plemiennej Lygiów i Kwa-dów. Legenda herbowa – dwie skrzyżowane łapy niedźwiedzia i nazwisko – Pfeil (strzała) opowiada, że w 1220 roku protoplasta rodu ocalał na polowaniu życie księcia Henryka Brodatego – męża św. Jadwigi, zabijając z łuku atakującego niedźwiedzia.

Tradycja rodowa wywodzi ród z polskich Rawitów: według niej legendarnym protoplastą Rawitów miał być Mutina (zm. ok. 1108 r.) i jego syn Goworek I (zm. 1140 r.), do polskich przodków Rawitów zaliczono m.in. Goworka II – w 1200 roku wojewodę sandomierskiego i w 1202 roku kasztelana krakowskiego oraz jego syna – Dzierżykraj, w 1222 roku marszałka księcia krakowskiego Leszka Białego, w 1228 roku – kasztelana sudeckiego i w 1231 roku – kasztelana lubelskiego.

Śląską linię Rawitów mieli założyć dwaj bracia – synowie krakowskiego Gosława: komes Dirsko (Dzierżko) I, żyjący około 1222–1241 roku. W 1222 roku był on palatynem wrocławskim, kasztelanem Barda (Wartha) i Przerzeczyna (Dirsdorf), oraz komes Pribislaus (Przybysław) I – żyjący około 1223–1242 roku, kasztelan Sądowela (Sandewalde). Synem Przybysława I miał być m.in. Tomasz I biskup wrocławski. Według innych historyków, Tomasz I należał do rodu Jeleńczyków.

Najstarszą siedzibą rodową miał być Przerzeczyn (Dirsdorf). Później siedzibą rodową była Li-

gota Mała (Klein Ellguth) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Dzielili się na liczne linie i domy, z których najważniejsze były linie z Jordanowa Śląskiego (Jordansmuehl), Przerzeczyna (Dirsdorf), Kluczowa (Kleutsch), Gunic (Gaumitz), Strachowa (Strachau), Dankowic (Dankwitz) i Miecznik (Vogelgesang).

Początkowo używali nazwiska „von Dirsdorf”: w 1293 roku Dirsko II von Dirsdorf – kasztelan siewierski, był żonaty z Boguszą z Pogorzeli. Wdowa po nim wraz z synami lokowała na prawie niemieckim Ligotę Małą (Klein Ellguth). Według T. Jurka, Dirsko był bratem stryjecznym biskupa Tomasza I – a więc Jeleńczyk, ale jego zachowana pieczęć posiada w herbie niedźwiedzia, a nie jelenia i jest bliższa późniejszemu herbowi von Pfeil. W 1361 roku (16.10.) Nickel von Pfeil otrzymał od księcia Ludwika brzeskiego 2 łany z folwarkiem w Studnicy (Steudnitz) koło Złotoryi (Goldberg). W drugiej połowie XIV wieku znany jest Budke (Budisław) (ur. ok. 1350 r. – zm. 1407 r.) z Błotnicy (Plottnitz) koło Żąbkowic Śląskich (Frankenberg), występujący w dokumentach klasztoru kamienieckiego. Jego syn – Hincze z Przerzeczyna (Dirsdorf) zwany „Pheil” (zm. po 4.07. 1407 r.), również występuje w dokumentach klasztoru kamienieckiego. W 1496 roku notowany jest w dokumentach Jan z Przerzeczyna (Dirsdorf).

W początkach XVI wieku N. von Pfeil z Ligoty Małej (Klein Ellguth), żonaty z N. von Schindel,

miał syna – N., dwukrotnie żonatego: 1. z N. von Biedau, 2. z N. von Kuhl.

Z pierwszą żoną miał córkę – Annę, żonę N. von Gfug oraz syna – Zygmunta. Z drugą żoną miał sześcioro dzieci: Sebastiana, Henryka, Fabiana, Daniela, Fryderyka i córkę N., żonę N. von Seidlitz z Podlesia (Kunsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach).

Zygmunt (zm. po 1586 r.), właściciel Jordanova Śląskiego (Jordansmuehl), Gunic (Gaumitz) i Strachowa (Strachau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), żonaty z N. von Gregersdorff, miał córkę – Helenę Ludmiłę, żonę Jana Wolframa von Rothkirch oraz syna – Zygmunta jun., asesora sądu ziemskiego okręgu strzelińskiego, właściciela Jordanova Śląskiego (Jordansmuehl) i Dankowic (Dankwitz) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), żonatego z Anną Heleną, córką Kaspra II bar. Posadowskiego, wdową po N. von Littwitz – dzieci nie miał. Wdowa po nim wyszła po raz trzeci za mąż za Baltazara Fryderyka bar. von Logau (czwarta żona).

Sebastian – przyrodni brat Zygmunta, żonaty z Katarzyną von Pogrell z Grodziszca (Lampersdorf) koło Żąbkowic Śląskich (Frankenstein), miał córkę – Annę Elżbietę, żonę Zygfrйда von Nimptsch z Komorowic (Kummelwitz) i Kluczowa (Kleutsch) koło Żąbkowic Śląskich (Frankenstein).

Henryk – drugi brat Zygmunta, właściciel Przerzeczyna (Dirsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), był dwukrotnie żonaty: 1. z N. von Schelicha, 2. z N. von Gregersdorff, miał córkę – Helenę, żonę N. von Pogrell z Piławy Średniej (Mittel Peilau) oraz syna – Jana Henryka. Jan Henryk, właściciel Przerzeczyna (Dirsdorf), również dwukrotnie żonaty: 1. z N. von Brauchitsch, 2. z N. von Niemitz z Wilkowa Wielkiego (Gross Wilkau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), miał siedmioro dzieci: Jana Henryka jun., Jerzego Henryka, Joachima Fryderyka, Annę Jadwigę, Annę Rozynę, Annę Marię i Marię Elżbietę. Dwie ostatnie zmarły w dzieciństwie, Anna Rozyna – była dwukrotnie zamężna: 1. z N. von Polschau, 2. z N. von Hochberg; Anna Jadwiga – była żoną N.

von Bischofsheim. Jan Henryk jun. – właściciel Owiesna (Habendorf), żonaty z N. von Gellhorn z Gilowa (Girlachsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), miał syna – Jana Henryka, który dzieci nie miał. Jerzy Henryk – brat Jana Henryka jun., żonaty również z N. von Gellhorn, też dzieci nie miał. Joachim Fryderyk – drugi brat Jana Henryka jun., był właścicielem Przerzeczyna (Dirsdorf), Miecznik (Vogelgesang) koło Niemczy (Nimptsch) i Kluczowej (Kleutsch). Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną Marią, córką Jerzego Kottulinskiego z Wojkowic (Weigwitz) koło Wrocławia (Breslau), 2. z Julianną Jadwigą bar. von Kittlitz z Miechowic Oławskich (Mechwitz). Z pierwszą żoną miał sześcioro dzieci: Jerzego Wilhelma – po długim pobycie za granicą zmarł w 1704 roku w Przerzeczynie (Dirsdorf); Joachima Fryderyka jun., Marię Elżbietę – żonę N. von Zabeltitz z Piławy Średniej (Mittel Peilau); Jadwigę Helenę, Barbarę Zofię (zm. 1707 r.) – żonę (x 1706 r.) N. von Seidlitz, Joannę Małgorzatę – żonę (x 1707 r.) Ernesta Chrystiana von Steinsdorf. Z drugą żoną miał dwóch synów: Karola Fryderyka i Juliusza Ernesta.

Fabian – trzeci brat Zygmunta, właściciel Ligoty Małej (Klein Ellguth), żonaty z N. von Porschau, miał dwóch synów: Jana i Jerzego – żonatego dwukrotnie: 1. z N. von Stosch, 2. z N. N., dzieci nie miał.

Daniel – czwarty brat Zygmunta, właściciel Przedborowa (Schoenheide) koło Żąbkowic Śląskich (Frankenstein) i Piławy (Peilau), żonaty z Ludmiłą von Stosch z Wawrzeńczyc (Lorzendorf) koło Wrocławia (Breslau), miał córkę – Blandynę Joannę, żonę Jana von Vogten.

Fryderyk – najmłodszy przyrodni brat Zygmunta, żonaty z Zuzanną von Stosch z Wawrzeńczyc (Lorzendorf) (siostrą Ludmiły?), miał syna – Daniela, żonatego z Magdaleną, córką Karola von Sebottendorff. Jego córka – Magdalena była żoną N. von Schmidt z Wilkowa (Wilkau) koło Świdnicy (Schweidnitz).

W 1767 roku (16.07.) Paweł Eberhardt von Pfeil, major huzarów wojsk pruskich, otrzymał odnowienie starego szlachectwa i w tym samym

roku (1.10.1767 r.), tytuł pruskiego barona. Żonaty z N. von Sandreczki, miał jednego syna – N., który zmarł bezdzietnie w Berlinie w 1835 roku. Na nim wymarła linia baronowska.

LINE HRABIOWSKIE XIX–XX WIEK

W 1786 roku (15.10.) Fryderyk Karol (Karol Fryderyk) i jego przyrodni brat – Fryderyk Ludwik otrzymali od króla Fryderyka Wilhelma II tytuł pruskich hrabiów. Zapoczątkowali dwie *linie hrabiowskie*.

Linia Fryderyka Karola

Fryderyk Karol (ur. 25.05.1735 r. – zm. Pila-wa Górna, Gnadenfrei 3.04.1807 r.), żonaty (x 23.08.1758 r.) z Anną Eleonorą Szarlottą Fryderyką bar. von Posadowski (ur. 6.07.1735 r. – zm. 27.01.1813 r.), miał dwóch synów: Karola Fryderyka i Fryderyka Ludwika, którzy byli założycielami dwóch *podlinii hrabiowskich* istniejących również w XX wieku.

a) Podlinia starsza Karola Fryderyka

Karol Fryderyk hr. von Pfeil und Klein Ellguth (ur. Wilków Wielki, Gross Wilkau 15.10.1762 r. – zm. Wilków Wielki, Gross Wilkau 26.01.1813 r.) – właściciel Wilkowa Wielkiego (Gross Wilkau), Mieczników (Vogelgesang) i Chwałęcina (Quanzendorf), żonaty (x Herrnhut – Łużyce 6.08.1787 r.) z Anną Fryderyką Franciszką Henriettą von Goldschmidt bar. von Goldenberg (ur. Guntersblum 19.10.1767 r. – zm. Nowiny k. Niemczy, Neu-deck b. Nimptsch 19.01.1844 r.), miał trzech synów:

1. Fryderyka Moryca (ur. Wilków Wielki, Gross Wilkau 5.12.1788 r. – zm. 6.05.1842 r.) – majora wojsk pruskich, właściciela Wilkowa Wielkiego (Gross Wilkau). Żonaty (x 23.09.1816 r.) z Karoliną Amalią Luizą Henriettą bar. von Lindelfes (ur. 30.01.1796 r. – zm. 20.02.1847 r.), miał troje dzieci:

- Biankę Karolinę Fryderykę Henriettę Sydonię (ur. 14.11.1817 r.);
- Erwina Fryderyka Moryca (ur. 6.05.1825 r.);

– Agnieszkę Fryderykę (ur. 11.11.1826 r.) – żonę (x 4.08.1845 r.) Leopolda von Koschenbar und Skorkau.

2. Adama Fryderyka Gustawa (ur. Wilków Wielki, Gross Wilkau 3.09.1795 r. – zm. Brzeg, Brieg 15.09.1873 r.) – właściciela Janowa (Johnsdorf) koło Brzegu (Brieg). Żonaty (x Horka 16.11.1818 r.) z Luizą Fryderyką bar. von Kleist (ur. Niesky 25.11.1798 r. – zm. Janów, Johnsdorf 14.10.1842 r.), miał trzech synów:

- Fryderyka Gustawa Konstantyna (ur. Niesky 10.09.1819 r. – zm. Żagań, Sagan 12.03.1891 r.), żonatego (x Zwanowice k. Brzegu, Schwano-witz b. Brieg 23.09.1851 r.) z Elizą von Stutterheim (ur. Kłodzko, Glatz 30.10.1832 r. – zm. Żagań, Sagan 20.12.1892 r.) – miał pięcioro dzieci: 1) Fryderykę Luizę Jenny (ur. Grodków, Grottkau 23.08.1853 r.); 2) Fryderykę Wikto-rynę Małgorzatę Elżbietę (ur. Grodków, Grottkau 7.03.1857 r.) – żonę (x Żagań, Sagan 4.10.1883 r.) Pawła von Wehrmeister (zm. Żary, Sohrau 26.07.1888 r.), kapitana regimenu artylerii konnej; 3) Fryderykę Marię Helenę (ur. Nysa, Neisse 3.07.1859 r. – zm. 1941 r.); 4) Fryderyka Adama Konstantyna Karola Gustawa (ur. Spandau 15.02.1866 r. – zm. ok. 1930 r.) – oficera wojsk niemieckich; 5) Fryderyka Jerzego Bolka (ur. Żagań, Sagan 10.09.1871 r. – zm. Hildesheim 9.11.1917 r.) – kapita-na wojsk niemieckich, właściciela Dolnego Zagrodna (Nieder Adelsdorf) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty (x Berlin 26.09.1903 r.) z Zofią Henriettą Dorą von Keuthe (ur. Putbus 22.07.1882 r. – zm. Tergensee 2.05.1948 r.), miał troje dzieci: Fryderykę Elizę Helenę Jen-ny Sybillę (ur. Charlottenburg 4.08.1904 r.) – żonę (x Dolne Zagrodno, Nieder Adelsdorf 16.08.1923 r. – rozwód 18.10.1934 r.) Jana hr. von Nostitz (ur. Sobota, Zobten am Bober 19.08.1889 r. – zm. Hanower 5.10.1965 r.), właściciela Soboty (Zobten am Bober); Karola Fryderyka Gustawa Maksa Bernarda Konstan-tyna (ur. Beeskov 8.05.1906 r. – zginął nad Wolgą 10.09.1941 r.) – żonatego (x Hausne-indorf 27.06.1936 r.) z Anną Marią Tedą He-

- leną Luizą von Hanstein (ur. Quedlinburg 19.05.1912 r.), który miał dwoje dzieci: Jerzego Fryderyka Carla (ur. Legnica, Liegnitz 20.06.1937 r.) i Zytę Fryderykę Dorotę (ur. Legnica, Liegnitz 11.04.1940 r.); Fryderykę Luizę Henriettę Dorotę (ur. Dolne Zagrodno, Nieder Adelsdorf 20.06.1912 r. – zm. Monachium, Muenchen 4.05.1989 r.).
- Fryderyka Gotarda Ewalda (ur. Janów, Johnsdorf 19.12.1827 r. – zm. Krzyżowice, Kreisewitz 2.10.1889 r.), który w 1860 roku kupił od N. bar. von Richthofen Krzyżowice (Kreisewitz) koło Brzegu (Brieg). Żonaty (x Schmerwitz 8.11.1858 r.) z Marią Brandt von Lindau (ur. Schmerwitz 19.09.1837 r. – zm. Krzyżowice, Kreisewitz 29.01.1922 r.), która po jego śmierci przekształciła w 1893 roku majątek w fideikomis. Miał jedenaścioro dzieci: 1) Jana Fryderyka Gustawa Gintera (ur. Krzyżowice, Kreisewitz 25.01.1863 r. – zm. 3.10.1939 r.) – właściciela Krzyżowic (Kreisewitz) i Dolnego Przerzeczyna (Nieder Dirsdorf). Żonaty był (x Stabłowice, Stabelwitz 28.03.1889 r.) z Frydą Heleną Luizą von Rathenow (ur. Berlin 10.12.1863 r. – zm. Krzyżowice, Kreisewitz 26.03.1943 r.); 2) Gertrudę Fryderykę Luizę (ur. Krzyżowice, Kreisewitz 28.01.1866 r. – zm. Hetendorf 13.03.1956 r.) – żonę (x Krzyżowice, Kreisewitz 25.10.1890 r.) Gintera von Woyrsch (ur. Pilczyce, Pilsnitz 13.11.1858 r. – zm. Zwanowice, Schwanowitz 30.05.1923 r.), właściciela Zwanowic (Schwanowitz); 3) Fryderykę Fanny Ernę (ur. Krzyżowice, Kreisewitz 3.05.1868 r. – zm. 1915 r.) – żonę (x Krzyżowice, Kreisewitz 27.09.1888 r.) Huberta Henryka Augusta Konrada hr. von Gessler (ur. Sowczyce k. Olesna, Schoffschuetz b. Rosenberg 3.11.1863 r.); 4) Marię Gabrielę (ur. Krzyżowice, Kreisewitz 25.05.1870 r. – zm. Konewelhof 27.12.1961 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 14.05.1889 r.) Wiktora von Teichmann und Logischen (ur. Poniatowice k. Oleśnicy, Pontwitz b. Oels 20.01.1865 r. – zm. Gross Besten 30.10.1934 r.), generała-majora wojsk niemieckich; 5) Olgę Wally Helenę (ur. Krzyżowice, Kreisewitz 10.01.1872 r. – zm. 1940 r.) – żonę (x Krzyżowice, Kreisewitz 10.10.1894 r.) Kurta Jana von Freyend; 6) Szarlotę Marię Helenę (ur. Krzyżowice, Kreisewitz 14.04.1873 r. – zm. 10.06.1935 r.) – żonę (x Krzyżowice, Kreisewitz 14.04.1893 r. – rozwód 8.03.1915 r.) Fryderyka Ryszarda Teodora III hr. von Pfeil-Burghaus (ur. Coburg 23.12.1869 r. – zm. Łazany, Laasan 18.01.1938 r.), właściciela Łazan (Laasan); 7) Fryderyka Benno Eryka (ur. Krzyżowice, Kreisewitz 23.06.1874 r. – zm. Dolny Przerzeczyn, Nieder Dirsdorf 28.02.1924 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Berlin 24.06.1907 r.) z Ewą bar. von Salza und Lichtenau (ur. Drezno, Dresden 9.03.1887 r. – zm. Getynga, Goettingen, 20.12.1972 r.), miał troje dzieci: Wendulę Sieglindę Marię Luizę (ur. Poczdam, Potsdam 25.05.1908 r. – zm. Darmstadt 22.05.1993 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 16.11.1936 r. – rozwód 7.07.1963 r.) Herberta Menza (ur. Kwidziń, Marienwerder 4.05.1905 r.), Ewalda Fryderyka Hermannna Hugo Gintera Waltera (ur. Poczdam, Potsdam 16.08.1909 r. – zm. Markendorf 4.12.1936 r.) – właściciela Dolnego Przerzeczyna (Nieder Dirsdorf) oraz Sygurda Fryderyka Augusta Wilhelma Ewalda Eryka (ur. Wrocław, Breslau 20.06.1922 r.) – żonatego (x Waake 20.05.1953 r.) z Szarlotą bar. von Wangenheim (ur. Waake 9.09.1924 r.); 8) Annę Marię Gustawę (ur. Krzyżowice, Kreisewitz 17.07.1875 r. – zm. Hiddenhausen 4.10.1958 r.) – żonę (x Krzyżowice, Kreisewitz 6.12.1893 r.) Zygfrйда von Eicke und Polwitz (ur. Marszowice, Marschwitz 23.10.1864 r. – zm. Marszowice, Marschwitz 31.12.1931 r.), właściciela Marszowic (Marschwitz) koło Oławy (Ohlau); 9) Marię Luizę Karolę (ur. Krzyżowice, Kreisewitz 17.07.1875 r., bliźniaczka – zm. 20.07.1948 r.) – żonę (x Krzyżowice, Kreisewitz 26.04.1900 r. – rozwód 14.06.1927 r.) Joachima Bernarda Aleksandra Reinholda Erdmanna von Prittwitz-Gaffron (ur. Kazimierz, Kasimir 14.02.1876 r. – zm. Swakopmund – Afryka 4.08.1952 r.), właściciela Kazimierza

(Kasimir) koło Głubczyc (Leobschuetz) na Górnym Śląsku; 10) Elżbietę Gottliebę (ur. Krzyżowice, Kreisewitz 14.08.1876 r. – zm. Luesow 30.04.1945 r.) – żonę (x Krzyżowice, Kreisewitz 9.05.1899 r.) Vikko Augusta Jozjasza Karola Gustawa Degenera Maksa von Voss-Wolffradt (ur. Luessow 22.12.1871 r. – zm. Luessow 30.04.1945 r.); 11) Fryderyka Waltera (ur. Krzyżowice, Kreisewitz 2.01.1878 r. – zm. Wrocław, Breslau 30.09.1942 r.) – konsula w Szwecji. Żonaty (x Wronin, Wronin 22.08.1928 r.) z Friedmarie Luizą von Oheimb (ur. Wrocław, Breslau 10.03.1899 r. – zm. Herford 4.11.1979 r.), miał pięcioro dzieci: Fryderyka Gintera Hugo Ewalda (ur. Franzensbad 31.07.1929 r.) – żonatego (x Hanower 31.07.1963 r.) z Karin Duve (ur. Rostock 8.09.1937 r.); Gabrielę Fryderykę Marię Luizę (ur. Czechy 12.08.1930 r.) – żonę (x Mannheim 25.03.1960 r.) Huberta Rudolfa Pawła Hermanna Karola Mackensen von Astfeld (ur. Berlin 8.09.1924 r.); Ingeborgę Fryderykę Fredę (ur. Czechy 19.07.1931 r.); Gintera Fryderyka Mikołaja Waltera (ur. Czechy 22.02.1935 r. – zm. Monachium, Muenchen 9.04.1998 r.); Friedemarię Fryderykę Ernę Odę (ur. Wrocław, Breslau 26.06.1938 r. – zm. Hamburg 5.04.1961 r.).

– Fryderyka Bernarda (ur. Janów, Johnsdorf 30.10.1829 r. – zm. Berlin 31.08.1910 r.), żonatego (x Oleśnica, Oels 18.02.1855 r.) z Adelajdą bar. Hiller von Gaertringen (ur. Gardziec, Gartz 17.02.1835 r. – zm. Berlin 30.12.1909 r.). Miał troje dzieci: 1) Fryderyka Wilhelma (ur. Oława, Ohlau 17.11.1855 r. – zm. Drezno, Dresden 17.10.1938 r.) – generała-majora wojsk niemieckich, żonatego (x Zgorzelec, Gomerlitz 24.09.1892 r.) z Jadwigą Aleksandryną Teresą Otylią Teodorą von Johnston (ur. Świebodzice, Freiburg 25.09.1873 r. – zm. Nienburg 3.11.1962 r.). Miał cztery córki: Urszulę Adelajdę Hariettę Wandę (ur. Oława, Ohlau 2.07.1900 r. – zm. Deggingen 20.09.1957 r.) – żonę (x Drezno, Dresden 23.07.1928 r.) Gebharda Wiedemanna (ur. Deggingen 10.08.1884 r. – zm. Deggingen 7.04.1965 r.); Kari-

nę Frydę Marię Wiktorię (ur. Gdańsk, Danzig 14.03.1905 r. – zm. Eutin 25.05.1983 r.) – żonę (x Kostrzyzna k. Zgorzelca, Trattlau b. Gomerlitz 10.03.1933 r.) Joachima von Schoenfels (ur. Wurzen 22.04.1902 r. – zm. Eutin 15.05.1987 r.); Brygidę Adę Hildegardę (ur. Gdańsk, Danzig 23.05.1907 r. – zm. Heidelberg 7.03.1988 r.) – żonę (x Drezno, Dresden 4.12.1930 r.) Joachima Mahna (ur. Lipsk, Leipzig 15.07.1899 r. – zm. Arnsdorf 24.02.1963 r.) i Sygrydę (ur. Nowe Jaroszewice k. Bolesławca, Neu Jaeschwitz b. Bunzlau 12.04.1915 r. – zm. Stolzenau 11.01.1977 r.); 2) Fryderykę Elżbietę (ur. Berlin 21.12.1858 r. – zm. Oleśnica, Oels 20.06.1944 r.); 3) Fryderykę Jadwigę Adę (ur. Berlin 21.11.1867 r. – zm. Berlin 12.01.1943 r.) – żonę (x Berlin 1.06.1893 r.) Kuna hr. von Westarp (ur. Ludomy k. Poznania 12.08.1864 r. – zm. Berlin 30.07.1945 r.), posła do parlamentu niemieckiego (Reichstag).

3. Adama Fryderyka Oswalda (ur. Wilków Wielki, Gross Wilkau 26.03.1800 r. – zm. Nowiny, Neudeck 10.04.1874 r.) – właściciela Mieczników (Vogelgesang), żonatego (x Niemcza, Nimptsch 10.04.1845 r.) z Fryderyką Weiss (ur. Schnelldorf 16.09.1818 r. – zm. Nowiny, Neudeck 17.12.1883 r.), miał cztery córki i syna:

- Klarę Fryderykę Henriettę (ur. Nowiny, Neudeck 13.05.1846 r. – zm. ok. 1918 r.);
- Olę Fryderykę Karolinę (ur. Nowiny, Neudeck 3.08.1847 r.);
- Annę Fryderykę Luizę (ur. Nowiny, Neudeck 28.08.1848 r.);
- Antonię Fryderykę Blankę (ur. Nowiny, Neudeck 17.01.1850 r.);
- Hugo Fryderyka Wolfganga (ur. 31.10.1854 r. – zm. Wrocław, Breslau 14.11.1893 r.).

b) Podlinia młodsza Fryderyka Ludwika

Założycielem młodszej podlinii Fryderyka Karola był jego drugi syn – Fryderyk Ludwik (ur. Wilków Wielki, Gross Wilkau 3.11.1769 r. – zm. Wilczyce, Wildschuetz 14.05.1844 r.). W 1821 roku zakupił Wilczyce (Wildschuetz) koło Oleśnicy (Oels), które stały się główną siedzibą tej pod-

linii. W 1832 roku kupił Jugów (Hausdorf) koło Nowej Rudy (Neurode). Żonaty (x Cieśle k. Oleśnicy, Zessel b. Oels 16.08.1797 r.) z Emilią Beatą hr. von Reichenbach-Goschuetz (ur. Korfantów – Górny Śląsk, Friedland 23.04.1773 r. – zm. Wilczyce, Wildschuetz 24.01.1855 r.), miał dzieci:

Matyldę (ur. Kluczów, Kleutsch 28.07.1801 r. – zm. Krośnica k. Milicza, Kroschnitz b. Militsch 5.05.1867 r.) – żonę (x Wilczyce, Wildschuetz 16.10.1826 r.) Adalberta hr. von der Recke von Volmerstein (ur. Overdyk 28.05.1791 r. – zm. Krośnica, Kroschnitz 10.11.1878 r.);

Fryderyka Ludwika jun. (ur. Pielgrzymka, Pilgramsdorf 19.03.1803 r. – zm. Jelenia Góra, Hirschberg 1.01.1896 r.) – w 1885 roku przejął założony w 1832 roku przez Burghausów fideikomis Łaźany (Laasan) i uzyskał w 1889 roku (19.11.) zezwolenie na dodanie do swojego, nazwiska „Burghaus” z prawem primogenitury. Był pierwszym hrabią „von Pfeil-Burghaus”. Żonaty (x Wysoki Kościół k. Trzebnicy, Hochkirch b. Trebnitz 25.05.1832 r.) z Emmą hr. von Dankelmann (ur. Wrocław, Breslau 21.11.1806 r. – zm. Piława Górna, Gnadenfrei 12.06.1882 r.), miał pięcioro dzieci:

– Fryderyka Edwarda Adolfa (ur. Wrocław, Breslau 25.03.1833 r. – zm. Łaźany, Laasan 18.02.1905 r.) – drugi hrabia von Pfeil-Burghaus, właściciel Łaźan (Laasan). Żonaty (x Stuttgart 18.11.1867 r.) z Marią von Fischer (ur. Mannheim 22.06.1841 r. – zm. Wrocław, Breslau 23.03.1899 r.), miał syna – Fryderyka Ryszarda Teodora (ur. Koburg, Coburg 23.12.1869 r. – zm. Łaźany, Laasan 18.01.1938 r.), trzeciego hrabiego von Pfeil-Burghaus, właściciela Łaźan (Laasan) oraz Piotrowic Świdnickich (Peterwitz), Kłopotnej (Friedrichsrodung), Żarowa (Saarau) i Nowic (Neudorf) w powiecie świdnickim. Żonaty (x Krzyżowice, Kreisewitz 14.04.1893 r. – rozwód 8.03.1915 r.) z Szarlottą Marią Heleną hr. von Pfeil (ur. Krzyżowice, Kreisewitz 14.04.1873 r. – zm. Wrocław, Breslau 10.06.1935 r.) ze starszej *podlinii* Karola Fryderyka, miał pięcioro dzieci:

1) Fryderyka Niklasa Ewalda Ludwika Edwarda Ryszarda (ur. Gniezno 29.03.1894 r. – zm. Herford 9.08.1969 r.) – żonatego (x Marszowice, Marschwitz 17.06.1919 r.) z Eryką Anną Marią Małgorzatą von Eicke und Polwitz (ur. Marszowice, Marschwitz 6.10.1898 r. – zm. Herford 22.02.1982 r.), który też miał pięcioro dzieci: Eberharda Fryderyka Zygfryda Ryszarda Melchiora (ur. Marszowice, Marschwitz 5.04.1920 r. – zm. Stuttgart 22.02.1999 r.); Chrystę Helenę Annę Marię Erykę (Marszowice, Marschwitz 18.04.1921 r. – zm. Redcliffe – Australia 17.11.1974 r.) – żonę (x Łaźany, Laasan 10.12.1943 r.) Jana Albrechta Neidharda von Gneisenau (ur. Magdeburg 25.10.1913 r. – zm. Erkelenz 28.02.2003 r.); Goetza Fryderyka Wilhelma Bernarda Dietricha (ur. Marszowice, Marschwitz 5.10.1924 r. – zginął 7.02.1945 r.); Adelajdę Olgę Elżbietę (ur. Marszowice, Marschwitz 3.07.1927 r. – zm. Huels 26.02.1948 r.); Gudrum Gizelę Gabriellę (ur. Berlin 10.03.1938 r.); 2) Gabrielę Marię Emmę Hertę Helenę (ur. Gniezno 29.03.1895 r. – zm. Aschaffenburg 1.05.1992 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 24.06.1915 r.) Fryderyka Albrechta hr. von Pfeil und Klein Ellguth, ordynata majoratu Jugów (Hausdorf); 3) Eberharda Fryderyka Wilhelma Gustawa Bernarda Jeszke (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 3.09.1896 r. – zginął we Francji 17.03.1918 r.); 4) Urszulę Łucję Frydę Luizę (ur. Wrocław, Breslau 21.08.1898 r. – zm. Steinheim 3.08.1963 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 6.06.1942 r.) Konrada Kotke (ur. Węgry k. Wrocławia, Wangern b. Breslau 25.06.1900 r. – zginął na wojnie); 5) Bolka Fryderyka Gintera Eryka Waltera (ur. Wrocław, Breslau 20.09.1902 r. – zginął w Gdańsku, Danzig 6.05.1945 r.) – żonatego (x Apenrade – Dania 2.04.1938 r.) z Ingeborgą Jebesen (ur. Apenrade 17.09.1910 r. – zm. Hamburg 15.01.1989 r.). Miał on troje dzieci: Juttę Helenę Kate Urszulę (ur. Stuttgart 26.12.1938 r.); Bolka Fryderyka Jakuba Ryszarda Ernesta (ur. Gdańsk, Danzig 1.07.1942 r.); Huberta Fryderyka Eberharda (ur. Brunne 2.02.1945 r.).

- Fryderyka Woldemara (ur. Jugów, Hausdorf 26.02.1837 r. – zm. Wrocław, Breslau 10.12.1882 r.) – żonatego (x Kravaře, Deutsch Krawarn 28.12.1871 r.) z Alice von Fontaine (ur. Hamburg 3.05.1851 r. – zm. Berlin 1915 r.). Wdowa w 1903 roku kupiła od spadkobierców swojej rodziny majątek i pałac w Kravaři (Deutsch Krawarn) na Śląsku Opawskim. Fryderyk Woldemar miał dwoje dzieci: 1) Emmę Beatrycę Marię Alice (ur. Radakowice k. Środy Śl., Radaxdorf b. Neumarkt 8.03.1873 r. – zm. Duisburg 12.06.1955 r.) – żonę (x Kravaře, Deutsch Krawarn 9.02.1904 r.) Wilhelma von Massow (ur. Berlin 8.09.1866 r. – zm. Trzcina – Pomorze, Rohr – Pommern 14.05.1917 r.); 2) Ludwika Fabiana Fryderyka Wilhelma (ur. Radakowice, Radaxdorf 3.06.1874 r. – zm. Tychowo – Pomorze, Gross Tychow – Pommern 6.09.1932 r.). Żonaty (x Tychowo, Gross Tychow 20.07.1903 r.) z Urszulą Heleną Elżbietą Eweliną von Kleist-Retzow (ur. Tychowo, Gross Tychow 30.08.1878 r. – zm. Tybinga, Tubingen 19.03.1960 r.), miał córkę – Sagittę Marię Alice Helenę Emmę (ur. Kravaře, Deutsch Krawarn 1.09.1904 r. – zm. Tybinga, Tubingen 29.04.1972 r.), żonę (x Schoenwald 3.06.1944 r.) Jerzego Schei (ur. Ruptawa k. Rybnika, Ruptau b. Rybnik 10.04.1903 r. – zm. Tybinga, Tubingen 29.10.1989 r.).
- Fryderyka Eberharda (ur. Wrocław, Breslau 31.05.1839 r. – zm. Karlovy Vary, Karlsbad 4.05.1901 r.) – właściciela Górnego i Dolnego Jugowa (Ober- u. Nieder Hausdorf), żonatego (x Sikorzyce, Meesendorf 24.10.1865 r.) z Marią von Wilamowitz-Moellendorff (ur. Sikorzyce, Meesendorf 15.09.1846 r. – zm. Jugów, Hausdorf 24.02.1914 r.). Po jego śmierci żona odziedziczyła majątek;
- Emmę Aleksandrynę Augustę Luizę (ur. Jugów, Hausdorf 18.03.1841 r.) – żonę (x Jugów, Hausdorf 8.10.1860 r.) Rudolfa von Neumann-Cosel (zm. Jelenia Góra, Hirschberg 8.02.1888 r.), generała-majora wojsk niemieckich.
- Ryszarda Fryderyka Adalberta (ur. Jugów, Hausdorf 13.02.1846 r. – zm. Wrocław, Breslau 9.10.1912 r.) – generała-majora wojsk niemieckich i pułkownika gwardii dworskiej wojsk rosyjskich. Żonaty (x Poczdam, Potsdam 28.09.1873 r.) z Anną Małgorzatą Elżbietą von Alvensleben (ur. Szczecin, Stettin 13.06.1849 r.), miał syna – Fryderyka Gebharda Wernera Konstantyna Ryszarda Eberharda (ur. Berlin 1.08.1874 r. – zm. Wrocław, Breslau 4.04.1899 r.) oraz córkę – Małgorzatę Emmę Elżbietę Karolinę Bertę (ur. Poczdam, Potsdam 16.12.1876 r. – zm. Poczdam, Potsdam 11.02.1928 r.) – żonę (x Hanower 14.02.1903 r.) Gustawa hr. von Hardenberg (ur. Schoenaich 15.04.1864 r. – zm. Międzygórze k. Kłodzka, Woelfelsgrund b. Glatz 29.07.1938 r.) – konsula niemieckiego w Tunisie.
- Fryderyka Fabiana (ur. Pielgrzymka, Pilgramsdorf 29.09.1804 r. – zm. Wilczyce, Wildschuetz 4.05.1884 r.), który przed śmiercią w 1884 r. przekształcił majątki Wilczyce (Wildschuetz) i Górny Przerzeczyn (Ober Dirsdorf) w dwa fideikomisy. Żonaty (x Borowa k. Oleśnicy, Bohrau b. Oels 4.10.1845 r.) z Klementyną Eugenią Leopoldyną hr. von Schwerin (ur. Borowa, Bohrau 6.01.1825 r. – zm. Górny Przerzeczyn, Ober Dirsdorf 24.05.1863 r.), miał siedmioro dzieci:
- Emilię Ulrykę Luizę Emmę Eugenię (ur. Wilczyce, Wildschuetz 5.10.1846 r. – zm. Wrocław, Breslau 18.05.1909 r.) – diakonisę w Zehdenick;
- Fryderyka Fabiana Leopolda Ludwika Albrechta (ur. Wilczyce, Wildschuetz 14.01.1848 r. – zm. Górny Przerzeczyn, Ober Dirsdorf 7.08.1891 r.) – I ordynata Górnego Przerzeczyna (Ober Dirsdorf), żonatego (x Drezno, Dresden 26.11.1878 r.) z Fanny von L'Estocq (ur. Poczdam, Potsdam 8.05.1855 r. – zm. Herischdorf 22.12.1928 r.) – dzieci nie miał, fideikomis otrzymał bratanek;
- Fryderyka Wilhelma Adalberta Bogisława (ur. Wilczyce, Wildschuetz 5.06.1849 r. – zm. Wilczyce, Wildschuetz 26.12.1910 r.) – I ordynata Wilczyc (Wildschuetz), żonatego (x Alt Friedland 6.07.1887 r.) z Joanną von Oppen (ur. Charlottenburg 30.01.1857 r. – zm. Wilczyce,

Wildschuetz 25.06.1932 r.), miał czworo dzieci:
 1) Fryderyka Wilhelma Fabiana Karola (ur. Wilczyce, Wildschuetz 5.09.1888 r. – zm. w niewoli radzieckiej w Karelii 18.01.1946 r.) – II ordynata Górnego Przerzecznina (Ober Dirsdorf). Żonaty (x Środa Śląska, Neumarkt 2.08.1914 r.) z Izą von Tettenborn (ur. Środa Śląska, Neumarkt 8.03.1895 r. – zm. Bonn 6.08.1981 r.), miał czterech synów: a) Wilhelma Leopolda Fryderyka Burcharda (ur. Środa Śląska, Neumarkt 28.11.1915 r. – zm. Neuss-Norf 17.07.1995 r.), b) Ulryka Karola Fryderyka (ur. Górny Przerzecznin, Ober Dirsdorf 31.03.1919 r.), c) Fryderyka Wilhelma Gintera Bogisława (ur. Górny Przerzecznin, Ober Dirsdorf 27.01.1922 r. – zginął pod Stalingradem 13.01.1943 r.), d) Jochema Fryderyka Wilhelma Rudolfa (ur. Niemcza, Nimptsch 20.04.1933 r.); 2) Klementynę Waleskę Luizę Fanny Amelię Henriettę (ur. Wilczyce, Wildschuetz 27.07.1891 r. – zm. Hanower 3.04.1952 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Kluczbork, Kreuzburg 2.08.1914 r.) z Edwardem hr. von Berthusy-Huc (zginął pod Villeauier-Aumont 29.08.1914 r.), 2. (x Wilczyce, Wildschuetz 21.01.1925 r.) z Wolfgangiem von Witzleben (ur. Berlin 21.01.1887 r. – zm. Hanower 20.03.1968 r.); 3) Karola Fryderyka Eberharda Woldemara (ur. Wilczyce, Wildschuetz 6.07.1893 r. – zm. Innsbruck 4.03.1977 r.) – II ordynata Wilczyc (Wildschuetz), żonatego (x Wiedeń, Wien 16.07.1923 r.) z Marią hr. von Spiegelfeld (ur. Meran 6.11.1897 r. – zm. Innsbruck 21.11.1973 r.). Miał trzech synów: Karola Fryderyka Marka (ur. Wilczyce, Wildschuetz 5.07.1924 r.), Fryderyka Krzysztofa Bogisława Ksawerego (ur. Wilczyce, Wildschuetz 23.03.1926 r. – zginął w 1945 r.), Jana Fryderyka Albrechta Karola (ur. Wilczyce, Wildschuetz 17.09.1934 r.); 4) Fryderyka Bogisława Fabiana Jerzego Henryka Karola Konstantyna (ur. Wilczyce, Wildschuetz 29.08.1895 r. – zm. Bonn 24.05.1977 r.) – żonatego (x Długoleka k. Oleśnicy, Lange-wiese b. Oels 6.06.1933 r.) z Gizelą von Thaer (ur. Berlin 12.04.1904 r. – zm. Burg Krieg-

shoven 2.11.1999 r.). Miał troje dzieci: a) Joannę Elżbietę Klementynę Brunhildę (ur. Wilczyce, Wildschuetz 29.04.1934 r.), b) Juttę Klementynę Waleskę Franciszkę Helenę (ur. Wilczyce, Wildschuetz 12.06.1935 r.), c) Fryderyka Dirsko Wilhelma Albrechta (ur. Wilczyce, Wildschuetz 1.01.1938 r.).

- Klementynę Elżbietę Henriettę Idę Wilhelminę (ur. Wilczyce, Wildschuetz 15.10.1850 r.) – diakonisę w Zehdenick;
- Fryderyka Fabiana Ludwika Nataniela (ur. Wilczyce, Wildschuetz 14.06.1852 r.) – III ordynata Górnego Przerzecznina (Ober Dirsdorf);
- Martę Antonię Natalię Helenę Fanny (ur. Wilczyce, Wildschuetz 25.08.1856 r.) – żonę (x Górny Przerzecznin, Ober Dirsdorf 23.09.1874 r.) Adolfa hr. von Hohenthal, właściciela Doelkau;
- Matyldę Eugenię Natalię Selmę (ur. Wilczyce, Wildschuetz 14.03.1858 r.) – żonę (x Wilczyce, Wildschuetz 6.11.1883 r.) Karola von Kossecki, pułkownika wojsk niemieckich.
- Bertę (ur. 5.06.1810 r. – zm. po 1890 r.) – żonę (x 16.12.1835 r.) Edwarda Henryka hr. von Reichenbach-Goschuetz (ur. 22.11.1812 r. – zm. 15.12.1869 r.).

Fryderyka Woldemara (ur. Piława Górna, Gnadenfrei 19.01.1815 r. – zm. Blizanowice, Pleischwitz 17.08.1878 r.) – właściciela Blizanowic (Pleischwitz). Żonaty (x Berlin 3.01.1850 r.) z Amelią hr. von Waldersee (ur. Berlin 31.01.1828 r. – zm. Wrocław, Breslau 3.02.1911 r.), miał pięcioro dzieci:

- Elżbietę Emilię Bertę (ur. Berlin 10.01.1851 r. – zm. Berchtesgaden 28.11.1928 r.) – żonę (x Blizanowice, Pleischwitz 24.09.1869 r.) Otto bar. von Ende (zm. Salo 5.03.1910 r.), starosty zamku w Charlottenburgu;
- Klementynę Szarlotę Matyldę Elżbietę Amelię (ur. Blizanowice, Pleischwitz 2.06.1852 r. – zm. ok. 1930 r.) – diakonisę w Kamieniu Pomorskim (Kammin);
- Fryderyka Woldemara Franciszka Ludwika (ur. Berlin 9.11.1853 r.) – właściciela zakupionych w 1906 roku majątków: Nowego Kisielina

- (Deutsch Kessel) i Ługowa (Wilhelminenthal) koło Zielonej Góry (Gruenberg), żonatego (x Pękowo, Pankow 17.05.1888 r.) z Katarzyną Wollank (ur. Pękowo, Pankow 5.03.1864 r.);
- Fryderyka Woldemara Franciszka (ur. Blizanowice, Pleischwitz 25.04.1855 r. – zm. Berlin 4.06.1937 r.) – generała i dowódcę brygady artylerii polowej. Żonaty (x Kassel 2.12.1895 r.) z Amelią von Lossberg (ur. Altona 21.11.1873 r. – zm. Miechowice- Górny Śląsk, Miechowitz-Oberschlesien 1.03.1944 r.), miał siedmioro dzieci: 1) Dorotę Amelię Klementynę Marię Hildegardę (ur. Kassel 17.11.1897 r. – zm. Insterburg 13.04.1934 r.) – żonę (x Berlin 25.01.1930 r.) Fryca Albrechta hr. von Eulenburg (ur. Królewiec – Prusy Wschodnie, Koenigsberg – Ostpreussen 8.01.1897 r. – zm. Eltville 20.04.1982 r.), który po jej śmierci ożenił się z siostrą Barbarą Eleonorą; 2) Otto Eberharda Franciszka Edwarda Fryderyka (ur. Wrocław, Breslau 19.07.1899 r. – zm. Karlsruhe 16.02.1986 r.) – żonatego (x Besswitz 31.05.1928 r.) z Elizą Idą Frydą von Zitzewitz (ur. Besswitz 4.08.1903 r. – zm. Krefeld 16.04.1987 r.). Miał sześcioro dzieci: a) Henryka Franciszka Karola Eugeniusza Fryderyka Achima Ferdynanda Otto (ur. Hermsdorf 2.05.1929 r.), b) Amelię Helenę Barbarę Martę Elizę (ur. Hermsdorf 26.05.1930 r.), c) Karola Huberta Ernesta Fryderyka Otto (ur. Ribnitz 11.07.1932 r. – zm. Hanower 18.12.1987 r.), d) Marię Juttę Verenę Elizę (ur. Klein Machow 19.03.1935 r.), e) Franciszka Dietricha Fryderyka Otto (ur. Berlin 5.11.1937 r. – zm. Seiwerath 8.01.2000 r.), f) Iżę Luizę Zofię Linę Elizę (ur. Berlin 29.12.1934 r.); 3) Gertrudę Augustę Emmę, Elżbietę Amelię (ur. Świdnica, Schweidnitz 20.02.1901 r. – zm. Moensheim 30.03.1980 r.) – żonę (x Berlin 16.04.1925 r.) Mikołaja bar. von Gaisberg-Schoeckingen (ur. Lozanna 17.10.1897 r. – zm. Schoeckingen 19.10.1982 r.) z Wuerttembergii; 4) Huberta Franciszka Woldemara Fryderyka (ur. Świdnica, Schweidnitz 20.02.1901 r. – brat bliźniak – zm. Wrocław, Breslau 27.09.1935 r.) – żonatego (x Drammen – Norwegia 26.05.1927 r., rozwód 3.05.1931 r.) z Huldą Elżbietą Myhre (ur. Røedskogen 21.05.1902 r. – zm. Oslo 11.08.1971 r.); 5) Barbarę Eleonorę Łucję Klotyldę Agnieszkę Herminę Amelię (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 1.08.1902 r. – zm. Reinbek 3.08.1982 r.) – żonę (x Berlin 9.11.1935 r.) Fryca Albrechta von Eulenburg (ur. Królewiec, Koenigsberg 8.01.1897 r. – zm. Eltville 20.04.1982 r.), męża swojej zmarłej siostry – Doroty Amelii; 6) Heintze Woldemara Franciszka Fryderyka (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 19.01.1905 r. – zm. Stuttgart 4.04.1998 r.) – kupca, żonatego (x Deutschkessel 2.04.1941 r.) z Sigridą Voigt (ur. Brema, Bremen 2.12.1916 r. – zm. Stuttgart 16.05.2001 r.); 7) Dietricha Franciszka Fryderyka (ur. Karlsruhe 21.11.1907 r. – zginął we Francji 14.07.1944 r.) – żonatego (x Berlin 29.11.1938 r.) z Ingeborgą Michaelis (ur. Koblenca, Koblenz 15.04.1907 r. – zm. Selters 23.12.1992 r.).
 - Fryderyka Wilhelma Woldemara Albrechta (ur. Blizanowice, Pleischwitz 15.10.1860 r. – zm. Osiek Grodkowski, Osseg b. Grottkau 13.09.1942 r.) – generała-porucznika wojsk niemieckich i szefa sztabu VI korpusu armii. Żonaty (x Palck, Palzig 21.05.1889 r.) z Augustą Bernardyną Waleską von Zastrow (ur. Przetocznicca, Hammer 3.02.1872 r. – zm. Nysa, Neisse 31.03.1938 r.), miał ośmioro dzieci: 1) Fryderyka Albrechta Woldemara Artura (ur. Głubczyce, Leobschuetz 15.04.1890 r. – zginął w Opolu, Oppeln 22.01.1945 r.) – ordynata majoratu w Jugowie (Hausdorf). Żonaty (x Wrocław, Breslau 24.06.1915 r.) z Gabrielą hr. von Pfeil und Klein Ellguth (ur. Gniezno 29.03.1895 r. – zm. Ascheffenburg 1.05.1952 r.), miał czworo dzieci: a) Fryderyka Karola Ryszarda Albrechta Woldemara Eberharda Gintera (ur. Wrocław, Breslau 4.11.1916 r. – zm. Hamburg 3.10.2000 r.), b) Karinę Helenę Augustę Frydę Szarłottę Ernę (ur. Wrocław, Breslau 4.07.1918 r.) – żonę (x Dessau 25.06.1939 r.) Fryderyka Wilhelma bar. von Rom-

berg (ur. Poeglitz 24.09.1908 r. – zm. Nordestedt 13.02.1982 r.), c) Albrechta Fryderyka Ewalda Wolfa (ur. Jugów, Hausdorf 6.08.1920 r. – zginął pod Smoleńskiem 23.07.1941 r.), d) Szarlotę Ilżę Małgorzatę Annemarię (ur. Jugów, Hausdorf 12.06.1923 r. – zm. Frankfurt nad Menem, Frankfur a. Main 18.12.1989 r.); 2) Woldemara Fryderyka Franciszka Bernarda Wiktora (ur. Pałck, Palzig 11.09.1891 r. – zm. Malaga 19.12.1978 r.) – żonatego (x Wrocław, Breslau 7.09.1921 r.) z Ilżą Roehl (ur. Wrocław, Breslau 17.02.1897 r. – zm. Malaga 6.10.1969 r.), miał troje dzieci: Sylwię Ilżę Olę Gertrudę Bernardynę (ur. Wrocław, Breslau 22.05.1922 r. – zm. ok. 1955 r.), Armina Fryderyka Karola Jana Woldemara (ur. Wrocław, Breslau 21.03.1925 r.) i Rozwitę Ilżę Olę Augustę (ur. Wrocław, Breslau 8.05.1928 r.); 3) Amelię Bernardynę Augustę Margot (ur. Berlin 30.10.1892 r. – zm. Rupperstal 17.08.1985 r.) – żonę (x Nysa, Neisse 12.09.1917 r.) Justyną von Obernitz (ur. Machnice k. Trzebnicy, Machnitz b. Trebnitz 30.12.1884 r. – zm. Kilonia, Kiel 24.09.1982 r.), rotmistrza i szefa eskadronu rajtarów; 4) Karola Godfryda Fryderyka Woldemara Artura (ur. Berlin 17.03.1894 r. – zm. ok. 1900 r.); 5) Amelię Bernardynę Szarlotę (ur. Pałck, Palzig 27.06.1895 r. – zm. Bad Vilbel-Heilsberg 31.10.1979 r.) – żonę (x Nysa, Neisse 24.06.1923 r.) Jana von Lochow (ur. Petkus 23.07.1893 r. – zm. Frankfurt nad Menem, Frankfurt a. Main 31.10.1970 r.), właściciela Heinsdorf w Marchii; 6) Irmę Amelię Bernardynę (ur. Kluczbork, Kreuzburg 9.04.1897 r. – zm. Damp 10.09.1982 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 8.10.1924 r.) Jana Paridama bar. von dem Knesebeck-Milendonck (ur. Bagen 7.12.1872 r. – zm. Damp 10.11.1965 r.), właściciela Osieka Grodkowskiego (Osseg), Lipowej (Deutsch Leippe), Jaszowa (Seiffersdorf) w powiecie grodkowskim i Jankowic Wielkich (Gross Jenkwitz) w powiecie brzeskim; 7) Ilżę Małgorzatę Amelię Bernardynę (ur. Kasel 24.03.1900 r. – zm. Neuss 25.05.1987 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 15.09.1920 r.) Je-

rzeżo Henninga hr. von Bassewitz-Behr (ur. Luetzow 21.03.1900 r. – zm. w obozie radzieckim w 1949 r.); 8) Jana Artura Fryderyka Ludwika Jeszke (ur. Poczdam, Potsdam 3.07.1901 r. – zginął na Litwie 17.08.1944 r.) – żonatego (x Berlin 17.12.1927 r.) z Urszulą Heleną Ewą Mary von Tiedemann (ur. Gdańsk, Danzig 15.07.1903 r. – zm. Monachium, München 16.06.1983 r.), miał dzieci: Almut Bernardynę Szarlotę Mary (ur. Rostock 7.10.1928 r. – zm. Regensburg 24.08.1964 r.), Fryderyka Augusta Ruedigera Albrechta (ur. Rostock 25.03.1930 r.), Helgę Wiktorię Elizę Gerdę Urszulę (ur. Rostock 13.07.1932 r.) oraz Piotra Fryderyka Ruedigera Henryka Jerzego Klemensa (ur. Rostock 19.09.1937 r.).

Linia Fryderyka Ludwika

Założycielem linii był młodszy brat Karola Fryderyka – Fryderyk Ludwik hr. von Pfeil und Klein Ellguth (ur. Dolny Przerzeczyn, Nieder Dirsdorf 29.09.1741 r. – zm. Dolny Przerzeczyn, Nieder Dirsdorf 11.08.1821 r.), właściciel Górnego i Dolnego Przerzeczyna (Ober- und Nieder Dirsdorf), Ligoty Małej (Klein Ellguth), Jakubowic (Jakobine), Karczowic (Tadelwitz) i Tomic (Tomnitz) koło Żąbkowic Śląskich (Frankenstein). Żonaty dwukrotnie: 1. (x Herrnhut 29.04.1766 r.) z Zuzanną Szarlotą von Zeschwitz (ur. Piskowitz 17.10.1745 r. – zm. Dolny Przerzeczyn, Nieder Dirsdorf 10.04.1796 r.); 2. (x Rzeczyca k. Głogowa, Rietschuetz b. Glogau 5.05.1797 r.) z Bernardyną Henriettą Amalią hr. von Schwerin (ur. Walsleben 7.04.1767 r. – zm. Tomice, Tomnitz 29.01.1857 r.). Z pierwszą żoną miał jednego syna – Fryderyka Augusta Rudolfa, z drugą miał dwóch synów: Fryderyka Henryka Oswalda i Fryderyka Wilhelma Augusta.

Fryderyk August Rudolf (ur. Piława Górna, Gnadenfrei 10.03.1785 r. – zm. Dolny Przerzeczyn, Nieder Dirsdorf 8.11.1830 r.) – właściciel Dolnego Przerzeczyna (Nieder Dirsdorf), był żonaty (x Bożków k. Kłodzka, Eckersdorf b. Glatz 14.08.1811 r.) z Antoniną hr. von Magnis (ur. Bożków, Eckersdorf 29.01.1792 r. – zm. Dolny

Przerzeczyn 19.12.1846 r.). Miał jedyne go syna – Waleriana Fryderyka Wiktora (ur. Gladishof (?) k. Dzierżoniowa, b. Reichenbach 11.06.1819 r. – zm. Dolny Przerzeczyn, Nieder Dirsdorf 18.08.1892 r.). Odziedziczył po ojcu Dolny Przerzeczyn (Nieder Dirsdorf), żonaty był (x Nostitz 31.07.1852 r.) z Antonią hr. von Bressler (ur. Herwigsdorf 28.04.1828 r. – zm. Berlin 24.10.1908 r.), miał sześcioro dzieci:

- Joachima Fryderyka (ur. Nowa Ruda k. Kłodzka, Neurode b. Glatz 30.12.1857 r. – zm. Biedrzychowice, Friedersdorf 12.03.1924 r.) – doktora honoris causa uniwersytetu w Jenie. Żonaty był dwukrotnie: 1. (x Berlin 20.10.1890 r.) z Gertrudą Leo (ur. Berlin 2.02.1858 r. – zm. Berlin 18.10.1891 r.), 2. (x Biedrzychowice, Friedersdorf 28.05.1895 r.) z Anną bar. von Minutoli (ur. Legnica, Liegnitz 28.02.1856 r.), właścicielką Biedrzychowic (Friedersdorf) i Zapustej (Vogelsdorf). Z pierwszą żoną miał syna – Fryderyka Traugotta Stanisława (ur. Berlin 16.10.1891 r.);

- Marka Fryderyka (ur. Nowa Ruda, Neurode 9.01.1859 r.);

- Traugotta Fryderyka Antoniego (ur. Nowa Ruda, Neurode 5.09.1869 r. – zm. Zapusta, Vogelsdorf 6.03.1920 r.) – żonatego (x Drezno, Dresden 18.02.1904 r.) z Joanną Krauss (ur. Drezno, Dresden 22.09.1873 r.). Miał czworo dzieci: Ortwigę Fryderyka (ur. Chemnitz 13.03.1905 r.), Ingeborgę Fryderykę (ur. Chemnitz 9.11.1906 r.), Hertę Luizę Fryderykę (ur. Drezno, Dresden 26.12.1907 r.) i Ruedigera Fryderyka (ur. Drezno, Dresden 13.10.1911 r.);

- Fryderykę Agnieszkę Weronikę (ur. Nowa Ruda, Neurode 26.02.1863 r.);

- Jana Joachima Fryderyka (ur. Nowa Ruda, Neurode 6.03.1864 r.) – dwukrotnie żonatego: 1. (x Berlin 28.06.1898 r. – rozwód 1906 r.) z Anną Augustą Minną Stefanią Heim (ur. Berlin 22.06.1878 r.), 2. (x Mitau, Mitawa? 5.12.1908 r. – rozwód 1913 r.) z Marią Luizą Ewelina Ludmiłą Addą bar. von Behr (ur. Edwahlen 12.04.1888 r.). Z pierwszą żoną miał dwoje dzieci: Stanisława Fryderyka Ludwika (ur. Ha-

genau 2.06.1899 r.) – oficera marynarki wojennej i Stefanię Helenę Fryderykę Cecylię (ur. Hagenau 15.03.1901 r.) – żonę (x Rogoźnica, Gross Rosen 25.06.1921 r.) Wilhelma von Jagwitz, właściciela Bęgomie (Biegnitz) koło Głogowa (Glogau). Z drugą żoną miał syna – Egberta Aleksandra Joachima Fryderyka (ur. Berlin 4.11.1909 r.);

- Haralda Fryderyka (ur. Nowa Ruda, Neurode 15.04.1866 r.) – wyemigrował do Brazylii.

Fryderyk Henryk Oswald (ur. Dolny Przerzeczyn, Nieder Dirsdorf 6.09.1800 r. – zm. Berlin 10.07.1866 r.) – brat przyrodni Fryderyka Augusta Rudolfa, był dwukrotnie żonaty: 1. (x Wrocław, Breslau 15.05.1824 r.) z Karoliną Luizą Matyldą von Steinmetz (ur. Wrocław, Breslau 17.08.1804 r. – zm. Królewiec, Königsberg 1.11.1859 r.), 2. (x Berlin 27.11.1841 r.) z Matyldą Karoliną Filipiną von Steinmetz (ur. Kostrzyń, Kuestrin 2.01.1820 r. – zm. Berlin 8.01.1892 r.). Z pierwszą żoną miał troje dzieci, z drugą – dwoje:

- Fryderyka Bernarda Ottomara (ur. Podlesie k. Niemczy, Kunsdorf b. Nimptsch 7.04.1825 r. – zm. Berlin 14.04.1876 r.) – żonatego (x Wschowa, Fraustadt 21.04.1850 r.) z Matyldą Salomeą Luizą Schiller (ur. Besançon – Francja 7.11.1832 r. – zm. Poczdam, Potsdam 4.01.1899 r.), miał córkę – Olgę Helenę Luizę (ur. Wschowa, Fraustadt 17.05.1854 r.);

- Fryderykę Luizę Bernardynę Gabriellę (ur. Berlin 29.12.1828 r.) – żonę (x Mariampol – Polska 14.10.1855 r.) Henryka Wirthsohna (zm. Tylża, Tilsitz 27.01.1901 r.);

- Ewę Marię Fryderykę Matyldę (ur. Berlin 31.08.1833 r.);

- Helenę Matyldę Joannę (ur. Berlin 17.08.1850 r.) – żonę (x Berlin 27.09.1873 r.) Jerzego von Hippel (zm. Dessau 25.12.1914 r.), kapitana marynarki wojennej;

- Bernarda Fryderyka Gottloba (ur. Berlin 22.02.1852 r.) – kapitana marynarki wojennej we Wschodniej Afryce, później mieszkającego w Hamburgu.

Fryderyk Wilhelm August (ur. Dolny Przerzeczyn 11.08.1806 r. – zm. Tomice, Tomnitz

27.05.1876 r.) – brat Fryderyka Henryka Oswalda, właściciel Tomice (Tomnitz), był żonaty (x Górny Przerzeczyn, Ober Dirsdorf 1.08.1836 r.) z Agnieszką hr. von Pfeil (ur. Dolny Przerzeczyn, Nieder Dirsdorf 23.08.1815 r. – zm. Tomice, Tomnitz 13.09.1849 r.). Miał dwie córki: Eleonorę Antoninę Bernardynę Luizę Łucję (ur. Tomice, Tomnitz 27.04.1837 r.) i Łucję Annę Zofię (ur. Tomice, Tomnitz 26.04.1840 r.).

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 700–701; t. II, s. 863–864

Zedlitz, t. IV, s. 32–34

Blažek, t. I, s. 80

Krane, s. 83–84

Wappensagen..., s. 117

Dorst, t. I, nr 17, 226

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 314–316

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser, Jg 99:1926, Gotha, s. 404–411

Pfeil F.A., Der Ursprung der schlesischen Familie der Grafen von Pfeil und Klein Ellguth, Mainz 2002, s. 23 (maszynopis)

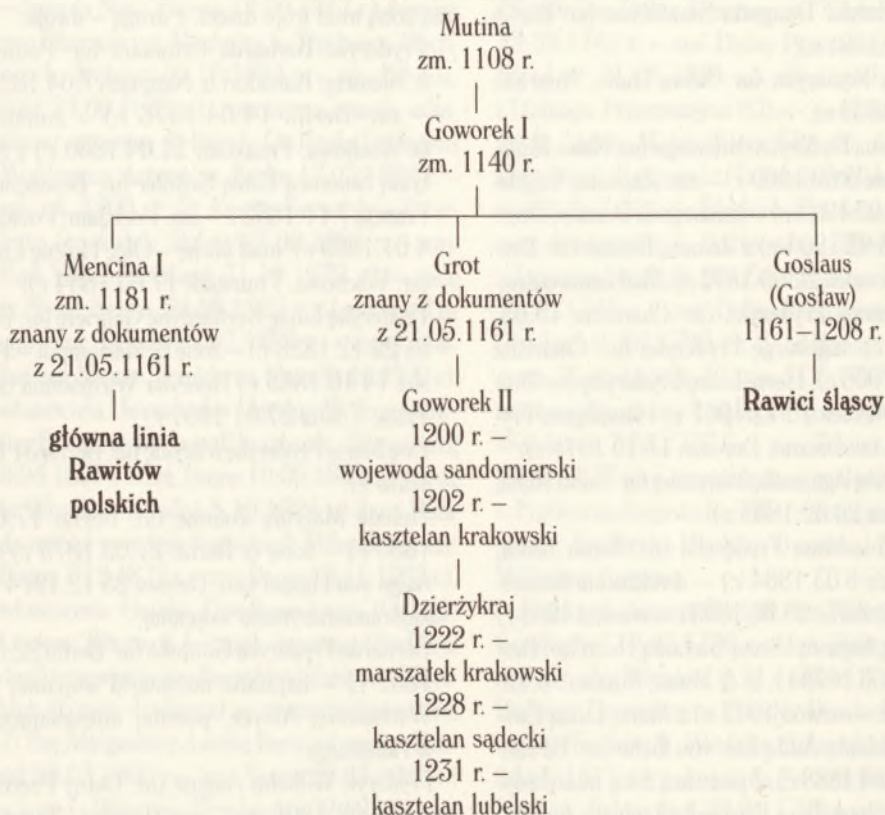
Jurek T., Rodowód Pogorzeliów, Kraków 2005, s. 48

GENEALOGIA

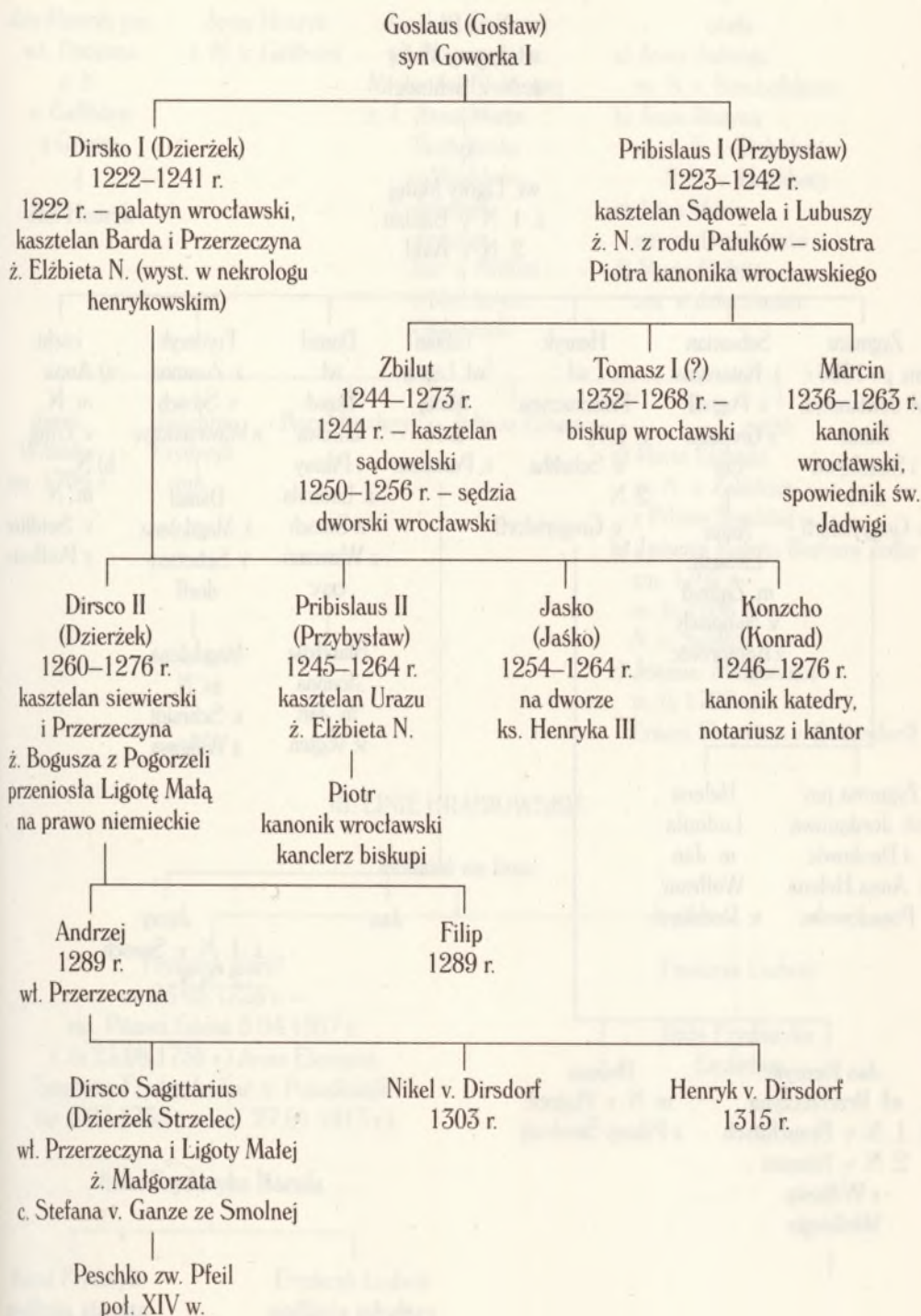
I. HIPOTETYCZNE POCZĄTKI RODU

(wg F.A. v. Pfeil)

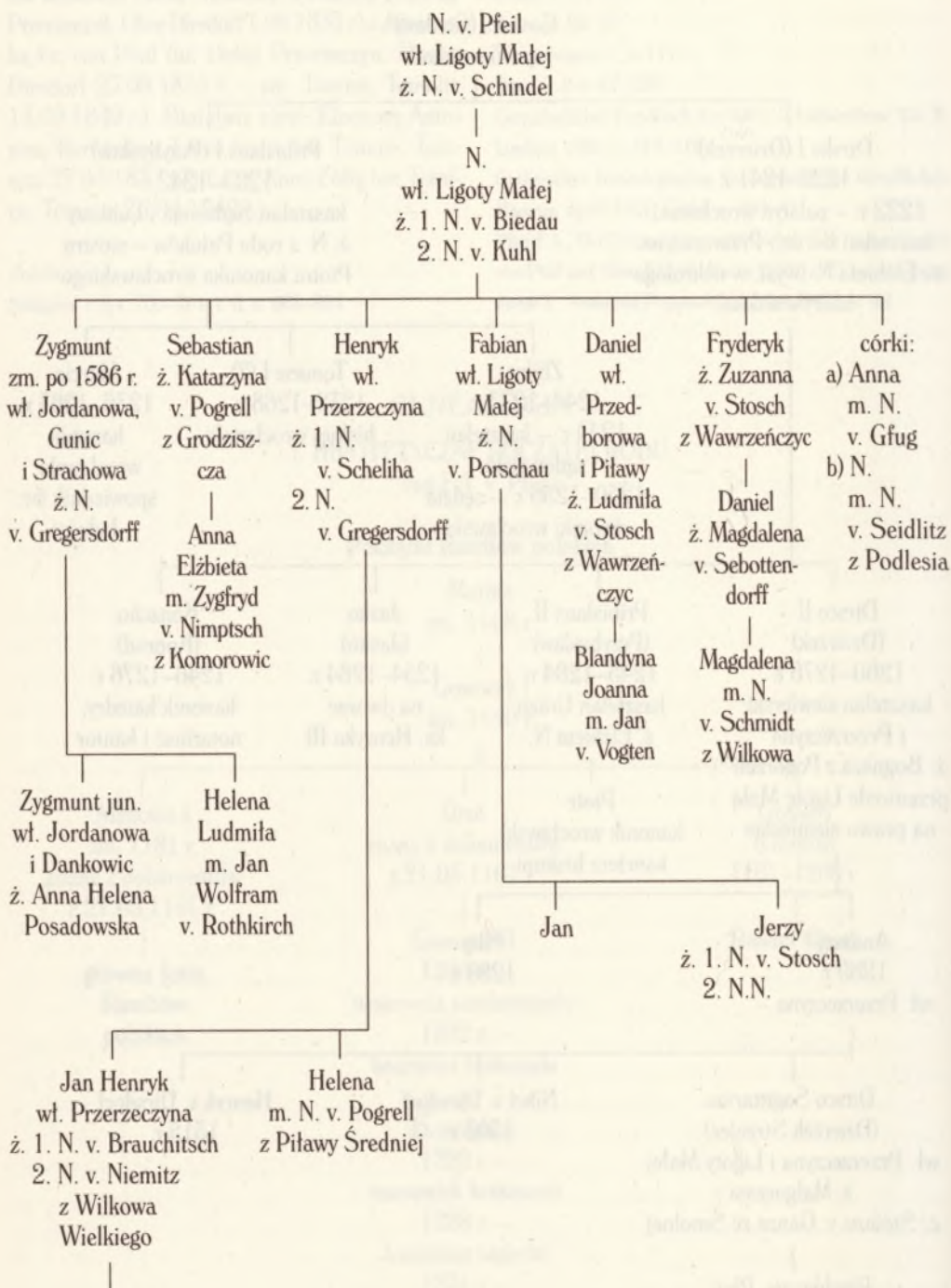
Początki Rawitów polskich

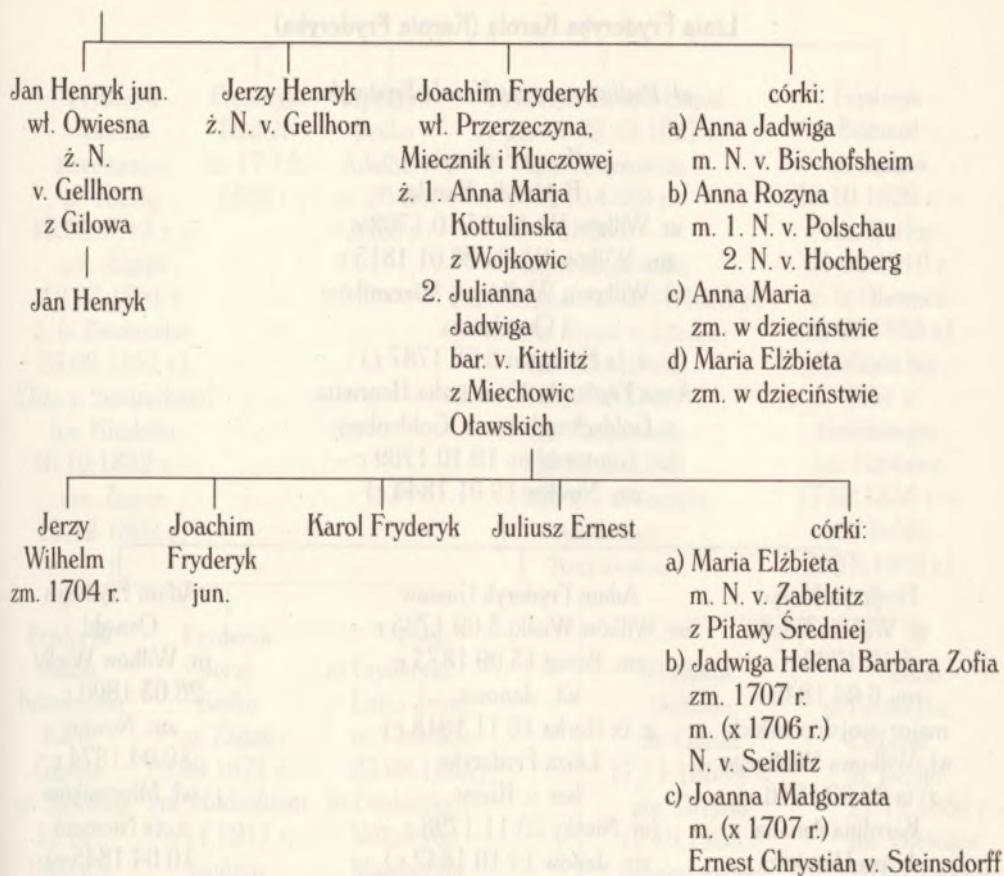

Początki Rawitów śląskich

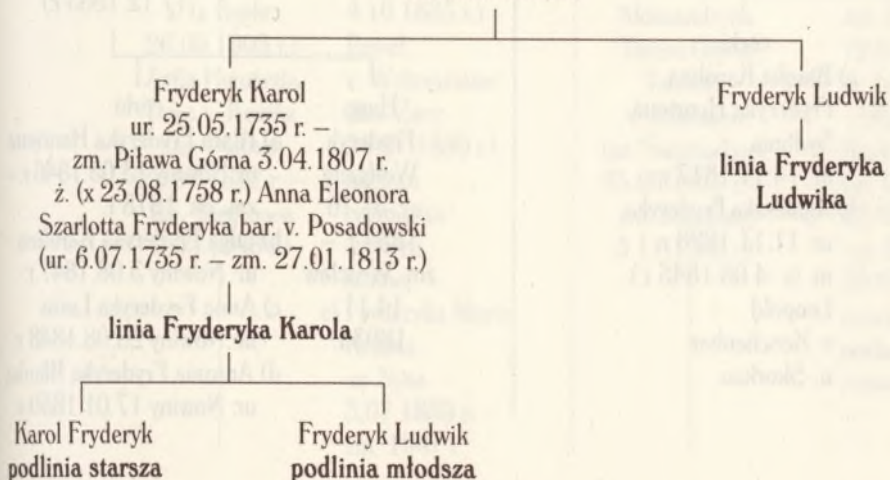
II. LINIA SZLACHECKA

III. LINIE HRABIOWSKIE

Podział na linie

Linia Fryderyka Karola (Karola Fryderyka)

a) Podlinia starsza Karola Fryderyka

Karol Fryderyk

s. Fryderyka Karola

ur. Wilków Wielki 15.10.1762 r. –

zm. Wilków Wielki 26.01.1813 r.

wł. Wilkowa Wielkiego, Mieczników
i Chwałęcina

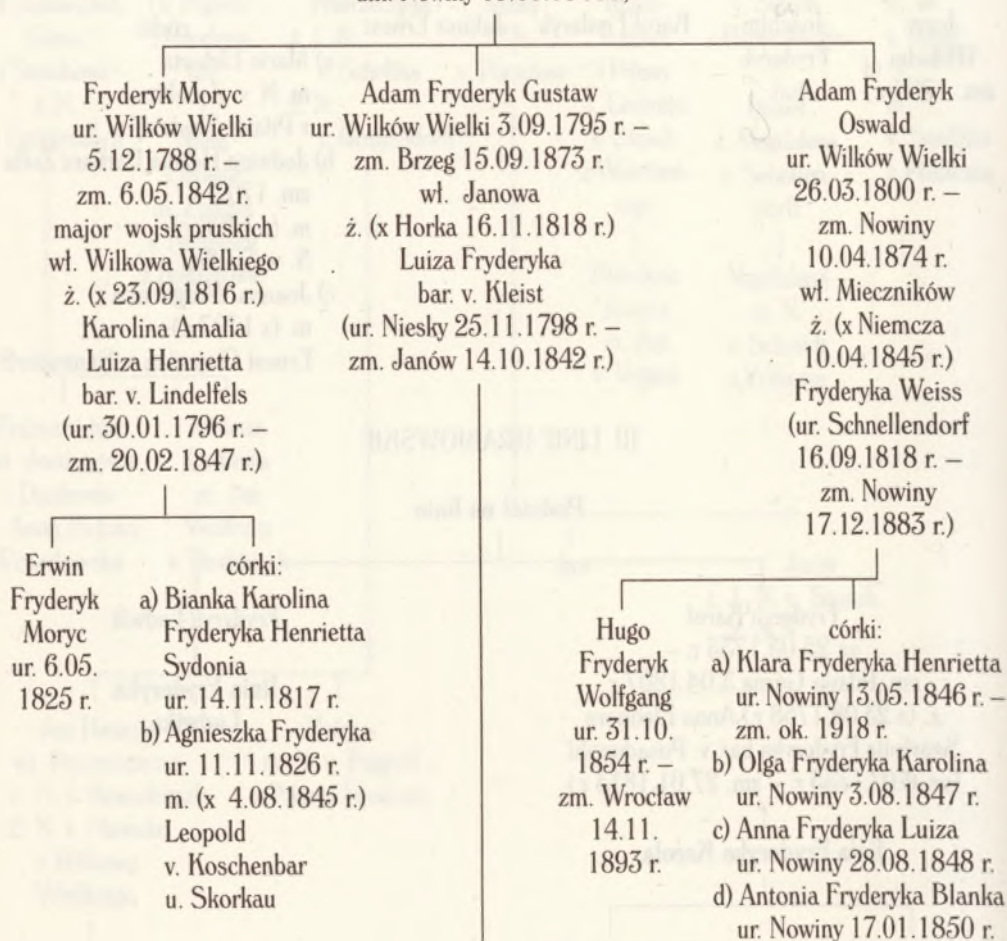
ż. (x Herrnhut 6.08.1787 r.)

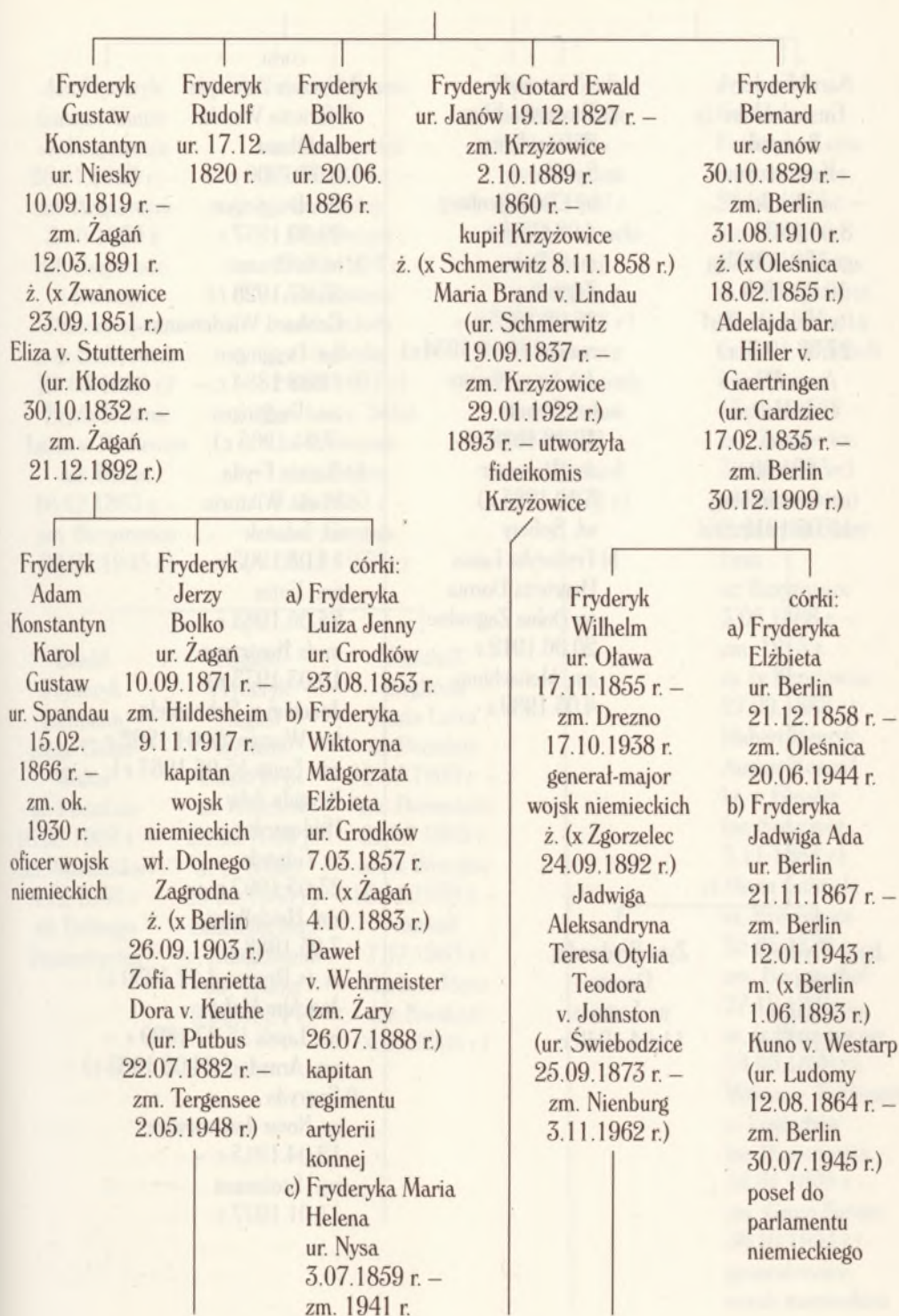
Anna Fryderyka Franciszka Henrietta

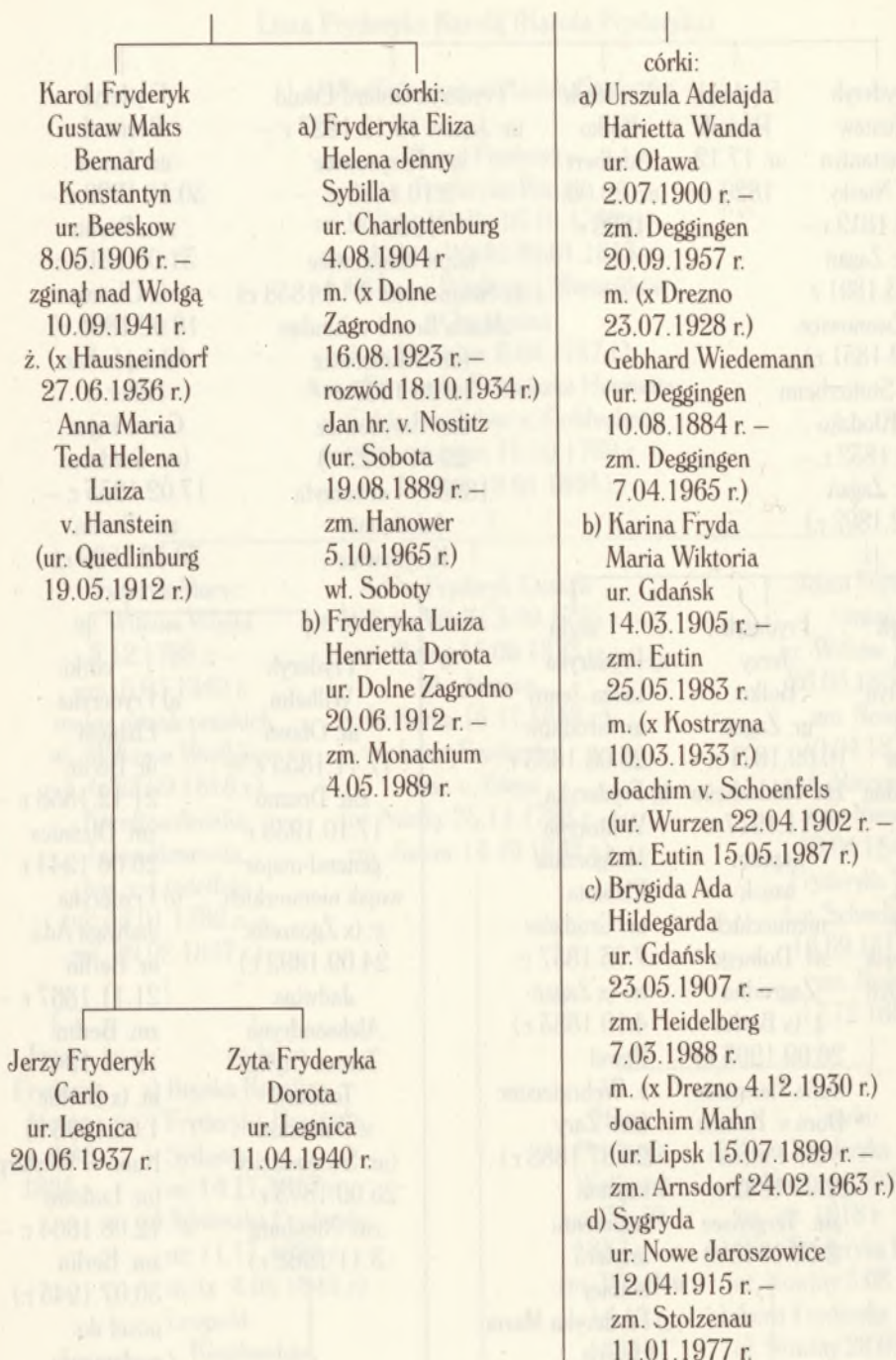
v. Goldschmidt bar. v. Goldenberg

(ur. Guntersblum 19.10.1769 r. –

zm. Nowiny 19.01.1844 r.)

Jan Fryderyk Gustaw Ginter ur. Krzyżowice 25.01.1863 r. – zm. Krzyżowice 3.10.1939 r. wł. Krzyżowic i Dolnego Przerzeczyzna ż. (x Stabłowice 28.03.1889 r.) Fryda Helena Luiza v. Rathenow (ur. Berlin 10.12.1863 r. – zm. Krzyżowice 26.03.1943 r.)	Fryderyk Benno Eryk ur. Krzyżowice 23.06.1874 r. – zm. Dolny Przerzeczyn 28.02.1924 r. major wojsk niemieckich ż. (x Berlin 24.06.1907 r.) Ewa bar. v. Salza u. Lichtenau (ur. Drezno 9.03.1887 r. – zm. Getynga 20.12.1972 r.)	Fryderyk Walter ur. Krzyżowice 2.01.1878 r. – zm. Wrocław 30.09.1942 r. konsul niemiecki w Szwecji ż. (x Wronin 22.08.1928 r.) Friedemarie Luiza v. Oheimb (ur. Wrocław 10.03.1899 r. – zm. Herford 4.11.1979 r.)	córki: a) Gertruda Fryderyka Luiza ur. Krzyżowice 28.01.1866 r. – zm. Hetendorf 13.03.1956 r. m. (x Krzyżowice 25.10.1890 r.) Ginter v. Woyrsch (ur. Pilczyce 13.11.1858 r. – zm. Zwanowice 30.05.1923 r.) wł. Zwanowic b) Fryderyka Fanny Erna ur. Krzyżowice 3.05.1868 r. – zm. 1915 r. m. (x Krzyżowice 27.09.1888 r.) Hubert Henryk August Konrad hr. v. Gessler (ur. Sowczyce 3.11.1863 r.) c) Maria Gabriela ur. Krzyżowice 25.05.1870 r. – zm. Konewelhof 27.12.1961 r. m. (x Wrocław 14.05.1889 r.) Wiktor v. Teichmann u. Logischen (ur. Poniatowice 20.01.1865 r. – zm. Gross Besten 30.10.1934 r.) generał-major wojsk niemieckich
Ewald Fryderyk Hermann Hugo Ginter Walter ur. Poczdam 16.08.1909 r. – zm. Markendorf 4.12.1936 r. wł. Dolnego Przerzeczyzna	Sygurd Fryderyk August Wilhelm Ewald Eryk ur. Wrocław 20.06.1922 r. ż. (x Waake 20.05.1953 r.) Szarlotta bar. v. Wangenheim (ur. Waake 9.09.1924 r.)	Wendula Sieglinda Maria Luiza ur. Poczdam 25.05.1908 r. – zm. Darmstadt 22.05.1993 r. m. (x Wrocław 16.11.1936 r. – rozwód 7.07.1963 r.) Herbert Menz (ur. Kwidzyń 4.05.1905 r.)	

Fryderyk Ginter
Hugo Ewald
ur. Franzensbad
31.07.1929 r.
ż. (x Hanower
31.07.1963 r.)
Karin Duve
(ur. Rostock
8.09.1937 r.)

Ginter Fryderyk
Mikołaj Walter
ur. Czechy
22.02.1935 r. –
zm. Monachium
9.04.1998 r.

córki:

a) Gabriela
Fryderyka
Maria Luiza
ur. Czechy
12.08.1930 r.
m. (x Mannheim
25.03.1960 r.)
Hubert Rudolf
Paweł Hermann
Karol Mackensen
v. Astfeld
(ur. Berlin
8.09.1924 r.)

b) Ingeborga
Fryderyka
Freda
ur. Czechy
19.07.1931 r.

c) Friedemarie
Fryderyka
Erna Oda
ur. Wrocław
26.06.1938 r. –
zm. Hamburg
5.04.1961 r.

d) Olga Wally Helena
ur. Krzyżowice 10.01.1872 r. –
zm. 1940 r.
m. (x Krzyżowice 10.10.1894 r.)
Kurt Jan v. Freyend

e) Szarlotta Maria Helena
ur. Krzyżowice 14.04.1873 r. –
zm. 10.06.1935 r.
m. (x Krzyżowice 14.04.1893 r. –
rozwód 8.03.1915 r.)
Fryderyk Ryszard
Teodor III hr. v. Pfeil-Burghaus
(ur. Coburg 23.12.1869 r. –
zm. Łaźany 18.01.1938 r.)
wł. Łaźan

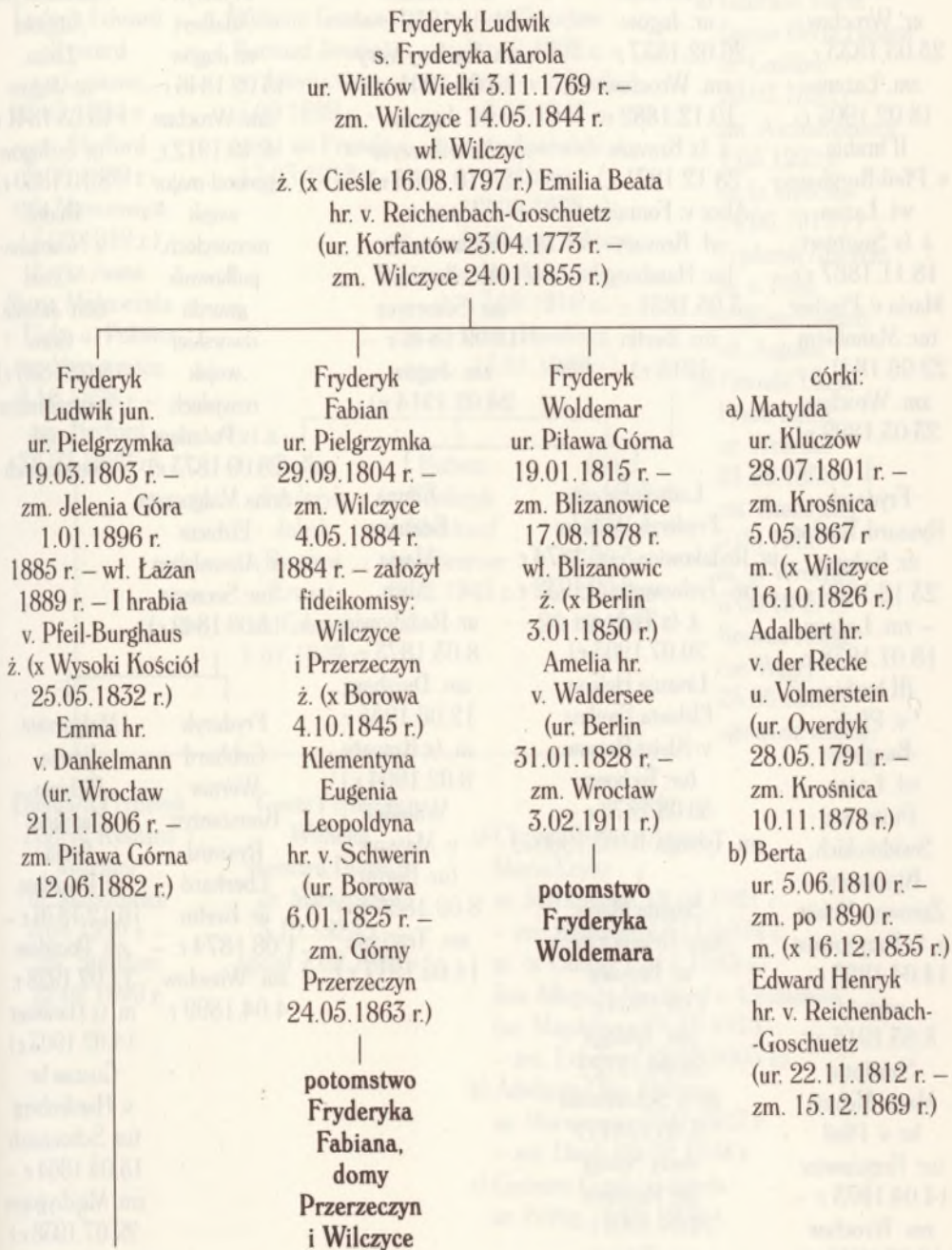
f) Anna Maria Gustawa
ur. Krzyżowice 17.07.1875 r. –
zm. Hiddenhausen 4.10.1958 r.
m. (x Krzyżowice 6.12.1893 r.)
Żygfryd v. Eicke u. Polwitz
(ur. Marszowice 23.10.1864 r. –
zm. Marszowice 31.12.1931 r.)
wł. Marszowice

g) Maria Luiza Karola
ur. Krzyżowice 17.07.1875 r.
(bliźniaczka) – zm. 20.07.1948 r.
m. (x Krzyżowice 26.04.1900 r.
– rozwód 14.06.1927 r.)
Joachim Bernard Aleksander
Reinhold Erdmann
v. Prittwitz-Gaffron
(ur. Kazimierz 14.02.1876 r. –
zm. Swakopmund – Afryka
4.08.1952 r.) wł. Kazimierz

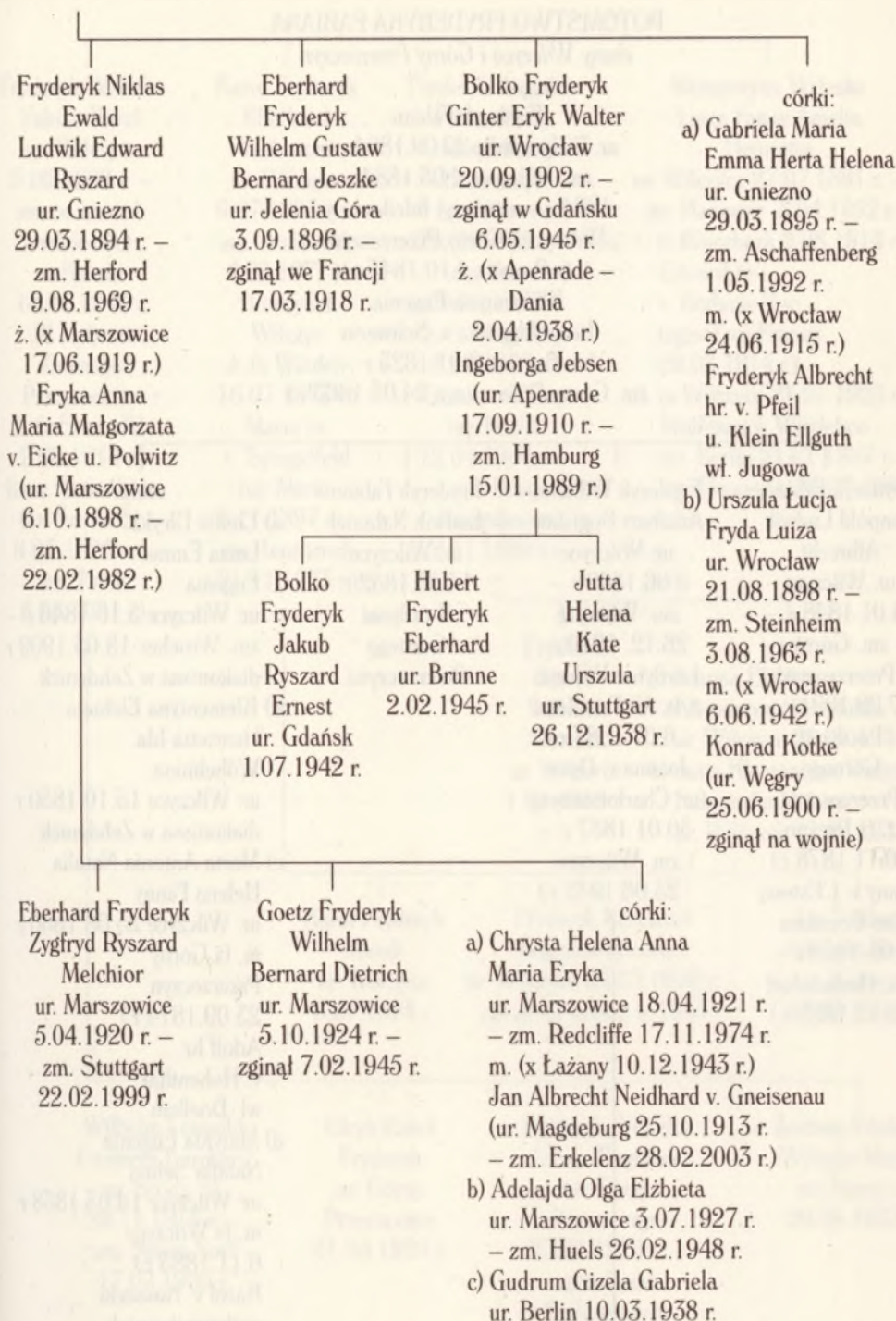
h) Elżbieta Gottlieba
ur. Krzyżowice 14.08.1876 r. –
zm. Luessow 30.04.1945 r.
m. (x Krzyżowice 9.05.1899 r.)
Vilko August Józysz Karol
Gustaw Degener Maks
v. Voss-Wolffradt
(ur. Luessow 22.12.1871 r. –
zm. Luessow 30.04.1945 r.)
wł. Luessow

b) Podlinia młodsza – Fryderyka Ludwika

Początki podlinii, podział na domy – dom Łażany

POTOMSTWO FRYDERYKA FABIANA

domy Wilczyce i Górny Przerzeczyn

Fryderyk Fabian

ur. Pielgrzymka 29.09.1804 r. –

zm. Wilczyce 4.05.1884 r.

1884 r. – utworzył fideikomisy

Wilczyce i Górny Przerzeczyn

ż. (x Borowa 4.10.1845 r.)

Klementyna Eugenia

Leopoldyna hr. v. Schwerin

(ur. Borowa 6.01.1825 r. –

zm. Górny Przerzeczyn 24.05.1863 r.)

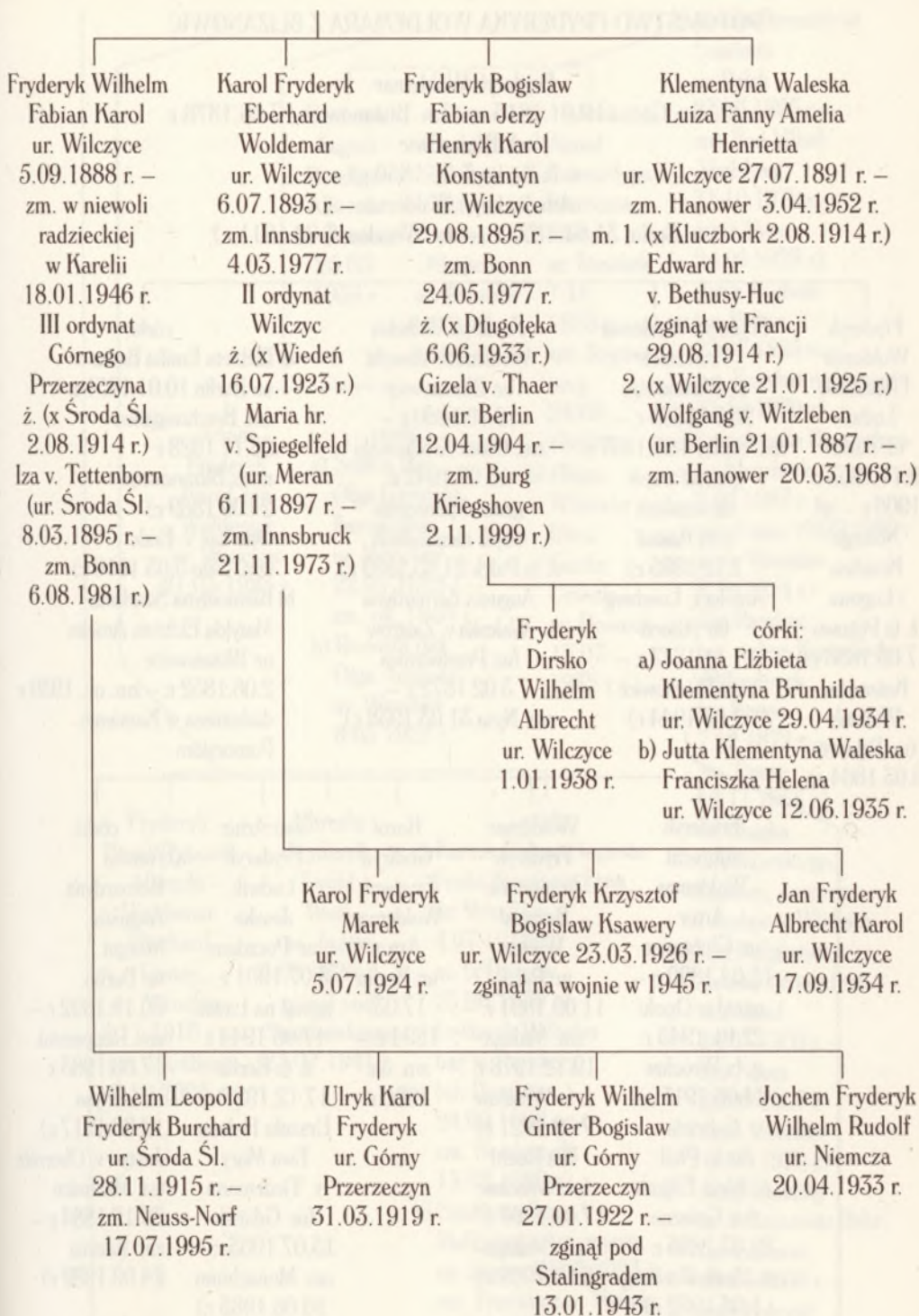
Fryderyk Fabian
Leopold Ludwik
Albrecht
ur. Wilczyce
14.01.1848 r. –
zm. Górny
Przerzeczyn
7.08.1891 r.
I ordynat
Górnego
Przerzeczyzna
ż. (x Drezno
26.11.1878 r.)
Fanny v. L'Estocq
(ur. Poczdam
8.05.1855 r. –
zm. Herischdorf
22.12.1928 r.)

Fryderyk Wilhelm
Adalbert Bogisław
ur. Wilczyce
5.06.1849 r. –
zm. Wilczyce
26.12.1910 r.
I ordynat Wilczyc
ż. (x Alt Friedland
6.07.1887 r.)
Joanna v. Open
(ur. Charlottenburg
30.01.1857 r. –
zm. Wilczyce
25.06.1932 r.)

Fryderyk Fabian
Ludwik Nataniel
ur. Wilczyce
14.06.1852 r.
II ordynat
Górnego
Przerzeczyzna

córk:

- a) Emilia Ulryka
Luiza Emma
Eugenia
ur. Wilczyce 5.10.1846 r. –
zm. Wrocław 18.05.1909 r.
diakonissa w Zehdenick
- b) Klementyna Elżbieta
Henrietta Ida
Wilhelmina
ur. Wilczyce 15.10.1850 r.
diakonissa w Zehdenick
- c) Marta Antonia Natalia
Helena Fanny
ur. Wilczyce 25.08.1856 r.
m. (x Górny
Przerzeczyn
23.09.1874 r.)
Adolf hr.
v. Hohenthal
wł. Doelkau
- d) Matylda Eugenia
Natalia Selma
ur. Wilczyce 14.03.1858 r.
m. (x Wilczyce
6.11.1883 r.)
Karol v. Kossecki
pułkownik wojsk
niemieckich

POTOMSTWO FRYDERYKA WOLDEMARA Z BLIZANOWIC

Fryderyk Woldemar

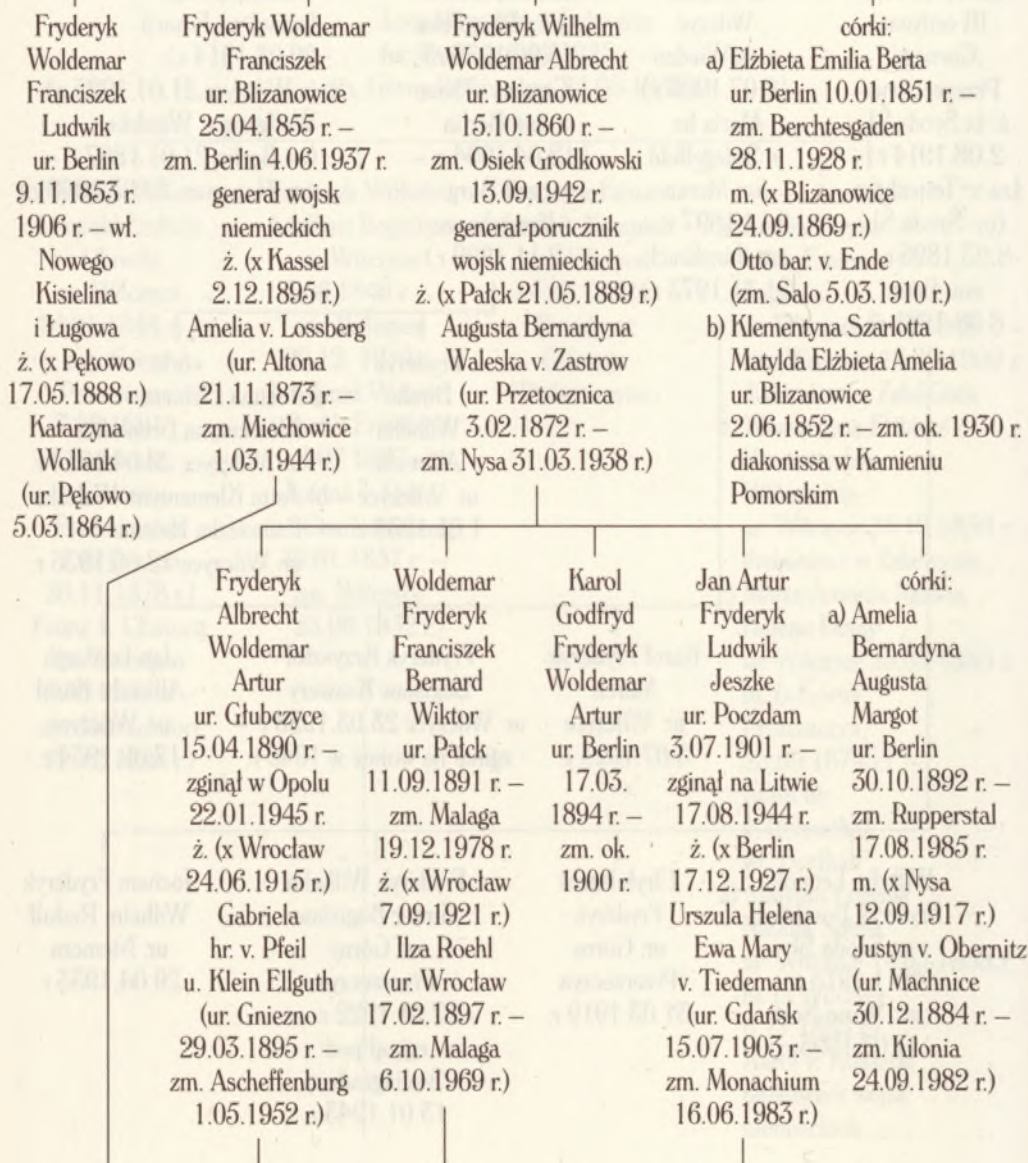
ur. Piława Górna 19.01.1815 r. – zm. Blizanowice 17.08.1878 r.

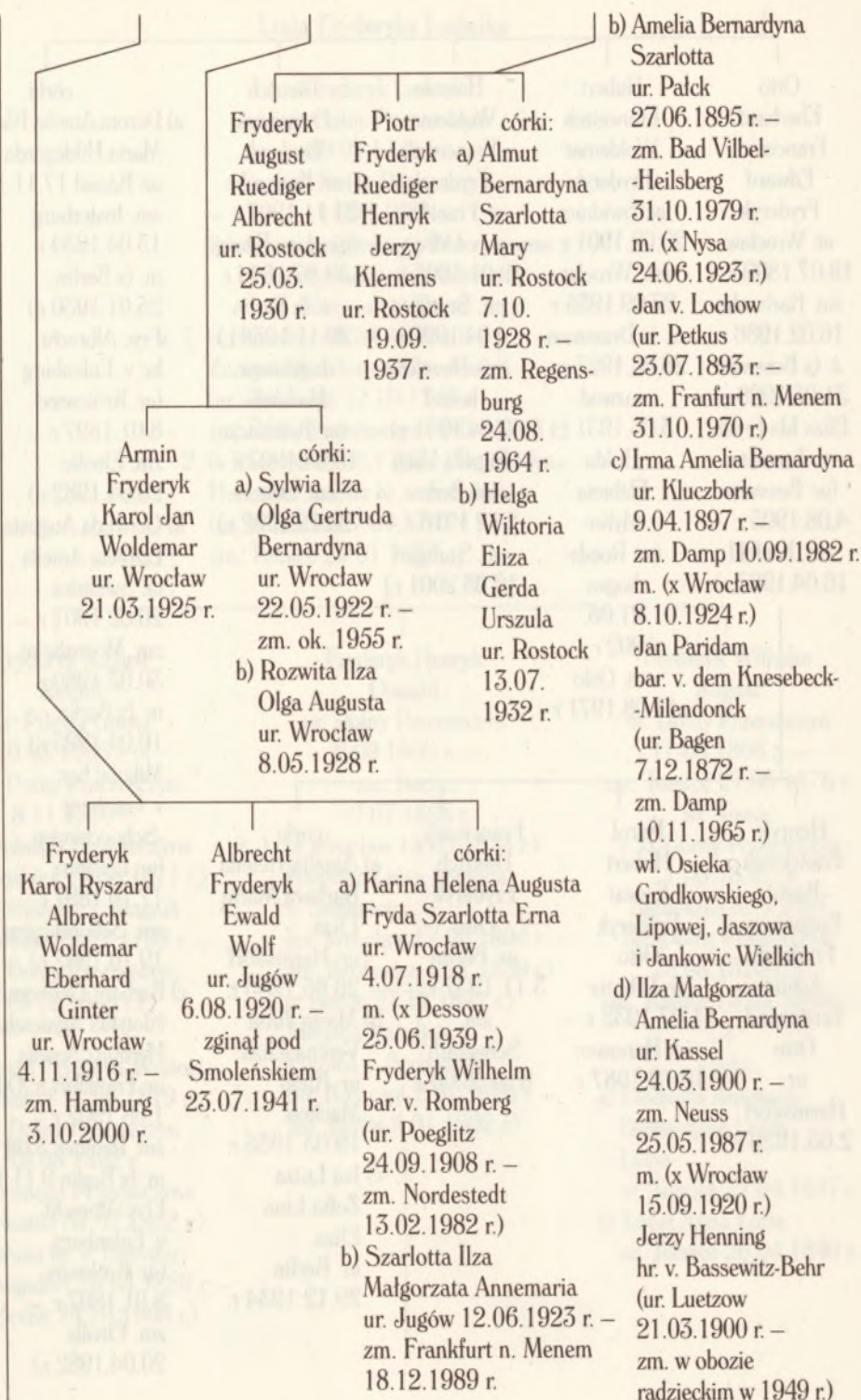
wł. Blizanowice

ż. (x Berlin 3.01.1850 r.)

Amelia hr. v. Waldersee

(ur. Berlin 31.01.1828 r. – zm. Wrocław 3.02.1911 r.)

Otto	Hubert	Heintze	Dietrich	córki:
Eberhard	Franciszek	Woldemar	Franciszek	a) Dorota Amelia Klementyna
Franciszek	Woldemar	Franciszek	Fryderyk	Maria Hildegarda
Edward	Fryderyk	Fryderyk	ur. Karlsruhe	ur. Kassel 17.11.1897 r. –
Fryderyk	ur. Świdnica	ur. Frankfurt	21.11.1907 r. –	zm. Insterburg
ur. Wrocław	20.02.1901 r. –	n. Odrą	zginął we Francji	13.04.1934 r.
19.07.1899 r. –	zm. Wrocław	19.01.1905 r. –	14.07.1944 r.	m. (x Berlin
zm. Karlsruhe	27.09.1935 r.	zm. Stuttgart	ż. (x Berlin	25.01.1930 r.)
16.02.1986 r.	ż. (x Drammen	4.04.1998 r.	29.11.1938 r.)	Fryc Albrecht
ż. (x Besswitz	26.05.1927 r. –	ż. (x Deutsch-	Ingeborga	hr. v. Eulenburg
31.05.1928 r.)	rozwód	kessel	Michaelis	(ur. Królewiec
Eliza Ida Fryda	3.05.1931 r.)	2.04.1941 r.)	(ur. Koblenca	8.01.1897 r. –
v. Zitzewitz	Hulda	Sigrida Voigt	15.04.1907 r. –	zm. Eltville
(ur. Besswitz	Elżbieta	(ur. Breme	zm. Selters	20.04.1982 r.)
4.08.1903 r. –	Myhre	2.12.1916 r. –	23.12.1992 r.)	b) Gertruda Augusta Emma
zm. Krefeld	(ur. Roeds-	zm. Stuttgart		Elżbieta Amelia
16.04.1987 r.)	kogen	16.05.2001 r.)		ur. Świdnica
	21.05.			20.02.1901 r. –
	1902 r. –			zm. Moensheim
	zm. Oslo			30.03.1980 r.
	11.08.1971 r.			m. (x Berlin
				16.04.1925 r.)
				Mikołaj bar.
				v. Gaisberg-
				-Schoeckingen
				(ur. Lozanna
				17.10.1897 r. –
				zm. Schoeckingen
				19.10.1982 r.)
				c) Barbara Eleonora Łucja
				Klotylda Agnieszka
				Hermína Amelia
				ur. Frankfurt n. Odrą
				1.08.1902 r. –
				zm. Reinbek 3.08.1982 r.
				m. (x Berlin 9.11.1935 r.)
				Fryc Albrecht
				v. Eulenburg
				(ur. Królewiec
				8.01.1897 r. –
				zm. Eltville
				20.04.1982 r.)
Henryk	Karol	Franciszek	córki:	
Franciszek	Hubert	Dietrich	a) Amelia Helena	
Karol	Ernest	Fryderyk	Barbara Marta	
Eugeniusz	Fryderyk	Otto	Eliza	
Fryderyk	Otto	ur. Berlin	ur. Hermsdorf	
Achim	ur. Ribnitz	5.11.1937 r. –	26.05.1930 r.	
Ferdynand	11.07.1932 r. –	zm.	b) Maria Jutta	
Otto	zm. Hanower	Seiwerath	Verena Eliza	
ur.	18.12.1987 r.	8.01.2000 r.	ur. Klein	
Hermsdorf			Machow	
2.05.1929 r.			19.03.1935 r.	
			c) Iza Luiza	
			Zofia Lina	
			Eliza	
			ur. Berlin	
			29.12.1934 r.	

Linia Fryderyka Ludwika

Fryderyk Ludwik

ur. Dolny Przerzeczyn

29.09.1741 r. –

zm. Dolny Przerzeczyn

11.08.1821 r.

wł. Górnego i Dolnego Przerzeczyna,

Ligoty Małej, Jakubowic,

Karczowic i Tomic

ż. 1. (x Herrnhut 29.04.1766 r.)

Zuzanna Szarlotta v. Zeschwitz

(ur. Piskowicz 17.10.1745 r. –

zm. Dolny Przerzeczyn 10.04.1796 r.)

2. (x Rzeczycza 5.05.1797 r.) Bernardyna

Henrietta Amalia hr. v. Schwerin

(ur. Walsleben 7.04.1767 r. –

zm. Tomice 29.01.1857 r.)

Fryderyk August
Rudolf
ur. Piława Górna
10.03.1785 r. –
zm. Dolny Przerzeczyn
8.11.1830 r.
wł. Dolnego Przerzeczyna
ż. (x Bożków 14.08.1811 r.)
Antonina hr. v. Magnis
(ur. Bożków 29.01.1792 r. –
zm. Dolny Przerzeczyn
19.12.1846 r.)

Walerian Fryderyk Wiktor
ur. Gładishof 11.06.1819 r. –
zm. Dolny Przerzeczyn
18.08.1892 r.
wł. Dolnego Przerzeczyna
ż. (x Nostitz 31.07.1852 r.)
Antonia hr. v. Bressler
(ur. Herwigsdorf 28.04.1828 r. –
zm. Berlin 24.10.1908 r.)

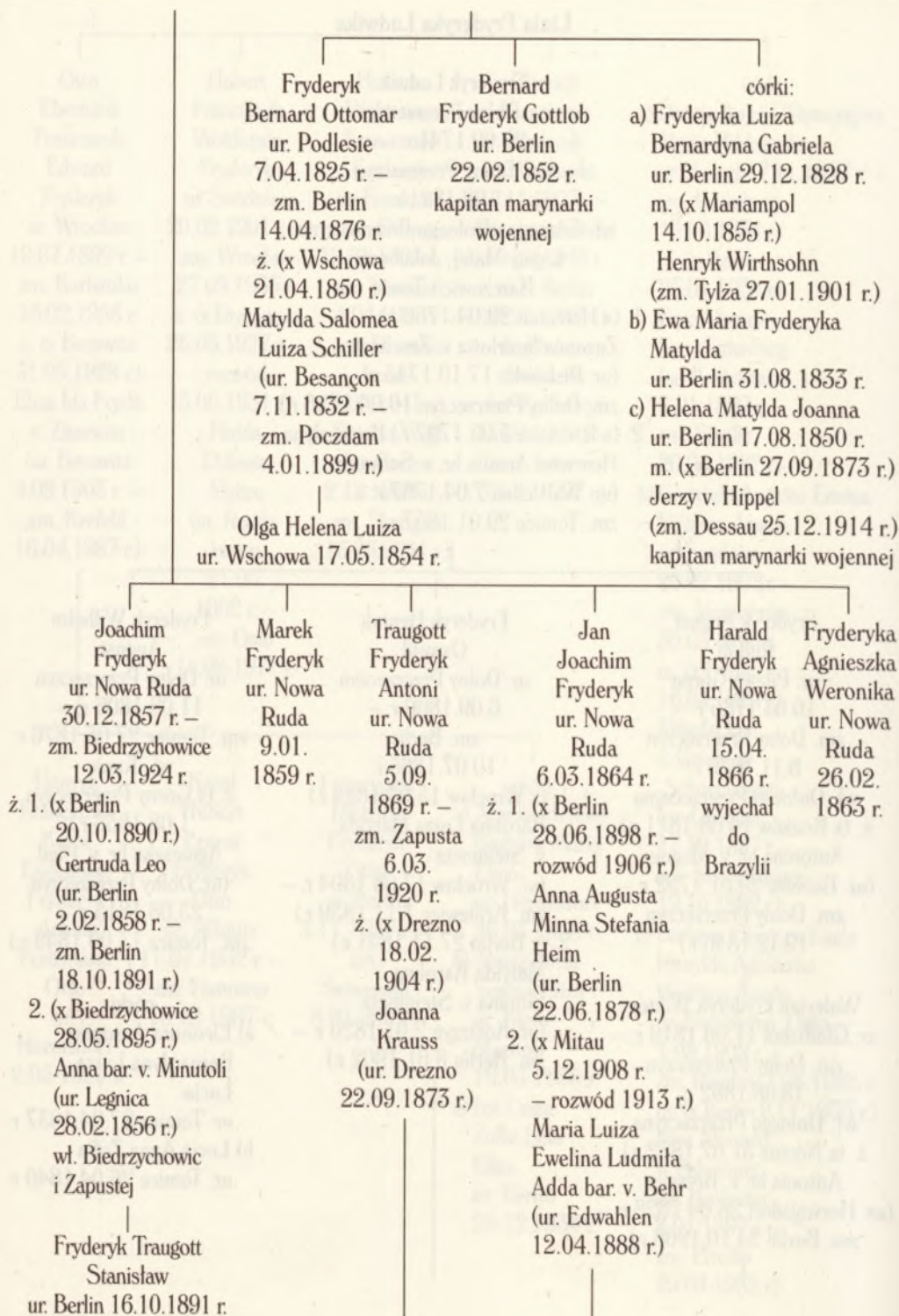
Fryderyk Henryk
Oswald
ur. Dolny Przerzeczyn
6.09.1800 r. –
zm. Berlin
10.07.1866 r.
ż. 1. (x Wrocław 15.05.1824 r.)
Karolina Luiza Matylda
v. Steinmetz
(ur. Wrocław 17.08.1804 r. –
zm. Królewiec 1.11.1839 r.)
2. (x Berlin 27.11.1841 r.)

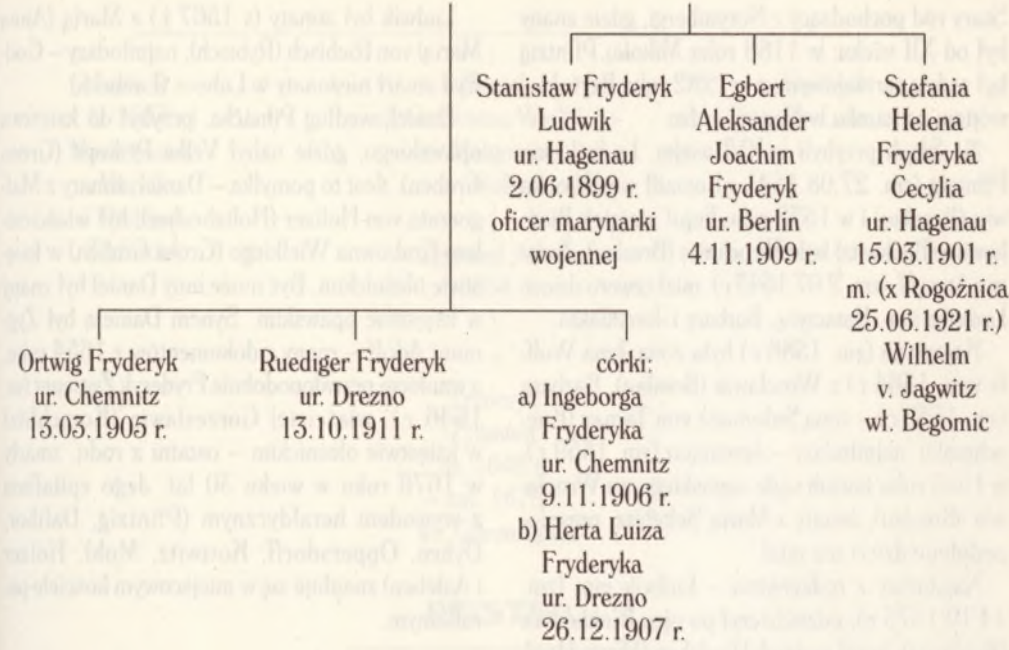
Matylda Karolina
Filipina v. Steinmetz
(ur. Kostrzyń 2.01.1820 r. –
zm. Berlin 8.01.1902 r.)

Fryderyk Wilhelm
August
ur. Dolny Przerzeczyn
11.08.1806 r. –
zm. Tomice 27.05.1876 r.
wł. Tomic
ż. (x Górny Przerzeczyn
1.08.1836 r.)
Agnieszka hr. v. Pfeil
(ur. Dolny Przerzeczyn
23.08.1815 r. –
zm. Tomice 13.09.1849 r.)

córki:

- a) Eleonora Antonina
Bernardyna Luiza
Łucja
ur. Tomice 27.04.1837 r.
b) Łucja Anna Zofia
ur. Tomice 26.04.1840 r.

PFENDER
(PFENDER von LOSBERG)

Nobilitowana szlachta pochodząca z Austrii, osiadła na Morawach i przejściowo w księstwie opawskim.

Izak Pfender von Losberg, urzędnik kamery królewskiej w Pradze, w 1596 roku opracował sztambuch heraldyczny, zawierający 70 opisów herbów i rodów czesko-morawskich, a także ślą-

skich. Sztambuch ten został wydany w Zgorzelcu (Goerlitz) w 1934 roku.

W herbie posiadali w czarnym polu koronowanego złotego lwa, w klejnocie rogi bawole.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 934

Archiv fuer Sippenforschung, Goerlitz 1934, H. 6-7, s. 5

PFINTZIG
(PFINTZIG von LICHTENHOF, PFINZIG, PFINZING)

Stary ród pochodzący z Norymbergi, gdzie znany był od XII wieku: w 1188 roku Mikołaj Pfintzig był sędzią turniejowym, a w 1282 roku Bertold – wójtem na zamku w Norymberdze.

Na Śląsk przybyli w XVI wieku. Ludwik von Pfintzig (zm. 27.08.1541 r.) osiadł we Wrocławiu (Breslau) i w 1538 roku kupił majątek Bieńkowice (Benkwitz) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty z Anną N. (zm. 2.07.1543 r.), miał czworo dzieci: Ludwika jun., Katarzynę, Barbarę i Jeremiasza.

Katarzyna (zm. 1588 r.) była żoną Jana Wolffa (zm. 1564 r.) z Wrocławia (Breslau), Barbara (zm. 1559 r.) – żoną Salomona von Tarnau (Kueschmalz), najmłodszy – Jeremiasz (zm. 1559 r.), w 1555 roku ławnik sądu ziemskiego we Wrocławiu (Breslau), żonaty z Martą Schebitz, prawdopodobnie dzieci nie miał.

Najstarszy z rodzeństwa – Ludwik jun. (zm. 14.10.1575 r.), odziedziczył po ojcu Bieńkowice (Benkwitz), kupił majątek Hoefchen (Maria-Hoefchen? Kommende-Hoefchen?) koło Wrocławia (Breslau), w latach 1553–1575 był członkiem rady miejskiej. Żonaty był (x 1548 r.) z Anną von Kueschmalz (Tarnau) (zm. 19.09.1587 r.). Miał trzech synów: Ludwika, Daniela i Godfryda.

Ludwik był żonaty (x 1567 r.) z Marią (Anną Marią) von Riebisch (Rybisch), najmłodszy – Godfryd zmarł nieżonaty w Lubece (Luebeck).

Daniel, według Pilnáčka, przybył do księstwa opawskiego, gdzie nabył Velké Příkopě (Gross Graben). Jest to pomyłka – Daniel, żonaty z Małgorzatą von Holtzer (Holtzbecher), był właścicielem Grabowna Wielkiego (Gross Graben) w księstwie oleśnickim. Być może inny Daniel był znany w księstwie opawskim. Synem Daniela był Zygmunt Adolf – znany z dokumentów z 1654 roku, a wnukiem prawdopodobnie Fryderyk Zygmunt (ur. 1646 r.), właściciel Gorzesławia (Korschitz) w księstwie oleśnickim – ostatni z rodu, zmarły w 1676 roku w wieku 30 lat. Jego epitafium z wywodem heraldycznym (Pfintzig, Dalibor, Dyhrn, Oppersdorff, Kottwitz, Mohl, Holzer i Axleben) znajduje się w miejscowym kościele parafialnym.

Źródła:

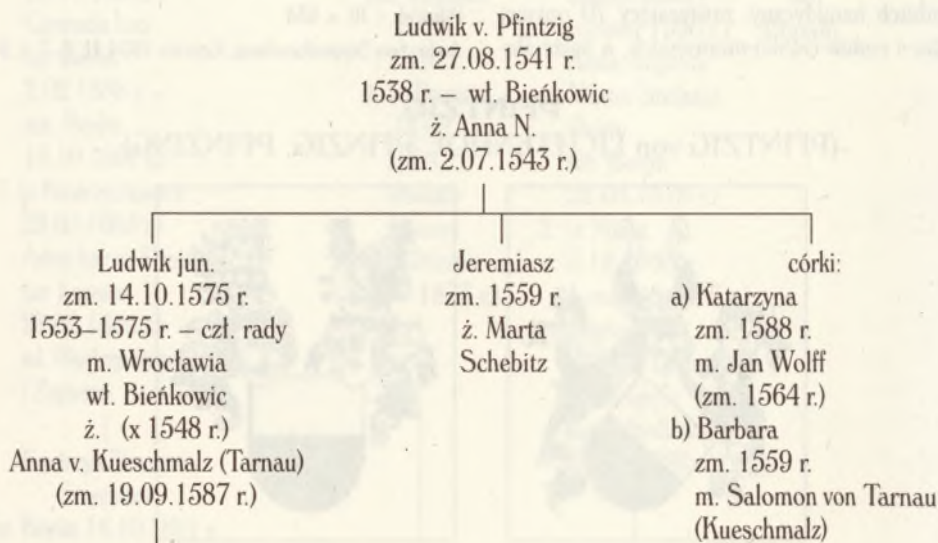
Sinapius, t. I, s. 701–702; t. II, s. 864–865

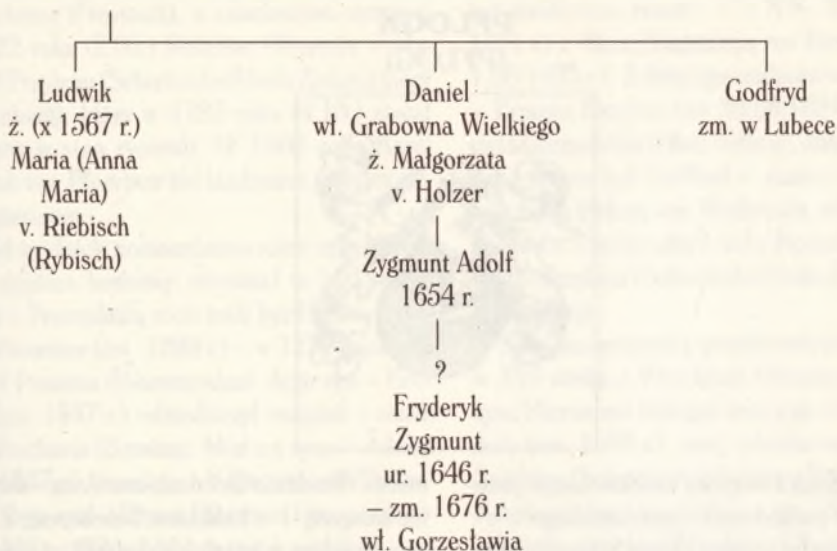
Błażek, t. I, s. 81

Pilnáček, t. III, s. 927–928

Schles. Wappenbuch, szp. 100

GENEALOGIA

PFISTER

W 1666 roku (15.05.) szlachectwo czeskie uzyskał Jerzy Ernest Pfister. Po ukończeniu studiów pracował w 1643 roku jako radca kamery śląskiej, a w chwili nobilitacji był przełożonym urzędu solnego w Nowej Soli (Neusalz).

Źródła:
 Błażek, t. III, s. 144
 Pilnáček, t. II, s. 570
 Doerr, s. 150

PFLAUMDORFF

zob.

LEUSCHNER

PFLOGK (PFLOG)

Ród pochodzący z księstwa wrocławskiego, prawdopodobnie pochodzenia mieszczańskiego.

Erazm Pflog był żonaty z Heleną Scheuerl z Wrocławia (Breslau). Inny Erazm w 1525 roku kupił Bielany Wrocławskie (Bettlern). Żonaty z N. Dir-singer, miał dwie córki: Magdalenę – żonę Augustyna von Kromayer, w 1543 roku członka rady

miasta Wrocławia (Breslau), oraz Annę – dwukrotnie zamężną: 1. z Łukaszem Schebitzem, 2. z Janem Kroelem, w latach 1564–1572 właścicielem Wysokiej (Wessig) koło Wrocławia (Breslau).

Źródła:

Błażek, t. III, s. 36

PFOERTNER (PFOERTNER von der HOELLE)

Herb Pfoertner

Herb Pfoertner u. d. Hoelle I

Herb v. Pfoertner u. d. Hoelle

Według Sinapiusa, stary śląski ród pochodzący z miejscowości Hoelle vel Hoeltau koło Lwówka Śląskiego (Lemberg, Loewenberg). Według Schlesische Wappenbuch, pochodzili z mieszczaństwa świdnickiego. Według Almanachu Gotajskiego, nadanie szlachectwa i herbu otrzymał już w 1438 roku (24.11.) Henryk Pfoertner – właściciel Zimnej Wody (Kaltwasser) i Bruchau (?). Według tego

Almanachu i Zedlitza, był to stary ród, z którego Hintze von Pfoertner pod koniec XIII wieku był właścicielem Pszena (Weizenrodau) koło Świdnicy (Schweidnitz). Według Adelslexikon, były dwa rody o tym samym nazwisku: świdnicki – wymarły w 1675 roku i kożuchowski.

Protoplastą rodu kożuchowskiego był Tyburiusz Pfoertner (zm. 1533 r.), członek rady miejskiej

Kożuchowa (Freystadt), a szlachectwo otrzymał w 1722 roku (2.05.) Melchior Pfoertner – właściciel Przylepu (Schertendorf) koło Zielonej Góry (Gruenberg), który w 1723 roku (4.10.) został wpisany w stan rycerski. W 1806 roku Karol Gottlob von Pfoertner był landratem powiatu zielonogórskiego.

Ród świdnicki potwierdzenie stanu szlacheckiego i dyplom herbowy otrzymał w 1563 roku (8.08.). Protoplastą rodu miał być Hainco (Henryk) Pfoertner (zm. 1299 r.) – w 1274 roku właściciel Pszenna (Weizenrodau). Jego syn – Konrad (zm. 1347 r.) odziedziczył majątek i osiadł we Wrocławiu (Breslau). Miał on syna – Adama (zm. 1367 r.), żonatego z Katarzyną von Mollendorf. Jego syn – Ernest Pfoertner (zm. październik 1418 r.) jako pierwszy używał predykatu „von der Hoelle”, od posiadanej miejscowości Hoelle (Zadole, Hellau) koło Lwówka Śląskiego (Lemberg, Loewenberg). Żonaty z Barbarą Schlottknecht, miał dwóch synów: Henryka i Hieronima.

Henryk (ur. 1403 r. – zm. 22.02.1486 r.), wspomniany wyżej, otrzymał w 1438 roku (24.11.) szlachectwo (potwierdzenie?) z herbem. Był właścicielem Bruchau (?) i Zimnej Wody (Kaltwasser). Nic o nim więcej nie wiemy, być może obaj bracia byli założycielami dwóch odrębnych linii rodu, które wymienia Adelslexikon.

Hieronim (zm. Świdnica 14.08.1460 r.) – członek rady miasta Świdnicy (Schweidnitz) i właściciel Pszenna (Weizenrode), był dwukrotnie żonaty: 1. z Katarzyną Hoernig (zm. 1452 r.), 2. z Anną von Poplau, miał syna – Baltazara (zm. 27.06.1497 r.), mieszczanina świdnickiego, żonatego z N. Roth (Sinapius podaje zupełnie inną genealogię). Synem Baltazara był Dominik (zm. 20.11.1540 r.) – burmistrz Świdnicy (Schweidnitz) i cesarski pisarz ziemski księstwa świdnickiego. Żonaty z Katarzyną Freund, miał syna – Henryka (ur. 1534 r. – zm. 14.12.1607 r.), również burmistrza Świdnicy (Schweidnitz), dwukrotnie żonatego: 1. z N.N., 2. z Rebełą Stoepler (ur. 1544 r. – zm. 14.11.1609 r.). Jego syn z drugiego małżeństwa – Dominik (ur. 22.05.1584 r.), właściciel Górnych Żar (? Ober Sohrau), również

był dwukrotnie żonaty: 1. z N.N., 2. (x 26.10.1621 r.) z Marią Magdaleną von Rindfleisch (ur. 1.06.1605 r.). Z drugiego małżeństwa miał syna – Ernesta Henryka (ur. 20.08.1624 r.), właściciela Górnych Żar (Ober Sohrau), żonatego z N.N. Jego synem był Godfryd – żonaty (x 1700 r.) z Jadwigą Heleną von Warkotsch, właściciel Radwanowa (Seiffersdorf) koło Kożuchowa (Freystadt) i Przylepu (Schertendorf) koło Zielonej Góry (Gruenberg).

Sinapius wymienia przedstawicieli tego rodu w XVI wieku z Wrocławia (Breslau): Kaspra – syna Hieronima (innego) oraz jego siostrę – Ludmiłę (zm. 1588 r.), żonę członka rady miejskiej Świdnicy (Schweidnitz) Andrzeja Raucka. Synem Kaspra był Jerzy (ur. 1551 r. – zm. 1607 r.) – członek rady miejskiej Wrocławia (Breslau), właściciel Popowic (Poppelwitz) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1580 r.) z Magdaleną, córką Michała Uthmanna, 2. (x 1584 r.) z Magdaleną Ladebach (zm. 1602 r.), miał syna – Ernesta (zm. 27.11.1657 r.) von Pfoertner und der Hoellen, właściciela Popowic (Poppelwitz), Pilczyc (Pilsnitz) i Jeszkotli (Jaeschkittel). Żonaty z Zuzanną Sydonią von Hauwald (Hannwald), miał syna – Ernesta Moryca (ur. 12.10.1632 r. – zm. 22.10.1653 r.). Oprócz tej linii znani są inni przedstawiciele rodu: w początkach XVI wieku N. von Pfoertner, właściciel Popowic (Poppelwitz), był żonaty (x ok. 1520 r.) z N. von Schindel z Jałowca (Wingendorf) koło Lubania (Lauban). Miał on syna – N., który odziedziczył Popowice (Poppelwitz), żonatego z N. von Muehlhein z Blizanowic (Pleischwitz) koło Wrocławia (Breslau). Miał N. córkę – żonę N. von Schachmann.

WIEK XIX–XX

W XVIII wieku Godfryd Pfoertner von der Hoelle – właściciel Dziadoszyc (Doeringau), Nieciecza (Nettschuetz) i Radwanowa (Seiffersdorf) koło Kożuchowa (Freystadt), żonaty (x ok. 1745 r.) z Zofią Erdmutą von Oppel, miał dwóch synów: Karola Gottloba Moryca Godfryda i Kaspra Fryderyka Erdmanna.

POTOMSTWO KAROLA GOTTLoba MORYCA GODFRYDA

Karol Gottlob Moryc Godfryd (ur. 1745 r. – zm. Nysa, Neisse 4.11.1823 r.) – właściciel Dziadoszyc (Doeringau) i Nieciecza (Nettschuetz), landrat powiatu kożuchowskiego, był dwukrotnie żonaty: 1. (x 28.07.1774 r.) z Fryderyką Elżbietą von Langen (ur. 24.07.1752 r. – zm. Dziadoszyce, Doeringau 24.03.1796 r.), 2. (x Dziadoszyce, Doeringau 19.01.1800 r.) z Luizą Zofią Ernestyną von Taubenheim (zm. 1855 r.). Z pierwszą żoną miał jednego syna i z drugą – też jednego:

Jana Otto (ur. 26.03.1786 r.) – królewskiego radcę sądowego. Żonaty (x 1822 r.) z Karoliną Fryderyką Joanną von Rohr (ur. Berlin 26.08.1786 r.), miał syna – Hermanna Henryka Karola Weidenmutha (ur. Głogów, Glogau 28.10.1823 r. – zm. Zielona Góra, Gruenberg 1857 r.), sędziego wojskowego, żonatego (x 1850 r.) z Otylią Pfoertner von der Hoelle (ur. Dobroszów Wielki, Gross Dobritsch 21.05.1824 r.) (z potomstwa Kaspra Fryderyka Erdmanna). Miał dwie córki: Annę (ur. Zielona Góra, Gruenberg 17.10.1852 r.) – żonę (x Żary, Sohrau 3.10.1873 r.) Otto von Mosch, generała-porucznika wojsk niemieckich i Olgę (ur. Zielona Góra, Gruenberg 26.11.1853 r. – zm. Zehdenick 9.10.1912 r.);

Luisa (ur. 21.05.1802 r. – zm. Sierosławice, Schieroslawitz 16.05.1844 r.) – przyrodniego brata Jana Otto, który był właścicielem Sierosławic (Schieroslawitz) koło Byczyny (Pitschen) na Górnym Śląsku. Żonaty z Marią Anną hr. von Paczynski und Tenczin, wdową po Karolu hr. von Solms-Sonnenwalde (ur. Kozłowice k. Olesna, Koselwitz b. Rosenberg 16.09.1799 r. – zm. 7.05.1884 r.), miał syna – Maksymiliana Henryka Ludwika (ur. Sierosławice, Schieroslawitz 25.04.1833 r.), który wyemigrował do Ameryki.

Prawdopodobnie z tego potomstwa pochodził Ferdynand Henryk Zygmunt Pfoertner von der Hoelle, w XIX wieku właściciel Mikowic (Lampersdorf) koło Oleśnicy (Oels), żonaty (x ok. 1839 r.) z Heleną Fryderyką von Prittwitz, która w wianie wniosła mu majątek Łączany (Lankau) koło Namysłowa (Namslau).

Posiadali również majątki w okolicy Strzelina (Strehlen).

POTOMSTWO KASpra FRYDERYKA ERDMANNA

Kasper Fryderyk Erdmann (ur. 6.05.1756 r. – zm. 15.11.1801 r.) – brat Karola Gottloba Moryca Godfryda, był właścicielem Brzeźnicy (Bresnitz). Żonaty (x 22.07.1787 r.) z Luizą Małgorzatą von Langen (ur. 28.11.1750 r. – zm. Brzeźnica, Bresnitz 28.08.1801 r.), wdową po Ludwiku von Knobelsdorf, miał dwoje dzieci: N. córkę – żonę N. von Brandt, i syna – Ferdynanda Wilhelma Aleksandra Erdmanna (ur. Tuchola Żarska, Tauchel 16.04.1792 r. – zm. Żary, Sohrau 30.11.1873 r.), właściciela Dobroszowa (Dobritsch), Sanic (Saenitz) i Kamionki (Steinborn) koło Kożuchowa (Freystadt). Żonaty (x 3.11.1818 r.) z Luizą Wilhelminą Adelajdą bar. von Troschke (ur. 29.10.1800 r. – zm. 1862 r.), miał pięcioro dzieci: N.N.;

Eugeniusza (ur. Dobroszów, Dobritsch 8.02.1821 r. – zm. Żary, Sohrau 13.08.1898 r.) – żonatego z Elżbietą Hille (ur. 14.07.1825 r. – zm. Żary, Sohrau 6.12.1898 r.), miał on troje dzieci: – Pawła Ferdynanda Erdmanna (ur. Żary, Sohrau 29.08.1850 r.) – żonatego (x Borna 27.01.1876 r.) z Adelą Semmler (ur. 20.12.1849 r. – zm. Aachen 23.09.1907 r.); – Jadwigę Erdmutę (ur. Spremberg 31.05.1854 r.); – Jana Erdmanna (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 8.06.1864 r.) – rolnika w Sembten koło Gubina (Guben).

Hugo Wilhelma Erdmanna (ur. 30.12.1822 r. – zm. Chojnów k. Złotoryi, Haynau b. Goldberg 24.10.1883 r.) – właściciela Kamionki (Steinborn). Żonaty (x Iwiny k. Bolesławca, Mittlau b. Bunzlau 20.09.1851 r.) z Luizą Joanną Jadwigą von Foerster (ur. Iwiny, Mittlau 28.04.1831 r. – zm. Chojnów, Haynau 12.11.1903 r.), miał dwoje dzieci:

– Kurta (ur. 1853 r.) – żonatego (x Kałów k. Trzebnicy, Bergkehle 16.05.1878 r.) z Marią Guenther;

– Helenę Otylię Erdmutę (ur. Kamionka, Stein-

born 12.06.1854 r.) – żonę (x Kamionka, Steinborn 26.01.1874 r.) Fryca von Mayer.

Otylię (ur. Dobroszów Wielki, Gross Dobritsch 21.05.1824 r.) – żonę (x 1850 r.) Hermannna Henryka Karola Weidenmutha Pfoertnera von Hoelle z potomstwa Karola Gottloba Moryca Godfryda;

Ryszarda (ur. Dobroszów Wielki, Gross Dobritsch 16.02.1840 r. – zm. Wrocław, Breslau 5.04.1913 r.) – właściciela Ligoty (której? Ellguth). Żonaty (x Grabowo 12.10.1865 r.) z Jadwigą Anną von Saenger (ur. Grabowo 10.07.1846 r.), miał troje dzieci:

– Horsta (ur. 26.08.1866 r. – zginął 29.08.1914 r.);

– Edytę (ur. Ligota Strupińska k. Trzebnicy, Schmark Ellguth b. Trebnitz 14.09.1868 r.);

– Waltera (ur. Ligota Strupińska, Schmark Ellguth 25.05.1875 r. – zginął 15.07.1915 r.) –

żonatego (x Wrocław, Breslau 22.09.1897 r.) z Fryderyką Wilhelminą Katarzyną Karoliną (Lilli) von Zuelow (ur. Neuruppin 19.04.1877 r.). Miał troje dzieci: 1) Ingeborgę (ur. Głubczyce, Leobschuetz 14.11.1900 r.); 2) Helmuta (ur. Głubczyce, Leobschuetz 16.04.1904 r.); 3) Heinza Erdmanna (ur. Głubczyce, Leobschuetz 12.01.1908 r.).

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 702–703; t. II, s. 865

Zedlitz, t. V, s. 363

Schles. Wappenbuch, szp. 101

Dorst, t. II, nr 471

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X,

Limburg 1999, s. 332–333

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen

Haeuser, Jg 12:1918 Gotha, s. 668–670

GENEALOGIA

Początki rodu

(wg Almanachu Gotajskiego)

Hainco Henryk Pfoertner

zm. 1299 r.

wł. Pszenna

|

Konrad

zm. 1347 r.

wł. Pszenna

|

Adam

zm. 1367 r.

wł. Pszenna

ż. Katarzyna v. Mollendorf

|

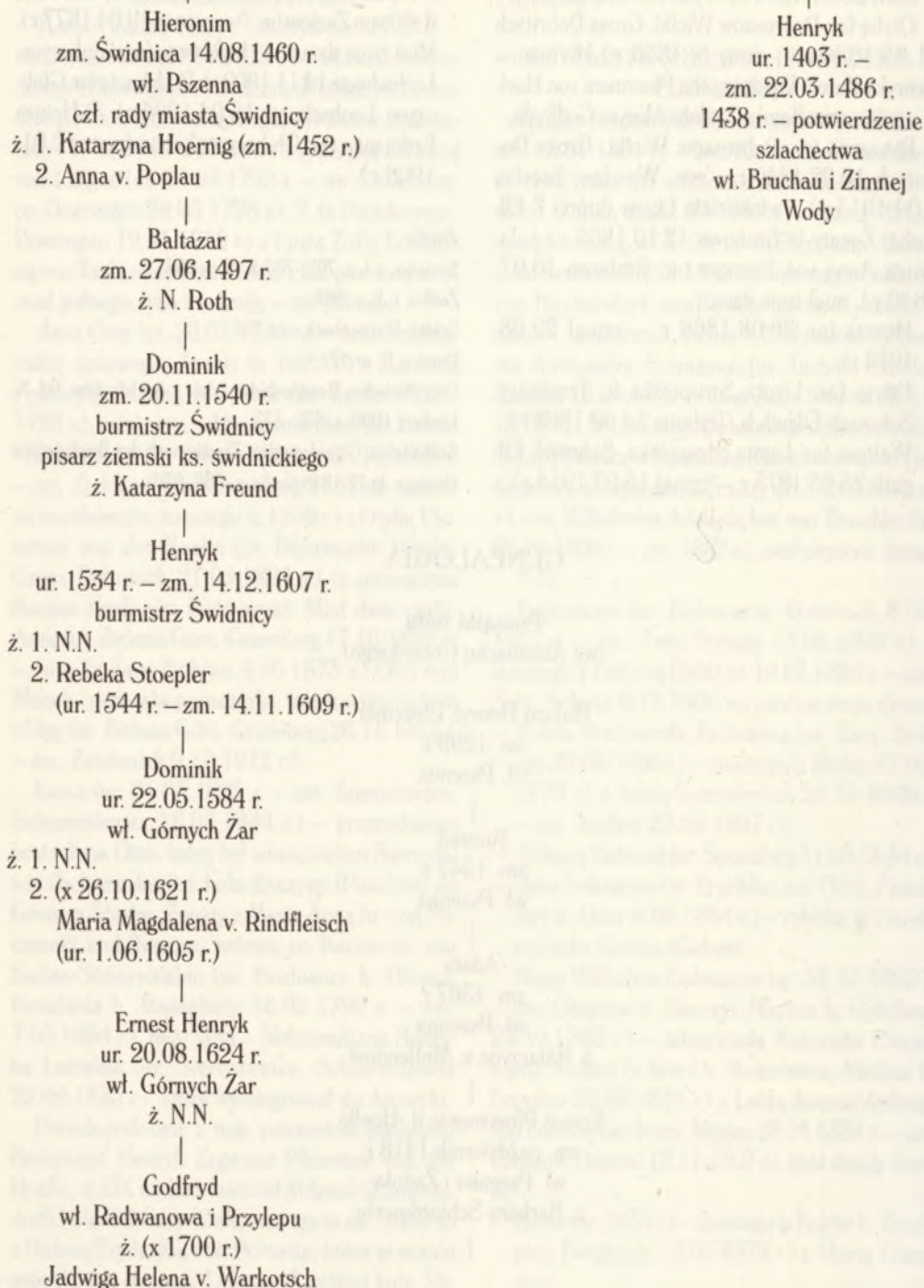
Ernest Pfoertner v. d. Hoelle

zm. październik 1418 r.

wł. Pszenna i Zadola

ż. Barbara Schlottknecht

|

Pfoertnerowie z Wrocławia

(wg Sinapiusa)

Hieronim (jun.?) Pfoertner

zm. 1503 r.

czł. rady m. Świdnicy

ż. Jadwiga Prockendorff

Kasper

zm. 1554 r.

ż. Kunegunda Heyland

Jerzy

ur. 1551 r. – zm. 1607 r.

czł. rady m. Wrocławia

wł. Popowic

ż. 1. (x 1580 r.) Magdalena
Uthmann

2. (x 1584 r.) Magdalena

Ladebach

(zm. 1602 r.)

Ernest

zm. 27.11.1657 r.

wł. Popowic, Pilczyc

i Jeszkotli

ż. Zuzanna Sydonia

v. Hauwald (Hanniwald)

Ernest Moryc

ur. 12.10.1632 r. –

zm. 22.10.1653 r.

Ludmiła

zm. 1588 r.

m. Andrzej Rauck

czł. rady m. Świdnicy

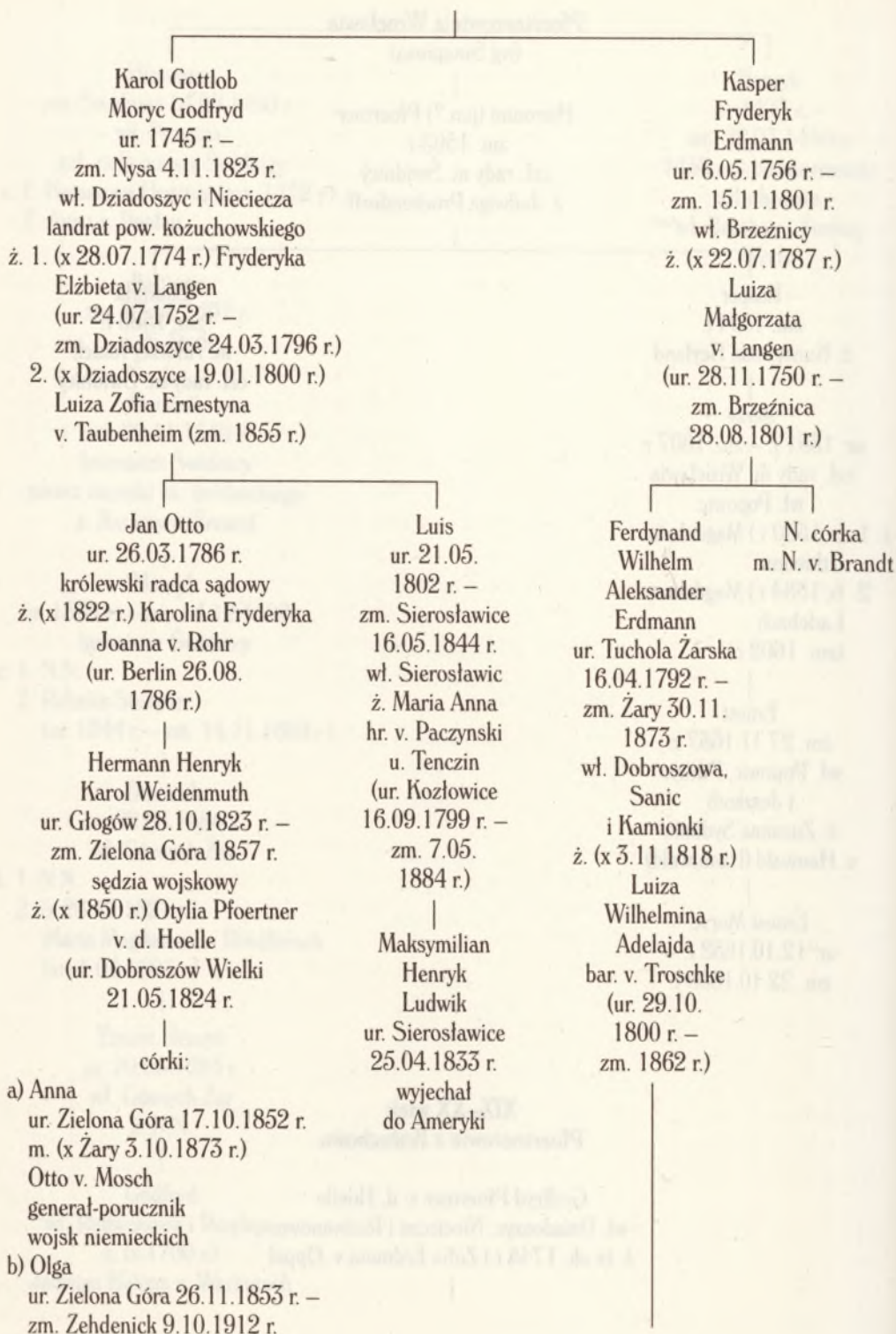
XIX–XX wiek

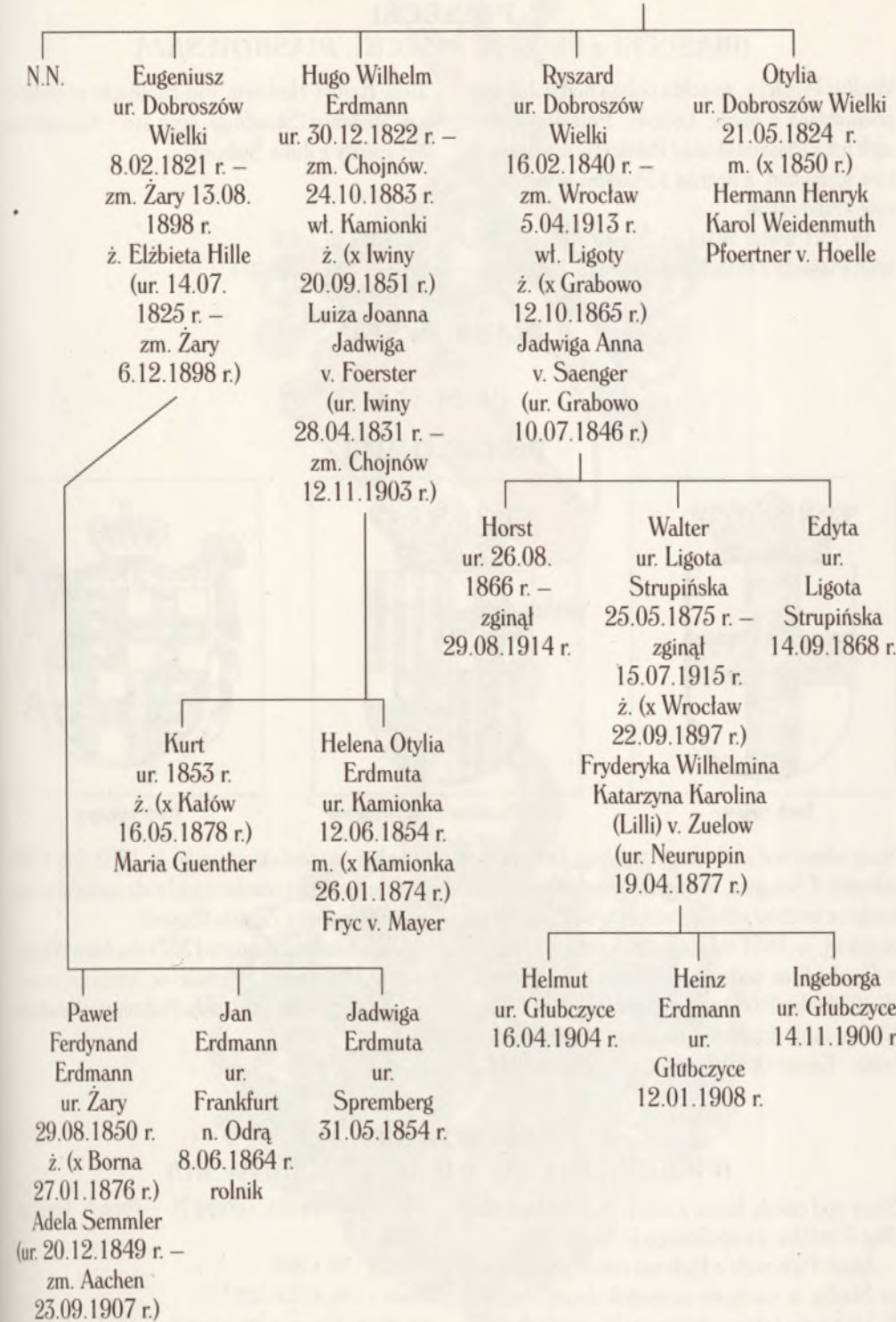
Pfoertnerowie z Kozuchowa

Godfryd Pfoertner v. d. Hoelle

wł. Dziadoszyc, Nieciecza i Radwanowa

ż. (x ok. 1745 r.) Zofia Erdmuta v. Oppel

PIASECKI

(PIASECKI z PIASEK, PISECKI, PIASKOWSKI?)

Według Pilnáčka, szlachta polska herbu Junosza, pochodząca z okolic Łęczycy. Prawdopodobnie myli ich z Piaskowskimi z Piaskowic w województwie łęczyckim, a później z Piasków w województwie krakowskim.

W XVI wieku znani ze Śląska i Moraw. Gabriel Piasecki z Piasek w 1564 roku był urzędni-

kiem Karola Herborta von Fuellstein w Bystricy i w Studence (Stauding). Jego syn – Gabriel jun. był żonaty z Julią Švikovą.

Źródła:

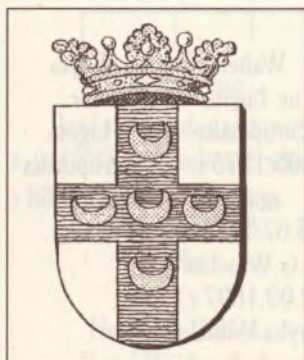
Pilnáček, t. III, s. 870

Uruski, t. XIII, s. 312–314

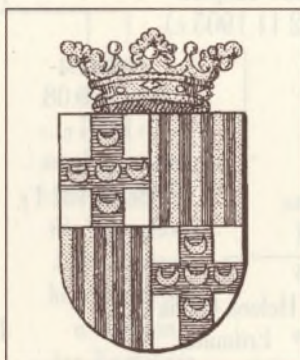
PIASKOWSKI?

zob.

PIASECKI

PICCOLOMINI

Herb rodowy

Herb Piccolomini de Arragona

Herb książęcy

Stary włoski ród pochodzący ze Sieny. Octavio Piccolomini d'Arragona, feldmarszałek wojsk cesarskich i jeden z wodzów armii cesarskiej w wojnie trzydziestoletniej, w 1634 roku otrzymał państwo Náchod w Czechach na pograniczu z hrabstwem kłodzkim. W 1654 roku (8.08.) otrzymał tytuł księcia. Potomków nie miał i dziedzicem majątków został wnuk jego brata – Eneasz Oktawiusz książę Piccolomini. Mająt-

ki te były w posiadaniu rodu do 1782 (lub 1786) roku; jego ostatni przedstawiciel rodu sprzedał je księżtom Bironom z Żagania (Sagan).

W hrabstwie kłodzkim w 1757 roku Anna Wiktoria księżna Piccolomini Stizziano de Arragona, zamężna księżna Amalfi, posiadała Podzamek (Neudeck).

Źródła:

Blažek, t. I, s. 81

PICKOWSKI

(PICKOWSKI z PICKOWIC, PIECHKOWSKI)

Stary ród polski herbu Lubicz, pochodzący, według Pilnáčka, z Lubelskiego (z Mazowsza?).

Jakub Pickowski z Pickowa osiadł początkowo na Śląsku, a następnie przeniósł się na Morawy. W 1560 roku był urzędnikiem w Napajedlach. Miał

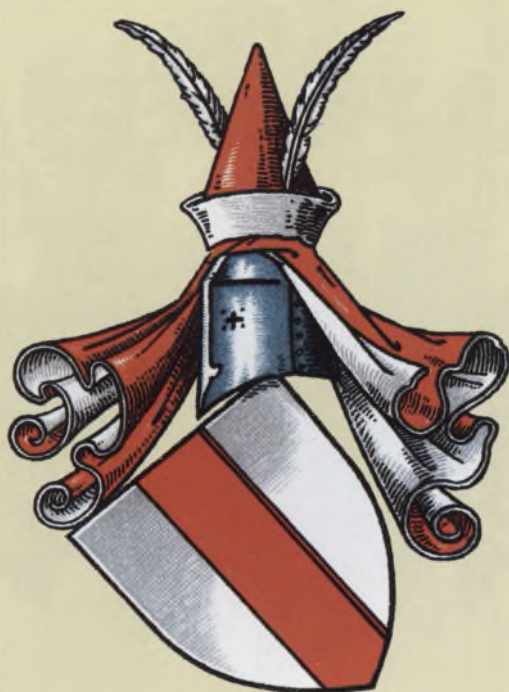
syna – Jakuba jun. i córkę N. – żonę N. Grossa.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 876

Uruski, t. XIII, s. 321–322

Pilnáček J., Staromoravští rodové, Brno 1996, s. 494

Obornitz — herb rodowy

Oheimb — herb rodowy

Ohlen u. Adlerskron — herb baronowski

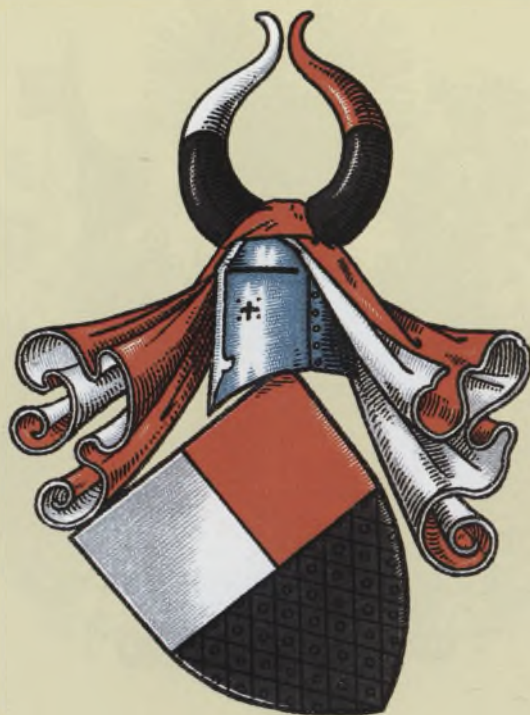
Olszewski — herb rodowy

Oppersdorff — herb hrabiowski

Paczynski — herb rodowy

Pannwitz (Pannewitz) — herb rodowy

Perponcher-Sedlnitzky — herb hrabiowski

Pfeil — herb hrabiowski

Pilati — herb hrabiowski

Pinto — herb hrabiowski

Planitz — herb rycerski

Ploetz — herb rodowy

Poser — herb rodowy

PIECZKOWSKI

Szlachta polska herbu Jelita, pochodząca z okolicy Sieradza.

Na Górnym Śląsku posiadali majątek Jawornica (Jawornitz) koło Lublińca (Lublinitz).

Źródła:

Błażek, t. III, s. 100

Pilnáček, t. III, s. 912

Uruski, t. XIII, s. 321

PIECZKOWSKI

zob.

PICKOWSKI**PIEGLOWSKI**

(PIEGLÓWSKI)

Szlachta polska herbu Nałęcz, pochodząca z Mazowsza, osiadła w księstwie oświęcimskim, spokrewniona z licznymi rodami śląskimi, m.in. z Hoditzami, Kozłowskimi i Kreczikami.

W 1727 roku Franciszek Pieglowski otrzymał inkolat śląski i zaliczony został w stan rycerski (3.08.1727 r.). Żonaty (x ok. 1718 r.) z Anną bar. von Frankenberg (według Pilnáčka, bar. von Trachenberg?), otrzymał w wianie żony Jedlinę (Je-

dlin) koło Pszczyny (Pless), którą odziedziczył jego syn – N.

Pieglowscy byli również znani z pogranicza górnośląsko-siewierskiego.

Źródła:

Błażek, t. III, s. 36; t. IV, s. 56

Pilnáček, t. II, s. 410

Doerr, s. 220

Uruski, t. XIII, s. 323–326

PIEĞŁOWSKI

zob.

PIEĞŁOWSKI

(z) PIELGRZYMOWIC

zob.

PILGRAMSDORF

PIENKOTZKI

zob.

LESSEL

PIENOW

(PIENOW von ROSENSTEIN)

Według Pilnáčka, nobilitowana szlachta z księstwa raciborskiego. W 1617 roku (9.06.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Rosenstein” otrzymali bracia Wawrzyniec (Lorenz) – kanonik w Racibo-

rze (Ratibor) i Piotr Strupius oraz Daniel Pienow.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 928

Doerr, s. 88

PIENTKA

(PIĘTKA)

Według Pilnáčka, był to górnośląski ród pochodzący z Wędryni (Wendrin) koło Olesna (Rosenberg), który później podzielił się na dwie linie: *Pientka z Wędryni (Wendrin)* i *Wendrynski z Wędryni (Wendrin)*. Faktycznie należeli do starego rodu von Boya.

Później posiadali Sprzęcice (Sprentschuetz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) (Pilnáček błędnie lokalizuje je koło Krapkowic). W księgach ziemskich opolsko-raciborskich tytułowani byli „slawetni” (mieszczanie). Waniek Pientka zwany Sprzęcickim w 1554 roku sprzedał swój dział w Sprzęcicach (Sprentschuetz) bratu – Henrykowi. Henryk był żonaty (x przed 1562 r.) z Anną – córką Jana Rohowskiego.

Pod koniec XVI wieku właścicielem tej miejscowości był Wawrzyniec Pientka z Wędryni (Wen-

drin), żonaty z Barbarą Kamenską ze Świętoszowic (Schwientoschowitz) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz). W 1599 roku zapisał swojej żonie wiano na Sprzęcicach (Sprentschuetz). Siostra Wawrzyńca – Katarzyna była żoną (x ok. 1595 r.) Piotra Warłowskiego z Warłowa (Warlow) koło Lublińca (Lublinitz). Prawdopodobnie drugą siostrą (lub córką) była Jadwiga – żona (x ok. 1601 r.) Władysława Zajiczka, właściciela Niepaszyc (Niepaschuetz) koło Gliwic (Gleiwitz).

Jan Pientka posiadał około 1623 roku jakiś majątek koło Mysłowic (Myslowitz).

Bartłomiej Pientka z Wędryni (Wendrin) mieszkał na Morawach.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 924–925

PIERCHNA

W 1519 roku Jan Pierchna zapisał swojej żonie – Agnieszce, córce Jana Przechali (Prchali) wiano w wysokości sześćdziesięciu węgierskich guldenów na swoim majątku w Sprzęcicach (Sprentschuetz) koło Strzelec Opolskich (Gross Streh-

litz). Agnieszka zrzeka się wszelkich praw do majątku na rzecz męża i dzieci.

Być może jest to nazwisko Prchna.

Źródła:

Lanbuecher Opp.-Rat., nr 30, 31

PIEROCKI

zob.

PIRUTZEY

PIERZCHAŁA?

zob.

PRCHAŁA

PIESENBERG

zob.

WEBER

PIETSCH
(PIETSCH von MUENENBERG)

W 1652 roku (3.04.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Muenenberg” uzyskał Jan Pietsch, student praski z „wolnej kompanii” (Frei-Compagne – ochotnik wojsk cesarskich?) w czasie oblężenia Pragi w 1648 roku.

W 1694 roku Sebastian Pietsch von Muenenberg był proboszczem w Cesarzowicach (Zieserwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

W 1731 roku Baltazar Henryk był wójtem sądu miejskiego i członkiem rady miejskiej w Grodkowie (Grottkau). W 1750 roku (8.09.) zmarła w Grodkowie (Grottkau) Edeltrauda Pietsch. W drugiej połowie XVIII wieku zmarł Bernard, żonaty (x 14.01.1744 r.) z Franciszką Karoliną von Paczenski und Tenczin.

Jan Ferdynand Pietsch von Muenenberg (ur. 1754 r.), proboszcz w Kopernikach (Koeppernig) koło Nysy (Neisse) i kanonik kolegiaty w Raciborzu (Ratibor), był ostatnim męskim przedstawicielem tego rodu. Zmarł 18.09.1819 roku. W 1840 roku (22.04.) zmarła w Pęciszowie (Bothendorf) koło Trzebnicy (Trebnitz) Maria Anna Pietsch von Muenenberg (ur. 1751 r.) – ostatnia przedstawicielka rodu.

Źródła:

Błażek, t. III, s. 144

Doerr, s. 134

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 357

PIĘTKA

zob.

PIENTKA

PILAR

(PILAR von PILCHAU, PILLAR)

Ród szlachecki znany głównie z księstwa cieszyńskiego. W 1522 roku (23.04.) nazwisko to pojawia się w dokumentach księcia Kazimierza cieszyńskiego. W połowie XVI wieku wśród szlachty cieszyńskiej występuje Matz (wg Adelslexikon – Jerzy) Pilar zu Pilchen, który w 1564 roku był on urzędnikiem we Fryštacie (Frysztat, Freistadt) i właścicielem Otrubki. Miał synów: Jerzego i Mikołaja.

Jerzy w latach 1579–1592 był właścicielem Prstnej (Pierśna, Piersna) koło Fryštatu (Frysztat, Freistadt), żonaty z Barbarą Rusetską, miał syna – Jerzego jun., który w 1611 roku kupił od N. Guretzkiego połowę majątku w Iskrzyczynie (Iskriticzin) koło Cieszyna (Teschen). Mikołaj był właścicielem Pilchowie (których?) oraz Iskrzyczyna (Iskriticzin) i w 1590 roku poborcą podatków księstwa cieszyńskiego. Jego potomstwo przeniosło się na teren Kurlandii.

Jerzy (inny), w początkach XVII wieku żonaty z Magdaleną von Foglar, sprzedał Otrubki N. Raschuetzowi ze Szczerbic (Sczyrbitz) koło Rybnika (Rybnik).

Jan (zm. przed 1590 r.), żonaty z Anną Przyluską (Przyluską?), miał syna – Wacława.

Katarzyna – córka Mikołaja (wg Błażka, córka Macieja) była żoną (x 13.07.1566 r.) Zygmunta Ścierńskiego.

W 1675 roku Elżbieta Pillar była właścicielką Markłowic (Marklowitz).

W XVII wieku prawnuk Mikołaja – Wacław Pilar von Pilchau, pułkownik wojsk szwedzkich, był komendantem Närke w Kurlandii. W 1746 roku Jerzy Wilhelm należał do szlachty estońskiej, a od 1797 roku – do szlachty lotewskiej. W 1855 roku (17.10.) Adolf Pilar von Pilchau otrzymał tytuł rosyjskiego barona.

W XVIII wieku posiadali w księstwie opolskim Słupsko (Slupsko) koło Gliwic (Gleiwitz).

Ród znany również z Moraw.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 865

Błażek, t. I, s. 81; t. IV, s. 56

Pilnáček, t. III, s. 874–875

Pilnáček J., Staromoravští rodové, Brno 1996, s. 223

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 363–364

Szersznik L.J., Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego, Cieszyn 2004, s. 152

PILATI

(PILATI von TASSUL zu DAXBERG)

Herb szlachecki

Stary ród z południowego Tyrolu, gdzie posiadali zamek Tassul. W 1602 roku (23.07.) Jan Baptysta Pilati został wpisany w stan rycerski Rzeszy. W 1705 roku (25.02.) radca kamery dworskiej – Józef Antoni otrzymał czeski inkolat, a w 1710 roku (9.08.) uzyskał tytuł barona Rzeszy. W 1738

Herb baronowski

roku (27.05.) Wincenty Antoni Pilati von Tassul otrzymał tytuł czeskiego barona. Jego wnuk – Jan Baptysta bar. Pilati von Tassul, cesarski radca rejencji Górnej Austrii, otrzymał w 1795 roku (10.03.) tytuł hrabiego Rzeszy i ziem dziedzicznych z predykatem „zu Daxberg”. Żonaty był

dwukrotnie: 1. z N. bar. von Sauerma, 2. z N. von Studnitz.

Na Śląsku w 1708 roku Jan Baptysta bar. Pilati von Tassul otrzymał od cesarza Józefa I majątek Słupiec (Schlegel) w hrabstwie kłodzkim.

Na przełomie XVIII i XIX wieku właścicielem Słupca (Schlegel) był Antoni hr. Pilati von Tassul zu Daxberg (wnuk Jana Baptysty?) (ur. 1775 r. – zm. Słupiec, Schlegel 4.01.1843 r.). Żonaty (x Słupiec, Schlegel 9.04.1812 r.) z Szarlottą Emilią Leonorą von Studnitz (ur. Zielona Góra, Gruenberg 20.02.1791 r. – zm. Słupiec, Schlegel 25.09.1846 r.), miał dwóch synów: Maksymiliana Henryka Mikołaja i Karola Józefa Otto.

Maksymilian Henryk Mikołaj (ur. Słupiec, Schlegel 11.06.1819 r. – zm. Słupiec, Schlegel 20.03.1875 r.), żonaty z Marią Leontyną Leopoldyną Bartsch (ur. Prudnik, Neustadt 22.07.1822 r.), miał czworo dzieci:

- Otylię Helenę Klarę (ur. Heidelberg 9.05.1848 r.) – żonę (x 16.11.1868 r.) Konstantyna Kiesela;
- Maksymiliana (ur. Legnica, Liegnitz 20.05.1851 r.) – doktora praw, żonatego (x 14.02.1887 r.) ze swoją kuzynką, Klarą von Dresler und Scharffenstein (ur. 8.01.1841 r.);
- Franciszkę (ur. Dzierżoniów, Reichenbach 6.11.1854 r. – zm. Berlin 20.04.1899 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Dzierżoniów, Reichenbach 27.12.1875 r. – rozwiedziona) z Jerzym Finkiem, 2. (x Jelenia Góra, Hirschberg 12.05.1889 r.) z dr. Arturem von Studnitz;
- Eustachego (ur. 20.09.1860 r.).

Karol Józef Otto (ur. Słupiec, Schlegel 5.03.1825 r. – zm. Korytów, Koritau 11.05.1901 r.) – brat Maksymiliana Henryka Mikołaja, kupił w 1856 roku Korytów (Koritau) w hrabstwie kłodzkim, był żonaty (x Praga 2.05.1859 r.) z Henriettą bar. Hildprandt von und zu Ottenhausen (ur. 2.05.1840 r.). Miał sześcioro dzieci:

- Oskara Karola Rudolfa (ur. Korytów, Koritau

18.07.1860 r.) – właściciela Słupca (Schlegel), żonatego (x Raków k. Urazu, Raake b. Auras 5.10.1886 r.) z Małgorzatą von Kessel (ur. 7.06.1866 r.). Miał pięcioro dzieci: Małgorzatę Henriettę Leokadię (ur. Wrocław, Breslau 31.07.1867 r.); Esterę Gabrielę (ur. Słupiec, Schlegel 2.11.1888 r.); Erykę (ur. Słupiec, Schlegel 26.06.1890 r.); Jana Baptystę (ur. Raków, Raake 15.05.1894 r.); Oskara (ur. Dreżno, Dresden 30.01.1898 r.);

- Adelajdę (ur. Korytów, Koritau 28.09.1861 r.);
- Rudolfa Oskara Karola Hugo (ur. Korytów, Koritau 16.04.1863 r.) – właściciela Korytowa (Koritau), żonatego (x Cieplice, Warmbrunn 15.02.1898 r.) z Alice hr. von Schaffgotsch (ur. 22.07.1874 r.). Miał troje dzieci: Jana Fryderyka (ur. Cieplice, Warmbrunn 29.12.1898 r. – zm. Gryf, Greiffenstein 31.03.1901 r.); Rudolfa (ur. Gryf, Greiffenstein 16.01.1900 r.); Marię (ur. Gryf, Greiffenstein 9.03.1901 r.);
- Karola Oskara Rudolfa Franciszka (ur. Korytów, Koritau 7.10.1864 r.) – właściciela Słupca (Schlegel), żonatego (x Cieplice, Warmbrunn 25.07.1899 r.) z Marią hr. von Schaffgotsch (ur. Gryf, Greiffenstein 7.07.1877 r.), siostrą Alice;
- Eleonorę (ur. Korytów, Koritau 1.10.1868 r.) – żonę (x Korytów, Koritau 28.09.1891 r.) Waltera von Schaper;
- Gabrielę (ur. Korytów, Koritau 5.12.1875 r.) – żonę (x Słupiec, Schlegel 24.09.1901 r.) Ernesta Ulryka von Schuckmann.

Źródła:

Zedlitz, t. IV, s. 37

Błażek, t. IV, s. 56

Krane, s. 84–85

Dorst, t. II, nr 283

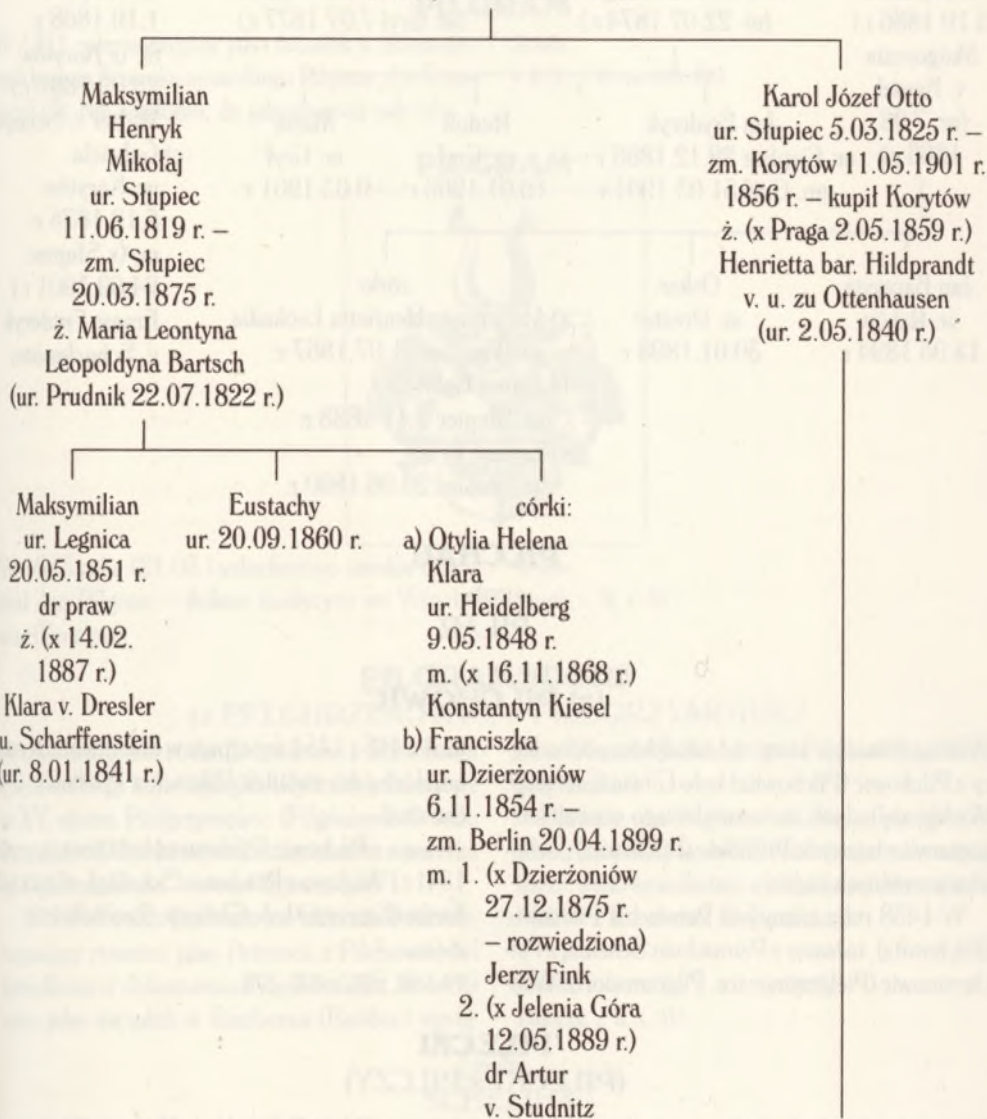
Doerr, s. 226

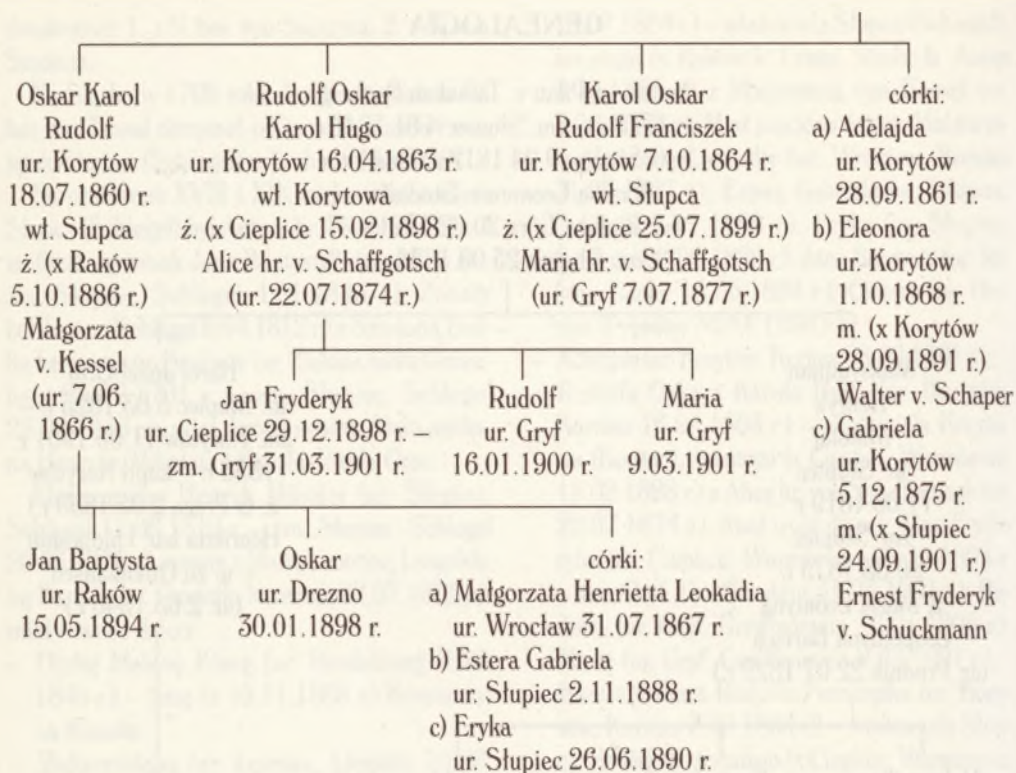
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 364–65

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haueser, Jg 73:1900 Gotha, s. 603–604

GENEALOGIA

Antoni hr. Pilati v. Tassul zu Daxberg
 ur. 1775 r. – zm. Słupiec 4.01.1843 r.
 ż. (x Słupiec 9.04.1812 r.) Szarlotta
 Emilia Leonora v. Studnitz
 (ur. Zielona Góra 20.02.1791 r. –
 zm. Słupiec 25.09.1846 r.)

PILCHAU

zob.

PILAR

(z) PILCHOWIC

Według Pilnáčka, stary ród włodyków pochodzący z Pilchowic (Pilchowitz) koło Gliwic (Gleiwitz). Wydaje się jednak, że nazwiska tego używali każdorazowi właściciele Pilchowic (Pilchowitz) pochodzący z różnych rodów.

W 1438 roku znany jest Petrasch z Pilchowic (Pilchowitz), tożsamy z Petraschem Schelią z Pelchrzymowic (Pielgrzymowice, Pilgramsdorf). W la-

tach 1445 i 1454 występuje w dokumentach raciborskich jako świadek Mikosch z Pilchowic (Pilchowitz).

Anna z Pilchowic (Pilchowitz) była żoną (x przed 1541 r.) Wacława z Rzuchowa (Scheliy), właściciela Kietlic (Kittelwitz) koło Głubczyc (Leobschuetz).

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 875–876

PILECKI

(PILECKI z PILCZY)

Stary ród polski herbu Leliwa pochodzący z Pilczy w Małopolsce.

W pierwszej połowie XIV wieku Pileccy posiadali

Jaźwier i Zależę (Zalense) koło Mysłowic (Myslowitz), w 1360 roku Otto z Pilczy dokupił do tych majątków Mysłowice (Myslowitz), Bogucice (Bogutschuetz),

Rożdżeń (Rosdzin) i Szopienice (Schoppinitz). Pod koniec XIV wieku sprzedał Mysłowice (Myslowitz).

ścicielem Cyganowic (?) koło Mysłowic (Myslowitz).

Źródła:

Około 1450 roku Jan Pilecki z Pilczy był wła-

Pilnáček, t. III, s. 929

PILGERN

zob.

PELCHRZIM

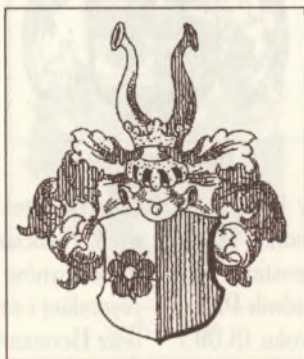
PILGRAM

W 1411 roku występuje jako świadek w dokumentach księcia Przemka opawskiego Pilgram „von Rympicz” (?). Nie wiadomo, do jakiego rodu należał.

Źródła:

C.D.S., t. VI, nr 118, 124

PILGRAM

W 1623 roku (21.03.) szlachectwo czeskie otrzymał Jan Pilgram – doktor medycyny we Wrocławiu (Breslau).

Źródła:

Blažek, t. III, s. 36

PILGRAMSDORF

(z PELCHRZIMOWIC, z PIELGRZYMOWIC)

Przedstawiciele rodu Schelihów z Rzuchowa (Schoenburg) koło Rybnika (Rybnik), właściciele w XV wieku Pielgrzymowic (Pilgramsdorf) koło Pszczyny (Pless), używali zamiennie nazwiska „z Pelchrzimowic” i „von Pilgramsdorf”.

W 1445 roku Petrasch z Pelchrzimowic, występujący również jako Petrasch z Pilchowic, był świadkiem w dokumentach raciborskich. W 1419 roku jako świadek w Raciborzu (Ratibor) wystę-

puje Wenek Scheliha von Pilgramsdorf (Pielgrzymowice).

Barbara von Pilgramsdorf, żona Jerzego z Bitowa, otrzymała w 1473 roku wiano od swojego męża. Jako świadkowie występują jej stryjec Jan i Ulryk z Rzuchowa (Schoenburg).

Źródła:

Pilnáček, t. II, s. 411

zob.

SCELIHA

PILLAR

zob.

PILAR

PILLER

zob.

PILLERSDORFF**PILLERSDORFF**

(PILLER von PILLERSDORFF)

Herb baronowski

Początkowo nazywali się „Piller”, w 1616 roku (5.01.) dyplom herbowy otrzymał Andrzej Piller. W 1719 roku (3.05.) nobilitowany został z predykatem „von Pillersdorff” Józef Ludwik Piller, członek rady cesarskiej. W 1733 roku (8.09.) został on wpisany w czeski stan rycerski oraz uzyskał inkolat czeski. W 1740 roku posiadał majątki na Morawach.

Jego syn – Franciszek Ksawery (ur. 1757 r. – zm. 1806 r.), używający już tylko nazwiska „von Pillersdorff”, podczaszy cesarski, wiceprezydent lwowskiego sądu ziemskiego i radca galicyjskiej kancelarii dworskiej, otrzymał w 1792 roku

(28.12.) tytuł barona czeskiego i ziem dziedzicznych. Franciszek Ksawery prawdopodobnie miał dwóch synów: Józefa Franciszka – członka rady cesarskiej i zastępcę sędziego ziemskiego Moraw oraz Hermanna – prezydenta austriackiej części Śląska.

Alojzy – syn Hermanna, posiadał majątki w księstwie cieszyńskim.

Źródła:

Błażek, t. IV, s. 56

Doerr, s. 203, 220, 267

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 370

PILTZ

Jerzy Piltz (zm. przed 1658 r.) – kmięć z Bąkowa (Bankau) koło Kluczborka (Kreuzburg), posiadał herb. Miał syna – Kaspra, również kmięcia, żonatego (x 1658 r.) z Katarzyną, wdową po

N. Hilberze. Prawdopodobnie byli to wolni kmięcie – włódcy.

Źródła:

Schles. Wappenbuch, szp. 101

PILZEN

zob.

SCHOLZ

PINO

(PINO von FRIEDENTHAL)

Herb rodowy

Herb rycerski z 1728 roku

Herb baronowski Józefa Marii
z 1776 roku

Herb baronowski Jakuba
z 1777 roku

Stary ród szlachecki pochodzący z Como w Lombardii, gdzie w 1283 roku występuje w dokumentach Uberto di Pino.

Jan Antoni Józef di Pino (ur. 1690 r.) przybył z Lombardii na Śląsk i nabył majątki w księstwie opawskim; był komisarzem solnym Górnego Śląska. W 1728 roku (20.12.) został wpisany w stan rycerski z predykatem „von Friedenthal”. Dwukrot-

nie żonaty, miał pięciu synów: Franciszek i Jan Andrzej – zmarli nieżonaci, Karol Maria, Jakub i Józef Maria byli założycielami trzech linii rodu.

Karol Maria (zm. 1820 r.), właściciel Stębořice (Stiebrowitz), sędzia ziemski księstwa opawskiego, był założycielem linii rycerskiej. Żonaty z Franciszką Mikusch und Buchberg (ur. 1788 r. – zm. 1865 r.), miał syna – Karola (ur. 1816 r. – zm.

1856 r.), żonatego z Klotyldą von Wiedenfeld. Karol miał dwóch synów: Artura (ur. 1843 r.) i Erwina (ur. 1845 r.).

Młodszy synowie Jana Antoniego Józefa założyli dwie *linie baronowskie*: najmłodszy – Józef Maria w 1776 roku (17.09.) otrzymał tytuł barona ziem dziedzicznych, zaś średni – Jakub w 1777 roku (21.06.). Dlatego *linia Józefa Marii* uznana została za linię starszą, a *Jakuba* – młodszą.

Linia starsza – Józefa Marii

Józef Maria – najmłodszy syn Jana Antoniego Józefa, radca gubernialny Moraw, żonaty był z Joanną von Russig. Miał syna – Feliksa (ur. 1763 r. – zm. 1826 r.), żonatego z Józefą von Jungwirth. Ich syn – Józef (ur. 1794 r. – zm. 1866 r.) był dwukrotnie żonaty: 1. z N.N., 2. z Bertą Agleë Brasier de St. Simon (ur. 1804 r.). Jego syn – Feliks (ur. 1826 r.), żonaty z Joanną bar. von Schrenck zu Notzing (ur. 1840 r.), był cesarskim ministrem handlu.

Linia młodsza – Jakuba

Jakub – średni syn Jana Antoniego Józefa, był dwukrotnie żonaty: 1. z Marią Trauttenberger von Trauttenberg, 2. z Cecylią von Ender. Ich syn – Wolfgang (ur. 1787 r. – zm. 1829 r.), żonaty z Wilhelmą von Niepold (ur. 1795 r. – zm. 1837 r.), miał syna – Konstantego (ur. 1816 r. – zm. 1869 r.), żonatego (x 24.10.1842 r.) z Herminą Rudzińską (ur. 11.10.1825 r. – zm. 10.06.1883 r.). Konstanty miał córkę – Walerię (ur. 1847 r.) oraz trzech synów: Wiktora (ur. 1844 r.), Pawła (ur. 1846 r. – zm. 1907 r.), żonatego z Marianną Leiss oraz Hermanna (ur. 1848 r. – zm. 1903 r.), żonatego z Olgą Stellwag von Carion.

Źródła:

Błażek, t. IV, s. 56–57

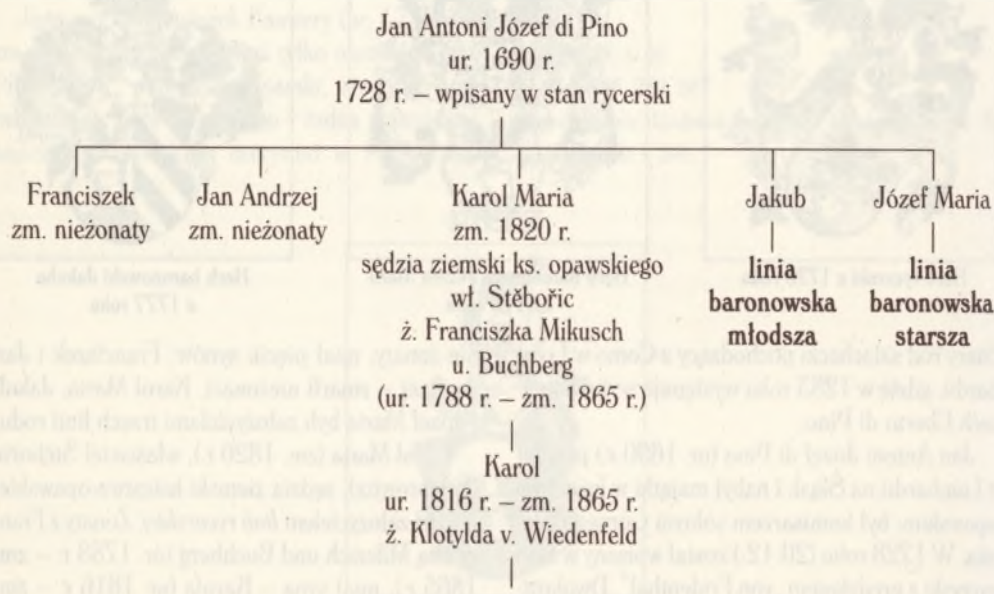
Doerr, s. 215

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 374–375

Rudziński Wł., Koligacje śląskie na tle historii rodziny Rudzińskich, Warszawa 1995, s. 11

GENEALOGIA

Początki rodu na Śląsku i linia rycerska

Artur
ur. 1843 r.

Erwin
ur. 1845 r.

Linia starsza – Józefa Marii

Józef Maria
s. Jana Antoniego Józefa
radca gubernialny Moraw
1776 r. – baron ziem dziedzicznych
ż. Joanna v. Russig

Feliks
ur. 1763 r. – zm. 1826 r.
ż. Józefa v. Jungwirth

Józef
ur. 1794 r. – zm. 1866 r.
ż. 1. N.N.
2. Berta Agleë Brasier
de St. Simon (ur. 1804 r.)

Feliks
ur. 1826 r.
cesarski minister handlu
ż. Joanna bar. v. Schrenck
zu Notzing (ur. 1840 r.)

Linia młodsza – Jakuba

Jakub
s. Jana Antoniego Józefa
1777 r. – baron ziem dziedzicznych
ż. 1. Maria Trauttenberger v. Trauttenberg
2. Cecylia v. Ender

Wolfgang
ur. 1787 r. – zm. 1829 r.
ż. Wilhelmina v. Niepold
(ur. 1795 r. – zm. 1837 r.)

Konstanty
ur. 1816 r. – zm. 1869 r.
ż. (x 24.10.1842 r.)
Hermína Rudzińska
(ur. 11.10.1825 r. – zm. 10.06.1883 r.)

Wiktor
ur. 1844 r.

Paweł
ur. 1846 r. –
zm. 1907 r.
ż. Marianna
Leiss

Hermann
ur. 1848 r. –
zm. 1903 r.
ż. Olga Stellwag
v. Carion

Waleria
ur. 1847 r.

PINOCCI (PINOCI)

Paweł Pinocci, kupiec włoski, został w 1643 roku (4.01.) nobilitowany przez cesarza Ferdynanda III. Jego syn – Hieronim, kupiec warszawski, poseł polskiego króla Jana Kazimierza do Anglii i Holandii, sekretarz królewski, otrzymał w 1662 roku (20.02.) indygenat polski z herbem własnym, który Uruski zalicza do herbu Nałęcz-odmiana. Według historyków śląskich, od 1655 roku mieszkał w Głogowie (Glogau), zmarł w Warszawie 28.10.1676 roku. Żonaty z Magdaleną Szuber, miał córkę – Teresę, zakonnicę w klasztorze bernardynek na Stradomiu w Krakowie oraz pięciu synów: Jana, Mikołaja, Pawła, Rafała i Aleksandra Maksymiliana.

Mikołaj mieszkał w Krakowie, Paweł (ur. 1646 r. – zm. 1675 r.) był dworzaninem króla polskiego Jana III Sobieskiego, Rafał (ur. ok. 1647 r. – zm. 1686 r.) był protonotariuszem apostolskim, od 1675 roku kustoszem kolegiaty św. Michała w Krakowie na Wawelu, Aleksander Maksymilian (ur. 1654 r. – zm. 1734 r.) – zakonnikiem zakonu

karmelitów pod imieniem Agatania od św. Teresy.

Jan osiadł w państwie pszczyńskim, przez jakiś czas był zarządcą tego państwa, w latach 1710–1718 był właścicielem Dzieńkowicz (Dzieńkowicz) koło Tych (Tichau). Żonaty z Zofią Cselesta von Cselestin, miał syna (lub wnuka) – Józefa Jakuba, żonatego z Józefą von Tluck. Józef Jakub w 1774 roku kupił wraz z żoną Mszaną Górą (Ober Mschanna) koło Rybnika (Rybnik), a w 1776 roku Mszaną Dolną (Nieder Mschanna). Obydwie części sprzedali w 1777 roku i kupili Jastrzębie Dolne (Nieder Jastrzemb) z Zofiówką (Sophienthal) koło Rybnika (Rybnik).

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 865

Błażek, t. III, s. 100

Pilnáček, t. II, s. 876–877

Uruski, t. XIV, s. 20

Album..., s. 364, nr 985

Polski słownik biograficzny, t. XXVI, z. 109, s. 341–345

PINTO (PINTO de BARRI)

Hrabiowski ród pochodzący z Portugalii, zaś według Kranego z Sardynii, gdzie w 1766 roku (20.12.) uzyskali tytuł sardyńskiego hrabiego z predykatem „de Barri” i z prawem primogenitury. W 1843 roku (20.07.) otrzymali tytuł belgijskich hrabiów.

Jedna linia osiadła w Brandenburgii. Franciszek Ignacy hr. Pinto di Barri (zm. 1788 r.) – generał-major wojsk pruskich, żonaty z N., córką tajnego radcy finansowego N. von Tarrach, uzyskał w 1783 roku (11.03.) inkolat śląski. Był właścicielem Lubnowa (Liebenau) w księstwie ziebickim i Jeleniowa (Gellenau) w hrabstwie kłodzkim.

Miał trzech synów, z których najstarszy – Henryk hr. Pinto di Barri (ur. 1769 r. – zm. Mietków, Mettkau 28.10.1855 r.), rycerz zakonu kawalerów maltańskich, starosta prowincji poznańskiej, zakupił w 1805 roku (9.08.) Mietków (Mettkau) koło Wrocławia (Breslau), gdzie utworzył majorat. Żonaty trzykrotnie: 1. z Henriettą bar. von Richthofen, 2. z Teodozją von Ulaszewicz (Ułaszewicz) (ur. 4.08.1802 r.), 3. z Józefiną Katarzyną von Podczaska (ur. 18.06.1801 r. – zm. Oleśnica, Oels 12.12.1871 r.). Jedynie z drugą żoną miał dwie córki:

– Adelinę (ur. 19.05.1834 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 10.02.1857 r.) swojego kuzyna Maksymiliana Edwarda hr. von Pinto (ur. 15.09.1825 r. – zm. Cieplice, Warmbrunn 2.05.1900 r.) z linii brandenburskiej;

– Annę (ur. 22.02.1836 r. – zm. Cieplice, Warmbrunn 24.05.1900 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 20.10.1864 r.) Ferdynanda von Lessel.

Majorat odziedziczył jego bratanek – mąż starszej córki Adeliny.

Ludwik (zm. 22.06.1836 r.) – brat Henryka, major pruskiej gwardii dworskiej, był dwukrotnie żonaty: 1. z N. hr. von Berchem, 2. z Eleonorą von Unruh. Z drugą żoną miał dwoje dzieci:

– Wilhelminę (ur. 22.10.1822 r.) – żonę (x Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 2.08.1855 r.) Maksa von Wolff (zm. 28.03.1869 r.), majora wojsk pruskich;

– Maksymiliana Edwarda (ur. 15.09.1825 r. – zm. Cieplice, Warmbrunn 2.05.1900 r.). Po przez małżeństwo (x Wrocław, Breslau 10.02.1857 r.) ze swoją kuzynką – Adeliną, dziedziczką majoratu Mietków (Mettkau) został II ordynatem Mietkowa (Mettkau). Dzieci nie miał i po jego śmierci majorat przeszedł w ręce linii belgijskiej.

Karol Fryderyk (ur. Poczdam, Potsdam 11.08.1781 r. – zm. 10.03.1823 r.) – drugi brat Henryka, major wojsk pruskich, ożenił się (x 11.03.1815 r.) z Marią Elżbietą Józefiną de Grand Ry, wdową po N. de Lom (ur. Eupen 5.01.1783 r. – zm. Haut-Beaumont 30.08.1871 r.) i osiadł w Belgii. Miał troje dzieci:

– Fryderyka Jakuba Emanuela (ur. 19.12.1816 r. – zm. Haut-Beaumont 3.10.1878 r.) – właściciela Haut-Beaumont, żonatego (x 3.06.1851 r.)

- z Marią Teresą Simonis (ur. 28.12.1828 r.), miał on dwie córki: Elżbietę Józefinę Amandę Fryderykę Marię (ur. Verviers 13.04.1852 r.); Marię Emilię Hortensję (ur. Haut-Beaumont 8.07.1860 r.) – żonę (x Theur 26.06.1883 r.) Guy Florenta Juliusza Ferdynanda hr. de Berlaymont;
- Henryka Andrzeja Józefa (ur. 4.11.1818 r.), który odziedziczył po Maksymilianie Edwardzie majorat Mietków (Mettkau). Był on również właścicielem majątku Maisonbois w Belgii. Żonaty (x 3.05.1848 r.) z Marią Laurą Elżbietą de Biolley (ur. 3.12.1825 r. – zm. Hombiet 29.07.1874 r.), miał troje dzieci: Agnieszkę Marię Józefinę Izabellę (ur. Verviers 28.02.1851 r.) – żonę (x Verviers 20.10.1869 r.) Ludwika Simonisa. Po śmierci ojca odziedziczyła majorat Mietków (Mettkau); Alfonsa Marię Emanuela (ur. Verviers 12.03.1855 r.) – żonatego (x 22.09.1879 r.) z Jeanny Józefą Marią Angellą Oktawią Edwardą Armandą Simonis (ur. Verviers 1858 r.), który również miał troje dzieci: Emanuela Marię Józefa Jana Henryka Ghislaina (ur. Fays 14.08.1880 r.), Joannę Agnieszkę Marię Ghislaine (ur. Fays 12.06.1882 r.) i Elżbietę Marię Ghislaine (ur. Fays 24.02.1884 r.); Henriettę Marię Józefinę Teresę (ur. 24.09.1862 r.);
- Marię Józefinę (ur. 21.12.1820 r.) – żonę (x 21.12.1840 r.) swojego kuzyna Alfreda de Grand Ry.

Źródła:

Zedlitz, t. IV, s. 37

Krane, s. 85

Doerr, t. II, tabl. 98

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 375–376

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Hauser, Jg 75:1902, Gotha, s. 634–635

GENEALOGIA

Franciszek Ignacy hr. Pinto di Barri
zm. 1788 r.

generał-major wojsk pruskich

1783 r. – inkiolat śląski

wł. Lubnowa i Jeleniowa

ż. N. v. Tarrach

Henryk hr. Pinto di Barri
ur. 1769 r. – zm. Mietków
28.10.1855 r.rycerz zakonu kawalerów
maltańskichstarosta prowincji poznańskiej
1805 r. – kupił Mietków

I ordynat majoratu

ż. 1. Henrietta bar.

v. Richthofen

2. Teodozja

v. Ulaszewicz

(Ulaszewicz)

(ur. 4.08.1802 r.)

Ludwik hr. v. Pinto
zm. 22.06.1836 r.

major pruskiej gwardii dworskiej

ż. 1. N. hr. v. Berchem

2. Eleonora v. Unruh

Maksymilian Edward

ur. 15.09.1825 r. –

zm. Cieplice 2.05.1900 r.

II ordynat

majoratu Mietków

ż. (x Wrocław 10.02.1857 r.)

Adelina hr. v. Pinto

z Mietkowa

Wilhelmina

ur. 22.10.1822 r.

m. (x Frankfurt

n. Odrą

2.08.1855 r.)

Maks v. Wolff

(zm. 28.03.1869 r.)

Karol Fryderyk
hr. v. Pinto

ur. Poczdam

11.08.1781 r. –

zm. 10.03.1823 r.

major wojsk pruskich

ż. (x 11.03.1815 r.)

Maria Elżbieta

Józefina de Grand Ry

(ur. Eupen

5.01.1783 r. –

zm. Haut-Beaumont

30.08.1871 r.)

3. Józefina

Katarzyna
v. Podczaska
(ur. 18.06.1801 r. –
zm. Oleśnica
12.12.1871 r.)

|
córki:

a) Adelina

ur. 19.05.1834 r.
m. (x Wrocław
10.02.1857 r.)
Maksymilian
Edward
hr. v. Pinto
(ur. 15.09.1825 r. –
zm. Cieplice
2.05.1900 r.)

b) Anna

ur. 22.02.1836 r. –
zm. Cieplice
24.05.1900 r.
m. (x Wrocław
20.10.1864 r.)
Ferdynand
v. Lessel

Fryderyk Jakub
Emanuel
ur. 19.12.1816 r. –
zm. Haut-Beaumont
3.10.1878 r.
ż. (x 3.06.1851 r.)

Maria Teresa
Simonis
(ur. 28.12.1828 r.)

|
córki:

a) Elżbieta Józefina
Amanda Fryderyka
Maria

ur. Verviers
13.04.1852 r.

b) Maria Emilia

Hortensja
ur. Haut-Beaumont
8.07.1860 r.
m. (x Theur
26.06.1883 r.)
Guy Florent Juliusz
Ferdynand hr. de
Berlaymont

Henryk
Andrzej
Józef
ur. 4.11.1818 r.
wł. Maisonbois
III ordynat
majoratu Mietków
ż. (x 3.05.1848 r.)

Maria Laura
Elżbieta de Biolley
(ur. 3.12.1825 r. –
zm. Hombiet 29.07.1874 r.)

Alfons Maria
Emanuel
ur. Verviers
12.03.1855 r.

ż. (x 22.09.1879 r.)
Jeanny Józefa
Maria Angela
Oktawia Edwarda
Armanda Simonis
(ur. Verviers 1858 r.)

Maria
Józefina
ur. 21.12.1820 r.
m. (x 21.12.
1840 r.)
Alfred
de Grand Ry

córki:

a) Agnieszka Maria
Józefina Izabella
ur. Verviers
28.02.1851 r.
m. (x Verviers
20.10.1869 r.)
Ludwik Simonis
b) Henrietta Maria
Józefina Teresa
ur. 24.09.1862 r.

Emanuel Maria Józef
Jan Henryk Ghislain
ur. Fays 14.08.1880 r.

córki:

a) Joanna
Agnieszka
Maria
Ghislaine
ur. Fays 12.06.1882 r.
b) Elżbieta
Maria
Ghislaine
ur. Fays 24.02.1884 r.

PINXEN

zob.

LESSEL

PIOTROWSKI

Według Sinapiusa, na Śląsku znani byli Piotrowscy herbu Świnka z okolic Sieradza. Wappensagen cytuje legendę herbową znaną i w Polsce, wiążącą ją z księciem sieradzkim i 1148 rokiem (?). Sinapius nie podaje szczegółów dotyczących Piotrowskich.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 865

Wappensagen..., s. 118

Uruski, t. XIV, s. 37

PIOTROWSKI

zob.

PETROWSKI

PIPEL

zob.

PIPLIS

PIPLIS

(PEBLIS, PIPEL)

Herb z ok. 1573 roku

Herb z 1575 roku

Według tradycji rodowej, ród szlachecki pochodzący ze Szkocji, znany we Wrocławiu (Breslau) od początków XVI wieku.

Wilhelm Piplis (zm. 19.02.1558 r.) żonaty był dwukrotnie: 1. z N.N., 2. z Małgorzatą Garnin (zm. 1586 r.). Miał siedmioro dzieci: Martę – żonę Pawła Eylera; Bartłomieja (Bartel) – znanego z dokumentów z 1569 roku; Jana (ur. 1529 r. – zm. 1585 r.) – żonatego dwukrotnie: 1. (x 1549 r.) z Barbarą Buettner (zm. 1574 r.), 2. (x 1575 r.) z Katarzyną Reichel; Henryka; Pawła; Annę (zm.

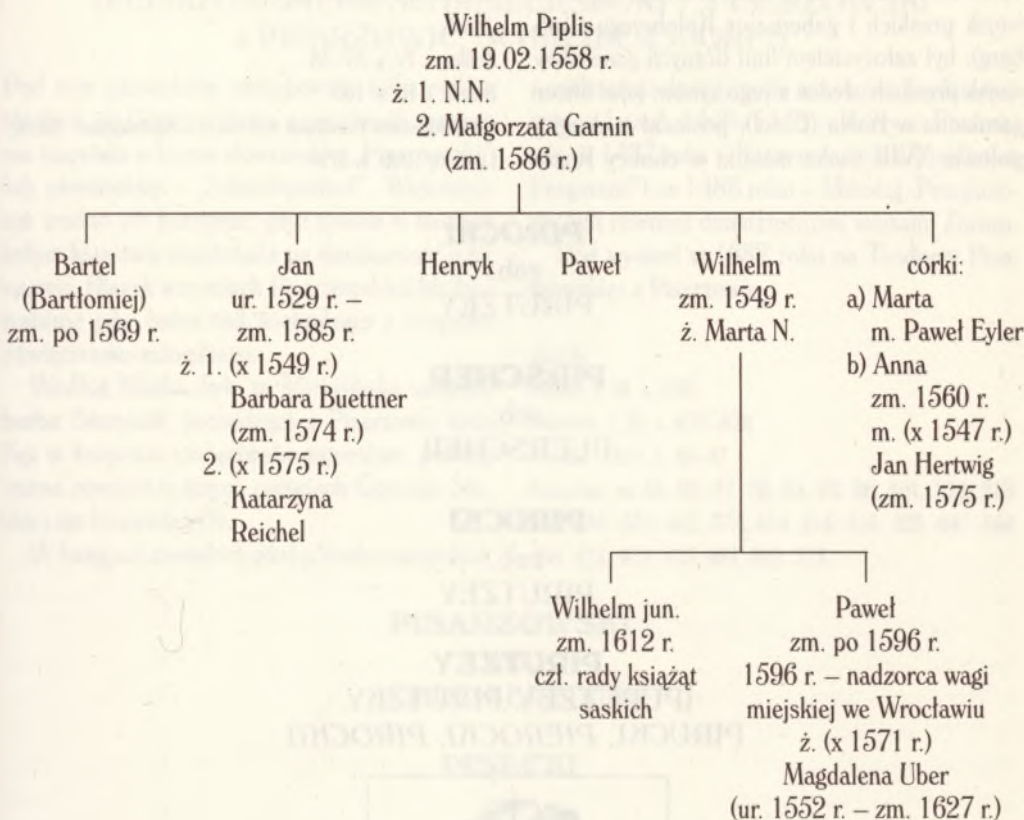
1560 r.) – żonę (x 1547 r.) Jana Hertwiga, oraz Wilhelma.

Najmłodszy – Wilhelm (zm. 1549 r.), żonaty z Martą N., miał dwóch synów: Wilhelma jun. i Pawła. Wilhelm jun. był członkiem rady książąt saskich (zm. 1612 r.), Paweł – w 1596 roku nadzorca wagi miejskiej we Wrocławiu (Breslau), żonaty był (x 1571 r.) z Magdaleną Uber (ur. 1552 r. – zm. 1627 r.).

Źródła:

Schles. Wappenbuch, szp. 101

GENEALOGIA

PIRCH

Stara szlachta zachodniopomorska, znana od XIV wieku, posiadająca majątki w okolicy Szczecina (Stettin) i Słupska (Stolp), gdzie główną ich siedzibą było Nożynko (Klein Nossin).

W XVIII wieku bracia Michał Wawrzyniec (Lorenz) (zm. 12.09.1761 r.) i Dobiesław Mikołaj (zm. 21.04.1768 r.) byli generałami wojsk saskich i polskich.

Franciszek Otto (ur. 26.02.1733 r. – zm. 1813 r.), rycerz Orderu Orła Czarnego, generał wojsk pruskich i gubernator Kołobrzegu (Kolberg), był założycielem linii licznych generałów wojsk pruskich. Jeden z jego synów, jako oficer garnizonu w Koźlu (Cosel), posiadał w drugiej połowie XVIII wieku majątki w okolicy Koźła

(Cosel): Krzanowice (Krzanowitz) i Naczęsławiczki (Klein Nimsdorf).

Źródła:

Zedlitz, t. IV, s. 37–38

Błażek, t. III, s. 100

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 378

PIROCKI

zob.

PIRUTZEY

PIRSCHER

zob.

PUERSCHER

PIRUCKI

zob.

PIRUTZEY

PIRUTZEY

(PURUTZEY, PIRUTZKY,
PIRUCKI, PIEROCKI, PIROCKI)

Ród szlachecki herbu Zabawa, przybyły z Polski w XVI wieku. W Polsce nosili nazwisko Pierocki vel Pirocki, ich siedzibą były Pirocice w Małopolsce.

Na Śląsku siedzibą rodową była Pierusza (Peruschen) koło Wołowa (Wohlau).

W 1594 roku zmarł Zygmunt von Pirutzei, właściciel Pieruszy (Peruschen). Pochowany został w kościele parafialnym w Trzebnicy (Trebnitz).

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 739

Błażek, t. II, s. 89

PISARZOWSKI

(PISARZOWSKI von SCHREIBERSDORF?, PISARZOWSKI
z PISARZOWIC, SCHREIBERSDORF?)

Pod tym nazwiskiem występowało kilka rodów śląskich, na Górnym Śląsku używających zamienne nazwiska w formie słowiańskiej „Pisarzowski” lub niemieckiej – „Schreibersdorf”. Wielokrotnie trudno ich rozróżnić, gdyż prawie w każdym byłym księstwie znajdowała się miejscowość o tej nazwie. Błążek wszystkich Pisarzowskich błędnie traktuje jako jeden ród pochodzący z księstwa oświęcimsko-zatorskiego.

Według Błążka, była to górnośląska szlachta herbu Starykoń, pochodząca z Pisarzowic koło Kęt w księstwie oświęcimsko-zatorskim, później znana również w innych częściach Górnego Śląska i na Morawach (?).

W księgach ziemskich oświęcimsko-zatorskich

przedstawiciele tego rodu występują bardzo często: w latach 1446–1448 – Jerzy z Pisarzowic, w 1457 roku – Katarzyna (żona Józefa von Fragstein?), w 1486 roku – Mikołaj. Przejściowo byli również dziedzicznymi wójtami Zatora.

Ród wymarł w 1882 roku na Teodorze Pisarzowskim z Pisarzowic.

Źródła:

Błążek, t. III, s. 100

Pilnáček, t. III, s. 877–878

Uruski, t. XIV, s. 46–47

Rauscher, nr 53, 68, 77, 78, 85, 92, 98, 101, 212, 218, 230, 234, 333, 342, 374, 414, 416, 418, 425, 441, 444, 464, 472, 473, 475, 487, 512, 513

PISARZOWSKI

zob.

SCHREIBERSDORF

PISECKI

zob.

PIASECKI

PITSCH

W 1737 roku (14.08.) czeskie szlachectwo uzyskał Henryk Józef Pitsch – deputowany księstwa ziębskiego.

Źródła:

Błążek, t. II, s. 89

Doerr, s. 225

PIWECZ

(PIWECZ von HRATSCHEN und KLIMSTEIN,
PIVEC z HRADČAN i KLIMŠTEJNA,
PIWECZ z GRÓDCZAN i JABŁONKI)

Szlachta księstwa opawskiego, znana od końca XIV wieku. Siedzibą rodową były Gródczany (Hradčany, Hratschein) w księstwie opawskim koło Głubczyc (Leobschuetz), a od końca XV wieku Jabłonka (Klimštejn, Klimstein) również koło Głubczyc (Leobschuetz).

Pierwszymi znanymi przedstawicielami tego rodu byli urzędnicy biskupów ołomunieckich, występujący w dokumentach w 1398 roku: Raczek i Tomik Pivec. Synem któregoś z nich był Mikołaj (zm. po 1421 r.) – właściciel Gródczan (Hradčany, Hratschein). Miał dwóch synów: Marka (zm. po 1467 r.) – właściciela Gródczan (Hradčany, Hratschein) i Wernka (zm. przed 1431 r.) – właściciela Bravantia (Brosdorf), żonatego z Katarzyną N.

Marek miał córki: Enedę (zm. po 1494 r.), żonę (x przed 1464 r.) Wańka z Moravicy (Morawitz) i Dorotę (zm. po 1463 r.) – żonę Hynka z Wysockiej (Waissak) koło Głubczyc (Leobschuetz) oraz synów: Jana (zm. po 1497 r.), właściciela Jabłonki (Klimštejn, Klimstein), którą dostał w 1477 roku od księcia Wiktoryna opawskiego; w 1494 roku miał Morawice (Morawitz), które przekazał swojej siostrze Enedzie i Wacława (zm. przed 1496 r.) – właściciela Gródczan (Hradčany, Hratschein).

Jan – syn Marka, miał córkę – Barbarę (zm. po 1498 r.), dwukrotnie zamężną: 1. (x ok. 1492 r.) z Jerzym von Drahotusch z Bohuslavic (Buslawitz), 2. (x ok. 1498 r.) z Janem von Pangau oraz trzech synów: Krzysztofa, Bernarda i Hynczika.

Krzysztof (zm. po 1523 r.) – właściciel Jabłonki (Klimštejn, Klimstein), w 1511 roku kupił od swojej siostry Bohuslavice (Buslawitz), a w 1523 roku sprzedał Jabłonkę (Klimštejn, Klimstein) Henrykowi von Schip z Branic (Branitz) koło Głubczyc (Leobschuetz). Żonaty był z Kunką von Donat.

Bernard (zm. po 1503 r.) – w 1502 roku sprzedał swoją część Gródczan (Hradčany, Hratschein). Żonaty był z Anną, siostrą Jana Bludowskiego.

Najmłodszy z braci – Hynczik, w 1500 roku sprzedał swoją część Gródczan (Hradčany, Hratschein).

W 1554 roku (9.09.) dyplom herbowy otrzymał Jan Piwecz. Nie wiadomo, czy pochodził z tego rodu.

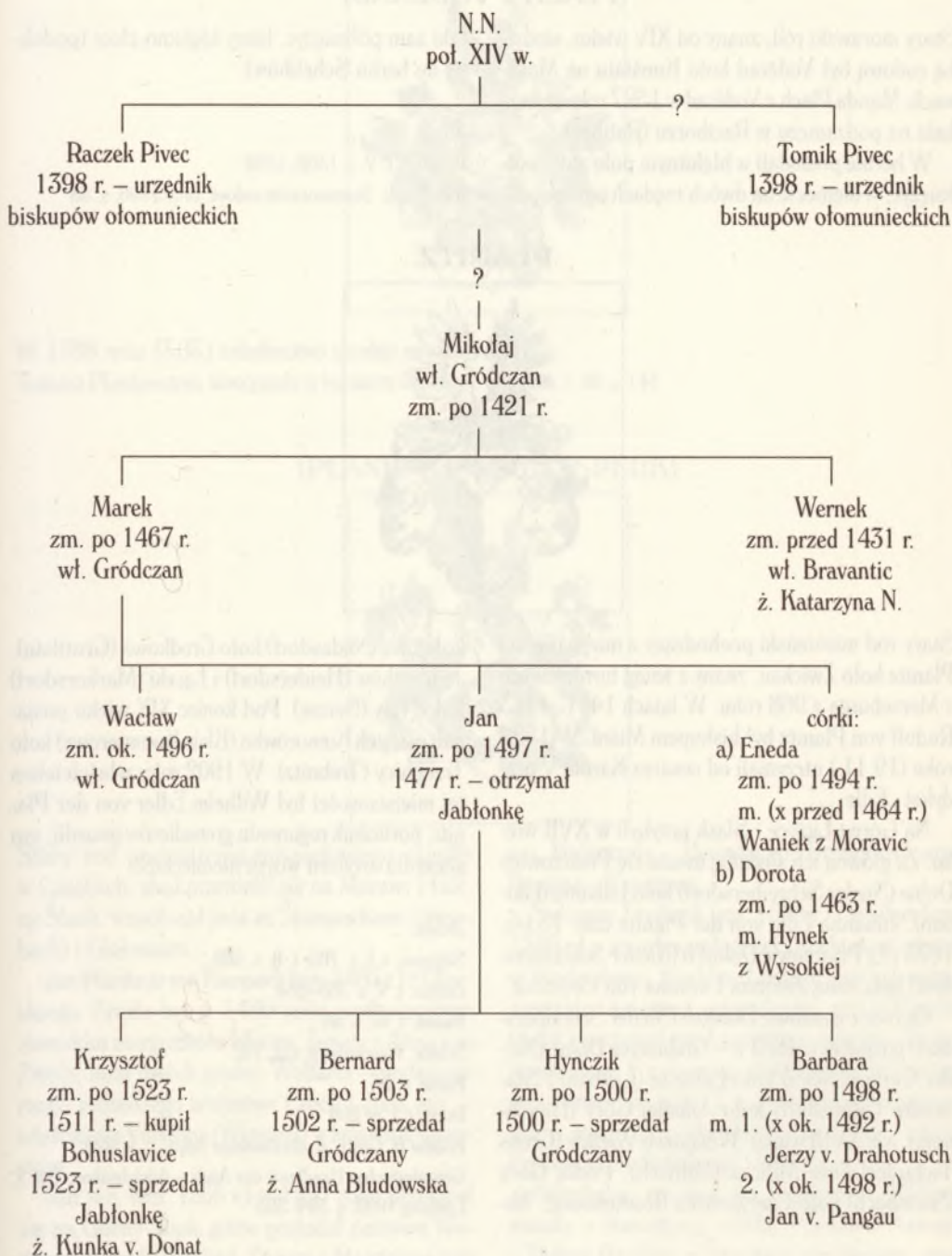
Źródła:

Błażek, t. II, s. 89

Pilnáček, t. I, s. 45–46

Doerr, s. 29

GENEALOGIA

PLACH

(PLACH z VODĚRAD)

Stary morawski ród, znany od XIV wieku, siedzibą rodową był Voděrad koło Kunštátu na Morawach. Manda Plach z Voděrad w 1597 roku mieszkała na podzamczu w Raciborzu (Ratibor).

W herbie posiadali w błękitnym polu złoty półksiężyc, w klejnocie na dwóch rzędach pawich piór

taki sam półksiężyc, labry błękitno-złote (podobny do herbu Schelihów).

Źródła:

Pilnáček, t. V, s. 1368–1369

Pilnáček J., Staromoravští rodové, Brno 1996, s. 58

PLANITZ

Stary ród miśnieński pochodzący z miejscowości Planitz koło Zwickau, znany z ksiąg turniejowych z Merseburga z 968 roku. W latach 1411–1413 Rudolf von Planitz był biskupem Miśni. W 1522 roku (19.11.) otrzymali od cesarza Karola V predykat „Edle...”.

Na Górne Łużyce i Śląsk przybyli w XVII wieku. Za główną ich siedzibę uważa się Pisarzowice Dolne (Nieder Schreibersdorf) koło Lubania (Lauban). Julianna Edle von der Planitz (zm. 15.05. 1675 r.) z Pisarzowic Dolnych (Nieder Schreibersdorf) była żoną Juliusza Ludwika von Uechtritz.

Oprócz Pisarzowic Dolnych (Nieder Schreibersdorf) posiadali w 1631 r. – Grabiszyce Dolne (Nieder Gerlachsheim) koło Lubania (Lauban) i Staniszków (Stonsdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg), a w XVIII wieku: Wziakowo Wielkie (Gross Tschuder) koło Milicza (Militsch), Podłą Górę (Steinbach) koło Czerwieńska (Rothenburg), Mi-

kołajową (Niklasdorf) koło Grodkowa (Grottkau), Jędrzychów (Heidersdorf) i Łączki (Markersdorf) koło Nysy (Neisse). Pod koniec XIX wieku posiadali majątek Komorówko (Klein Kommerowe) koło Trzebnicy (Trebnitz). W 1902 roku właścicielem tej miejscowości był Wilhelm Edler von der Planitz, porucznik regimentu grenadierów gwardii, syn generała artylerii wojsk niemieckich.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 703; t. II, s. 866

Zedlitz, t. V, s. 363–364

Blažek, t. III, s. 36

Schles. Wappenbuch, szp. 102

Krane, s. 85

Dorst, t. I, nr 206

Knothe H, Gesch. d. oberlausitzer Adels..., s. 420

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 394–395

PLANKENSTEIN

W 1588 roku (3.03.) szlachectwo czeskie uzyskał
Tomasz Plankenstein, koncypista w kamerze śląskiej.

Źródła:

Blażek, t. III, s. 144

PLANKNAR
(PLANKNAR von KINSPERK)

Stary ród pochodzenia miśnieńskiego osiadł w Czechach, skąd przenieśli się na Morawy i Górny Śląsk, wspólnego pnia ze Štampachami (Steinbach) i Globenami.

Jan Planknar von Kinsperk (zm. 1485 r.) z Uherskiego Brodu był w 1480 roku podkomorzym ziemskim margrabstwa Moraw. Żonaty z Anną von Zwole, miał dwóch synów: Wolfarta – podkomorzego ziemskiego królestwa Czech i Jana jun. – właściciela Vikštejnu (Wigstein) w księstwie opawskim.

Jan jun. (zm. 1556 r.) w 1537 roku przeniósł się na Górny Śląsk, gdzie posiadał państwo Wodzisław Śląski (Loslau). Żonaty z Magdaleną von Greiseneg, miał czterech synów i cztery córki.

Córki: Anna – była żoną Bartłomieja von Do-

nat, Małgorzata – Henryka von Drahotusch oraz Benigna i Katarzyna.

Synowie: Fryderyk (zm. 1558 r.) i Wolfart (zm. 1548 r.) – zmarli w młodości i pochowani zostali w Wodzisławiu Śląskim (Loslau); Jan był sędzią ziemskim księstwa opawskiego, w 1570 roku (5.05.) otrzymał tytuł czeskiego barona. Żonaty dwukrotnie: 1. z Joanną, córką Karola Bitowskiego – dzieci nie miał, 2. z Magdaleną Komorowską – miał trzy córki: Annę, Katarzynę – żonę Fryderyka Sedlnitzkiego i Barbarę;

Najmłodszy syn Jana jun. – Jerzy (zm. 1598 r.), żonaty z Katarzyną, córką Wacława Nawoya z Dolnej (Dollna) w księstwie strzeleckim, miał córkę – Magdalenę (posthumus).

W drugiej połowie XVI wieku Magdalena (inna)

von Planknar była bohaterką głośnej, trwającej kilka lat wojny i awantury lokalnej, związanej z Mikołajem Brabanskim (zob.). W wojnie pomiędzy mężem Magdaleny, Mikołajem Oderskim, a Mikołajem Brabanskim, stanęła po stronie tego ostatniego przeciwko mężowi. Za jej ujęcie wyznaczono nagrodę w wysokości 500 talarów. Schroniła się wraz z Brabanskim w zamku Vikštejn (Wigstein), gdzie dłuższy czas bronili się przed

sąsiadami i wojskiem cesarskim. W 1599 roku udało im się uciec do Polski, król polski odmówił jej wydania i w 1600 roku cesarz Rudolf II ogłosił infamię, uznając Magdalенę Planknar za „be-zecną i martwą”.

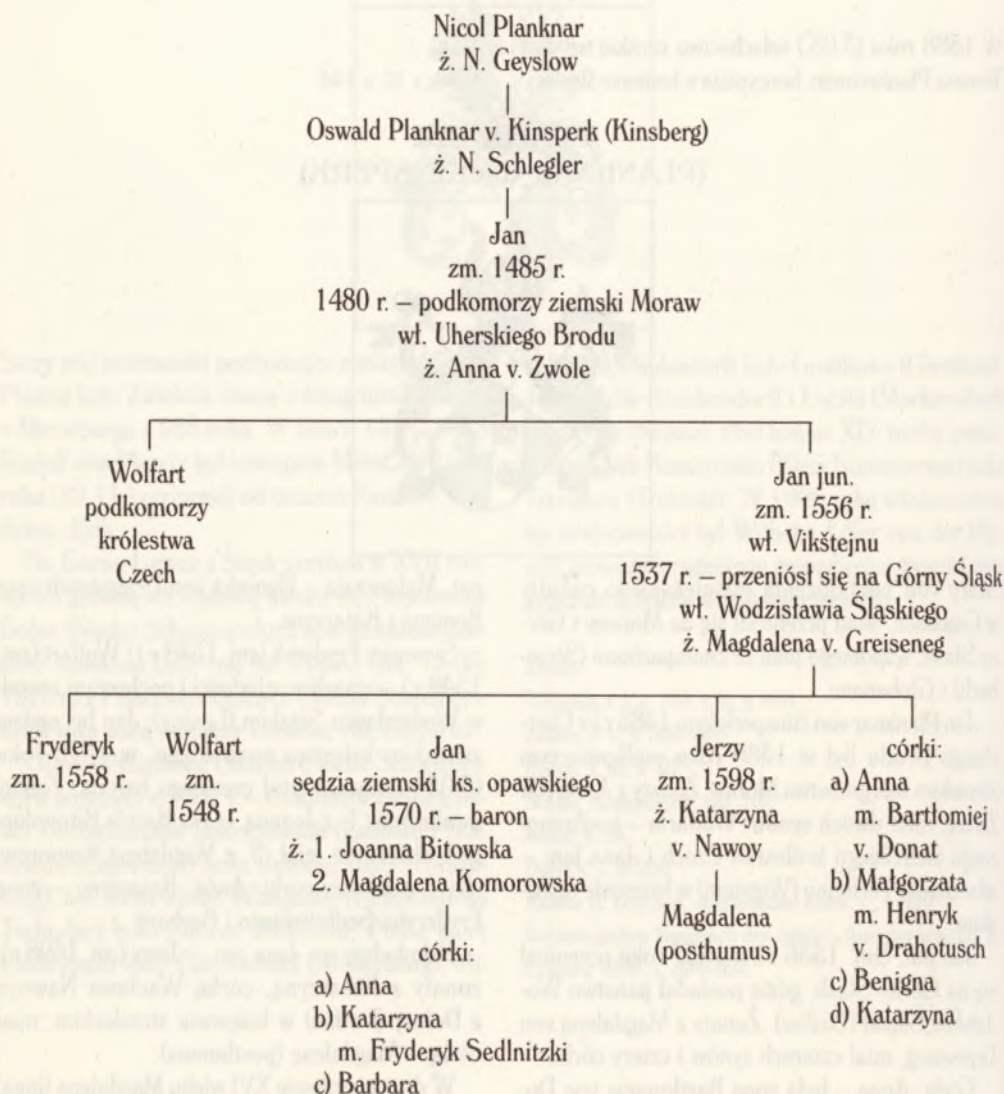
Źródła:

Sinapius, t. I, s. 703–704

Blażek, t. I, s. 81; t. IV, s. 57

Pilnáček, t. I, s. 278

GENEALOGIA

PLASKI

zob.

PLAZA**PLATZ**

(PLATZ und EHRENTHAL)

W 1702 roku (19.01.) został nobilitowany (?),
a w 1706 roku (13.02.) uzyskał potwierdzenie sta-
rego stanu rycerskiego Chrystian Karol von Platz
und Ehrenthal ze Śląska.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 866

Błażek, t. III, s. 36

Doerr, s. 189

PLAW

zob.

DOBSCHUETZ**PLAWETZKI**

(PLAWETZKI von PLAWETZ, HARWAT von PLAWETZKI,
KARWATH von PLAWETZKI, PALOCSAI)

Herb baronowski I

Herb baronowski II

Herb hrabiowski

Ród pochodzenia chorwackiego, początkowo używający nazwiska Karvath lub Harwáth (węgierskie), pod koniec XV wieku osiadł na Węgrzech, a później na Słowacji. Andrzej Harwáth na przełomie XV i XVI wieku był kasztelanem Orawy, a Michał (brat?) – kasztelanem zamku Lietava.

Michał w 1505 roku nabył od Jadwigi księżnej cieszyńskiej, wdowy po Jerzym Zápolyi i jej synów Jana i Jerzego jun. państwo i zamek Plaveč (węgierskie – Palocsai) nad Popradem, stąd przyjęli nazwisko Plavecki, a na Węgrzech – Palocsai. Zmarł przed 1521 rokiem. Żonaty był z Katarzyną von Foglar z Górnego Śląska, miał sześciu synów:

Jana – w latach 1505–1548 proboszcza na Spiszu; Władysława (Laslo), który odziedziczył po ojcu Plaveč, zmarł bezpotomnie w 1557 roku; Jerzego, Jana jun. i Barnabę, którzy zmarli przed 1545 rokiem;

Szósty syn Krzysztof – odziedziczył po bracie Plaveč. Dwukrotnie żonaty, z pierwszą żoną miał syna – Jerzego. Jerzy (ur. ok. 1536 r.) odziedziczył państwo Plaveč oraz nabył Plawnicę, Orlov i Stavinę na Słowacji. W 1589 roku kupił zamek i państwo Dunajec (Niedzicę) na Podhalu. W 1602 roku kupił od Adama Oderskiego połowę państwa Wodzisław Śląski (Loslau) i drugą połowę od spadkobierców Jana Planknara, a także od Fryderyka Sedlnitzkiego z Pszowa (Pschow) majątek Radlin (Radlin). Na Węgrzech w 1612 roku kupił państwo Bodg-Keö, natomiast na Spiszu majątki klasztoru kartuzów w Lechnicach. W 1609 roku otrzymał tytuł węgierskiego barona i należał do największych magnatów węgierskich. Zmarł pomiędzy 22.08.1616 a 2.05.1617 roku, pochowany został w Wodzisławiu Śląskim (Loslau).

Był trzykrotnie żonaty: 1. z Klarą von Budy, 2. z Krystyną von Bockay, 3. z Katarzyną von Wrbną z Bruntálu (Freudenthal). Z pierwszą i drugą żoną miał po jednej córce, z trzeciego małżeństwa miał pięciu synów i dwie córki: Gabriela, Stefana, Andrzeja, Macieja, Franciszka, Helenę i Zuzannę.

Helena była żoną Dietricha Skrbenskiego z Poppelowa (Poppelau) koło Rybnika (Rybnik) i posiadała majątki: Mszanę (Mschanna) i Połomię (Pohlom) koło Rybnika (Rybnik). Zuzanna była żoną (x ok. 1630 r.) Jana Dietricha Peterswaldskiego.

Okolo 1632 roku nastąpił podział majątków pomiędzy braci. Wodzisław Śląski (Loslau) otrzymał Andrzej, zmarły bezpotomnie w 1655 roku. Po nim spadek otrzymał syn nieżyjącego już Stefana – Stefan jun. W 1656 roku Wodzisław Śląski (Loslau) przekazał swojemu stryjowi – Gabrielowi. Okolo 1667 roku Gabriel uzyskał tytuł węgierskiego hrabiego. Po 1656 roku część Wodzisławia Śląskiego (Loslau) sprzedał arcybiskupowi Ostrzyhomia (Esztergom, Gran) György Szelepcsényi. Zmarł w Bratysławie (Pressburg) w 1673 roku. Żonaty z Heleną hr. Apponyi, miał tylko jedną córkę – Annę Marię, żonę Krzysztofa hr. Batthyány.

Stefan jun. (zm. w 1682 lub 1683 r.) żonaty był dwukrotnie – najpierw z Barbarą, a później z Judytą (siostrami?) Korály, miał trzech synów: Stefana, Jerzego i Michała oraz córkę – Annę.

W 1668 roku sprzedano Wodzisław Śląski (Loslau) i przedstawiciele tego rodu więcej już na Górnym Śląsku nie występowali.

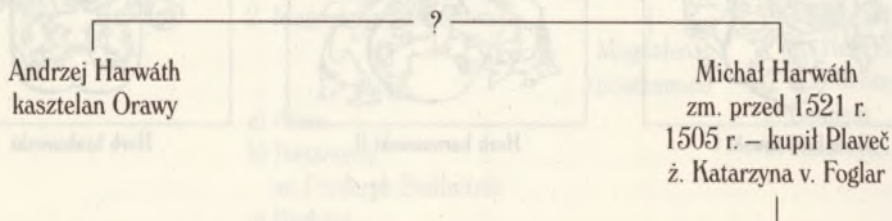
Źródła:

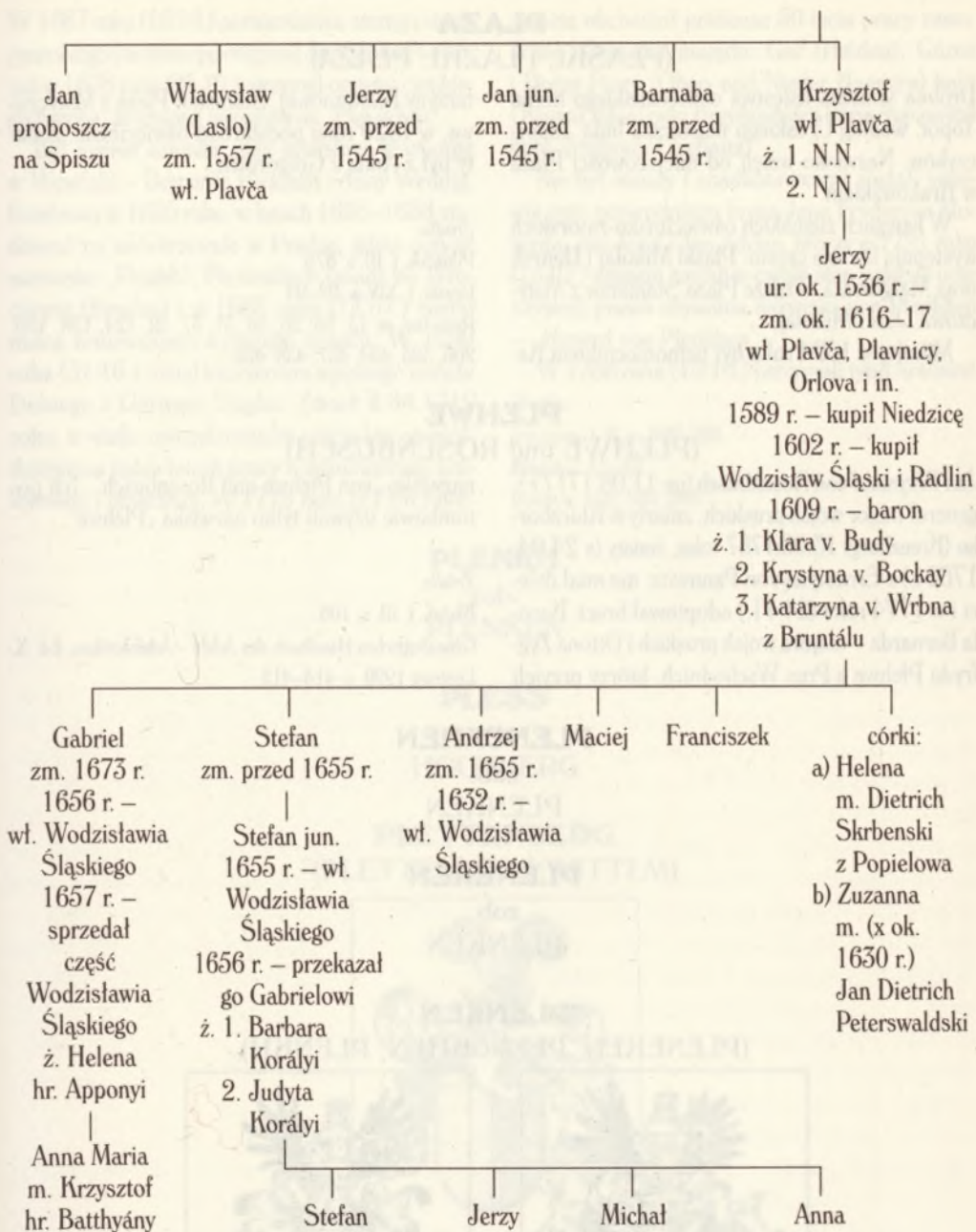
Sinapius, t. I, s. 397–398

Błażek, t. II, s. 89–90

Pilnáček, t. III, s. 879

GENEALOGIA

PLAWETZKI

zob.

KARWATH

PLAZA

(PLASKI, PLAZKI, PŁAZA)

Drobna szlachta księstwa oświęcimskiego herbu Topór, według Uruskiego najstarsza linia Toporczyków. Nazwisko wzięli od miejscowości Plaza w Krakowskiem.

W księgach ziemskich oświęcimsko-zatorskich występują bardzo często: Plaski Mikołaj i Henryk oraz Małgorzata, a także Plaza Stanisław z Mstyczowa, Jan i Mikołaj.

Mikołaj w 1524 roku był pełnomocnikiem Ka-

tarzyny Radwanowej. Stanisław Plaza z Mstyczowa, w 1529 roku podstarości oświęcimski, żonaty był z Anną z Gregorowic.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 878

Uruski, t. XIV, s. 92–93

Rauscher, nr 13, 25, 26, 30, 31, 37, 39, 124, 138, 139, 206, 393, 434, 437, 438, 439

PLEHWE

(PLEHWE und ROSENBUSCH)

Jan Krzysztof von Rosenbusch (ur. 11.08.1717 r.), generał-major wojsk pruskich, zmarły w Kluczborku (Kreuzburg) 13.08.1787 roku, żonaty (x 24.04.1762 r.) z Ernestyną von Pannwitz, nie miał dzieci i w 1774 roku (24.11.) adoptował braci: Karola Bernarda – majora wojsk pruskich i Ottona Zygryda Plehwe z Prus Wschodnich, którzy przyjęli

nazwisko „von Plehwe und Rosenbusch”. Ich potomkowie używali tylko nazwiska „Plehwe”.

Źródła:

Błażek, t. III, s. 106

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 414–415

PLENCKHEN

zob.

PLENKEN

PLENEKEN

zob.

PLENKEN

PLENKEN

(PLENEKEN, PLENCKHEN, PLENKH)

Herb rycerski

Herb baronowski

W 1667 roku (16.10.) potwierdzenie starego stanu rycerskiego (nobilitacja) otrzymał Jan Adrian Plenkh, zaś w 1678 roku (25.10.) otrzymał on tytuł czeskiego barona, ze zmianą nazwiska na „Plenckhen”.

Był synem członka rady miejskiej Warburga w Westfalii – Bernarda Pleginga i Anny Weddig. Urodzony w 1635 roku, w latach 1655–1658 studiował na uniwersytecie w Pradze, gdzie przyjął nazwisko „Plenkh”. Po studiach osiadł we Wrocławiu (Breslau) i w 1668 roku (17.07.) został radcą królewskiego wyższego urzędu. W 1699 roku (31.10.) został kanclerzem wyższego urzędu Dolnego i Górnego Śląska. Zmarł 8.04.1719 roku, w wieku osiemdziesięciu pięciu lat, po pięćdziesięciu jeden latach pracy w administracji królewskiej i cesarskiej. W 1718 roku (17.06.) uro-

czyście obchodził jubileusz 50-lecia pracy zawodowej. Posiadał majątki: Gać (Heidau), Górne i Dolne Psary (Ober- und Nieder Huenern) koło Oławy (Ohlau) oraz Krzyżanowice (Kryszanowitz) koło Trzebnicy (Trebnitz).

Nie był żonaty i spadkobiercami zostali synowie jego przyrodniego brata Jana Fryderyka Ho-verda: Jan Józef i Jan Adrian, którzy w 1721 roku (13.07.) wpisani zostali w czeski stan rycerski oraz uzyskali prawo używania nazwiska von Plenckhen – „Ho-verd von Plenckhen”.

W 1786 roku (15.10.) otrzymali tytuł hrabiów.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 398–399

Błażek, t. I, s. 81

Doerr, s. 152, 163, 205

PLENKH

zob.

PLENKEN

PLESS

zob.

HOCHBERG

PLETTENBERG

(PLETTENBERG-WITTEM)

Herb hrabiowski

Stary ród rycerski znany od XIII wieku, pochodzący z miasteczka Plettenberg w Westfalii, podzielony na liczne linie, które otrzymywały tytuły baronów i hrabiów, znani z terenu całych Niemiec oraz z krajów nadbałtyckich. W XVI wieku Wal-

ter von Plettenberg był wielkim mistrzem Zakonu Niemieckiego i w 1527 roku otrzymał od cesarza Karola V „ad personam” tytuł księcia Rzeszy. Od końca XVII wieku dzielili się na dwie główne linie:

1. linia starsza – z której Jobst Henryk von Plettenberg w 1698 roku (21.06.) otrzymał tytuł barona Rzeszy, a w 1701 roku (2.01.) brandenburskie potwierdzenie tytułu.

W XVIII wieku linia ta podzieliła się na dwie podlinie: a) *podlinia Bodelschwingh-Plettenberg* – w 1909 roku (9.08.) otrzymała tytuł hrabiów pruskich – zmarła w 1911 roku; b) *podlinia Plettenberg-Herren* – tytuł hrabiów pruskich otrzymała w 1913 roku (16.06.). Obie podlinie nie posiadały na Śląsku majątków.

2. linia młodsza z *Lehnhausen* – w 1689 roku (20.07.) otrzymał tytuł barona Rzeszy Jan Adolf von Plettenberg, właściciel Lehnhausen w Westfalii. Majątek ten w 1695 roku przekształcił w fideikomis. Jego dwaj synowie: Ferdynand Adolf i Fryderyk Bernard Wilhelm w 1724 roku (8.12.) otrzymali tytuły hrabiów Rzeszy (Reichsgraf). Byli oni założycielami dwóch podlinii: Ferdynand Adolf – z *Nordkirch*, a Fryderyk Bernard Wilhelm (ur. 1695 r. – zm. 1730 r.) – z *Hoverstadt*.

Ferdynand Adolf (ur. 27.07.1690 r.) otrzymał od swojego stryja – Fryderyka Chrystiana bar. von Plettenberg (zm. 1706 r.), arcybiskupa Muenster, majorat Nordkirch, a w 1722 roku kupił państwo Eiss i hrabstwo Wittem, którą to nazwę dołączył do swojego nazwiska: „von Plettenberg-Wittem”. Był ministrem rządu westfalskiego i posłem w Watykanie. W 1735 roku kupił za 50 tysięcy guldenów państwo Koźle (Cosel) na Górnym Śląsku. W skład państwa oprócz Koźla (Cosel) wchodziły majątki: Mechnica (Mechnitz), Kamionka (Kamionka), Poborszów (Poborschau), Pokrzywnica (Nesselwitz), Cisowa (Czissowa), Łąki Kozielskie (Lenkau), Dębowa (Dembowa), Większyce (Wieg-schuetz), Kłodnica (Klodnitz) i Reńska Wieś (Reinschdorf). Zmarł w Wiedniu (Wien) 18.03. 1737 roku w wieku 47 lat. Żonaty był (x 1712 r.) z Bernardyną Aleksandrą bar. von Westerholt z Lembeck (ur. 16.04.1695 r.).

Majątek odziedziczył jego jedyny syn – Franciszek Serafin Józef Maria (ur. 19.03.1714 r. –

zm. 20.04.1779 r.). Przebywał on stale w Wittem, a państwem kozielskim kierowali zarządcy. Żonaty (x 26.10.1737 r.) z Alojzą (ur. 13.06.1718 r. – zm. 27.03.1796 r.), córką księcia Franciszka Antoniego von Lamberg, miał siedmioro dzieci, w tym trzech synów i cztery córki.

Córki to: Alojza (ur. 1740 r.) – zakonnica w klasztorze urszulanek w Wiedniu (Wien), Bernardyna (ur. 7.03.1743 r. – zm. 29.12.1779 r.) – żona Dominika Andrzeja księcia von Kaunitz-Rietberg-Questenberg, Maria (ur. 1750 r.) – zakonnica w klasztorze salezjanek w Wiedniu (Wien) i Maria Anna (ur. 2.08.1756 r.) – zakonnica w klasztorze w Nottein w Westfalii.

Synowie: Franciszek Józef Antoni (ur. 5.11. 1738 r. – zm. 30.05.1766 r.) – żonaty (x 1764 r.) z Zofią bar. von Drost, nie miał dzieci; Fryderyk (ur. 24.12.1746 r. – zm. 1796 r.) – był kanonikiem w Muenster i Paderborn, proboszczem w Vechte.

Średni syn – Klemens August (ur. 23.12.1742 r. – zm. 26.03.1771 r.) przejął w 1766 roku państwo kozielskie. Żonaty z Marią Anną bar. von Galen z Dinklage, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za N. bar. von Kettler z Haarkotten, miał syna – Maksymiliana Fryderyka (ur. 20.01. 1771 r. – zm. 2.09.1813 r.), żonatego (x 20.01. 1801 r.) z Marią Józefą hr. von Gallenberg (ur. 10.05.1784 r.). Maksymilian Fryderyk miał córkę – Marię (ur. 22.03.1809 r. – zm. 22.07.1861 r.), żonę (x 16.02.1833 r.) Mikołaja hr. von Esterhazy.

Źródła:

Zedlitz, t. V, s. 365–366

Błażek, t. II, s. 91

Genealog. Handbuch, s. 320–321

Weltzel A., Geschichte der Stadt, Herrschaft und Festung Cosel..., s. 254–304

Alexander, Die letzten Lehnsherren von Cosel 1735 bis 1800, (w:) Der Oberschlesier, Jg 12:1935, H. 12, s. 681–684

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 421–424

GENEALOGIA

Linia Plettenberg-Wittem

Jan Adolf v. Plettenberg
wł. Lehnhausen

Ferdynand Adolf
ur. 27.07.1690 r. – zm. Wiedeń 18.03.1737 r.
wł. Nordkirch

1722 r. – kupił Eiss i Wittem
von Plettenberg-Wittem

1735 r. – kupił Koźle

ż. (x 1712 r.) Bernardyna

Aleksandra bar. v. Westerholt z Lembeck
(ur. 16.04.1695 r.)

Franciszek Serafin

Józef Maria

ur. 19.03.1714 r. – zm. 20.04.1779 r.

tajny radca dworu cesarskiego

dziedziczny marszałek opactwa Muenster wł. Koźla

ż. (x 26.10.1737 r.) Alojza hr. v. Lamberg

(ur. 13.06.1718 r. – zm. 27.03.1796 r.)

Fryderyk Bernard Wilhelm
ur. 1695 r. – zm. 1730 r.

linia Hoverstadt

Franciszek Józef
Antoni
ur. 5.11.1738 r. –
zm. 30.05.1766 r.
ż. (x 1764 r.) Zofia
bar. v. Drost

Fryderyk
ur. 24.12.
1746 r. –
zm. 1796 r.
kanonik
w Muenster
i Paderborn,
proboszcz
w Vechte

Klemens August
ur. 23.12.1742 r. – zm. 26.03.1771 r.
1766 r. – wł. Koźla
ż. Maria Anna
bar. v. Galen z Dinklage

Maksymilian Fryderyk
ur. 20.01.1771 r. – zm. 2.09.1813 r.
do 1800 r. – wł. Koźla
ż. (x 20.01.1801 r.)

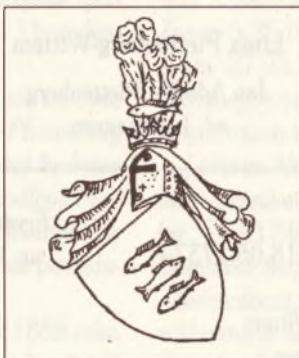
Maria Józefa
hr. v. Gallenberg
(ur. 10.05.1784 r.)

Maria
ur. 22.03.1809 r. – zm. 22.07.1861 r.
m. (x 16.02.1833 r.)
Mikołaj hr. v. Esterhazy

córki:

- a) Alojza
ur. 1740 r.
urszulanka w Wiedniu
- b) Bernardyna
ur. 7.03.1743 r. –
zm. 29.12.1779 r.
m. Dominik Andrzej
ks. v. Kaunitz-
-Rietberg-Questenberg
- c) Maria
ur. 1750 r.
salezjanka w Wiedniu
- d) Maria Anna
ur. 2.08.1756 r.
zakonnica w Nottein

PLOETZ

Stary zachodniopomorski ród, znany od XIII wieku. Posiadali liczne majątki w okolicy Kamienia Pomorskiego (Cammin) i na Wolinie (Wollin), m.in.: Stuchowo (Stuchow), Miodowice (Medewitz), Starzę (Staarz) i Sierosław (Zirzlaff). Historycznym protoplastą rodu był Hermannus de Plocek, występujący w 1271 roku w dokumentach księcia Rugii Wisława II.

Żona N. von Ploetz – Szarlotta von Seydlitz w 1885 roku (8.12.) nabyła od Jana Fryderyka

Ludwika Ottomara von Seydlitz majątek Struża Dolna (Nieder Struse) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

Źródła:

Zedlitz, t. IV, s. 40

Schles. Wappenbuch, szp. 102

Krane, s. 87

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X

Limburg 1999, s. 428

PLOTIC

zob.

PLOTITSCH

PLOTITSCH

(PLOTIC)

Drobna szlachta z księstwa głogowskiego, wymieniana tylko przez Pilnáček. Przy dokumencie z 1433 roku (3.11.) zachowała się pieczęć Fryderyka von Plotitsch.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 880

PLUSCHNITZKI

Nazwisko zastępcze używane zamiennie z rodzimym przez stary górnośląski ród Kiczaków herbu Kietlicz I (Kiczka) z Płużnicy (Pluschnitz) koło Toszka (Tost), znany od XIV wieku. Nazwisko

Pluznick, pisane w różnej formie: Pluschnitski, Pluzenski itp., występuje w dokumentach w XVI wieku: w latach 1501–1520 – Adam Pluschnitzki, w latach 1520–1539 jego brat – Piotr Pluznicki.

zob.
KICZKA

PLAZA

zob.
PLAZA

PŁUŻNICKI

zob.
KICZKA

POBOROW

zob.
WOYKOWSKI

POBSCHUETZ

zob.
POPSCHUETZ

POČENIC

zob.
ŽELECKY

POCHER

zob.
PUCHER

POCHNER

(POCHNAR)

Ród austriacki herbu Kotwicz pochodzący z jednego pnia z Kottwitzami.

Według legendy rodowej z Pochnerów wydzielił się górnośląski ród Strzelów, których założycielem miał być Piotr Pochner zwany Strzełą. W klejnocie herbu austriackich Pochnerów umieszczono pół kamienia młyńskiego, Strzelowie zaś mieli strusie pióra. W publikowanym przez Błaż-

ka herbie w klejnocie znajduje się, podobnie jak w polskim herbie Kotwicz, ręka z mieczem.

W XV wieku posiadali na Górnym Śląsku Łambinowice (Lamsdorf) w księstwie niemodlińskim.

Źródła:

Błażek, t. III, s. 101

Wappensagen..., s. 84-85

POCK

zob.

PACK

POCZENIC

zob.

ŻELECKY

PODCZASZY

Drobna szlachta wywodząca się z kuźników, pochodząca z księstwa siewierskiego. Pilnáček błędnie uważa, że protoplasta rodu musiał pełnić funkcję dworską podczaszego i stąd wzięło się to nazwisko. Faktycznie byli kuźnikami, pochodzącymi z Cisówki w księstwie siewierskim, nazywali się początkowo „Podczacha” i uważani byli za chłopów. Stanisław w 1523 roku kupił Chruszczobród w księstwie siewierskim. Miał dwóch synów: Jan odziedziczył po ojcu majątek, zaś Sebastian był

proboszczem w Ogrodzieńcu i Chruszczobrodzie. Według Pilnáčka, występowali również na Górnym Śląsku, gdzie N. Podczaszy sen. miał córki: Wirginię – żonę Mikołaja Czarnetskiego i Katarzynę – żonę Jana Szymanowskiego z Szymanowa.

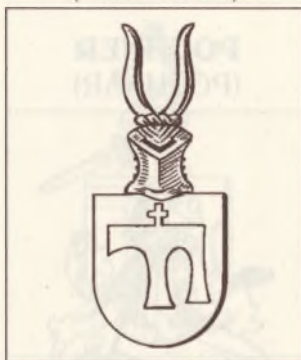
Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 929

Siewierz – Czeladź – Koziegłowy. Studia i materiały z dziejów Siewierza i księstwa siewierskiego, Katowice 1994, s. 170, 210, 220, 239, 241, 243, 600

PODGOLA

(PODHOLA)

Drobna szlachta ziemi bytomskiej, później znana też z księstwa cieszyńskiego i na Morawach. Według Długosza, byli wspólnego pnia z Czaczkami:

„de domo Czaczka” (Tschetschke). Ich herb można uznać za uszczerbiony herb Radwan.

Micolay Podgollo z Grossendorf (Wielowieś?)

kupił wójtostwo w Bytomiu (Beuthen), występuje w dokumentach księcia Konrada oleśnicko-kozielskiego. W 1456 roku w dokumentach księcia Wacława cieszyńskiego notowany jest Micolay Podgels (inny?), właściciel Żygłina (Gross Zyglin) koło Bytomia (Beuthen).

Mikołaj (zm. przed 1466 r.) był żonaty z Beatą, siostrą Stanisława Rudskiego z Rudz, która w 1466 roku jako wdowa występuje w dokumentach razem z dziećmi: Mikołajem jun. i Barbarą. W 1472 roku sprzedała połowę wójtostwa Bytomia (Beuthen). Występuje ona jeszcze w dokumentach z 1483 roku (Beata Podgółowa de Ruda, Beata Podkółowa de Ruda, Podgelin von Rendin – Rędzin k. Olesna?) i w 1485 roku – Beatrix Podgółowa z Rudy, właścicielka połowy wójtostwa

w Bytomiu (Beuthen) z synem Janem (?) z Kamienia (Kamin) i córką Barbarą z Wielowśi (Langendorf), żoną Macieja sen. z Bielszowic (Bielschowitz) koło Bytomia (Beuthen). Według Pilnáčka, Maciej sen. był mężem (drugim) Beaty, a nie Barbary. W latach 1472–1481 miała posiadać majątek Brzozowice (Brzezowitz) koło Bytomia (Beuthen).

W późniejszych wiekach nazwisko to nie występuje.

Na Morawach w 1526 roku występuje Piotr Podhoły i Filip Podhoła.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 882

C.D.S., t. VI, nr 67, 110, 116, 123, 218, 238, 277, 286, 352, 353, 354, 355, 356, 366, 367

PODIEBRAD

(KUNSTADT, herzog von MUENSTERBERG-OELS,
książęta ZIEBICKO-OLEŚNICCY)

Herb rodowy I

Herb rodowy II

Herb rodowy III

Herb rodowy IV

Herb książęcy I

Herb księcia II

Herb księcia III

Herb księcia IV

Stary ród czeski znany od początków XIII wieku: Gerhard z Obrzan miał czterech synów, znanych z 1255 roku: Boczka, Smila, Kuna i Mikołaja. Kuno zbudował zamek i założył miasto nazwane od jego imienia – Kunstadt. Ród ten podzielił się w XIV wieku na trzy linie: *Kunstadt*, *Podiebrad* i *Drnovsky*.

Pod koniec XIV wieku Boczek – właściciel Kunstadtu, posiadał również Podiebrad i zamieniał używał nazwiska „Podiebrad”. Kunstadt odziedziczył w początkach XV wieku jego syn – Wiktoryn i syn Wiktoryna – Boczek (Hynek), sędzia ziemski Moraw. Ten ostatni był ojcem Jerzego z Podiebradu, namiestnika i od 1458 roku – króla Czech. Na Śląsku posiadał hrabstwo kłodzkie oraz księstwa ziebickie i opawskie.

Jerzy z Podiebradu (ur. 23.04.1420 r. – zm. 22.03.1471 r.) był dwukrotnie żonaty: 1. (x ok. 1440 r.) z Kunegundą von Sternberg, 2. (x ok. 1450 r.) z Joanną z Rozmitalu. Miał siedmiu synów i cztery córki. Dwaj najstarsi synowie z pierwszego małżeństwa: Boczek i Wiktoryn, otrzymali w 1459 roku (5.08.) tytuły książąt Rzeszy (Reichsfuerst), zaś w 1462 roku (7.12.) ten sam tytuł otrzymali dwaj synowie z drugiego małżeństwa: Henryk I i Henryk II.

Wiktoryn (ur. 29.05.1443 r. – zm. 30.08.1471 r.) został przejęciowo księciem opawskim. Żonaty trzykrotnie: 1. (x przed 1459 r.) z Małgorzatą z Pirkštejnu, 2. (x przed 1474 r.) z Zofią księżną cieszyńską, 3. (x ok. 1480 r.) z Małgorzatą Paleolog, miał dwóch synów: Bartłomieja (zm. 4.04.1515 r.) i Wawrzyńca (ur. ok. 1475 r. – zm. 1503 r.).

Henryk I sen. (ur. 15.05.1448 r. – zm. 24.06.1498 r.) został w 1465 roku (16.12.) księciem ziebickim i oleśnickim. Żonaty (x 1467 r.) z Urszulą młgrb. brandenburską, miał pięciu synów i trzy córki.

Najstarszy – Albrecht (ur. 2.08.1468 r. – zm. 12.07.1511 r.), żonaty (x 1487 r.) z Salomeą księżną żagańską, był właścicielem (wspólnie z matką i braćmi) hrabstwa kłodzkiego, które sprzedał w 1500 roku (3.05.) Ulrykowi hr. von Hardeck.

Drugi z synów – Jerzy (ur. 2.10.1470 r. – zm. 10.11.1502 r.), po śmierci ojca odziedziczył księstwo oleśnickie. Żonaty (x 1488 r.) z Jadwigą księżną żagańską, miał syna – Henryka (ur. 30.04.1490 r.), który zmarł wkrótce po urodzeniu. Księstwo oleśnickie odziedziczył młodszy brat Jerzego – Karol I (ur. 4.05.1476 r. – zm. 21.05.1536 r.), również żonaty (x 1488 r.) z Anną księżną żagańską. Od 1519 roku był landwójtem Górnych Łużyc, w 1523 roku – namiestnikiem Czech, w 1524 roku – starostą Dolnego Śląska i od 1528 roku – starostą Górnego Śląska. Miał liczne potomstwo, z którego Henryk II (ur. 29.03.1507 r. – zm. 2.08.1548 r.), książę oleśnicki, faktycznie był księciem Bierutowa (Bernstadt), a w Oleśnicy (Oels) rezydował jego młodszy brat – Jan.

Jan (ur. 4.11.1509 r. – zm. 28.02.1565 r.) był żonaty dwukrotnie: 1. (x 1536 r.) z Katarzyną (Krystyną), córką kanclerza wielkiego koronnego i kasztelana krakowskiego Krzysztofa Szydłowieckiego herbu Odrowąż, 2. (x 1561 r.) z Małgorzatą księżną Brunzswiku. Tylko z pierwszą żoną miał syna

– Karola Krzysztofa (ur. 22.05.1545 r. – zm. 17.03.1569 r.), prawdopodobnie chorego, zmarłego w wieku 24 lat, który przed śmiercią sprzedał swoją część księstwa oleśnickiego (w 1568 r.) stryjecznym braciom – Henrykowi III i Karolowi II, a księstwo ziebickie sprzedał cesarzowi Maksymilianowi II, z prawem zachowania przez książąt oleśnickich tytułu książąt ziebickich.

Starszy brat Jana – wspomniany Henryk II (ur. 29.03.1507 r. – zm. 2.08.1548 r.), żonaty dwukrotnie: 1. (x 1529 r.) z Małgorzatą von Gernstein, 2. (x 1538 r.) z Małgorzatą księżną meklemburską, miał sześcioro dzieci, w tym dwóch synów: Henryka III i Karola II, którzy dożyli wieku dojrzałego. Po odstąpieniu im swojej części przez Karola Krzysztofa, stali się jedynymi właścicielami księstwa oleśnickiego.

Henryk III (ur. 29.04.1542 r. – 10.04.1587 r.), książę bierutowski, zmarł bezzennie, jego brat – Karol II (ur. 15.04.1545 r. – zm. 28.01.1617 r.) został księciem całego księstwa oleśnickiego. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1570 r.) z Katarzyną Berka von Duba und Lippa (ur. 24.04.1553 r.), która wniosła mu w wianie państwo Šternberk (Sternberg), 2. (x 1585 r.) z Elżbietą Magdaleną księżną brzeską, z którą miał dziesięcioro dzieci – większość z nich zmarła w dzieciństwie i młodości. Jedynie dwie córki: Elżbieta Magdalena (ur. 23.03.1599 r. – zm. 4.11.1631 r.) była żoną (x 1624 r.) księcia Jerzego Rudolfa legnickiego i Zofia Katarzyna (ur. 2.11.1601 r. – zm. 21.03.

1659 r.) – żoną (x 1638 r.) księcia Jerzego III brzeskiego oraz dwóch synów: Henryk Waclaw i Karol Fryderyk. – dożyli wieku dojrzałego.

Henryk Waclaw (ur. 7.10.1592 r. – zm. 21.08.1639 r.) otrzymał księstwo bierutowskie. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 7.11.1617 r.) z Anną Magdaleną księżną bawarską, 2. (x 26.08.1636 r.) z Anną Urszulą (zm. 1.01.1658 r.), córką Albrechta von Reibnitz ze Stradomi Dolnej (Nieder Stradam) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg). Drugie małżeństwo początkowo było morganatyczne, zawarte w tajemnicy w Zbytowej (Vielguth) koło Oleśnicy (Oels). Bardzo szybko jednak zostało uznane (16.01.1637 r.) przez cesarza Ferdynanda III, a Anna Urszula otrzymała „ad personam” tytuł księżnej Bierutowa (Bernstadt). Dzieci Henryka Waclawa zmarły po urodzeniu.

Karol Fryderyk (ur. 18.10.1593 r. – zm. 31.05.1647 r.), początkowo otrzymał księstwo oleśnickie, a po śmierci brata również księstwo bierutowskie. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1618 r.) z Anną Zofią księżną saską, 2. (x 1642 r.) z Zofią Magdaleną księżną brzeską, miał jedynie córkę – Elżbietę Marię (ur. 11.05.1625 r. – zm. 17.03.1686 r.), żonę (x 1.05.1647 r.) Sylwiusza Nimroda księcia von Wuerttemberg. Księstwo oleśnicko-bierutowskie przeszło jako wiano w ręce książąt von Wuerttemberg.

Źródła:

Błażek, t. III, s. 92

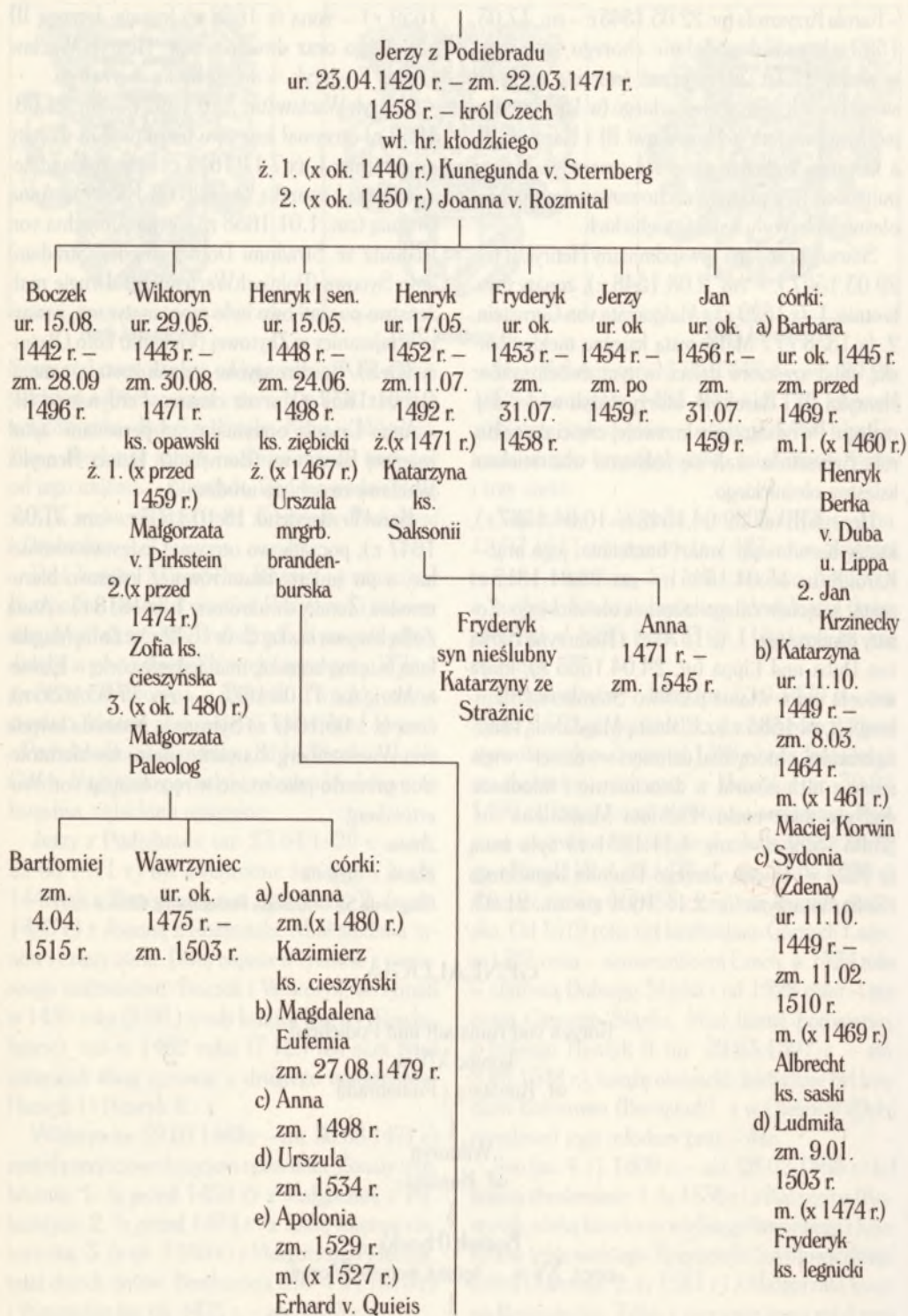
Głogowski S., Genealogia Podiebradów, Gliwice 1997

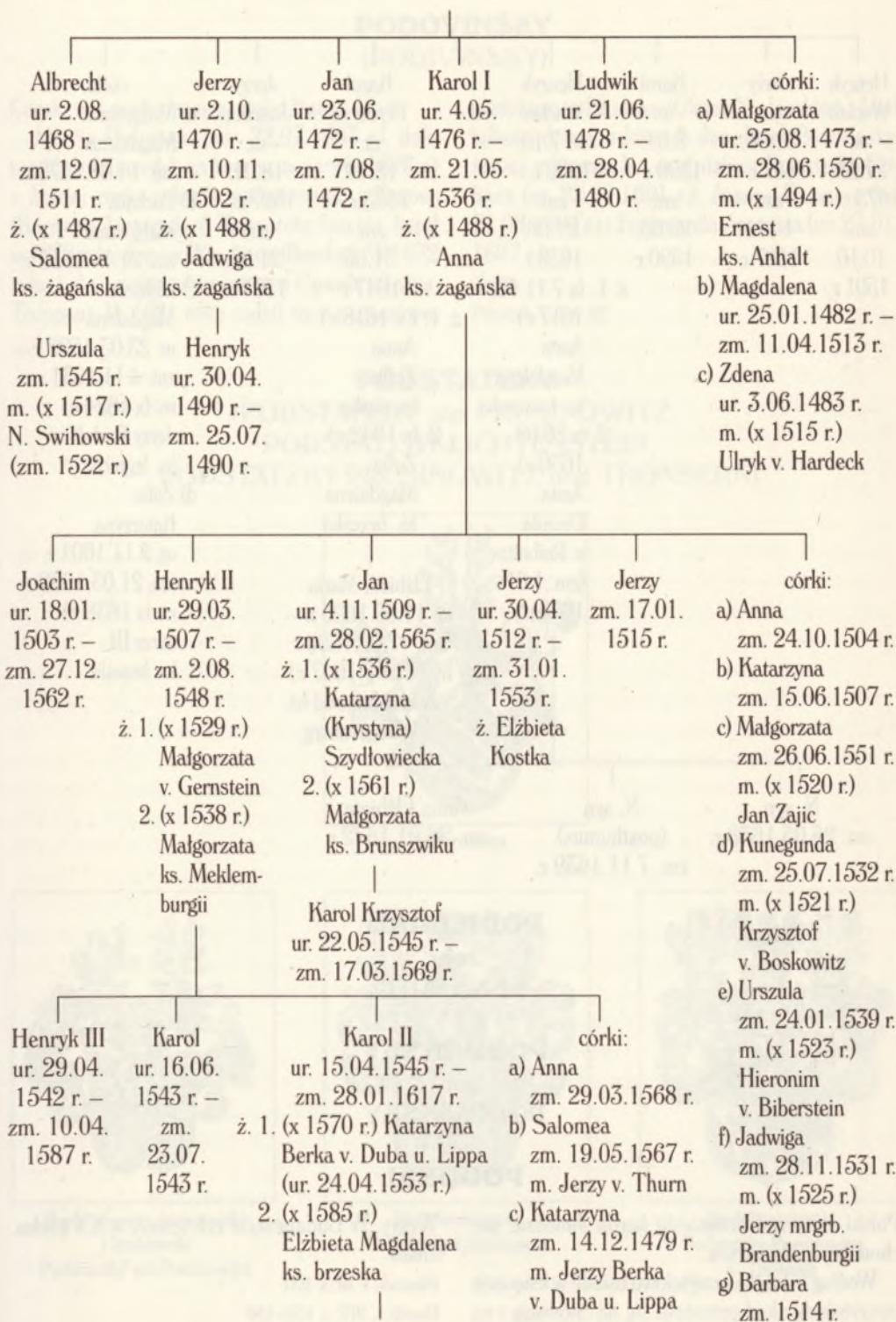
GENEALOGIA

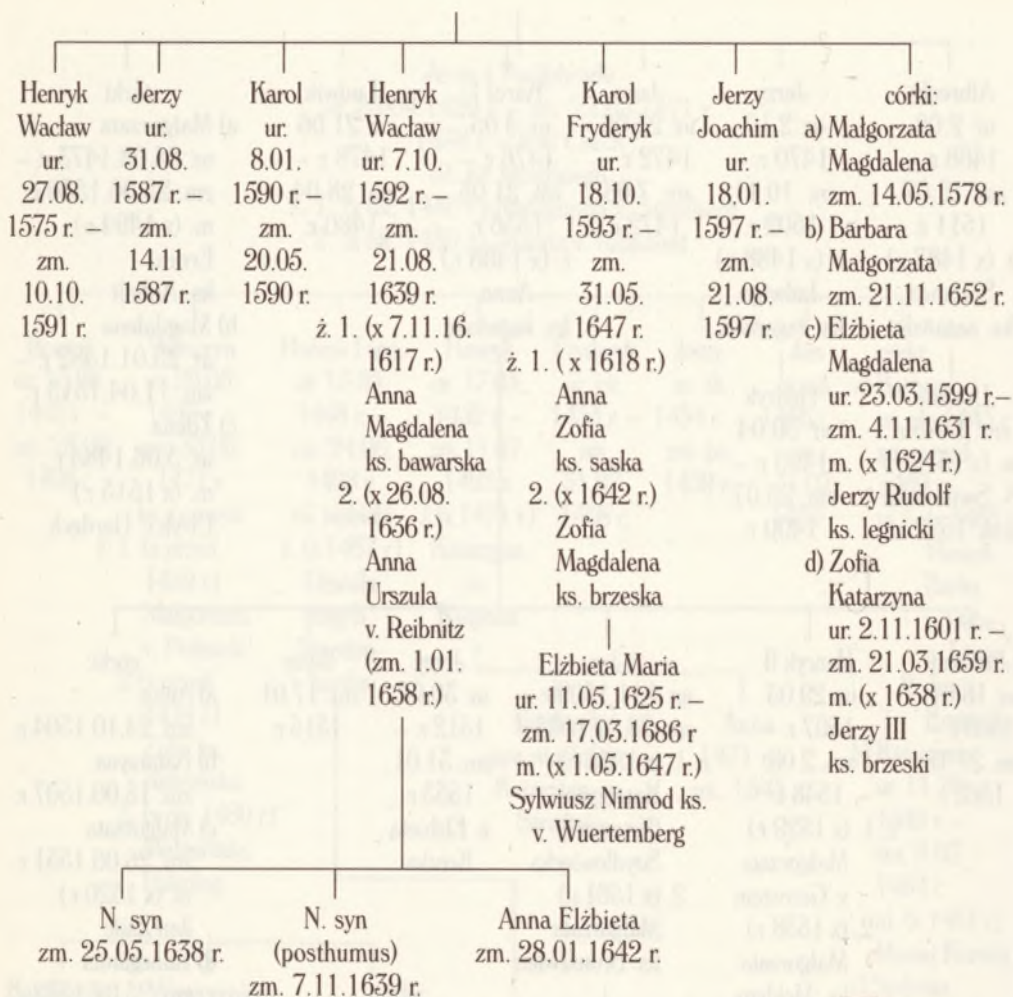
Boczek von Kunstadt und Podiebrad
koniec XIV w.
wł. Kunštatu i Podiebradu

|
Wiktoryn
wł. Kunštatu

|
Boczek (Hynek)
pocz. XV w. – sędzia ziemski Moraw

PODIEBRAD

zob.

KUNSTADT

PODIVINSKY

zob.

PODOVINSKY

PODOSKI

Polski stary ród senatorski herbu Junosza, pochodzący z Mazowsza.

Według Pilnáčka przejściowo osiedli w księstwie cieszyńskim, skąd przenieśli się na Słowację i na

Węgry. W Budapeszcie żyli jeszcze w XX wieku.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 937

Uruski, t. XIV, s. 151–156

PODOVINSKY (PODIVINSKY)

Czeski ród pochodzący z okolic Kutnej Hory.

Marcin Podivinski (zm. 22.07.1683 r.), doktor filozofii i medyk nadworny, żonaty (x 1676 r.) z Marią, córką poborcy podatkowego z Krnova (Karniów, Jaegerndorf) Krzysztofa Jaeckla, kupił w 1676 roku dom we Wrocławiu (Breslau). W 1672 roku był ziemskim chirurgiem w Opawie (Opava, Troppau). W 1681 roku sądził się z nadwornym

medykiem z Kłodzka (Glatz) N. Jaecklem. Miał kilkoro dzieci, z których Jan Józef Podovinsky, żonaty z Dorotą N., miał dzieci: Franciszkę Elżbietę (ur. 29.09.1691 r.), Joannę Eleonorę (ur. 31.08.1694 r.) i Ferdynanda Antonina (ur. 27.01.1697 r.).

Źródła:

Pilnáček, t. I, s. 92

PODSTATZKY (PODSTATZKY von PRUSINOWITZ, PODSTATZKY-LICHTENSTEIN, PODSTATZKY-PRUSINOWITZ und THONERN)

Herb rodowy

Herb rycerski, baronowski
i hrabiowski
Podstatzky von Prusinowitz

Herb hrabiowski
Podstatzky-Lichtenstein

Herb baronowski
Podstatzky-Prusinowitz
u. Thonern

Stary ród morawski, początkowo nazywający się „Prusinowicz” od swojej siedziby rodowej.

Na Śląsku przedstawiciele tego rodu pojawiali się jedynie sporadycznie, ale wskutek licznych związków rodzinnych w dokumentach śląskich notowani są bardzo często.

W dokumentach występują od pierwszej połowy XIV wieku. Herb rodowy jest prawie identyczny z herbami Praschmów i Oderwolffów.

Protoplasta rodu, Thas z Prusinovic, w 1403 roku kupił od Boczka z Kunštatu majątek Potštat i przyjął nazwisko „Podstatzky”. Zmarł pomiędzy 1413 a 1426 rokiem. Prawdopodobnie jego synami byli: Hynek – w 1449 roku pisarz ziemski Moraw, Waclaw Mladota, Jan i Prokop, którzy odziedziczyli po ojcu rodowy Potštat.

W 1534 roku wpisani zostali w morawski stan rycerski Hynek z Prusinovic, Jan Postadek z Prusinovic, Prokop Postadsky z Prusinovic, Thas Postatsky z Prusinovic, Waclaw Postadek z Prusinovic i Waniek (Waclaw) Mladota Podstaczky z Prusinovic.

Linia rycerska Dietricha

Dietrich, prawdopodobnie syn Waclawa sen. z pierwszego małżeństwa, żonaty z Esterą von Meinhartitz, miał dziewięciu synów i jedną córkę – Ludmiłę, żonę Joachima Zoubka. Synowie:

1. Prokop (zm. 26.01.1560 r.) – żonaty (x ok. 1555 r.) z Katarzyną Kropacz von Newedom (zm. 1564 r.), miał dzieci:
 - Dietricha (zm. 1578 r.) – żonatego (x ok. 1571 r.) z Elżbietą Herbord von Fuellstein, miał potomstwo zmarłe w młodości;
 - Jana – żonatego z Barbarą Herbord von Fuellstein. Miał on dwie córki: Barbarę – zmarłą w dzieciństwie i Barbarę – żonę Waclawa Neckescha;
 - Henryka (zm. po 1592 r.) – żonatego z Kune-gundą Rajecką z Mirova – dzieci nie miał;
 - Prokopa jun. (zm. 1589 r.) – żonatego z Heleną Żalkowską, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Waclawa Bitowskiego. Miał on dwóch synów: Jana (zm. po 1617 r.) i Prokopa oraz córkę Martę;

– Waclawa (zm. 1589 r.) – żonatego z N. von Beschlow, miał on córkę – Annę, żonę Bartłomieja von Ronov;

– Thasa – zginął w wyprawie węgierskiej;

– Dwie córki: Helenę (zm. 14.12.1572 r.) – żonę Zdenka Lhotskiego, i Annę.

2. Hynek (Henryk) miał dwóch synów:

– Dietricha – żonatego z Urszulą Onschik (Onśicka), miał córkę Małgorzatę, żonę Mikołaja von Detry;

– Piotra – żonatego z Katarzyną, córką Waclawa Gajewskiego, miał syna – Alesza, w 1593 roku przebywającego w Hiszpanii oraz trzy córki: Helenę – żonę Waclawa Subirza, Ludmiłę – żonę Jana Bogusława von Berger i Elżbietę – żonę N. von. Zastrzil;

3. Thas – duchowny;

4. Jan – nieżonaty;

5. Waclaw sen. (zm. 1593 r.) – w 1556 roku ufundował szpital w majątku Potštat. Trzykrotnie żonaty: 1. z N. von Barschky, 2. z Anną von Kretschmer z Koněpas, 3. z Bohunką, córką Przemysława Prusinowskiego z Vičkova. Z pierwszą żoną miał dwie córki: Joannę – żonę Jakuba Woyckiego i Katarzynę – żonę Waclawa Dubraviusa. Z drugą żoną miał trzy córki i czterech synów: Waclawa, Hynka, Dietricha i Alesza. Z trzecią – miał córkę Katarzynę – dwukrotnie zamężną: 1. z Janem Peterswaldzkim, 2. z Jarosławem Skrbenskim oraz syna – Przemysława. Z dzieci:

- Waclaw (zm. 1598 r.) – żonaty z Anną Bielską (zm. 1612 r.), miał dwóch synów zmarłych w dzieciństwie oraz córkę – Annę, żonę Jana Brabanskiego z Chobrzezan;
- Hynek (Henryk) – zmarł w młodości;
- Dietrich;
- Alesz (zm. 18.03.1581 r.) – żonaty z Kune-gundą z Korotina, dzieci nie miał. Wdowa po nim wyszła ponownie za mąż za Waclawa von Zastrzil;
- Przemysław – zmarł w młodości;
- Helena (zm. 1577 r.) – była żoną Jana jun. Zierowskiego (Żyrowskiego) z Żyrowej (Żyrowa) na Górnym Śląsku;
- Zofia – była żoną Waclawa Janoura (?);

- Katarzyna – była dwukrotnie zamężna: 1. z Janem Peterswaldskim, 2. z Jarosławem Skrbenskim;
- 6. Wacław jun. (zm. po 1577 r.) – w latach 1570–1574 sędzia ziemski i dworski biskupa ołomunieckiego, żonaty z Apolonią Żeranowską, miał sześciu synów i dwie córki;
- Dietrich (zm. 14.12.1598 r.) – w latach 1571–1578 pisarz ziemski Moraw, żonaty z Elżbietą z Bobolusk (Boboluszki, Bobelwitz) (zm. 1591 r.), miał kilku synów – wszyscy zmarli w młodości – oraz córkę – N., żonę Albrechta Sedlnitzkiego (zm. 1606 r.), sędziego ziemskiego księstwa opawskiego;
- Bernard (ur. 1567 r. – zm. 2.02.1615 r.) – żonaty z Anną Buchlowitzki, miał dwóch synów: Wacława i Bernarda jun. – żonatego z Heleną von Reischwitz z Kędzierzyna (Kandrzin). Bernard (zm. 1614 r.) miał czworo dzieci: Jana Sebastiana i Wacława – zmarłych w młodości, Jana Feliksa – w latach 1624–1637 pisarza ziemskiego Moraw, posiadającego dużą bibliotekę z własnym ekslibrisem oraz Annę – żonę Stanisława Pawłowskiego;
- Henryk (zm. 18.01.1578 r.) – był trzykrotnie żonaty: 1. z Jadwigą von Schwetlig, 2. z Katarzyną Krzowski (?), 3. z Joanną Anną von Rotenberg z Kietrza (Katscher), która po jego śmierci wyszła za mąż za Mikołaja Brabanskiego;
- Thas – dwukrotnie żonaty: 1. z Magdaleną Przepiską von Reichenburg, 2. z Barbarą von Falkenheyn (zm. 8.11.1587 r.), miał sześciu dzieci: Krzysztofa Karola (ur. po 1581 r. – zm. 1644 r.) – w 1627 roku (17.05.) otrzymał tytuł barona, a w 1637 roku (6.05.) uzyskał potwierdzenie starego stanu panów i był założycielem linii baronowskiej i hrabiowskiej (zob.), Dietricha (zm. 1612 r.), Thasa Wacława (zm. 1638 r.) – jedyne z rodu uczestnika tzw. „rebelii”; jego majątki uległy konfiskacie, Wacław Adama – żonatego z Barbarą Brabantską z Chobrze – założyciela linii baronowskiej Podstatzky-Prusinowitz und Thonsern, Bernarda i Annę Marię;
- Jarosław;
- Wacław;
- Estera (zm. 30.04.1581 r.) – żona Jana Piwka;
- Anna – żona Jana Chorinskiego z Ledske;
- 7. Mladota (zm. 24.06.1552 r.) – żonaty z Joanną Boschinską z Bożejova, miał dzieci;
- Dziwisza – dwukrotnie żonatego: 1. z Barbarą von Larisch z Ligoty (Ellguth), 2. z Rozyną von Larisch z Ligoty (Ellguth). Z drugą żoną miał syna – Jana Dietricha – zmarłego w dzieciństwie oraz trzy córki: Bohunkę – żonę (x po 1600 r.) Mikołaja Wrochemy z Rept (Repten) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz), Joannę i Marię Magdalenę;
- Jana, Mladotę jun. i Wacława – zmarłych w dzieciństwie;
- Zybrzyda (zm. 1612 r.) – żonatego z Elżbietą von Reischwitz z Kędzierzyna (Kanderzin), do 1593 roku dzieci nie miał;
- Esterę – żonę Wilhelma Koturdowskiego;
- Annę – żonę Wacława Kokorskiego z Kokor;
- Katarzynę – żonę Jana Lichnowskiego, sędziego ziemskiego i dworskiego księstwa karniowskiego;
- Magdalenę – żonę Jana Kobyłki z Kobył.
- 8. Zybrzyd – żonaty z Polikseną Chorinski z Ledske, miał dwóch synów oraz dwie córki:
- Jana – żonatego z Katarzyną Lubowską z Lubowic (Lubowitz) koło Raciborza (Ratibor), miał dwie N. córki;
- Mladotę – żonatą z N.N., dzieci nie miał;
- Elżbietę – żonę Jana von Stern;
- Ludmiłę – żonę Erazma von Weizinger;
- 9. Albrecht – żonaty z Zofią von Kretschmer z Koněpas, miał dwóch synów:
- Wacława – żonatego dwukrotnie: 1. z Anną z Syryni, 2. z Katarzyną Burską, miał córkę Annę;
- Bogusława – zmarłego bezżennie, a także N. córkę.

Linia baronowska i hrabiowska

Z tej linii wyodrębniła się linia hrabiowska Podstatzky-Lichtenstein i linia baronowska Podstatzky-Prusinowitz und Thonsern.

Linie tę założył syn Thassa, a wnuk Wacława jun. – Krzysztof Karol (ur. po 1581 r. – zm. 1644 r.),

sędzia sądu ziemskiego i dworskiego Moraw, który w 1627 roku (17.05.) otrzymał tytuł czeskiego barona (wg Błażka, Krzysztof Karol był wnukiem Zygmunta Andrzeja?).

W 1637 roku (6.05.) uzyskał on potwierdzenie starego stanu panów. Żonaty był trzykrotnie: 1. z Marią von Wrba, 2. z Anną Salomeą Jäger von Poysbrunn, 3. z Elżbietą Praschmą z Bilkova, miał czterech synów i dwie córki:

- Juliusza Karola (ur. po 1631 r. – zm. 1714 r.), żonatego z Marią Teresą von Koelburg und Brasiciani (zm. 1709 r.) – założyciela linii hrabiów *Podstatzkich von Prusinowitz*;
- Jerzego Waleriana (ur. 1613 r. – zm. 1688 r.), żonatego z Reginą bar. von Wohlzogen – założyciela linii hrabiów *Podstatzki-Lichtenstein*;
- Zygmunta Andrzeja (ur. przed 1623 r. – zm. 1680 r.), żonatego z Euzebią Sabiną von Kautnitz;
- Karola Sebastiana (ur. 1631 r. – zm. 1690 r.), żonatego z Marią bar. von Loew und Rozmital;
- Franciszkę Eleonorę (zm. 1689 r.) – żonę Bernarda von Zierotin;
- Małgorzatę Poliksenę (zm. 1681 r.) – żonę Mikołaja hr. von Orlik (zm. 1660 r.).

Linia harbiowska Podstatzky von Prusinowitz

Założycielem tej linii był najstarszy syn Krzysztofa Karola – Juliusz Karol (ur. po 1631 r. – zm. 1714 r.). Żonaty z Marią Teresą von Koelburg-Brasiciani, miał syna – Juliusza Aleksandra (ur. 16.05.1672 r.), żonatego z Marią Teresą von Wagensberg. Jego syn – Jan Nepomucen (ur. 4.12.1707 r.) otrzymał w 1744 roku (28.11.) tytuł czeskiego hrabiego. Miał tylko cztery córki, na których linia ta wymarła.

Linia hrabiowska Podstatzky-Lichtenstein

Założycielem linii hrabiowskiej i później hrabiów „Podstatzky-Lichtenstein” był syn Krzysztofa Karola, a brat Juliusza Karola – Jerzy Walerian (ur. 1613 r. – zm. 1688 r.), żonaty z Reginą bar. von Wohlzogen. Jego syn – Franciszek Dominik (ur. 1678 r. – zm. 1743 r.), sędzia ziemski

i dworski Moraw, generał kawalerii wojsk cesarskich, w 1707 roku (1.12.) otrzymał tytuł czeskiego hrabiego. Żonaty był trzykrotnie: 1. z Marią Magdaleną von Lindegg zu Lisana und Moltenburg, 2. z Marią Elżbietą bar. von Loew und Rozmital, 3. z Marią Józefą hr. von Schoenkirchen. Jego syn – Franciszek Walerian ożenił się z Marią Teresą hr. von Lichtenstein-Castelcorn – ostatnią przedstawicielką tego rodu.

Syn Franciszka Waleriana – Alojzy Ernest (ur. 1723 r. – zm. 1793 r.), tajny radca dworu cesarskiego, ambasador cesarski na dworze bawarskim i gubernator Styrii, w 1762 roku (6.02.) uzyskał zgodę cesarską na przyjęcie do swojego herbu i nazwiska, nazwiska matki: „Graf Podstatzky-Lichtenstein Freiherr auf Prusinowitz”. Żonaty z Józefą hr. von Arco (ur. 1725 r.), miał syna – Leopolda Franciszka (ur. 13.08.1763 r. – zm. 1.10.1813 r.), żonatego (x 17.09.1792 r.) z Marią Teresą hr. von Kolovrat-Krakovsky (ur. 23.06.1770 r. – zm. 21.05.1849 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1815 r.) za Karola hr. von Hardegg. Leopold Franciszek miał dwóch synów:

Leopolda (ur. 1801 r. – zm. 12.05.1848 r.) – właściciela licznych majątków w Czechach i na Morawach, m. in. Telč, Studená, Borovno oraz Slavkov (Schlakai) w księstwie opawskim. Żonaty (x 1.05.1825 r.) z Amalią hr. von Clary und Aldringen (ur. 18.03.1805 r. – zm. Telč 24.08.1865 r.), miał troje dzieci:

- Marię Teresę Amalię Leopoldynę (ur. 23.04.1829 r.) – żonę (x Wiedeń, Wien 29.11.1849 r.) Ludwika hr. Spangen von Uyternesse (zm. 28.02.1888 r.);
- Adalbertę Marię Adolfinę (ur. 26.10.1834 r.) – żonę (x Wiedeń, Wien 2.05.1859 r.) Władysława hr. Kollonitz von Kollegard (zm. 31.01.1863 r.), właściciela Zay-Ugroc na Górnych Węgrzech (Uhrovec – Słowacja?);
- Leopolda Feliksa Menrada Franciszka Karola (ur. 25.06.1840 r.) – właściciela państwa Telč z Borovnym na Morawach. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Wiedeń, Wien 3.06.1862 r.) z Franciszką hr. von Paar (ur. 10.05.1842 r. – zm. 4.02.

1881 r.), 2. (x Praga 14.04.1888 r.) z Nikola-
zyną hr. von Thun und Hohenstein (ur. 18.10.
1852 r.), miał pięcioro dzieci: 1) Idę Martę
Amalię Antonię Joannę Kapistranę (ur. Wiedeń,
Wien 23.10.1865 r.) – żonę (x Wiedeń,
Wien 11.11.1883 r.) Ferdynanda księcia von
Lobkowitz; 2) Amalię Teresę Marię Walpurgę
Spirydę (ur. 14.12.1867 r.) – żonę (x Wiedeń,
Wien 25.06.1891 r.) Erweina hr. von Nostitz-
-Rieneck; 3) Alojzego Marię Józefa Adolfa Gu-
stawa Leopolda Huberta (ur. Wiedeń, Wien
2.03.1873 r.) – żonatego (x Praga 7.06.1900 r.)
z Leopoldyną hr. Thun und Hohenstein (ur.
Benatek 27.05.1875 r.); 4) Karola Marię Leopolda
Józefa Ignacego Antoniego Roberta (ur. Vese-
ličko 7.06.1874 r.); 5) Marię Józefinę Franciszkę
Leopoldynę Benedyktę (ur. Wiedeń, Wien
19.03.1878 r.) – żonę (x Wiedeń, Wien
10.02.1901 r.) Rudolfa hr. von Abensperg und
Traun.

Gustawa Alojzego (ur. 28.02.1807 r.) – marszał-
ka dworu arcyksiężnej Alice. Żonaty (x 1828 r.)
z Amalią bar. Lipowski von Lipowetz (ur. 1804 r.
– zm. 20.05.1859 r.), miał czworo dzieci:

- Adolfinę (ur. 23.09.1829 r.) – żonę (x 12.09.
1850 r.) Franciszką Serafiną bar. von Sedlnitz-
ki-Odrowons und Choltitz (zm. Salzburg 29.07.
1896 r.);
- Eleonorę (ur. 10.01.1831 r.) – żonę Gotarda
hr. Pachta, majora wojsk meksykańskich (zm.
15.12.1867 r.);
- Gustawa (ur. 29.05.1832 r. – zm. 15.02.1894 r.)
– żonatego (x Wiedeń, Wien 29.05.1860 r.)
z Marią hr. von Lodron-Laterano (ur. 20.11.
1833 r.);
- Luizę (ur. 10.12.1833 r.) – żonę (x Wiedeń,
Wien 26.04.1859 r.) Karola hr. von Poetting
und Persing (zm. Wiedeń, Wien 11.01.1892 r.).

Linia baronowska Podstatzky-Prusinowitz und Thonsern

Linie tę założył brat Krzysztofa Karola – Wa-
claw Adam (zm. po 1633 r.), żonaty (x 1612 r.)
z Barbarą Brabanską z Chobrzan, właścicielką
Borucina (Borutin) koło Raciborza (Ratibor). Miał

syna – Melchiora Władysława (zm. 9.12.1670 r.),
żonatego z Eleonorą bar. von Ledenicky z Lede-
nic. Po jego śmierci wdowa wyszła ponownie za mąż
(x 9.05.1672 r.) za Jana Bertonidesa z Tirany.

Syn Melchiora Władysława – Karol Antoni
(zm. 1742 r.) był starostą Přerova. Żonaty z Eleo-
norą von Ronow, miał syna – Karola Eugeniusza
Maksymiliana, żonatego z Anną von Ordonez. Ich
syn – Wilhelm Franciszek (zm. 1787 r.), był żo-
naty z Anną bar. Bujakowską z Knurowa (Knu-
row) na Górnym Śląsku. Odziedziczył po zmar-
łym bezpotomnie wujku, Wilhelmie bar. von Thon-
sern, jego majątki na Morawach i w 1804 roku
(23.11.) otrzymał tytuł b̄rona z uzupełnieniem
nazwiska o nazwisko wujka: „Freiherr Podstatz-
ky-Prusinowitz und Thonsern”. Synem Wilhelma
Franciszka był Wilhelm Jerzy (ur. 1781 r. – zm.
1833 r.), żonaty z Teresą bar. Kaschnitz von Wein-
berg (zm. 1818 r.).

Jego syn – Franciszek Wilhelm (ur. 21.05.1810 r.
– zm. 22.07.1878 r.) – właściciel Litenčic, żonaty
(x 12.02.1838 r.) z Marią Joanną bar. Obitetzky von
Obitetz-Rabenhaupt und Suche (ur. 31.03.1811 r.
– zm. Praga 16.11.1860 r.), miał troje dzieci:

- Teresę (Sinka) Wilhelminę Joannę Leopoldynę
(ur. 15.11.1838 r.);
- Teodora Wilhelma Franciszka Michała Gilber-
ta (ur. 4.09.1844 r. – zm. Litenčice 10.03.
1910 r.) – właściciela Litenčic. Żonaty (x 9.01.
1872 r.) z Gabriellą hr. von Zierotin (ur. Blauda
27.04.1853 r.), miał czworo dzieci: 1) Olgę
Zdenkę Karolę Teodorę Gabriellę Franciszkę (ur.
13.03.1873 r.) – żonę (x Litenčice 19.09.1898 r.)
Karola Roth von Rothenhorst, starosty okręgu
Kadaň; 2) Idę Elżbietę Matyldę Emanuela
Gabriellę Teodorę (ur. 18.02.1874 r.) – żonę
(x 6.06.1892 r.) Leopolda bar. von Wattenwyl
z Węgier; 3) Zdenkę Wilhelminę Alojzję Erne-
styne Teodorę Gabriellę Marię (ur. Litenčice
5.09.1875 r.) – żonę (x Wiedeń, Wien 27.04.
1897 r.) Karola hr. von Zierotin; 4) Maksymi-
liana Alojzego Ludwika Teodora Gabriela Fortu-
nata (ur. 9.06.1883 r.) – właściciela Litenčic.
Żonaty (x Kraków 14.09.1907 r.) z Marią (Mura)
von Szalay (ur. 15.10.1887 r.), miał syna – Teo-

- dora Gabriela Ludwika Karola Maksymiliana (ur. Pardubice 25.03.1909 r.).
- Gabrielę Wilhelminę Joannę Adelajdę Beatę (ur. 10.05.1848 r. – zm. 18.02.1913 r.) – żonę (x 28.10.1873 r.) Edwarda von Michalkowski, pułkownika wojsk austriackich.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 174–176

Blažek, t. II, s. 91; t. IV, s. 57–58

Pilnáček, t. III, s. 880–881

Doerr, s. 91, 119, 192, 231, 246, 272

Pilnáček J., Staromoravští rodové, Brno 1996, s. 275–276

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X,

Limburg 1999, s. 441–442

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen

Haeuser, Gotha, Jg 64:1914, s. 607–608

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen

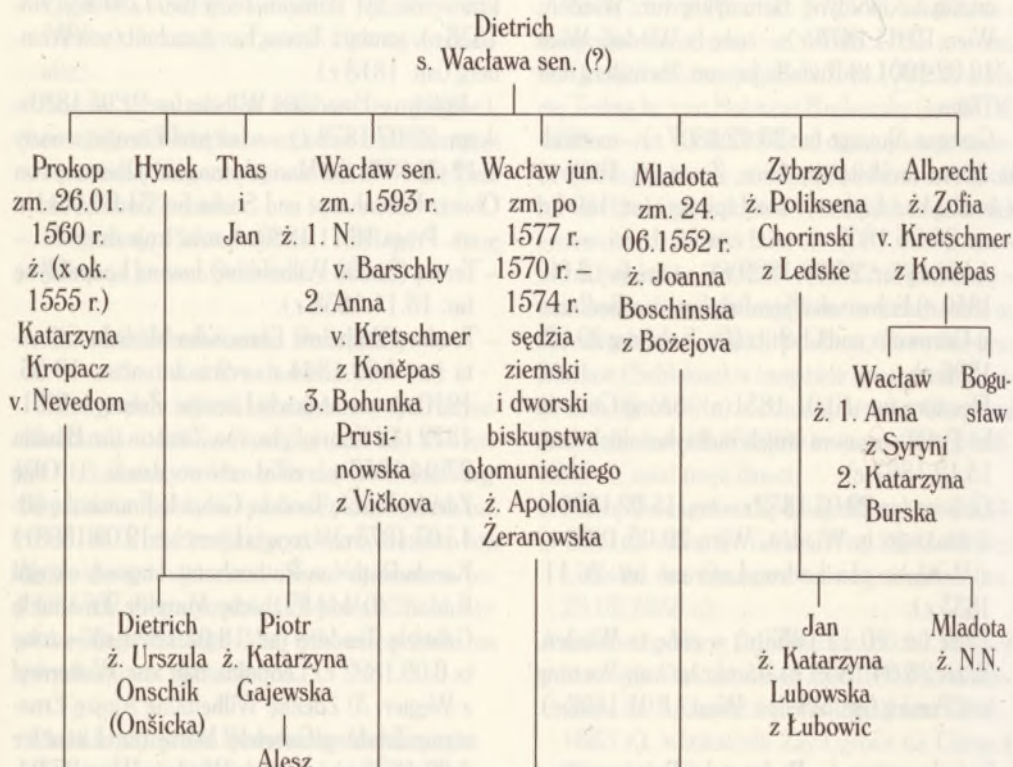
Haeuser, Gotha, Jg 75:1902, s. 640–641

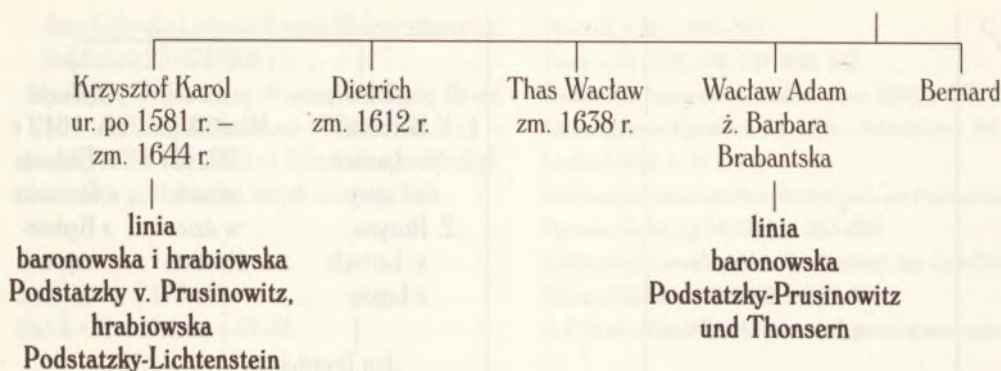
A. P. Opole – Zespół Praszmy, materiały genealogiczne, sygn. 14

GENEALOGIA

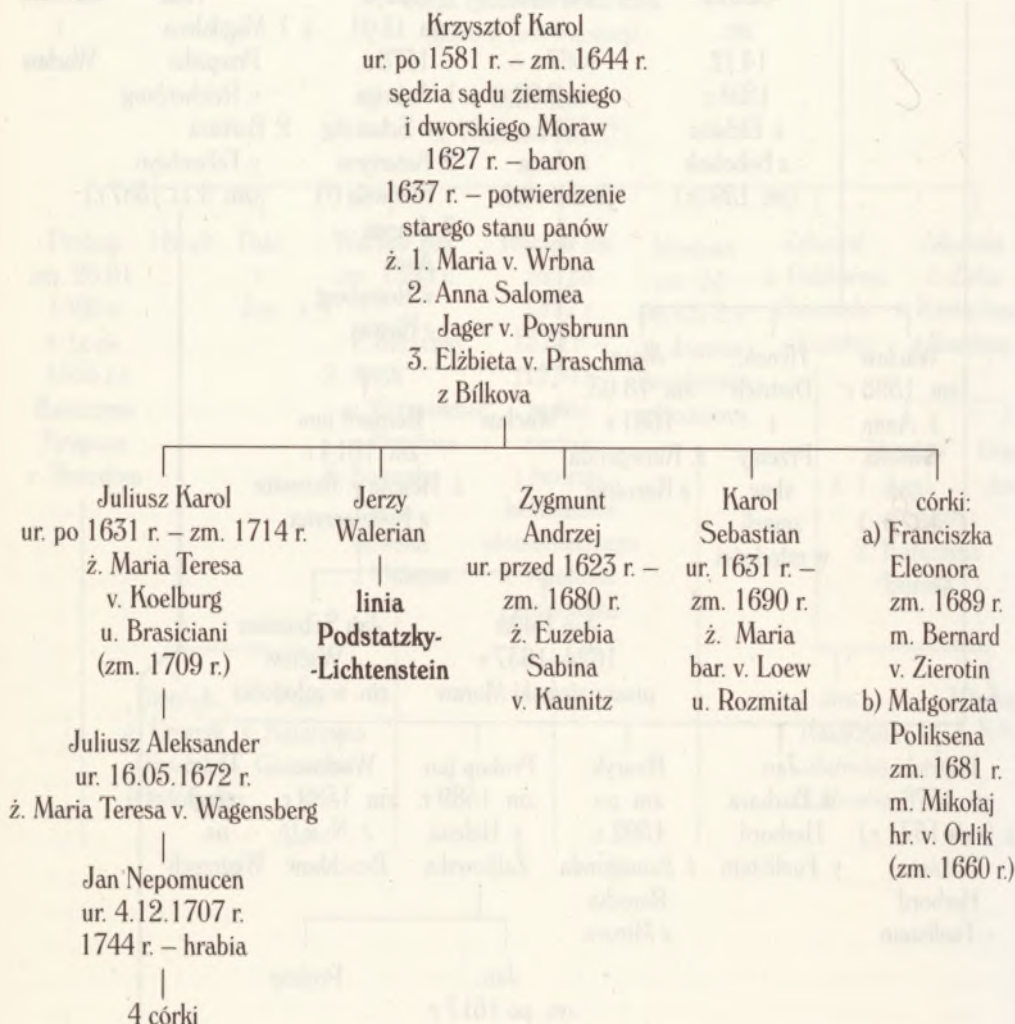
Linia rycerska Dietricha

(tylko w linii męskiej)

Linia baronowska i hrabiowska Podstatzky von Prusinowitz

Linia hrabiowska Podstatzky-Lichtenstein

Jerzy Walerian

ur. 1613 r. – zm. 1688 r.

ż. Regina bar. v. Wohlzogen

|

Franciszek Dominik

ur. 1678 r. – zm. 1743 r.

sędzia ziemski i dworski Moraw,
generał kawalerii wojsk cesarskich

1707 r. – hrabia

- ż. 1. Maria Magdalena v. Lindegg
zu Lisana u. Mollenburg
2. Maria Elżbieta bar. v. Loew
u. Rozmital
3. Maria Józefa hr. v. Schoenkirchen

|

Franciszek Walerian

ż. Maria Teresa

hr. v. Lichtenstein-Castelcorn

|

Alojzy Ernest

ur. 1723 r. – zm. 1793 r.

tajny radca dworu,
ambasador cesarski w Bawarii,
gubernator Styrii

1762 r. – Podstatzky-Lichtenstein

ż. Józefa hr. v. Arco

(ur. 1725 r.)

|

Leopold Franciszek

ur. 13.08.1763 r. – zm. 1.10.1813 r.

ż. (x 17.09.1792 r.) Maria Teresa

hr. v. Kolovrat-Krakovsky

(ur. 23.06.1770 r. – zm. 21.05.1849 r.)

|

Leopold

ur. 1801 r. – zm. 12.05.1848 r.

wł. Telč

ż. (x 1.05.1825 r.) Amalia

hr. v. Clary u. Aldringen

(ur. 18.03.1805 r. – zm. Telč 24.08.1865 r.)

|

Gustaw Alojzy

ur. 28.02.1807 r.

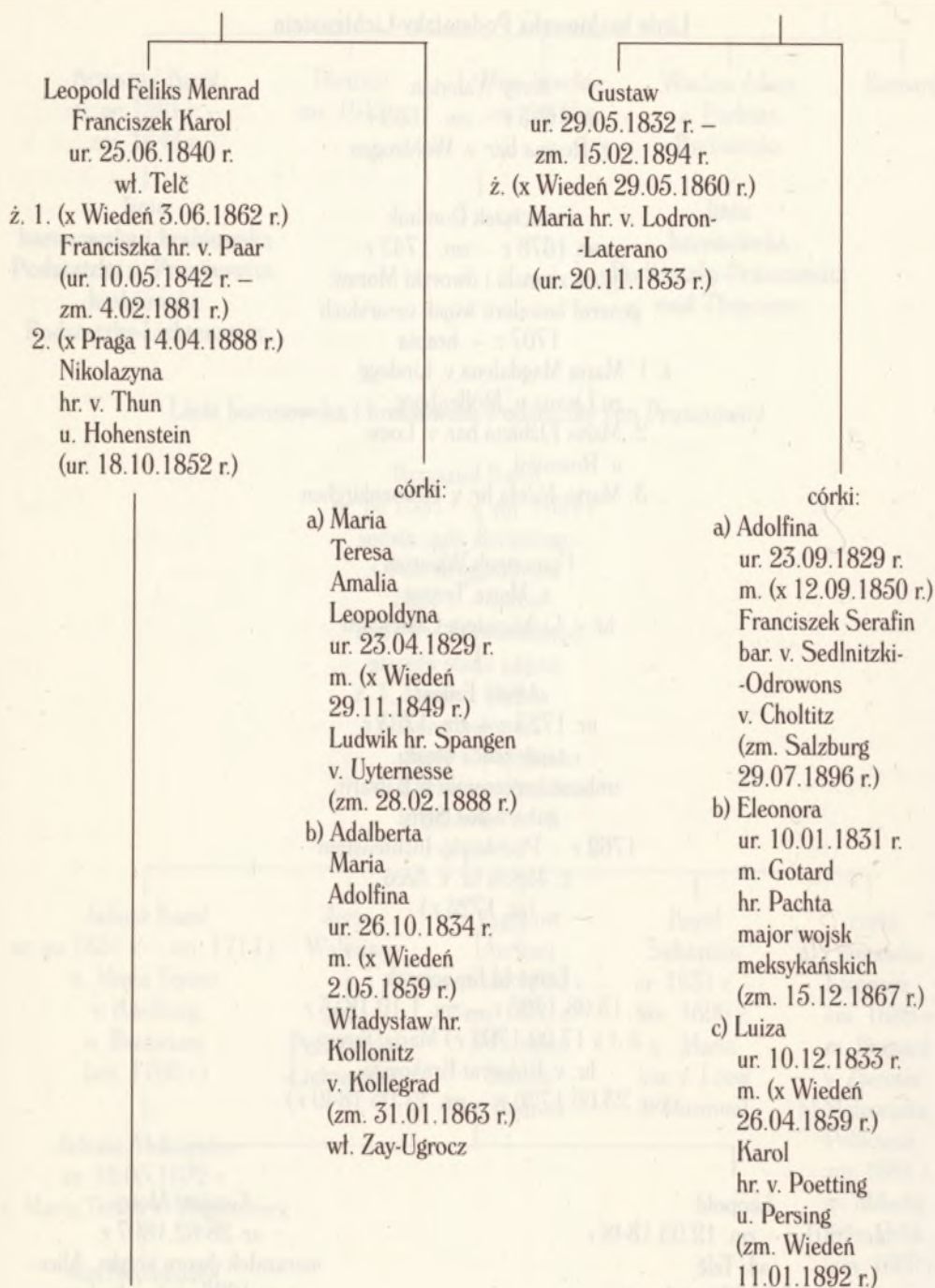
marszałek dworu arcyks. Alice

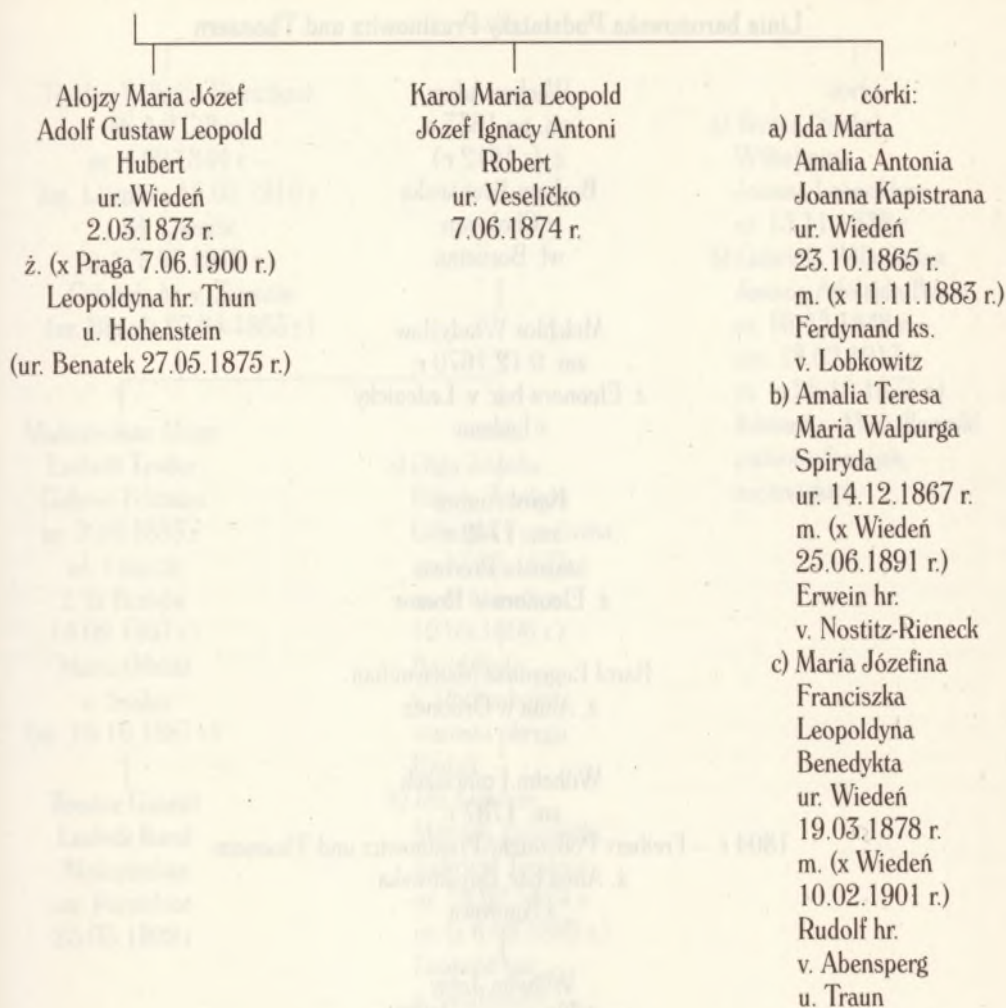
ż. (x 1828 r.) Amalia bar.

Lipowski v. Lipowetz

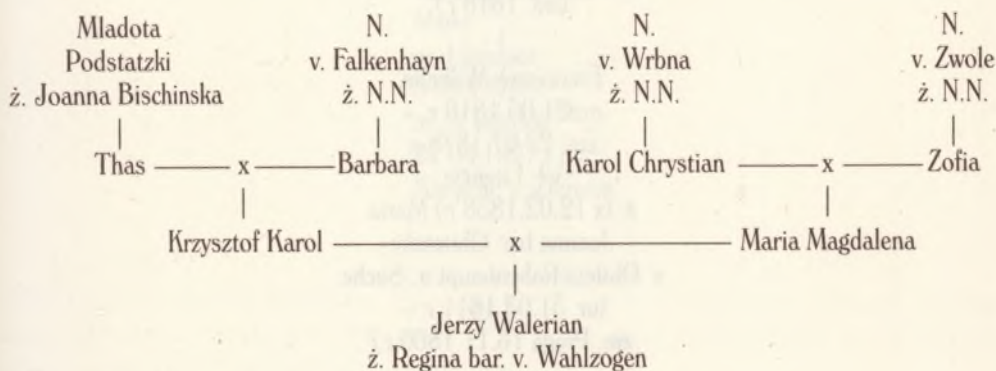
(ur. 1804 r. – zm. 20.05.1859 r.)

|

FILIACJA JERZEGO WALERIANA

Linia baronowska Podstatzky-Prusinowitz und Thonsern

Wacław Adam

zm. po 1633 r.

ż. (x 1612 r.)

Barbara Brabanska

z Chobrzeń

wł. Borucina

|

Melchior Władysław

zm. 9.12.1670 r.

ż. Eleonora bar. v. Ledenický

z Ledenic

|

Karol Antoni

zm. 1742 r.

starosta Přerova

ż. Eleonora v. Ronow

|

Karol Eugeniusz Maksymilian

ż. Anna v. Ordenez

|

Wilhelm Franciszek

zm. 1787 r.

1804 r. – Freiherr Podstatzky-Prusinowitz und Thonsern

ż. Anna bar. Bujakowska

z Knuruwa

|

Wilhelm Jerzy

ur. 1781 r. – zm. 1833 r.

ż. Teresa bar. Kaschnitz

v. Weinberg

(zm. 1818 r.)

|

Franciszek Wilhelm

ur. 21.05.1810 r. –

zm. 22.07.1878 r.

wł. Litenčic

ż. (x 12.02.1838 r.) Maria

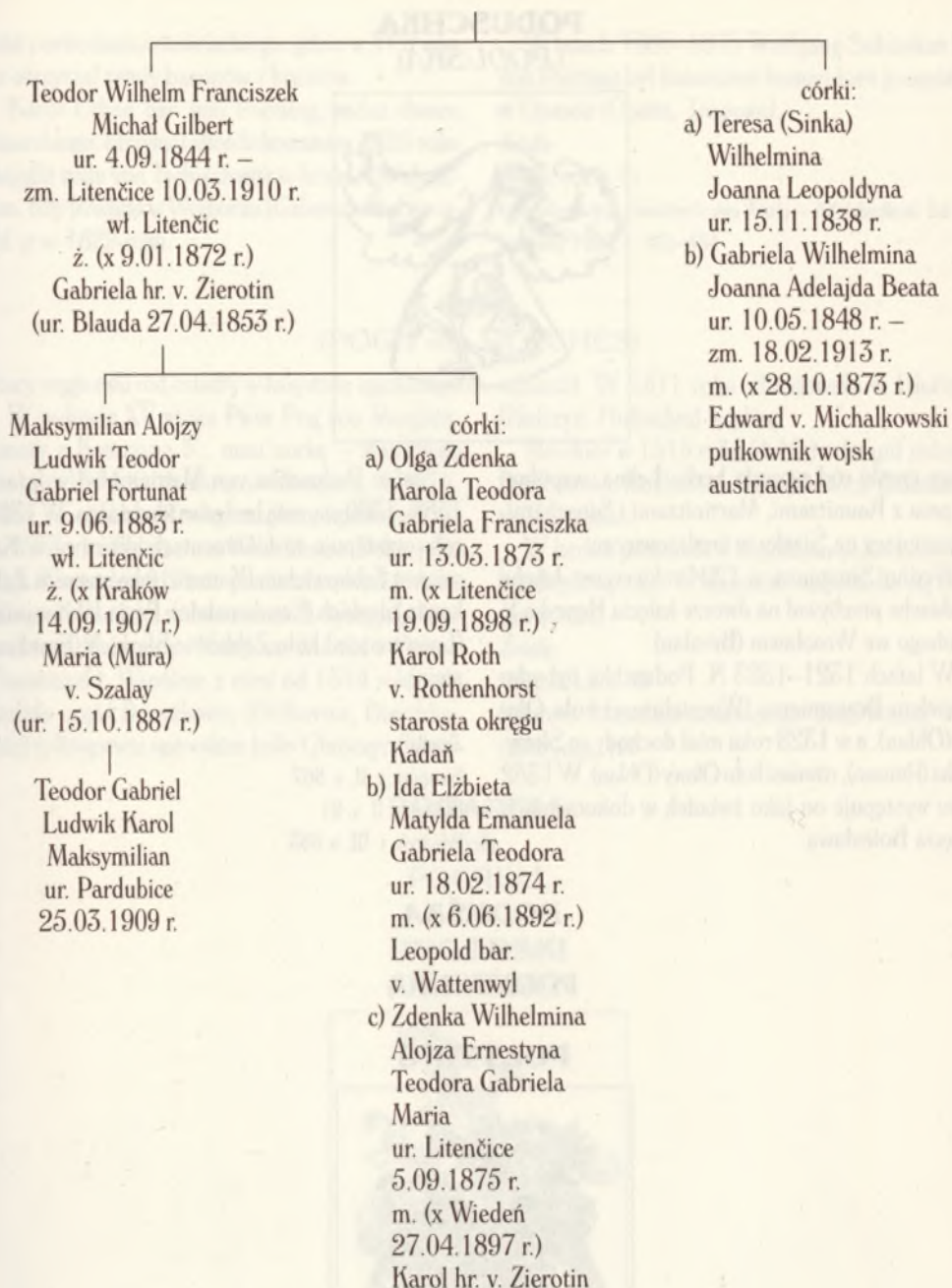
Joanna bar. Obietzky

v. Obietz-Rabenhaupt u. Suche

(ur. 31.03.1811 r. –

zm. Praga 16.11.1860 r.)

|

PODUSCHKA
(**PODUŠKA**)

Stary czeski ród rycerski herbu Łękna, wspólnego pnia z Kaunitzami, Martinitzami i Stoschami, występujący na Śląsku w średniowieczu.

Według Sinapiusa, w 1294 roku rycerz Jesche Podusche przebywał na dworze księcia Henryka V Grubego we Wrocławiu (Breslau).

W latach 1321–1323 N. Poduschka był właścicielem Brzezmierza (Wuestebriese) koło Oławy (Ohlau), a w 1328 roku miał dochody ze Skrzypnika (Runzen), również koło Oławy (Ohlau). W 1352 roku występuje on jako świadek w dokumentach księcia Bolesława.

Stefan Poduschka von Martinitz był w latach 1388–1390 starostą hrabstwa kłodzkiego. W 1393 roku występuje w dokumentach klasztoru w Kamieńcu Żąbkowickim (Kamenz) jako starosta Żąbkowic Śląskich (Frankenstein). Posiadał Koziniec (Loewenstein) koło Żąbkowic Śląskich (Frankenstein).

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 867

Błażek, t. II, s. 91

Pilnáček, t. III, s. 883

PODUŠKA
zob.
PODUSCHKA

POETTING

Herb baronowski

Ród pochodzenia austriackiego, gdzie w XVII wieku otrzymał tytuły baronów i hrabiów.

Karol Urban bar. von Poetting, radca dworu cesarskiego, otrzymał skonfiskowane w 1625 roku majątki rodu von Tschischwitz w hrabstwie kłodzkim, trzy folwarki w Wojborzu (Gabersdorf). Sprzedał je w 1629 roku.

W latach 1668–1678 Wolfgang Sebastian hr. von Poetting był komturem komandorii joannitów w Opawie (Opava, Troppau).

Źródła:

Blażek, t. II, s. 91

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 452–454

POG

(POGH von MERGHES)

Stary węgierski ród osiadły w księstwie opawskim.

W połowie XV wieku Piotr Pog von Merghes, żonaty z Katarzyną N., miał córkę – Katarzynę (zm. po 1514 r.), dwukrotnie zamężną: 1. (x ok. 1481 r.) z Janem Trnką, starostą opawskim, 2. (x 1508 r.) z Baltazarem Wilczkiem z Dobrej Zemicy (Guttenland). Piotr posiadała również syna lub synów N., gdyż w dokumentach występują bratankowie Katarzyny: Melchior, Maciej i Ferenc (Franciszek). Wspólnie z nimi od 1514 roku posiadała część Dzierżkowic (Držkovice, Dirschkowitz) w księstwie opawskim koło Głubczyc (Leob-

schuetz). W 1511 roku ufundowała w Hlučinie (Hulczyn, Hultschin) kaplicę.

Melchior w 1515 roku (4.10.) odstąpił połowę Dzierżkowic (Držkovice, Dirschkowitz) Baltazarowi Wilczkowi.

W herbie posiadali w błękitnym polu czerwoną heraldyczną różę. W klejnocie znajdowała się taka sama róża.

Źródła:

Pilnáček, t. I, s. 79

Pilnáček J., Die aelteste Genealogie der Grafen Wilczek, Wien 1936, przyp. 190

POGARELL

zob.

POGRELL

POGORSKI

(POHORSKI)

Według Blażka, nazwisko używane w księstwie cieszyńskim przejściowo przez niektórych przedstawicieli rodu Rudskich, którzy posiadają podobny herb, właścicieli Pogórza (Pogors) koło Cie-

szyna (Teschen). Według Pilnáčka, był to oddzielny ród pochodzący ze wspólnego pnia z Schonowskimi (?).

W 1452 roku występuje w dokumentach Waw-

rzek z Pogórza (Pogors). Mikołaj Pogorski miał córkę – Marię, żonę Jaska Hunta (Hundt) z Bludovic (Błędowice, Bludowitz) w księstwie cieszyńskim.

W 1500 roku Wawrzyniec Pohorski, występuje w dokumentach jako wujek Anny z Bludovic (Błędowice, Bludowitz), żony Bernarda Piwki z Gródczan (Hradčany, Hratschein) koło Głubczyc (Leobschuetz).

Wieś Brenną (Brenna) koło Cieszyna (Tešín, Teschen) w 1513 roku posiadał Wawrzyniec (Lorenz) Pogorski. W 1575 roku Siemoradz (Schimoradz) w księstwie cieszyńskim posiadał Wacław Pogar-

ski (zm. przed 1599 r.). Miał on synów: Jana i Kaspra; Kasper, żonaty z Magdaleną Rudską z Rudz, zapisał jej w 1602 roku wiano.

W okolicy Pszczyny (Pless) posiadali majątki Pogorscy z Kościelca (?). W 1559 roku Mikołaj Pogorski zapisał wiano swojej żonie – Katarzynie, córce Jana Palczowskiego.

W 1562 roku Mikołaj (ten sam?), właściciel Mokrego (Mokrau), sprzedał swój majątek Mikołajowi Bujakowskiemu z Knuruwa (Knurów).

Źródła:

Błażek, t. II, s. 58

Pilnáček, t. I, s. 77–78

(z) POGORZELI

zob.

POGRELL

POGRELL

(POGARELL, z *POGORZELI*)

Herb rodowy z 1279 roku

Herb szlachecki

Herb hrabiowski I

Herb hrabiowski II

Jeden z najstarszych śląskich rodów rycerskich herbu Grzymała, znanych od XII wieku. Stanowili najstarszą, podstawową gałąź rodu Grzymaliwów. W legendzie o św. Jadwidze widnieje ich herb w miniaturze przedstawiającej bitwę pod Legnicą. Nazwisko wzięli od miejscowości Pogorzela (Pogarell) koło Brzegu (Brieg), od 1279 roku siedzibą rodową stał się Michałów (Michelau), również koło Brzegu (Brieg). Podzieleni na liczne linie, byli znani z terenu całego Śląska, a także z Polski, Moraw i Czech.

Według tradycji rodowej protoplastą rodu miał być zmarły w 1180 roku Tomasz, hrabia na Kopanicy koło Wschowy (Fraustadt). Jego syn – Jarosław miał być już właścicielem Pogorzeli (Pogarell) i Kamieńca Żąbkowickiego (Kamenz). Początki rodu były przedmiotem szczegółowych badań T. Jurka.

Najstarsza znana pieczęć pochodzi z 1262 roku. W 1277 roku (23.04.) Bogusz de Pogrell z synami: Januszem i Stefanem występują jako świadkowie fundacji kościoła w Michałowie (Michelau). W 1288 roku Burcho de Pogrell występuje na dworze księcia Bolesława legnickiego. W 1290 roku na dworze księcia Bolka I świdnicko-jaworskiego występował Wacław, a w 1294 roku Bogius (Bogusz) na dworze księcia Henryka V wrocławskiego.

W 1322 roku Heinczko de Pogrell był świadkiem przywileju księcia Bolesława III brzeskiego dla wójtostwa Brzegu (Brieg). Przecław (ur. 1299 r.) z Pogorzeli (Pogarell), właściciel Owiesna (Habendorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), w dniu swoich imienin (5.03.) w 1341 roku wybrany został biskupem wrocławskim – zmarł w Otmuchowie (Ottmachau) 6.04.1376 roku. Inny Przecław w 1369 roku był właścicielem Radosnej (Freudenburg) w księstwie świdnickim.

W 1374 roku Markwart i Jeschko dokonują podziału majątku otrzymanego w spadku po ich krewnym Jaraczu (Geracz) von Pogrella oraz ustalają zasady spłacenia ich niewymienionej z imienia siostry. W 1396 roku N. von Pogrell z Michałowa (Michelau) był marszałkiem dworu książąt brzeskich.

W 1410 roku w bitwie pod Grunwaldem, w oddziałach śląskich walczących po stronie krzyżackiej brali udział Pawlik, Hannus (Hannos), Andrike i Nickel z księstwa brzeskiego. Hannos przed bitwą (1.07.) sporządził testament. W latach 1415–1417 Zygmunt von Pogarell był starostą księstwa świdnickiego. W 1470 roku występuje w dokumentach brzeskich Maruscha – córka Wilhelma z Mereschoff (?), a w 1478 i 1498 roku – Jerzy z Jagielna (Deutsch Jaegel) koło Strzelina (Strehlen).

Na Górnym Śląsku znani byli od początków XV wieku: w 1410 rycerz Heincze von Pogrelle był właścicielem Stroszowic (Stroschwitz) i Sarn (Same) w księstwie niemodlińskim, w 1425 roku (27.03.) Nikel Pogrell i jego syn – Geraczin (z księstwa niemodlińskiego?) wymieniają z Mikołajem von Hundt połowę wsi Bogacica (Bodland) koło Kluczborka (Kreuzburg).

W księstwie opawskim jednym z pierwszych był Jaracz von Pogrell, jego córka – Małgorzata była żoną (x 1404 r.) Lacka (Władysława) z Kraważy (Deutsch Krawarn). Być może od Jaracza pochodzili Wysoccy herbu Grzymała z Wysokiej (Waissak) w księstwie opawskim koło Głubczyc (Leobschuetz).

Od XV wieku dzielili się na liczne linie, z których najważniejsze były: z Michałowa (Michelau), Owiesna (Habendorf), Golaszyna (Baersdorf), Grodziszcz (Lampersdorf), Jagielna (Deutsch Jaegel) i Chocieborowic (Kutscheborwitz).

Linia z Michałowa (Michelau)

Michałów (Michelau) koło Brzegu (Brieg) należał do panów von Pogrell od 1279 roku. W 1396 roku N. von Pogarell, właściciel Michałowa (Michelau), był marszałkiem dworu księcia Ludwika I brzeskiego. W 1428 roku Heinze Pogrell przebywał na dworze Ludwika II brzeskiego.

W połowie XV wieku znany jest N. von Pogrell z Michałowa (Michelau) – żonaty (x ok. 1450 r.) z N. von Schenk z Marszowic (Marschwitz) koło Oławy (Ohlau). Prawdopodobnie jego syn – N., żonaty z N. von Schellendorf z Domanic (Domanze), miał córkę – N., żonę N. von Wachtel z Pątnowa (Panthenau) koło Złotoryi (Goldberg).

Prezel (Pritzel) von Pogrell, właściciel Michalowa (Michelau), był w latach 1559–1562 marszałkiem dworu książąt brzeskich. Miał dwóch synów: Krzysztofa (zm. przed 1606 r.) – żonatego (x 1551 r.) z Elżbietą, córką Kaspra von Reibnitz i Jerzego (zm. przed 1606 r.) – nadzorcę lasów książęcych, żonatego (x 1580 r.) z Jadwigą, córką Bartłomieja (Barthel) von Reibnitz z Krzyżowic (Kreiselwitz) koło Wrocławia (Breslau).

Linia z Owiesna (Habendorf)

Owiesno (Habendorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) należało do tego rodu od drugiej połowy XIII wieku. Z tej linii pochodził biskup Przecław z Pogorzeli (Pogarell) (ur. 1299 r. – zm. 6.04.1376 r.) i prawdopodobnie Zygmunt von Pogrell – w 1415 roku starosta księstwa świdnickiego.

W 1480 roku Hans von Pogrell z Owiesna (Habendorf) kupił od Nicola Lipsera (?) majątek Kluczowa (Kleutsch) z należącym do niego lasem koło Żąbkowic Śląskich (Frankenstein).

W 1626 roku właścicielem Owiesna (Habendorf) był Jan von Pogrell.

Linia z Gołaszyna (Baersdorf)

Linia z Gołaszyna (Baersdorf) koło Bojanowa w Wielkopolsce znana była od XV wieku. N. von Pogrell, właściciel Gołaszyna (Baersdorf), żonaty był z N. von Lestwitz z Wierzowic (Wiersewitz) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Jego syn – N. odziedziczył Gołaszyn (Baersdorf). Żonaty z N. von Koppel (?), miał syna – Jerzego, żonatego z N. von Seefeld.

Maciej – syn Jerzego, właściciel Gołaszyna (Baersdorf) i Szemzdrowa (Schlemsdorf) koło Bojanowa, żonaty (x ok. 1625 r.) z Barbarą von Schweidnitz z Krzeczyna Małego (Klein Krichen) koło Lubina (Lueben), miał czworo dzieci: Jerzego Zygmunta, Wolfa Abrahama, Barbarę Małgorzatę i Annę Helenę.

Jan Zygmunt – właściciel Gołaszyna (Baersdorf), żonaty z Jadwigą Postolską, miał troje dzieci: Jana Wilhelma, Chrystiana Henryka – zmarłego w dzieciństwie i Ewę Helenę.

Linia z Grodziszcz (Lampersdorf)

Znana od połowy XV wieku. N. von Pogrell, w drugiej połowie XV wieku właściciel Grodziszcz (Lampersdorf) koło Żąbkowic Śląskich (Frankenstein), był żonaty z N. von Scheliha z Wilemowic (Schuetzendorf) koło Otmuchowa (Ottmchau). Miał on dwóch synów: Jana i Jerzego.

Jan odziedziczył Grodziszcz (Lampersdorf), żonaty z N. von Reichenbach, miał dwóch synów: Adama i Krzysztofa. Młodszy – Krzysztof, żonaty z Elżbietą von Seidlitz, miał córkę – Jadwigę, żonę Wacława von Borschnitz.

Starszy syn Jana – Adam odziedziczył Grodziszcz (Lampersdorf). Żonaty (x ok. 1530 r.) z N. von Gregersdorf, miał syna – Baltazara, żonatego (x ok. 1572 r.) z Katarzyną von Ronau (Rohrau?). Miał on pięcioro dzieci: córka – Katarzyna była żoną Sebastiana von Pfeil z Kluczowej (Kleutsch) koło Żąbkowic Śląskich (Frankenstein). Z synów: dwóch zmarło w dzieciństwie, Henryk – zginął na Węgrzech w wieku 31 lat, starszy – Jerzy, właściciel Grodziszcz (Lampersdorf), żonaty z Katarzyną von Brauchitsch, miał syna – Bernarda, właściciela Grodziszcz (Lampersdorf) i Pilawy Średniej (Mittel Peilau). Bernard zginął 13.05.1631 roku jako ostatni przedstawiciel tej linii.

Linia z Jagielna (Deutsch Jaegel)

Do *linii z Jagielna (Deutsch Jaegel)* koło Strzelina (Strehlen) należała również Lipowa (Deutsch Leippe) koło Grodkowa (Grottkau).

W połowie XV wieku właścicielem Jagielna (Deutsch Jaegel) był Jerzy von Pogrell, jego córka – Anna była żoną (x 1475 r.) Krzysztofa von Reibnitz z Kietlina (Kittelau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach).

W XV wieku właścicielem Jagielna (Deutsch Jaegel) również był N. (Jerzy?) von Pogrell, żonaty z N. von Stertz. Jego syn – N., żonaty z N. von Nimptsch z Krzyształowic (Kristelwitz) koło Wrocławia (Breslau), miał dwóch synów: Adama – właściciela Jagielna (Deutsch Jaegel), żonatego z Małgorzatą von Niemitz. Jego potomkowie pochowani są w kościele w Sarbach (Schreibendorf) koło Strzelina (Strehlen).

Krzysztof – brat Adama, żonaty z Anną von Wenzki, miał syna – Jerzego, żonatego z Urszulą von Niemitz. Zygmunt – syn Jerzego, żonaty (x ok. 1550 r.) z Anną von Reichau z Kondratowic (Kurtwitz) koło Strzelina (Strehlen), miał córkę – Marię, żonę Henryka von Redern.

Linia z Chocieborowic (Kutscheborwitz)

Do linii z Chocieborowic (Kutscheborwitz) koło Wołowa (Wohlau) należało kilka majątków w okolicy Wołowa (Wohlau), Góry Śląskiej (Guhrau) i Trzebnicy (Trebnitz).

N. von Pogrell w połowie XVI wieku był żonaty z N. von Haugwitz z Obiszówki (Klein Obisch) koło Głogowa (Glogau). Jego syn – N., właściciel Chocieborowic (Kutscheborwitz), żonaty z N. von Dyhrn, miał syna – Jana Jerzego, w połowie XVII wieku właściciela Borkowic (Burgwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz). Jan Jerzy – żonaty z Elżbietą Małgorzatą von Borschnitz, miał siedmioro dzieci: Jerzego Abrahama, właściciela Dąbia (Dahme) koło Wołowa (Wohlau), Henryka Wilhelma – w 1687 roku chorążego wojsk duńskich, Krzysztofa Zygmunta (ur. 27.01.1664 r.) i Ernesta Fryderyka (ur. 11.05.1665 r.) – obaj w służbie saskiej zmarli w czasie epidemii w 1686 roku oraz córki: Ewę, Barbarę i Marię Elżbietę.

W 1604 roku Pritzel von Pogarell był właścicielem Bąkowa (Bunkai) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg).

Prawdopodobnie do linii z Jagielna (Deutsch Jaegel) należał dom Wawrzyszów (Lorenzberg) koło Strzelina (Strehlen). Pochodząca z tego domu Krystyna była żoną (x przed 1614 r.) Jana von Reibnitz z Pasterzyc (Pasterwitz) koło Wrocławia (Breslau), a Jadwiga (zm. po 1622 r.) – żoną Fryderyka von Reibnitz z Pastuchowa (Puschkau) koło Świdnicy (Schweidnitz).

Nie wiadomo, z jakiej linii pochodził Jan Kasper von Pogrell, który w 1744 roku (17.06.) otrzymał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf).

Bardzo często występują również w dokumentach górnośląskich prawdopodobnie przedstawi-

ciele różnych linii: w 1515 roku Wolfgang Pogorel występuje jako świadek w dokumencie księcia opolskiego Jana II Dobrego, a w 1521 roku (9.07.) Walentyn Pogrell jest świadkiem w dokumentach księcia Walentyna raciborskiego.

W 1524 roku Henryk Pogrell (zm. po 1539 r.), prawdopodobnie z linii z Jagielna (Deutsch Jaegel), w 1538 roku był starostą księstwa strzeleckiego, w tym samym roku występuje jako starosta chrzelicki. Żonaty z Anną (drugi mąż), córką Łukasza Buchty sen. z Otmętu (Ottmuth) koło Opola (Opeln), posiadał w lenno (lub zastaw) zamek Chrzelice (Schelitz) koło Prudnika (Neustadt). W księgach ziemskich opolsko-raciborskich występuje on w 1524 roku jako pełnomocnik Maruszy Kralickiej ze Zbrosławic (Brosławitz) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz) i Anny Pankowej z księstwa strzeleckiego. W 1539 roku występuje jako świadek Balzera Czammera (Tschammer) z Łambinowic (Lamsdorf) w księstwie niemodlińskim przy zapisie wiana jego żonie. W 1539 roku Henryk zapisał swojej żonie Annie wiano w wysokości 1000 guldenów na zamku w Chrzelicach (Schelitz). Pełnomocnikiem żony był Zygmunt Pogrell z Jagielna (Deutsch Jaegel), właściciel Samborza (Tschammendorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

Jan jun. Pogarell z Michałowa (Michelau) w latach 1552–1553 był urzędnikiem w Osobladze (Hotzenplotz), według Pilnáčka, był dwukrotnie żonaty: 1. (x ok. 1532 r.) z N. von Dyhrn, 2. z Reginą Chmelik (Strzela) z Obrowca (Obrowetz) w księstwie strzeleckim. Z Reginą, córką Jana Chmielika (Strzela) musiał ożenić się przed 1538 rokiem, gdyż w tym roku jego żona bierze udział w podziale majątku po zmarłym ojcu.

Ulryk von Pogorell w 1571 roku (?) był starostą Tarnowskich Gór (Tarnowitz), jego herb znajduje się w tamtejszym kościele parafialnym.

W 1644 roku na Górnym Śląsku majątek posiadał już tylko jeden przedstawiciel rodu – N., ewangelik.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 704–707; t. II, s. 867–869

Zedlitz, t. IV, s. 42–43

Blażek, t. I, s. 82

Pilnáček, t. III, s. 930–932

Schles. Wappenbuch, szp. 102

C.D.S., t. VI, nr 52b, 116, 172, 285, 313b, 439, 508, 516

Boehme, t. I, s. 19

Landbuecher Opp.-Rat., nr 72, 92, 153, 274, 303

Zemská kniha..., nr 35, 37, 38, 45, 55

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X.

Limburg 1999, s. 454–455

Jurek T., Trzynastowieczne lokacje miejskie w dobrach Pogo-

rzelów, (w:) Civitas et villa. Miasto i wieś w średniowiecznej Europie środkowej, Wrocław – Praha 2002, s. 89–98

Jurek T., Rodowód Pogorzeliów, Kraków 2005

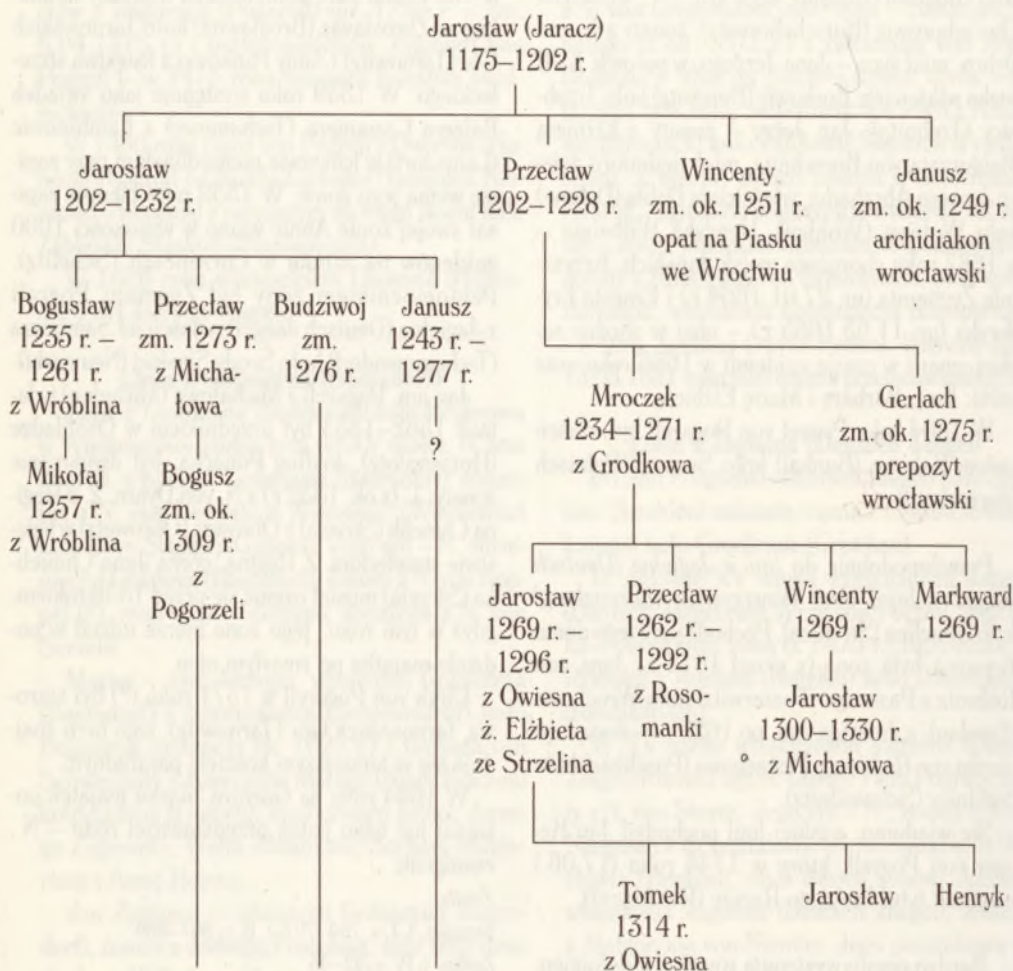
Pfotenhauer, Schlesier im Dienste des Deutschen Ordens im Jahre 1410, (w:) Zeitschrift..., Bd. 15:1880, s. 208

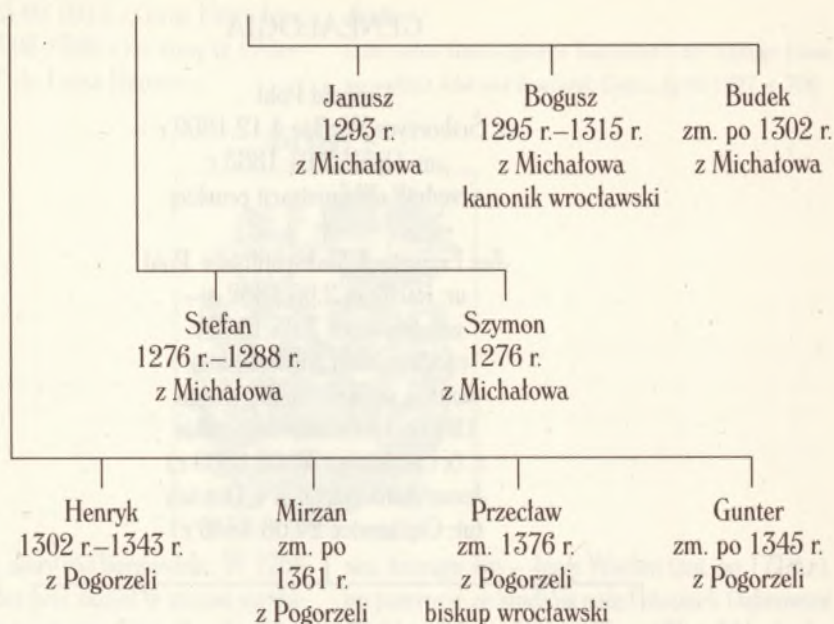
Regesten zur Geschichte Jaegerndorfs unter den Herrschen aus dem Hause Brandenburg 1523–1622, nr 34, (w:) Jahres-Bericht des k.k. Staats-Gymnasiums in Troppau fuer das Schuljahr 1891–92, Troppau 1892

GENEALOGIA

Początki rodu

(wg T. Jurka)

POHL

Nobilitowana w XIX wieku szlachta górnośląska. Założycielem rodu był Leopold Pohl (ur. Ściborzyce Wielkie k. Głubczyc, Steuberwitz b. Leobschuetz 4.12.1809 r. – zm. Opole, Oppeln 2.01.1863 r.), urzędnik administracji pruskiej. Jego syn – Jan Franciszek Maksymilian Pohl (ur. Racibórz, Ratibor 2.03.1842 r. – zm. Świdnica, Schweidnitz 7.05.1907 r.) – radca rejencji górnośląskiej i landrat powiatu raciborskiego, w 1900 roku (1.01.) otrzymał pruskie szlachectwo. Żonaty (x Ciężkowice k. Koźła, Czienskowitz b. Cosel 30.08.1869 r.) z Jenny Anną Karoliną von Dittrich (ur. Ciężkowice, Czienskowitz 24.06.1846 r.), miał dwóch synów:

Huberta Leopolda Marię Wilhelma Waltera (ur. Racibórz, Ratibor 16.03.1871 r.) – pułkownika wojsk niemieckich, żonatego (x Berlin 5.03.1902 r.) ze Stefanią Karoliną Ernestyną Zach (ur. Koesfeld 18.01.1883 r.). Miał on dwie córki: Anitę

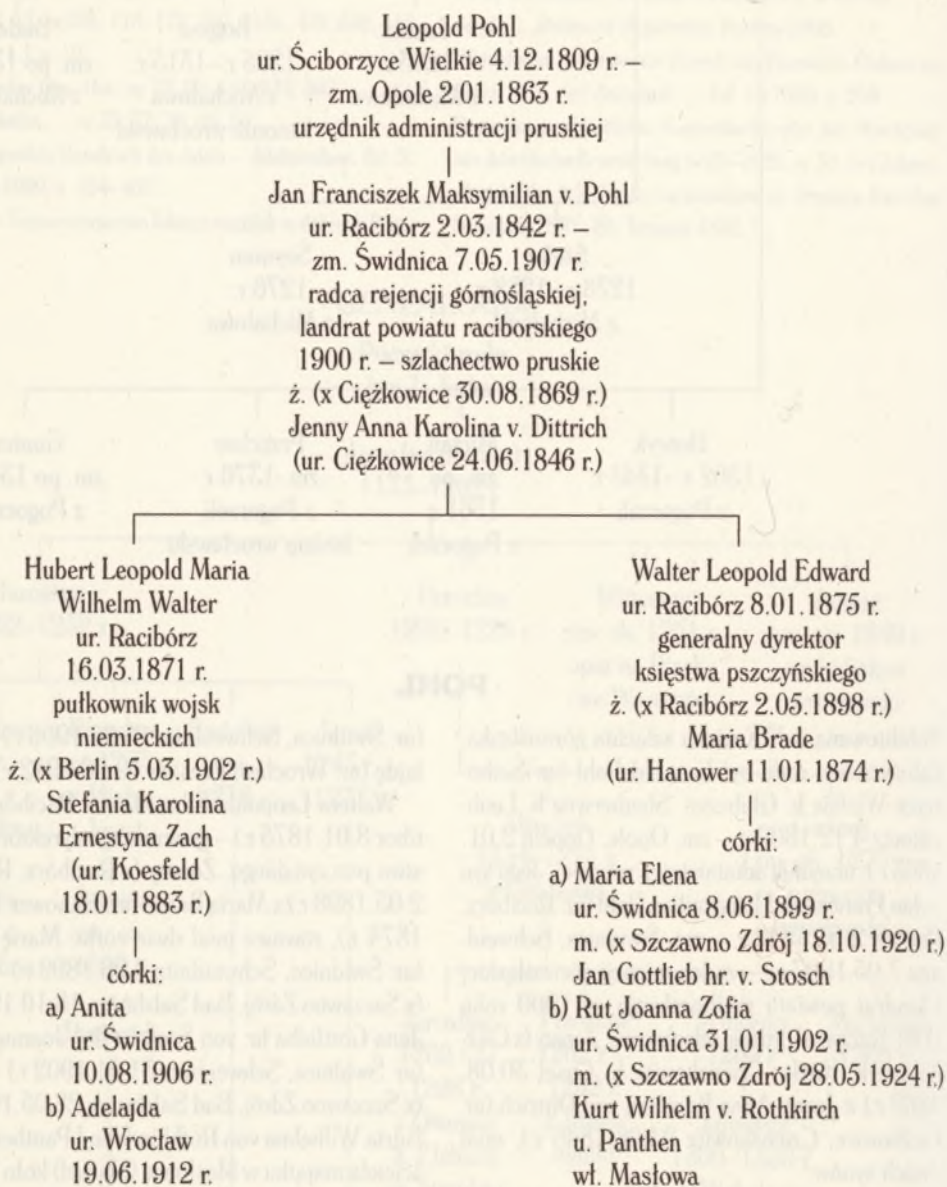
(ur. Świdnica, Schweidnitz 10.08.1906 r.) i Adelajdę (ur. Wrocław, Breslau 19.06.1912 r.);

Waltera Leopolda Edwarda (ur. Racibórz, Ratibor 8.01.1875 r.) – generalnego dyrektora księstwa pszczyńskiego. Żonaty (x Racibórz, Ratibor 2.05.1898 r.) z Marią Brade (ur. Hanower 11.01.1874 r.), również miał dwie córki: Marię Elenę (ur. Świdnica, Schweidnitz 8.06.1899 r.) – żonę (x Szczawno Zdrój, Bad Salzbrunn 18.10.1920 r.) Jana Gottlieba hr. von Stosch; Rut Joannę Zofię (ur. Świdnica, Schweidnitz 31.01.1902 r.) – żonę (x Szczawno Zdrój, Bad Salzbrunn 28.05.1924 r.) Kurta Wilhelma von Rothkirch und Panthen, właściciela majątku w Masłowie (Massel) koło Trzebnicy (Trebnitz).

Źródła:

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Häuser – Alter Adel und Briefadel, Gotha, Jg 19:1927, s. 700

GENEALOGIA

POHL

W 1913 roku (16.06.) szlachectwo pruskie uzyskał admirał floty niemieckiej i szef sztabu admiralicji – Hugo Jerzy Teodor Pohl (ur. Wrocław, Breslau 25.08.1855 r. – zm. Berlin 23.02.1916 r.).

Żonaty (x Hanower 5.04.1893 r.) z Ellą Klarą Matyldą Meyer-Glimman (ur. Bielefeld 30.04.1873 r.), miał dwoje dzieci: Wernera Józefa Fryderyka (ur. Berlin 7.07.1895 r. – zginął podczas

wojny na morzu 23.09.1915 r.) oraz Hetty Irmę Ewę (ur. Berlin 23.05.1898 r.) – żonę (x Oldenburg 1923 r.) prof. dr. Luisa Haussera.

Źródła:

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Häuser – Alter Adel und Briefadel, Gotha, Jg 19:1927, s. 700

POHLE

Według Sinapiusa, stary ród burgundzki. W 1266 roku Teodoryk Polus brał udział w wojnie sycylijsko-neapolitańskiej po stronie króla Karola d'Anjou. Błażek sugeruje, że był to raczej ród mieszczański z Jeleniej Góry (Hirschberg). Wygląd herbu może jednak świadczyć, że była to stara szlachta.

Na Śląsku miał osiąść w początkach XVII wieku Godfryd Pohle i jego syn – Baltazar. Syn Baltazara – Jerzy, położył duże zasługi w wojnie 30-letniej (nie wiadomo, jakie), miał syna – Tobia-

sza, którego syn – Jerzy Wacław (zm. po 1718 r.), po powrocie ze studiów nabył majątek Dąbrowicę (Eichberg) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). Żonaty z N. von Reibnitz, w 1706 roku (5.03.) został wpisany w czeski stan rycerski.

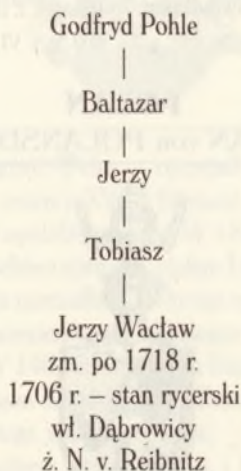
Źródła:

Sinapius, t. I, s. 707–708; t. II, s. 869

Błażek, t. II, s. 91

Doerr, s. 190

GENEALOGIA

POHLSDORF

zob.

GEISSLER**POHORSKI**

zob.

POGORSKI**(z) POKRZYWNICY**

Nazwa siedziby rodowej Manowskich, którzy używali jej zamiennie z nazwiskiem.

W 1496 roku występuje w dokumentach Barbara z Pokrzywnicy (Nesselwitz) koło Koźła (Cosel).

W 1513 roku (1.04.) Szawel „z Pokrzywnicz” sprzedał swoją część majątku odziedziczonego po ojcu Pucie Swyhowskim.

zob.

MANOWSKI**POLAK****(POLATSCHEK)**

Szlachta górnośląska z księstwa strzeleckiego i głogóweckiego. Pilnáček błędnie podaje księstwo głogowskie. Pomyłka została spowodowana tym, że do XVII wieku Głogówek (Oberglogau) był również nazywany Głogowem lub Głogową.

W 1441 roku Mikołaj Polak z Sierakowic (Schie-rakowitz) koło Toszka (Tost) występuje jako świadek w dokumencie księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego.

W 1517 roku Paweł Polatschek był świadkiem w dokumencie księcia Jana II opolskiego.

W tym samym roku (27.06.) Paweł Polaczek (zm. przed 1526 r.) z Zawierci (Zawiercia?), starosta księstwa głogóweckiego, kupił od Jana Sukowskiego Jarczowice (Jarschowitz) koło Prudnika (Neustadt). Majątek ten odziedziczył po nim jego bratanek – Jan zwany Polaczek, sprzedał go w 1526 roku (27.03.) księciu Janowi II opolskiemu.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 883–884

C.D.S., t. VI, nr 210, 447, 496, 517

POLAN**(POLAN von POLANSDORF)**

Ród uczonych i teologów ewangelickich z Opawy (Opava, Troppau).

Henryk Polan studiował w początkach XVI wieku w Wittemberdze, gdzie zaprzyjaźnił się z Marcinem Lutrem. W 1556 roku osiadł w Opawie (Opava, Troppau), początkowo był pisarzem miejskim, a od 1558 roku rektorem szkoły. Za swoje zasługi i prace z zakresu prawa w 1563 roku (17.09.) otrzymał dyplom herbowy i prawo do predykatu „von Polansdorf”. Pilnáček uważa to za nobilitację. Żonaty z Martą Cominius, miał czterech synów i trzy córki:

- Martę – żonę Jana Kyatscha;
- Katarzynę i Marię;
- Waleriana – studiował we Frankfurcie nad Odrą (Frankfurt a. Oder) i zmarł w około 1573 roku w wieku 30 lat;
- Henryka jun. – w latach 1592–1596 był

pisarzem miejskim w Opawie (Opava, Troppau);

- Amanda (zm. 1610 r.) – studiował we Wrocławiu (Breslau), Tybindzie i Bazylei, był kaznodzieją kalwińskim, autorem wielu prac teologicznych, w latach 1597–1600 był wychowawcą Bertolda von Lippa;
- Jerzego – studiował w Wiedniu, Tybindzie i Heidelbergu, podróżował po Italii i w 1590 roku został pisarzem miejskim w Opawie (Opava, Troppau). Miał dwie córki: Annę (zm. 29.05.1637 r.) – żonę znanego pisarza, pastora Jerzego Trzanowskiego i Marię (ur. 1617 r. – zm. 1624 r.) oraz trzech synów: Konstantyna (ur. 1622 r. – zm. ok. 1625 r.), Eliasza (zm. 1624 r.) i Samuela.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 884–885

Doerr, s. 43

POLANOWSKI (POLANOWSKI, POLANOWITZ)

Stary śląski ród pochodzący z Polanowic (Polanowitz) koło Kluczborka (Kreuzburg), znany w XV i XVI wieku z księstwa oleśnickiego i opolskiego.

W 1417 roku N. Polanowski był świadkiem sprzedaży Niewodnik (Niewodnik) w księstwie niemodlińskim. W 1435 roku również N. był pełnomocnikiem Katarzyny Milowanowskiej (Strzeli). W 1465 roku (9.11.) Martin Polanowski występuje jako świadek w dokumencie księcia Mikołaja I opolskiego, w 1481 roku Heinrich (zm. po 1500 r.) był świadkiem sprzedaży Krzyżkowic (Kroeschendorf) koło Prudnika (Neustadt). W 1498 roku (6.03.) ten sam Henryk

otrzymał od księcia Jana II Dobrego wieś Rzepcze (Repsch) koło Głogówka (Oberglogau).

W 1530 roku Szymon Polanowski był właścicielem Łosic (Loischwitz) w księstwie oleśnickim. Po nim majątek ten w latach 1570–1580 posiadał Walenty Polanowski (syn poprzedniego?). W 1534 roku Kasper Polanowski był właścicielem Duczo-wa (Deutschen) koło Kluczborka (Kreuzburg).

Źródła:

Błażek, t. III, s. 101

Pilnáček, t. III, s. 885–886

C.D.S., t. VI, nr 275, 368, 434, 447

POLANSDORF

zob.

POLAN

POLATSCHEK

zob.

POLAK

POLEDNIA

(POLEDNA)

Ród włódków górnośląskich z okolic Krapkowic (Krappitz).

W 1555 roku Marcin Polednia z Krapkowic (Krappitz) był pełnomocnikiem Felicyty Ramisch – żony Jana Knolki z Krapkowic (Krappitz). Marcin żonaty był (x przed 1564 r.) z Katarzyną, siostrą Jana Wachowskiego z Wachowic (Wachowitz)

koło Olesna (Rosenberg). W 1564 roku miał sprawę z Wacławem Robozem (?) – sołtysem ze Straduni (Stradun) koło Krapkowic (Krappitz) i Markiem Grabischem.

Herb niezany.

Źródła:

Pilnáček, t. I, s. 211

POLESKI

Według Pilnáčka, był to stary ród górnośląski wspólnego pnia i herbu z Dobieschowskimi i Wranińskimi. Prawdopodobnie jednak było to nazwisko zastępcze, używane przez któregoś z przedstawicieli tych dwóch rodów, występuje w dokumentach tylko raz.

W 1513 roku (16.06.) w Opolu (Oppeln) Stanisław Poleski z Bożkowa (?) wspólnie z Janem

Wranińskim z Wronina (Wronin) koło Koźła (Cosel) poświadczają, że są krewnymi Mikołaja Dobieschowskiego z Dobieszowa (Dobischau) koło Koźła (Cosel) i posiadają wspólny herb Jeleń (Brochwicz).

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 932

POLEY

Ród patrycjuszów wrocławskich pochodzący prawdopodobnie z Meklemburgii. Według Schlesische Wappenbuch był znany we Wrocławiu (Breslau) już od końca XIV wieku.

Krzysztof Poley (zm. 29.09.1593 r.), doktor obojga praw, był kanclerzem księstwa Meklemburgii. Żonaty z Ewą Heyland (zm. 14.12.1584 r.), wdową po Krzysztofie Winssie, miał syna – Macieja (zm. 9.03.1579 r.), właściciela Godzięcina (Thiergarten) koło Wołowa (Wohlau), żonatego z Lucją von Ende (zm. 4.02.1589 r.). Jego syn – Krzysztof (ur. 30.10.1561 r. – zm. 4.02.1637 r.), właściciel Godzięcina (Thiergarten), był członkiem

rady miejskiej Wrocławia (Breslau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną von Behme z Sobkowic (Zopkendorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), 2. z Heleną von Troilo (ur. ok. 1573 r. – zm. 1631 r.), miał trzy córki i dwóch synów – Franciszka Krzysztofa (ur. 1600 r. – zm. 1.05.1641 r.), właściciela Żernik Małych (Klein Suerding) koło Wrocławia (Breslau), i Henryka (zm. przed 1624 r.).

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 708–709

Blažek, t. II, s. 91

Schles. Wappenbuch, szp. 102

GENEALOGIA

Krzysztof Poley
zm. 29.09.1593 r.
dr obojga praw
kanclerz księstwa
meklemburskiego
ż. Ewa Heyland
(zm. 14.12.1584 r.)

Maciej
zm. 9.03.1579 r.
wł. Godzięcina
ż. Łucja v. Ende
(zm. 4.02.1589 r.)

Krzysztof
ur. 30.10.1561 r. – zm. 4.02.1637 r.
czł. rady m. Wrocławia
wł. Godzięcina
ż. 1. Anna v. Behme
z Sobkowic
2. Helena v. Troilo
(ur. ok. 1573 r. –
zm. 1631 r.)

Franciszek Krzysztof
ur. 1600 r. –
zm. 1.05.1641 r.
wł. Żernik Małych

Henryk
zm. przed 1624 r.

3 córki

POLGWITZ

zob.

HEUGEL

POLKOWITZ

zob.

POLKWITZ

POLKWITZ
(POLKOWITZ)

Ród pochodzący prawdopodobnie z Polkowic (Polkwitz) w księstwie głogowskim lub z Polakowic (Pollogwitz) koło Wrocławia (Breslau).

Jan (zm. 1510 r.) miał w kościele św. Elżbiety

we Wrocławiu (Breslau) epitafium z herbem odmiennym niż ród Heuglów z Polakowic (Pollogwitz).

Źródła:

Pilnáček, t. I, s. 223

POLLNER

zob.

POLNER

POLLOGWITZ

zob.

HEUGEL

POLNER

(POLLNER, BOLNER)

Mieszczański ród wrocławski.

W 1589 roku otrzymali dyplom herbowy bracia Jan i Jakub Bollner oraz ich kuzyn – Walentyń. Jakub (zm. 1610 r.) – kupiec wrocławski, był żonaty (x 1581 r.) z Krystyną Baudiss (ur. 1565 r. – zm. 1626 r.), która po jego śmierci wyszła za mąż (x 1615 r.) za Jerzego Friedricha. Miał dzieci: Zuzannę – żonę (x 1599 r.) Jana Reussnera; Katarzynę (ur. 1584 r.) – żonę (x 1602 r.) Jerzego Heintzego; Jana (ur. 1589 r.) – kupca we Wrocławiu (Breslau) i Jakuba jun. (ur. 1587 r. – zm. 1622 r.) – kupca we Wrocławiu (Breslau). Jakub

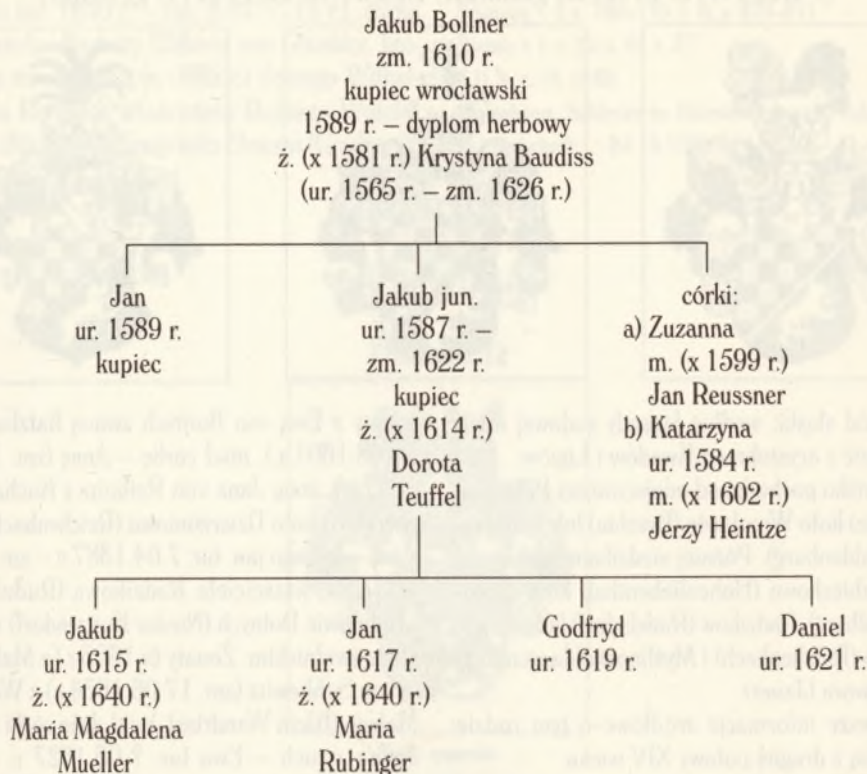
jun., żonaty (x 1614 r.) z Dorotą Teuffel, miał czterech synów: Jakuba (ur. 1615 r.) – żonatego (x 1640 r.) z Marią Magdaleną, córką księgarza Dawida Muellera; Jana (ur. 1617 r.) – żonatego (x 1640 r.) z Marią Rubinger; Godfryda (ur. 1619 r.) i Daniela (ur. 1621 r.).

Walentyń Polner był prawdopodobnie autorem wydanego w Nysie (Neisse) w 1556 roku druku „Elegia de natali Christi” (Pieśń o narodzeniu Chrystusa).

Źródła:

Schles. Wappenbuch, szp. 103

GENEALOGIA

POLNICZEK

(POLNICZEK von PALOWITZ, POLNICKY z PALOVIC)

W 1566 roku (26.01.) dyplom herbowy i zgodę na używanie predykatu „von Palowitz” otrzymał Szymon Polniczek. Pilnáček wymienia go pod nazwiskiem „Polnický” (?).

Prawdopodobnie pochodził z Palowic (Pallo-witz) koło Rybnika (Rybník).

Źródła:

Pilnáček, t. I, s. 93

Doerr, s. 45

POLSNITZ

(POLSNITZ DACHS genannt, DACHS POLSNITZ genannt)

Stary ród śląski; według legendy rodowej mieli pochodzić z arystokracji Kwadów i Ligiów.

Nazwisko pochodzi od miejscowości Pelcznica (Polsnitz) koło Wrocławiu (Breslau) lub Wałbrzycha (Waldenburg). Później siedzibami rodowymi były: Lubiechowa (Hohenliebenthal) koło Złotoryi (Goldberg), Radzików (Rudelsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) i Myślinowa (Jaegendorf) koło Jawora (Jauer).

Pierwsze informacje źródłowe o tym rodzie pochodzą z drugiej połowy XIV wieku.

W 1393 roku (26.10.) w dokumencie księcia Władysława Opolczyka przekazującego swoje majątki żonie – Ofce, jako świadek występuje Niclas Dachs von Fridelandt (Friedland – Korfantów). W 1410 roku Nickel (ten sam?) Dachs brał udział w bitwie pod Grunwaldem po stronie krzyżackiej, walcząc w oddziałach śląskich. W 1444 roku Zygmunt Polsnitz notowany był na dworze księżnej Elżbiety w Legnicy (Liegnitz), a Nicol von Polsnitz zwany Dachs, żonaty (x ok. 1487 r.) z Małgorzatą, córką Piotra von Reibnitz, był właścicielem Sitna (Schmachtenhain) koło Wrocławia (Breslau).

W XVI wieku właścicielem Lubiechowa (Hohenliebenthal) był Jerzy von Polsnitz, żonaty z N. von Prittwitz. Miał syna – Krzysztofa (ur. 1520 r. – zm. 29.04.1597 r.), żonatego z Magdaleną von Schweinichen (zm. 6.03.1584 r.) ze Świn (Schweinhaus) koło Jawora (Jauer). Miał on dwóch synów: Fryderyka i Jerzego.

Młodszy – Jerzy (ur. 1555 r. – zm. 1628 r.),

żonaty z Ewą von Buntsch zwaną Ratzbar (zm. 30.08.1601 r.), miał córkę – Annę (zm. 16.03.1647 r.), żonę Jana von Reibnitz z Kuchar (Kuchendorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) oraz syna – Jerzego jun. (ur. 7.04.1587 r. – zm. 3.12.1637 r.), właściciela Radzikowa (Rudelsdorf) i Kalinowic Dolnych (Nieder Kunzendorf) w księstwie świdnickim. Żonaty (x 1623 r.) z Małgorzatą von Schliewitz (zm. 17.06.1636 r.) z Wądroża Małego (Klein Wandriss), miał dwie córki i syna. Jedna z nich – Ewa (ur. ? 05.1627 r. – zm. 24.11.1683 r.), była żoną (x 6.01.1643 r.) Jana Krzysztofa von Schweidnitz (ur. 9.03.1606 r. – zm. 28.05.1668 r.) z Krajowa (Krayn) koło Legnicy (Liegnitz). W oparciu o to małżeństwo ród Schweidnitzów w 1748 roku uzyskał zgodę na przyjęcie herbu i nazwiska wymarłego rodu von Polsnitz.

Inny Jerzy (zm. 11.09.1671 r.), właściciel Radzikowa (Rudelsdorf), po licznych podróżach po Europie, zmarł nieżonaty w wieku 43 lat. Pochowany został w kościele w Krotoszycach (Kroitsch) w księstwie legnickim.

Brat Jerzego – Fryderyk von Dachs zwany Polsnitz (zm. po 1596 r.), był właścicielem Lubiechowa (Hohenliebenthal), Kamionki (Steinau) w księstwie świdnickim i Myślinowa (Jaegendorf) koło Jawora (Jauer). Miał córkę – Zuzannę, żonę (x ok. 1621 r.) Walentyna von Seidlitz. Prawdopodobnie jego synami byli: Zygmunt – w 1635 roku właściciel Lubiechowa (Hohenliebenthal) i Henryk – właściciel Myślinowa (Jaegendorf).

Ostatnią przedstawicielką rodu była Anna Małgorzata (ur. 1640 r. – zm. 6.01.1713 r.), córka Krzysztofa i Barbary Elżbiety von Glaubitz, która była trzecią żoną (x 1682 r.) Jerzego Wilhelma von Reibnitz, właściciela Dolnego Wojcieszowa (Nieder Kauffung) koło Złotoryi (Goldberg).

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 709–710; t. II, s. 870–871

Błażek, t. I, s. 82; t. III, s. 37

C.D.S., t. VI, nr 80

Pfotenhauer, Schlesier im Dienste Ordens im Jahre 1410, (w:) Zeitschrift..., Bd 15:1880, H. 1, s. 205

(z) POLUWSI

zob.

HALBENDORF

POLZER

Herb rycerski

Szlachta śląska znana od XVI wieku, która w XVIII wieku przeniosła się na Morawy i do Styrii.

W 1564 roku (2.11.) dyplom herbowy otrzymał Paweł Polzer, fryzjer cesarski. W pierwszej połowie XVIII wieku Józef von Polzer był sekretarzem urzędu ziemskiego księstwa opawskiego i karniowskiego oraz dyrektorem wydziału kryminalnego Moraw. W 1756 roku (24.07.) został wpisany w czeski stan rycerski i według Błażka, również w stan rycerski ziem dziedzicznych

Habsburgów. Po wymarciu rodu Hoditz und Wolframitz, w 1912 roku (20.12.) Juliusz rycerz von Polzer przyjął nazwisko „Polzer-Hoditz und Wolframitz”.

Źródła:

Błażek, t. IV, s. 59

Doerr, s. 239

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 474–475

GENEALOGIA

Józef v. Polzer

sekretarz urzędu ziemskiego
ks. opawskiego i karniowskiego

1756 r. – stan rycerski

ż. Maria Maffei di Castelozzi

|

Jan Tadeusz
ur. 1728 r.

Józef
ur. 1763 r. – zm. 1834 r.

Ludwik
ur. 1808 r.
ż. (x 1833 r.) Józefina
bar. v. Hauer

Juliusz
ur. 1834 r.
major wojsk pruskich
ż. (x 1867 r.) Krystyna
hr. v. Hoditz
(ur. 1847 r.)

Ludwik
ur. 1869 r.

POMEISKE (POMISKE, POMITZKI)

Ród znany na Śląsku od XVI wieku, możliwe, że przybyli na Śląsk przedstawiciele rodu pomorskiego o tym nazwisku z okolicy Bytowa (Buetow), chociaż posiadali zupełnie inny herb (pomorscy – w srebrnym polu zielona gałąź).

W 1511 roku Kasper Pomitzki występuje na dworze księcia Fryderyka II legnickiego.

Karol Henryk von Pomiske (ur. 1641 r.), żona-

ty (x 1669 r.) z Anną Heleną von Zimmermann ze Średnich Trzebnic (Mittel Seebnitz) koło Lubina (Lueben), który to majątek wniosła mu w wianie, miał trzech synów i cztery córki. Zmarł w 1681 roku (19.12.), pochowany został w kościele w Trzebnicach (Seebnitz). Jeden z jego synów – Karol Henryk jun. występuje w dokumentach w 1721 roku.

Również przedstawiciele pomorskiego rodu Pomeiske mieli kontakty ze Śląskiem: Mikołaj Aleksander von Pomeiske (zm. 20.05.1785 r.) z Pomorza, generał-porucznik wojsk pruskich i dowódca regimentu dragonów, był żonaty z Zofią von Koschembar ze Śląska.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 871

Zedlitz, t. IV, s. 46

Blażek, t. II, s. 92

Pilnáček, t. III, s. 953

POMIAN

W drugiej połowie XVIII wieku osiadł na Górnym Śląsku Krzysztof Henryk Pomian (zm. 1768 r.) z Prus (Wschodnich?). W latach 1760–1768 posiadał Pawonków (Pawonkau) koło Lublińca (Lublinitz). W 1763 roku uzyskał inkielot śląski.

Uruski błędnie twierdzi, że w 1763 roku indy-

genat (?) śląski uzyskał Jan Jakub Pomian, pułkownik wojsk pruskich.

Źródła:

Uruski, t. XIV, s. 216–217

Weltzel A., Geschichte der Stadt und Herrschaft von Gutten-tag, Ratibor 1882, s. 103

POMISKE

zob.

POMEISKE

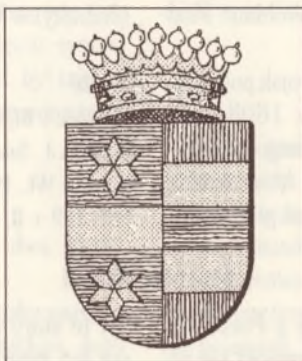
POMITZKI

zob.

POMEISKE

POMPEI

(POMPEI di ILASSY)

Herb hrabiowski

Włoski ród hrabiowski z okolic Werony.

Na Śląsku osiadł w czasie wojny 30-letniej feldmarszałek wojsk cesarskich i generał republiki Weneccji Tomasz (Tomio) Pompei hr. di Ilassy. Posiadał państwo Zimną Wodę (Kaltwasser) i Zameczno (Samitz) koło Lubina (Lueben) oraz Górną

Białą (Ober Bielau) koło Złotoryi (Goldberg). Zmarł w wieku 44 lat, 5.10.1654 roku, pochowany został w kościele św. Krzyża w Legnicy (Liegnitz). Żonaty był z Apolonią hr. von Hoditz, która po jego śmierci wyszła za mąż za feldmarszałka wojsk cesarskich N. von Goetzen i państwo Zimna Woda

(Kaltwasser) przeszło w ręce tego rodu. Apolonia zmarła w 1663 roku i została pochowana w kościele w Zamecznie (Samitz).

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 176–177

Błażek, t. I, s. 82

POMSDORF

Mało znany ród śląski, pochodzący prawdopodobnie z Pomianowa (Pomsdorf) koło Żabkowic Śląskich (Frankenstein), występujący w dokumentach jedynie w XV wieku.

W 1459 roku Heinz von Pomsdorf kupił sołectwo w Gerensdorf (?) w księstwie brzeskim.

W 1477 roku sołectwo to posiadała Marisch Pomsdorfin (żona? córka?).

W 1499 roku właścicielem był Michael von Pomsdorf.

Źródła:

Boehme, t. I, s. 14

PONIATOWSKI

(PONIATOWSKI z PONIATOWA)

Ród polski pochodzący z Ziemi Łęczyckiej, prawdopodobnie herbu Śreniawa. Na Śląsku i na Morawach pojawili się przejściowo.

W 1580 roku Jan Poniatowski był przełożonym klasztoru w Hradište (Grodziszczce, Grodischcz) koło Olomuńca (Olomouc, Olmuetz). Pilnáček w herbarzu morawskim przypisuje mu herb Leszczyc (?).

N. Poniatowski był żonaty (x po 1593 r.) z Urszula, córką Baltazara von Schaffgotsch, wdową po Jerzym von Kottwitz (zm. 22.06.1593 r.) z Chobieni (Koeben) koło Wołowa (Wohlau). Miał dzieci: Adama, N. syna i Barbarę.

Ludwik Poniatowski, pułkownik wojsk polskich, według hetmana Żółkiewskiego z 1608 roku „herszt swawolnych kup zbuntowanego żołnierstwa, grasant, łupieżca i opryszek, który wielką część Korony (polskiej) począwszy od granic prus-

skich, aż do krańców wschodnich spłądował...”, był mężem (x 1614 r.) Anny Ziemietzkiej z Ziemieć (Ziemientzitz) pod Gliwicami (Gleiwitz), wdowy po Stanisławie Stadnickim z Łańcuta koło Rzeszowa, znanym w Polsce jako „diabeł łańcucki”. Żona, umierając (zm. ok. 1619 r.), zapisała Poniatowskiemu część swoich rodowych majątków: Golejów (Golleow) koło Rybnika (Rybnik) i folwark w Raciborzu (Ratibor).

W pierwszej połowie XVII wieku Krystyna Poniatowska była znaną prorokinią braci czeskich (Jednoty) w Wielkopolsce.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 889

Pilnáček J., Staromoravští rodové, Brno 1996, s. 471

Łoziński Wł., Prawem i lewem, t. 1–2, Lwów 1931; t. I, s. 181–182; t. II, s. 417, 419, 420, 440

PONICKAU

Według Sinapiusa, ród pochodzący z Polski (?) z miejscowości Ponikowo, skąd przeniósł się na Śląsk, Łużyce, Morawy i do Miśni. Według legendy cytowanej przez Zedlitz, przedstawiciele tego rodu mieli znajdować się na dworze legendarnego władcy Polski – Lecha. Prawdopodobnie było odwrotnie i ród pochodził z Miśni, z miejscowości Ponickau koło Grossenhain. Według Knothego,

był to stary ród górnołużycki, którego protoplastą był rycerz Witego de Punickow, występujący w dokumentach w 1308 roku. W 1373 roku Wytchel de Poneckow był marszałkiem dworu biskupa miśnieńskiego Konrada II.

W XV wieku ród podzielił się na kilka linii, z których najważniejsze były: *linia górnołużycka* i *linia miśnieńska*.

Linia górnołużycka z Elstry

Założycielem tej linii był Jan sen. (zm. po 1420 r.). Miał czterech synów: Jana jun. (zm. po 1490 r.), Mikołaja, Jerzego (zm. po 1490 r.) – właściciela Dobritzgen, Dalwitz i Lentz, oraz Henryka. Rodową Elstrę posiadał Mikołaj, który miał dwóch synów: Jana i Mikołaja jun.

Jan – w 1504 roku deputowany stanów okręgu Budziszyn, zmarł w 1508 roku, pochowany został w klasztorze w Camenz na Górnych Łużycach.

Mikołaj jun., właściciel Elstry i Prietitz, był dwukrotnie żonaty: 1. z N. von Kalckreuth, 2. z N.N., miał dwóch synów: Wolfa – kontynuatora *domu Elstra* i Jana – założyciela *domu Prietitz*.

Wolf – właściciel Elstry i Kripitz, żonaty z Magdaleną von Schoenberg, miał czterech synów, z których tylko najstarszy – Jan Fabian (zm. ok. 1630 r.), właściciel Elstry, miał potomstwo. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 24.08.1583 r.) z Magdaleną von Lichtenhayn z Ettelshayn, 2. z Urszulą von Kluex, miał trzydzieścioro dzieci (po piętnastu z każdego małżeństwa). Z jego dzieci znani są: Jan Fabian jun. – komendant żandarmerii saskiej, Tobiasz – poseł na dwór francuski i Eliaz – właściciel Wohla.

Jan Fabian (III) (czyj syn?), starosta margrabstwa Górnych Łużyc, żonaty z Barbarą von Gablenz z Wendisch-Leuben, miał pięciu synów, z których Jan Adolf, właściciel Milkel, był tajnym radcą dworu saskiego i polskiego oraz ministrem króla saskiego i polskiego.

Linia miśnieńska

Linia miśnieńska dzieliła się na dwa domy: *Pombsten* i *Aulick*.

Dom Pombsten założył po 1420 roku najstarszy syn Jana sen. – Jan jun. von Ponickau. Jego syn – Jakub, właściciel Petershayn i Crakau, w 1453 roku był deputowanym stanów okręgu Budziszyn. Znany mówca, w 1490 roku (25.05.) przewodniczył delegacji stanów lużyckich składających hołd królowi czeskiemu Władysławowi Jagiełłończykowi. Żonaty z Anną von Pflug, miał syna – Jakuba jun., żonatego dwukrotnie: 1. z Esterą von Nostitz, 2. z Ewą von Carlowitz. Miał on sze-

ściu synów, z których Jan kontynuował *dom Pombsten*, Kasper założył *dom Groibsch*, zaś Fryderyk – *dom Aulick* i *Holsteitz*.

Jan (ur. 1508 r. – zm. 15.02.1573 r.) – właściciel *Pombsten*, żonaty (x 1539 r.) z Małgorzatą von Hulda (ur. 1521 r. – zm. 1570 r.), miał siedmiu synów, z których Jan Jerzy (ur. 11.09.1542 r. – zm. 7.12.1613 r.), dworzanin kurfirsta Augusta Wettyna, odziedziczył *Pombsten*. Żonaty (x 1572 r.) z Małgorzatą von Pflug – dzieci nie miał. W XVII i XVIII wieku żył potomek najmłodszego syna Jana – Lothar (ur. 1553 r. – zm. 13.03.1594 r.), żonaty z Marią von Schleinitz.

Dom Aulick założył Fryderyk (zm. 1588 r.) – syn Jakuba jun. Żonaty z Anną von Wurmin z Turynгии, miał dwóch synów: Rudolfa (ur. 1567 r. – zm. 20.07.1620 r.), żonatego (x 1596 r.) z Magdaleną von Tangelin i Fryderyka Wilhelma – żonatego z Martą von Kayn.

W XVII i XVIII wieku żyło potomstwo Fryderyka Wilhelma.

Na Śląsku posiadali przejściowo majątki przedstawiciele obu linii rodu. Według Jurka, przedstawicielem tego rodu mógł być występujący w 1312 roku Mateusz de Punkow. W XVIII wieku siedzibą *linii śląskiej* był Kaczorów (Ketschdorf) koło Jawora (Jauer).

XIX–XX WIEK

W XIX wieku istniały nadal obydwie linie rodu: *górnołużycka* i *miśnieńska*.

Przedstawiciele *linii górnołużyckiej* w większości nie posiadali majątków, pracowali w administracji państwowej, przemyśle i handlu oraz w szkolnictwie na terenie całych Niemiec. Na Śląsku się nie pojawiali.

Linia miśnieńska dzieliła się na dwie podlinie: *starszą*, założoną przez potomka Fryderyka Wilhelma – Jana von Ponickau (ur. 1644 r. – zm. 1699 r.); posiadali majątki w Miśni i na Górnych Łużycach: Pohlę, Schoenbrunn, Falkenhayn, na Śląsku majątków nie posiadali. *Młodsza linia* – *baronów bawarskich* (1815 r.) wymarła w ciągu XIX wieku.

Herb rodowy von Ponickau posiadał w srebrnym polu dwa czerwone pasy, klejnot – złoty puchar, labry srebrno-czerwone.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 710–717; t. II, s. 871

Zedlitz, t. IV, s. 46–47

Jurek T., Obce rycerstwo..., s. 324

Knothe H., Gesch. d. oberlausitzer Adels..., s. 423

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X,

Limburg 1999, s. 482–483

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Häuser. Deutscher Uradel, Gotha, Jg 30:1931, s. 394–396

PONIENTZUETZ

(z **PONIĘCIC**)

Mało znany stary górnośląski rycerski ród pochodzący z Ponięcic (Ponientzuetz) koło Raciborza (Ratibor), wymarły w połowie XV wieku. W 1338 roku notowany jest w dokumentach Gotard z synami: Henkiem, Żegotą, Adamem i Gotardem jun.

W 1407 roku (30.11.) Wirzbentha von Ponieticz występuje jako świadek w dokumencie księcia Jana opawskiego i raciborskiego.

Zofia z Ponięcic (Ponientzuetz) – żona (x przed 1438 r.) Mikołaja Holly, była albo ostatnią przed-

stawicielką tego rodu, albo wdową po ostatnim przedstawicielu. W 1438 roku zapisała swojemu mężowi (drugiemu?) Ponięcice (Ponientzuetz), które stały się siedzibą rodową rodu von Holly.

Według Pilnáčka, zachowana pieczęć Gotarda z 1349 roku przedstawia poprzeczną belkę, a nad nią gwiazdę.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 886

C.D.S., t. VI, nr 112; t. XXX, nr 6598

PONIENTSCHUETZ

zob.

HOLLY

(z) **PONIĘCIC**

zob.

HOLLY

(z) **PONIĘCIC**

zob.

PONIENTZUETZ

PONOSCHOWSKI

zob.

PANOSCHOWSKI

POPIEŁOWSKI

zob.

ROSTEK

POPP

Herb z 1586 roku

Herb z 1596 roku

W 1586 roku (16.04.) dyplom herbowy otrzymał Hieronim Popp, nobilitację i zmianę herbu otrzymał on w 1596 roku (6.10.).

Źródła:

Błażek, t. I, s. 82

POPP

zob.

POPPEL

POPPELAU

Mieszkański ród wrocławski, prawdopodobnie przybyły z Norymbergi, znany od końca XIV wieku. Kasper Poppeleau, w 1387 roku urzędnik królewski księstwa wrocławskiego, miał dwóch synów: Mikołaja i Pawła.

Mikołaj, żonaty (x 1408 r.) z Benigną, córką Stanisława Wuestenhube – zmarł w Legnicy (Liegnitz) w 1428 roku. Miał syna – Kaspra (zm. 28.03.1499 r.), właściciela Miękini (Nimkau) i Marszowic (Marschwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), Stabłowic (Stabelwitz), Polakowic

(Pollogwitz) i Chrzanowa (Zaumgarten) koło Wrocławia (Breslau) oraz Zaborni (Sabor) w księstwie glogowskim. W 1483 roku Kasper był członkiem rady miejskiej we Wrocławiu (Breslau), a w latach 1481–1498 urzędnikiem królewskim księstwa wrocławskiego. Żonaty z Agnieszką Behme, miał prawdopodobnie trzech synów: Mikołaja, Kaspra jun. i Jana.

Najbardziej znanym był Mikołaj – głośny w tym czasie erudyta, w 1483 roku wyjechał do Wiednia, gdzie przebywał trzy lata, stamtąd wyruszył

na pielgrzymkę do Ziemi Świętej i zmarł w 1489 roku w Aleksandrii. Przed wyprawą swoje majątki przekazał bratu – Kasprowi, o którym niewiele wiadomo. Jan – trzeci z braci, był właścicielem Stabłowic (Stabelwitz), Marszowic (Marschwitz) i Lenartowic (Leonhardwitz) koło Wrocławia (Breslau); w latach 1507–1508 członkiem rady miejskiej Wrocławia (Breslau). Żonaty z Różą Rothe, miał syna – Mikołaja, żonatego (x 1535 r.) z Katarzyną Becherer. Synem Mikołaja był Jan, żonaty z Martą von Busewoy (zm. 10.03.1588 r.) – miał on syna, Jana jun.

Paweł (zm. pomiędzy 1441 a 1454 r.) – brat Mikołaja, żonaty z Małgorzatą Heseler, miał syna – Andrzeja (zm. po 1474 r.), żonatego z Jadwigą N. Jego syn Andrzej jun., właściciel Miękini (Nimpkau), żonaty z Katarzyną Kneufel, miał tylko córkę – Priskę (zm. 14.07.1526 r.), żonę Piotra Rindfleischa.

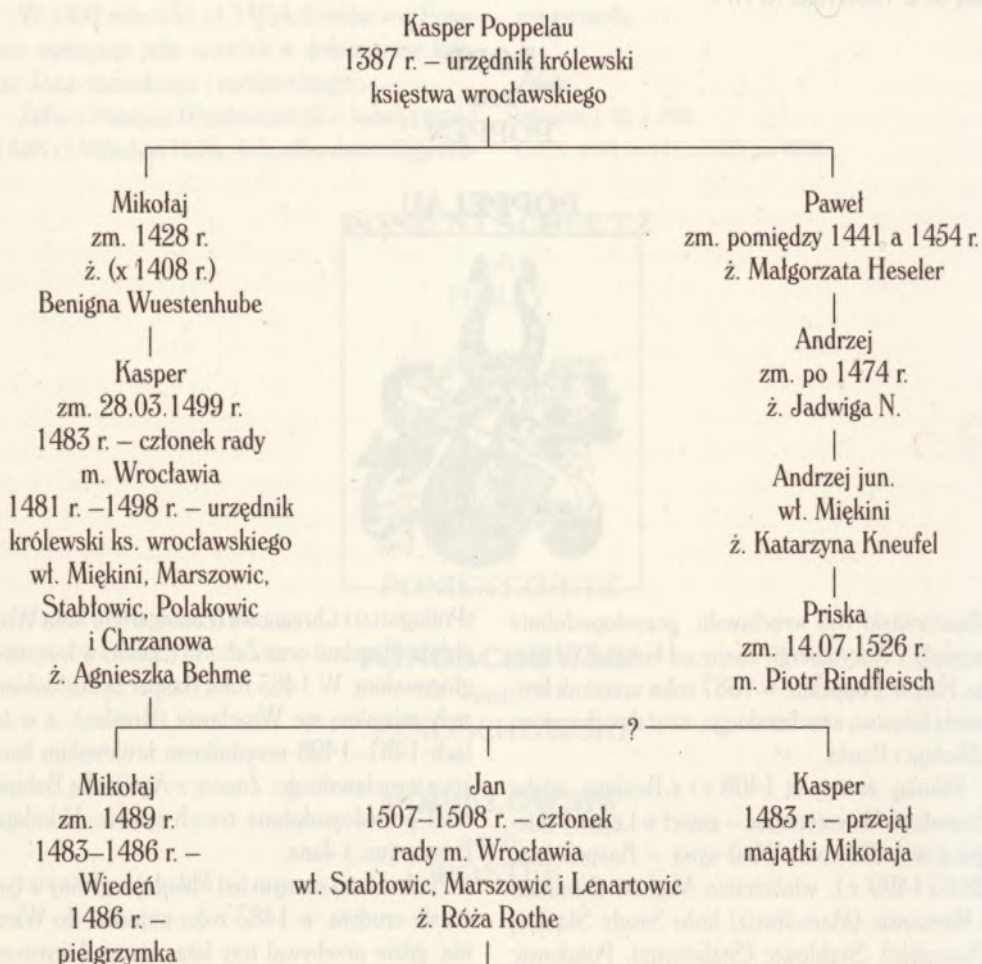
Źródła:

Sinapius, t. I, s. 718

Błażek, t. II, s. 92

Schles. Wappenbuch, szp. 103

GENEALOGIA

|
Mikołaj
ż. (x 1535 r.)

Katarzyna Becherer

|
Jan

ż. Marta v. Busewoy
(zm. 10.03.1588 r.)

|
Jan jun.

POPPE (POPP)

Herb z 1593 roku

Herb baronowski z 1671 roku

Szlachta nobilitowana, zaś według Schlesische Wappenbuch – stary ród pochodzący ze Szwabii.

W 1593 roku (12.10.) został nobilitowany Otto Hieronim Popp. W 1635 roku (22.06.) Henryk Popp (syn?) został wpisany w stan rycerski ze zmianą nazwiska na „Poppen”, a w 1637 roku (13.07.) również wpisany w stan rycerski został jego brat – Jan Antoni, właściciel Sedlnicy (Sedlnitz), członek rady cesarskiej. Po nim właścicielem tej miejscowości był Franciszek Ulryk, który w 1671 roku (18.11.) wspólnie z braćmi: Janem Franciszkiem i Ferdynandem Ignacym otrzymał tytuł barona.

Jan Franciszek był dziekanem katedry w Ołomuńcu (Olomouc, Olmuetz) i kanonikiem katedry wrocławskiej.

Ferdynand Ignacy, członek rady cesarskiej, był starostą księstwa wrocławskiego.

Franciszek Ulryk w 1706 roku (2.07.) uzyskał potwierdzenie starego stanu panów (Pilnáček błędnie twierdzi, że potwierdzenie to uzyskali jego synowie). W 1698 roku kupił od Bernarda Jana Brix von Mentzel Dzierżysław (Drslav, Dirschel) koło Głubczyc (Leobschuetz). Żonaty z Eleonorą bar. Sedlnitzki (zm. przed 1721 r.), miał dwóch synów: Leopolda Rudolfa i Karola Franciszka.

Karol Franciszek (zm. 1717 r.), żonaty z Marią Agnieszką von Berchtold, zmarł bezdzietnie (1752 r. w wieku 89 lat) i jego majątki przejął Leopold Rudolf, splacając bratową.

Leopold Rudolf (zm. 9.03.1720 r.) w 1716 roku otrzymał po ojcu Dzierżysław (Drslav, Dirschel), a po bracie Sedlnicę (Sedlnitz) i Podvihov (Podvihof) w księstwie opawskim. Żonaty z N.N., która wniosła mu w wianie Jezdkovice (Jaeschkovitz), miał syna – Leopolda Rudolfa jun.

Leopold Rudolf jun. w 1724 roku odziedziczył wszystkie majątki ojca. Żonaty trzykrotnie, dopiero z trzecią żoną (x 23.06.1719 r.) – Katarzyną von Dernath (ur. 15.02.1699 r. – zm. 2.07.1741 r.), (wg Pilnáčka, Anną Szarlottą von Reischwitz), miał dzieci. Trzecia żona wniosła mu w wianie Wysocką (Waissak), Lubotyń (Liptin) i Emberg (zaginiona wieś w pobliżu Kietrza) koło Głubczyc (Leobschuetz). Zmarł na polowaniu 3.10.1733 roku. Jego jedyny syn – Józef Adam, zmarł w tym samym roku (31.12.1733 r.). Pozostały trzy córki: Karolina, Maria Gabriela i Leopoldyna, na których wymarł ród. Majątek został podzielony pomiędzy córki.

Karolina – żona (x 22.05.1748 r.) N. hr. von Gessler, otrzymała Oldřišov (Odersch) i Służowice (Schausewitz).

Maria Gabriela – żona Karola Traugota bar. Skrbenskiego, dostała Lubotyń (Liptin) i Wysocką (Waissak). Zmarła w Hoštálkovach (Gotschdorf), gdzie w kościele znajduje się jej epitafium.

Średnia – Leopoldyna, żona N. von Kalckreuth, została na rozkaz pułkownika Ernesta Fryderyka

Aleksandra hr. von Giannini i za jej zgodą porwana w nocy 24.11.1744 roku przez oddział huzarów węgierskich, stacjonujących w Bierawie (Bierawa) koło Kozła (Cosel). Pomimo że była mężatką, wzięła ślub (x 1745 r.) z pułkownikiem. Zmarła 6.01.1773 roku w odziedziczonym po ojcu Dzierżysławiu (Drslav, Dirschel). Król pruski Fryderyk II uznał szlachectwo jej potomków.

Według miejscowej legendy, już w pierwszej połowie XV wieku przybyły z Czech Helmold von Poppen był właścicielem Braciszowa (Bratsch) koło Głubczyc (Leobschuetz). Miał zginąć w 1450 roku w wielkim pożarze tej miejscowości i później pokazywać się jako duch.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 399

Blažek, t. I, s. 83; t. III, s. 37; t. IV, s. 59

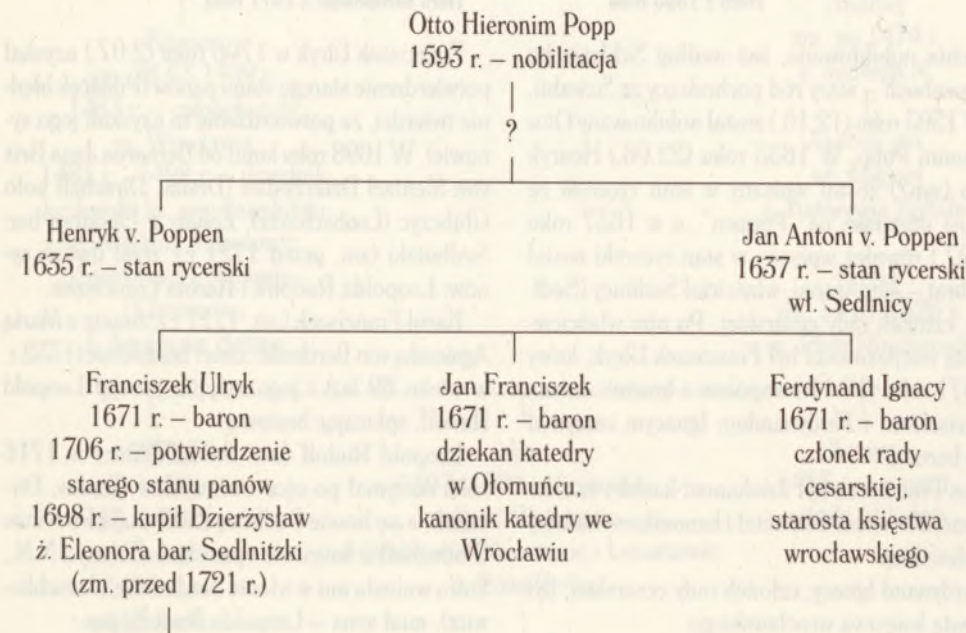
Pilnáček, t. III, s. 933–934

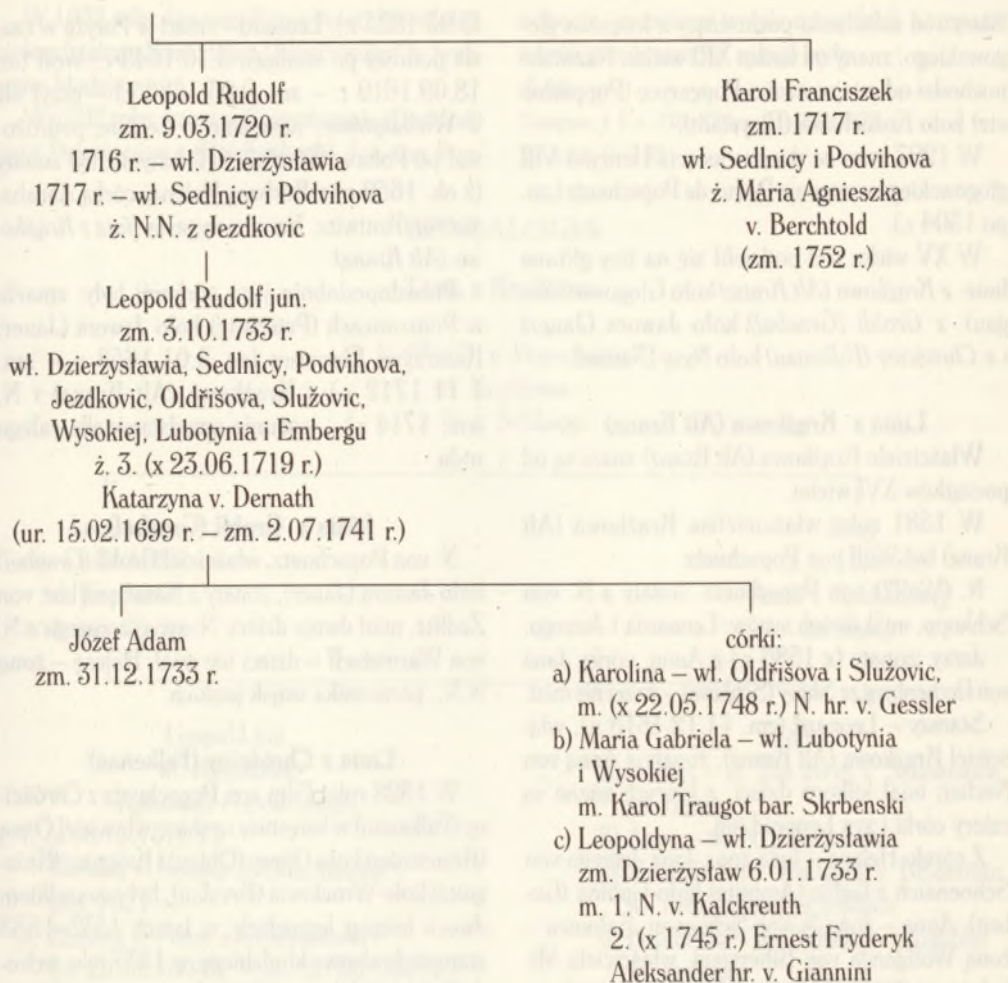
Schles. Wappenbuch, szp. 103–104

Doerr, s. 120, 157, 190

Hofrichter R., Geschichtliches der einzelnen Ortschaften des Kreises Leobschuetz, Leobschuetz 1914, s. 339–346

GENEALOGIA

POPSCHUETZ
(POBSCHUETZ, PUPSCHUETZ)

Stary ród szlachecki pochodzący z księstwa głogowskiego, znany od końca XIII wieku. Nazwisko pochodzi od miejscowości Popęszyce (Popschuetz) koło Koźuchowa (Freystadt).

W 1297 roku na dworze księcia Henryka VIII głogowskiego występuje Petrus de Popschuetz (zm. po 1304 r.).

W XV wieku ród podzielił się na trzy główne linie: z *Krażkowa* (Alt Kranz) koło Głogowa (Glogau), z *Grobli* (Graebel) koło Jawora (Jauer) i z *Chróściny* (Falkenau) koło Nysy (Neisse).

Linia z Krążkowa (Alt Kranz)

Właściciele Krążkowa (Alt Kranz) znani są od początków XVI wieku.

W 1581 roku właścicielem Krążkowa (Alt Kranz) był Wolf von Popschuetz.

N. (Wolf?) von Popschuetz, żonaty z N. von Schkopp, miał dwóch synów: Leonarda i Jerzego.

Jerzy, żonaty (x 1586 r.) z Anną, córką Jana von Rechenberg ze Sławy (Schlaw) – dzieci nie miał.

Starszy – Leonard (zm. 11.12.1618 r.), właściciel Krążkowa (Alt Kranz), żonaty z Anną von Necher, miał kilkoro dzieci, z których znane są cztery córki i syn Leopold jun.

Z córek: Helena – była żoną Jana Jerzego von Schoenaich z Gębic (Amptitz) koło Gubina (Guben), Anna – żoną N. von Schoenau, Salomea – żoną Wolfganga von Biberstein, właściciela Mikołajowej (Niklasdorf) i Ujeżdźca (Gesess) w księstwie nyskim oraz Katarzyna – była żoną Baltazara von Glaubitz z Dalkowa (Dalkau).

Leopold jun. – właściciel Krążkowa (Alt Kranz), Krążkówka (Neu Kranz) i Grodziszcz (Graeditz), żonaty był dwukrotnie: 1. (x 30.10.1618 r.) z Barbarą (zm. w Polsce 1627 r.), córką Wolfganga von Nostitz ze Smardzewa (Schmarsee) w księstwie oleśnickim, miejscowość tę wniosła mężowi w wiano, 2. z Elżbietą (ur. 29.12.1644 r. – zm. 25.05.1660 r.), córką Ernesta von Poser z Grodziszowa (Rohrau) koło Oławy (Ohlau). Z pierwszą żoną miał czworo dzieci: Wolfa, Helenę, Małgorzatę i Leonarda.

Helena – zmarła w dzieciństwie (2.11.1625 r.), Małgorzata – zmarła również w dzieciństwie

(3.03.1625 r.), Leonard – zmarł w Paryżu w czasie podróży po studiach 5.10.1648 r., Wolf (ur. 18.09.1619 r. – zm. 9.03.1686 r.) – uczył się w Wielkopolsce, następnie w Lejdzie, podróżował po Polsce, Westfalii i Holsztynie, był żonaty (x ok. 1659 r.) z Barbarą Heleną, córką Abrahama von Kottwitz. Na nim wygasła linia z Krążkowa (Alt Kranz).

Prawdopodobnie jego córkami były: zmarła w Piotrowicach (Peterwitz) koło Jawora (Jauer) Katarzyna Eleonora (ur. 2.01.1658 r. – zm. 1.11.1712 r.) z Krążkowa (Alt Kranz) i N. (zm. 1714 r.) – ostatnie przedstawicielki całego rodu.

Linia z Grobli (Graebel)

N. von Popschuetz, właściciel Grobli (Graebel) koło Jawora (Jauer), żonaty z Katarzyną bar. von Zedlitz, miał dwoje dzieci: N. syna, żonatego z N. von Warnsdorff – dzieci nie miał; Helenę – żonę N.N., porucznika wojsk saskich.

Linia z Chróściny (Falkenau)

W 1528 roku Filip von Popschuetz z Chróściny (Falkenau) w księstwie nyskim, właściciel Osna (Krausenu) koło Oławy (Ohlau) i Księginic (Kniegnitz) koło Wrocławia (Breslau), był marszałkiem dworu książąt legnickich, w latach 1532–1533 starostą hrabstwa kłodzkiego, w 1537 roku wchodził w skład delegacji śląskich stanów protestanckich na zjeździe w Schmalklanden, a w 1551 roku był generalnym poborcą podatków na Śląsku. Prawdopodobnie jego synami byli bracia: Jan i Fryderyk.

Jan (zm. ok. 1585 r.), właściciel Bogunowa (Bogenau) koło Wrocławia (Breslau), był w latach 1572–1575 starostą hrabstwa kłodzkiego. W 1572 roku (28.12.) wydał znany regulamin sądowy (Gerichts-Ordnung) dla hrabstwa kłodzkiego. W 1576 roku był komisarzem cesarskim na dworze książąt legnickich. Jego brat – Fryderyk, po studiach podróżował po Włoszech i około 1575 roku wrócił na Śląsk.

W 1585 roku właścicielami Bogunowa (Bogenau) byli bracia Jan (jun.?) i Jerzy.

W 1632 roku Jan von Popschuetz był właścicielem Starego Wielisławia (Altwilmsdorf) w hrabstwie kłodzkim.

W 1702 roku zmarł w Przerzeczynie (Dirsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) Jan von Pop-

schuetz, rotmistrz wojsk cesarskich – ostatni męski przedstawiciel całego rodu.

Źródła:

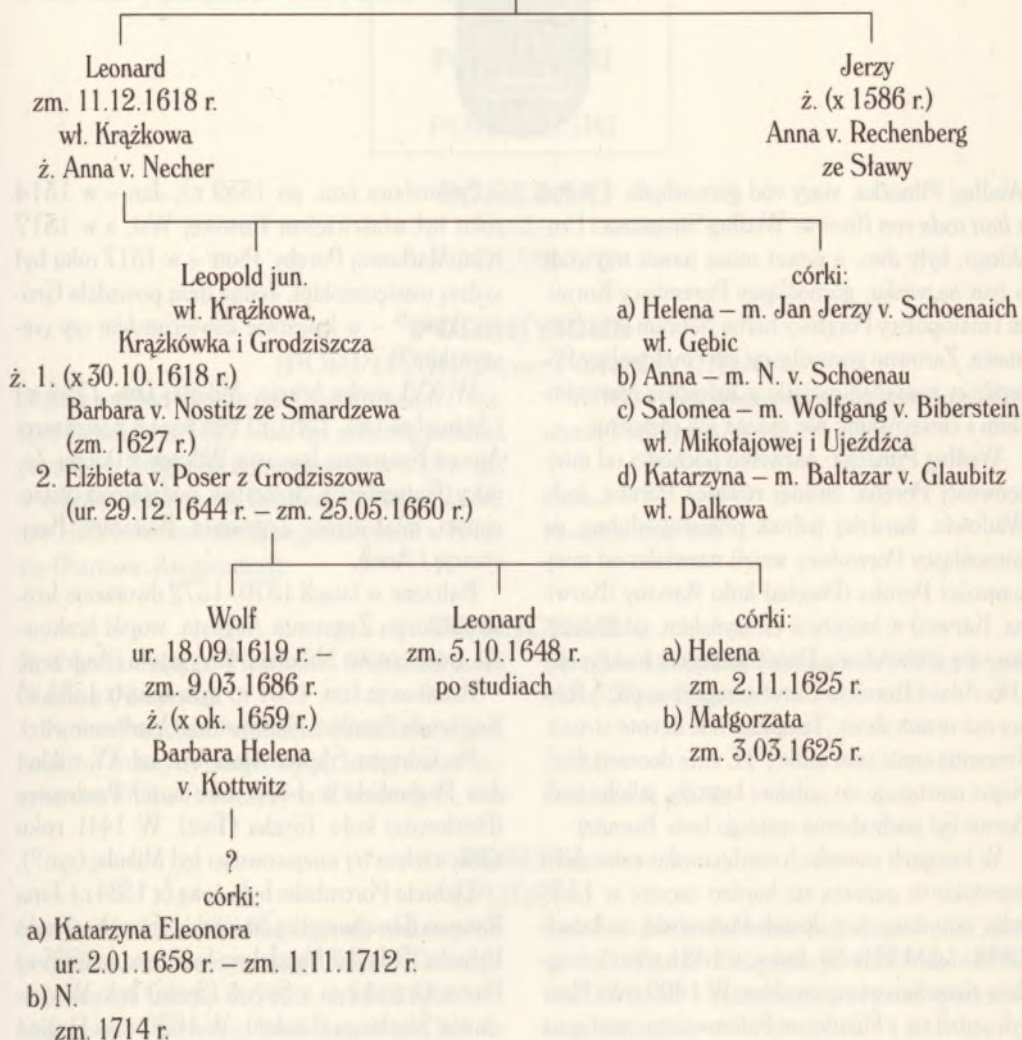
Sinapius, t. I, s. 719–720; t. II, s. 872–873

Blažek, t. II, s. 92

GENEALOGIA

Linia z Krążkowa

N. (Wolf?) v. Popschuetz
wł. Krążkowa
ż. N. v. Schkopp

PORCIA

zob.

PORTIA

POREMBSKI

(POREMBSKI z POREMBY, POREMSKI, PORUBSKY
z PORUBY, PORĘBSKI)

Według Pilnáčka, stary ród górnośląski – jedna z linii rodu von Kornitz. Według Sinapiusa i Uruskiego, były dwa, a nawet może nawet trzy rody o tym nazwisku: górnośląscy Porembscy-Kornitze i małopolscy Porębscy herbu Nabram oraz Śreniawa. Zarówno górnośląscy, jak i małopolscy Porembscy posiadali majątki w księstwie oświęcimskim i cieszyńskim; nie można ich rozróżnić.

Według Pilnáčka, nazwisko pochodzi od miejscowości Poręba, zwanej również Porubą, koło Wadowic, bardziej jednak prawdopodobne, że górnośląscy Porembscy wzięli nazwisko od miejscowości Poruba (Poręba) koło Karviny (Karwina, Karwin) w księstwie cieszyńskim, gdzie znajduje się grób Adama Porembskiego z inskrypcją: „Hic Adami Kornicio Comitis, sunt ossa pii, A Russia qui ortum duxit, Templum hoc devote struxit, Trecentis annis post mille (?) E vivis decessit ille”. Napis nawiązuje do polskiej legendy, jakoby herb Kornic był pochodzenia ruskiego (zob. Kornitz).

W księgach ziemskich oświęcimsko-zatorskich nazwisko to pojawia się bardzo często: w 1448 roku notowany jest Jasiak Porembski, w latach 1448–1494 Mikołaj, który w 1481 roku był sędzią ziemskim oświęcimskim. W 1499 roku Henryk sędził się z Mikołajem Palczowskim, miał syna

– Stanisława (zm. po 1539 r.). Jan – w 1514 roku był właścicielem Kosowej Wsi, a w 1517 roku Markowej Poręby. Piotr – w 1517 roku był sędzią oświęcimskim. Jedna linia posiadała Grójec (który? – w księstwie oświęcimskim czy cieszyńskim?).

W XVI wieku bracia: Mikołaj (zm. 1584 r.) i Stanisław (zm. 1581 r.) byli żonaci z siostrami Anną i Katarzyną bar. von Wilczek z Dobrej Zemicy (Guttenland). Stanisław, podstarość oświęcimski, miał dzieci: Zygmunta, Baltazara, Konstancję i Annę.

Baltazar, w latach 1570–1572 dworzanin króla polskiego Zygmunta Augusta, wojski krakowski, miał synów: Mikołaja, Krzysztofa i Andrzeja.

Konstancja (zm. 1601 r.) była żoną (x 1581 r.) Krzysztofa Bzenka z Markwartovic (Markwartowicz).

Na Górnym Śląsku znani byli od XV wieku. Jan Porembski w 1437 roku kupił Pawłowice (Pawłowicz) koło Toszka (Tost). W 1441 roku właścicielem tej miejscowości był Mikołaj (syn?).

Elżbieta Porembska była żoną (x 1584 r.) Jana Raszyca (Raschuetz) ze Szczerbic (Szczyrbitz) koło Rybnika (Rybnik). Magdalena była żoną (x 1565 r.) Piotra Orzeskiego z Syryni (Syrin) koło Wodzisławia Śląskiego (Loslau). W 1620 roku Regina

Poremska z Poremby, żona N. von Fragstein, była właścicielką Dzbańc (Krug) koło Głubczyc (Leobschuetz).

Adam (Erdmann) von Poremsky (ur. 1751 r.), właściciel folwarku w Bieńkowicach (Benkowitz) koło Raciborza (Ratibor), był dwukrotnie żonaty: 1. (x 1772 r.) z Anną Barbarą von Fragstein, wdową po Janie Krzysztofie von Wiplar z Trawniki (których?), 2. (x 1778 r.) z Joanną, córką Karola von Tluck z Dębieńska (Dubensko) koło Rybnika (Rybnik). Zmarł w 1793 roku (22.12.) – pochowany został w kościele w Bieńkowicach (Benkowitz).

W 1615 roku (6.07.) został nobilitowany w Czechach z predykatem „von Poruba” Michal

Porubsky. Nie wiadomo, czy pochodził z księstwa cieszyńskiego.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 373

Zedlitz, t. III, s. 152–156

Pilnáček, t. III, s. 890–892

Uruski, t. XIV, s. 261–263

Doerr, s. 85

Rauscher, nr 1, 4, 30, 32, 33, 34, 38, 40, 58, 68, 75, 79, 80, 85, 87, 89, 92, 98, 101, 103, 109, 119, 133, 157, 163, 171, 206, 225, 229, 230, 234, 235, 237, 238, 239, 241, 285, 289, 309, 311, 321, 328, 487, 492, 497, 498, 524, 536, 537

POREMSKI

zob.

POREMSKI

POREBSKI

zob.

POREMSKI

PORPHYRIUS

(PORPHYRIUS von PORPHYRION)

Śląska rodzina urzędnicza (nobilitowana?). Kasper Benedykt w 1627 roku był poborcą podatku piwnego w Głogówku (Oberglogau), w 1628 roku – urzędnikiem komory fiskalnej Dolnego Śląska, a w 1629 roku komisarzem egzekucyjnym w Krnovie (Karniów, Jaegerndorf).

W 1654 roku występuje w dokumentach Franciszek Porphyrius.

Źródła:

Pilnáček, t. III, s. 889

PORSCHAU

Ród pochodzący z Piotrkowa (Petrikau) koło Niemczy (Nimptsch).

N. von Porschau, właściciel Piotrkowa (Petrikau), był żonaty z Anną Rozyną, córką Jana Henryka von Pfeil z Przerzeczyna (Dirsdorf). N. von

Porschau była żoną Fabiana von Pfeil z Ligoty Małej (Klein Ellguth).

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 875

PORTIA

(PORCIA)

Stary ród włoski. Według legendy rodowej byli potomkami cesarza rzymskiego Trajana. Protoplastą rodu był Gabriel de Prata, w 1112 roku wójt biskupstwa Concordia. Siedzibą rodową był za-

mek San Eliseo (obecnie San Rocco) oraz miejscowości Portia i Brugnera. W 1369 roku (4.08.) bracia Ludwik i Blanchinus otrzymali tytuł wielkiego palatyna.

W 1658 roku (19.01.) przedstawiciele tego rodu uzyskali inkołat czeski. Od XVII wieku znani prawie we wszystkich krajach niemieckich. Spokrewnieni z rodami czeskimi i śląskimi, m.in. z Kinskimi i Praschmami.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X.

Limburg 1999, s. 490–492

A.P. Opole – Zespół Praschmy, tabl. geneal., sygn. 14 a

GENEALOGIA

Legendarna genealogia Małgorzaty hr. Portia – żony Jana Oktawiana hr. Kinsky

Armanus Portia de Purlilys
z rodu cesarza Trajana

|
Morandus I Portia
ok. 484 r.

|
Manfredus I
ok. 498 r.

|
Albertus I
ok. 548 r.

|
Articus I
ok. 599 r.

|
Agio I
ok. 639 r.

|
Articus II
ok. 688 r.

|
Jan
ok. 739 r.

|
Morandus II
ok. 764 r.
dowódca wojsk

króla Longobardów – Dezyderiusza

|
Agio II
ok. 801 r.

|
Gwido II
ok. 805 r.
dowódca armii
cesarza Ludwika
|
Gabriel I
ok. 925 r.
ż. Eliza di Collalto
|
Articus V
ok. 951 r.
|
Vicellus I
ok. 1068 r.
|
Articus VI Eneta de Portia
ok. 1087 r.
marszałek dworu
cesarskiego
|
Jakub I
hr. Eneta de Portia
ok. 1098 r.
ż. Armalina N.
|
Gabriel III
hr. Eneta
ok. 1140 r.
ż. Pandolfina
da Correggio
|
Vicellus II
hr. Eneta il Coneta
ok. 1180 r.
ż. Cunissa Eccelini
księżna Lombardii
|
Fodericus I
hr. Portia
ok. 1214 r.
ż. Massalda Grimalda II
margr. di Coti (Conti?)
|

|
Guido III
ok. 1254 r.
ż. Massalda de Cuccagna
|
Gabriel VII
ok. 1269 r.
ż. Taddea de Frottinis
|
Fodercius IV
ok. 1334 r.
ż. Ginevra ks. Scaliger
|
Bianchinus I
ok. 1398 r.
ż. Tomasina ks. Marosini
|
Guido VI
ok. 1403 r.
ż. Giacomina de Valvassone
|
Bianchinus III
ok. 1445 r.
ż. 1. N. hr. Collato
2. Agnes Savorgnan
|
Prosdocius III
ok. 1500 r.
ż. Lucia Briardis hr. Sciandiani
|
Antoni
ż. Emilia de Valvassone
|
Hermes hr. Portia de Brugnano
ż. Magdalena hr. v. Lamberg
|
Jan Sfortia hr. Portia
ż. Anna Maria v. Raunach
|
Małgorzata hr. Portia de Brugnano
m. Jan Oktawian hr. Kinsky

hr. KINSKY

Priscinus III hr.
Portia
ž. Luiza Briardis
hr. Sciandiani

Henryk
v. Valvassone
ž. Weronika
hr. Strassoldo

Józef
bar. Lamberg
z . Magdalena
v. Ellach

Augustyn
hr. Ledron
ż. Magdalena
Bogerotta

Antoni
hr. Portia

Emilia
Valvassone

Jan _____
bar. v. Lamberg

Justyna
hr. Ledron

Hermes hr. Portia u. Brugnano

Magdalena bar. v. Lamberg

Jan Sfortia hr. Portia
z. Anna Maria
v. Raunach

Malgorzata hr. Portia
m. (x ok. 1630 r.)
Jan Oktawian Reichsgr.
v. Kinsky

PORTUGAL (PARTIGAL)

Śląskiej (Guhrau). Był trzykrotnie żonaty: 1. z N. von Reibnitz z Głębocka (Tiefensee) koło Grodkowa (Grottkau) (według materiałów Reibnitzów – Jadwiga, córka Kaspra von Reibnitz, wdowa po Janie von Leining, była drugą żoną Aleksandra); 2. z Anną, córką Macieja von Kottwitz z Wielkopolski, wdową po Wacławie bar. von Kittlitz;

3. (x 10.02.1590 r.) z Małgorzatą, córką Melchiora von Kreckwitz z Niechlowa (Nechlau) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Miał on trzech synów i trzy córki: Barbarę (ur. 9.09.1591 r. – zm. 9.01.1623 r.) – żonę Kaspra von Stosch, starosty Góry Śląskiej (Guhrau); Annę Marię (zm. 29.10.1639 r.) – żonę (x 28.10.1608 r.) Abrahama von Schweidnitz i Katarzynę – żonę (x 24.05.1617 r.) Assmana von Nostitz.

Z synów: Kasper – zmarł w młodości, Krzysztof (zm. 1619 r.) – był właścicielem Chocieborowic (Kutscheborwitz) koło Wołowa (Wohlau). Żonaty (x 27.10.1598 r.) z Barbarą, córką Melchiora von Kreckwitz, dzieci nie miał.

Aleksander jun. – trzeci (najstarszy) z synów, właściciel Jemielna (Gimmel) koło Wołowa (Wohlau), żonaty był dwukrotnie: 1. z Julianną (zm. 19.10.

1620 r.), córką Stefana von Tader z Wyszęć (Wischuetz) koło Wołowa (Wohlau) i Raszyzna (Raeschen) koło Gubina (Guben), 2. z Małgorzatą, córką Jana von Diebitsch z Mleczna (Mlitsch) koło Lubina (Lueben). Z drugą żoną dzieci nie miał, z pierwszą miał dwie córki: Barbarę, która odziedziczyła Jemielno (Gimmel), żonę Krzysztofa Wengierskiego i Annę Julianę (ur. 9.11.1613 r.) – właścicielkę Raszyzna (Raeschen), żonę Krzysztofa Jerzego von Hock z Miłogoszczy (Muehlgest) koło Wołowa (Wohlau).

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 720–721; t. II, s. 873

Zedlitz, t. IV, s. 47

Błażek, t. II, s. 92–93

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 498

GENEALOGIA

N. v. Portugal

wł. Kankellen

ż. N. bar.

v. Trencke

|

Aleksander

poł. XVI w.

– kupił Chocieborowice

1591 r.

– starosta Wąsosza

ż. 1. N. v. Reibnitz

z Głębocka

2. Anna

v. Kottwitz

z Wielkopolski

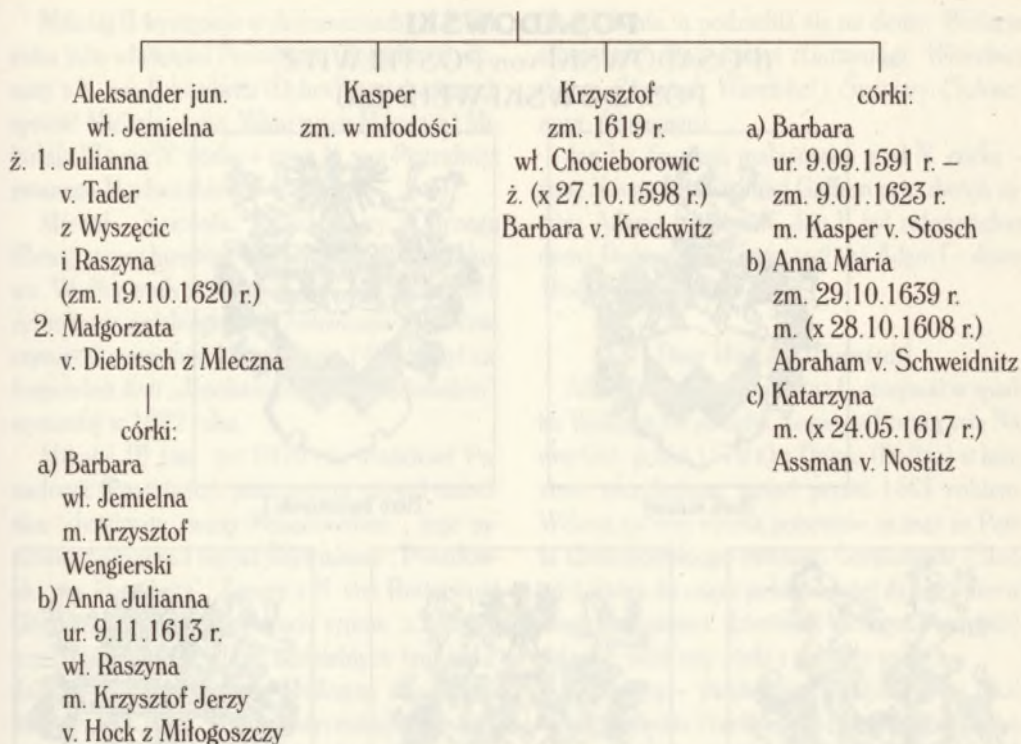
3. (x 10.02.1590 r.)

Małgorzata

v. Kreckwitz

z Niechlowa

|

PORUBSKY

zob.

POREMBSKI**PORWINSKI**

Polski ród herbu Korczak, osiadły na Górnym Śląsku prawdopodobnie w XVIII wieku.

Na przełomie XVIII i XIX wieku posiadali wolne wójtostwo w Chelmie Wielkim (Gross Chelm) koło Tych (Tichau).

Źródła:

Błażek, t. III, s. 37

Piłnáček, t. III, s. 934

POSADOWSKI
(POSADOWSKI von POSTELWITZ,
POSADOWSKI-WEHNER)

Herb rodowy

Herb baronowski I

Herb baronowski II

Herb hrabiowski

Herb hrabiowski
Posadowski-Wehner

Stary ród śląski wywodzący się z Habdanków (zob.) – Awdańców, pochodzących bezpośrednio z wrocławskiego rodu patrycjuszowskiego – Jenckwitz.

W połowie XIV wieku Jan (Heinco) Jencowicz był w 1355 roku członkiem rady miasta Wrocławia (Breslau), a w 1357 roku – ławnikiem sądu wójtowskiego. Miał sześciu synów: Piotra, Jana, Henryka, Łukasza, Macieja i Mikołaja.

Piotr był kanonikiem katedry wrocławskiej, Jan – kanonikiem kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau), Henryk – w latach 1391–1421 członkiem wrocławskiej rady miejskiej, podobnie Łukasz – w latach 1401–1412. Był też właścicielem Sadkowa (Gross Schottgau) i Sadkówka (Klein Schottgau), zaś Maciej – był członkiem rady

miasta Wrocławia w 1410 roku. Mikołaj (Nicol) w drugiej połowie XIV wieku nabył miejscowość Posadowice (Postelwitz) w księstwie oleśnickim i jego potomkowie zaczęli nazywać się Posadowskimi.

Mikołaj I Jenckwitz zwany Posadowskim (zm. po 1379 r.), właściciel Posadowic (Postelwitz), żonaty z Anną N., miał m.in. syna Mikołaja II oraz córkę – Annę, trzykrotnie zamężną: 1. z Janem Mladotą (zm. po 1429 r.), właścicielem Gaci (Heidau), Psar (Huenern) i Ścinawy (Steinau) koło Oławy (Ohlau), 2. z Janem Rolle (zm. przed 1449 r.), protoplastą rodu Oppersdorffów, któremu wniosła w wianie majątki swojego pierwszego męża, 3. (x 1449 r.) z Bernardem von Schreibersdorf.

Mikołaj II występuje w dokumentach od 1421 roku jako właściciel Posadowic (Postelwitz). Żonaty z N. von Kreiselwitz (Dyhrn?), miał czterech synów: Michała, Jana, Wawrzyńca Mikołaja i Mikołaja III oraz N. córkę – żonę N. von Pritzelwitz zwanego Machnitzkim.

Michał – kanonik, został zabity w Brzegu (Brieg) przez husytów, Jan – wyjechał do Krakowa. Według tradycji rodowej, jego potomkami byli członkowie polskiego rodu Ankwiczów (?); Wawrzyniec (Laurentius) Mikołaj (zm. 1465 r.) był założycielem linii „Jenckwitz zwany Posadowskim”, wymarłej w 1622 roku.

Mikołaj III (zm. po 1470 r.), właściciel Posadowic (Postelwitz), jako ostatni używał nazwiska „Jenckwitz zwany Posadowskim”, jego synowie posługiwali się już nazwiskiem „Posadowski von Postelwitz”. Żonaty z N. von Rottenburg (Rothenberg?), miał czterech synów, z których trzech było założycielami oddzielnych linii rodu: Jan I – linii oleśnickiej z Wólczyna (Konstadt), Mikołaj IV – linii oleśnicko-brzeskiej z Posadowic (Postelwitz) i Kasper IV – linii morawskiej. Najmłodszy syn Mikołaja III – Henryk Posadowski z Posadowic (Postelwitz), osiadł w Małopolsce, gdzie posiadał majątek Dobrosin (?) i zmarł przed 1534 r.

Linia oleśnicka z Wólczyna (Konstadt)

Założycielem tej linii był najstarszy syn Mikołaja III – Jan I (zm. 1544 r.). W 1476 roku występuje jako świadek sprzedaży jednego łanu roli w Szczedrzyku (Szchedrzik) koło Opola (Oppeln), w 1477 roku jako świadek sprzedaży Lubieszowa (Libischau) koło Koźła (Cosel). Jan wielokrotnie występuje w dokumentach książąt opolskich.

Żonaty był dwukrotnie: 1. (x ok. 1488 r.) z Jadvigą, jedyną córką Heinza von Borschnitz z Jelcza (Jeltsch) koło Wrocławia (Breslau), w wianie otrzymał Wólczyn (Konstadt) koło Kluczborka (Kreuzburg), który stał się siedzibą linii oleśnickiej, 2. z N. von Dluhomil z Bierawy (Birawa). Oprócz Wólczyna (Konstadt) posiadał również Mikowice (Lampersdorf) i Głębiec (Galbitz) koło Oleśnicy

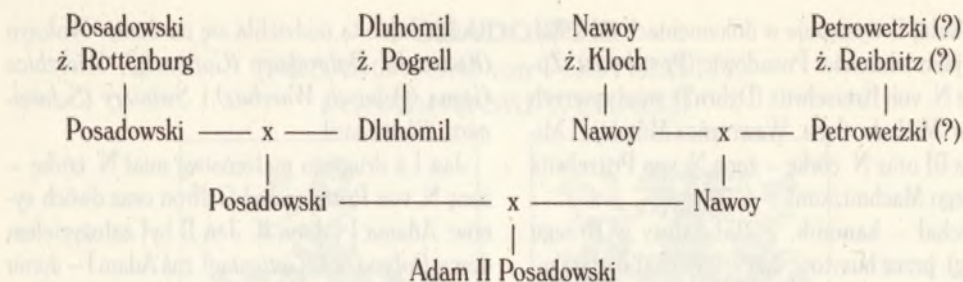
(Oels). Linia ta podzieliła się na domy: Wólczyn (Konstadt), Dobrodzień (Guttentag), Wierzbica Górna (Polnisch Wuerbitz) i Świniary (Schweibern, Blumenau).

Jan I z drugiego małżeństwa miał N. córkę – żonę N. von Prittwitz und Gaffron oraz dwóch synów: Adama I i Jana II. Jan II był założycielem domu Dobrodzień (Guttentag), zaś Adam I – domu Wólczyn (Konstadt).

Dom Wólczyn (Konstadt)

Adam I – starszy syn Jana I, otrzymał w spadku Wólczyn (Konstadt). Żonaty z Dorotą von Nawoy (zm. przed 1579 r.) z Dolnej (Dollna) w księstwie strzeleckim, zmarł przed 1561 rokiem. Wdowa po nim wyszła ponownie za mąż za Pawła Chwałkowskiego zwanego Geraltowski (Studnitz), który do czasu pełnoletności dzieci z pierwszego małżeństwa, dzierżawił Wólczyn (Konstadt). Adam I. miał trzy córki i jednego syna:

- Katarzynę – dwukrotnie zamężną: 1. z Kazimierzem von Frankenberg-Proschlitz z Miechowej (Omechau) koło Kluczborka (Kreuzburg), 2. (x ok. 1582 r.) z Pawłem Henrykiem Wachtel von Panthenau, pułkownikiem wojsk francuskich;
- Barbarę – żonę (x przed 1579 r.) Krzysztofa von Frankenberg-Proschlitz z Roszkowic (Roschkowitz) koło Kluczborka (Kreuzburg);
- Ewę – dwukrotnie zamężną: 1. z Fryderykiem von Gruttschreiber z Ptakowic (Taschenberg) koło Brzegu (Brieg), 2. z Wacławem Dzierzanowskim, właścicielem Pisarzowic (Schreibersdorf) koło Głogówka (Oberglöggau) i Bodzanowic (Botzanowitz) koło Olesna (Rosenberg). Pisarzowice (Schreibersdorf) na początku XVII wieku odstąpił swojej żonie.
- Syn – Adam II (ur. 1560 r.) oprócz Wólczyna (Konstadt) był właścicielem sąsiednich majątków: Dolnej i Górnej Wierzbicy (Nieder- und Ober- Wuerbitz), Świniar (Schweibern, Blumenau) i Ligoty Wólczyńskiej (Konstadt Ellguth). Zmarł 26.03.1611 roku, w kościele ewangelickim w Wólczynie (Konstadt) znajduje się jego epitafium z wywodem heraldycznym:

Żonaty dwukrotnie: 1. (x ok. 1582 r.) z Ewą (Katarzyną) (zm. przed 1603 r.), córką Abrahama sen. brgr. von Dohna z Kraszowa (Kraschen) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), 2. (ok. 1603 r.) z Katarzyną, córką Otto brgr. von Dohna z Sulowa (Sulau) koło Milicza (Militsch).

Z pierwszą żoną miał czworo dzieci: a) Joachima Aleksandra – założyciela *domu Wierzbica Górna (Polnisch Wuerben)*; b) Henryka – właściciela *domu Wołczyn (Konstadt)*; c) Katarzynę (zm. 1.12.1607 r.) – żonę Moryca Adama von Gruttschreiber (zm. 1619 r.), członka rady książęcej i starosty księstwa brzeskiego; d) Mariannę (ur. 1585 r. – zm. 16.02.1597 r.). Z drugą żoną również miał czworo dzieci: e) Marię Elżbietę – żonę Adama von Frankenberg-Prosclitz, właściciela Wawrzyńcowskiego (Lorzendorf), Komorzna (Reinersdorf) i Krzywiczyn (Schoenfeld) koło Kluczborka (Kreuzburg) oraz Izbicka (Stubendorf) koło Opola (Oppeln), starosty Kluczborka (Kreuzburg) i Byczyny (Pitschen); f) Helenę (zm. po 1637 r.) – żonę Jana von Schimonski (zm. przed 1637 r.) ze Skatąg (Skalung) koło Kluczborka (Kreuzburg); g) Karola Wilhelma – kontynuatora *domu Wołczyn (Konstadt)*; h) Abrahama Adama – założyciela *domu Świniary (Schweinern, Blumenau)* i *Wierzbica Dolna (Deutsch Wuerbitz)*.

Adam II w swoim testamencie polecił podzielić majątek na trzy części:

1. Wołczyn (Konstadt), Ligota Wołczańska (Konstadt Ellguth), Brynica (Brinitze),
2. Wierzbica Górna (Polnisch Wuerbitz) z dwoma folwarkami oraz górnymi folwark,
3. Świniary (Schweinern, Blumenau), Wierzbica Dolna (Deutsch Wuerbitz) z folwarkami „Dwo-

rzycki”, „Niwiskie” i młynem „Opolsker”. Do czasu uzyskania pełnoletności młodszych synów całością miał zarządzać syn z pierwszego małżeństwa – Henryk.

Henryk (zm. przed 1619 r.) po studiach we Frankfurcie nad Odrą (Frankfurt a. Oder) osiadł w Wołczynie (Konstadt). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1612 r.) ze swoją siostrzenicą Anną Marią (zm. przed 1617 r.), córką Moryca Adama von Gruttschreiber z Michałowa (Michelau) koło Brzegu (Brieg), starosty księstwa brzeskiego i Katarzyny Posadowskiej, 2. z Katarzyną von Beess (zm. po 1624 r.). Dzieci nie miał, pierwsze małżeństwo może świadczyć, że wiedziano o tym i było ono tylko formalne, w celu zacieśnienia związków rodzinnych pomiędzy tymi rodami. Jeszcze przed ślubem – w 1612 roku nastąpił, zgodnie z testamentem, podział majątku. Wydzielone zostały domy: *Świniary (Schweinern, Blumenau)* i *Wierzbica Górna (Polnisch Wuerbitz)*. Po śmierci Henryka Wołczyn (Konstadt) przejął jego przyrodni brat – Karol Wilhelm.

Karol Wilhelm (ur. 1596 r. – zm. 13.04.1674 r.) oprócz Wołczyna (Konstadt) posiadał Ligotę Wołczyńską (Konstadt Ellguth) i Brynicę (Brinitze). Deputowany stanów księstwa oleśnickiego, żonaty (x 1626 r.) z Ludmiłą von Rohr (ur. 1605 r. – zm. 1651 r.) z Galowic (Gallowitz), miał czworo dzieci: Joachima, Ernesta, Barbarę i Annę Marię. Barbara (zm. przed 1671 r.) – była żoną Jana Krzysztofa bar. von Kittlitz z Łużyc, Anna Maria (zm. po 1681 r.) – żoną Henryka von Frankenberg-Prosclitz.

Synowie podzielili się majątkiem ojca: starszy – Joachim wziął Brynicę (Brinitze) oraz Górne

i Dolne Paruszowice (Ober- und Nieder-Baumgarten), młodszy – Ernest wziął Wołczyn (Konstadt), Ligotę Wołczyńską (Konstadt Ellguth), Świniary (Schweinern, Blumenau) i Mękarzowice (Mankerwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz).

POTOMSTWO JOACHIMA

Joachim (ur. 1627 r. – zm. 1.11.1687 r.) był właścicielem Brynicy (Brinitze) i Paruszowic (Baumgarten). Dolne Paruszowice (Nieder Baumgarten) początkowo, od 1657 roku, dzierżawił od spadkobierców Henryka Schimonskiego, a w 1662 roku – kupił je. Później – około 1668 roku kupił Górne Paruszowice (Ober Baumgarten). W 1677 roku Dolne Paruszowice (Nieder Baumgarten) sprzedał swojemu zięciowi Bernardowi Achatiusowi von Reibnitz, a w 1686 roku (20.04.) sprzedał Górne Paruszowice (Ober Baumgarten) swojemu najstarszemu synowi – Joachimowi Morycowi. Żonaty dwukrotnie: 1. z N.N., 2. (x 15.10.1669 r.) z Anną Heleną (ur. 1641 r. – zm. 1681 r.), córką Melchiora von Gaffron z Żeleznika (Eisenberg) koło Strzelina (Strehlen). Z pierwszą żoną miał troje dzieci: Joachima Moryca, Gottliebę i N. córkę; z drugą miał sześcioro dzieci: Helenę Ludmiłę, Barbarę, Adama Henryka, Ernesta Zygmunta, Elżbietę i Joannę Elżbietę. Z córek:

- Gottlieba była żoną (x ok. 1687 r.) Bernarda Achatiusa von Reibnitz (zm. przed 1707 r.), który kupił od teścia Paruszowice (Baumgarten);
- N. córka – żona (x ok. 1687 r.) Wacława Jarosława Bojanowskiego, deputowanego stanów księstwa oleśnickiego, właściciela Ligoty Polskiej (Polnisch Ellguth);
- Helena Ludmiła – żona N. Frankenberg-Proschlitz, właściciela Więckowic (Wienskowitz) koło Olesna (Rosenberg);
- Barbara – żona N. von Kloch (zm. 1722 r.);
- Elżbieta – żona N. von Pritzelwitz;
- Joannę Elżbietę – żona N. von Willmanowski (Willmowski) z księstwa cieszyńskiego.

Z synów:

- najstarszy – Joachim Moryc (ur. ok. 1661 r. – zm. 2.04.1736 r.), właściciel Wołczyna (Kon-

stadt), Ligoty Wołczyńskiej (Konstadt Ellguth) i Górnych Paruszowic (Ober Baumgarten), w młodości przebywał w Niderlandach. Po powrocie ożenił się trzykrotnie: 1. (x 1686 r.) z Ewą Dorotą (zm. 21.11.1707 r.), córką Joachima Fryderyka von Schlabrendorff z Jemielna (Gimmel) w księstwie oleśnickim, 2. (x 9.06.1709 r.) z Jadwigą Ludmiłą von Schombeck, 3. (x 1718 r.) ze swoją kuzynką Heleną Benigną (ur. 8.12.1676 r.), córką stryja – Ernesta Posadowskiego, wdową po Erneście von Prittwitz. Przed ślubem (w 1717 r.) kupił od niej Wołczyn (Konstadt) i Ligotę Wołczyńską (Konstadt Ellguth). Nie mając dzieci, w testamencie przekazał swoje majątki bratankowi Janowi Ernestowi – synowi swojego przyrodniego brata Adama Henryka;

- najmłodszy syn Joachima – Ernest Zygmunt (zm. 18.05.1742 r.), właściciel Dolnych i Średnich Brun (Nieder- und Mittel-Brune) koło Kluczborka (Kreuzburg), w 1715 roku (17.10.) kupił od Jarosława von Skal Dolne Bruny (Nieder Brune). Żonaty z Luizą Zofią (ur. 20.06.1696 r.), córką Jerzego Bernarda von Prittwitz und Gaffron z Szymonkowa (Simmenau) koło Kluczborka (Kreuzburg), miał dwie córki: Helenę Katarzynę (ur. 13.11.1715 r.) i Gottliebę Ernestynę (ur. 1730 r. – zm. 4.10.1807 r.), żonę Ernesta Erdmunda Bogusława von Schweinichen, któremu wniosła w wianie obydwie majątki;
- średni syn Joachima – Adam Henryk (ur. 12.06.1676 r. – zm. 20.10.1746 r.) – był właścicielem Brynicy (Brinitze) i części Ligoty Wołczyńskiej (Konstadt Ellguth). W 1706 roku (22.04.) kupił od swojej owdowiałej matki Brynicę (Brinitze) i część Ligoty Wołczyńskiej (Konstadt Ellguth). Żonaty (x 2.05.1706 r.) z Ewą Benigną (ur. 3.12.1676 r. – zm. 8.10.1733 r.), córką Adama Wacława von Studnitz z Gierałcic (Jeroltschuetz) koło Wołczyna (Konstadt), miał siedmioro dzieci: Helenę Benignę, Joachima Wacława, Jana Ernesta, Ewę Szarłottę, Gottliebę Wilhelminę, Karola Henryka i Leopolda Wilhelma;

- 1) Helena Benigna (ur. 20.02.1707 r. – zm. 17.07.1725 r.) – zmarła w młodości;
- 2) Ewa Szarlotta (ur. 24.07.1710 r.) – była dwukrotnie zamężna: 1. (x 11.06.1732 r.) z Konradem von Frankenberg-Prosclitz (ur. 1696 r. – zm. 26.04.1736 r.) z Gosławia (Goslau) koło Kluczborka (Kreuzburg), 2. (x 1737 r.) z Ernestem Zygmunt (ur. 1706 r. – zm. 11.05.1764 r.) von Frankenberg-Prosclitz z Nowych Roszkowic (Neu Roschkowitz) koło Kluczborka (Kreuzburg);
- 3) Gottlieba Wilhelmina (ur. 14.09.1711 r.) – żona (x 24.07.1743 r.) Karola Moryca von Salisch z Nasali (Nassadel) koło Kluczborka (Kreuzburg);
- 4) Joachim Waclaw (ur. 26.03.1708 r.) – żonaty z Heleną Eleonorą von Marklowski z księstwem cieszyńskiego, posiadał majątki w tym księstwie. Miał córkę – Helenę Leopoldynę Wilhelminę (ur. 1736 r. – zm. 6.02.1742 r.);
- 5) drugi syn Adama Henryka – Jan Ernest był założycielem domu z *Górnych Łużyc*;
- 6) trzeci syn – Karol Henryk (ur. 10.02.1716 r.) służył jako oficer w wojsku saskim, po śmierci ojca otrzymał Brynicę (Brinitze) i część Ligoty Wolczyńskiej (Konstadt Ellguth). W 1751 roku kupił od swojego brata Jana Ernesta Wolczyn (Konstadt) i część Ligoty Wolczyńskiej (Konstadt Ellguth). Dwukrotnie żonaty: 1. (x 20.07.1746 r.) z Dorotą Amalią (ur. 1725 r. – zm. 6.11.1748 r.), córką Kazimierza Reinholda von der Oelsnitz, 2. (x 28.04.1750 r.) z Joanną Heleną (ur. 20.12.1731 r. – zm. 13.06.1763 r.), córką Jana Fryderyka von Wentzki z Czarnolasu (Petersheide) koło Grodkowa (Grottkau), właściciela Muchowca (Mueckendorf) i Gnojnej (Olbendorf) koło Strzelina (Strehlen). Z pierwszą żoną miał córkę zmarłą w dzieciństwie i syna – Karola Adama Reinholda; z drugą żoną miał siedmioro dzieci, z których trzy córki i syn zmarli w dzieciństwie: a) Karol Adam Reinhold (ur. 18.07.1748 r. – zm. 2.04.1780 r.) – syn Karola Henryka, oficer regimentu dragonów, w 1775 roku (13.06.) sprzedał Wolczyn (Konstadt) i część Ligoty Wolczyńskiej (Kon-

stadt Ellguth) Hermannowi Fryderykowi von Radecke, resztę majątków zapisał w testamencie swojemu przyrodniemu bratu – Augustowi Leopoldowi. b) Z drugiego małżeństwa Ferdynand Fryderyk Ludwik (ur. 25.02.1751 r. – zm. 31.03.1776 r.) był kornetem w regimencie huzarów; c) Zofia Szarlotta Henrietta (ur. 12.04.1763 r.) i August Leopold (ur. 10.07.1752 r.) w 1781 roku otrzymali w testamencie majątek swojego przyrodniego brata Karola Adama Reinholda. W 1797 roku August Leopold kupił od rodziny von Graeve majątek Wolczyn (Konstadt) i Ligotę Wolczyńską (Konstadt Ellguth); w 1804 roku (19.05.) sprzedał wszystkie majątki Luizie księżnej Wuertemberskiej. W tym samym roku kupił od Katarzyny von Boehm Pawłowice Namysłowskie (Paulsdorf). Żonaty (x 3.05.1797 r.) z Zofią Henriettą Chrystianą, córką Rudolfa Erazma Fryderyka von Kalckreuth, dzieci nie miał;

- 7) czwarty, najmłodszy z synów Adama Henryka – Leopold Wilhelm (ur. 21.01.1718 r. – zm. 2.06.1724 r.), zmarł w dzieciństwie.

Dom górnołużycki

Jan Ernest (ur. 22.08.1709 r. – zm. 1782 r.) – syn Adama Henryka, właściciel Brynicy (Brinitze) i Ligoty Wolczyńskiej (Konstadt Ellguth), po szkołach w Brzegu (Brieg) i Wrocławiu (Breslau) studiował w Jenie. W 1736 roku przejął zapisane mu w testamencie majątki stryja Karola Moryca – Wolczyn (Konstadt) i część Ligoty Wolczyńskiej (Konstadt Ellguth). W 1744 roku (24.08.) otrzymał tytuł pruskiego barona. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 30.12.1738 r.) z Joanną Urszulą (zm. 23.09.1746 r.), córką Jana Krzysztofa bar. von Schweidnitz z Krzepielowa (Tschepplau), ostatnią przedstawicielką tej linii. W 1743 roku otrzymała ona w spadku wszystkie majątki Schweidnitzów: Krzepielów (Tschepplau), Wietszyce (Wettschuetz), Mileszyn (Milchau) i Krązkowo (Alt Kranz) w księstwie głogowskim. W 1746 roku Jan Ernest przeniósł się do Krzepielowa (Tschepplau), gdzie zbudował swoją rezydencję. 2. (x 9.07.1747 r.) z Fryderyką Marianną Elżbietą (ur. 4.07.1726 r.), córką Otto

Gottloba von Hock z Bogumila (Hausdorf) koło Żagania (Sagan). W 1751 roku sprzedał Wolczyn (Konstadt) i Ligotę Wolczańską (Konstadt Ellguth) swojemu bratu – Karolowi Henrykowi z Brynicy (Brinitze). W 1753 roku kupił majątki na Górnych Łużycach, m.in. Górną Szyszkową (Ober Oertmannsdorf) i Leśną (Markliessa) koło Lubania (Lauban).

Z pierwszą żoną miał syna – Jana Moryca (ur. 15.01.1742 r. – zm. 20.09.1742 r.) oraz córkę – Joannę Karolinę Ulrykę (ur. 19.01.1755 r. – zm. 1809 r.), żonę (x 4.05.1774 r.) Karola Aleksandra bar. von Zedlitz.

Z drugą żoną miał jedyne dorosłego syna – Jana Ernesta Fryderyka (ur. 3.01.1756 r.), który po służbie wojskowej przejął Górną Szyszkową (Ober Oertmannsdorf). Żonaty (x 18.08.1782 r.) z Fryderyką Antoniną von Manteuffel, wdową po Fryderyku Ludwiku Leopoldzie bar. von Hohnstedt, miał dziewięcioro dzieci:

- Fryderykę Ernestynę Szarłottę Eberhardynę (ur. 11.08.1783 r. – zm. 25.05.1865 r.) – żonę N. von Oppel;
- Zofię Karolinę Henriettę (ur. 25.10.1784 r. – zm. 2.10.1862 r.) – żonę N. von Kessel;
- Jana Ernesta Karola (ur. 8.11.1785 r. – zm. 16.06.1786 r.);
- Julianę Augustę Wilhelminę (ur. 16.05.1787 r. – zm. 21.10.1787 r.);
- Jana Ernesta Gustawa (ur. 4.10.1788 r.);
- Luizę Amalię Antoninę (ur. 16.12.1789 r. – zm. 25.02.1855 r.) – żonę (x 4.05.1813 r.) pastora Zandera;
- Jana Ernesta Wilhelma Juliusza (ur. 22.02.1791 r. – zm. 27.09.1792 r.);
- Henriettę Emilię Augustę (ur. 20.05.1792 r.);
- Wilhelminę Hipolitę Ferdynandę (ur. 12.07.1795 r. – zm. 4.06.1861 r.).

POTOMSTWO ERNESTA

Ernest (ur. 12.08.1640 r.) – młodszy brat Joachima, kupił w 1662 roku (25.07.) od dzieci Joachima Henryka Posadowskiego ze Świniary (Schweinern, Blumenau) ich majątek Świniary (Schweinern, Blumenau). Żonaty był z Ewą Magda-

leną von Waldau (ur. 5.10.1649 r. – zm. 1702 r.) z Lipowej (Lindewiese) w księstwie nyskim, która w 1670 roku otrzymała w spadku po matce majątek w Mękarzowicach (Mankerwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz). Spadek ten naraził Posadowskiego na liczne procesy. Zmarł w 1685 roku i został pochowany w Mękarzowicach (Mankerwitz). Wdowa majątek Świniary (Schweinern, Blumenau) i folwark „Dworzyskie” sprzedała swojemu synowi – Ernestowi Wilhelmowi.

Ernest miał siedem córek i pięciu synów. Z córek: Ewa Eleonora – była żoną Jana Fryderyka von Guretzki und Kornitz; Katarzyna Dorota – żoną (x 5.04.1695 r.) Ferdynanda Henryka bar. von Sobeck z Ochab Wielkich i Małych (Gross- und Klein Ochab) w księstwie cieszyńskim; Helena Benigna (ur. 8.12.1676 r. – zm. 10.09.1760 r.) – drugą żoną (x 29.05.1701 r.) Jana Ernesta von Prittwitz (ur. 24.10.1666 r. – zm. 23.01.1715 r.) z Jemielna (Gimmel) i Strzałkowa (Schuetzendorf) koło Oleśnicy (Oels). W latach 1701–1715 posiadała wspólnie z mężem Wolczyn (Konstadt), który po jego śmierci sprzedała (31.05.1717 r.) swojemu kuzynowi – Joachimowi Morycowi; Anna Zofia – o której nic nie wiadomo; Małgorzata (ur. 1688 r. – zm. 4.08.1719 r.) – druga żona (x 18.01.1718 r.) Konrada Fryderyka von Heugel (ur. 1672 r.); Joanna Sabina – żona (x 2.07.1702 r.) Juliusza Ferdynanda von Hellwig; Maria Magdalena – żona Jana Moryca von Seydlitz.

Z synów Ernesta – najmłodszy Karol, porucznik regimentu kirasjerów wojsk cesarskich, zginął na Węgrzech; Jan Henryk – był chorążym wojsk brandenburskich; Joachim Moryc (ur. 1672 r. – zm. 1700 r.); Jan Jerzy (ur. 1671 r. – zm. 1699 r.) – był chorążym wojsk brandenburskich.

Najstarszy z synów Ernesta – Ernest Wilhelm (ur. 4.02.1662 r. – zm. 13.10.1695 r.) w 1694 roku (21.02.) odkupił od swojej matki majątek Świniary (Schweinern, Blumenau). Był żonaty (x 1693 r.) z Judytą bar. von Sobeck (zm. 19.02.1707 r.). Spadkobiercy wdowy w 1708 roku (15.11.) sprzedali Świniary (Schweinern, Blumenau) Janowi Ernestowi von Prittwitz und Gaffron z Wolczyna (Konstadt).

Dom Wierzbica Górna (Polnisch Wuerbitz)

Dom ten założył Joachim Aleksander (zm. ok. 1628 r.) – najstarszy syn Adama II z Wolczyna (Konstadt) z pierwszego małżeństwa. W 1606 roku ukończył studia we Frankfurcie nad Odrą (Frankfurt a. Oder), w 1610 roku kupił od swojego ojca majątek w Wierzbicy Górnej (Polnisch Wuerbitz) koło Kluczborka (Kreuzburg) wraz z trzema młynami na Stobrawie (Stober): „Kusper”, „Opolke” i „Kolatsch”. Był żonaty z Rozyną von Rothkirch (zm. 1666 r.), która po jego śmierci sprzedała swoją część majątku wnukowi Zygmuntovi von Salisch. Miał trzy córki i trzech synów, z których:

- Zuzanna Katarzyna (zm. po 1667 r.) – była dwukrotnie zamężna: 1. z N. von Salisch (zm. 1650 r.), 2. z N. von Donat (zm. ok. 1660 r.);
- Maria Elżbieta – żona (x ok. 1650 r.) Joachima Fryderyka von Prittwitz, starosty księstwa oleśnickiego;
- Helena Eleonora (zm. ok. 1667 r.) – żona (x ok. 1650 r.) Leonarda von Salisch. Jego synowie przejęli prawie cały majątek w Wierzbicy Górnej (Polnisch Wuerbitz);
- Joachim Henryk (zm. 1647 r.) – najstarszy syn Joachima Aleksandra, starał się o odzyskanie majątku z rąk siostrzeńców. Nie udało mu się i w 1643 roku kupił wolne sołectwo w Wierzbicy Górnej (Polnisch Wuerbitz). Żonaty z Barbarą von Kraedel, miał siedmioro dzieci, z których w 1651 roku Joachim Ernest i Kasper Henryk byli uczniami szkoły w Oleśnicy (Oels). Później posiadali po ojcu wolne sołectwo oraz w 1653 roku wykupili część majątku w Wierzbicy Dolnej (Deutsch Wuerbitz) od swojego kuzyna – Abrahama ze Świniar (Schweinern, Blumenau);
- drugi syn Joachima Aleksandra – Moryc (zm. 1650 r.) posiadał górną część majątku, którą po jego śmierci również przejęli siostrzeńcy;
- trzeci syn – Karol Moryc (zm. przed 1672 r.), żonaty (x przed 1665 r.) z Anną von Makowietzki, wspólnie z żoną posiadał część Bogdańczowic (Wuettendorf) koło Kluczborka. W 1689 roku część tę posiadał Jan Makowietzki, żona-ty z Joanną Marią Posadowską.

Dom Świniary (Schweinern, Blumenau) i Wierzbica Dolna (Deutsch Wuerbitz)

Dom założony przez młodszego syna Adama II z Wolczyna (Konstadt) i brata Joachima Aleksandra z Wierzbicy Górnej (Polnisch Wuerbitz) – Abrahama Adama (zm. przed 1643 r.). W 1620 roku wydzierżawił folwark w Dolnych Brunach (Nieder Brune) koło Kluczborka (Kreuzburg). Przy podziale majątków Wolczyna (Konstadt) w 1621 roku (31.03.) kupił od swojego brata Karola Wilhelma Świniary (Schweinern, Blumenau) i część folwarku w Wierzbicy Dolnej (Deutsch Wuerbitz). Ożenił się po raz pierwszy (x ok. 1620 r.) z Marią Małgorzatą (zm. ok. 1628 r.), córką Adama von Studnitz z Gieralcic (Jeroltschuetz). Po raz drugi ożenił się (x 1631 r.) z Katarzyną, córką Adama von Baruth z Szymonkowa (Simmenau) koło Kluczborka (Kreuzburg).

Z pierwszą żoną nie miał dzieci, z drugą miał syna i dwie córki: Marię Elżbietę (ur. przed 1631 r. – zm. 1694 r.) – żonę Jana Jerzego von Skronski z Budzowa (Busow) koło Olesna (Rosenberg) i Zuzannę Katarzynę – żonę Jana Jerzego von Salisch z Moszyc (Muschlitz) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg).

Jedyny syn – Abraham, odziedziczył Świniary (Schweinern, Blumenau) i Wierzbicę Dolną (Deutsch Wuerbitz), które w 1653 roku sprzedał kuzynom z Wierzbicy Górnej (Polnisch Wuerbitz), zostawiając sobie tylko majątek w Świniarach Małych (Klein Schweinern, Blumenau). Zmarł w 1665 r. (26.10.) i pochowany został w kościele w Szymonkowie (Simmenau). Żonaty z Barbarą Elżbietą von Schimonski (zm. po 1666 r.), miał dwóch synów: Jana Adama i Jana Zygmunta – zmarłych w dzieciństwie oraz dwie córki: Annę Elżbietę – dwukrotnie zamężną: 1. (x ok. 1667 r.) z Jerzym von Lossow (zm. przed 1776 r.). W 1679 roku (7.09.) sprzedała majątek ojca Jerzemu von Salisch z Nasali (Nassadel), 2. (ok. 1688 r.) z N. von Wrochen i Joannę Marię – żonę Adama Wacława Kozłowskiego.

Dom Dobrodzień (Guttentag)

Dom ten został założony przez syna Jana I – Jana II (sen.), brata Adama I z Wolczyna. W 1528

roku kupił on miasto i państwo Dobrodzień (Guttentag) koło Lublińca (Lublinitz) na Górnym Śląsku. W latach 1537–1539 był starostą powiatu lubliniecko-oleskiego, a w latach 1540–1551 starostą księstwa opolsko-raciborskiego i karniowskiego z ramienia Hohenzollernów karniowskich. W 1543 roku otrzymał w lenno zamek (twierdzę) Chrzelice (Schelitz). W księgach ziemskich opolsko-raciborskich występuje on wielokrotnie. W 1538 roku kupił od Jerzego Worffa z Kopienic (Koppinitz) koło Gliwic (Gleiwitz) dział zwany „Oblimkowskim” koło Lublińca (Lublinitz). W 1540 roku sprzedał młyn i dwa stawy rybne pod Olesnem (Rosenberg) proboszczowi oraz burmistrzowi i radzie miasta Olesna (Rosenberg). W 1550 roku kupił Wojnowice (Zindel) koło Wrocławia (Breslau), posiadał również dom we Wrocławiu (Breslau). W 1551 roku był członkiem komisji polsko-śląskiej ustalającej granicę państwową w okolicy Olesna (Rosenberg). Zmarł w grudniu 1551 roku, jego zniszczone epitafium znajdowało się w kościele ewangelickim w Wolczynie (Konstadt). Żonaty z Zofią, córką Jana Żaremby-Kalinowskiego, w 1472 roku kasztelana sieradzkiego i w 1504 roku starosty wielkopolskiego, miał troje dzieci: Annę, Wacława i Jana III (jun.).

Anna była dwukrotnie zamężna: 1. (x przed 1564 r.) z Mikołajem von Frankenberg-Proschriftz (zm. przed 1571 r.) z Rożnowa (Rosen) koło Kluczborka (Kreuzburg), 2. (x 1576 r.) z Mikołajem Schimonskim.

Wacław – starszy syn Jana II, wspólnie ze swoim bratem Janem III otrzymał Dobrodzień (Guttentag), Chrzelice (Schelitz) i Wojnowice (Zindel). Za swoją siedzibę przyjął Chrzelice (Schelitz). Pełnił m.in. funkcje poborcy podatków królestwa Czech i regenta Tyrolu. W 1570 roku był członkiem komisji cesarskiej do spraw żydowskich w powiecie prudnickim. Żonaty był (x 1561 r.) z Magdaleną, córką Aleksandra von Kurtzbach, wdową po Samuelu von Haydeck. Żona wniosła mu w wianie majątki Kurtzbachów w Prusach, co naraziło go na długoletnie i bardzo kosztowne procesy z rodziną żony: Kurtzbachów i Seydlit-

zów, w wyniku których jego majątki zostały znacznie zadłużone. Zmarł w 1572 roku, wdowa wyszła po raz trzeci za mąż (x 1583 r.) za Melchiora, syna Jana Zyrowskiego z Żyrowej (Zyrowa) w księstwie strzeleckim, właściciela Półwsi (Halbendorf), Szczepanowic (Szczepanowitz) i Sławic (Slawitz) koło Opola (Oppeln). Miał syna – Jana i dwie córki: Magdalenę – żonę Wacława Lubetzkiego z Górnego Śląska i Mariannę – żonę N. Zyrowskiego z linii *dolnośląskiej*, marszałka dworu biskupów wrocławskich.

Jan III jun. – brat Wacława, wspólnie z nim posiadał majątki ojca. Za swoją siedzibę obrał Wojnowice (Zindel). Miejsce to zmuszeni byli sprzedać w 1565 roku. W 1562 roku (22.06.) kupił od swojego teścia Wacława Nawoya z Dolnej (Dollna) w księstwie strzeleckim majątki Sternalice (Sternalitz), Boroszów (Boroschau) i Radłów (Radlau) koło Olesna (Rosenberg). Główną siedzibę przeniósł do Sternalic (Sternalitz). Wszystkie te majątki kolejno sprzedawał, została mu tylko część Dobrodzienia (Guttentag). Żonaty (x 1561 r.) z Maruszą von Nawoy, zmarł bezpotomnie w 1582 roku.

Linia oleśnicko-brzeska z Posadowic (Postelwitz) i Sątoka (Zantoch)

Linie tę założył Mikołaj IV, drugi syn Mikołaja III, a brat Jana I, założyciela linii *oleśnickiej* z Wolczyna (Konstadt). Siedzibami tej linii były Posadowice (Postelwitz) i Sątok (Zantoch) w księstwie oleśnickim. W późniejszym czasie linia ta podzieliła się na liczne domy: *Grodziszów (Rohrau)*, *Obórki (Schoenfeld)*, *baronowski dom Mikowice (Lampersdorf)*, *hrabiowski Mańczyce (Manze)* i *Toszek (Tost)*. Z tego ostatniego powstała linia *hrabiowska Posadowski-Wehner z Błotnicy (Blottnitz)*.

Mikołaj IV (zm. ok. 1504 r.) w 1500 roku otrzymał po swoim zmarłym kuzynie Mikołaju Jenckwitz zwanym Posadowskim (syn Wawrzyńca Mikołaja?) Posadowice (Postelwitz) i Sątok (Zantoch) w księstwie oleśnickim. Żonaty z Katarzyną von Muensterberg, miał troje dzieci: córkę – Ewę, żonę Jerzego von Trzenski (?) oraz dwóch synów. Młodszy – Mikołaj V, znany z dokumentów z 1509

roku, używał jeszcze nazwiska w formie „Nicolai Jenckwicz genannt Posadowski”, jak wynika z zachowanej uszkodzonej pieczęci. W 1520 roku przebywał na dworze księcia Walentyna raciborskiego.

Jego starszy brat – Jan IV (zm. po 1512 r.), właściciel obydwu majątków, żonaty z N. von Salisch zwaną Nassegneff z Grudzie (Grundschoetz) koło Opola (Oppeln), miał trzech synów, z których znany jest tylko jeden – Jan V (zm. po 1530 r.). Żonaty z N., córką Albrechta Nassegneff-Jastrzebskiego (Salisch) z Jastrzębia (Nassadel) koło Namysłowa (Namslau), miał córkę – Barbarę (zm. po 1580 r.), żonę Jerzego sen. von Diehr (zm. 1580 r.) z Siekierowic (Schickerwitz) w księstwie oleśnickim oraz syna – Kaspra I.

Kasper I (zm. ok. 1595 r.), właściciel Posadowic (Postewitz) i Sątoka (Zantoch), zadłużony u Posadowich z innych linii oraz u siostry, naraził się na długie procesy. Żonaty z Anną von Diehr z Psar (Huenern) koło Trzebnicy (Trebnitz), miał czterech synów i dwie córki: Barbarę – żonę Wacława von Gaffron ze Stradomi (Stradam) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), właściciela Januszkowic (Jaentschdorf), Bykowa (Peuke) i Dalborowic (Dalbersdorf) w księstwie oleśnickim; Annę – żonę Mikołaja von Gaffron z Januszkowic (Jaentschdorf); Jana VI – założyciela *domu Grodziszów (Rohrau)*; Mikołaja VI – założyciela *domu Obórki (Schoenfeld)*; Adama III (zm. po 1652 r.) – właściciela Posadowic (Postelwitz), Sątoka (Zantoch) i Skokowej (Gellendorf) koło Trzebnicy (Trebnitz). Przed 1630 rokiem pierwsze dwie miejscowości sprzedał księciu Henrykowi Wacławowi ziebicko-oleśnickiemu, zaś w 1630 roku sprzedał Skokową (Gellendorf) Krzysztofowi von Pusch, co naraziło go również na proces.

Najmłodszy – Wacław, właściciel Nowej Wsi (Neudorf), znany jest z dokumentów z 1619 roku.

Dom Grodziszów (Rohrau)

Dom ten założył Jan VI (zm. 1614 r.) – najstarszy syn Kaspra I z Posadowic (Postelwitz). W 1609 roku (21.07.) kupił od Ernesta von Poser Grodziszów (Rohrau) koło Oławy (Ohlau).

Żonaty z Małgorzatą, córką Albrechta von Siegroth ze Sławikowa (Sławikau) koło Raciborza (Ratibor), właściciela Strzałkowa (Schuetzendorf) i Smółczyc (Schmoltschuetz) w księstwie oleśnickim, starosty księstwa oleśnickiego, miał trzech synów i cztery córki. Barbara, Anna i Izolda (ur. 1614 r. – zm. 18.12.1676 r.) – były niezamężne, Małgorzata (zm. po 1672 r.) – była żoną Jerzego von Dampnig (zm. 1659 r.) z Mrozowa (Nippert) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), członka rady książąt ziebicko-oleśnickich, właściciela Ligoty Wolczyńskiej (Ellguth – której?), którą wdowa sprzedała w 1672 roku.

Z synów: Bartłomiej – zmarł w wojsku, Jan – zmarł w dzieciństwie.

Ród kontynuował trzeci syn Jana VI – Kasper II (ur. 1610 r. – zm. 16.11.1678 r.). W młodości był paziem pfalzgrafa Jana Fryderyka i z nim podróżował po Europie, następnie był w gwardii dworskiej księcia orańskiego i Wilhelma von Nassau. W 1632 roku wrócił na Śląsk i ożenił się (x 1635 r.) z Małgorzatą (zm. 1691 r.), córką Adama von Prittwitz, właściciela Gawronów (Gaffron) i Makoszyc (Mangschuetz) w państwie sycowskim. W 1654 roku był sędzią dworskim oławskiego okręgu sądowego. W 1664 roku był marszałkiem konduktu pogrzebowego księżnej brzeskiej Elżbiety Marii Szarloty.

Miał ośmioro dzieci:

- Jana Adama – założyciela *domu baronowskiego Mikowice (Lampersdorf)*;
- Małgorzatę (zm. 1697 r.) – żonę Albrechta von Rohr z Bryłówki (Deutsch Breile) koło Oław (Ohlau);
- Jana Kaspra (ur. 1640 r.) – zmarłego w dzieciństwie;
- Jana Jerzego (ur. 1642 r.) – zmarłego w dzieciństwie,
- Annę Helenę (ur. 1645 r. – zm. 6.03.1691 r.) – zamężną trzykrotnie: 1. z Fryderykiem von Littwitz, 2. z Zygmuntem Ludwikiem von Pfeil z Ligoty Małej (Klein Ellguth) i Jordanowa Śląskiego (Jordansmuehle) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), 3. z Baltazarem Fryderykiem bar. von Logau (ur. 1645 r. – zm. 9.02.1702 r.), wła-

- ścicielem Urazu (Auras) koło Wołowa (Wohlau), Jaroszwki (Vorhaus) i Zamienic (Samitz) koło Złotoryi (Goldberg);
- Marię Elżbietę (ur. 1646 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z Morycem Adolfem von Heugel z Marszowic (Marschwitz) koło Oławy (Ohlau) i Gaju (Goy) koło Strzelina (Strehlen), 2. z N. von Eickstaedt z Pomorza;
 - Joachima (ur. 1650 r. – zm. 30.06.1670 r.) – po studiach prawniczych w Tybindze (Tubingen), zmarł w czasie podróży po Francji;
 - Annę Izoldę – zmarłą w dzieciństwie.

*Dom Obórki (Schoenfeld)
i Karszówek (Karisch)*

Mikołaj VI (ur. ok. 1564 r. – zm. 1.01.1640 r.), drugi syn Kaspra I, studiował najpierw we Frankfurcie nad Odrą (Frankfurt a. Oder), a następnie od 1588 roku w Wittenberdze. W 1597 roku był dworzaninem na dworze książąt ziebicko-oleśnickich. W 1609 roku (23.05.) nabył majątek Obórki (Schoenfeld) w księstwie brzeskim, w latach 1617–1619 był właścicielem Żeleźnika (Eisenberg) koło Strzelina (Strehlen). Dwukrotnie żonaty: 1. z Małgorzatą von Gregersdorf, 2. (x 24.06.1622 r.) z Anną Marią (ur. 1607 r. – zm. 1662 r.), córką Dawida von Gfug z Gniewomirowic (Fellendorf) w księstwie legnickim, właściciela Jankowic Wielkich (Gross Jenkwitz) koło Brzegu (Brieg). Z pierwszą żoną miał czworo dzieci: Kaspra III, Annę Magdalенę, Annę Małgorzatę i Mikołaja VII; z drugą miał trzy córki: Annę Marię (I), Annę Marię (II) i Annę Barbarę.

Anna Magdalena – była drugą żoną dworzani-
na książąt brzeskich Piotra von Prittwitz und Gaffron; Anna Małgorzata – żoną Krzysztofa von Koschembar; Anna Maria (I) – zmarła w dzieciństwie; Anna Maria (II) (ur. 18.08.1629 r.) – była żoną (x 22.11.1644 r.) Joachima Wacława von Baruth (zm. 10.02.1682 r.), właściciela Krzeczyna (Kritschen) w księstwie oleśnickim, członka rady książęcej; Anna Barbara (ur. 1633 r.) – żoną Justa von Kossboth.

Starszy syn Mikołaja VI – Kasper III (zm. przed 1666 r.) po śmierci ojca podzielił się spadkiem

z bratem w 1641 roku (27.07.). Kasper wziął Żeleźnik (Eisenberg), który następnie wymienił z Wolfem Dietrichem von Niemitz na Karszówek (Karisch) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty z Magdaleną (Heleną) von Prittwitz und Gaffron, miał dziesięcioro dzieci:

- Annę Magdalенę (zm. 23.02.1641 r. – w wieku trzech lat). Jej płyta nagrobna z wywodem heraldycznym znajduje się w kościele św. Mikołaja w Brzegu;
- Ernesta Zygmunta – w 1661 roku dworzanina księcia Jerzego III legnicko-brzeskiego, który odziedziczył Karszówek (Karisch). Żonaty (x 17.11.1665 r.) z Zofią (Sabina) Eleonorą (zm. 18.03.1690 r.), córką Wilhelma von Rhediger, właściciela Starego Śleszowa (Alt Schliesa) i Żernik Wrocławskich (Schoenborn) koło Wrocławia (Breslau), zmarł w 1676 roku, jego epitafium znajdowało się w kościele w Żeleźniku (Eisenberg). Miał ośmiu synów, z których większość zginęła na wojnie, służąc w wojsku duńskim. Jego majątek przejął młodszy brat – Karol Fryderyk Dietrich.
- Jana Kaspra, Adama Bernarda, Jerzego Fryderyka, Jerzego Henryka, Joachima Bernarda, Moryca Mikołaja i Ottona Filipa – zmarli w dzieciństwie, zginęli w służbie duńskiej lub jako zdrajcy musieli uciekać ze Śląska;
- Karola Fryderyka Dietricha – również służył w wojsku duńskim, a po śmierci brata Ernesta Zygmunta wrócił na Śląsk i przejął Karszówek (Karisch), który w 1690 roku sprzedał.

Młodszy syn Mikołaja VI, a brat Kaspra III – Mikołaj VII (jun.), po studiach na uniwersytecie w Wittenberdze otrzymał Obórki (Schoenfeld) przy podziale spadku po ojcu w 1641 roku (27.07.). Zmarł przed 1659 rokiem, żonaty był z Barbarą von Frankenberg, która po jego śmierci wydzierżawiła majątek w 1662 roku (24.06.), a w 1675 roku kupił go Karol Krzysztof von Minkwitz. Mikołaj VII miał czworo dzieci:

- Mikołaja VIII – zmarłego w służbie duńskiej;
- Annę Małgorzatę – żonę (x ok. 1699 r.) Baltazara Ernesta von Latowski z Damianowic Górnych (Ober Damsdorf) koło Wrocławia (Breslau);

- Karola Zygmunta – rotmistrza regimentu kirasjerów heskich. Żonaty z N.N., miał syna – Jana Wilhelma (zm. przed 1748 r.), żonatego (x 19.11.1721 r.) z Ewą, córką Jana Schuberta, restauratora wrocławskiego. Jan Wilhelm miał syna – Chrystiana Wilhelma (ur. 1723 r.);
- Ernesta Fryderyka – zmarłego w młodości.

*Dom baronowski Mikowice (Lampersdorf)
i Biestrzykowice (Eckersdorf)*

Dom ten wydzielił się z domu Grodziszów (Rohrau), założycielem był Jan Adam – syn Kaspra II z Grodziszowa (Rohrau). Urodzony w 1636 roku (30.04.), po studiach z zakresu filozofii, historii i prawa w Tybindze (Tubingen) oraz podróży po Francji w 1660 roku wrócił na Śląsk i w 1661 roku (15.02.) przejął Grodziszów (Rohrau). Był żonaty (x 15.02.1761 r.) z Heleną (ur. 2.10.1642 r. – zm. 4.05.1708 r.), jedyną córką Adama bar. Kotulinskiego z Jelcza (Jeltsch), właścicielką Gręboszowa (Grambschuetz) koło Namysłowa (Namslau). Od teścia otrzymał Miodary (Hoenigern) i Żabę (Saabe) w księstwie oleśnickim. W 1666 roku otrzymał w lenno majątek Nowizna (Neudorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). W 1671 roku (14.10.) został starostą księstwa brzeskiego. W 1680 roku (1.02.) kupił od Henryka Wilhelma von Dombnig Mikowice (Lampersdorf). W 1705 roku (26.05.) otrzymał potwierdzenie starożytności panów z predykatem „bar. von Postelwitz” (von Posadowski Freiherr von Postelwitz) wraz z udostojnieniem herbu. Zmarł w Brzegu (Brieg) 29.02.1708 roku w wieku 71 lat, pochowany został w kościele parafialnym w krypcie grobowej Posadowskich. Drukarnia brzeska wydała druk okolicznościowy z miedziorytowym portretem Jana Adama Posadowskiego. Jego portret olejny namalowany przez Thomischanskiego (?) znajdował się w galerii miejskiej biblioteki we Wrocławiu (Breslau).

Miał ośmioro dzieci:

- Luizę Małgorzatę (ur. 5.09.1665 r. – zm. 28.11.1729 r.) – żonę (x 13.01.1679 r.) Adama Zygmunta von Senitz (ur. 1.01.1654 r. – zm. 10.07.1718 r.) z Solnej (Gross Saegewitz) koło Wrocławia (Breslau);

- Urszulę Magdalenę (ur. 15.05.1667 r. – zm. 26.11.1721 r.) – drugą żonę (x 15.09.1682 r.) Jana Jerzego Fryderyka von Dyhrn, właściciela Radzowic (Reesewitz) w księstwie oleśnickim;
- Marię Helenę (ur. 18.01.1669 r. – zm. 5.10.1707 r.) – żonę (x 1684 r.) III ordynata majoratu Lewin Brzeski (Loewen) Karola Otto von Beess (ur. 1660 r. – zm. 29.09.1708 r.);
- Szarlotę Elżbietę (ur. 1.11.1676 r. – zm. 8.03.1725 r.) – żonę (x 9.07.1697 r.) Karola von Salisch z Pawłowa (Pawlau) koło Raciborza (Ratibor);
- Jana Kaspra (zm. 1.12.1681 r.) i Karola Morryca (zm. 1684 r.) – zmarłych w dzieciństwie. Dwóch synów Jana Adama: Chrystian Adam i Fryderyk Wilhelm – kontynuowało ród:
 - starszy syn – Chrystian Adam (ur. 7.04.1663 r. – zm. 11.08.1726 r.) po studiach we Frankfurcie nad Odrą (Frankfurt a. Oder), w 1690 roku był dowódcą oddziału wojsk cesarskich w wyprawie węgierskiej, później seniorem i kanonikiem (ewangelickim) katedry w Magdeburgu. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 14.02.1691 r.) z Anną Szarlotą (ur. 18.09.1672 r. – zm. 1.03.1695 r.), córką Adama von Gfug, właściciela Mańczy (Manze) koło Strzelina (Strehlen), 2. (x 19.11.1698 r.) z Ewą Zofią (ur. 1683 r. – zm. 9.05.1716 r.), córką Jana Sebalda bar. von Sauerma. Z drugą żoną dzieci nie miał, z pierwszą miał dwóch synów: Adama Leopolda (ur. 1692 r.) – w czasie studiów w Halle w 1713 roku (28.03.) utopił się w Saali, oraz Karola Fryderyka – założyciela domu hrabiowskiego Mańczy (Manze) i Toszek (Tost).
 - Młodszy syn Jana Adama – Fryderyk Wilhelm (ur. 12.04.1672 r. – zm. 1730 r.), po studiach we Frankfurcie nad Odrą (Frankfurt a. Oder) w 1693 roku wrócił na Śląsk i w 1694 roku razem z młodym hr. Sandretzkim wyjechał w podróż po Europie. Wrócił z niej w 1697 roku. W 1698 roku (19.11.) ożenił się z Heleną Ludmiłą (ur. 26.05.1684 r.), córką Jana Sebalda I bar. von Sauerma z Wierzbic (Schlanz) koło Wrocławia (Breslau). Miał pięcioro dzie-

ci: Helenę Zofię (ur. 12.01.1701 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 23.11.1718 r.) z pułkownikiem konnicy pruskiej Leopoldem von Witzenhagen (zm. 23.09.1723 r.), 2. (x 3.12.1730 r.) z kapitanem wojsk pruskich Piotrem Ernestem von Podewils; Fryderykę Ludwikę Magdalenę (ur. 24.07.1702 r. – zm. 8.11.1703 r.); Jana Ernesta (ur. 17.10.1703 r. – zm. 18.11.1703 r.); Ludmiłę Szarłotę (ur. 5.07.1712 r.) – żonę (x 5.03.1726 r.) prezydenta rejencji księstwa Magdeburg Karola Fryderyka von Dachroeden (ur. 6.05.1705 r. – zm. 28.09.1742 r.); Augustę Elżbietę (ur. 4.01.1715 r.) – autorkę kilkakrotnie wydawanych zbiorów wierszy religijnych.

Dom hrabiowski Mańczyce (Manze) i Toszek (Tost)

Syn Chrystiana Adama – Karol Fryderyk (ur. 2.08.1694 r.) po ukończeniu gimnazjum we Wrocławiu (Breslau) w wieku 17 lat poświęcił się służbie wojskowej w armii pruskiej. Mając 20 lat, uzyskał stopień oficerski. Brał udział w licznych kampaniach wojennych i za zasługi w pierwszej wojnie śląskiej otrzymał od króla Fryderyka Wielkiego medal „Pour le Mérite” i złotą tabakierę, a następnie Order Orła Czarnego. Był kuratorem Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz). W 1743 roku (20.01.) wraz ze swoim najstarszym synem – Fryderykiem Wilhelmem otrzymał tytuł pruskiego hrabiego. Zmarł w 1747 roku (7.04.) w stopniu generała-porucznika. Żonaty (x 6.11.1720 r.) z Eleonorą Elżbietą (ur. 9.03.1702 r. – zm. 3.06.1769 r.), córką Wacława Zygmunta von Seydlitz, właściciela Lipowej (Leipitz), Sadowic (Sadewitz) i Kondratowic (Kurtwitz) koło Strzelina (Strehlen), miał siedmioro dzieci:

- Fryderyka Wilhelma – kontynuatora rodu;
- Karola Augusta Leopolda (ur. 31.05.1724 r.) – poświęcił się podobnie jak ojciec służbie wojskowej w armii pruskiej, brał udział w wojnach śląskich w stopniu majora i zginął w 1760 roku w bitwie pod Torgau;
- Chrystiana Wilhelma Zygmunta (ur. 3.11.1725 r. – zm. 17.02.1791 r.) – w 1742 roku słuchacza Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz), generała-porucznika kawalerii pruskiej, rycerza

orderu „Pour le Mérite”, uczestnika wojen śląskich, właściciela kupionego w 1773 roku Pilgrzymowa (Pilgramsdorf) koło Lubina (Lueben). Żonaty (x 5.09.1760 r.) z Luizą Henriettą Karoliną Elżbietą (ur. 14.01.1731 r. – zm. 18.10.1764 r.), córką Jana Henryka IV hr. von Hochberg z Książa (Fuerstenstein) – dzieci nie miał;

– Eugeniusza Ferdynanda Augusta (ur. 17.05.1728 r. – zm. 21.04.1777 r.) – rotmistrza wojsk pruskich, uczestnika wojen śląskich, właściciela Witoszyc (Heinzendorf) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Żonaty (x 1765 r.) z Zofią Wilhelminą Szarłotą Augustą (zm. 1.01.1815 r. w wieku 86 lat), córką Fryderyka von Schenck – dzieci nie miał;

– Jana Adama Ludwika (ur. 15.08.1731 r. – zm. 1.03.1773 r.) – majora wojsk pruskich, uczestnika wojen śląskich, żonatego (x 8.07.1766 r.) z Anną Eleonorą von Tschammer (ur. 8.07.1744 r.) z Daszowa (Dahsrau) koło Góry Śląskiej (Guhrau) – dzieci nie miał;

– Annę Eleonorę Szarłotę Fryderykę (ur. 6.11.1735 r. – zm. 27.01.1813 r.) – żonę (x 23.08.1758 r.) Karola Fryderyka von Pfeil (ur. 25.05.1735 r. – zm. 3.04.1807 r.), właściciela Wilkowa Wielkiego (Gross Wilkau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach);

– Karolinę Katarzynę Luizę Henriettę (ur. 28.01.1738 r. – zm. 12.02.1824 r.) – zamężną dwukrotnie: 1. (x ok. 1768 r., trzecia żona) z Janem Fryderykiem von Sauerma (ur. 6.12.1699 r. – zm. 21.09.1779 r.), właścicielem Golczowic (Golschwitz), Niewodnik (Niewodnik) i Mikolina (Nikoline) w powiecie niemodlińskim; 2. (x 19.04.1790 r.) z Karolem Wilhelmem von Tschirski.

Najstarszy syn Karola Fryderyka – Fryderyk Wilhelm (ur. 17.09.1721 r. – zm. 9.10.1781 r.) otrzymał po bracie swojej babki, Karolu Chrystianie hr. von Gfug, państwo Mańczyce (Manze) koło Strzelina (Strehlen). W 1743 roku (20.01.) razem ze swoim ojcem otrzymał tytuł pruskiego hrabiego. W 1759 roku (25.10.) sprzedał Janowi Fryderykowi hr. von Sandretzki państwo Mańczyce (Manze) i w tym samym roku (24.06.) kupił od

hrabiów Colonnów państwo Toszek-Pyskowice (Tost-Peiskretscham) na Górnym Śląsku. Za swoją siedzibę obrał zamek w Toszku (Tost). W 1780 roku (24.06.) kupił od Józefy hr. von Wilczek, wdowy po hr. von Sobeck, sąsiadujące z Toszkiem (Tost) państwo Ujazd (Ujest) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), które już w następnym roku (4.01.1781 r.) sprzedał Gottlobowi hr. von Schoenaich. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 3.06.1743 r.) z damą dworu królowej Prus – Wilhelminą Luizą markizą de Varenne (ur. 25.05.1725 r.), z którą rozwiódł się w 1746 roku, 2. (x 2.02.1761 r.) z Amalią (ur. 1741 r. – zm. 1776 r.), córką Karola Fryderyka von Wehner, dziedziczką majoratu Blotnica-Centawa (Blotnitz-Centawa) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) na Górnym Śląsku. Z pierwszą żoną miał jedną córkę – Fryderykę Elżbietę Beatę Luizę (ur. 18.05.1745 r. – zm. 21.05.1827 r.), która zmarła niezamężna w Piławie Górnej (Gnadenfrei) koło Dzierżonowa (Reichenbach), w kościele parafialnym znajduje się jej grób. Z drugą żoną miał siedmioro dzieci:

- Karola Fryderyka Emila – założyciela linii *Posadowski-Wehner*;
- Annę Eleonorę Amalię (ur. 22.10.1763 r. – zm. 31.12.1836 r.) – żonę (x 19.09.1786 r.) Ernesta Filipa Elżbietę hr. Bethusy-Huc z Saksonii, który w 1792 roku uzyskał inkolat śląski, właściciela Bąkowa (Bankau) koło Olesna (Rosenberg) na Górnym Śląsku;
- Augusta Wilhelma Zygmunta (ur. 13.11.1765 r. – zm. 12.03.1802 r.) – oficera wojsk pruskich, który w 1784 roku otrzymał od swojego dziadka Wehnera majątek Gorzelin (Fauljoppe) koło Lubina (Lueben) oraz otrzymał w spadku w 1781 roku dobra Toszek-Pyskowice (Tost-Peiskretscham). W 1789 roku sprzedał Gorzelin (Fauljoppe) N. von Ziegler, a w 1791 roku sprzedał państwo Toszek-Pyskowice (Tost-Peiskretscham) Adolfowi bar. von Eichendorff. W tym samym roku kupił od hr. von Haugwitz majątki pod Wrocławiem (Breslau): Skalkę (Schalkau), Romnów (Rommenau) i Bogdaszowice (Puschwitz), w 1793 roku sprzedał Bogdaszowice (Puschwitz);

- Szarłotę Teresę (ur. 12.07.1767 r. – zm. 19.12.1840 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z N. hr. von Schoenaich, z którym po kilku latach rozwiódł się, 2. (x 29.09.1789 r.) z Karolem Ernestem Bogusławem bar. von Hoverbeck. W 1789 roku kupiła od N. von Scheliha z Bierzyc (Perschuetz) majątek Piotrkowicki (Peterwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz), który w 1801 roku sprzedała majorowi von Sack;
- Moryca Ferdynanda (ur. 16.09.1770 r.) – od swojego dziadka ze strony matki otrzymał majątek Ozorowice (Sponsberg) koło Trzebnicy (Trebnitz), który sprzedał w 1795 roku. Długo przebywał w Paryżu w okresie rewolucji francuskiej, a następnie w Neapolu. W 1799 roku kupił od swojej siostry Anny Eleonory Amalii majątek pod Złotoryją (Goldberg). Zmarł w 1827 roku (16.02.) u siostry w Bąkowie (Bankau) koło Olesna (Rosenberg), gdzie na cmentarzu znajduje się jego grobowiec z napisem „Hier ruht der koenigliche Kammerherr Moritz Ferdinand Graf von Posadowsky und Postelwitz, gestorben den 16. Februar 1827 im 58. Lebensjahr”;
- Katarzynę Józefę (ur. 21.08.1772 r. – zm. 25.04.1811 r.), dwukrotnie zamężną: 1. (x 18.05.1790 r.) z Fryderykiem Chrystianem Ludwikiem (zm. przed 1807 r.), synem Jerzego Zygmunta von Unruh z Lasowic (Lehsewitz) koło Wołowa (Wohlau), 2. (x 1.05.1808 r.) z Janem von Bonge ze Szklar Dolnych (Nieder Glaesersdorf) koło Lubina (Lueben);
- Karola Magnusa (ur. 23.12.1773 r. – zm. 1774 r.).

Linia Posadowski-Wehner

Najstarszy syn Fryderyka Wilhelma z Toszka (Tost) i jego drugiej żony Amalii von Wehner – Karol Fryderyk Emil (ur. Toszek, Tost 27.12.1761 r. – zm. Dębiec, Dammitsch 5.06.1840 r.) otrzymał po matce jako I ordynat majorat Blotnica-Centawa (Blotnitz-Centawa) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), założony przez jej ojca Karola Fryderyka von Wehner oraz po jego śmierci w 1784 roku – majątek Dębiec (Dammitsch) koło Wołowa (Wohlau) i zgodę króla pruskiego na przy-

jęcia nazwiska i herbu von Wehner do swojego. Żonaty (x Lasowice k. Wołowa, Lehsewitz b. Wohlau 28.10.1783 r.) z Fryderyką Elżbietą von Unruh (ur. Lasowice, Lehsewitz 18.11.1767 r. – zm. Dębiec, Dammitsch 21.03.1826 r.), miał dwanaścioro dzieci, w tym dwóch synów: Jerzego Karola Fryderyka Zygmunta i Adolfa Edwarda – założycieli dwóch domów: *Blotnicy (Blottnitz)* i *Dębca (Dammitsch)*.

Dom Blotnica-Centawa (Blottnitz-Centawa)

Majorat Blotnica-Centawa (Blottnitz-Centawa) na Górnym Śląsku odziedziczył starszy syn Karola Fryderyka Emila – Jerzy Karol Fryderyk Zygmun (ur. Dębiec, Dammitsch 15.05.1785 r. – zm. Blotnica, Blottnitz 19.04.1851 r.). II ordynat majoratu, żonaty dwukrotnie: 1. (x Czarnowąsy k. Opola, Czarnowan b. Oppeln 20.02.1821 r.) z Augustą Jadwigą Dorotą Beyer (ur. Czarnowąsy, Czarnowan 12.07.1794 r. – zm. Blotnica, Blottnitz 4.10.1822 r.), 2. z Szarlottą Henriettą Emilią Karoliną Fryderyką von Cranach (ur. Craazen 10.02.1799 r. – zm. Blotnica, Blottnitz 10.04.1844 r.), rozwiedzioną z N. Reinecke. Z drugą żoną miał syna – Hermanna Alberta Ottokara Fryderyka Karola (ur. Blotnica, Blottnitz 5.03.1825 r. – zm. Blotnica, Blottnitz 14.01.1912 r.), III ordynata majoratu, również dwukrotnie żonatego: 1. (x Berlin 5.08.1850 r.) z Bertą Jadwigą Doris Volkmar (ur. Berlin 9.02.1829 r. – zm. Blotnica, Blottnitz 29.08.1873 r.), 2. (x Hechingen 22.06.1875 r.) z Augustą Matyldą von Sandrart (ur. 24.10.1823 r. – zm. Tremezzo, nad jez. Como 23.05.1900 r.). Z pierwszą żoną miał sześcioro dzieci:

- Józefinę Luizę Henriettę (ur. Blotnica, Blottnitz 3.01.1852 r.) – żonę (x Św. Katarzyna?, Kattern 11.09.1871 r.) Fryderyka bar. von Richthofen (zm. Radomierzyce, Duerrientsch 30.05.1905 r.), właściciela Radomierzyc (Duerrientsch) koło Wrocławia (Breslau);
- Leopolda Fryderyka Wilhelma Oswalda Moryca Jerzego Benno Hermanna (ur. Blotnica, Blottnitz 10.07.1853 r.) – IV ordynata majoratu, żonatego (x Pomssen 29.09.1878 r.) z Martą

Joanną Elżbietą Dietze (ur. Pomssen 6.05.1859 r. – zm. Blotnica, Blottnitz 19.01.1922 r.). Miał dwoje dzieci: Annę Marię (ur. Płużnica Wielka k. Strzelec Opolskich, Gross Pluschnitz b. Gross Strehlitz 21.02.1885 r.); Jana Adama (ur. Płużnica Wielka, Gross Pluschnitz 19.08.1894 r.) – V ordynata majoratu;

- Hermanna Sylwiusza Alberta Benno Karola (ur. Blotnica, Blottnitz 10.02.1856 r.) – dwukrotnie żonatego: 1. (x Nuhnen 11.03.1881 r. – rozwiedziony) z Martą Joanną Elżbietą Koehlmann (zm. Berlin 1917 r.), 2. (x Wrocław, Breslau 1900 r.) z Małgorzatą Scholz (ur. Wrocław, Breslau 19.08.1873 r.). Z pierwszą żoną miał córkę – Elżbietę Dorotę Henriettę Augustę (ur. Hammer 4.12.1888 r.), z drugą syna – Kurta Jana (ur. Niemarczyn – Polska 15.04.1903 r.);
- Sylwiusza Hugo Artura Edwina Fryderyka Wilhelma (ur. Blotnica, Blottnitz 2.02.1857 r. – zm. Weimar 28.04.1914 r.) – żonatego dwukrotnie: 1. (x Repczelak 10.12.1893 r. – rozwód 1905 r.) z Katą Izabellą Rado von Szent-Marton (ur. Repczelak 6.02.1875 r.), 2. (x Gdańsk, Danzig 2.05.1906 r.) z Eryką von der Groeben (ur. Karlsruhe 28.08.1879 r.). Z drugą żoną miał troje dzieci: Erykę Łucję Annę Werę Dorotę (ur. Riesenburg 31.01.1907 r.); Botho Jana Wilhelma Artura Maksa (ur. Riesenburg 24.05.1908 r.); Heinko Mikolaja Leopolda (Sopot, Zoppot 12.06.1912 r.);
- Doris Amalię Luizę (ur. Blotnica, Blottnitz 31.01.1858 r.) – żonę (x Blotnica, Blottnitz 19.10.1880 r.) Ernesta von Reiche (zm. Naumburg 15.12.1912 r.), wiceadmirala marynarki niemieckiej;
- Rudolfa Jana Edwarda Wolfganga Artura (ur. Blotnica, Blottnitz 1.08.1862 r. – zm. Karlsruhe 3.04.1922 r.).

Dom Dębiec (Dammitsch)

Założycielem domu był młodszy brat II ordynata majoratu Blotnica-Centawa (Blottnitz-Centawa) Jerzego Karola Fryderyka Zygmunta – Adolf Edward (ur. Blotnica, Blottnitz 18.12.1799 r. – zm. Dębiec, Dammitsch 14.06.1848 r.), który

w spadku odziedziczył majątki w okolicy Wołowa (Wohlau) z Dębem (Dammitsch). Żonaty (x Dębiec, Dammitsch 2.11.1830 r.) z Amalią Julianą Adolfiną Wilhelminą von Ploetz (ur. Żagań, Sagan 3.08.1811 r. – zm. Zehlendorf 29.06.1880 r.), miał dwóch synów:

- Adolfa Fryderyka Edwina (ur. Wschowa, Frau-stadt 7.01.1834 r. – zm. Drezno, Dresden 4.09.1919 r.) – żonaty (x Rinkowken 26.10.1863 r.) z Heleną Nehring genannt von Szerdahelyi (ur. Rinkowken 10.09.1841 r. – zm. Petersdorf 23.12.1889 r.), miał troje dzieci: 1) Katarzynę Antonię Herminę (ur. Rinkowken 21.08.1866 r.) – żonę (x Petersdorf 26.09.1885 r.) Alfreda von Koerber (zm. Jena 17.12.1912 r.); 2) Harry'ego (ur. Środa Śląska, Neu-markt 17.08.1869 r. – zm. Kassel 5.11.1923 r.) – żonatego (x Berlin 17.02.1900 r.) z Eryką Elżbietą Bertą Matyldą Natalią von Witzleben-Rormann (ur. Weimar 3.05.1880 r.), miał troje dzieci: Kurta Fryderyka Edwina Artura Hermanna (ur. Berlin 9.10.1903 r.); Karin Bertę Helenę Mignon (ur. Berlin 1.11.1904 r.); Haraldę Eryka Fryderyka Torstena (ur. Kilonia, Kiel 25.09.1910 r.); 3) Elsbeth (ur. Hofgeismar 1.02.1877 r.);
- Artura Adolfa (ur. Głogów, Glogau 3.06.1845 r.) – doktora praw i medycyny oraz doktora honoris causa uniwersytetu w Berlinie, rycerza Orderu Orła Czarnego, bawarskiego Wielkiego Krzyża św. Huberta i węgierskiego Orderu św. Stefana. Żonaty (x Wrocław, Breslau 3.01.1871 r.) z Elizą Emmą Adolfiną von Moeller, (ur. Berlin 15.08.1840 r. – zm. Berlin 8.04.1914 r.), wdową po N. Thomas, miał troje dzieci: 1) Jana Adama Mikołaja (ur. Wełna k. Gniezna 9.05.1872 r.) – landrata powiatu elbląskiego; 2) Helenę Elżbietę (ur. Wełna 9.05.1872 r. – bliźniaczka) – żonę (x Berlin 6.06.1906 r.) dr. praw Karola von Grimm; 3) Martę Helenę (ur. Wągrowiec 16.09.1875 r.).

Linia morawska

Żołycielem tej linii był Kasper IV – syn Mikołaja III, a brat Jana I z Wolczyna (Konstadt)

i Mikołaja IV z Posadowic (Postelwitz). Będąc w służbie króla czeskiego Ludwika Jagiellończyka, brał udział w oblężeniu Wiednia (Wien) w 1529 roku, następnie osiadł na Morawach. Jego syn, zaliczony do stanu włodyków – Kasper V (zm. 1542 r.), był żonaty z Anną Pawłowską z Vitbachu (zm. 1558 r.). Płyty grobowe tej pary znajdowały się w kościele w miejscowości Brły Kostel nad Nisou. Jego syn – Hynek (Henryk) (zm. przed 1596 r.) nabył Otaslavice ze starym, pustym zamkiem. Należał do obozu protestanckiego i w swoim majątku kościół przekazał posthusytom, co wywołało poważny zatarg z biskupem ołomunieckim. W 1594 roku brał udział w wyprawie węgierskiej. Żonaty był z Heleną Januarius. Jego potomkowie po bitwie pod Białą Górą byli prawdopodobnie represjonowani.

Oprócz wymienionych znani są Posadowscy, których nie można połączyć z żadnymi liniami. Pod koniec XVII wieku Karol Wilhelm i jego młodszy brat Sylwiusz Moryc (zm. po 1715 r.) byli właścicielami Rudziczki (Riegersdorf) koło Pszczyny (Pless). W XVIII wieku Sylwiusz Moryc miał dwóch synów: Franciszka Henryka (zm. 30.11.1787 r.), żonatego (x 4.10.1753 r.) z Marią Heleną (zm. 15.05.1791 r.), córką Jerzego Henryka von Holly. Miał on syna – Sylwiusza Henryka (ur. 17.07.1755 r.), zmarłego jako kadet w 1768 roku. Drugim synem Sylwiusza Morycy był Jan Sylwiusz (ur. 1716 r. – zm. 17.06.1775 r.), oficer wojsk pruskich stacjonujący w Nysie (Neisse).

W księgach kościelnych bytomskich występuje w 1692 roku Eleonora Posadowska, żona N. Gorczyckiego (Gorzyckiego?).

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 720–726; t. II, s. 399–403

Zedlitz, t. IV, s. 47–48

Błażek, t. II, s. 93; t. IV, s. 59

Pilnáček, t. III, s. 935–936

Krane, s. 87–88

Wappensagen..., s. 119–120

Pilnáček J., Staromoravští rodové, Brno 1996, s. 438

Schles. Wappenbuch, szp. 104

Landbuecher Opp.-Rat., nr 114, 154, 207, 249, 264, 267, 343

Zemská kniha..., 15, 23, 36, 72, 74, 76, 90, 92, 95, 99, 100, 143

C.D.S., t. VI, nr 348, 381; t. XXXIII, s. 42

Doerr, s. 188

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 498–499

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graefflichen Haueser, Gotha, Jg 99:1926, s. 419–421

Weltzel A., Die Landesbeamten der Fuerstenthuemer Oppeln-Ratibor von 1532–1741, (w:) Zeitschrift..., Bd. 12:1874,

s. 19–44

Posadowsky-Wehner A., Die schlesischen Habdank (Naumburg) (1926), (na prawach rękopisu)

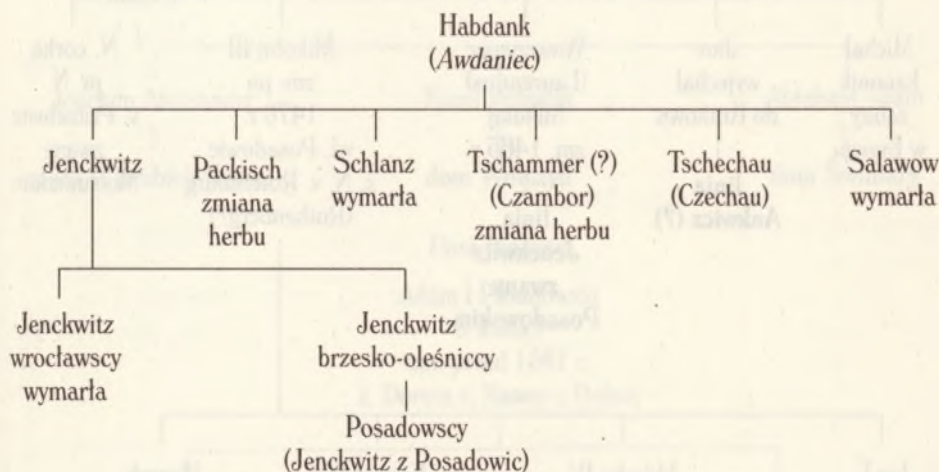
Posadowsky-Wehner A., Geschichte des schlesischen uradeligen Geschlechtes der Grafen Posadowsky-Wehner..., Breslau 1891

Weltzel A., Geschichte der Stadt und Herrschaft von Gutten-tag, Ratibor 1882

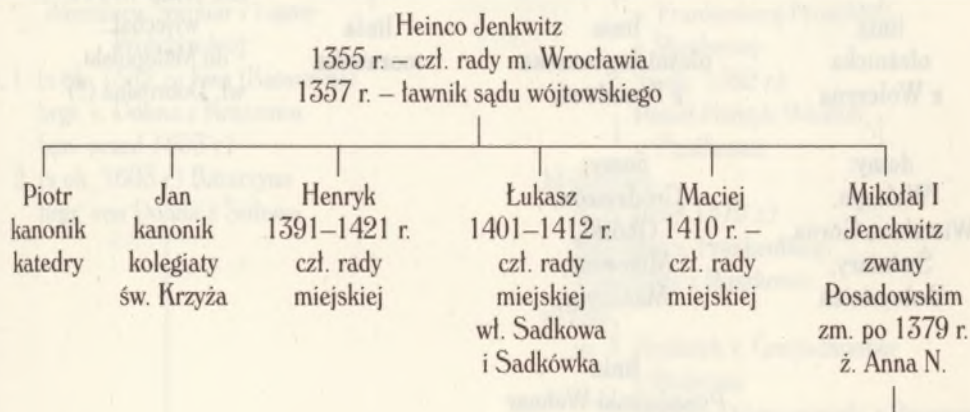
Gawel H., Die Geschichte der Stadt Konstadt O.S. Kreuzburg, (brw. – ok. 1933), s. 19–43

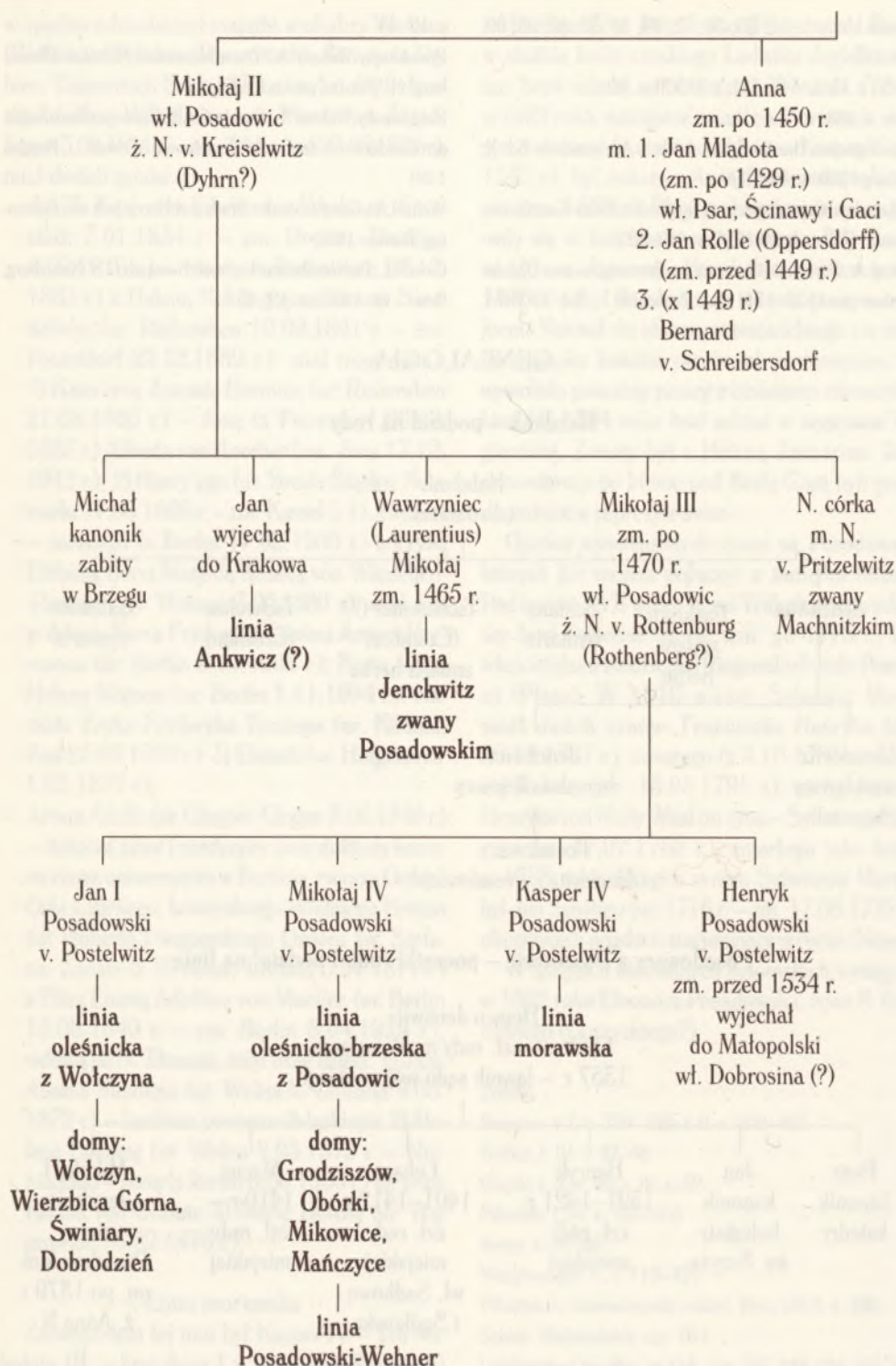
GENEALOGIA

Habdank – podział na rody

Posadowscy z Posadowic – początki rodu i podział na linie

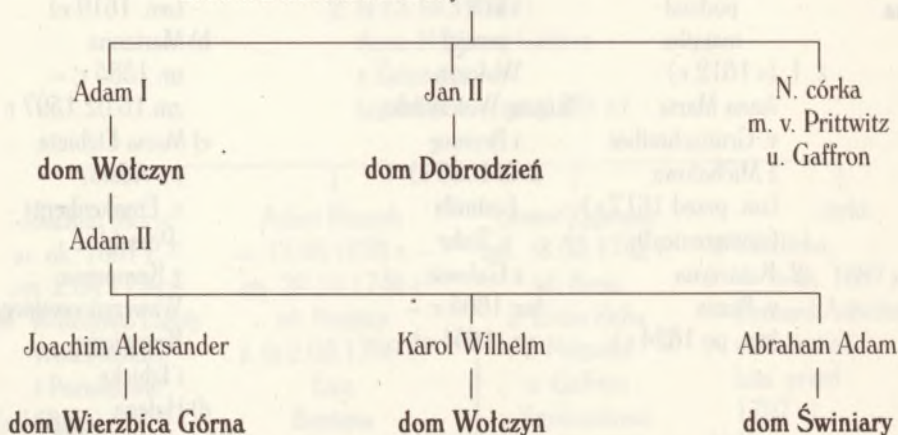

Linia oleśnicka z Wołczyna – podział na domy

Jan I Posadowski
 1495 r. – wł. Wołczyna
 1503 r. – wł. Mikowic
 1505 r. – wł. Głębic

ż. 1. (x ok. 1488 r.) Jadwiga v. Borschnitz z Jelcza i Wołczyna
 2. N. v. Dluhomil z Bierawy

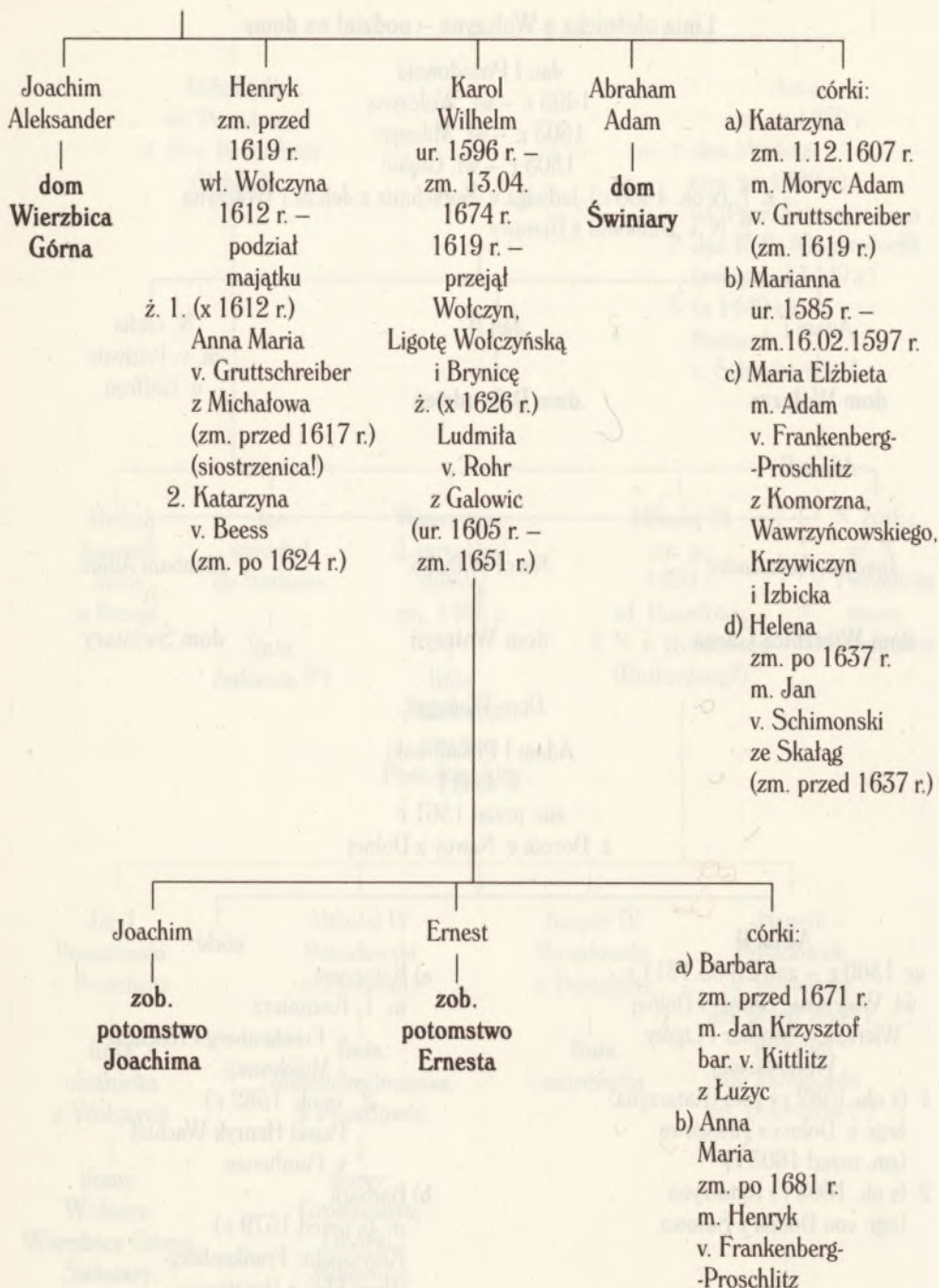
Dom Wołczyn

Adam I Posadowski
 s. Jana I
 zm. przed 1561 r.
 ż. Dorota v. Nawoy z Dolnej

Adam II
 ur. 1560 r. – zm. 26.03.1611 r.
 wł. Wołczyna, Górnej i Dolnej
 Wierzbicy, Świniar i Ligoty
 Wołczyńskiej
 ż. 1. (x ok. 1582 r.) Ewa (Katarzyna)
 brgr. v. Dohna z Kraszowa
 (zm. przed 1603 r.)
 2. (x ok. 1603 r.) Katarzyna
 brgr. von Dohna z Sułowa

córki:

- a) Katarzyna
 m. 1. Kazimierz
 v. Frankenberg-Proschlitz
 z Miechowej
 2. (x ok. 1582 r.)
 Paweł Henryk Wachtel
 v. Panthenau
- b) Barbara
 m. (x przed 1579 r.)
 Krzysztof v. Frankenberg-
 -Proschlitz z Roszkowic
- c) Ewa
 m. 1. Fryderyk v. Gruttschreiber
 z Ptakowic
 2. Wacław Dzierżanowski z Pisarzowic

POTOMSTWO JOACHIMA

Joachim

s. Karola Wilhelma

ur. 1627 r. – zm. 1.11.1687 r.

wł. Brynicy i Paruszowic

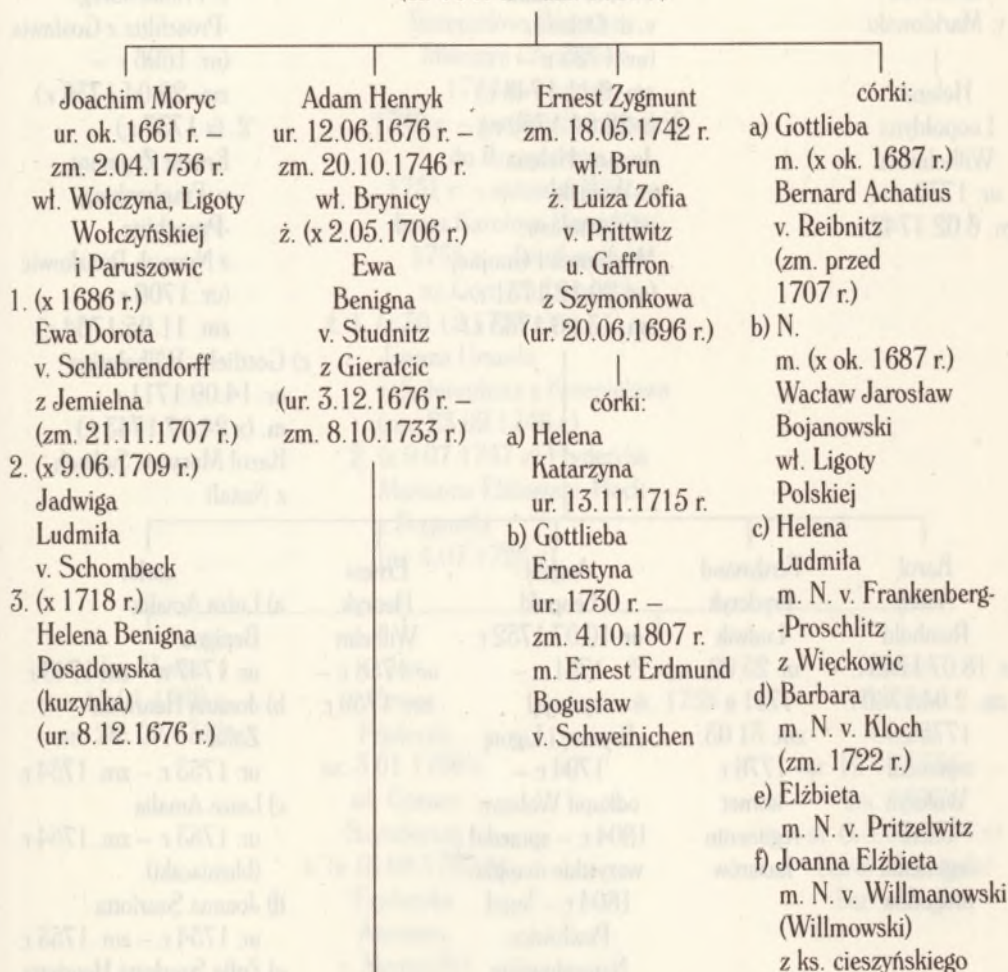
ż. 1. N.N.

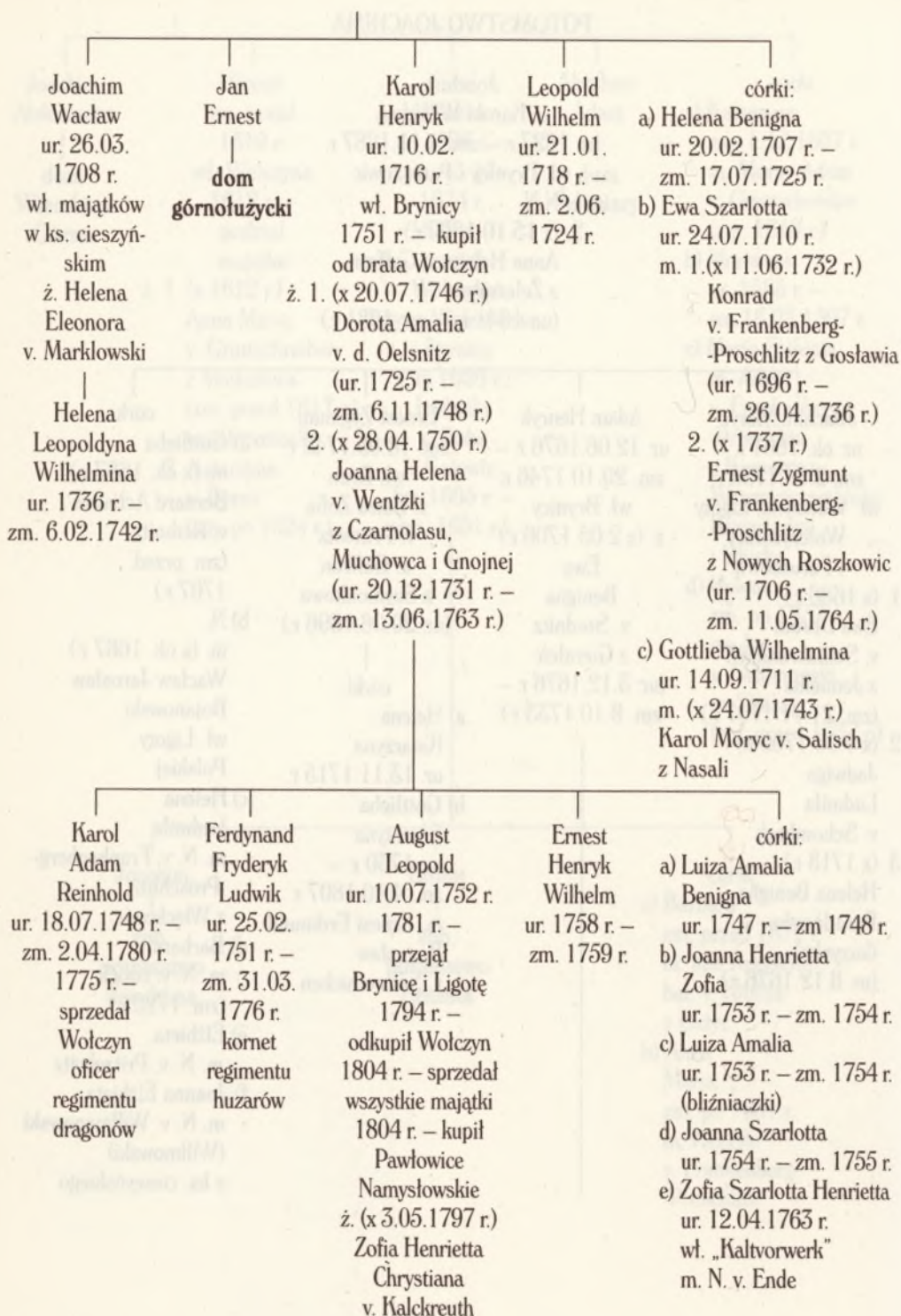
2. (x 15.10.1669 r.)

Anna Helena v. Gaffron

z Żeleznika

(ur. 1641 r. – zm. 1681 r.)

Dom górnołużycki

Jan Ernest

s. Adama Henryka

ur. 22.08.1709 r.

– zm. 1782 r.

wł. Brynity i Ligoty Wolczyńskiej

1736 r. – przejął

po Karolu Morycu

Wolczyn

1743 r. – otrzymał w spadku

Krzepielów, Wietszyce,

Mileszyn i Krązkowo

1744 r. – baron

1746 r. – przeniósł rezydencję

do Krzepielowa

1751 r. – sprzedał Wolczyn

bratu Karolowi Henrykowi

1753 r. – kupił majątki

na Górnych Łużycach

ż. 1. (x 30.12.1738 r.)

Joanna Urszula

v. Schweidnitz z Krzepielowa

(zm. 23.09.1746 r.)

2. (x 9.07.1747 r.) Fryderyka

Marianna Elżbieta v. Hock

z Bogumila

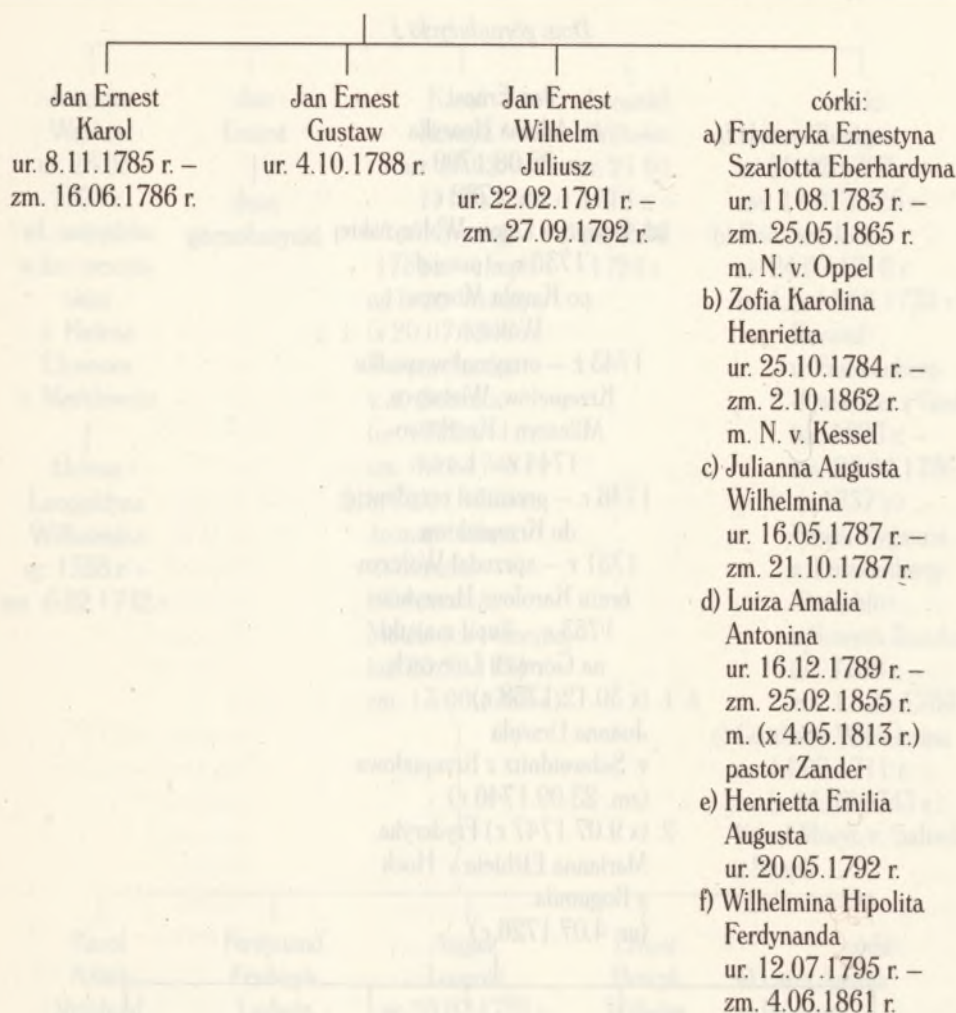
(ur. 4.07.1726 r.)

Jan Moryc
ur. 15.01.1742 r. –
zm. 20.09.1742 r.

Jan
Ernest
Fryderyk
ur. 3.01.1756 r.
wł. Górnej
Szyszkowej
ż. (x 18.08.1782 r.)
Fryderyka
Antonina
v. Manteuffel

N. syn
zm. ok. 1758 r.

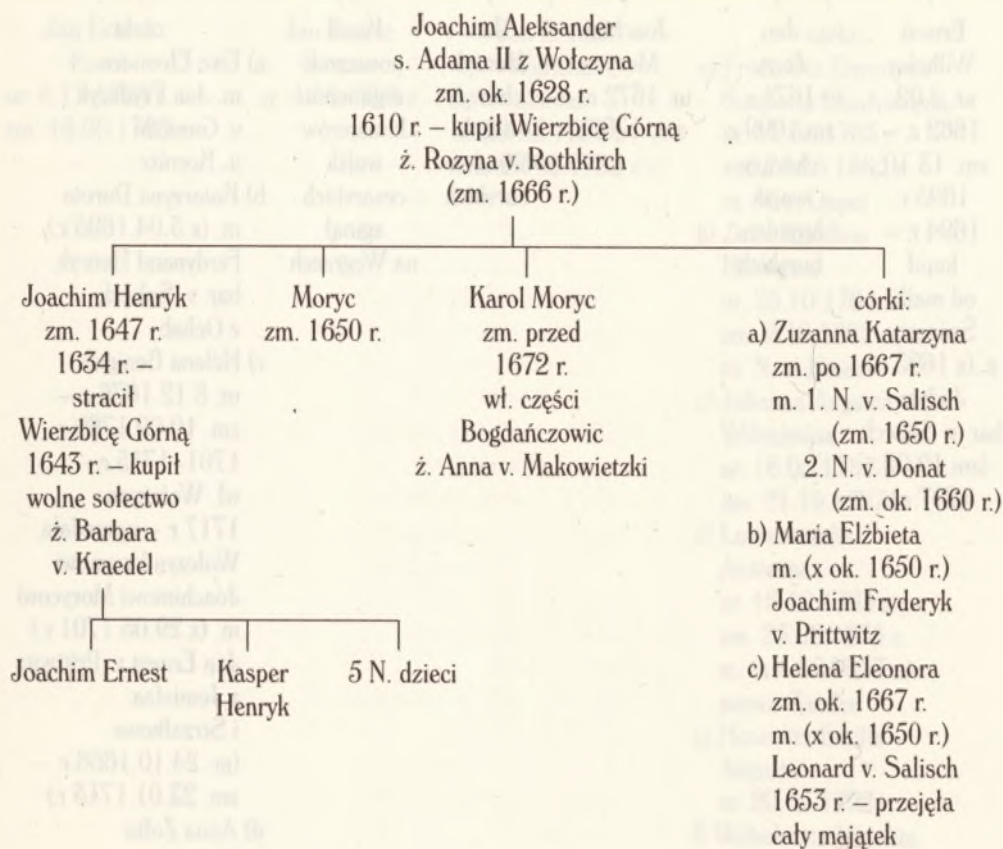
Joanna
Karolina
Ulryka
ur. 19.01.1755 r. –
zm. 1809 r.
m. (x 4.05.1774 r.)
Karol Aleksander
bar. v. Zedlitz

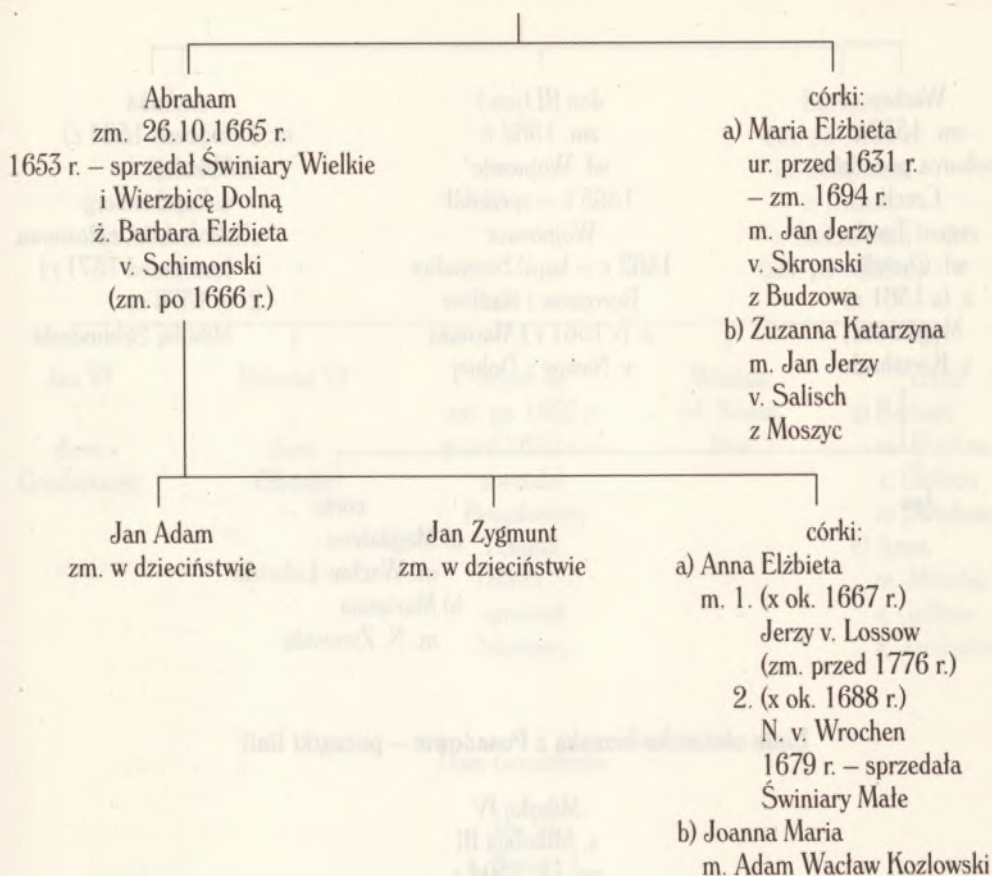
POTOMSTWO ERNESTA

Ernest
s. Karola Wilhelma
ur. 12.08.1640 r. –
zm. 1685 r.
1662 r. – kupił Świniary
ż. Ewa Magdalena
v. Waldau
z Lipowej
(ur. 5.10.1649 r. – zm. 1702 r.)

Ernest	Jan	Joachim	Jan	Karol	córki:
Wilhelm	Jerzy	Moryc	Henryk	porucznik	a) Ewa Eleonora
ur. 4.02.	ur. 1671 r. –	ur. 1672 r. –	chorąży	regimentu	m. Jan Fryderyk
1662 r. –	zm. 1699 r.	zm. 1700 r.	wojsk	kirasjerów	v. Guretzki
zm. 13.10.	chorąży		branden-	wojsk	u. Kornitz
1695 r.	wojsk		burskich	cesarskich	b) Katarzyna Dorota
1694 r. –	branden-			zginął	m. (x 5.04.1695 r.)
kupił	burskich			na Węgrzech	Ferdynand Henryk
od matki					bar. v. Sobeck
Świniary					z Ochab
ż. (x 1693 r.)					c) Helena Benigna
Judyta					ur. 8.12.1676 r. –
bar. v. Sobeck					zm. 10.09.1760 r.
(zm. 19.02.					1701–1715 r. –
1707 r.)					wł. Wolczyna
					1717 r. – sprzedała
					Wolczyn kuzynowi
					Joachimowi Morycowi
					m. (x 29.05.1701 r.)
					Jan Ernest v. Prittwitz
					z Jemielna
					i Strzałkowa
					(ur. 24.10.1666 r. –
					zm. 23.01.1715 r.)
					d) Anna Zofia
					e) Małgorzata
					ur. 1688 r. –
					zm. 4.08.1719 r.
					m. (x 18.01.1718 r.)
					Konrad Fryderyk
					v. Heugel
					(ur. 1672 r.)
					f) Joanna Sabina
					m. (x 2.07.1702 r.)
					Juliusz Ferdynand
					v. Hellwig
					g) Maria Magdalena
					m. Jan Moryc
					v. Seydlitz

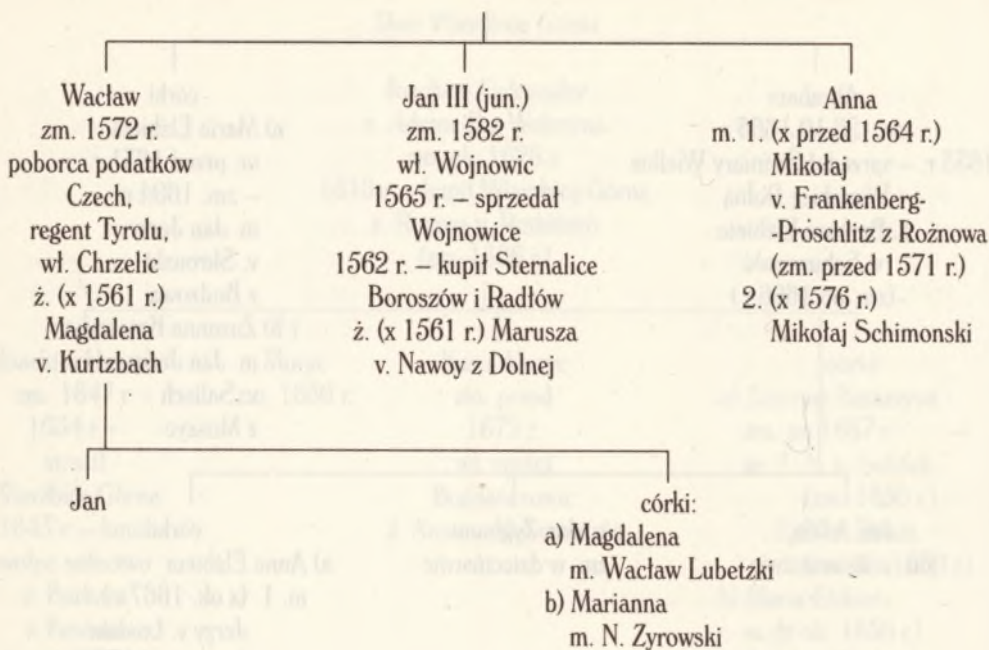
Dom Wierzbica Górna*Dom Świniary i Wierzbica Dolna*

Abraham Adam
s. Adama II z Wołczyńna
zm. przed 1643 r.
1620 r. – dzierżawił Dolne Bruny
1621 r. – kupił Świniary i Wierzbicę Dolną
ż. 1. (x ok. 1620 r.) Maria Małgorzata
v. Studnitz z Gieralcic
(zm. ok. 1628 r.)
2. (x ok. 1631 r.) Katarzyna
v. Baruth z Szymonkowa

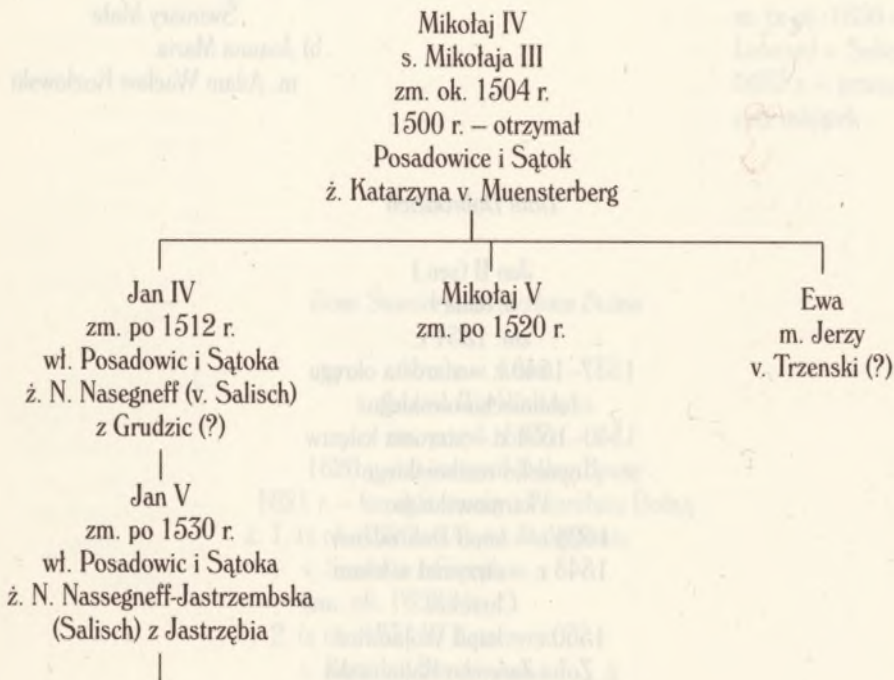

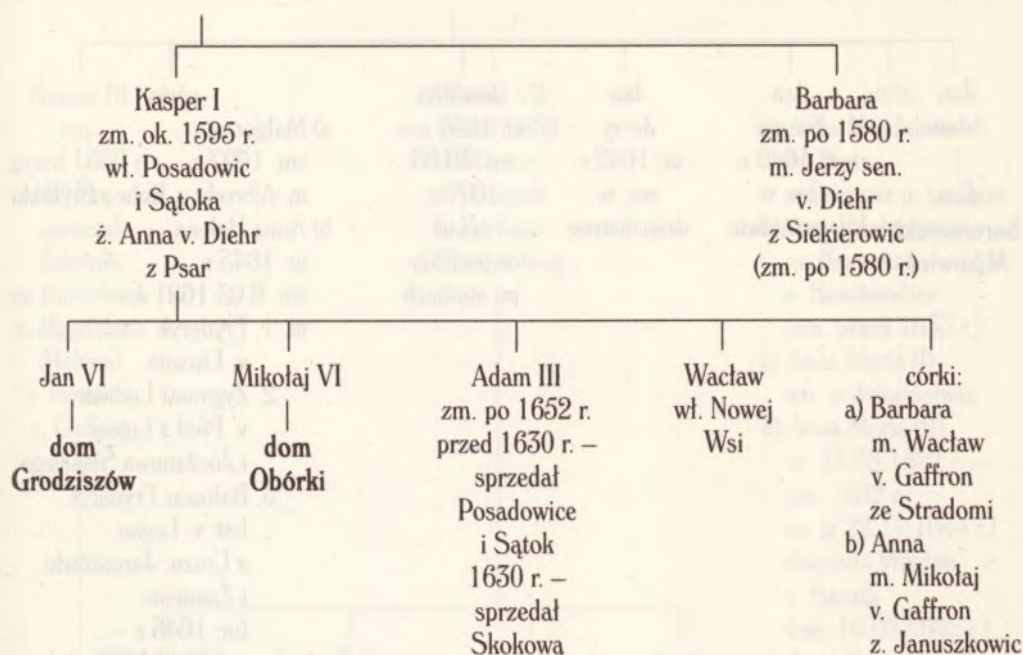
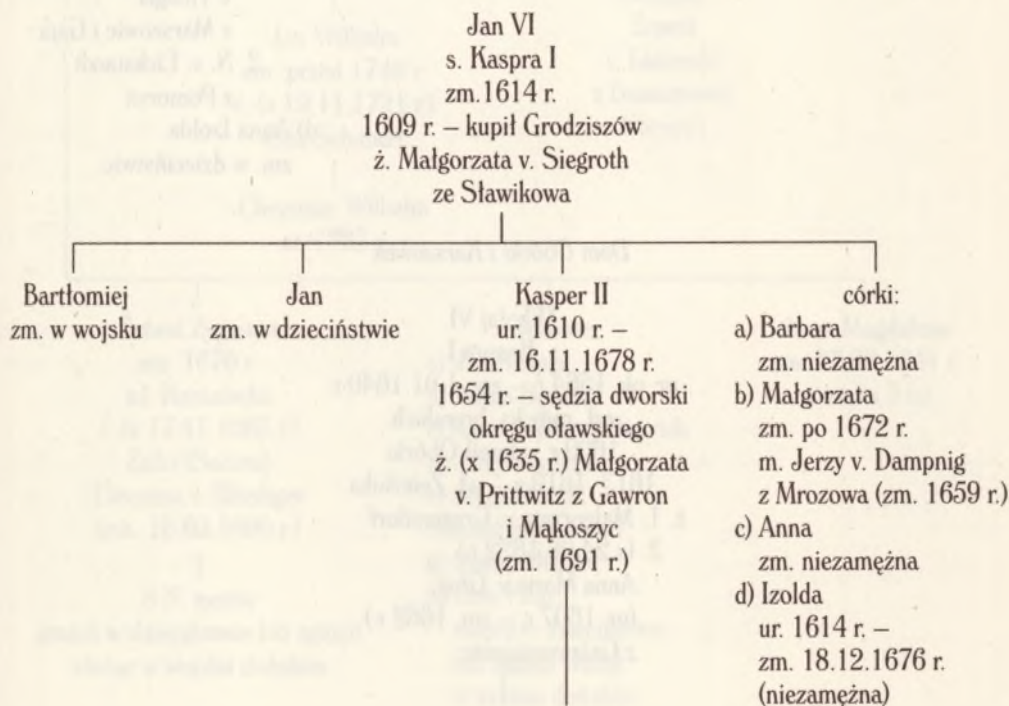
Dom Dobrodzień

Jan II (sen.)
s. Jana I
zm. 1551 r.
1537–1540 r. – starosta okręgu
lubliniecko-oleskiego
1540–1551 r. – starosta księstw
opolsko-raciborskiego
i karniowskiego
1528 r. – kupił Dobrodzień
1543 r. – otrzymał w lenno
Chrzelice
1550 r. – kupił Wojnowice
ż. Zofia Zaremba-Kalinowska

Linia oleśnicko-brzeska z Posadowic – początki linii

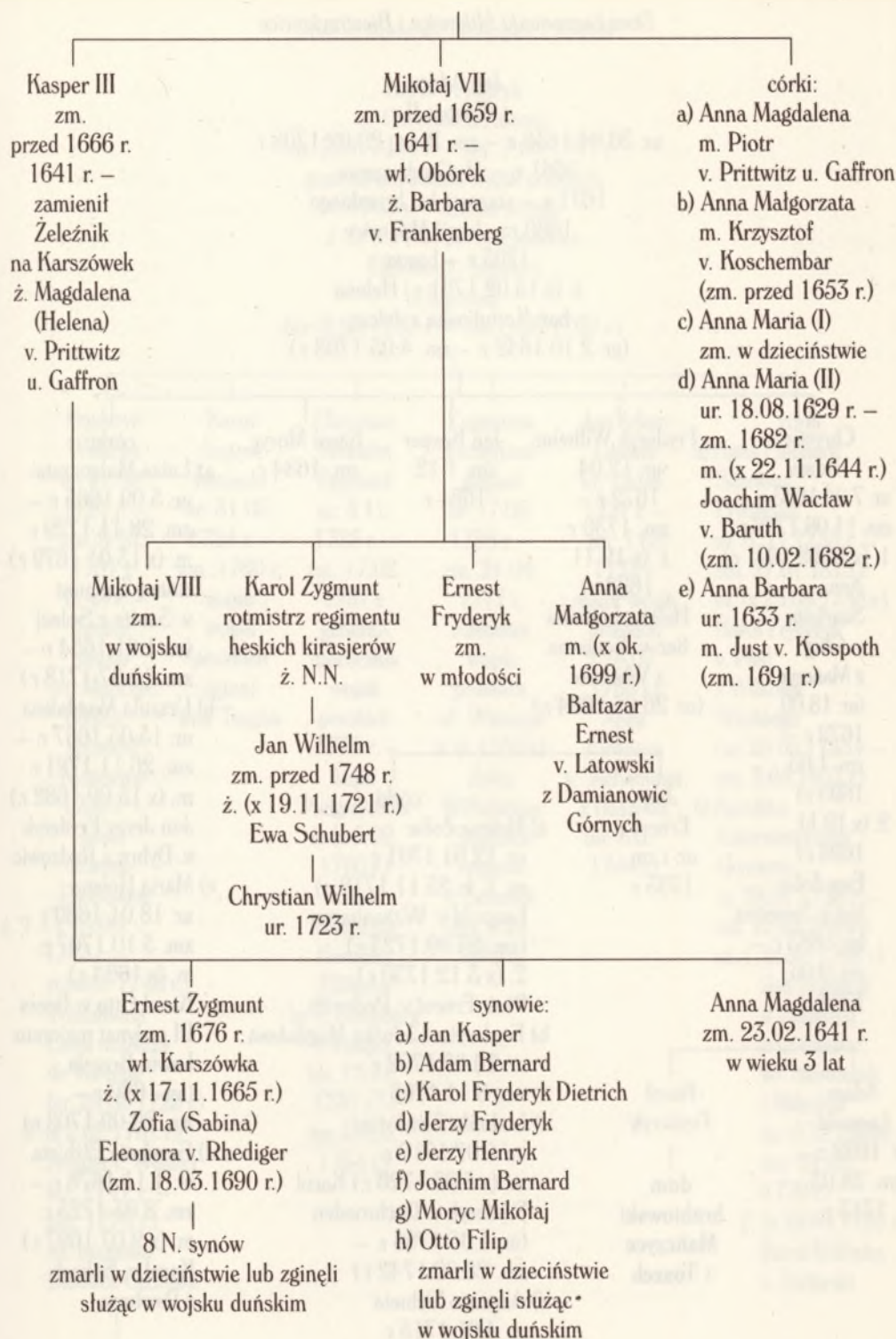

Dom Grodziszów

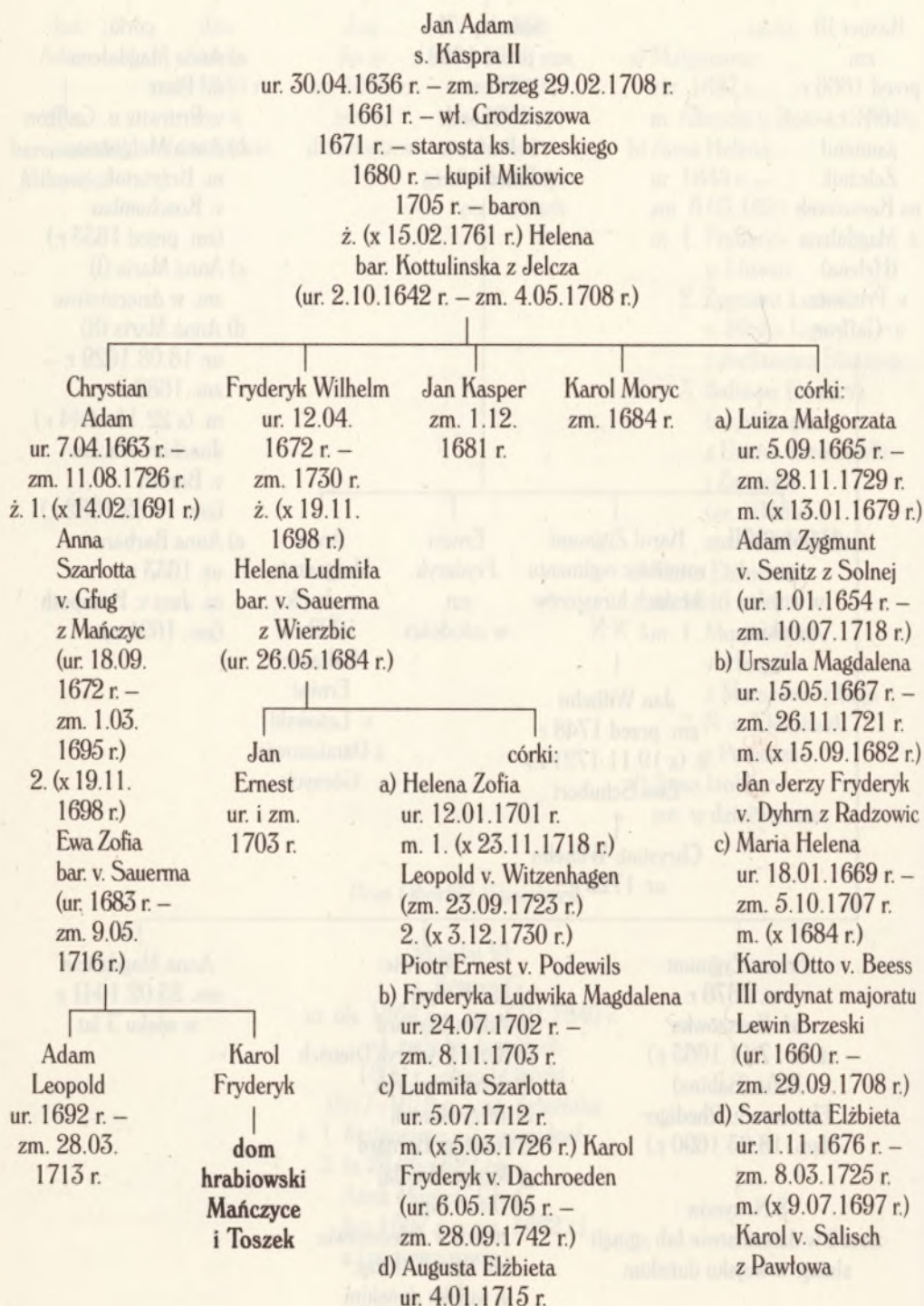
Jan	Jan	Jan	Joachim	córki:
Adam	Kasper	Jerzy	ur. 1650 r. – zm. 30.06. 1670 r. zmarł w podróży po studiach	a) Małgorzata zm. 1697 r. m. Albrecht v. Rohr z Bryłówki
	ur. 1640 r. zm. w dzieciństwie	ur. 1642 r. zm. w dzieciństwie		b) Anna Helena ur. 1645 r. – zm. 6.03.1691 r. m. 1. Fryderyk v. Littwitz
dom				2. Zygmunt Ludwik v. Pfeil z Ligoty i Jordanowa Śląskiego
baronowski				3. Baltazar Fryderyk bar. v. Logau z Urazu, Jaroszewki i Zamienic (ur. 1645 r. – zm. 9.02.1702 r.)
Mikowice				c) Maria Elżbieta ur. 1646 r. m. 1. Moryc Adolf v. Heugel z Marszowic i Gaju
				2. N. v. Eickstaedt z Pomorza
				d) Anna Izolda zm. w dzieciństwie

Dom Obórki i Karszówek

Mikołaj VI
s. Kaspra I
ur. ok. 1564 r. – zm. 1.01.1640 r.
czł. rady ks. brzeskich
1609 r. – kupił Obórki
1617–1619 r. – wł. Żeleznika
ż. 1. Małgorzata v. Gregersdorf
2. (x 24.06.1622 r.)
Anna Maria v. Gfug
(ur. 1607 r. – zm. 1662 r.)
z Gniewomirowic

Dom baronowski Mikowice i Biestrzykowice

Dom hrabiowski Mańczyce i Toszek

Karol Fryderyk
s. Chrystiana Adama
ur. 2.08.1694 r. – zm. 7.04.1747 r.
generał-porucznik wojsk pruskich
1743 r. – hrabia pruski
ż. (x 6.11.1720 r.) Eleonora
Elżbieta v. Seydlitz
z Lipowej
(ur. 9.03.1702 r. – zm. 3.06.1769 r.)

Fryderyk Wilhelm ur. 17.09. 1721 r. – zm. 9.10. 1781 r. 1743 r. – hrabia pruski wł. Mańczyce 1759 r. – sprzedał Mańczyce 1759 r. – kupił Toszek- -Pyskowie ż. 1. (x 13.06 1743 r. – rozwód 1746 r.) Wilhelmina Luiza markiza de Varenne (ur. 25.05.1725 r.) 2. (x 2.02.1761 r.) Amalia v. Wehner (ur. 1741 r. – zm. 1776 r.) wł. majoratu Błotnica-Centawa	Karol August Leopold ur. 31.05. 1724 r. – zm. 1760 r. major wojsk pruskich zginął pod Torgau	Chrystian Wilhelm Zygmunt ur. 3.11. 1725 r. – zm. 17.02. 1791 r. generał- porucznik wojsk pruskich 1773 r. – kupił Pielgrzymów ż. (x 5.09. 1760 r.) Luiza Henrietta Karolina Elżbieta hr. v. Hochberg z Książa (ur. 14.01. 1731 r. – zm. 18.10. 1764 r.)	Eugeniusz Ferdynand August ur. 17.05. 1728 r. – zm. 21.04. 1777 r. rotmistrz wojsk pruskich wł. Witoszyc ż. (x 1765 r.) Zofia Wilhelmina Szarlotta Augusta v. Schenck (zm. 1.01. 1815 r.)	Jan Adam Ludwik ur. 15.08. 1731 r. – zm. 1.03. 1773 r. major wojsk pruskich ż. (8.07. 1766 r.) Anna Eleonora v. Tschammer z Daszowa (ur. 8.07. 1744 r.)	córki: a) Anna Eleonora Szarlotta Fryderyka ur. 6. 11.1735 r. – zm. 27.01.1813 r. m. (x 23.08.1758 r.) Karol Fryderyk v. Pfeil z Wilkowa Wielkiego (ur. 25.05.1735 r. – zm. 3.04.1807 r.) b) Karolina Katarzyna Luiza Henrietta ur. 28.01.1738 r. – zm. 12.02.1824 r. m. 1. (x ok. 1768 r.) Jan Fryderyk v. Sauerma z Golezowic, wł. Niewodnik i Mikolina (ur. 6.12.1699 r. – zm. 21.09. 1779 r.) 2. (x 19.04.1790 r.) Karol Wilhelm v. Tschirski
---	--	---	---	--	--

linia Posadowski- -Wehner	Karol Fryderyk Emil	August Wilhelm Zygmunt	Moryc Ferdynand	Karol Magnus	córki:
		ur. 13.11.1765 r. –	ur. 16.09.	ur. 23.12.	a) Anna Eleonora Amalia
	linia	zm. 12.03.1802 r.	1770 r. –	1773 r. –	ur. 22.10.1763 r. –
		wł. Gorzelina	zm. 16.02.	zm. 1774 r.	zm. 31.12.1836 r.
		i dóbr	1827 r.		m. (x 19.09.1786 r.)
		Toszek-	wł. Ozorowic		Ernest Filip Elżbieta
		-Pyskowice	1795 r. – sprzedał		hr. v. Bethusy-Huc
		1789 r. – sprzedał	Ozorowice		wł. Bąkowa
		Gorzelin			b) Szarlotta Teresa
		1791 r. – sprzedał			ur. 12.07.1767 r. –
		Toszek-Pyskowice			zm. 19.12.1840 r.
		1791 r. – kupił			m. 1. N. v. Schoenaich
		Skalkę,			rozwidziona
		Romnów			2. (x 29.09.1789 r.)
		i Bogdaszowice			Karol Ernest Bogusław
					v. Hoverbeck
					c) Katarzyna Józefa
					ur. 21.08.1772 r. –
					zm. 25.04.1811 r.
					m. 1. (x 18.05.1790 r.)
					Fryderyk Chrystian
					Ludwik v. Unruh
					z Lasowic
					(zm. przed 1807 r.)
					2. (x 1.05.1808 r.)
					Jan v. Bonge
					ze Szklar Dolnych

Linia Posadowski-Wehner

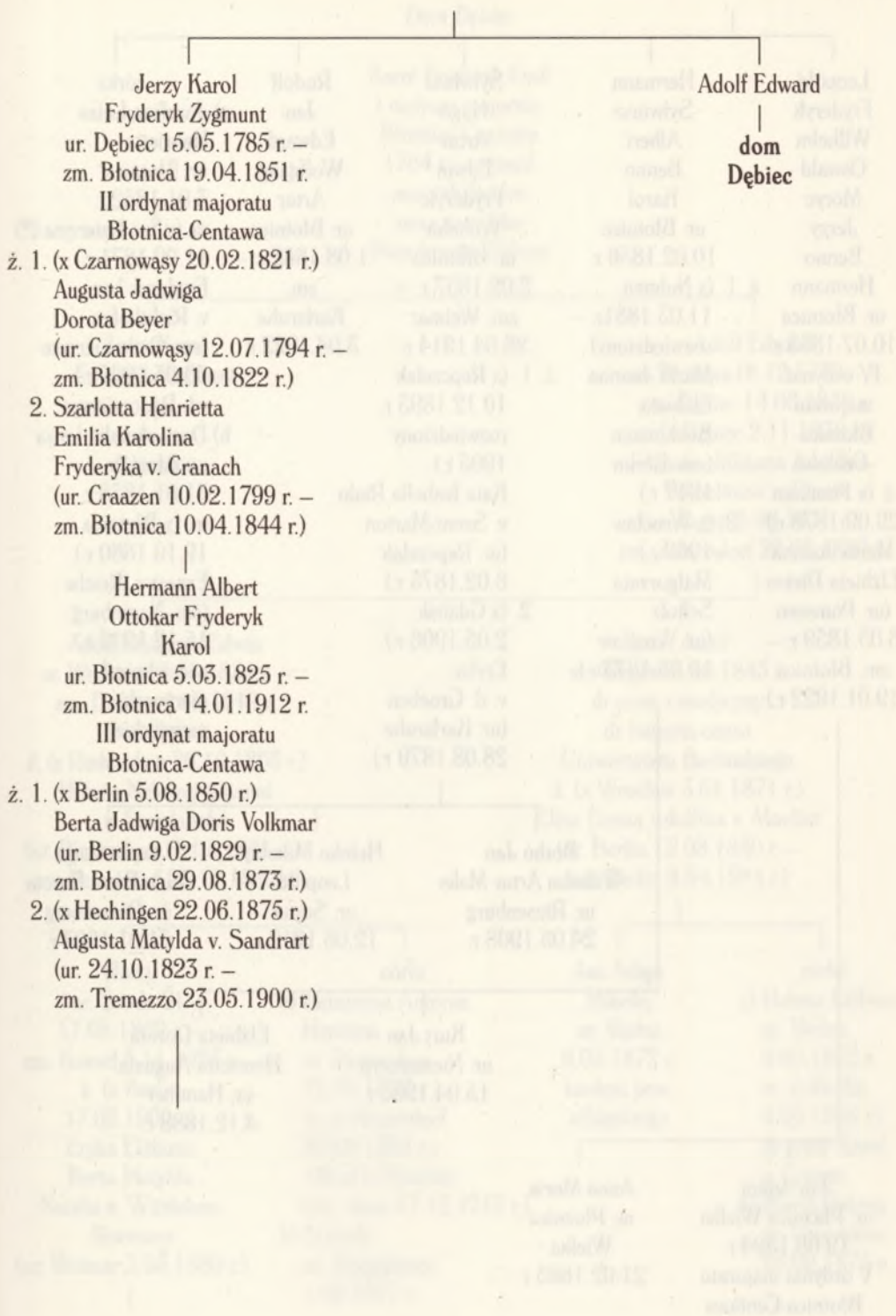
Początek linii – dom Błotnica-Centawa

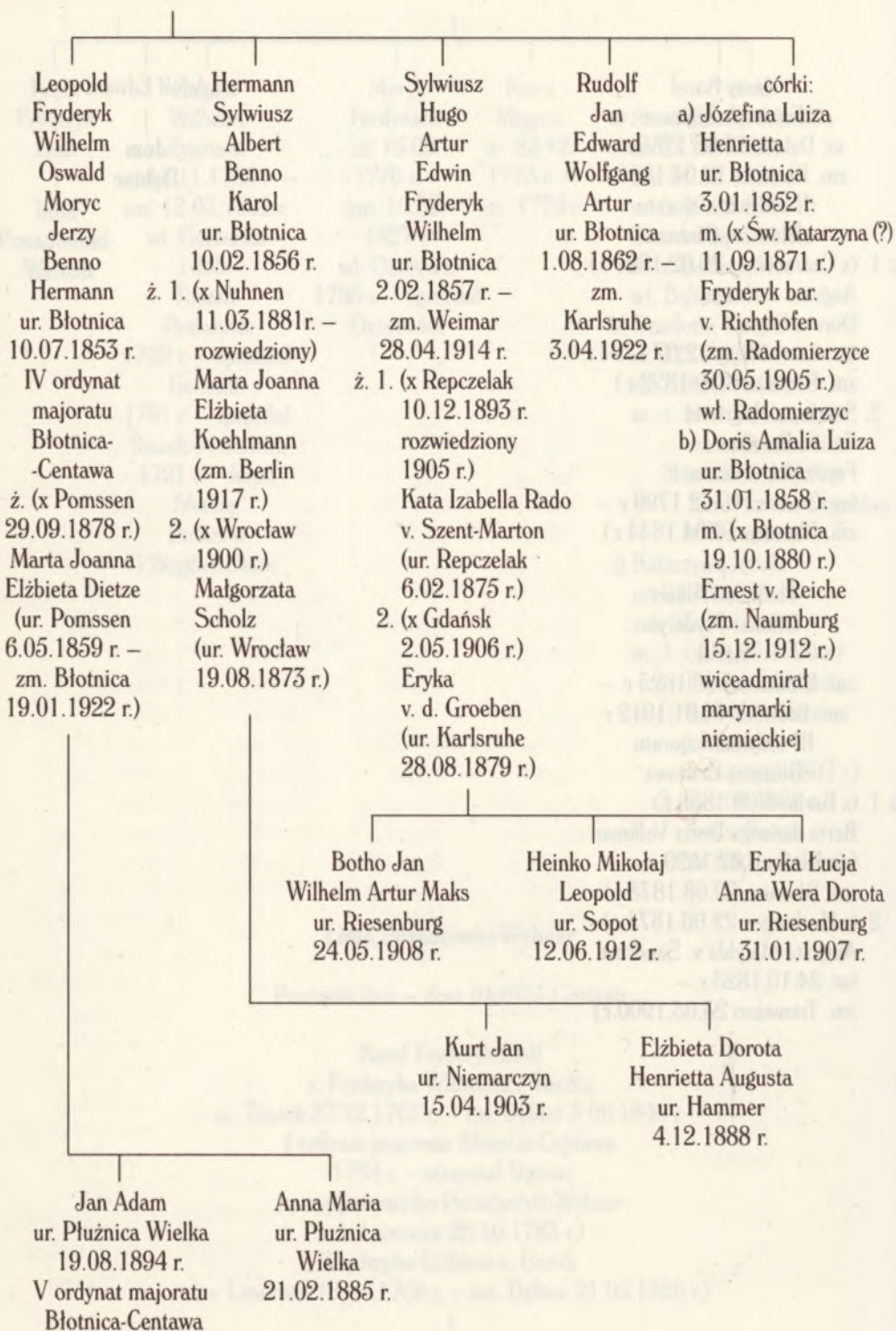
Karol Fryderyk Emil
s. Fryderyka Wilhelma z Toszka
ur. Toszek 27.12.1761 r. – zm. Dębiec 5.06.1840 r.

I ordynat majoratu Błotnica-Centawa
1784 r. – otrzymał Dębiec

i przyjął nazwisko Posadowski-Wehner
ż. (x Lasowice 28.10.1783 r.)

Fryderyka Elżbieta v. Unruh
(ur. Lasowice 18.11.1768 r. – zm. Dębiec 21.03.1826 r.)

Dom Dębiec

Karol Fryderyk Emil
I ordynat majoratu
Błotnica-Centawa
1784 r. – przejął
majątek Dębiec
oraz nazwisko
Posadowski-Wehner

Jerzy Karol
Fryderyk Zygmunt

dom
Błotnica

Adolf Edward
ur. Błotnica 18.12.1799 r. –
zm. Dębiec 14.06.1848 r.
ż. (x Dębiec 2.11.1830 r.)
Amalia Julianna Adolfina
Wilhelmina v. Ploetz
(ur. Żagań 3.08.1811 r. –
zm. Zehlendorf 29.06.1880 r.)

Adolf Fryderyk Edwin
ur. Wschowa 7.01.1834 r. –
zm. Drezno 4.09.1919 r.
wł. Dębca
ż. (x Rinkowken 26.10.1863 r.)
Helena Nehring genannt
v. Szerdahelyi
(ur. Rinkowken 10.09.1841 r. –
zm. Petersdorf 23.12.1889 r.)

Artur Adolf
ur. Głogów 3.06.1845 r.
dr praw i medycyny
dr honoris causa
Uniwersytetu Berlińskiego
ż. (x Wrocław 3.01.1871 r.)
Eliza Emma Adolfina v. Moeller
(ur. Berlin 15.08.1840 r. –
zm. Berlin 8.04.1914 r.)

Harry
ur. Środa Śl.
17.08.1869 r. –
zm. Kassel 5.11.1923 r.
ż. (x Berlin
17.02.1900 r.)
Eryka Elżbieta
Berta Matylda
Natalia v. Witzleben-
-Rormann
(ur. Weimar 3.05.1880 r.)

córki:
a) Katarzyna Antonia
Hermina
ur. Rinkowken
21.08.1866 r.
m. (x Petersdorf
26.09.1885 r.)
Alfred v. Koerber
(zm. Jena 17.12.1912 r.)
b) Elsbeth
ur. Hofgeismar
1.02.1877 r.

Jan Adam
Mikołaj
ur. Wełna
9.05.1872 r.
landrat pow.
elbląskiego

córki:
a) Helena Elżbieta
ur. Wełna
9.05.1872 r.
m. (x Berlin
6.06.1906 r.)
dr praw Karol
v. Grimm
b) Marta Helena
ur. Wągrowiec
16.09.1875 r.

Kurt
Fryderyk
Edwin
Artur
Hermann
ur. Berlin
9.10.1903 r.

Harald
Eryk
Fryderyk
Torsten
ur. Kilonia
25.09.1910 r.

Karin
Berta
Helena
Mignon
ur. Berlin
1.11.1904 r.

POSDOLSKI

zob.

POSTOLSKI

POSECK

(BOSECK)

Stary saski ród znany od 1270 roku; jego siedziba rodowa znajdowała się koło Bitterfeld. Na Śląsku pojawili się w XVIII wieku.

Jan Samuel von Poseck był rotmistrzem wojsk pruskich w regimencie huzarów Małachowskiego w Żorach (Sohrau) na Górnym Śląsku. Posiadał Baranowice (Baranowitz) i Osiny Dolne (Nieder Oschin) koło Żor (Sohrau). Zmarł w randze pułkownika w 1772 roku (11.04.), w wieku 77 lat. Żonaty był dwukrotnie: 1. z Eleonorą von Pel-

chrzim, 2. z Eleonorą von Rechwitz (ur. 1716 r. – zm. 21.02.1776 r.). Miał pięcioro dzieci zmarłych w dzieciństwie: Józefę Karolinę (ur. 1749 r.), Jana Samuela jun. (ur. 1753 r.), Jana Zachariasza (ur. 1754 r.), Annę Eleonorę (ur. 1756 r.) i Jana Jerzego (ur. 1761 r.).

Źródła:

Błażek, t. III, s. 37

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X, Limburg 1999, s. 503

POSER **(POZOR)**

Według większości historyków stary śląski ród, jedynie T. Jurek twierdzi, że pochodzili z Turynii, chociaż turyńscy Posernowie posiadali zupełnie inny herb. Prawdopodobnie myli śląskich „von Poser” z turyńskimi „von Posern”.

Na Śląsku w latach 1274–1295 Themo de Poserne występuje na dworze księcia Henryka V legnickiego i wrocławskiego. W 1364 roku Jan Pozor kupił od Baldwina Westphala część Miłotic (Muehlatschuetz) w księstwie oleśnickim. Pilnáček błędnie identyfikuje tę miejscowość jako Milotice (Milkendorf) koło Opawy (Opava, Tropaup). W 1391 roku kupił drugą część tej miejscowości od Zygfrйда von Baruth. W 1396 roku Heinczke von Poser występuje na dworze księcia Konrada II oleśnickiego.

W 1410 roku w bitwie pod Grunwaldem po stronie krzyżackiej brał udział Nickel von Poser. W latach 1441–1446 Heincze Pozor występuje

w Koźlu (Cosel) w dokumentach księcia oleśnickiego i kozielskiego Konrada VII Białego. W 1462 roku Jorge Poser występuje na dworze księżnej Jadwigi legnickiej. Maria von Poser w 1469 roku była pierwszą żoną Mikołaja von Reibnitz z Podgaju (Pudigau) koło Strzelina (Strehlen).

Pod koniec XV wieku podzielili się na kilka linii i domów, z których najważniejsze linie to: z Grodziszowa (Rohrau) i Zabardowic (Seiffersdorf) koło Olawy (Ohlau) oraz z Nadolic Wielkich (Gross Naedlitz) koło Wrocławia (Breslau). Informacje o tych liniach są bardzo niepełne.

Linia z Grodziszowa (Rohrau) **i Zabardowic (Seiffersdorf)**

W drugiej połowie XVI wieku właścicielem Grodziszowa (Rohrau) był Jerzy von Poser z Zabardowic (Seiffersdorf) i Lipki (Schoenau) w księstwie oleśnickim. Jan (brat?) z Grodziszowa (Roh-

rau), żonaty był z N. von Jeser. Obaj w 1586 roku brali udział w pogrzebie księcia Jerzego II brzeskiego. W 1611 roku Jan (ten sam?) był dowódcą oddziału liczącego ponad tysiąc rajtarów. Córka Jerzego – Ewa (ur. 1583 r. – zm. 19.07.1607 r.), była żoną (x 1603 r.) Krzysztofa von Reibnitz, właściciela Wojnowic (Wohnwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), zaś córka Jana – Zuzanna (zm. po 1630 r.) była żoną (x 1606 r.) Daniela von Reibnitz.

W 1594 roku właścicielem Zabardowic (Seifersdorf) był Ernest Poser von Rohrau (syn Jana?), żonaty z N. von Dyhrn z Psar (Huenern) w księstwie oleśnickim. Miał dwóch synów: Ernesta jun. i Cypriana. Cyprian odziedziczył Lipkę (Schoenau), nic więcej o nim nie wiadomo.

Ernest jun. – w latach 1616–1620 członek rady książąt oleśnickich, właściciel Proszkowej (Prosgawe) koło Wołowa (Wohlau) i Idzikowic (Eisdorf) koło Namysłowa (Namslau), był żonaty z Barbarą, córką Wacława von Zedlitz. Prawdopodobnie miał tylko dwie córki: Magdalenę – żonę Adama von Kottwitz z Konotopu (Kontopp) koło Zielonej Góry (Gruenberg) i Elżbietę – żonę Leonarda von Popschuetz z Kręska (Kranz) koło Wołowa (Wohlau).

Idzikowice (?) (Eisdorf) prawdopodobnie przejęła linia z Nadolic Wielkich (Gross Naedlitz).

Linia z Nadolic Wielkich (Gross Naedlitz)

W połowie XVI wieku właścicielem Nadolic Wielkich (Gross Naedlitz) był Daniel (zm. 1574 r.) von Poser. Żonaty był z Ewą von Prittwitz und Gaffron. Miał syna – Jerzego, właściciela prawdopodobnie Żelazowa (Eisdorf) koło Świdnicy (Schweidnitz), choć zdaniem Sinapiusa chodzi o Idzikowice (Eisdorf), żonatego (x ok. 1598 r.) z Magdaleną von Keltch z Rzymówki (Riemberg) koło Złotoryi (Goldberg).

Jego syn – Henryk (ur. 23.08.1599 r. – zm. 13.09.1661 r.) odbył podróż do Indii, z której pozostawił obszerny pamiętnik. Wyruszył 20.08.1620 roku i przez Włochy, Konstantynopol i Persję w 1621 roku (21.12.) dotarł do Indii, na Śląsk

wrócił w 1625 roku. Po powrocie był starostą księstwa świdnicko-jaworskiego i właścicielem Rząsin (Welkersdorf) koło Lwówka Śląskiego (Loewenberg), które otrzymał w wianie drugiej żony, oraz Żelazowa (Eisdorf) i Czech (Tschechen) koło Świdnicy (Schweidnitz). Żonaty był dwukrotnie: 1. (x 26.06.1629 r.) z Katarzyną von Bock, wdową po N. von Hoff-Schorbein, 2. z Elżbietą von Lest z Rząsin (Welkersdorf). Z pierwszą żoną miał syna – Henryka jun., zaś z drugą – trzech synów i sześć córek, z których – Małogrzata była żoną Jerzego von Schweidnitz z Kłaczyny (Kauder) koło Jawora (Jauer).

Henryk jun. (zm. 11.09.1680 r.) był właścicielem Czech (Tschechen), Karnicy (Koernitz) i Węgłowa (Ober Ecke) koło Strzelina (Strehlen). Wydał w Jenie pamiętniki swójego ojca. Żonaty był z Marią Elżbietą bar. Lundy ze Szkocji, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Karola Juliusza von Zedlitz, właściciela Kraskowa (Kratzkau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Miał córkę – Marię Elżbietę (ur. 21.03.1676 r. – zm. 2.06.1691 r.).

Nie wiadomo, czyim synem był żyjący w początkach XVIII wieku Chrystian Henryk von Poser und Gross Naedlitz, właściciel majątków w okolicy Sycowa (Polnisch Wartenberg). Jego syn – Ernest Chrystian w 1719 roku studiował w Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz).

Augusta Gottlieba Zofia von Poser-Naedlitz (zm. 13.05.1805 r.) była pierwszą żoną Sylwiusza Traugotta Moryca von Frankenberg-Proschlitz (ur. 17.08.1769 r. – zm. 19.04.1849 r.).

Na przełomie XIX i XX wieku Konrad von Poser-Naedlitz był właścicielem Siedlca (Zedlitz) koło Trzebnicy (Trebnitz), a Hugo – Węgrowa (Bingerau), również koło Trzebnicy (Trebnitz).

Oprócz tych dwóch linii nazwisko to występuje na całym Śląsku: w 1664 roku Jerzy von Poser, właściciel Krzeczyna Wielkiego (Gross Krichen) koło Lubina (Lueben), Domaszowic (Noldau) koło Namysłowa (Namslau) i Bąkowa (Bunkai) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), był asesorem sądowym okręgu Środa Śląska (Neumarkt).

Jerzy Ernest był żonaty (x 1701 r.) z Magdaleną Posadowską.

Pod koniec XVIII wieku Karol Moryc von Poser, porucznik huzarów wojsk pruskich, posiadał majątki w okolicy Lublińca (Lublinitz) na Górnym Śląsku: Gwoździany (Gwosdzian), Dzielną (Dzielną) i Skrzydlówce (Skrzidlowitz), które w 1782 roku wymienił na Pawłów (Pawlau) koło Raciborza (Ratibor). W 1796 roku sprzedał Pawłów (Pawlau). Posiadał również w tym czasie Szadurczyce (Schaderwitz) koło Niemodlina (Falkenberg).

W 1899 roku został założony związek familij-

ny, który odbywał zjazdy na przemian we Wrocławiu (Breslau) i Berlinie.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 726–728; t. II, s. 873–874

Zedlitz, t. IV, s. 48–49

Pilnáček, t. III, s. 895

Krane, s. 88

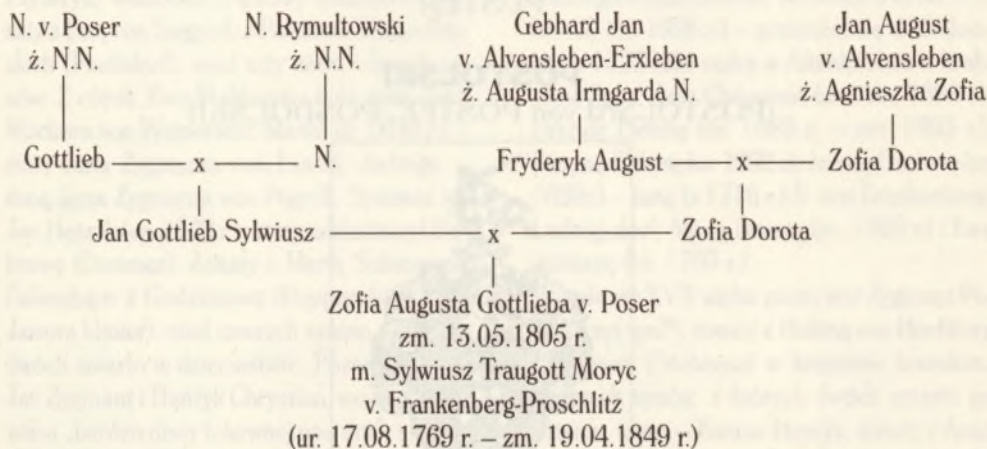
Schles. Wappenbuch, szp. 104–105

C.D.S., t. VI, nr 218

Boehme, t. II, s. 79

Jurek T., Obce rycerstwo..., s. 265–266

FILIACJA AUGUSTY GOTTLIEBY ZOFII von POSER-NAEDLITZ – ŻONY SYLWIUSZA TRAUGOTTA MORYCA von FRANKENBERG-PROSCHLITZ

POST

Herb baronowski

Stary dolnosaski i westfalski ród, pochodzący z hrabstwa Schaumburg, którego przedstawiciele w XVII wieku przybyli na Śląsk w służbie biskupów wrocławskich.

W 1626 roku Jerzy von Post, kapelmistrz orkiestry biskupiej, kupił Czerwieńczyce (Rothwaldersdorf) w hrabstwie kłodzkim. W 1739 roku (13.08.) tytuł barona czeskiego otrzymał August Otto von Post, kapitan wojsk cesarskich i w la-

tach 1744–1750 burgrabia zamku biskupów wrocławskich Janský Vrch (Johannisberg) w Javorníku (Jauernig).

Źródła:

Blažek, t. II, s. 101; t. IV, s. 59

Doerr, s. 227

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X,

Limburg 1999, s. 508

POSTEL

zob.

POSTOLSKI

POSTER

zob.

PUSTER

POSTOLSKI

(POSTOLSKI von POSTEL, POSDOLSKI)

Stary śląski ród szlachecki znany od XIV wieku, pochodzący z Postolina (Postel) koło Milicza (Militsch) w księstwie oleśnickim, od którego wziął swoje nazwisko. Część tej miejscowości, tzw. „leśny folwark”, należał do tego rodu aż do XVIII wieku. Znani także od XVI wieku w Polsce, gdzie posiadali zupełnie inny herb zwany Żuława, podczas gdy herb śląski zaliczany był do herbu Bończa (?). W XVII wieku przenieśli się również na teren Saksonii.

W 1364 roku znany jest z dokumentów Naczeszcz de Postolicz, przebywający na dworze księcia Konrada oleśnickiego.

W pierwszej połowie XVI wieku Zygmunt Postolski (zm. ok. 1550 r.), właściciel Postolina (Postel), żonaty z N. von Koschlig (wg Sinapiusa, z N. Madaleńską z wieluńskiego), miał czterech synów: Piotra, Mikołaja, dwóch N. oraz N. córkę – żonę N. von Frankenberg-Prosclitz.

Z dwóch młodszych N. synów, jeden – żonaty z N. von Dambrowka z Jasieni (Jaschine) w księstwie opolskim, miał N. córkę – żonę N. von Rohr (Rohrau).

Drugi z braci N. – właściciel Gryżyc (Krischuetz) koło Wołowa (Wohlau), żonaty z N. von Popschuetz, miał N. córkę – żonę N. von Leschke, właściciela

Świętoszyna (Schwentroschine) koło Milicza (Militsch).

Piotr – brat poprzednich, przeniósł się do Polski w służbie króla Stefana Batorego i za zasługi w wyprawie moskiewskiej w latach 1579–1581 otrzymał polski indygenat z herbem Postolski vel Żuława i nadania ziemskie na Litwie.

Mikołaj – brat Piotra, właściciel Postolina (Postel), Dąbrowy (Dammer) i kilku innych majątków, sędzia ziemski i dworski państwa stanowego Milicz (Militsch), żonaty z Małgorzatą von Frankenberg z Rakowa (Raake) w księstwie oleśnickim, miał córkę – Małgorzatę, żonę (x 1612 r.) Konrada von Heugel, właściciela Dobrzenu (Guttwohne) w księstwie oleśnickim oraz syna – Fryderyka.

– Fryderyk, właściciel Dąbrowy (Dammer), żonaty z Ewą von Siegroth z Pawłowic Namysłowskich (Paulsdorf), miał trzy córki i trzech synów. Z córek: Ewa Małgorzata była żoną Jana Wacława von Wasserfeld; Maria (ur. 1640 r.) – żoną Jana Zygmunta von Lessel; Jadwiga – żoną Jana Zygmunta von Pogrell. Synowie to: Jan Henryk (ur. 1642 r.), który odziedziczył Dąbrowę (Dammer). Żonaty z Marią Sabiną von Falkenhayn z Godziszowa (Reppersdorf) koło Jawora (Jauer), miał czterech synów, z których dwóch zmarło w dzieciństwie. Pozostali dwaj: Jan Zygmunt i Henryk Chrystian, według Sinapiusa „bardzo niscy i dziwnej postury”, studiowali w Halle. Wybitni erudyci, stworzyli podstawy badań humanistycznych we Wrocławiu (Breslau). Starszy z braci – Henryk Chrystian, właściciel Ludgierzowic (Lueckerwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz), żonaty z Joanną Eleonorą von Walter, miał bardzo zdolne dzieci (w innym miejscu Sinapius pisze, że dzieci nie miał). Młodszy – Jan Zygmunt (zm. 2.09.1718 r.), nieżonaty, dzierżawił majątek kamery królewskiej Gościęcice (Mehltheuer) koło Strzelina (Strehlen). Henryk Chrystian (Chrystian Fryderyk) – drugi syn Fryderyka, właściciel Siekierowic (Schickerwitz) w księstwie oleśnickim,

żonaty z Marią Elżbietą von Brand z Piersna (Pirschen), która wniosła mu w wianie majątek Siekierowice (Schickerwitz), miał dwóch synów: Jana Fryderyka i Karola Zygmunta oraz córkę – Joannę Elżbietę (ur. 31.01.1677 r. – zm. 28.08.1714 r.), żonę (x 1694 r.) Ludwika von Eben. Zygmunt Albrecht (ur. 26.10.1658 r. – zm. 12.08.1723 r.), właściciel Pstrzejowic (Stroehof) koło Trzebnicy (Trebnitz), żonaty z Anną Heleną, córką Jana Konrada von Bomsdorf z Dolnych Łużyc, miał dziewięcioro dzieci: Konrada Zygmunta (ur. 20.02.1691 r.), właściciela Pstrzejowic (Stroehof), będącego w służbie saskiej, radcę rejencji Sachsen-Eisenach – żonatego (x 1722 r.) z Zofią Dorotą, córką Ottona von Pflug; Karola Henryka (ur. 1694 r.) – zmarłego w dzieciństwie; Wilhelma (Karola Wilhelma) (ur. 1696 r.) – przeniósł się do Saksonii, w 1723 roku radcę w Altenkirchen w hrabstwie Sayn; Jana Chrystiana (ur. i zm. 1698 r.); Urszulę Helenę (ur. 1689 r. – zm. 1695 r.); Rozynę Elżbietę (ur. 1692 r.); Joannę Eleonorę (ur. 1699 r.) – żonę (x 1716 r.) N. von Frankenberg-Ludwigsdorf; Marię Dorotę (ur. 1700 r.) i Ewę Julianę (ur. 1703 r.).

W połowie XVII wieku znany jest Zygmunt Postolski (czyj syn?), żonaty z Heleną von Hochberg ze Stobrawy (Stoberau) w księstwie brzeskim. Miał trzech synów, z których dwóch zmarło po urodzeniu, trzeci – Kasper Henryk, żonaty z Anną Henryką N. z Jaworowa (Jauer) w księstwie oleśnickim, miał dwóch N. synów – jeden żonaty (x ok. 1708 r.) z N. von Luck, drugi – z N. von Lindeiner oraz N. córkę – żonę Ernesta Wilhelma von Walter.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 728–729; t. II, s. 874–876

Błażek, t. II, s. 93

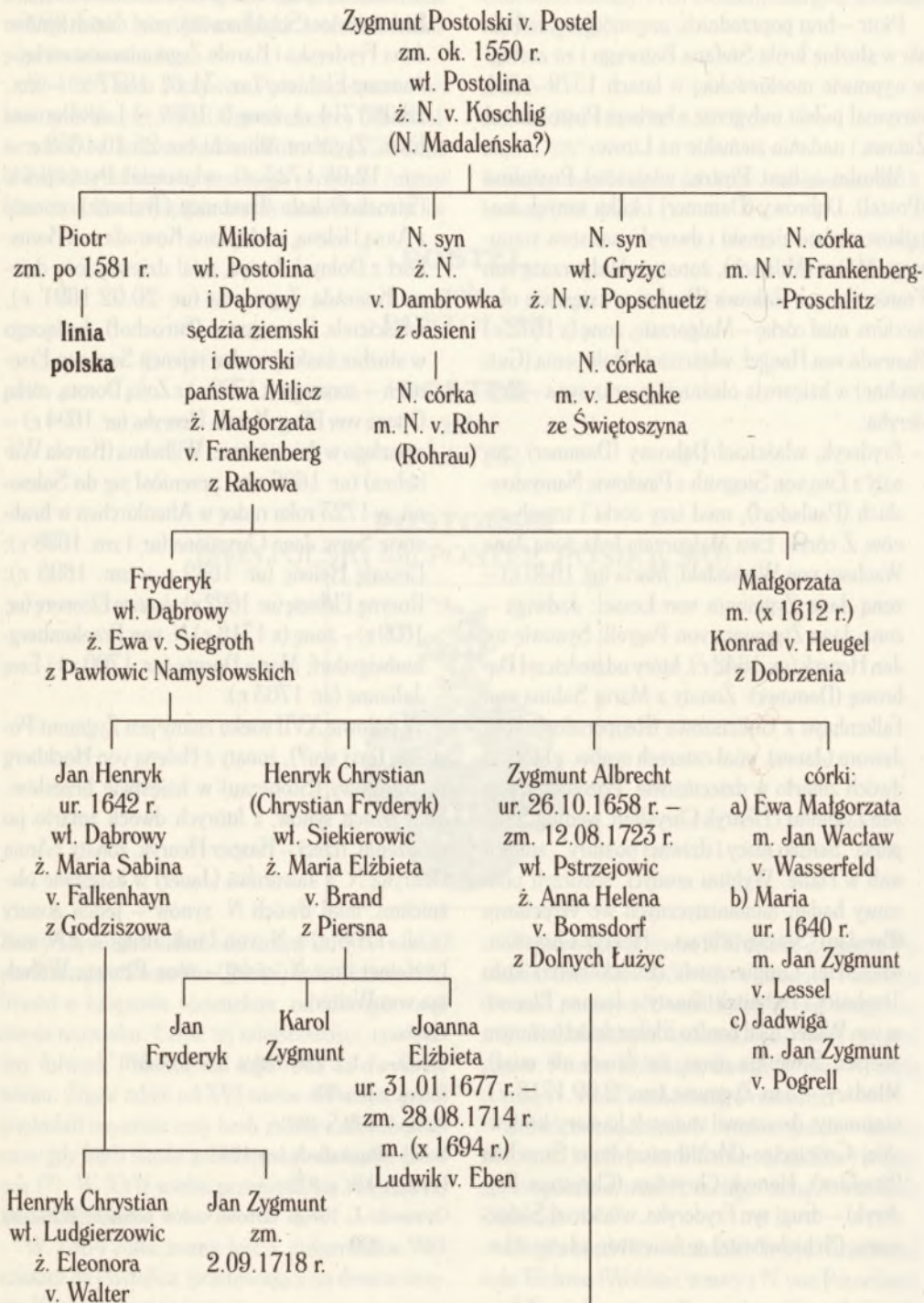
Piłańcek, t. III, s. 937

Schles. Wappenbuch, szp. 105

Uruski, t. XIV, s. 272

Ostrowski J., Księga herbowa rodów polskich, Warszawa 1897, s. 279

GENEALOGIA

Konrad Zygmunt
ur. 20.02.1691 r.
wł. Pstrzejowic
ż. (x 1722 r.)
Zofia Dorota
v. Pflug
|
linia
saska

Karol Henryk
ur. 1694 r. –
zm. w dziec.

Wilhelm
(Karol Wilhelm)
ur. 1696 r.
radca
w Altenkirchen
|
linia
z hrabstwa Sayn

Jan Chrystian
ur. i zm. 1698 r.

córki:

- a) Urszula Helena
ur. 1689 r. –
zm. 1695 r.
- b) Rozyna Elżbieta
ur. 1692 r.
- c) Joanna Eleonora
ur. 1699 r.
m. (x 1716 r.)
N. v. Frankenberg-
Ludwigsdorf
- d) Maria Dorota
ur. 1700 r.
- e) Ewa Julianna
ur. 1703 r.

(z) POSTUPIC

zob.

KOSTKA

POSTUPITZ

zob.

KOSTKA

POSWITZ

Według Sinapiusa, nazwisko pochodzi od miejscowości Poswitz (?) koło Jawora (Jauer). W 1325 roku Thammo Poswitz był protonotariuszem księcia Bolesława legnickiego, a w 1328 roku

występuje on w dokumentach jako pisarz książęcy.

Źródła:

Sinapius, t. I, s. 729–730

POTENSTEIN

zob.

POTTENSTEIN

POTOTENDORFF

(POTTENDORFF?)

Nazwisko to wymienia tylko Sinapius. Andrzej von Pototendorff był właścicielem Skarbiszowic (Seiffersdorf) koło Niemodlina (Falkenberg). Nie podaje jednak – kiedy.

Źródła:

Sinapius, t. II, s. 876

POTSCHENITZ

zob.

ZELECKY

POTTENDORFF (?)

zob.

POTOTENDORFF

POTTENSTEIN

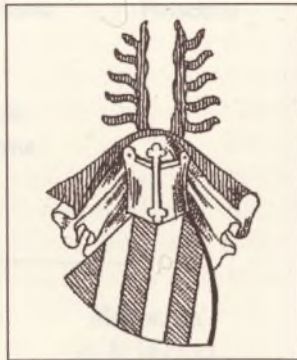
(POTENSTEIN)

Herb z 1363 roku

Herb szlachecki II

Herb szlachecki III

Stary czeski ród rycerski, znany od XIII wieku. Protoplastą rodu był Puta z Křimic, który około 1259 roku kupił zamek Potštejn (Pottenstein), od którego jego potomkowie przyjęli nazwisko. Do początków XIV wieku ród należał do bardzo wpływowych w królestwie Czech.

Na początku XIV wieku Mikołaj von Pottenstein był głośnym raubritterem, przeciwko któremu kilkakrotnie wyprawiała się armia królewska. Po kilku latach walk majątki zostały odebrane, a Potštejn (Pottenstein) zdobyty. Potomkowie Mikołaja nabyli później zamek Žampach i przyjęli nazwisko Žampachów.

Na Śląsku w XIV i XV wieku posiadali majątki

w hrabstwie kłodzkim. W 1350 roku w dokumentach kłodzkich występuje Czenko Pottenstein. W 1361 roku (2.01.) Bernard von Pottenstein kupił od swojej siostry – Ilski (Elszki) i jej córki połowę folwarku w Idzikowie (Kieslingswalde) w hrabstwie kłodzkim. Prawdopodobnie podział folwarku nastąpił w wyniku podziału spadku.

W 1363 roku znana jest Joanna von Pottenstein, a w 1379 roku – Małgorzata, córka Burcharda (Bernarda?) z Idzikowa (Kieslingswalde). Majątek należał do tego rodu do 1465 roku.

Źródła:

Błażek, t. I, s. 83

POTTENSTEIN

zob.

ZAMPACH

POTWOROWSKI

Herb rodowy

Herb hrabiowski

Stary, znany ród polski herbu Dębno.

Na Śląsk przybył z Wielkopolski N. (Jan Adam?) Potworowski i nabył majątek Tarpno (Tarpen) koło Góry Śląskiej (Guhrau) oraz Wyszanów (Schwusen) koło Głogowa (Glogau). W 1816 roku (17.01.) Jan Adam otrzymał tytuł pruskiego hrabiego.

Źródła:

Zedlitz, t. IV, s. 49–50

Błażek, t. III, s. 101

Uruski, t. XIV, s. 311–314

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon, Bd. X,

Limburg 1999, s. 516

POZOR

zob.

POSER**(z) *PÓLWSI***

zob.

HALBENDORF

INDEKS HERBÓW POLSKICH

Awdaniec (Habdank) 125

Belty 39

Bończa 390

Brochwicz (Jeleń) 99, 124, 324

Ciołek 99

Czewoja 116

Dębno 395

Dryja 107

Gryf 13

Grzymała 315

Habdank (Awdaniec) 125

Jastrzębiec 32, 43, 46, 99, 186

Jeleń (Brochwicz) 99, 124, 324

Jelita 257

Junosza 119, 256, 298

Kiczka (Kietlicz) 291

Kietlicz (Kiczka) 291

Kopacz (Topacz) 186, 191

Korczak 349

Kornic 342

Kornicz 99

Kościesza (Strzegomia) 104

Kotwicz 213, 292

Kozieł 147

Kuczaba 213

Kur 59

Leliwa 101, 174, 264

Lis 13, 186, 190

Lubicz 99, 186, 256

Łabędź 115

Łękna 312

Nabram 342

Nałęcz 257, 270

Nowina 95

Odrawąż 294

Ogończyk 24

Oksza 99

Orla 127, 148

Orla Głowa 59

Osełk 51

Osoria 68, 103

Ostoja 107, 110

Pogonia Polska 192

Pogonia Polska IV 186

Pomian 113

Postolski 391

Powała 24

Prawdzic 184

Radwan 48, 186, 292

Reszyca 105, 148

Rogała 99

Starykoń 277

Strzegomia (Kościesza) 104

Szaszor 127, 148

Ślepowron 47

Śreniawa 93, 332, 342

Świerczek 206, 210

Taczała 174

Topacz (Kopacz) 186, 191

Topór 99, 128, 129, 286

Warnia 115

Wieniawa 198

Wieże 105, 148

Zabawa 276

Zadora 171

Zaremba 184

Żuława 390, 391

INDEKS MIEJSCOWOŚCI

Indeks obejmuje nazwy miejscowości wymienionych w tekście (z pominięciem nazw określających ich położenie).

W szeregu alfabetycznym uwzględniono nazwy polskie, niemieckie i czeskie.

Nazwy miejscowości ustalono na podstawie: Rospod S., *Słownik nazw geograficznych Polski zachodniej i północnej*, t. 1, 2, Warszawa 1951, Choroś J., Jarczak Ł., Sochacka S., *Słownik nazw miejscowych Górnego Śląska*, Opole 1997, Moša J., *Seznam obcí ve Slezsku a na Ostravsku*, Opava 1974.

Aachen 159, 250, 255
Adelsdorf (Adolfowice) 118
Adolfowice (Adelsdorf) 118
Aich (Dub) 55, 64, 70, 72
Albendorf (Wambierzyce) 111, 112, 155, 156, 160, 161
Altstadt (Stare Miasto) 38
Alt Friedland 222
Alt Gleiwitz (Stare Gliwice) 59
Alt Kranz (Krażkowo) 340, 341, 354, 371
Alt Lomnitz (Stara Łomnica) 156, 157, 162
Alt Patschkau (Stary Paczków) 102
Alt Rosenberg (Stare Olesno) 131, 132, 140, 141
Alt Schliesa (Stary Śleszów) 359
Alt Schoenau (Stara Kraśnica) 156, 161
Alt Tarnowitz (Stare Tarnowice) 188
Alt Warthau (Warta Bolesławiecka) 130, 138
Altendorf (Stara Wieś) 106
Altenkirchen 391, 393
Altkemnitz (Stara Kamienica) 149
Altmannsdorf (Starowice) 203
Altona 46, 52, 159, 165, 223, 240
Altwilmsdorf (Stary Wielisław) 341
Alzenau (Olszanka) 56, 70
Amptitz (Gębice) 340, 341
Apenrade 220, 237
Arnsdorf 219, 232

Arnsdorf (Gorzanów, Grafenort) 157, 162
Ascha 180, 182
Aschaffenburg 220, 223, 237, 240
Auras (Uraz) 227, 358, 378

Baborów (Bauerwitz, Bavorov) 93
Bad Charlottenbrunn (Jedlina Zdrój) 34
Bad Landeck (Łądek Zdrój) 158, 164
Bad Mergentheim 68
Bad Salzbrunn (Szczawno Zdrój) 319, 320
Bad Vilbel-Heilsberg 224, 241
Baden-Baden 41
Baersdorf (Golaszyn) 316
Bagen 224, 241
Bagenz 38
Baldwinowice (Belmsdorf) 156
Baltimore 68
Bankau (Bąków) 267, 317, 362, 382
Baranowice (Baranowicz) 105, 386
Baranowicz (Baranowice) 105, 386
Barcinek (Berthelsdorf) 117
Bardo (Wartha) 215, 227
Barge (Wilczyce) 158, 159, 164
Barottwitz (Bratowice) 26, 28, 112
Bartošovice (Partschendorf) 13
Baudiss (Budziszów) 202
Bauerwitz (Baborów, Bavorov) 93
Baumgarten (Paruszowice) 34, 353, 369
Baumgarten (Sady) 154
Bavorov (Bauerwitz, Baborów) 93
Bazylea 323
Bąków (Bankau) 267, 317, 362, 382
Bąków (Bunkai) 388
Beeskov 217, 232
Begomice (Biegnitz) 225, 245
Belice 92
Belk (Belk) 13
Belmsdorf (Baldwinowice) 156
Belzig 53

- Belk (Belk) 13
 Benatek 303, 309
 Beneschau (Beneszów, Benešov) 151
 Beneschau (Dolny Beneschów, Dolní Benešov) 20
 Benešov (Beneszów, Beneschau) 151
 Benešov (Beneszów, Bennisch) 20
 Beneszów (Beneschau, Benešov) 151
 Beneszów (Bennisch, Benešov) 20
 Beneszów Dolny (Beneschau, Dolní Benešov) 20
 Beneszów Górny (Bennisch, Horní Benešov) 20
 Benkowitz (Bieńkowice) 343
 Benkwitz (Bieńkowice) 246
 Bennisch (Beneszów, Benešov) 20
 Bennisch (Górny Beneszów, Horní Benešov) 20
 Bentkau (Będkowo) 8
 Berchtesgaden 222, 240
 Bergkehle (Kałów) 250, 255
 Berlin 25, 27, 29, 32, 34, 36, 37, 41, 42, 67, 91,
 130, 158, 159, 165, 166, 170, 200, 201, 202,
 217, 218, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 231,
 233, 234, 235, 236, 237, 239, 240, 242, 243,
 244, 250, 254, 319, 320, 321, 363, 364, 383,
 384, 385, 386, 389
 Bernstadt (Bierutów) 23, 171, 214, 294, 295
 Berthelsdorf (Barcinek) 117
 Berun (Bieruń) 20
 Besançon 225, 244
 Besswitz 223, 242
 Bestwin (Bestwina) 115
 Bestwina (Bestwin) 115
 Bettlern (Bielany Wrocławskie) 248
 Beuthen a.d. Oder (Bytom Odrzański) 195, 196
 Beuthen (Bytom) 135, 194, 205, 293
 Będkowo (Bentkau) 8
 Biała Góra 364
 Biała Górna (Ober Bielau) 331
 Biedzychowice (Friedersdorf) 125, 225, 244
 Biegnitz (Bęgomice) 225, 245
 Bielany (Flaemischdorf) 121, 122
 Bielany Wrocławskie (Bettlern) 248
 Bielawa (Langenbielau) 57
 Bielawy Dolne (Nieder Bielau) 195, 196
 Bielszowice (Bielszowice, Bielschowitz) 135, 293
 Bielice 92
 Bielice (Bielitz) 43
 Bielitz (Bielice) 43
 Bielschowitz (Bielszowice, Bielszowice) 135, 293
 Bielszowice (Bielszowice, Bielschowitz) 135, 293
 Bieńkowice (Benkowitz) 343
 Bieńkowice (Benkwitz) 246
 Bierawa (Birawa) 338, 351, 367
 Bieruń (Berun) 20
 Bierutów (Bernstadt) 23, 171, 214, 294, 295
 Bierzyce (Perschuetz) 25, 28, 362
 Bílá Voda (Weisswasser) 176, 177
 Bilin 55
 Bilkau (Bitków, Bílkov) 13, 206, 207, 302, 306
 Bílkov (Bitków, Bilkau) 13, 206, 207, 302, 306
 Bílovec (Wagstadt) 15
 Bílý Kostel 364
 Bingerau (Węgrów) 388
 Birawa (Bierawa) 338, 351, 367
 Birkendorf (Brzeżany) 157, 163
 Birkholz (Brzoza) 57, 71
 Bischdorf (Biskupice) 111, 184
 Biskupice (Bischdorf) 111, 184
 Biskupice (Piszkowice, Pischkowitz) 156, 160
 Bitau (Bitov) 265
 Bitków (Bilkau, Bílkov) 13, 206, 207, 302, 306
 Bitov (Bitau) 265
 Bitschin (Bycina) 132
 Bittkow (Bytków) 128, 147
 Bladen (Włodzienin) 167
 Blankenburg 40, 42
 Blaschowitz (Błażejowice) 34
 Blanda 303, 311
 Blizanowice (Pleischwitz) 222, 223, 235, 240, 249
 Blottnitz (Błotnica Strzelecka) 357, 362, 363,
 381, 383, 384, 385
 Bludovice (Błudowice, Bludowitz) 314
 Bludowitz (Błudowice, Bludovice) 314
 Blumenau (Świniary, Schweinern) 351, 352, 353,
 355, 356, 366, 367, 372, 373, 374, 375
 Błażejowice Dolne (Blaschowitz) 34
 Błudowice (Bludowitz, Bludovice) 314
 Błudowice Górne (Ober Bludowitz, Horní Bludovice)
 184
 Błotnica (Plottnitz) 133, 144, 215
 Błotnica Strzelecka (Blottnitz) 357, 362, 363,
 381, 383, 384, 385
 Bobelwitz (Boboluszk, Bobolusk, Boblowitz) 15,
 17, 213, 301, 305
 Boberau (Bobrów) 126
 Boblowitz (Boboluszk, Bobolusk, Bobelwitz) 15,
 17, 213, 301, 305
 Bobolusk (Boboluszk, Bobelwitz, Boblowitz) 15,
 17, 213, 301, 305
 Boboluszk (Bobolusk, Bobelwitz, Boblowitz) 15,
 17, 213, 301, 305
 Bobrek (Bobrek) 40, 184
 Bobrowniki 101, 102
 Bobrów (Boberau) 126

- Bodland (Bogacica) 315
 Bodzanowice (Botzanowitz) 351
 Bogacica (Bodland) 315
 Bogdańczowice (Wuettendorf) 356
 Bogdaszowice (Puschwitz) 362, 382
 Bogenau (Bogunów) 340
 Bogucice (Bogutschuetz) 264
 Bogucka Kuźnica (Katowice, Bogutschker Hammer) 102
 Bogumil (Hausdorf) 354, 371
 Bogunów (Bogenau) 340
 Bogutschker Hammer (Bogucka Kuźnica, Katowice) 102
 Bogutschuetz (Bogucice) 264
 Bohrau (Borowa) 221, 235, 238
 Bohuslavice (Buslawitz) 278, 279
 Boischow (Bojszów) 102
 Bojszów (Boischow) 102
 Bolatice (Bolatitz) 52
 Bolatitz (Bolatice) 52
 Bolesławiec (Bunzlau) 50
 Bolesławów (Wilhelmsthal) 57
 Bolonia 54, 155
 Bonn 25, 131, 222, 239
 Borek (Waldwinkel) 64
 Borislawitz (Borzysławice) 24, 154, 186, 187, 188
 Boritsch (Borycz) 207
 Borkowice (Burgwitz) 317
 Borna 250, 255
 Boroschau (Boroszów) 129, 131, 132, 135, 137, 140, 141, 143, 357, 376
 Boroszów (Boroschau) 129, 131, 132, 135, 137, 140, 141, 143, 357, 376
 Borovno 302
 Borowa (Bohrau) 221, 235, 238
 Borucin (Borutin) 303, 310
 Borutin (Borucin) 303, 310
 Borycz (Boritsch) 207
 Borzysławice (Borislawitz) 24, 154, 186, 187, 188
 Bothendorf (Pęciszów) 26, 28, 29, 260
 Botzanowitz (Bodzanowice) 351
 Božejov 301, 304
 Bożków (Eckersdorf) 225, 243, 324
 Braciszów (Bratsch) 338
 Branek 108
 Branice (Branitz) 15, 17, 278
 Branitz (Branice) 15, 17, 278
 Bratowice (Barottwitz) 26, 28, 112
 Bratsch (Braciszów) 338
 Bratysława (Pressburg) 149, 150, 284
 Bravantice (Brosdorf) 189, 278, 279
 Brema (Bremen) 223, 242
 Bremen (Brema) 223, 242
 Bremenhai 40, 41, 42
 Bresa (Brzoza) 181, 182
 Breslau (Wrocław) 6, 7, 20, 21, 22, 25, 26, 28, 29, 30, 33, 34, 35, 37, 38, 40, 41, 43, 44, 45, 50, 54, 61, 62, 92, 96, 109, 129, 133, 134, 158, 159, 164, 165, 166, 172, 178, 179, 180, 181, 182, 195, 198, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 230, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 240, 241, 242, 243, 246, 248, 249, 251, 253, 255, 262, 264, 265, 271, 272, 273, 274, 275, 287, 299, 312, 318, 319, 320, 323, 324, 325, 326, 335, 336, 338, 350, 354, 357, 360, 361, 363, 364, 365, 384, 385, 389, 391
 Bresnitz (Brzeźnica) 105, 250, 254
 Brieg (Brzeg) 21, 26, 27, 28, 30, 38, 55, 56, 61, 67, 69, 91, 112, 168, 217, 230, 315, 351, 354, 359, 360, 366
 Brintze (Brynica) 352, 353, 354, 355, 368, 369, 370, 371
 Brno 61, 62, 63, 79, 91
 Bronikowo 52
 Brosdorf (Bravantice) 189, 278, 279
 Brosławitz (Zbrosławice) 102, 317
 Brtnice 208
 Bruchau 248, 249, 252
 Brugnara 343
 Brune (Bruny) 369
 Brunne 221, 237
 Bruntál (Freudenthal) 58, 74, 78, 284, 285
 Bruny (Brune) 369
 Bruny Dolne (Nieder Brune) 353, 356, 374
 Bruny Średnie (Mittel Brune) 353
 Bryłówna (Deutsch Breile) 55, 69, 358, 378
 Brynica (Brintze) 352, 353, 354, 355, 368, 369, 370, 371
 Brzeg (Brieg) 21, 26, 27, 28, 30, 38, 55, 56, 61, 67, 69, 91, 112, 168, 217, 230, 315, 351, 354, 359, 360, 366
 Brzezie (Brzezcie) 79
 Brzezina Polska (Klein Briesen) 6, 7
 Brzezinka (Brzezinka) 135, 188
 Brzezmierz (Wuesterbriese) 312
 Brzezowitz (Brzozowice) 293
 Brzeźnica (Bresnitz) 105, 250, 254
 Brzeżany (Birkendorf) 157, 163
 Brzoza (Birkholz) 57, 71
 Brzoza (Bresa) 181, 182
 Brzozowice (Brzezowitz) 293
 Buchlov 208
 Buchlowice 14, 16

Budapeszt 298
 Budorose (Budoradz) 40, 41
 Budoradz (Buderose) 40, 41
 Budziszów (Baudiss) 202
 Budzów (Busow) 356, 375
 Bujaków (Bujaków) 107
 Bujaków (Bujaków) 107
 Bukowina 136
 Bunkai (Bąków) 388
 Bunzlau (Bolesławiec) 50
 Burg Kriegshoven 222, 239
 Burgwitz (Borkowice) 317
 Busau (Busov) 62, 78, 79
 Busławitz (Bohuslavice) 278, 279
 Busov (Busau) 62, 78, 79
 Busow (Budzów) 356, 375
 Bycina (Bitschin) 132
 Byczyna (Pitschen) 175, 352
 Byków (Peuke) 39, 358
 Bystrica (Bystrzitz) 256
 Bystrzitz (Bystrica) 256
 Bystrzyca (Wiesenthal) 125
 Bytków (Bittkow) 128, 147
 Bytom (Beuthen) 135, 194, 205, 293
 Bytom Odrzański (Beuthen a.d.Oder) 195, 196
 Bzie (Goldmannsdorf) 184, 188, 189
C
 Carlowitz (Karlówice) 23
 Centawa (Centawa) 362, 363, 381, 382, 383, 384, 385
 Cesarzowice (Zieserwitz) 260
 Chałupki (Neuhaus) 126
 Charlottenburg 217, 222, 232, 238
 Chechlau (Chechło) 18, 19, 135
 Chechło (Chechlau) 18, 19, 135
 Chelm Wielki (Gross Chelm) 349
 Chemnitz 225, 245
 Chester County 41, 42
 Chmiel 95
 Chobienie (Koeben) 332
 Chobrzany 300, 301, 303, 310
 Chocieborowice (Kutscheborwitz) 317, 347, 348
 Chodkov 65
 Chojnów (Haynau) 250, 255
 Chorula (Chorulla) 24, 133
 Chorulla (Chorula) 24, 133
 Chroszczina (Chróscina Opolska) 158
 Chrostin (Chróscinna) 115
 Chrośnica (Ludwigsdorf) 125
 Chróscina (Chrostin) 115
 Chróscina (Falkenau) 10, 205, 340

Chróscina (Weissdorf) 176
 Chróscina Opolska (Chroszczina) 158
 Chruszczobród 292
 Chruszczów (Schomberg) 34, 36
 Chrzanów (Zaumgarten) 34, 36, 335, 336
 Chrzelice (Schelitz) 317, 357, 375, 376
 Chuchelná (Kuchelna) 14, 16
 Chudów (Chudów) 59, 61, 62, 77, 78
 Chudów (Chudow) 59, 61, 62, 77, 78
 Chwałęcín (Quanzendorf) 180, 182, 217
 Chwallowitz (Chwałowice) 110
 Chwałowice (Chwallowitz) 110
 Cieplíce (Warmbrunn) 262, 264, 271, 272, 273
 Cieszyce (Sechwitz) 25, 28, 34, 36
 Cieszyn (Těšín, Teschen) 151, 173, 188, 211
 Cieśle (Zessel) 220
 Ciężkowice (Czienskowitz) 319, 320
 Cisowa (Czissowa) 288
 Clevelen 205
 Coburg 218, 234
 Como 267
 Cosel (Koźle) 55, 57, 58, 64, 70, 72, 73, 187, 194, 213, 276, 288, 289, 387
 Craazen 363, 383
 Crakau 353
 Cyganowice 265
 Czabischau (Čavisov) 106
 Czarnolas (Petersheide) 354, 370
 Czarnowanz (Czarnowasy) 24, 363, 383
 Czarnowasy (Czarnowanz) 24, 363, 383
 Czartowice (Tschertwitz) 151, 152
 Czastalowitz (Častalovice) 55, 64, 65, 70, 81, 82, 83
 Czechowice (Czechowitz) 93
 Czechowice (Schechowitz, Tiachowitz) 203
 Czechowitz (Czechowice) 93
 Czechy 219
 Czechy (Tschechen) 388
 Czelakowice 105
 Czerńcyce (Kapsdorf) 131, 142
 Czerwieńcyce (Rothwaltersdorf) 390
 Czerwieńsk (Rothenburg) 40, 41
 Czerwona Woda (Rothwasser) 195
 Częstochowa 59
 Czienskowitz (Ciężkowice) 319, 320
 Czissowa (Cisowa) 288
 Czuchow (Czuchów) 189
 Czuchów (Czuchow) 189
Č
 Častalovice (Czastalowitz) 55, 64, 65, 70, 81, 82, 83

Čavisov (Czabischau) 106
Červená Voda (Rothwasser) 92

Dahme (Dąbie) 317
Dahsau (Daszów) 361, 381
Dalbersdorf (Dalborowice) 39, 358
Dalborowice (Dalbersdorf) 39, 358
Dalkau (Dalków) 340, 341
Dalków (Dalkau) 340, 341
Damadrau (Domoradovice) 14, 16, 173
Damašek (Damasko) 15, 17
Damasko (Damašek) 15, 17
Dambritsch (Dębice) 202
Damianowice Górne (Ober Damsdorf) 359, 379
Dammer (Dąbrowa) 391, 392
Dammitsch (Dębiec) 362, 363, 382, 383, 385
Dammig (Dębnik) 6, 7, 38
Damp 224, 241
Danietz (Mokrodaniec, Mokrodanietz) 114, 115
Dankowice (Dankwitz) 215, 216, 228
Dankwitz (Dankowice) 215, 216, 228
Dannewitz (Danowice) 171
Danowice (Dannewitz) 171
Danzig (Gdańsk) 50, 172, 219, 220, 221, 224, 232, 237, 240, 363, 384
Darmstadt 218, 233
Daszów (Dahsau) 361, 381
Dąbie (Dahme) 317
Dąbie (Wrocław-Dąbie, Grueneiche) 180, 182
Dąbrowa (Dammer) 391, 392
Dąbrowa (Dombrau, Doubrava) 192
Dąbrowica (Eichberg) 321
Deggingen 219, 232
Dembowa (Dębowa) 288
Demmin (Dyminek) 200, 201
Dessau 226, 244
Dessow 224, 241
Deutsch Breile (Bryłówka) 55, 69, 358, 378
Deutsch Jaegel (Jagiello) 315, 316, 317
Deutsch Kessel (Nowy Kisielin) 223, 240
Deutsch Krawarn (Kravaře) 19, 20, 93, 100, 106, 175, 194, 221, 236, 315
Deutsch Leippe (Lipowa) 35, 224, 241, 316
Deutsch Muellmen (Wierzch) 102
Deutsch Steinau (Ścinawa) 54, 55, 69
Deutsch Wartenberg (Otyń) 6, 7
Deutsch Wuerbitz (Wierzbica Dolna) 351, 356, 367, 374, 375
Deutschen (Duczów) 323
Deutschkessel 223, 242
Deutschleuten (Niemiecka Lutynia, Německá Lutyně) 128

Dębice (Dambritsch) 202
Dębiec (Dammitsch) 362, 363, 382, 383, 385
Dębieńsko (Dubensko) 343
Dębieńsko Wielkie (Gross Dubensko) 59, 107, 130, 138, 184
Dębnik (Dammig) 6, 7, 38
Dębowa (Dembowa) 288
Dietzdorf (Ciechów) 202
Dinklage 288, 28
Dirschel (Dzierzysław, Drslav) 15, 203, 337, 338, 339
Dirschkwitz (Dzierżkowice, Drżkowice) 14, 16, 96, 98, 313
Dirdorf (Przerzeczyn) 215, 216, 227, 228, 229, 235, 341, 343
Długoleka (Langewiese) 222, 239
Dłużyna Dolna (Nieder Langenau) 195, 196
Dobersdorf (Dobieszowice) 18, 187
Dobiercie (Wilmsdorf) 34
Dobieszowice (Dobersdorf) 18, 187
Dobieszów (Dobischau) 105, 324
Dobischau (Dobieszów) 105, 324
Doboszowice (Hertwigswalde) 132
Dobrá Zemice (Guttenland) 46, 175, 177, 184, 313, 342
Dobritsch (Dobroszów) 250, 254
Dobrocín (Guettmannsdorf) 156, 161
Dobrodzień (Guttentag) 171, 187, 188, 351, 356, 357, 366, 375
Dobrosin 351, 366
Dobrosławitz (Dobrosławice) 25, 28
Dobrosławice (Dobrosławitz) 25, 28
Dobroszów (Dobritsch) 250, 254
Dobroszów Wielki (Gross Dobritsch) 251, 254, 255
Dobrzeńce (Siegroth) 56, 71
Dobrzeńce Górne (Ober Siegroth) 57, 71
Dobrzeń (Gutwohne) 391, 392
Dobrzница (Doebbernitz) 200, 202
Doebbernitz (Dobrzница) 200, 202
Doehringau (Dziadoszyce) 249, 250, 253, 254
Doellkau 222, 238
Dołędzin (Dollendzin) 129
Dollendzin (Dołędzin) 129
Dollna (Dolna, Duollna) 15, 17, 153, 281, 351, 357, 367, 376
Dolna (Dollna, Duollna) 15, 17, 153, 281, 351, 357, 367, 376
Dolna Bukowina Bobrzańska (Nieder Buchwald) 158, 159, 164
Dolní Grund (Niedergrund, Dolní Údoli) 5
Dolní Suchá (Sucha Dolna, Nieder Suchau) 40, 107

Dolní Údoli (Niedergrund, Dolní Grund) 5
 Dolní Životice (Schoenstein) 96, 98
 Dolny Beneschów (Beneschau, Dolní Benešov) 20
 Domanice (Domanze) 61, 77, 78, 315
 Domanze (Domanice) 61, 77, 78, 315
 Domaslavice (Domasłowice, Domaslowitz) 184
 Domaslowitz (Domasłowice, Domaslavice) 184
 Domasłowice (Domaslowitz, Domaslavice) 184
 Domaszowice (Noldau) 388
 Dombrau (Doubrava, Dąbrowa) 192
 Domecko (Dometzko) 176
 Dometzko (Domecko) 176
 Domoradovice (Damadrau) 14, 16, 173
 Domsdorf (Tomkowice) 88
 Doubrava (Dąbrowa, Dombrau) 192
 Doubrovnik 199
 Drahotusch (Drahotuše) 9
 Drahotuše (Drahotusch) 9
 Drammen 223, 242
 Dresden (Drezno) 27, 31, 218, 219, 225, 231,
 232, 233, 238, 244, 245, 262, 264, 364, 385
 Dřevohostice 63, 79, 80, 81
 Drezno (Dresden) 27, 31, 218, 219, 225, 231,
 232, 233, 238, 244, 245, 262, 264, 364, 385
 Droennewitz 200
 Drogosław (Kunzendorf) 156, 161
 Drslav (Dzierżysław, Dirschel) 15, 203, 337, 338,
 339
 Držkovice (Dzierżkowice, Dirschkowitz) 14, 16, 96,
 98, 313
 Dub (Aich) 55, 64, 70, 72
 Dubensko (Dębienisko) 343
 Duczów (Deutschen) 323
 Duisburg 221, 236
 Duollna (Dolna, Dollna) 15, 17, 153, 281, 351,
 367, 376
 Durrientsch (Radomierzycze) 363, 384
 Dyminek (Demmin) 200, 201
 Dzbańce (Krug) 343
 Dziadoszyce (Doehringau) 249, 250, 253, 254
 Dzieckowice (Dziedzkowitz) 270
 Dziedzkowitz (Dzieckowice) 270
 Zielna (Zielna) 101, 389
 Zielnica (Zielnitz) 186
 Zielnitz (Zielnica) 186
 Dzierżkowice (Dirschkowitz, Držkovice) 14, 16, 96,
 98, 313
 Dzierżoniów (Reichenbach) 45, 46, 210, 214, 262, 263
 Dzierżysław (Dirschel, Drslav) 15, 203, 337, 338, 339
 Dzięwielice (Heinersdorf) 175
 Dzięgielów (Dzingelau) 190

Dzingelau (Dzięgielów) 190
 Dzwonów (Schellendorf) 125
Ebersdorf 54
 Eberstein 54
 Eckersdorf (Bożków) 225, 243, 324
 Edwahlen 225, 244
 Ehrenberg 15, 17
 Eichberg (Dąbrowica) 321
 Eichholz (Warmatowice) 47
 Eilau (Iława) 119
 Eisdorf (Idzikowice) 388
 Eisdorf (Żelazów) 126, 388
 Eisenberg (Żeleźnik) 353, 359, 369, 378, 379
 Eiss 288, 289
 Ellgoth (Lhotka) 106
 Ellguth (Ligota) 10, 39, 94, 96, 97, 115, 187,
 251, 255, 301, 305
 Elstra 333
 Eltville 223, 242
 Emberg 191, 338, 339
 Endersdorf (Latzdorf) 5
 Endersdorf (Ondřejovice) 5, 23
 Erfurt 25, 28
 Erkelenz 45, 220, 237
 Esztergom (Gran, Ostrzyhom) 284
 Eulau (Iława) 119
 Eupen 27, 31, 271, 272
 Eutin 219, 232
Falkenau (Chróścina) 10, 205, 340
 Falkenberg (Niemodlin) 154
 Falkenhayn 333
 Fauljoppe (Gorzelin) 362, 382
 Fays 272, 273
 Fellendorf (Gniewomirowice) 359, 378
 Felsztyn 167
 Festenberg (Twardogóra) 125
 Fischgrund (Pstrążna) 159
 Flaemischdorf (Bielany) 121, 122
 Frankenstein (Żąbkowice Śląskie) 210
 Frankfurt a. Main (Frankfurt nad Menem) 50, 224,
 241
 Frankfurt a. Oder (Frankfurt nad Odrą) 50, 130,
 223, 242, 250, 255, 271, 272, 323, 352, 356,
 359, 360
 Frankfurt nad Menem (Frankfurt a. Main) 50, 224,
 241
 Frankfurt nad Odrą (Frankfurt a. Oder) 50, 130,
 223, 242, 250, 255, 271, 272, 323, 352, 356,
 359, 360

- Franzensbad 219, 234
 Fraustadt (Wschowa) 51, 225, 244, 364, 385
 Freiberg (Příbor) 190
 Freiburg (Świebodzice) 219, 231
 Freistadt (Frysztat, Fryštat) 52, 261
 Freiwaldau (Frývaldov) 118
 Freudenburg (Radosna) 315
 Freudenthal (Bruntál) 58, 74, 78, 284, 285
 Freystadt (Kozuchów) 249, 252, 253
 Friedeck (Frydek, Frýdek) 59, 60, 74, 212
 Friedersdorf (Biedrzychowice) 125, 225, 244
 Friedland (Korfantów) 220, 235, 328
 Friedland (Miłoszów) 210
 Friedrichsrodung (Kłopotna) 220, 236
 Friedstein (Frydštajn) 55, 70, 72
 Fritzlar 41, 42
 Froebel (Wróblin) 318
 Froeschen (Wrzeszów) 157, 162
 Frydek (Friedeck, Frýdek) 59, 60, 74, 212
 Frýdek (Frydek, Friedeck) 59, 60, 74, 212
 Frydštajn (Friedstein) 55, 70, 72
 Fryštat (Freistadt, Frysztat) 52, 261
 Frysztat (Freistadt, Fryštat) 52, 261
 Frývaldov (Freiwaldau) 118
 Fuerstenau (Milin) 179, 211
 Fuerstenstein (Książ) 61, 77, 210, 361, 381
 Fulda 41
G
 Gabersdorf (Wojborz) 156, 161, 313
 Gać (Heidau) 54, 55, 56, 57, 69, 71, 287, 350, 366
 Gaffron (Gawrony) 358, 377
 Gaj (Goy) 358, 378
 Galbitz (Głębice) 351, 367
 Gallowitz (Galowice) 352, 368
 Galowice (Gallowitz) 352, 368
 Garatshausen 152, 153
 Gardawice (Gardawitz) 39, 188
 Gardawitz (Gardawice) 39, 188
 Gardziec (Gartz) 219, 231
 Gartz (Gardziec) 219, 231
 Gaumitz (Gunice) 215, 216, 228
 Gawrony (Gaffron) 358, 377
 Gdańsk (Danzig) 50, 172, 219, 220, 221, 224, 232, 237, 240, 363, 384
 Gellenau (Jeleniów) 271, 272
 Gellendorf (Skokowa) 358, 377
 Geppersdorf (Gębczyce) 185
 Geppersdorf (Lenarcice) 87
 Gerensdorf 332
 Geroltschuetz (Gieralcice, Jeroltschuetz) 27, 30, 353, 356, 369, 374
 Gesess (Ujeździec) 340, 341
 Gębczyce (Geppersdorf) 185
 Gębice (Amptitz) 340, 341
 Gieraltowitz (Gieraltowice) 59
 Gieralcice (Geroltschuetz, Jeroltschuetz) 27, 30, 353, 356, 369, 374
 Gieraltowice (Gieraltowitz) 59
 Giersdorf (Gierszowice) 56
 Gierszowice (Giersdorf) 56
 Gieshuebel (Grodnicza) 125
 Gilów (Girlichsdorf) 216, 229
 Gimmel (Jemielnio) 348, 349, 353, 355, 369, 373
 Girlichsdorf (Gilów) 216, 229
 Gladishof 225, 243
 Glatz (Kłodzko) 57, 61, 66, 72, 158, 169, 217, 231, 299
 Glauche (Głuchów) 167
 Gleinitz (Glinica) 131, 138
 Gleiwitz (Gliwice) 129, 135, 137, 159, 164
 Glemkau (Hlinka) 194
 Glinica (Gleinitz) 131, 138
 Glinica (Glinitz) 130
 Glinitz (Glinica) 130
 Gliwice (Gleiwitz) 129, 135, 137, 159, 164
 Glockersdorf (Kłokočov) 190
 Glogau (Głogów) 54, 107, 158, 159, 164, 165, 250, 254, 364, 385
 Glowtschuetz (Główczyce) 102, 133, 143
 Głębice (Galbitz) 351, 367
 Głębocko (Tiefensee) 347, 348
 Głogów (Glogau) 54, 107, 158, 159, 164, 165, 250, 254, 364, 385
 Głogówek (Oberglöggau) 55, 58, 59, 60, 62, 63, 64, 67, 70, 74, 76, 85, 86, 90, 91, 203, 212, 322, 343
 Głowaczów (Kreutzberg) 132, 135, 143
 Głowczyce (Glowtschuetz) 102, 133, 143
 Głubczyce (Leobschuetz) 51, 118, 223, 240, 251, 255
 Glucholazy (Ziegenhals) 5
 Głuchów (Glauche) 167
 Głuchów Górny (Ober Glauche) 131, 140
 Głusko (Kreuzwald) 87
 Gnadenfeld (Pawłowiczki, Pawłowitzke) 107
 Gnadenfrei (Piława Górna) 220, 222, 225, 229, 235, 240, 243, 361
 Gniewomierz (Oyas) 109
 Gniewomirowice (Fellendorf) 359, 378
 Gniezno 220, 223, 237, 240
 Gnojna (Olbendorf) 43, 354, 370
 Gnojnik (Hnojinik, Hnojnik) 184

- Godentow (Godętowo) 185
 Godętowo (Godentow) 185
 Godzieszów (Guentherwitz) 134
 Godzięcin (Thiergarten) 324, 325
 Godziszowa (Reppersdorf) 34, 37, 391, 392
 Godziszowa Dolna (Reppersdorf Nieder) 34, 36, 37
 Godziszowa Górna (Reppersdorf Ober) 34, 36, 37
 Godziszowa Średnia (Reppersdorf Mittel) 34, 36, 37
 Goerlitz (Zgorzelec) 40, 41, 46, 159, 165, 219, 231, 245
 Golasowice (Golassowitz) 175, 177
 Golassowitz (Golasowice) 175, 177
 Golczowice (Golschwitz) 361
 Goldmannsdorf (Bzie) 184, 188, 189
 Golejów (Golleow) 332
 Golitsch (Gołaszyce) 132
 Golleow (Golejów) 332
 Gollkawe (Gołkowo) 43
 Golowice (Golschwitz) 361
 Gołaszyce (Golitsch) 132
 Gołaszyn (Baersdorf) 316
 Goławczyce 106
 Gołkowo (Gollkawe) 43
 Gorsbach 45
 Gorzanów (Arnsdorf, Grafenort) 157, 162
 Gorzelin (Fauljoppe) 362, 382
 Gorzelsław (Korschlitz) 246, 247
 Gorzów Śląski (Landsberg) 102, 103
 Gorzuchów (Moehlten) 111, 112
 Gorzyce (Gross Gorschuetz) 87
 Goschuetz (Goszyce) 102
 Goslar 159, 165
 Gosławitz (Gosławice) 133, 143
 Goslau (Gosław) 354
 Gosław (Goslau) 354
 Gosławice (Gosławitz) 133, 143
 Gostomia (Simsdorf) 133, 144, 154
 Gostyń Łobeski (Justin) 200, 201
 Goszyce (Goschuetz) 102
 Gościgice (Mehltheuer) 391
 Gotschdorf (Hošt'álkovy) 338
 Goy (Gaj) 358, 378
 Grabiszycze Dolne (Nieder Gerlachsheim) 280
 Grabowno Wielkie (Gross Graben) 246
 Grabowo 251, 255
 Grabszyce 100, 175, 176
 Graebel (Grobla) 340
 Graeditz (Grodziszczce) 210, 340, 341
 Graetz (Hradec) 46
 Grafenort (Gorzanów, Arnsdorf) 157, 162
 Grambschuetz (Gręboszów) 360
 Gramschuetz (Grębocice) 9, 134, 145
 Gran (Ostrzyhom, Esztergom) 284
 Graniczna Górna (Ober Streit) 26, 30, 31
 Grauden (Grudynia) 188
 Gregorowice 286
 Gregorsowitz (Grzegorzowice) 62
 Greiffenstein (Gryf) 262, 264
 Grębocice (Gramschuetz) 9, 134, 145
 Gręboszów (Grambschuetz) 360
 Grobla (Graebel) 340
 Grodischcz (Grodziszczce, Hradiště) 332
 Groditz (Grodziec) 56, 71, 81
 Grodków (Grottkau) 168, 217, 231, 260, 318
 Grodnica (Gieshuebel) 125
 Grodziec (Groditz) 56, 71, 81
 Grodziszczce (Graeditz) 210, 340, 341
 Grodziszczce (Grodischcz, Hradiště) 332
 Grodziszczce (Lampersdorf) 51, 216, 228, 316
 Grodziszów (Rohrau) 340, 341, 357, 358, 360, 366, 377, 380, 387
 Gronowo (Grunau) 185
 Gross Besten 218, 233
 Gross Chelm (Chelm Wielki) 349
 Gross Dobritsch (Dobroszów Wielki) 251, 254, 255
 Gross Dubensko (Dębieńsko Wielkie) 59, 107, 130, 138, 184
 Gross Gorschuetz (Gorzyce) 87
 Gross Graben (Grabowno Wielkie) 246
 Gross Graben (Velké Příkopě) 246
 Gross Grauden (Grudynia Wielka) 188, 189, 192
 Gross Herrlitz (Velké Heraltice) 61, 76, 77
 Gross Hoschuetz (Velké Hoštice) 19
 Gross Jaenowitz (Janowice Duże) 58, 73
 Gross Jenkwitz (Jankowice Wielkie) 224, 241, 359
 Gross Kloden (Kłoda Wielka) 10, 11
 Gross Krauschen (Kruszyn) 195, 196
 Gross Krichen (Krzeczyn Wielki) 157, 162, 388
 Gross Kuntschitz (Kończyce Wielkie, Kunčice) 184
 Gross Masselwitz (Maślice Wielkie) 34, 35
 Gross Mohnau (Maniów Wielki) 181, 182
 Gross Naeditz (Nadolice Wielkie) 387, 388
 Gross Nimsdorf (Naczesławice) 110, 133
 Gross Ochab (Ochaby Wielkie) 184, 355
 Gross Paniow (Paniowy) 61, 62, 77, 78
 Gross Patschin (Paczyna Wielka) 128, 129
 Gross Peterwitz (Pietrowice Wielkie) 159, 164
 Gross Peterwitz (Piotrowice) 121, 122, 181, 182
 Gross Pluschnitz (Płużnica Wielka) 363, 384
 Gross Pohlom (Velká Polom) 106
 Gross Rosen (Rogoźnica) 225, 245

Gross Saegewitz (Solna) 133, 360, 380
 Gross Schottgau (Sadków) 5, 7, 134, 350, 365
 Gross Stein (Kamień Śląski) 20, 133
 Gross Strehlitz (Strzelce Opolskie) 187, 208
 Gross Suerding (Żerniki Wielkie) 180, 182
 Gross Tschuder (Wiąkowo Wielkie) 280
 Gross Tychow (Tychowo) 221, 236
 Gross Wilkau (Wilków Wielki) 216, 217, 219, 228, 230, 235, 361, 381
 Gross Wilkowitz (Wilkowice) 101, 115
 Gross Zyglin (Żyglin) 293
 Grossendorf (Wielowieś) 292
 Grossenhain 27, 31
 Grottkau (Grodków) 168, 217, 231, 260, 318
 Gródzany (Hratschein, Hradčany) 15, 93, 278, 279, 314
 Grójec 342
 Grudschuetz (Grudzice) 207, 358, 376
 Grudynia (Grauden) 188
 Grudynia Mała (Klein Grauden) 105
 Grudynia Wielka (Gross Grauden) 188, 189, 192
 Grudzice (Grudschuetz) 207, 358, 376
 Gruen Hartau (Zieleniec) 147
 Gruenberg (Zielona Góra) 146, 250, 254, 262, 263
 Grueneiche (Dąbie, Wrocław-Dąbie) 180, 182
 Grunau (Gronowo) 185
 Grundweg 153
 Grunwald 32, 158, 182, 315, 328, 387
 Gryf (Greiffenstein) 262, 264
 Gryżyce (Krischuetz) 390
 Grzegorzowice (Gregorsowitz) 62
 Grzybowice (Pilzendorf) 106
 Guentherwitz (Godzieszków) 134
 Guettmannsdorf (Dobrocin) 156, 161
 Gumniska 68
 Gunice (Gaumitz) 215, 216, 228
 Guntersblum 217
 Guttenland (Dobrá Zemice) 46, 175, 177, 184, 313, 342
 Guttentag (Dobrodzień) 171, 187, 188, 351, 356, 357, 366, 375
 Gutwohne (Dobrzeń) 391, 392
 Gwosdzian (Gwoździany) 132, 134, 143, 389
 Gwoździany (Gwosdzian) 132, 134, 143, 389

Haarkotten 288

Habendorf (Owiesno) 210, 216, 229, 316, 318
 Hadrychowice (Klein Ulbersdorf) 39
 Haeslicht (Kostrze) 146
 Hagenau 225, 245

Hajduki Górne (Ober Heiduk) 135
 Halbendorf (Półwieś) 14, 357
 Halle 391
 Hamburg 159, 164, 219, 220, 221, 224, 226, 234, 236, 237, 241
 Hammer 363, 384
 Hammer (Przetoczna) 171, 223, 240
 Hanower 46, 159, 165, 217, 219, 221, 222, 223, 232, 234, 236, 239, 242, 319, 320
 Hartlieb (Partynice, Wrocław-Partynice) 92
 Hartmannsdorf (Jaczków) 157, 162
 Haunold (Kopanica) 315
 Hausdorf (Bogumil) 354, 371
 Hausdorf (Hukovice) 13
 Hausdorf (Jugów) 220, 221, 223, 224, 236, 237, 241
 Hausneindorf 218, 232
 Haut-Beaumot 271, 272, 273
 Haynau (Chojnów) 250, 255
 Hechingen 363, 383
 Heidau (Gać) 54, 55, 56, 57, 69, 71, 287, 350, 366
 Heidelberg 50, 219, 232, 262, 263, 323
 Heidersdorf (Jędrzychów) 280
 Heilsberg (Lidzbark Warmiński) 158, 165
 Heinersdorf (Dziewiętlice) 175
 Heinrichau (Henryków) 158
 Heinsdorf 224
 Heinzendorf (Witoszyce) 361, 381
 Hellau (Zadole, Hoelle) 249, 251
 Hennersdorf (Jędrzychowice) 87
 Hennersdorf (Jindřichov) 175, 177
 Henryków (Heinrichau) 158
 Herford 52, 220, 233, 237
 Herischdorf 221, 238
 Hermannmestek 58, 72, 73
 Hermannsdorf (Jerzmanowo) 185
 Hermsdorf 223, 242
 Hermsdorf (Jerzmanowa) 45
 Hernhut 217, 224, 243
 Herrnstadt (Wąsosz) 22, 347, 348
 Hertwigswalde (Doboszowice) 132
 Herwigsdorf 225, 243
 Herword 52
 Hetendorf 218
 Hiddenhausen 218, 234
 Hilbersdorf (Oldrzychowice) 115
 Hildesheim 217, 231
 Hillersdorf (Holčovice) 191
 Himmenthal (Jemielnik) 39
 Hirschberg (Jelenia Góra) 220, 221, 235, 236, 237, 262, 263, 321

- Hlinka (Glemkau) 194
 Hlučín (Hulczyn, Hultschin) 65, 82, 313
 Hnojník (Gnojnik, Hnojnik) 184
 Hnojnik (Gnojnik, Hnojník) 184
 Hochkirch (Wysoki Kościół) 220, 235
 Hoeckricht (Jędrzychowice) 87, 132
 Hoelle (Zadole, Hellau) 249, 251
 Hoenigern (Miodary) 360
 Hofgeismar 364, 385
 Hohenliebenthal (Lubiechowa) 157, 162, 328, 329
 Holčovice (Hillersdorf) 191
 Holstein (Holsztyn) 125
 Holsztyn (Holstein) 125
 Hombiet 272, 273
 Homburg 41, 42
 Homole (Hummel) 199
 Honnef 52
 Horka 217
 Horlý 15, 17
 Horní Benešov (Beneszów Górny, Bennisch) 20
 Horní Bludovice (Błędowice Górne, Ober Bludowitz) 184
 Hošťálkovy (Gotschdorf) 338
 Hotzenplotz (Osoblaha) 175, 317
 Hoverstadt 288
 Hoyerswerda 158, 166
 Hrabyně (Hrabin) 105
 Hrabin (Hrabyně) 105
 Hradčany (Gródzcany, Hratschein) 15, 93, 278, 279, 314
 Hradec (Graetz) 46
 Hradec Králové (Koeniggraetz) 64, 158, 165
 Hradiště (Grodziszczce, Grodiszcz) 332
 Hranice 93
 Hratschein (Gródzcany, Hradčany) 15, 93, 278, 279, 314
 Huels 220, 237
 Huenern (Psary) 54, 55, 350, 358, 366, 377, 388
 Hukovice (Hausdorf) 13
 Hulczyn (Hultschin, Hlučín) 65, 82, 313
 Hultschin (Hulczyn, Hlučín) 65, 82, 313
 Hummel (Homole) 199
 Idzikowice (Eisdorf) 388
 Idzików (Kieslingswalde) 394
 Innsbruck 222, 239
 Insterburg 223, 242
 Iserlohn 52
 Iskritschin (Iskrzyczyn) 261
 Iskrzyczyn (Iskritschin) 261
 Iwiny (Mittlau) 250, 255
 Izbicko (Stubendorf) 61, 77, 352, 368
 Jablonka (Klimstein, Klimštejn) 278, 279
 Jackschoenau (Jaksonowice) 51
 Jacobine (Jakubowice) 224, 243
 Jaczków (Hartmannsdorf) 157, 162
 Jaegendorf (Myślinów) 157, 328, 329
 Jaegerndorf (Karniów, Krnov) 299, 343
 Jaentschdorf (Januszkowice) 39, 358, 377
 Jaeschkittel (Jeszkotle) 249, 253
 Jaeschkowicz (Jezdkovice) 337, 339
 Jagielno (Deutsch Jaegel) 315, 316, 317
 Jakobine (Jakubowice) 224, 243
 Jakobsdorf (Jakubowice) 134, 145, 154
 Jakobskirch (Jakubów) 10, 11, 155, 158, 164
 Jaksonowice (Jackschoenau) 51
 Jakubowice (Jakobine) 224, 243
 Jakubowice (Jakobsdorf) 134, 145, 154
 Jakubów (Jakobskirch) 10, 11, 155, 158, 164
 Jałowiec (Wingendorf) 249
 Jamke (Stara Jamka) 129, 137
 Jankowice Wielkie (Gross Jenkwitz) 224, 241, 359
 Janov (Johannesthal) 175, 177
 Janowice Duże (Gross Jaenowitz) 58, 73
 Janów (Johnsdorf) 56, 217, 218, 219, 230, 231
 Janówek (Johnsdorf) 125
 Janský Vrch (Johannisburg) 27, 30
 Jantkawe (Jankowa, Hansdorf)
 Januszkowice (Jaentschdorf) 39, 358, 377
 Jarczowice (Jarschowitz) 322
 Jarocin (Jarotschin) 67
 Jaroszowice Nowe (Neu Jaeschwitz) 219, 232
 Jaroszkówka (Vorhaus) 358, 378
 Jarotschin (Jarocin) 67
 Jarschowitz (Jarczowice) 322
 Jaschine (Jasienie) 390, 392
 Jasienie (Jaschine) 390, 392
 Jasiona (Jasten) 131, 140
 Jasionna (Jessen) 159, 164
 Jasten (Jasiona) 131, 140
 Jastrzębie (Nassadel) 358, 376
 Jastrzębie Dolne (Nieder Jastrzemb) 270
 Jaszkwice (Jeschkendorf) 125
 Jaszkówka Górna (Ober Hannsdorf) 156, 161
 Jaszów (Seiffersdorf) 35, 224, 241
 Jauer (Jaworów) 391
 Jauernigk (Javornik) 390
 Javornik (Jauernigk) 390
 Jawornica (Jawornitz) 257
 Jawornitz (Jawornica) 257

Jaworów (Jauer) 391
 Jazwierz 264
 Jedlin (Jedlina) 257
 Jedlina (Jedlin) 257
 Jedlina Zdrój (Bad Charlottenbrunn) 34
 Jelcz (Jeltsch) 351, 360, 367, 380
 Jelenia Góra (Hirschberg) 220, 221, 235, 236,
 237, 262, 263, 321
 Jeleniów (Gellenau) 271, 272
 Jeltsch (Jelcz) 351, 360, 367
 Jemielnik (Himmenthal) 39
 Jemielno (Gimmel) 348, 349, 353, 355, 369, 373
 Jena 225, 354, 364, 385, 388
 Jeroltschuetz (Gieralcice, Geroltschuetz) 27, 30,
 353, 356, 369
 Jerzmanowa (Hermsdorf) 45
 Jerzmanowo (Hermannsdorf) 185
 Jeschkendorf (Jaszkowice) 125
 Jessen (Jasionna) 159, 164
 Jeszkotle (Jaeschküttel) 249, 253
 Jetřichovice 66, 84
 Jezdkovice (Jaeschkowitz) 337, 339
 Jędrzychowice (Hennersdorf) 87
 Jędrzychowice (Hoeckricht) 87, 132
 Jędrzychów (Heidersdorf) 280
 Jindřichov (Hennersdorf) 175, 177
 Johannesthal (Janov) 175, 177
 Johannsburg (Janský Vrch) 27, 30
 Johnsdorf (Janów) 56, 217, 218, 219, 230, 231
 Johnsdorf (Janówek) 125
 Jordanów Śląski (Jordansmuehl) 56, 71, 215,
 216, 228, 358, 378
 Jordansmuehl (Jordanów Śląski) 56, 71, 215,
 216, 228, 358, 378
 Jugów (Hausdorf) 220, 221, 223, 224, 236, 237,
 241
 Jugów Dolny (Nieder Hausdorf) 221
 Jugów Górny (Ober Hausdorf) 221
 Justin (Gostyń Lobeski) 200, 201
K
 Kaczorów (Ketschdorf) 333
 Kaczyce (Katschitz) 184
 Kaiserswaldau (Okmiany) 125
 Kaiserwalde (Lasówka) 205
 Kalinowice Dolne (Nieder Kunzendorf) 328
 Kalinówka (Polach) 157, 163
 Kalkau (Kalków) 6, 7
 Kalmar 52
 Kaltwasser (Zimna Woda) 248, 249, 252, 331, 332
 Kalków (Kalkau) 6, 7
 Kałów (Bergkehle) 250, 255

Kamenz (Kamieniec Żąbkowicki) 210, 312, 315
 Kamienica 38
 Kamieniec Żąbkowicki (Kamenz) 210, 312, 315
 Kamień 20
 Kamień (Kamin) 293
 Kamień Pomorski (Kammin) 222, 223, 240
 Kamień Śląski (Gross Stein) 20, 133
 Kamin (Kamień) 293
 Kamionka (Kamionka) 187, 288
 Kamionka (Steinau) 328
 Kamionka (Steinborn) 250, 254, 255
 Kammin (Kamień Pomorski) 222, 223, 240
 Kamporn (Kępa) 51
 Kandrzin (Kędzierzyn) 203, 301, 305
 Kankellen 347
 Kantersdorf (Kantorowice) 64
 Kantorowice (Kantersdorf) 64
 Kapsdorf (Czerńczyce) 131, 142
 Karczowice (Tadelwitz) 224, 243
 Karelia 222, 239
 Karisch (Karszówek) 133, 144, 359, 379
 Karlovy Vary (Karlsbad) 221, 236
 Karlsbad (Karlovy Vary) 221, 236
 Karlsmarkt (Karłowice, Ketzendorf) 56
 Karlsruhe 223, 225, 242, 363, 384
 Karłowice (Carlowitz) 23
 Karłowice (Ketzendorf, Karlsmarkt) 56
 Karnice (Koernitz) 388
 Karniów (Jaegerndorf, Krnov) 299, 343
 Karpenstein (Karpień) 168
 Karpień (Karpenstein) 168
 Karszówek (Karisch) 133, 144, 359, 379
 Karwe 38
 Kasimir (Kazimierz) 219, 234
 Kassel 223, 224, 240, 241, 242, 364, 385
 Katowice (Bogucka Kuźnica, Bogutschker Hammer)
 102
 Katscher (Kietrz) 15, 16, 17, 19, 65, 203, 301,
 305
 Katschitz (Kaczyce) 184
 Kattern (Święta Katarzyna) 25, 28, 363, 384
 Kaubitz (Kubice) 23
 Kauder (Klaczyna) 125, 388
 Kaudewitz (Ogonowice) 195
 Kawallen (Kowale) 195
 Kazanów (Schildberg) 168
 Kazimierz (Kasimir) 219, 234
 Keimkallen 347
 Kemnitz 159, 164
 Ketschdorf (Kaczorów) 333
 Ketzendorf (Karłowice, Karlsmarkt) 56

- Keulendorf (Kobylica) 57, 71
Kędzierzyn (Kandrzin) 203, 301, 305
Kępa (Kampern) 51
Kiel (Kilonia) 224, 240, 364, 386
Kieslingswalde (Idzików) 394
Kietlice (Kittelwitz) 93, 264
Kietlin (Kittelau) 316
Kietlów (Kittlau) 203
Kietrz (Katscher) 15, 16, 17, 19, 65, 203, 301, 305
Kilonia (Kiel) 224, 240, 364, 386
Kinsberg 15
Kittelau (Kietlin) 316
Kittelwitz (Kietlice) 93, 264
Kittlau (Kietlów) 203
Klein Blumenau (Klein Schweinern, Świniary Małe) 356, 375
Klein Briesen (Brzezina Polska) 6, 7
Klein Ellguth (Ligota Mała) 187, 215, 216, 224, 227, 228, 237, 243, 358, 378
Klein Grauden (Grudynia Mała) 105
Klein Kommerowe (Komorówko) 280
Klein Kottulin (Kotulinek) 105
Klein Krauscha 40, 41, 42
Klein Krichen (Krzeczyn Mały) 316
Klein Kuntschitz (Kończyce Małe, Klein Kunzendorf) 192
Klein Kunzendorf (Kończyce Małe, Klein Kuntschitz) 192
Klein Machow 223, 242
Klein Mangersdorf (Magnuszowiczki) 115
Klein Masselwitz (Maślice Małe) 34, 35
Klein Nimsdorf (Naczysławki, Naczęsławiczki) 276
Klein Nossin (Nożyńko) 275
Klein Obisch (Obiszówek) 317
Klein Ochab (Ochaby Małe) 187, 192, 355
Klein Rudnau (Rudno Małe) 187
Klein Schottgau (Sadkówek) 350, 365
Klein Schweinern (Świniary Małe, Klein Blumenau) 356, 375
Klein Suerding (Żerniki Małe) 324, 325
Klein Ulbersdorf (Hadrychowice) 39
Klein Wandriss (Wądroże Małe) 328
Klekot (Schrothammer) 49
Kleutsch (Kluczowa) 215, 216, 220, 229, 235, 316
Klimstein (Jablonka, Klimštejn) 278, 279
Klimštejn (Klimstein, Jablonka) 278, 279
Kłodnitz (Kłodnica) 288
Klokočov (Glockersdorf) 190
Kluczborg (Kreuzburg) 131, 214, 222, 224, 239, 241, 286, 352
Kluczowa (Kleutsch) 215, 216, 220, 229, 235, 316
Klaczyna (Kauder) 125, 388
Kłoda Wielka (Gross Kloten) 10, 11
Kłodnica (Kłodnitz) 288
Kłodzko (Glatz) 57, 61, 66, 72, 158, 169, 217, 231, 299
Kłopotna (Friedrichsrodung) 220, 236
Kniegnitz (Księginice) 340
Knurów (Knurów) 48, 102, 130, 138, 303, 310, 314
Knurów (Knurów) 48, 102, 130, 138, 303, 310, 314
Kobelwitz (Kobylice) 186
Kobiela (Kuehschmalz) 152, 153
Koblencja (Koblenz) 223, 242
Koblenz (Koblencja) 223, 242
Koburg 220, 236
Kobyle (Schoenwiese, Krasne Pole) 87
Kobylica (Keulendorf) 57, 71
Kobylice (Kobelwitz) 186
Kochanowice (Kochanowitz) 100, 103, 108, 115
Kochanowitz (Kochanowice) 100, 103, 108, 115
Koeben (Chobienie) 332
Koeniggratz (Hradec Králové) 64, 158, 165
Koenigsberg (Królewiec) 25, 29, 37, 185, 223, 225, 242, 243
Koeppernig (Koperniki) 260
Koernitz (Karnice) 388
Koesfeld 319, 320
Koeslin (Koszalin) 34, 36
Koischkau (Kojszków) 47
Kojkowice (Koykowitz) 191
Kojszków (Koischkau) 47
Kokor 301
Kolberg (Kołobrzeg) 190
Kołobrzeg (Kolberg) 190
Komorniki (Kummernigk) 195
Komorowice (Kummelwitz) 216, 228
Komorowo (Kummerow) 200, 201
Komorówko (Klein Kommerowe) 280
Komorzno (Reinersdorf) 134, 352, 368
Koňakov (Koniaków, Koniakau) 184
Konary (Kuhnern) 27, 32
Konary Górne (Ober Kunern) 132
Kondratowice (Kurtwitz) 157, 317, 361
Konecchlum 15, 17
Koněpas 301, 304
Konewelhof 218, 233
Koniakau (Koniaków, Koňakov) 184
Koniaków (Koniakau, Koňakov) 184

- Konotop (Kontopp) 388
 Konstadt (Wolczyn) 15, 17, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 364, 366, 367, 368, 369, 371, 373
 Konstadt Ellguth (Ligota Wolczyńska) 351, 352, 353, 354, 358, 367, 368, 369, 370, 371
 Konstantynopol (Stambul) 388
 Kontopp (Konotop) 388
 Kończyce (Kunzendorf) 194
 Kończyce Małe (Klein Kuntschitz, Klein Kunzendorf) 192
 Kończyce Wielkie (Kunčice, Gross Kuntschitz) 184
 Kopanica (Haunold) 315
 Kopań (Koppen) 147
 Kopec 67, 91
 Koperniki (Koeppernig) 260
 Kopienice (Koppinitz) 99, 116, 207, 357
 Koppen (Kopań) 147
 Koppinitz (Kopienice) 99, 116, 207, 357
 Korfantów (Friedland) 220, 235, 328
 Koritau (Korytów) 262, 263, 264
 Korotin 300, 305
 Korschitz (Gorzesław) 246, 247
 Korytów (Koritau) 262, 263, 264
 Kośatka (Koschatka) 206, 207
 Koschatka (Kośatka) 206, 207
 Koschnoewe (Kosinowo) 132
 Kosel (Kozanów) 181, 182
 Koselwitz (Kozłowice) 129, 130, 137, 138, 250, 254
 Kosinowo (Koschnoewe) 132
 Kosowa Wieś 342
 Kostelec (Kościelec, Kosteletz) 314
 Kosteletz (Kościelec, Kostelec) 314
 Kostrze (Haeslicht) 146
 Kostrzyzna (Trattlau) 219, 232
 Kostrzyń (Kuestrin) 225, 243
 Koszalin (Koeslin) 34, 36
 Kościelec (Kostelec, Kosteletz) 314
 Kościelna Wieś (Steinkirchen) 133, 144
 Kotulinek (Klein Kottulin) 105
 Kowale (Kawallen) 195
 Kowalewo 52
 Koykowitz (Kojkowice) 191
 Kozanów (Kosel) 181, 182
 Koziniec (Loewenstein) 312
 Kozłowice (Koselwitz) 129, 130, 137, 138, 250, 254
 Kozle (Cosel) 55, 57, 58, 64, 70, 72, 73, 187, 194, 213, 276, 288, 289, 387
 Kozuchów (Freystadt) 249, 252, 253
 Krain (Krajno) 125
 Krajno (Krain) 125
 Krajów (Krayn) 328
 Kraków 68, 270, 304, 311, 351, 366
 Kralice 102
 Kranz (Kręsko) 388
 Krapkowice (Krappitz) 324
 Krappitz (Krapkowice) 324
 Kraschen (Kraszów) 352, 367
 Kraschnitz (Krośnica) 26, 31
 Krasków (Kratzkau) 132, 141, 388
 Krasne Pole (Kobyle, Schoenwiese) 87
 Krásné Pole (Schoenfeld) 13, 19, 106
 Krasnowice (Rengersdorf) 155, 156, 160, 161, 162
 Krasowa (Krassowa, Strassenau) 116
 Kraszów (Kraschen) 352, 367
 Kraśnik 136
 Kratzkau (Krasków) 132, 141, 388
 Krausenau (Ośno) 340
 Kravaře (Deutsch Krawarn) 19, 20, 93, 100, 106, 175, 194, 221, 236, 315
 Krayn (Krajów) 328
 Krążkowo (Alt Kranz) 340, 341, 354, 371
 Krążkówko (Neu Kranz) 340, 341
 Krefeld 223, 242
 Kreibau (Krzywa) 125
 Kreisau (Krzyżowa) 210
 Kreisewitz (Krzyżowice) 218, 220, 231, 233, 234, 236, 316
 Kreussen 181
 Kreutzberg (Głowaczów) 132, 135, 143
 Kreuzburg (Kluczbork) 131, 214, 222, 224, 239, 241, 286, 352
 Kreuzenort (Krzyżanowice) 63
 Kreuzwald (Głusko) 87
 Kręsko (Kranz) 388
 Krichen (Krzyków) 38
 Kriewald (Krywald) 47, 130, 138
 Krichuetz (Gryżce) 390
 Kristelwitz (Krzyżstałowice) 316
 Kritschen (Krzeczyn) 359
 Krnov (Karniów, Jaegerndorf) 299, 343
 Krobusch (Krobosz) 154
 Krobosz (Krobusch) 154
 Kroeschendorf (Krzyżkowice) 102, 115, 323
 Kroitsch (Krotoszyce) 328
 Kroměřiz (Kromieryż) 52, 116
 Kromieryż (Kroměřiz) 52, 116
 Kroschnitz (Krośnica) 207, 220, 235
 Krośnica (Kraschnitz) 26, 31

- Krośnica (Kroschnitz) 207, 220, 235
 Krotoszyce (Kroitsch) 328
 Królewiec (Koenigsberg) 25, 29, 37, 185, 223, 225, 242, 243
 Krug (Dzbańce) 343
 Krumlov 6, 7
 Kruszyna (Gross Krauschen) 195, 196
 Kryschanowitz (Krzyżanowice) 287
 Krywałd (Kriewald) 47, 130, 138
 Krzanowice (Krzanowitz) 14, 16, 276
 Krzanowitz (Krzanowice) 14, 16, 276
 Krzeczyn (Kritschen) 359
 Krzeczyn Mały (Klein Krichen) 316
 Krzeczyn Wielki (Gross Krichen) 157, 162, 388
 Krzepielów (Tschepplau) 354, 371
 Křimice 394
 Krzyków (Krichen) 38
 Krzyszałowice (Kristolwitz) 316
 Krzywa (Kreibau) 125
 Krzywiczyny (Schoenfeld) 352, 368
 Krzyżanowice (Kreuzenort) 63
 Krzyżanowice (Kryschanowitz) 287
 Krzyżkowice (Kroeschendorf) 102, 115, 323
 Krzyżowa (Kreisau) 210
 Krzyżowice (Kreisewitz) 218, 220, 231, 233, 234, 236, 316
 Książ (Fuerstenstein) 61, 77, 210, 361, 381
 Kubice (Kaubit) 23
 Kuchary (Kuchendorf) 328
 Kuchelna (Chuchelná) 14, 16
 Kuchendorf (Kuchary) 328
 Kuehschmalz (Kobiela) 152, 153
 Kuestrin (Kostrzyń) 225, 243
 Kuhnern (Konary) 27, 32
 Kujau (Kujawy) 59
 Kujawy (Kujau) 59
 Kummelwitz (Komorowice) 216, 228
 Kummernigk (Komorniki) 195
 Kummerow (Komorowo) 200, 201
 Kunčice (Kończycze Wielkie, Gross Kuntschitz) 184
 Kunsdorf (Podlesie) 216, 225, 228, 244
 Kunstadt (Kunštát) 294, 295, 300
 Kunštát (Kunstadt) 294, 295, 300
 Kunzendorf (Drogosław) 156, 161
 Kunzendorf (Kończycze) 194
 Kurtwitz (Kondratowice) 157, 317, 361
 Kuschnia (Kuźnia) 103
 Kuschnitzka (Kuźniczki) 106
 Kutscheborwitz (Chocieborowice) 317, 347, 348
 Kuźnia (Kuschnia) 103
 Kuźniczki (Kuschnitzka) 106
 Kwidzyń (Marienwerder) 26, 31, 158, 165, 218, 233
 Łaasan (Łażany) 218, 220, 234, 235, 236, 237
 Laband (Łabędy) 59, 130
 Labschuetz (Łapczyce) 56
 Labuhn (Łabuń Wielki) 200, 201
 Lagiewnik (Łagiewniki) 134
 Lampersdorf (Grodziszczce) 51, 216, 228, 316
 Lampersdorf (Mikowice) 250, 351, 357, 358, 360, 366, 377, 380
 Lamsdorf (Łambinowice) 292, 317
 Landeck (Łądek) 57, 60, 90
 Landsberg (Gorzów Śląski) 102, 103
 Langenbielau (Bielawa) 57
 Langendorf (Wielowieś) 39, 293
 Langenfeld 26, 29
 Langenoels (Olszyna) 146
 Langewiese (Długoleka) 222, 239
 Lanietz (Łaniec) 187
 Lankau (Łączany) 250
 Laskarzowka (Łaskarżówka) 187
 Laskowice Oławskie (Laskowitz) 56, 71, 195
 Laskowitz (Laskowice Oławskie) 56, 71, 195
 Lasocice (Lassoth) 87, 88
 Lasowice (Lehewitz) 362, 382
 Łasówka (Kaiserwalde) 205
 Lassoth (Lasocice) 87, 88
 Latzdorf (Endersdorf) 5
 Lauban (Lubań) 25, 28, 40, 41
 Łazisk (Łaziska) 95
 Łądek (Landeck) 57, 60, 90
 Łądek Zdrój (Bad Landeck) 158, 164
 Lehnice 284
 Ledeč 65
 Ledenice 303, 310
 Ledske 301, 304
 Legnica (Liegnitz) 27, 30, 41, 42, 126, 158, 165, 210, 218, 225, 232, 244, 262, 263, 328, 331, 335, 361, 388
 Lehnhausen 288, 289
 Lehsewitz (Lasowice) 362, 382
 Leipitz (Lipowa) 361, 381
 Leipzig (Lipsk) 57, 157, 219, 232
 Leisersdorf (Uniejowice) 109, 126
 Leitersdorf (Litultowice) 9, 51
 Lejda 340
 Lembeck 288, 289
 Lemberg (Lwówek Śląski, Loewenberg) 172
 Lenarcice (Geppersdorf) 87
 Lenartowice (Leonhardwitz) 336

- Lenkau (Łąki Kozielskie) 288
 Lenke (Łąka) 129
 Lenschuetz (Łęczce) 187
 Leobschuetz (Głubczyce) 51, 118, 223, 240, 251, 255
 Leonhardwitz (Lenartowice) 336
 Leschnitz (Leśnica) 187
 Leszno (Petersburg) 50
 Leśna 190
 Leśna (Marklissa) 157, 162, 355
 Leśnica (Leschnitz) 187
 Leubus (Lubiąż) 18, 25, 28
 Leuthen (Lutynia) 34, 37
 Lewin Brzeski (Loewen) 360, 380
 Lhotka (Ellgoth) 106
 Libischau (Lubieszów) 351
 Lichinia (Lichynia) 25, 29
 Lichynia (Lichinia) 25, 29
 Lideřov (Ludgerzowitz) 13, 14
 Lidzbark Warmiński (Heilsberg) 158, 165
 Liebenau (Lubnów) 271, 272
 Liebichau (Lubiechów) 125, 214
 Liegnitz (Legnica) 27, 30, 41, 42, 126, 158, 165, 210, 218, 225, 232, 244, 262, 263, 328, 331, 335, 361, 388
 Ligota (Ellguth) 10, 39, 94, 96, 97, 115, 187, 251, 255, 301, 305
 Ligota Mała (Klein Ellguth) 187, 215, 216, 224, 227, 228, 237, 243, 358, 378
 Ligota Polska (Polnisch Ellguth) 353, 369
 Ligota Samborowa (Tschammer Ellguth) 61
 Ligota Strupińska (Schmark Ellguth) 251, 255
 Ligota Wolczyńska (Konstadt Ellguth) 351, 352, 353, 354, 358, 367, 368, 369, 370, 371
 Lilienthal (Poświętne) 21, 22
 Limberk 207
 Lindewiese (Lipowa) 355, 372
 Linköping 52
 Lipka (Schoenau) 387, 388
 Lipowa (Deutsch Leippe) 35, 224, 241, 316
 Lipowa (Leipitz) 361, 381
 Lipowa (Lindewiese) 355, 372
 Lipsk (Leipzig) 57, 157, 219, 232
 Liptin (Lubotyń) 15, 17, 119, 338, 339
 Litenčice 303, 304, 310, 311
 Litomierz 66
 Litultovice (Leitersdorf) 9, 51
 Löban 52
 Lobendau (Lubiatów) 125
 Locarno 67
 Lochau 27, 31
 Loettnitz 27, 31
 Loewen (Lewin Brzeski) 360, 380
 Loewenberg (Lwówek Śląski, Lemberg) 172
 Loewenstein (Koziniec) 312
 Loischwitz (Łosice) 323
 Lomnice 58
 Lonczka (Łączka) 169
 Londyn 68
 Lorzendorf (Wawrzeńczyce) 125, 157, 216, 228
 Lorzendorf (Wawrzyńcowskie) 352, 368
 Loshausen 40, 42
 Loslau (Wodzisław Śląski) 15, 17, 87, 281, 282, 284, 285
 Losymyra Polska (Rosmierz, Rozmierz) 197
 Lourdes 67, 88, 91
 Lozanna 223, 242
 Lubań (Lauban) 25, 28, 40, 41
 Lubeka (Luebeck) 246, 247
 Lubiatów (Lobendau) 125
 Lubiąż (Leubus) 18, 25, 28
 Lubiechowa (Hohenliebenthal) 157, 162, 328, 329
 Lubiechów (Liebichau) 125, 214
 Lubieszów (Libischau) 351
 Lublice (Lublitz) 19
 Lubliniec (Lublinitz) 111, 112
 Lublinitz (Lubliniec) 111, 112
 Lublitz (Lublice) 19
 Lubnów (Liebenau) 271, 272
 Lubotyń (Liptin) 15, 17, 119, 338, 339
 Lubowitz (Łubowice) 18, 40, 187, 301, 304
 Lubusza 227
 Ludgerzowitz (Lideřov) 13, 14
 Ludgierzowice (Lueckerwitz) 391, 392
 Ludomy 219, 231
 Ludwigsdorf (Chrośnica) 125
 Luebeck (Lubeka) 246, 247
 Lueckerwitz (Ludgierzowice) 391, 392
 Luessow 219, 234
 Luetzow 224
 Lutomierz (Quickendorf) 33, 34, 35
 Lutynia (Leuthen) 34, 37
 Lwówek Śląski (Loewenberg, Lemberg) 172
 Łabędy (Laband) 59, 130
 Łabuń Wielki (Labuhn) 200, 201
 Łagiewniki (Lagiewnik) 134
 Łambinowice (Lamsdorf) 292, 317
 Łaniec (Lanietz) 187
 Łañcut 332
 Łapczyce (Labschuetz) 56
 Łaskarzędka (Laskarzowka) 187

Łaziska 95
 Łaziska (Lazisk) 95
 Łazany (Laasan) 218, 220, 234, 235, 236
 Łączany (Lankau) 250
 Łączka (Lonczka) 169
 Łączka (Markersdorf) 280
 Łąka 110
 Łąka (Lenke) 129
 Łąka (Wiesau) 6
 Łąki Kozielskie (Lenkau) 288
 Łęże (Lenschuetz) 187
 Łosice (Loischwitz) 323
 Łubowice (Lubowitz) 18, 40, 187, 301, 304
 Ługowo (Wilhelminenthal) 223, 240

M
 Machnice (Machnitz) 8, 224, 240
 Machnitz (Machnice) 8, 224, 240
 Maerzdorf (Marcinkowice) 131, 140
 Magdeburg 41, 42, 220, 237, 360
 Magnuszowiczki (Klein Mangersdorf) 115
 Mahlendorf (Malerzowice) 154, 212
 Maiersdorf 159, 165
 Mainz 52, 181
 Maisonbois 272, 273
 Makoschau (Makoszowy) 132, 141
 Makoszowy (Makoschau) 132, 141
 Makowczyce (Makowtschuetz) 133, 143
 Makowice (Schwengfeld) 210
 Makowtschuetz (Makowczyce) 133, 143
 Malaga 224, 240
 Malen (Malerzów) 133, 144
 Malerzowice (Mahlendorf) 154, 212
 Malerzów (Malen) 133, 144
 Malikowice (Malkowitz, Małkowice) 5, 6, 7
 Malitsch (Małuszów) 131, 141, 181, 182
 Malkowitz (Małkowice, Malikowice) 5, 6, 7
 Małkowice (Malikowice, Malkowitz) 5, 6, 7
 Małuszów (Malitsch) 131, 141, 181, 182
 Mangschuetz (Małoszycy) 358, 377
 Maniów Wielki (Gross Mohnau) 181, 182
 Mankerwitz (Mękarzowice) 353
 Mannheim 219, 220, 234, 236
 Manze (Mańczyce) 357, 360, 361, 366, 380, 381
 Mańczyce (Manze) 357, 360, 361, 366, 380, 381
 Marcinkowice (Maerzdorf) 131, 140
 Marcinkowice (Merzdorf) 34, 37
 Maria Hoefchen (Nowy Dwór) 121, 122
 Mariampol 225, 244
 Marienwerder (Kwidzyń) 26, 31, 158, 165, 218, 233
 Markendorf 218, 233

Markersdorf (Łączka) 280
 Marklissa (Leśna) 157, 162, 355
 Marklowice (Marklowitz) 261
 Marklowitz (Marklowice) 261
 Markowa Poręba 342
 Markwartovice (Markwartowitz) 342
 Markwartowitz (Markwartovice) 342
 Marschwitz (Marszowice) 218, 220, 234, 237, 315, 335, 336, 358, 378
 Marszowice (Marschwitz) 218, 220, 234, 237, 315, 335, 336, 358, 378
 Masłów (Massel) 319, 320
 Massel (Masłów) 319, 320
 Maslice Małe (Klein Masselwitz) 34, 35
 Maslice Wielkie (Gross Masselwitz) 34, 35
 Małoszycy (Mangschuetz) 358, 377
 Mechnica (Mechnitz) 288
 Mechnitz (Mechnica) 288
 Mechwitz (Miechowice Oławskie) 157, 216, 229
 Medewitz (Miodowice) 290
 Medlov 199
 Meesendorf (Sikorzyce) 202, 221, 236
 Mehltheuer (Gościęcice) 391
 Meran 222, 239
 Mereschof 315
 Merschwitz (Mierzowice) 26, 31
 Merseburg 38
 Merseburg 280
 Merzdorf (Marcinkowice) 34, 37
 Mettkau (Mietków) 271, 272
 Mękarzowice (Mankerwitz) 353
 Michałowice (Michelwitz) 39
 Michałów (Michelau) 315, 317, 318, 319, 352, 368
 Michelau (Michałów) 315, 317, 318, 319, 352, 368
 Michelwitz (Michałowice) 39
 Miechowa (Omechau) 56, 351, 367
 Miechowice (Miechowitz) 223, 240
 Miechowice Oławskie (Mechwitz) 157, 216, 229
 Miechowitz (Miechowice) 223, 240
 Mieczniki (Vogelgesang) 215, 216, 217, 219, 229, 230
 Miedonia (Niedane) 187
 Miedziane Dolne (Nieder Kuepper) 159
 Mienice (Muehnitz) 133, 144
 Mierzowice (Merschwitz) 26, 31
 Mietków (Mettkau) 271, 272
 Międzygórze (Woelfelsgrund) 221, 236
 Miękinia (Nimkau) 335, 336
 Mikolin (Nikoline) 361, 381
 Mikołajowa (Niklasdorf) 280, 340, 341

- Mikołów (Nikolai) 149
 Mikoszów (Niklasdorf) 26, 28
 Mikowice (Lampersdorf) 250, 351, 357, 358, 360, 366, 377, 380
 Milchau (Mileszyn) 354, 371
 Mileszyn (Milchau) 354, 371
 Milicz (Militsch) 26, 46, 157, 163, 391, 392
 Milin (Fuerstenau) 179, 211
 Militsch (Milicz) 26, 46, 157, 163, 391, 392
 Milkell 333
 Milkendorf (Milotice) 387
 Milotice (Milkendorf) 387
 Miłocice (Muehltschuetz) 387
 Miłogoszcz (Muehlgaß) 348, 349
 Minden 159, 165
 Minkowskie (Minkowsky) 38
 Minkowsky (Minkowskie) 38
 Miodary (Hoenigern) 360
 Miodowice (Medewitz) 290
 Miroszów (Friedland) 210
 Mirov 175, 300, 305
 Mistek (Mistek) 194
 Mitawa (Mittau) 225, 244
 Mittau (Mitawa) 225, 244
 Mittel Brune (Bruny Średnie) 353
 Mittel Kaiserswaldau (Okmiany Średnie) 125, 126
 Mittel Peilau (Piława Średnia) 183, 200, 201, 210, 216, 228, 229, 316
 Mittel Reppersdorf (Godziszowa Średnia) 34, 36, 37
 Mittel Seebnitz (Trzebnice Średnie) 330
 Mittel Thiemendorf (Radostów Średni) 117
 Mittlau (Iwiny) 250, 255
 Mleczno (Mlitsch) 348, 349
 Mlitsch (Mleczno) 348, 349
 Modzurów (Mosurau) 203, 213
 Moeckern 26, 31
 Moehlten (Gorzuchów) 111, 112
 Moensheim 223, 242
 Mokrau (Mokre) 100, 130, 131, 138, 139, 149, 188, 314
 Mokre (Mokrau) 100, 130, 131, 138, 139, 149, 188, 314
 Mokrodaniec (Mokrodanietz, Danietz) 114, 115
 Mokrodanietz (Mokrodaniec, Danietz) 114, 115
 Monachium (Muenchen) 159, 164, 218, 219, 224, 232, 234, 240
 Moravica (Morawitz) 19, 278, 279
 Morawczin 15, 17
 Morawica 129
 Morawitz (Moravica) 19, 278, 279
 Mosurau (Modzurów) 203, 213
 Moszczenica 206, 207
 Moštěnica 208
 Moszyce (Muschlitz) 356, 375
 Mrozów (Nippem) 358, 377
 Mschanna (Mszana) 284
 Mstyczów 286
 Mszana (Mschanna) 284
 Mszana Dolna (Nieder Mschanna) 270
 Mszana Górna (Ober Mschanna) 270
 Muchowiec (Mueckendorf) 354, 370
 Mueckendorf (Muchowiec) 354, 370
 Muehltschuetz (Miłocice) 387
 Muehlgaß (Miłogoszcz) 348, 349
 Muehnitz (Mienice) 133, 144
 Muenchen (Monachium) 159, 164, 218, 219, 224, 240
 Muenster 288, 289
 Muschlitz (Moszyce) 356, 375
 Muskau 8, 49, 195, 196
 Myslowitz (Mysłowice) 63, 80, 102, 127, 264, 265
 Mysłowice (Myslowitz) 63, 80, 102, 127, 264, 265
 Myślinów (Jaegendorf) 157, 328, 329
- N**áchod 256
 Naczęslawice (Gross Nimsdorf) 110, 133
 Naczęslawiczki (Naczysławki, Klein Nimsdorf) 276
 Naczysławki (Naczęslawiczki, Klein Nimsdorf) 276
 Nadolice (Naedlitz) 39
 Nadolice Wielkie (Gross Naedlitz) 387, 388
 Naedlitz (Nadolice) 39
 Namslau (Namysłów) 151, 152
 Namysłów (Namslau) 151, 152
 Napajedle 256
 Närwä 261
 Nasale (Nassadel) 354, 356, 370
 Nassadel (Jastrzębie) 358, 376
 Nassadel (Nasale) 354, 356, 370
 Naumburg 27, 32, 363, 384
 Neapol 57, 362
 Nechlau (Niechlów) 347, 348
 Neise (Nysa) 43, 46, 54, 61, 92, 95, 97, 158, 166, 217, 223, 224, 231, 240, 241, 250, 254, 326, 364
 Německá Lutyně (Niemiecka Lutynia, Deutschleuten) 128
 Neobschuetz (Nieszkowice) 188, 189
 Nesselwitz (Pokrzywnica) 288, 322
 Nettschuetz (Nieciecz) 249, 250, 253, 254
 Neu Jaeschwitz (Jarosławice Nowe) 219, 232
 Neu Kranz (Krażkówko) 340, 341

- Neu Roschkowitz (Nowe Roszkowice) 354, 370
 Neuchatel 158, 166
 Neudeck (Nowiny) 217, 219, 230
 Neudeck (Podzamek) 256
 Neudorf (Nowa Wieś Niemczańska) 27, 30, 31
 Neudorf (Nowa Wieś) 358, 377
 Neudorf (Nowice) 220, 236
 Neudorf (Nowizna) 200, 201, 360
 Neuen (Nowa) 55, 69
 Neuen (Nowiny) 34, 36, 219, 230
 Neuhaus (Chałupki) 126
 Neumarkt (Środa Śląska) 202, 222, 239, 364, 385, 388
 Neumuenster 159, 165
 Neurode (Nowa Ruda) 225, 244
 Neuruppin 251, 255
 Neusalz (Nowa Sól) 247
 Neuss 224, 241
 Neuss-Norf 222, 239
 Neustadt (Prudnik) 59, 102, 212, 262, 263
 New York (Nowy Jork) 41, 42
 Niechlów (Nechlau) 347, 348
 Nieciecz (Nettschuetz) 249, 250, 253, 254
 Niedane (Miedonia) 187
 Niedeck (Nydek) 190
 Nieder Adelsdorf (Zagrodno Dolne) 217, 218, 231, 232
 Nieder Baumgarten (Paruszowice Dolne) 353
 Nieder Bielau (Bielawy Dolne) 195, 196
 Nieder Brune (Bruny Dolne) 353, 356, 374
 Nieder Buchwald (Dolna Bukowina Bobrzańska) 158, 159, 164
 Nieder Dirsdorf (Przerzeczyn Dolny) 218, 224, 225, 226, 233, 243
 Nieder Gabersdorf (Wojborz Dolny) 157, 162
 Nieder Gerlachsheim (Grabiszycze Dolne) 280
 Nieder Glaesersdorf (Szkłary Dolne) 362, 382
 Nieder Hausdorf (Jugów Dolny) 221
 Nieder Horka 41, 42
 Nieder Huenern (Psary Dolne) 287
 Nieder Jastrzemb (Jastrzębie Dolne) 270
 Nieder Kaiserswaldau (Okmiany Dolne) 125, 126
 Nieder Kauffung (Wojciszów Dolny) 329
 Nieder Kuepper (Miedziane Dolne) 159
 Nieder Kunzendorf (Kalinowice Dolne) 328
 Nieder Langenau (Dłużyna Dolna) 195, 196
 Nieder Leisersdorf (Uniejowice Dolne) 126
 Nieder Mschanna (Mszana Dolna) 270
 Nieder Oschin (Osiny Dolne) 386
 Nieder Peterwitz (Piotrowice Dolne) 157, 162
 Nieder Reichen (Rychnów Dolny) 34
 Nieder Reppersdorf (Godziszowa Dolna) 34, 36, 37
 Nieder Rosen (Rożnów Dolny) 184
 Nieder Rudelsdorf (Wrociszów Dolny) 195
 Nieder Schoebischowitz (Szebiszowice Dolne, Soběšovice Dolní) 184
 Nieder Schreibendorf (Sarby Dolne) 37
 Nieder Schreibersdorf (Pisarzowice Dolne) 280
 Nieder Stradam (Stradomia Dolna) 18, 295
 Nieder Struse (Struża Dolna) 290
 Nieder Suchau (Sucha Dolna, Dolní Suchá) 40, 107
 Nieder Thiemendorf (Radostów Dolny) 117
 Nieder Troepper 159, 164
 Niedergund (Dolní Údoli, Dolní Grund) 5
 Niedzica 284, 285
 Niemarczyn 363, 384
 Niemcza (Nimptsch) 134, 155, 158, 168, 219, 222, 230, 239
 Niemiecka Lutynia (Deutschleuten, Německá Lutyně) 128
 Niemodlin (Falkenberg) 154
 Nienburg 219, 231
 Niepaschuetz (Niepaszyce) 259
 Niepaszyce (Niepaschuetz) 259
 Niesky 217, 230, 231
 Niesnaschin (Nieznaszyn) 187
 Nieszkowice (Neobschuetz) 188
 Niewiedom 300, 304
 Niewodnik (Niewodniki) 176, 361, 381
 Niewodniki (Niewodnik) 176, 361, 381
 Nieznaszyn (Niesnaschin) 187
 Niklasdorf (Mikołajowa) 280, 340 341
 Niklasdorf (Mikoszów) 26, 28
 Nikolai (Mikołów) 149
 Nikoline (Mikolin) 361, 381
 Nimkau (Miękinia) 335, 336
 Nimptsch (Niemcza) 134, 155, 158, 168, 219, 222, 230, 239
 Nippert (Mrozów) 358, 377
 Nogawczyce (Nogowschuetz) 133
 Nogowschuetz (Nogawczyce) 133
 Noldau (Domaszowice) 388
 Nordestedt 224, 241
 Nordkirch 288, 289
 Norrköping 52
 Nostitz 225, 243
 Nottein 288, 289
 Nowa (Neuen) 55, 69
 Nowa Ruda (Neurode) 225, 244
 Nowa Sól (Neusalz) 247
 Nowa Wieś (Neudorf) 358, 377
 Nowa Wieś Niemczańska (Neudorf) 27, 30, 31

Nowe Miasto 33, 35, 192
 Nowe Roszkowice (Neu Roschkowitz) 354, 370
 Nowice (Neudorf) 220, 236
 Nowiny (Neudeck) 217
 Nowiny (Neuen) 34, 36
 Nowizna (Neudorf) 200, 201, 360
 Nowy Dwór (Maria Hoefchen) 121, 122
 Nowy Jork (New York) 41, 42
 Nowy Kisielin (Deutsch Kessel) 223, 240
 Nożynko (Klein Nossin) 275
 Nuhnen 363, 384
 Nydek (Niedek) 190
 Nysa (Neisse) 43, 46, 54, 61, 92, 95, 97, 158,
 166, 217, 223, 224, 231, 240, 241, 250, 254,
 326, 364
Ober Alt Waltersdorf (Stary Waliszów Górny) 89
 Ober Baumgarten (Paruszowice Górne) 353
 Ober Bielau (Biała Górna) 331
 Ober Bludowitz (Błędowice Górne, Horní Bludovice)
 184
 Ober Damsdorf (Damianowice Górne) 359, 379
 Ober Dirsdorf (Przerzeczyn Górny) 221, 222, 224,
 226, 235, 238, 239, 243
 Ober Ecke (Węglów) 388
 Ober Gabersdorf (Wojborz Górny) 157, 162
 Ober Glauche (Głuchów Górny) 131, 140
 Ober Hannsdorf (Jaszkówka Górna) 156, 161
 Ober Heiduk (Hajduki Górne) 135
 Ober Huenern (Psary Górne) 287
 Ober Kunern (Konary Górne) 132
 Ober Lohenstein (Ruszkowice Górne) 133, 144
 Ober Mschanna (Mszana Górna) 270
 Ober Ochelhermsdorf (Ochla Górna) 159, 164
 Ober Oertmannsdorf (Szyszkowa Górna) 355,
 371
 Ober Peilau (Piława Górna) 183
 Ober Peterwitz (Piotrowice Górne) 157, 162
 Ober Pomsdorf (Pomianów Górny) 176
 Ober Pritschen (Przyczyna Górna) 159, 165
 Ober Reichen (Rychnów Górny) 34
 Ober Reppersdorf (Godziszowa Górna) 34, 36, 37
 Ober Rosen (Rożnów Górny) 135
 Ober Ruptau (Ruptawa Górna) 107
 Ober Schwedeldorf (Szalejów Górny) 170
 Ober Siegroth (Dobrzeńce Górne) 57, 71
 Ober Sohrau (Żary Górne) 249, 252
 Ober Streit (Graniczna Górna) 26, 30, 31
 Oberg 6
 Oberglogau (Głogówek) 55, 58, 59, 60, 62, 63, 64,
 67, 70, 74, 76, 85, 86, 90, 91, 203, 212, 322, 343

Obornigk (Oborniki Śląskie) 126, 195
 Oberwitz (Obrowiec, Obrowetz) 12, 317
 Obisch (Obiszów) 9
 Obiszów (Obisch) 9
 Obiszówek (Klein Obisch) 317
 Oborniki Śląskie (Obornigk) 126, 195
 Obórki (Schoenfeld) 56, 70, 357, 358, 359, 366,
 378, 379
 Obrowetz (Obrowiec, Oberwitz) 12, 317
 Obrowiec (Oberwitz, Obrowetz) 12, 317
 Obrzany 294
 Ochab (Ochaby) 13
 Ochaby (Ochab) 13
 Ochaby Małe (Klein Ochab) 187, 192, 355
 Ochaby Wielkie (Gross Ochab) 184, 355
 Ochla Górna (Ober Ochelhermsdorf) 159, 164
 Oderfurth (Privoz) 207
 Odersch (Oldřišov) 338, 339
 Odrau (Odra) 14
 Odrau (Odry) 14, 16, 94
 Odry (Odrau) 14, 16, 94
 Oels (Oleśnica) 23, 56, 71, 109, 195, 219, 231,
 271, 273, 294, 354
 Ogonowice (Kaudewitz) 195
 Ogrodzieniec 292
 Ogrodzon (Ogrodzona) 194
 Ogrodzona (Ogrodzon) 194
 Ohlau (Oława) 43, 55, 56, 69, 70, 158, 165, 219,
 231, 232
 Okmiany (Kaiserswaldau) 125
 Okmiany Dolne (Nieder Kaiserswaldau) 125, 126
 Okmiany Średnie (Mittel Kaiserswaldau) 125, 126
 Olbendorf (Gnojna) 43, 354, 370
 Olbersdorf (Roztocznik) 56
 Oldenburg 321
 Oldřišov (Odersch) 338, 339
 Oldrzychowice (Hilbersdorf) 115
 Olesno (Rosenberg) 60, 357
 Oleśnica (Oels) 23, 56, 71, 109, 195, 219, 231,
 271, 273, 294, 354
 Olmuetz (Olomuniec, Olomouc) 9, 15, 62, 95, 96,
 97, 173, 175, 212, 337, 338
 Olomouc (Olomuniec, Olmuetz) 9, 15, 62, 95, 96,
 97, 173, 175, 212, 337, 338
 Olszany 173
 Olschin (Olszyny) 102, 103, 115
 Olschowietz (Olszowiec) 48
 Olszanka (Alzenau) 56, 70
 Olszowiec (Olschowietz) 48
 Olszyna (Langenöls) 146
 Olszyny (Olschin) 102, 103, 115

Oltaschin (Wrocław-Oltaszyn, Oltaszyn) 92
 Olawa (Ohlau) 43, 55, 56, 69, 70, 158, 165, 219, 231, 232
 Olomuniec (Olomouc, Olmuetz) 9, 15, 62, 95, 96, 97, 173, 175, 212, 337, 338
 Oltaszyn (Wrocław-Oltaszyn, Oltaschin) 92
 Omechau (Miechowa) 56, 351, 367
 Omshagen (Żerzyno) 200, 201
 Ondřejovice (Endersdorf) 5, 23
 Opava (Opawa, Troppau) 46, 94, 100, 113, 114, 128, 129, 299, 313, 323
 Opawa (Troppau, Opava) 46, 94, 100, 113, 114, 128, 129, 299, 313, 323
 Opawica (Oppa) 87
 Opole (Oppeln) 18, 26, 31, 40, 100, 107, 128, 154, 187, 197, 212, 223, 240, 319, 320, 324
 Oppa (Opawica) 87
 Oppeln (Opole) 18, 26, 31, 40, 100, 107, 128, 154, 187, 197, 212, 223, 240, 319, 320, 324
 Oppersdorf (Wierzbicze) 54, 69
 Oppersdorf (Oprostovice) 92
 Oprostovice (Oppersdorf) 92
 Orawa 284
 Orlov 284, 285
 Ornontowice (Ornontowitz) 40, 63, 80, 99, 100
 Ornontowitz (Ornontovice) 40, 63, 80, 99, 100
 Ořeřov 14, 16
 Orzesche (Orzesze) 99, 100, 184
 Orzesze (Orzesche) 99, 100, 184
 Oschick (Osiek) 38
 Oschietzko (Osiecko) 107, 134
 Oschin (Osiny) 105, 110
 Osiecko (Oschietzko) 107, 134
 Osiek (Oschiek) 38
 Osiek (Ossig) 38, 39
 Osiek Grodkowski (Osseg) 35, 223, 224, 240, 241
 Osiny (Oschin) 105, 110
 Osiny Dolne (Nieder Oschin) 386
 Oslo 223, 242
 Osoblaha (Hotzenplotz) 175, 317
 Osseg (Osiek Grodkowski) 35, 223, 224, 240, 241
 Ossig (Osiek) 38, 39
 Ostrau (Ostrawa) 113
 Ostrawa (Ostrau) 113
 Ostrów 103
 Ostrzeszów (Schildberg) 168
 Ostrzyhom (Esztergom, Gran) 284
 Osno (Krausenau) 340
 Otaslavice 364
 Otmęt (Ottmuth) 20, 55, 69, 317
 Otmuchów (Ottmachau) 315

Otręby (Ottrembau) 107, 184
 Otrubka 261
 Ottmachau (Otmuchów) 315
 Ottmuth (Otmęt) 20, 55, 69, 317
 Ottrembau (Otręby) 107, 184
 Otyń (Deutsch Wartenberg) 6, 7
 Overdyk 220, 235
 Owiesno (Habendorf) 210, 216, 229, 316, 318
 Oyas (Gniewomierz) 109
 Ozarowice 104
 Ozorowice (Sponsberg) 362, 382
 Ożarowice 101
Paczków (Patschkau) 171
 Paczyna (Patschin) 128, 129
 Paczyna Wielka (Gross Patschin) 128, 129
 Paderborn 288, 289
 Palczowice 148
 Pallowitz (Palowice) 327
 Palocsai (Plaveč) 284, 285
 Palowice (Pallowitz) 327
 Palzig (Palck) 223, 224, 240, 241
 Palck (Palzig) 223, 224, 240, 241
 Pangau (Pağów) 18, 19, 51, 56, 71, 154
 Paniowy (Gross Paniow) 61, 62, 77, 78
 Pankow (Pekowo) 223, 240
 Panoszów (Ponoschau) 167
 Panowitz (Pannwitz) 155
 Panten Forstamt (Pałnów) 158, 165, 166
 Panthenau (Pałnów) 11, 315
 Papprot 40, 41
 Parchwitz (Prochowice) 55, 70, 168
 Pardubice 304, 311
 Paris (Paryż) 59, 340, 362
 Partschendorf (Bartošovice) 13
 Partyńice (Wrocław-Partyńice, Hartlieb) 92
 Paruszowice (Baumgarten) 34, 353, 369
 Paruszowice Dolne (Nieder Baumgarten) 353
 Paruszowice Górne (Ober Baumgarten) 353
 Paryż (Paris) 59, 340, 362
 Paskov 63, 79, 212
 Pasterwitz (Pasterzyce) 25, 28, 109, 171, 317
 Pasterzyce (Pasterwitz) 25, 28, 109, 171, 317
 Pastuchów (Puschkau) 317
 Patschin (Paczyna) 128, 129
 Patschkau (Paczków) 171
 Patzig (Piaski) 200, 201
 Paulsdorf (Pawłowice Gorzowskie) 132, 143, 174
 Paulsdorf (Pawłowice Namysłowskie) 354, 370, 391, 392
 Pawlau (Pawłów) 360, 380, 389

- Pawłowitz (Pawlowice) 174, 175, 184
 Pawłowitzke (Pawłowiczki, Gnadenfeld) 107
 Pawłowice (Pawlowitz) 174, 175, 184
 Pawłowice Gorzowskie (Paulsdorf) 132, 143, 174
 Pawłowice Namysłowskie (Paulsdorf) 354, 370, 391, 392
 Pawłowiczki (Pawłowitzke, Gnadenfeld) 107
 Pawłów (Pawlau) 360, 380, 389
 Pawonkau (Pawonków) 331
 Pawonków (Pawonkau) 331
 Pagów (Pangau) 18, 19, 51, 56, 71, 154
 Pątnów (Panten Forstamt) 158, 165, 166
 Pątnów (Panthenau) 11, 315
 Peilau (Piława) 216, 228
 Peine 180
 Peiskersdorf (Piskorzów) 182
 Peiskretscham (Pyskowice) 361, 362, 381, 382
 Pelchrzimowice (Pielgrzymowice, Pilgramsdorf) 264, 265
 Peltschuetz (Pelczyce) 34, 36
 Pelcznica (Polsnitz) 328
 Pelczyce (Peltschuetz) 34, 36
 Pelczyn (Polgsen) 157, 163
 Penčice 115
 Penzig (Pieńsk) 195, 196
 Perschuetz (Bierzyce) 25, 28
 Peruschen (Pierusza) 157, 162, 276
 Petersburg (Leszno) 50
 Petersdorf 364, 385
 Petershayn 333
 Petersheide (Czarnolas) 354, 370
 Peterswald (Pietrzwald, Petrvald) 206, 207, 208
 Peterswaldau (Pieszyce) 51, 206, 210
 Peterwitz (Pietrowice Nyskie) 87
 Peterwitz (Pietrowice) 119, 203
 Peterwitz (Piotrkowiczki) 362
 Peterwitz (Piotrowice Świdnickie) 220, 236
 Peterwitz (Piotrowice) 157, 162, 340
 Petkus 224, 241
 Petrikau (Piotrków) 343
 Petrovice (Petrowitz) 213
 Petrowitz (Petrovice) 213
 Petrykozy 213
 Petrřvald Velký 206, 210
 Petrřvald (Pietrzwald, Peterswald) 206, 207, 208
 Petschwitz 204
 Peuke (Byków) 39, 358
 Pęciszów (Bothendorf) 26, 28, 29, 260
 Pękowo (Pankow) 223, 240
 Pfaffendorf 180, 182
 Pfoerten 45
 Piaski 256
 Piaski (Patzig) 200, 201
 Piaskowice 256
 Pielaszkowice (Plaeswitz) 25, 29
 Pielgrzymka (Pilgramsdorf) 220, 221, 235, 238
 Pielgrzymowice (Pelchrzimowice, Pilgramsdorf) 264, 265
 Pielgrzymów (Pilgersdorf) 61, 77
 Pielgrzymów (Pilgramsdorf) 361, 381
 Pieńsk (Penzig) 195, 196
 Piersna (Pstrna, Pierśna) 261
 Piersno (Pirschen) 391, 392
 Pierśna (Piersna, Pstrna) 261
 Pierusza (Peruschen) 157, 162, 276
 Pierwoszków (Puerbischau) 8
 Pieszyce (Peterswaldau) 51, 206, 210
 Pietna (Pietna) 64
 Pietrowice (Peterwitz) 119, 203
 Pietrowice Wielkie (Gross Peterwitz) 159, 164
 Pietrzwald (Petrřvald, Peterswald) 206, 207, 208
 Pilchowice (Pilchowitz) 261, 264
 Pilchowitz (Pilchowice) 261, 264
 Pilcza 264, 265
 Pilczyce (Pilsnitz) 218, 233, 249, 253
 Pilgersdorf (Pielgrzymów) 61, 77
 Pilgramsdorf (Pielgrzymowice, Pelchrzimowice) 264, 265
 Pilgramsdorf (Pielgrzymka) 220, 221, 235, 238
 Pilgramsdorf (Pielgrzymów) 361, 381
 Pilsnitz (Pilczyce) 218, 233, 249, 253
 Pilzendorf (Grzybowice) 106
 Piława (Peilau) 216, 228
 Piława Górna (Gnadenfrei) 220, 222, 225, 229, 235, 240, 243, 362
 Piława Górna (Ober Peilau) 183
 Piława Średnia (Mittel Peilau) 183, 200, 201, 210, 216, 228, 229, 316
 Piotrkowiczki (Peterwitz) 362
 Piotrków (Petrikau) 343
 Piotrowice 19
 Piotrowice (Gross Peterwitz) 121, 125, 181, 182
 Piotrowice (Peterwitz) 157, 162, 340
 Piotrowice Dolne (Nieder Peterwitz) 157, 162
 Piotrowice Górne (Ober Peterwitz) 157, 162
 Piotrowice Nyskie (Peterwitz) 87
 Piotrowice Świdnickie (Peterwitz) 220, 236
 Piotrowice Wielkie 101, 102, 103
 Pirkściejn 294
 Pirocice 276
 Pirschen (Piersno) 391, 392
 Pisarzowice 277

- Pisarzowice (Schreibersdorf) 67, 115, 351
 Pisarzowice Dolne (Nieder Schreibersdorf) 280
 Pischkowitz (Piszkowice, Biskupice) 156, 160
 Piskorsine (Piskorzyn) 157, 163
 Piskorzów (Peiskersdorf) 182
 Piskorzyn (Piskorsine) 157, 163
 Piskowitz 224, 243
 Piszkowice (Biskupice, Pischkowitz) 156, 160
 Pitschen (Byczyna) 175, 352
 Plaeswitz (Pielaszkowice) 25, 29
 Plaveč (Palocsai) 284, 285
 Plavnica 284, 285
 Pleischwitz (Blizanowice) 222, 223, 235, 240, 249
 Pless (Pszczyna) 59, 100
 Plottnitz (Błotnica) 133, 144, 215
 Pluschnitz (Płużnica) 291
 Płużnica (Pluschnitz) 291
 Płużnica Wielka (Gross Pluschnitz) 363, 384
 Poborschau (Poborsów) 288
 Poborsów (Poborschau) 288
 Pociękarb (Potzenkarb) 187
 Poczdam (Potsdam) 41, 42, 53, 200, 201, 202, 218, 221, 224, 233, 236, 238, 240, 244, 271, 272
 Podgaj (Pudigau) 387
 Podiebrad 294, 295
 Podlesie (Kunsdorf) 216, 225, 228, 244
 Podla Góra (Steinbach) 280
 Podvihov (Podvihof) 15, 17, 337, 339
 Podvihov (Podvihov) 15, 17, 337, 339
 Podzamek (Neudeck) 256
 Poeglitz 224, 241
 Pogarell (Pogorzela) 215, 227, 315, 316, 318, 319
 Pogors (Pogórze) 313
 Pogorz (Pogórze) 184
 Pogorzala (Seifersdorf) 51
 Pogorzela (Pogarell) 215, 227, 315, 316, 318, 319
 Pogórze (Pogors) 313
 Pogórze (Pogorz) 184
 Pogrzebień (Pogrzebin) 63
 Pogrzebin (Pogrzebień) 63
 Pohla 333
 Pohlom (Połomia) 99, 284
 Pohlschildern (Szczytniki nad Kaczawą) 26, 31
 Pokrzywnica (Nesselwitz) 288, 322
 Polach (Kalinówka) 157, 163
 Polakowice (Pollogwitz) 326, 335, 336
 Polanka (Polanka) 100
 Polanowice (Polanowitz) 193, 323
 Polanowitz (Polanowice) 193, 323
 Polgsen (Pelczyn) 157, 163
 Policko (Politzig) 53
 Politzig (Policko) 53
 Polkowice (Polkwitz) 326
 Polkwitz (Polkowice) 326
 Pollogwitz (Polakowice) 326, 335, 336
 Polnisch Ellguth (Ligota Polska) 353, 369
 Polnisch Neukirch (Polska Cerekiew) 55, 58, 62, 64, 74
 Polnisch Steinau (Ścinawa Polska) 54, 69
 Polnisch Wartenberg (Syców) 39, 60
 Polnisch Wuerbitz (Wierzbica Górna) 351, 352, 355, 356, 366, 367, 368, 374
 Polska Cerekiew (Polnisch Neukirch) 55, 58, 62, 64, 74
 Polsnitz (Pelcznica) 328
 Połomia (Pohlom) 99, 284
 Pombsten 333
 Pomianów (Pomsdorf) 332
 Pomianów Górny (Ober Pomsdorf) 176
 Pomsdorf (Pomianów) 332
 Pomssen 363, 384
 Poniatowice (Pontwitz) 218, 233
 Ponickau 332
 Ponientzuetz (Ponięcice) 334
 Ponięcice (Ponientzuetz) 334
 Ponoschau (Panoszów) 167
 Pontwitz (Poniatowice) 218, 233
 Popeszyce (Poppschuetz) 340
 Popielów (Poppelau) 284
 Popowice (Poppelwitz) 249, 253
 Poppelau (Popielów) 284
 Poppelwitz (Popowice) 249, 253
 Poppschuetz (Popeszyce) 340
 Poremba (Poruba, Poręba) 342
 Poręba (Poruba) 342
 Poręba (Poruba, Poremba) 342
 Portia 343
 Poruba (Poręba) 342
 Poruba (Poręba, Poremba) 342
 Posadowice (Postelwitz) 350, 351, 357, 358, 364, 365, 366, 376, 377
 Posen (Poznań) 41, 42, 68
 Postel (Postolin) 390, 392
 Postelwitz (Posadowice) 350, 351, 357, 358, 364, 365, 366, 376, 377
 Postolin (Postel) 390, 392
 Postupice 199
 Poswitz 393
 Poświętne (Lilienthal) 21, 22

Potsdam (Poczdami) 41, 42, 53, 200, 201, 202,
 218, 221, 224, 233, 236, 238, 240, 244, 271,
 272
 Potštati 300
 Pottstejn (Pottenstein) 394
 Pottenstein (Potštejn) 394
 Potzenkarb (Pociękarb) 187
 Poznań (Posen) 41, 42, 68
 Półwieś (Halbendorf) 14, 357
 Pracze Widawskie (Protsch) 21, 22
 Praga (Praha) 54, 57, 65, 66, 169, 262, 263, 303,
 308, 309, 310
 Praha (Praha) 54, 57, 65, 66, 169, 262, 263, 303,
 308, 309, 310
 Prauss (Prusy) 55, 168
 Prawocice (Probotschuetz) 25, 28, 30, 210
 Preiswitz (Przyszowice) 132
 Pressburg (Bratysława) 149, 150, 284
 Priebus (Przewóz) 124
 Pristelwitz (Przeclawice) 133, 134, 144, 145
 Probotschuetz (Prawocice) 25, 28, 30, 210
 Prochowice (Parchwitz) 55, 70, 168
 Prosgawe (Proszkowi) 388
 Proskau (Prószków) 55, 69, 106
 Proszkowi (Prosgawe) 388
 Protsch (Pracze Widawskie) 21, 22
 Prószków (Proskau) 55, 69, 106
 Pruchna (Pruchnau) 94
 Pruchnau (Pruchna) 94
 Prudnik (Neustadt) 59, 102, 212, 262, 263
 Prusinowice 207
 Prusinowice (Waldorf) 300
 Pruskau (Prusków) 134, 191
 Prusków (Pruskau) 134, 191
 Prusy (Prauss) 55, 168
 Przechód (Psychod) 154
 Przeclawice (Pristelwitz) 133, 134, 144, 145
 Przedborów (Schoenheide) 216, 228
 Přerov 303, 310
 Przerzeczyn (Dirschdorf) 215, 216, 227, 228, 229,
 235, 341, 343
 Przerzeczyn Dolny (Nieder Dirschdorf) 218, 224,
 225, 226, 233, 243
 Przerzeczyn Górny (Ober Dirschdorf) 221, 222, 224,
 226, 235, 238, 239, 243
 Przetoczni (Hammer) 171, 223, 240
 Przewóz (Priebus) 124
 Příbor (Freiberg) 190
 Přivoz (Oderfurth) 207
 Przybysławice 93
 Przyczyna Górna (Ober Pritschen) 159, 165

Przylep (Schertendorf) 249, 252
 Przyszowice (Preiswitz) 132
 Psary (Huenern) 54, 55, 350, 358, 366, 377, 388
 Psary Dolne (Nieder Huenern) 287
 Psary Górne (Ober Huenern) 287
 Pschow (Pszów) 59, 110, 284
 Pstrązna (Fischgrund) 159
 Pstrna (Pierśna, Piersna) 261
 Pstrzejowice (Stroehof) 391, 392, 393
 Psurow (Psurów) 129, 130, 137, 139
 Psurów (Psurow) 129, 130, 137, 139
 Psychod (Przechód) 154
 Pszczyna (Pless) 59, 100
 Pszenno (Weizenrodau) 248, 249, 251, 252
 Pszów (Pschow) 59, 110, 284
 Ptakowice (Taschenberg) 351, 367
 Pudigau (Podgaj) 387
 Puerbischau (Pierwosów) 8
 Puschine (Puszyna) 129, 137
 Puschkau (Pastuchów) 317
 Puschwitz (Bogdaszowice) 362, 382
 Pustá Polom (Wuest Pohlom) 128
 Puszyna (Puschine) 129, 137
 Putbus 217, 231
 Pyskowice (Peiskretscham) 361, 362, 381, 382

Quanzendorf (Chwałęcini) 180, 182, 217
 Quedlinburg 218, 232
 Quickendorf (Lutomierz) 33, 34, 35

Raake (Raków) 262, 264, 391, 392
 Racibórz (Ratibor) 25, 30, 34, 55, 59, 60, 70, 90,
 100, 106, 109, 115, 116, 159, 164, 186, 258,
 260, 265, 280, 319, 320, 332
 Racibórz-Ostróg (Ratibor-Ostrog) 159, 164
 Radakowice (Radaxdorf) 221, 236
 Radau (Radawie) 129, 137
 Radawie (Radau) 129, 137
 Radaxdorf (Radakowice) 221, 236
 Radčice 207, 208
 Radewiese 40, 41
 Radine (Radzyna) 39
 Radlau (Radłów) 129, 357, 376
 Radlin (Radlin) 284, 285
 Radłów (Radlau) 129, 357, 376
 Radomierz (Seiffersdorf) 125
 Radomierzycy (Durrientsch) 363, 384
 Radoschau (Radoszow) 106
 Radosna (Freudenburg) 315
 Radostów Dolny (Nieder Thiemendorf) 117
 Radostów Średni (Mittel Thiemendorf) 117

- Radoszowy (Radoschau) 106
Radwanów (Seiffersdorf) 249, 252, 253
Radzików (Rudelsdorf) 24, 96, 98, 328
Radzionkau (Radzionków) 135
Radzionków (Radzionkau) 135
Radzowice (Reesewitz) 360, 380
Radzyna (Radine) 39
Raeschen (Raszyn) 348, 349
Rakowiec (Rakowiec, Rakowetz) 184
Rakowetz (Rakowiec, Rakowiec) 184
Rakowiec (Rakowetz, Rakowiec) 184
Raków (Raake) 262, 264, 391, 392
Rankau (Ręków) 54, 55, 69
Raszowa (Reichen) 126
Raszyn (Raeschen) 348 349
Rathen (Ratno) 111, 112
Ratibor (Racibórz) 25, 30, 34, 55, 59, 60, 70, 90,
100, 106, 109, 115, 116, 159, 164, 186, 258,
260, 265, 280, 319, 320, 332
Ratibor-Ostrog (Racibórz-Ostróg) 159, 164
Ratno (Rathen) 111, 112
Ratyzbona (Regensburg) 224, 241
Rawicz 25, 30
Reckahn 45
Redcliffe 220, 237
Reesewitz (Radzowice) 360, 380
Regensburg (Ratyzbona) 224, 241
Regenwalde (Resko) 200, 201
Reichen (Raszowa) 126
Reichenbach (Dzierżoniów) 45, 46, 210, 214, 262,
263
Reinbek 223, 242
Reinersdorf (Komorzno) 134, 352, 368
Reinschdorf (Reńska Wieś) 288
Reisendorf (Rusinowice) 203
Rendin (Rędzin) 293
Rendsburg 159, 164
Rengersdorf (Krasnowice) 155, 156, 160, 161,
162
Reńska Wieś (Reinschdorf) 288
Repczelak 363, 384
Reppersdorf (Godziszowa) 34, 37, 391, 392
Repsch (Rzeczce) 323
Repten (Repty) 301
Repty (Repten) 301
Resko (Regenwalde) 200, 201
Retzow 37
Rędzin (Rendin) 293
Ręków (Rankau) 54, 55, 69
Ribnitz 223, 242
Riegersdorf (Rudziczka) 197, 364
Riemberg (Rzymówka) 388
Rienburg 159, 165
Riessenburg 363, 384
Rietschuetz (Rzeczycza) 224, 243
Rinnnersdorf (Rusinów) 157, 163
Rinkowken 364, 385
Rittmannsdorf 181
Roedskogen 223, 242
Roesnitz (Rozumice) 14, 16
Rogau (Rogów Opolski) 167
Rogau (Rogów) 115, 176
Rogoźnica (Gross Rosen) 225, 245
Rogów 127
Rogów (Rogau) 115, 176
Rogów Opolski (Rogau) 167
Rohnstock (Roztoka) 158
Rohr (Trzcinna) 221, 236
Rohrau (Grodziszów) 340, 341, 357, 358, 360,
366, 377, 380, 387
Rokicie (Rokitsch) 102
Rokitnica (Rokittnitz) 61
Rokitsch (Rokicie) 102
Rokittnitz (Rokitnica) 61
Rommenau (Romnów) 362, 382
Romnów (Rommenau) 362, 382
Ropica (Ropice, Roppitz) 184
Ropice (Ropica, Roppitz) 184
Roppitz (Ropice, Ropica) 184
Roschkowitz (Roszkowice) 129, 137, 351, 367
Rosdzin (Rożdżeń) 265
Rosen (Rożnów) 114, 155, 357
Rosenberg (Olesno) 60, 357
Rosmierka (Rozmierka) 207
Rosmierz (Rozmierz) 207
Rosmierz (Rozmierz, Losymyra Polska) 197
Rosomanka 318
Rostock (Rostok) 219, 224, 234, 241
Rostok (Rostock) 219, 224, 234, 241
Roszkowice (Roschkowitz) 129, 137, 351, 367
Roštiny 208
Rothenburg (Czerwieńsk) 40, 41
Rothwaltersdorf (Czerwieńczyce) 390
Rothwasser (Červená Voda) 92
Rothwasser (Czerwona Woda) 195
Royn (Ruja) 134, 145
Rozmierka (Rosmierka) 207
Rozmierz (Losymyra Polska, Rosmierz) 197
Rozmierz (Rosmierz) 207
Rozmital 212, 294
Roztocznik (Olbersdorf) 56
Roztoka (Rohnstock) 158

- Rozumice (Roesnitz) 14, 16
 Roździeń (Rosdzin) 265
 Rożnów (Rosen) 114, 155, 357
 Rożnów Dolny (Nieder Rosen) 184
 Rożnów Górny (Ober Rosen) 135
 Rudelsdorf (Radzików) 24, 96, 98, 328
 Rudnau (Rudno) 134
 Rudnik (Rudnik) 25, 30, 59, 79, 111
 Rudno (Rudnau) 134
 Rudno Małe (Klein Rudnau) 187
 Rudze 293, 314
 Rudziczka (Riegersdorf) 197, 364
 Rudziniec (Rudzinitz) 187, 188
 Rudzinitz (Rudziniec) 187, 188
 Ruedstaedt 200
 Ruetzen (Ryczeń) 10, 11
 Ruja (Royń) 134, 145
 Runzen (Skrzypnik) 312
 Rupperstal 224, 240
 Ruptau (Ruptawa) 107, 221, 236
 Ruptawa (Ruptau) 107, 221, 236
 Ruptawa Górna (Ober Ruptau) 107
 Rusinowice (Reisendorf) 203
 Rusinów (Rinnnersdorf) 157, 163
 Ruszkowice Górne (Ober Lohenstein) 133, 144
 Rybnik (Rybnik) 59, 62, 63, 79
 Rychnów Dolny (Nieder Reichen) 34
 Rychnów Górny (Ober Reichen) 34
 Ryczeń (Ruetzen) 10, 11
 Rydułtau (Rydułtowy) 110, 175
 Rydułtowy (Rydułtau) 110, 175
 Rząsiny (Welkersdorf) 388
 Rzeczyca (Rietschuetz) 224, 243
 Rzendowicz (Rzędowice) 115, 133, 143
 Rzepcze (Repsch) 323
 Rzędowice (Rzendowicz) 115, 133, 143
 Rzychów (Schoenburg) 264, 265
 Rzym 67, 95
 Rzymówka (Riemberg) 388

Saabe (Żaba) 360
 Saarau (Żarów) 220, 236
 Saarawenze (Zurawiniec) 181, 182
 Sabor (Zabornia) 335
 Saborwitz (Zaborowice) 10, 171
 Sacherwitz (Zacharzyce) 21
 Sadewitz (Sadowice) 121, 122, 361
 Sadków (Gross Schottgau) 5, 7, 134, 350, 365
 Sadkówek (Klein Schottgau) 350, 365
 Sadowice (Sadewitz) 121, 122, 361
 Sady (Baumgarten) 154

 Saenitz (Sanice) 250, 254
 Sagan (Zagań) 158, 159, 164, 217, 231, 256, 364, 385
 Salisch (Zalesie) 34, 37
 Salo 222, 240
 Salzburg 303, 308
 Samborowice (Schammerwitz) 119
 Samborz (Tschammendorf) 317
 Samitz (Zameczno) 331, 332
 Samitz (Zamienice) 358, 378
 San Eliseo (San Rocco) 343
 San Rocco (San Eliseo) 343
 Sandewalde (Sądowel) 215, 227
 Sanice (Saenitz) 250, 254
 Sapraschine (Zapreżyn) 39
 Sarby (Schreibendorf) 316
 Sarnau (Sarnów) 130
 Sarnów (Sarnau) 130
 Sarny (Scharfeneck) 156, 157, 162, 210
 Sauerwitz (Zubrzyce) 92
 Sausenberg (Szumirad) 60
 Sądowel (Sandewalde) 215, 227
 Sątok (Zantoch) 357, 358, 376, 377
 Schabenau (Żabin) 10, 11
 Schabitzen 9
 Schacksdorf 34, 36
 Schaderwitz (Szadurczyce) 389
 Schalkau (Skalka) 362, 382
 Schammerwitz (Samborowice) 119
 Scharfeneck (Sarny) 156, 157, 162, 210
 Schausewitz (Służowice) 338, 339
 Schechowitz (Czechowice, Tlachowicz) 203
 Schedlau (Szydłowiec) 56, 154
 Schelitz (Chrzelice) 317, 357, 375, 376
 Schellendorf (Dzwonów) 125
 Schertendorf (Przylep) 249, 252
 Schickerwitz (Siekierowice) 358, 377, 391, 392
 Schiedłow (Szydłów) 154
 Schierakowicz (Sierakowice) 322
 Schierosławitz (Sierosławice) 130, 250, 254
 Schieroth (Sieroty) 107
 Schildberg (Kazanów) 168
 Schildberg (Ostrzeszów) 168
 Schimischow (Szymiszów) 130, 138
 Schimoradz (Siemoradz) 314
 Schlakau (Slavkov) 15, 302
 Schlanowitz (Sławowice) 40, 41, 42
 Schlanz (Wierzbiца) 360, 380
 Schlaupitz (Słupiec) 23
 Schlawa (Sława) 340, 341
 Schlegel (Słupiec) 262, 263, 264

- Schleibitz (Śliwice) 133, 134, 144, 145
 Schlemsdorf (Szemzdrowo) 316
 Schloin (Stone) 157, 163
 Schmachtenhain (Sitno) 328
 Schmalklanden 340
 Schmark Ellguth (Ligota Strupińska) 251, 255
 Schmarse (Smardzewo) 340, 341
 Schmelzdorf (Śmiłowice) 126
 Schmerwitz 218, 231
 Schmitthof 40
 Schmollen (Smolna) 227
 Schmoltshuetz (Smółczyce) 171, 358
 Schmolz (Smolec) 178, 179
 Schnellendorf 219, 230
 Schnellewalde (Szybowice) 212
 Schoebekirch (Siemidrożyce) 181, 182
 Schoeckingen 223, 242
 Schoenaich 221, 236
 Schoenau 180, 181
 Schoenau (Lipka) 387, 388
 Schoenbankwitz (Szczepankowice) 34, 36
 Schoenborn (Żerniki Wrocławskie) 359
 Schoenbrunn 333
 Schoenbrunn (Svinov) 100
 Schoenburg (Rzuchów) 264, 265
 Schoenfeld 26, 29
 Schoenfeld (Krásné Pole) 13, 19, 106
 Schoenfeld (Krzywiczyny) 352, 368
 Schoenfeld (Obórki) 56, 70, 357, 358, 359, 366, 378, 379
 Schoenheide (Przedborów) 216, 228
 Schoenowitz (Szonowice) 63, 79
 Schoenstein (Dolní Životice) 96, 98
 Schoenwald 221, 236
 Schoenwiese (Krasné Pole, Kobyle) 87
 Schoffschuetz (Sowczyce) 218, 233
 Schomberg (Chruszczów) 34, 36
 Schoppnitz (Szopienice) 265
 Schossdorf (Ubocze) 146
 Schreibendorf (Sarby) 316
 Schreibersdorf (Pisarzowice) 67, 115, 351
 Schrothammer (Klekot) 49
 Schuetzendorf (Strzałkowa) 132, 143, 355, 358, 373
 Schuetzendorf (Strzałków) 135
 Schuetzendorf (Wilomowice) 316
 Schumbarg (Szumbark, Šumbark) 184
 Schurgast (Skorogoszcz) 176
 Schwanowitz (Zwanowice) 217, 218, 231, 233
 Schwarz-Colmen 158 166
 Schwarzwasser (Strumień) 194
 Schweidnitz (Świdnica) 25, 27, 30, 47, 118, 159, 164, 165, 223, 242, 249, 252, 253, 319, 320
 Schweidnitz Gut III (Świdnica Leśna) 159, 164
 Schweinern (Świniary, Blumenau) 351, 352, 353, 355, 356, 366, 367, 372, 373, 374, 375
 Schweinhaus (Świny) 328
 Schwengfeld (Makowice) 210
 Schwentroschine (Świętoszyn) 391, 392
 Schwerin 20, 202
 Schwientochlowitz (Świętochłowice) 93, 104, 132, 134
 Schwientoschowitz (Świętoszowice) 259
 Schwusen (Wyszanów) 395
 Sclern (Ściernie) 48
 Scedrzik (Szczedrzyk) 351
 Szczepanowitz (Szczepanowice) 357
 Szczyrbitz (Szczerbice) 261, 342
 Sechwitz (Cieszyce) 25, 28, 34, 36
 Sedlnice (Sedlnitz) 337, 338, 339
 Sedlnitz (Sedlnice) 337, 338, 339
 Seebnitz (Trzebnice) 330
 Seibersdorf (Zebrzydowice) 192
 Seichwitz (Zdziechowice) 130, 137
 Seifersdofr (Pogorzała) 51
 Seifersdorf (Skarbiszowice) 393
 Seiffersdorf (Jaszów) 35, 224, 241
 Seiffersdorf (Radomierz) 125
 Seiffersdorf (Radwanów) 249, 252, 253
 Seiffersdorf (Zabardowice) 33, 131, 180, 182, 387, 388
 Seitendorf (Životice) 14
 Seitendorf (Životice, Żywocice) 169
 Seiwerath 242
 Selters 223, 242
 Sembten 250
 Siedlec (Zedlitz) 388
 Siedmiogród 50
 Siegda (Staszowice) 195
 Siegroth (Dobrzeńce) 56, 71
 Siekierowice (Schickerwitz) 358, 377, 391, 392
 Siemidrożyce (Schoebekirch) 181, 182
 Siemoradz (Schimoradz) 314
 Siena 256
 Sierakowice (Schierakowicz) 322
 Sierosław (Zirzlaff) 290
 Sierosławice (Schierosławitz) 130, 254
 Sieroty (Schieroth) 107
 Sikorzyce (Meesendorf) 202, 221, 236
 Silberkopf (Strzybnik) 63, 79
 Simbsen (Szymocin) 10
 Simmenau (Szymonków) 353, 356, 369, 374

- Simsdorf (Gostomia) 133, 144, 154
 Simsdorf (Szymanów) 125, 202
 Sitno (Schmachtenhain) 328
 Skalung (Skalągi) 38, 352, 368
 Skalągi (Skalung) 38, 352, 368
 Skalka (Schalkau) 362, 382
 Skarbiszowice (Seifersdorf) 393
 Skidziń 175, 176
 Skoczów (Skotschau) 191
 Skokowa (Gellendorf) 358, 377
 Skorkau (Skorków) 192
 Skorków (Skorkau) 192
 Skorogoszcz (Schurgast) 176
 Skotschau (Skoczów) 191
 Skrzydlowicz (Skrzydłowice) 389
 Skrzydlowice (Skrzydłowicz) 389
 Skrzypnik (Runzen) 312
 Slatnik (Zlatnik) 63
 Slavkov (Schlakau) 15, 302
 Slawentitz (Sławięcice) 57, 58, 72, 73, 187
 Slawikau (Sławików) 59, 62, 358, 377
 Slawitz (Sławice) 176, 357
 Słupsko (Słupsko) 105, 129, 137, 175, 177, 261
 Służowice (Schausewitz) 338, 339
 Sława (Schlawe) 340, 341
 Sławice (Sławitz) 176, 357
 Sławięcice (Sławentitz) 57, 58, 72, 73, 187
 Sławików (Sławikau) 59, 62, 358, 377
 Sławowice (Schlanowitz) 40, 41, 42
 Słone (Schloin) 157, 163
 Słupice (Schlaupitz) 23
 Słupiec (Schlegel) 262, 263, 264
 Słupsko (Słupsko) 105, 129, 137, 175, 177, 261
 Smardzewo (Schmarse) 340, 341
 Smolec (Schmolz) 178, 179
 Smoleńsk 224, 241
 Smolna (Schmollen) 227
 Smółczyce (Schmoltschuetz) 171, 358
 Soběšovice Dolní (Szebiszowice Dolne, Nieder Schoebischowitz) 184
 Sobkowice (Zopkendorf) 324
 Sobota (Zobten a. Bober) 217, 232
 Sohrau (Żary) 124, 217, 231, 250, 255
 Sohrau (Żory) 105, 106, 110, 386
 Sokolniki (Zaugwitz) 181, 182
 Solna (Gross Saegewitz) 133, 360, 380
 Sophienthal (Zofiówka) 270
 Sopot (Zoppot) 363, 384
 Sorkwity (Sorquitten) 52
 Sorquitten (Sorkwity) 52
 Sowczyce (Schoffschuetz) 218, 233
 Spandau 217, 231
 Spiez 158, 166
 Sponsberg (Ozorzowice) 362, 382
 Spremberg 250, 255
 Sprentschuetz (Sprzęcice) 259
 Sprzęcice (Sprentschuetz) 259
 Staarz (Starz) 290
 Stabelwitz (Stabłowice) 218, 233, 335, 336
 Stabłowice (Stabelwitz) 218, 233, 335, 336
 Stachau (Stachów) 56
 Stachów (Stachau) 56
 Stahnsdorf 40
 Stalingrad (Wołgograd) 222, 239
 Stambul (Konstantynopol) 388
 Stanisław (Stonsdorf) 280
 Stanowice (Stanowitz) 106
 Stanowitz (Stanowice) 106
 Stara Jamka (Jamke) 129, 137
 Stara Kamienica (Altkemnitz) 149, 150
 Stara Kraśnica (Alt Schoenau) 156, 161
 Stara Lomnica (Alt Lomnitz) 156, 157, 162
 Stara Wieś (Altendorf) 106
 Stare Gliwice (Alt Gleiwitz) 59
 Stare Miasto (Altstadt) 38
 Stare Olesno (Alt Rosenberg) 131, 132, 140, 141
 Stare Tarnowice (Alt Tarnowitz) 188
 Stargard (Stargard) 34, 36, 38, 158, 165
 Starowice (Altmannsdorf) 203
 Stary Paczków (Alt Patschkau) 102
 Stary Śleszów (Alt Schliesa) 359
 Stary Waliszów Górny (Ober Alt Waltersdorf) 89
 Stary Wielisław (Altwilmsdorf) 341
 Starz (Staarz) 290
 Staszowice (Siegda) 195
 Stauberwitz (Ściborzyce Wielkie) 319, 320
 Stauding (Studénka) 256
 Stavina 284
 Steblów Górny 187
 Steinau (Kamionka) 328
 Steinau (Ścinawa) 350, 366
 Steinbach (Podła Góra) 280
 Steinborn (Kamionka) 250, 254, 255
 Steinheim 220, 237
 Steinkirchen (Kościelna Wieś) 133, 144
 Sternalice (Sternalitz) 129, 130, 131, 137, 139, 140, 357, 376
 Sternalitz (Sternalice) 129, 130, 131, 137, 139, 140, 357, 376
 Sternberg (Sternberk) 295
 Stettin (Szczecin) 26, 29, 34, 36, 37, 221, 236
 Steudnitz (Studnica) 215

- Stěbořic (Stieborzice, Stiebrowitz) 267, 268
 Stieborzice (Stiebrowitz, Stěbořic) 267, 268
 Stiebrowitz (Stieborzice, Stěbořic) 267, 268
 Stoberau (Stobrawa) 391
 Stobrawa (Stoberau) 391
 Stoingen 181
 Stolzenau 219, 232
 Stolzenhagen 40
 Stonsdorf (Staniszów) 280
 Strachau (Strachów) 57, 71, 215, 216, 228
 Strachowice (Strachwitz) 185
 Strachów (Strachau) 57, 71, 215, 216, 228
 Strachwitz (Strachowice) 185
 Stradam (Stradomia) 358, 377
 Stradomia (Stradam) 358, 377
 Stradomia Dolna (Nieder Stradam) 18, 295
 Straduna (Stradunia) 18, 324
 Stradunia (Straduna) 18, 324
 Strakonice 197
 Strasburg 50
 Strassenau (Krasowa, Krassowa) 116
 Straupitz (Strupice) 180, 182
 Strażnice 296
 Strebitzko (Trzebicko) 121, 122
 Strehlen (Strzelin) 132
 Strehlitz (Strzelce) 133, 144
 Striegau (Strzegom) 26, 30
 Striese (Strzeszów) 178
 Stroehof (Pstrzejowice) 391, 392, 393
 Stroschwitz (Stroschowice) 315
 Stroszowice (Stroschwitz) 315
 Strumień (Schwarzwasser) 194
 Strupice (Straupitz) 180, 182
 Struża Dolna (Nieder Struse) 290
 Strzałkowa (Schuetzendorf) 132, 143, 355, 358, 375
 Strzałków (Schuetzendorf) 135
 Strzegom (Striegau) 26, 30
 Strzelce (Strehlitz) 133, 144
 Strzelce Opolskie (Gross Strehlitz) 187, 208
 Strzelin (Strehlen) 132
 Strzeszów (Striese) 178
 Strzillki 63
 Strilly 208
 Strzybnik (Silberkopf) 63, 79
 Stubendorf (Izbicko) 61, 77, 352, 368
 Stuchow (Stuchowo) 290
 Stuchowo (Stuchow) 290
 Studen (Studzienna) 187
 Studená 302
 Studénka (Stauding) 256
 Studnica (Steudnitz) 215
 Studzienna (Studen) 187
 Stuttgart 220, 223, 236, 242
 Sucha (Suchau) 184, 197
 Sucha Dolna (Nieder Suchau, Dolní Suchá) 40, 107
 Suchau (Sucha) 184, 197
 Sudice (Suditz) 62
 Sudice (Zauditz) 15, 17
 Suditz (Sudice) 62
 Sulau (Sułów) 352, 367
 Sułów (Sulau) 352, 367
 Svinov (Schoenbrunn) 100
 Swakopmund 219, 234
 Syców (Polnisch Wartenberg) 39, 60
 Syrin (Syrynia) 99, 100, 342
 Syrynia (Syrin) 99, 100, 342
 Szadurczyce (Schaderwitz) 389
 Szalejów Górny (Ober Schwedeldorf) 170
 Szczawno (Tschausdorf) 38
 Szczawno Zdrój (Bad Salzbrunn) 319, 320
 Szczecin (Stettin) 26, 29, 34, 36, 37, 221, 236
 Szczedrzyk (Scedrzik) 351
 Szczepankowice (Schoenbankwitz) 34, 36
 Szczerbice (Szyrbitz) 261, 342
 Szczytniki nad Kaczawą (Pohlschildern) 26, 31
 Szebiszowice Dolne (Nieder Schoebischowitz, Soběšovice Dolní) 184
 Szemzdrowo (Schlemsdorf) 316
 Szklary Dolne (Nieder Glaesersdorf) 362, 382
 Szonowice (Schoenowitz) 63, 79
 Szumbark (Šumbark, Schumbarg) 184
 Szumirad (Sausenberg) 60
 Szybowice (Schnellewalde) 212
 Szydłowiec (Schedlau) 56, 154
 Szydłów (Schiedlow) 154
 Szymanów 292
 Szymanów (Simsdorf) 125, 202
 Szymiszów (Schimischow) 130, 138
 Szymocin (Simbsen) 10
 Szymonków (Simmenau) 353, 356, 369, 374
 Szyszkowa Górna (Ober Oertmannsdorf) 355, 371
 Ściborzyce Wielkie (Stauberwitz) 319, 320
 Ściernie (Sciern) 48
 Ścinawa (Deutsch Steinau) 54, 55, 69
 Ścinawa (Steinau) 350, 366
 Ścinawa Polska (Polnisch Steinau) 54, 69
 Śliwice (Schleibitz) 133, 134, 144, 145
 Śmiłowice (Schmelzdorf) 126
 Środa Śląska (Neumarkt) 202, 222, 239, 364, 385, 388

Świdnica (Schweidnitz) 25, 27, 30, 47, 118, 159,
164, 165, 223, 242, 249, 252, 253, 319, 320
Świdnica Leśna (Schweidnitz Gut III) 159, 164
Świebodzice (Freiburg) 219, 231
Święta Katarzyna (Kattern) 25, 28, 363, 384
Świętochłowice (Schwientochlowitz) 93, 104, 132, 134
Świętoszowice (Schwientoschowitz) 259
Świętoszyn (Schwentroschine) 391, 392
Świniary (Schweinern, Blumenau) 351, 352, 353,
355, 356, 366, 367, 372, 373, 374, 375
Świniary Małe (Klein Schweinern, Klein Blumenau)
356, 375
Świny (Schweinhaus) 328
Śternberk (Sternberg) 295
Šumbark (Szumbark, Schumbarg) 184
Tadelwitz (Karczowice) 224, 243
Tarnowitz (Tarnowskie Góry) 159, 164, 317
Tarnowskie Góry (Tarnowitz) 159, 164, 317
Tarpn (Tarpno) 395
Tarpno (Tarpn) 395
Taschenberg (Ptakowice) 351, 367
Tassul 261
Tauchel (Tuchola Żarska) 250, 254
Telč 302
Tergensee 217, 231
Teschen (Cieszyn, Těšín) 151, 173, 188, 211
Těšín (Cieszyn, Teschen) 151, 173, 188, 211
Tęczyn 128, 129, 136
Theur 272, 273
Thiergarten (Godzięcín) 324, 325
Thomaswaldau (Tomkowice) 88
Tiachowitz (Szechowicz, Czechowice) 203
Tiefensee (Głębocko) 347, 348
Tierstein 54
Tillowitz (Tułowice) 154, 176, 177
Tilsitz (Tylża) 225, 244
Tolcz (Tolz) 34, 36, 37
Tolz (Tolcz) 34, 36, 37
Tomice (Tomnitz) 224, 225, 226, 243
Tomkowice (Domsdorf) 88
Tomkowice (Thomaswaldau) 88
Tomnitz (Tomice) 224, 225, 226, 243
Torgau 361
Tost (Toszek) 129, 137, 186, 207, 208, 209,
357, 361, 362, 381, 382
Toszek (Tost) 129, 137, 186, 207, 208, 209, 357,
361, 362, 381, 382
Tovačov 208
Trachenberg (Żmigród) 168

Tráčiště 111, 112
Trattlau (Kostrzyna) 219, 232
Trawnig (Trawniki) 343
Trawniki (Trawniki) 343
Trawniki (Trawnig) 343
Trawniki (Trawniki) 343
Trebnitz (Trzebnica) 276
Tremezzo 363, 383
Treschen (Trestno) 33, 35
Trestno (Treschen) 33, 35
Troppau (Opawa, Opava) 46, 94, 100, 113, 114,
128, 129, 299, 313, 323
Třankovice (Trzanowice, Trzanowitz, Třanovice)
184
Třanovice (Trzanowice, Trzanowitz, Třankovice)
184
Trzanowice (Třankovice, Třanovice, Trzanowitz)
184
Trzanowitz (Trzanowice, Třankovice, Třanovice)
184
Trzcina (Rohr) 221, 236
Trzebicko (Strebitzko) 121, 122
Trzebnica (Trebnitz) 276
Trzebnice (Seebnitz) 330
Trzebnice Średnie (Mittel Seebnitz) 330
Tschammendorf (Samborz) 317
Tschammer Ellguth (Ligota Samborowa) 61
Tschausdorf (Szcawno) 38
Tschechen (Czechy) 388
Tschepplau (Krzepielów) 354, 371
Tschertwitz (Czartowice) 151, 152
Tubingen (Tybinga) 50, 221, 236, 323, 359, 360
Tuchola Żarska (Tauchel) 250, 254
Tułowice (Tillowitz) 154, 176, 177
Tunis 221
Turawa (Turawa) 176
Twardawa (Twardawa) 188, 189
Twardogóra (Festenberg) 125
Tworkau (Tworków) 187
Tworków (Tworkau) 187
Tybinga (Tubingen) 50, 221, 236, 323, 359, 360
Tychowo (Gross Tychow) 221, 236
Tylża (Tilsitz) 255
Týniště 55, 65, 83
Ubocze (Schosdorf) 146
Uherski Bród (Uherský Brod) 281, 282
Uherský Brod (Uherski Bród) 281, 282
Uhrovec 302
Ujazd 48
Ujazd (Ujest) 188, 361

Ujest (Ujazd) 188, 361
 Ujezd 175
 Ujeździec (Gesess) 340, 341
 Uniejowice (Leisersdorf) 109, 126
 Uniejowice Dolne (Nieder Leisersdorf) 126
 Uraz (Auras) 227, 358, 378
 Urbanowice (Urbanowitz) 18, 187
 Urbanowitz (Urbanowice) 18, 187
 Uschuetz (Uszyce) 100, 129, 130, 137, 139, 166
 Ussmannsdorf 41, 42
 Uszyce (Uschuetz) 100, 129, 130, 137, 139, 166

V

Valle 52
 Vechte 288, 289
 Velká Polom (Gross Pohlom) 106
 Velké Heraldice (Gross Herrlitz) 61, 76, 77
 Velké Hoštice (Gross Hoschuetz) 19
 Velké Příkopě (Gross Graben) 246
 Vendryně (Wędrynia, Wendrin) 94, 134
 Vělopolé (Wielopole, Wielipoli) 184
 Verviers 271, 272, 273
 Veseličko 303, 309
 Vičkov 300, 304
 Vielguth (Zbytowa) 295
 Vikštejn (Wigstein) 15, 93, 281, 282
 Villeauvier-Aumont 222
 Vitbach 364
 Vlčice (Wilczyce, Wildschuetz) 219, 220, 221, 222, 235, 238, 239
 Voděradý 280
 Vogelgesang (Mieczniki) 215, 216, 217, 219, 229, 230
 Vogelsdorf (Zapusta) 225, 244
 Vorhaus (Jaroszówka) 358, 378
 Vřesina (Wreschin) 106

W

Waake 218, 233
 Wachowice (Wachowitz) 324
 Wachowitz (Wachowice) 324
 Wagstadt (Brłovec) 15
 Waissack (Wysoka) 14, 16
 Waissak (Wysoka) 278, 279, 315, 338, 339
 Walce (Walzen) 64
 Waldenburg (Wałbrzych) 25, 30
 Waldwinkel (Borek) 64
 Walim (Wuestewaltersdorf) 131
 Waltdorf (Prusinowice) 300
 Walzen (Walce) 64
 Wałbrzych (Waldenburg) 25, 30
 Wambierzyce (Albendorf) 111, 112, 155, 156, 160, 161

Wangern (Węgry) 220
 Warburg 287
 Warlow (Warłów) 133, 134, 135, 143, 259
 Warłów (Warlow) 133, 134, 135, 143, 259
 Warmatowice (Eichholz) 47
 Warmbrunn (Cieplice) 262, 264, 271, 272, 273
 Warszawa 134, 175, 270
 Warta Bolesławiecka (Alt Warthau) 130, 138
 Wartha (Bardo) 215, 227
 Wasleben 225, 243
 Wawrzeńczyce (Lorzendorf) 125, 157, 216, 228
 Wawrzyńcowskie (Lorzendorf) 352, 368
 Wądroże Małe (Klein Wandriss) 328
 Wągrowiec 364, 385
 Wąsosz (Herrnstadt) 22, 347, 348
 Wechmar 180, 181
 Weide (Widawa) 21, 22
 Weiderwitz (Wydrowice) 154, 176
 Weigelsdorf (Wigancice) 32, 141
 Weigwitz (Witowice) 157
 Weigwitz (Wojkowice) 216, 229
 Weimar 363, 364, 384, 385
 Weissdorf (Chróścina) 176
 Weissenburg 50
 Weissenfels 27, 32
 Weisswasser (Bílá Voda) 176, 177
 Weizenrodau (Pszemno) 248, 249, 251, 252
 Welkersdorf (Rząsiny) 388
 Wełna 364, 385
 Wendisch-Leuben 333
 Wendrin (Wędrynia, Vendryně) 94, 134
 Wendrin (Wędrynia) 207, 259
 Werben 45
 Wesselshoeven 37
 Wessig (Wysoka) 109, 180, 182, 248
 Wetcze 187
 Wettschuetz (Więszyce) 354, 371
 Wędrynia (Wendrin, Vendryně) 94, 134
 Wędrynia (Wendrin) 207, 259
 Węglów (Ober Ecke) 388
 Węgrów (Bingerau) 388
 Węgry (Wangern) 220
 Widawa (Weide) 21, 22
 Wiedeń (Wien) 23, 27, 30, 58, 60, 61, 65, 66, 157, 158, 222, 239, 288, 289, 302, 303, 308, 309, 311, 323, 364
 Wiegsschuetz (Więszyce) 57, 288
 Wielipoli (Wielopole, Vělopolé) 184
 Wielopole (Wielipoli, Vělopolé) 184
 Wielowieś (Grossendorf) 292
 Wielowieś (Langendorf) 39, 293

- Wien (Wiedeń) 23, 27, 30, 58, 60, 61, 65, 66,
 157, 158, 222, 239, 288, 289, 302, 303, 308,
 309, 311, 323
 Wienskowitz (Więckowice) 353, 369
 Wiersewitz (Wierzowice) 316
 Wierzbita (Schlanz) 360, 380
 Wierzbita Dolna (Deutsch Wuerbitz) 351, 356,
 367, 374, 375
 Wierzbita Górna (Polnisch Wuerbitz) 351, 352,
 355, 356, 366, 367, 368, 374
 Wierzbięcie (Oppersdorf) 54, 69
 Wierzbna (Wuerben) 26
 Wierzbno (Wuerben) 26, 28
 Wierzch (Deutsch Muellmen) 102
 Wierzowice (Wiersewitz) 316
 Wiesau (Łąka) 6
 Wiesbaden 41, 42, 45
 Wieschowa (Wieszowa) 102, 190
 Wiesegrade (Wyszogród) 39, 40
 Wiesenthal (Bystrzyca) 125
 Wieszowa (Wieschowa) 102, 190
 Wietszyce (Wettschuetz) 354, 371
 Więckowice (Wienskowitz) 353, 369
 Większyce (Wiegsschuetz) 57, 288
 Wigancice (Weigelsdorf) 132, 141
 Wigstein (Vikštejn) 15, 93, 281, 282
 Wiklina (Wikoline) 157, 163
 Wikoline (Wiklina) 157, 163
 Wilczków (Wiltschau) 180, 182
 Wilczy Las (Wolfshayn) 125
 Wilczyce (Barge) 158, 159, 164
 Wilczyce (Wildschuetz, Vlčice) 219, 220, 221,
 222, 235, 238, 239
 Wildschuetz (Wilczyce, Vlčice) 219, 220, 221, 222
 Wilemowice (Schuetzendorf) 316
 Wilhelminenthal (Ługowo) 223, 240
 Wilhelmsthal (Bolesławów) 57
 Wilka (Wilke) 195
 Wilkanów (Woelfelsdorf) 156, 161
 Wilkau (Wilków) 216, 228
 Wilke (Wilka) 195
 Wilkowice (Gross Wilkowitz) 101, 115
 Wilków (Wilkau) 216, 228
 Wilków Wielki (Gross Wilkau) 216, 217, 219,
 228, 230, 235, 361, 381
 Wilmsdorf (Dobierce) 34
 Wiltschau (Wilczków) 180, 182
 Winau (Winów) 167
 Winów (Winau) 167
 Wingendorf (Jałowiec) 249
 Wischuetz (Wyszęcie) 348
 Witaschuetz (Witaszyce) 41, 42
 Witaszyce (Witaschuetz) 41, 42
 Witoszyce (Heinzendorf) 361, 381
 Witowice (Weigwitz) 157
 Wittem 288, 289
 Wittenberga 323, 359
 Włodzienin (Bladen) 167
 Wodzisław Śląski (Loslau) 15, 17, 87, 281, 282,
 284, 285
 Woelfelsdorf (Wilkanów) 156, 161
 Woelfelsgrund (Międzygórze) 221, 236
 Wohlau (Wołów) 157, 163
 Wohnwitz (Wojnowice) 388
 Woinowitz (Wojnowice) 50
 Woislawitz (Wojślawice) 27, 31, 32, 130
 Wojborz (Gabersdorf) 156, 161, 313
 Wojborz Dolny (Nieder Gabersdorf) 157, 162
 Wojborz Górny (Ober Gabersdorf) 157, 162
 Wojcieszów Dolny (Nieder Kauffung) 329
 Wojkowice (Weigwitz) 216, 229
 Wojnowice (Wohnwitz) 388
 Wojnowice (Woinowitz) 50
 Wojnowice (Zindel) 357, 375, 376
 Wojsławice (Woislawitz) 27, 31, 32, 130
 Wolęcin (Wollentschin) 132
 Wolfshayn (Wilczy Las) 125
 Wollentschin (Wolęcin) 132
 Wolczyn (Konstadt) 15, 17, 351, 352, 353, 354,
 355, 356, 357, 364, 366, 367, 368, 369, 371,
 373
 Wołgograd (Stalingrad) 222, 239
 Wołów (Wohlau) 157, 163
 Wreschin (Vřesina) 106
 Wrociszów Dolny (Nieder Rudelsdorf) 195
 Wrocław (Breslau) 6, 7, 20, 21, 22, 25, 26, 28,
 29, 30, 33, 34, 35, 37, 38, 40, 41, 43, 44, 45,
 50, 54, 61, 62, 92, 96, 109, 129, 133, 134,
 158, 159, 164, 165, 166, 172, 178, 179, 180,
 181, 182, 195, 198, 218, 219, 220, 221, 222,
 223, 224, 225, 230, 233, 234, 235, 236, 237,
 238, 240, 241, 242, 243, 246, 248, 249, 251,
 253, 255, 262, 264, 265, 271, 272, 273, 274,
 275, 287, 299, 312, 318, 319, 320, 323, 324,
 325, 326, 335, 336, 338, 350, 354, 357, 360,
 361, 363, 364, 365, 384, 385, 389, 391
 Wrocław-Dąbie (Dąbie, Grueneiche) 180, 182
 Wrocław-Ołtaszyn (Ołtaszyn, Oltaschin) 92
 Wrocław-Partynice (Partynice, Hartlieb) 92
 Wronin (Wronin) 25, 28, 29, 203, 219, 233, 324
 Wróblin (Froebel) 318
 Wrzeszów (Froeschen) 157, 162

- Wschowa (Fraustadt) 51, 225, 244, 364, 385
 Wuerben (Wierzbna) 26
 Wuerben (Wierzbno) 26, 28
 Wuerttembergia 223
 Wuerzburg 109
 Wuerzen 219
 Wuest Pohlom (Pustá Polom) 128
 Wuesterbiese (Brzezmierz) 312
 Wuestewaltersdorf (Walim) 131
 Wuettendorf (Bogdańczowice) 356, 374
 Wurzen 219, 232
 Wydrowice (Weiderwitz) 154, 176
 Wysoka (Waissack) 14, 16
 Wysoka (Waissak) 278, 279, 315, 338, 339
 Wysoka (Wessig) 109, 180, 182, 248
 Wysoka (Wysoka) 24
 Wysoki Kościół (Hochkirch) 220, 235
 Wysoka (Wysoka) 24
 Wyszanów (Schwusen) 395
 Wyszęćce (Wischuetz) 348
 Wyszogród (Wiesegrade) 39, 40
 Wziąkowo Wielkie (Gross Tschuder) 280
Zabardowice (Seiffersdorf) 33, 131, 180, 182, 387, 388
 Zablatí (Zabłocie) 106
 Zabłocie (Zablatí) 106
 Zabornia (Sabor) 335
 Zaborowice (Saborwitz) 10, 171
 Zábřeh (Zabrzeg) 191
 Zabrze (Zabrze) 59
 Zabrzeg (Zábřeh) 191
 Zacharzyce (Sacherwitz) 21
 Zadole (Hoelle, Hellau) 249, 251
 Zagrodno Dolne (Nieder Adelsdorf) 217, 218, 231, 232
 Zalense (Załęże) 24
 Zalesie (Salisch) 34, 37
 Załęże (Zalense) 24
 Zameczno (Samitz) 331, 332
 Zamienice (Samitz) 358, 378
 Zantoch (Śatok) 357, 358, 376, 377
 Zapreżyn (Sapraschine) 39
 Zapusta (Vogelsdorf) 225, 244
 Zator 277
 Zauditz (Sudice) 15, 17
 Zaugwitz (Sokolniki) 181, 182
 Zaumgarten (Chrzanów) 34, 36, 335, 336
 Zawiercie 322
 Zay Ugroc 302, 308
 Ząbkowice Śląskie (Frankenstein) 210
 Zbrosławice (Brosławitz) 102, 317
 Zbytowa (Vielguth) 295
 Zdislavice 210
 Zdziechowice (Seichwitz) 130, 137
 Zebrzydowice (Seibersdorf) 192
 Zedlitz (Siedlec) 388
 Zegrze 67
 Zehdenick 222, 238, 250, 254
 Zehlendorf 364, 385
 Zembowitz (Zębowice) 24, 134, 187
 Zessel (Cieśle) 220
 Zębowice (Zembowitz) 24, 134, 187
 Zgorzelec (Goerlitz) 40, 41, 46, 159, 165, 219, 231, 245
 Ziegenhals (Głucholazy) 5
 Zieleniec (Gruen Hartau) 147
 Zielona Góra (Gruenberg) 146, 250, 254, 262, 263
 Ziemientzitz (Ziemiećce) 332
 Ziemiećce (Ziemientzitz) 332
 Zieserwitz (Cesarzowice) 260
 Zimna Woda (Kaltwasser) 248, 249, 252, 331, 332
 Zindel (Wojnowice) 357, 375, 376
 Zirzlaff (Sierosław) 290
 Zlaté Hory (Zuckmantel) 5
 Zlatník (Słatnik) 63
 Zloenitz (Żlinice) 115
 Zobten a. Bober (Sobota) 217, 232
 Zofiówka (Sophienthal) 270
 Zopkendorf (Sobkowice) 324
 Zoppot (Sopot) 363, 384
 Zubrzyce (Sauerwitz) 92
 Zuckmantel (Zlaté Hory) 5
 Zvole 14, 16
 Zwanowice (Schwanowitz) 217, 218, 231, 233
 Zwoos (Zwóz) 102, 115
 Zwóz (Zwoos) 102, 115
 Żyrowa (Żyrowa) 300, 357
 Żyttna (Żyttna) 105
 Żywodeczuetz (Żywocice) 167
 Żywotitz (Životice) 15
Żlinice (Zloenitz) 115
Żaba (Saabe) 360
 Żabin (Schabenau) 10, 11
 Żagań (Sagan) 158, 159, 164, 217, 231, 256, 364, 385
 Żarów (Saarau) 220, 236
 Żary (Sohrau) 124, 217, 231, 250, 255

Żary Górne (Ober Sohrau) 249, 252
 Żelazów (Eisdorf) 126, 388
 Żeleźnik (Eisenberg) 353, 359, 369, 378,
 379
 Żerniki Małe (Klein Suerding) 324, 325
 Żerniki Wielkie (Gross Suerding) 180, 182
 Żerniki Wrocławskie (Schoenborn) 359
 Żerzyno (Omshagen) 200, 201
 Żmigród (Trachenberg) 168
 Żory (Sohrau) 105, 106, 110, 386
 Żurawiniec (Saarawenze) 181, 182

Żyglin (Gross Zyglin) 293
 Żyrowa (Zyrowa) 300, 357
 Żytna (Zyttna) 105
 Żywocice (Seitendorf, Životice) 169
 Żywocice (Zywodczuetz) 167

Żampach 394
 Żerovice 206, 207, 208
 Životice (Seitendorf) 14
 Životice (Zywotitz) 15
 Životice (Žywocice, Seitendorf) 169

INDEKS NAZWISK

Indeks zawiera nazwiska (w mianowniku liczby pojedynczej) występujące w tekście – z wyjątkiem nazwisk cytowanych autorów. Drukiem wytłuszczonym zaznaczone są strony, na których historia rodu została dokładnie omówiona.

Abensperg 60, 76, 303, 309

Abschatz 125

Adametz 130, 139

Adlerscron 33–38

Adlershelm 61, 77

Akershult 52

Aldringen 302, 307

Althann 65, 84, 111

Alvensleben 221, 236, 389

Alvensleben-Erxleben 389

Amalfi 256

Ambrosius 33, 35

Anhalt 297

Ankiewicz 366

Apponyi 284, 285

Arco 302, 307

Arragona 256

Astfeld 219, 234

Augezt 19

Aulock 130, 131, 137, 140

Austria d' 57

Avella 66, 85

Axleben 125, 246

Bade 146

Barri 271–273

Barschky 300, 304

Bartenheim 86

Barth 86

Bartsch 169, 262, 263

Bartultowitz 51–52

Baruth 356, 359, 374, 379, 387

Bassewitz-Behr 224, 241

Batthyány 284, 285

Batyani 149

Baudiss 326, 327

Baumgarsky 154

Baumgarten 154

Bavor 147

Bawor 197

(de) Beausobre 86

Becher 178–179

Becherer 178–179, 336, 337

Becker 211

Beess 56, 71, 115, 154, 158, 212, 352, 360, 368, 380

Beess-Wrchles 60, 75

Behme 324, 325, 335, 336

Behr 224, 225, 241, 244

Belaffy 150

Belgrad 46

Belitz 44

Beneszowicz 20

Bennecke 159, 164

Berchem 271, 272

Berchtold 60, 75, 207, 209, 337, 339

Berg 96, 97

Berger 96, 97, 198, 300

Bergsdorff 133, 144

Berka 57, 58, 73, 295, 296, 297

Berkkelmann 131, 140

Berlaymont 272, 273

Berlenfalva 149

Berthusy-Huc 222, 239, 362, 382

Bertonides 303

Berzkowski 15

Beschkow 300, 305

Bethlenfalva 105

Betsch 213

Beyer 363, 383

Beyme 159, 164

Biardis 347

- Biberstein 195, 297, 340, 341
 Bibran 125
 Biedau 216, 228
 Bielik 213
 Bielski 300, 305
 Binner 33, 35
 Biolley 272, 273
 Biron 47, 256
 Bischinski 309
 Bischofsheim 216, 229
 Bischofsweder 51
 Bitkow 147
 Bitovski 206, 207
 Bitowski 105, 281, 282, 300
 Blacha 116, 128, 130, 131, 138, 139
 Blankowski 12, 102, 176, 177
 Blanquart 63, 80
 Bludowski 278, 279
 Bluecher 40, 41
 Blumenrode 202
 Boberfeld 50
 Bobolusk 213
 Bock 388
 Bockay 284, 285
 Bockelberg 130, 138
 Bodelschwingh-Plettenberg 288
 Boegen 37
 Boehm 354
 Bogerrota 347
 (z) Bohumina 13
 Bojanowski 353, 369
 Bolikowski 167
 Bolner 326–327
 Boltz 39
 Bomsdorf 391, 392
 Bonge 362, 382
 Borislawitz 186–190
 Borkowska 97
 Borschnitz 55, 69, 168, 316, 317, 351, 367
 Borzita 207
 Boschinski 301, 304
 Boseck 180, 182, 386
 Boskowitz 212, 297
 Bosse 34, 37
 Boya 259
 Boye 132, 134, 143
 Brabanski 282, 300, 301, 303, 306, 310
 Brade 319, 320
 Brand 122, 231, 391, 392
 Brandis 60, 75
 Brandt 218, 250, 254
 Brandys 100, 175, 176
 Brasiciani 302, 306
 Brasier 268, 269
 Brauchitsch 216, 228, 316
 Braun 157, 162
 Bredow 37
 Breitenbuch 154
 Bressler 225, 243
 Brettin 67, 86
 Bretton 211
 Brix 337
 Brodecki 194
 Bronikowski 51–52, 53
 Brugnano 346
 Buchberg 267, 268
 Buchlowitzki 301, 305
 Buchta 20, 317
 Buchtitz 20
 Buckau 123
 Buddenbrock 25, 29
 Budy 284, 285
 Budzow 174
 Budzowski 174
 Buelow 200, 201
 Bueltzingsloewen 27, 32
 Buettner 21, 274, 275
 Buhl 34, 36
 Bujakowski 47, 48, 102, 303, 310, 314
 Bungarsly 154
 Buntsch 328
 Burghaus 215–245
 Burleigh-Conkling 41, 42
 Burian 62
 Burlew 68, 89
 Burmann 66, 84
 Burski 301, 304
 Busewoy 10, 11, 56, 70, 336, 337
 Bzenc 100
 Bzenek 342
Carafa 66, 85
 Caretto 86
 Carion 268, 270
 Carlowitz 333
 Carmes 65, 83
 Carnap 25, 28
 Castelnorn 176, 178, 302, 307
 Castelozzi 329
 Cellari 111, 112
 Charwat 61, 187, 213
 Chevigny 170

Chmelik 12, 317
 Chobentski 187
 Choltitz 57, 73, 303, 308
 Chorinski 88, 301, 304
 Chorula 24
 Chorus 159, 165
 Chudowski 100
 Chwalkowski 351
 Clary 302, 307
 Clary-Sparsbersbach 66, 84
 Cocx 48
 Collalto 345
 Colonna 361
 Colonna-Fels 199, 207, 208
 Cominius 323
 Conkling 41, 42
 Conti 345
 Coronini 89
 Correggio 345
 Cosel 221, 236
 Coti 345
 Cranach 363, 383
 Creutzenstein 146
 Cronberg 89
 Croy 33
 Cselesta 270
 Cselestin 270
 Cuccagna 346
 Czaczka 292
 Czambor 365
 Czammer 317
 Czarnetski 292
 Czechau 365
 Czepl 13
 Czettritz 125
 Czetwertyński 68
 Czewlej 191
 Czigan 175
 Czobur 149, 150
 Czyżowski 136

D

Dachroeden 361, 380
 Dachs 328–329
 Dahlen 132, 143, 146
 Dahn 158, 166
 Dalibor 246
 Dambrowka 390, 392
 Dampnig 358, 377
 Danckelmann 41, 42
 Daniel 156, 161, 205
 Dankelmann 220, 235

Dannwitz 56, 71
 Daxberg 261–264
 Debschitz 157, 162
 Delius 52
 Dembiński 68, 89
 Dembowski 136
 Derffy 149
 Dernath 338, 339
 Diebitsch 8, 348, 349
 Dieglińska 97
 Diehr 358, 377
 Dietrichstein 62, 79, 96, 97, 113
 Dietze 363, 384
 Dirsdorf 215, 227
 Dirsinger 248
 Dittrich 319, 320
 Diwkowski 187
 Długosch 116
 Dluhomil 351, 352, 367
 Dobeneck 193
 Dobieschowski 105, 324
 Dobischowski 154
 Dobschitz 24
 Dobschuetz 283
 Doering 21
 Dohna 64, 81, 175, 177, 352, 367
 Dohna-Wartenberg 60, 76
 Dombnig 360
 Donat 278, 279, 281, 282, 356, 374
 Donna 205
 Donnersmarck 63, 67, 80, 87, 205
 Drahanowski 93
 Drahotusch 15, 16, 17, 278, 279, 281, 282
 Dreska 115
 Dresler 262, 263
 Drnovsky 294
 Drost 288, 289
 Drucki-Lubecki 68, 90
 Duba 57, 58, 73, 295, 296, 297
 Dubravius 300
 Duering 159, 165
 Duesterlho 26, 30
 Dunin-Borkowska 97
 Duve 219, 234
 Dyhrn 10, 11, 53, 56, 71, 246, 317, 351, 360,
 366, 380, 388
 Dzierzanowski 351, 367
 Dziwisz 115

E

Eben 391, 392
 Eccelini 345

Ehrenreich 60, 76
 Ehrental 283
 Eichendorff 63, 96, 188, 362
 Eicke 218, 220, 234, 237
 Eickstadt 210
 Eickstaedt 358, 359
 Einsiedel 131, 142
 Eisenhard 131, 142
 Ekesperre 158, 166
 Elbel 57, 71
 Ellach 347
 Ellguth 96, 97, 143
 Emanth 27, 30
 Ende 222, 240, 324, 325, 370
 Ender 268, 269
 Engelhardt 103
 Enger 25, 27
 Erdoed 149–150
 Erhner 350–386
 Erxleben 389
 Esterhazy 288, 289
 L'Estocq 221, 238
 Ettelshayn 333
 Eulenburg 223, 242
 Eyler 274

Falkenhayn 15, 61, 309, 391, 392
 Falkenheyn 301, 305
 Falkenstein 59, 75
 Fels 199, 207, 208
 Ferer 44
 Festenberg 125–126
 Festinberg 125
 Fink 262, 263
 Fischer 220, 236
 Fleschner 205
 Foerster 250, 255
 Foglar 187, 261, 284
 Fontaine 221, 236
 Fragstein 64, 80, 277, 342, 343
 Frankenberg 60, 77, 131, 140, 187, 257, 359,
 379, 391, 392
 Frankenberg-Ludwigsdorf 130, 138, 391, 393
 Frankenberg-Proschlitz 56, 71, 103, 104, 351,
 352, 353, 354, 357, 367, 369, 370, 376, 388,
 389, 390, 392
 Frantzke 152
 Freigang 57
 Freudental 58, 74
 Freund 249, 252
 Freyend 218, 234

Freytag 46
 Fridelandt 328
 Friedenthal 267–270
 Friedersdorf 159, 164
 Fritz 211
 Frottinis 346
 Fuellstein 14, 15, 17, 100, 137, 256, 300, 305
 Fuenflirchen 66, 85
 Fugger 150

Gablenz 333
 Gaertringen 219, 231
 Gaffron 19, 26, 31, 34, 38, 39, 133, 144, 219,
 234, 351, 353, 355, 358, 359, 367, 369, 377,
 379, 388
 Gaisberg-Schoeckingen 223, 242
 Gajewski 300, 304
 Galara 60, 75
 Galen 288, 289
 Gallenberg 288, 289
 Ganze 227
 Gardawski 100
 Garnin 274, 275
 Gartner 175, 177
 Gaschin 65, 82
 Geisler 54, 69
 Gellhorn 216, 229
 Genois 108
 Gerałtowski 186, 351
 Gernstein 295, 297
 Gessler 218, 233, 322, 338, 339
 Geyslow 282
 Gfug 216, 228, 359, 360, 361, 378, 380
 Giannini 338, 339
 Gieraltowski 148
 Ginkel 200, 201
 Girlach 5
 Gissler 52
 Glaser 132, 142
 Glaubitz 10, 11, 47, 158, 164, 329, 340, 341
 Globen 281
 Gluchow 167
 Gneisenau 220, 237
 Goerlitz 202
 Goertz 131, 140
 Goetz 103
 Goetzen 207, 331
 Goldenberg 217, 230
 Goldenstein 61, 77
 Goldschmidt 217, 230
 Gorcicki 364

- Gorzycki 364
 Goschuetz 220, 222, 235
 Goslawski 102
 Gotschalkowski 133, 144
 Grabadona 205
 Grabisch 324
 Graeve 354
 Grand Ry 271, 272, 273
 Grava 205
 Gregersdorf 157, 316, 359, 378
 Gregersdorff 56, 71, 216, 228
 Greiseneg 281, 282
 Grimm 364, 385
 Groeben 363, 384
 Groeling 159, 164
 Gross 256
 Gruttschreiber 15, 134, 145, 351, 352, 367, 368
 Grzymała 315
 Gudert 151, 152
 Guenther 250, 255
 Guiglio 60, 76
 Guretzki 261, 355, 373
 Gusnar 114, 129, 188, 212

Habdank 350
 Habsburg 54
 Hack 10, 11
 Hacke 10, 11
 Haenel 103, 104
 Haetzenberg 66, 84
 Hagen 26, 31
 Hake 57, 72
 Halbendorf 13–14, 329, 395
 Halcznowski 116
 Hanniwald 249, 253
 Hanstein 218, 232
 Harasowski 100, 184
 Hardeck 294, 297
 Hardegg 57, 72, 302
 Hardenberg 200, 202, 221, 236
 Harrach 150
 Hartmann 159, 164
 Hartung 93
 Harwath 283–285
 Hauenschild 26, 29
 Hauer 330
 Haugwitz 156, 160, 174, 317, 362
 Haunold 172
 Hausser 321
 Hauwald 249, 253
 Haydeck 357
 Hayn 45
 Hebord 300
 Heim 225, 244
 Heinrich 13
 Heintze 326, 327
 Helebrund 167
 Hellwig 355, 373
 Henckel 63, 67, 80, 205
 Herbord 300, 305
 Herren 288
 Hertwig 274, 275
 Heseler 336
 Hetttersdorf 211
 Heugel 325, 326, 355, 358, 373, 378, 391, 392
 Heydeck 180, 181
 Heyland 253, 324, 325
 Hilber 267
 Hildprandt 262, 263
 Hille 250, 255
 Hiller 219, 231
 Hillersdorf 191
 Hilsenthaller 153
 Himmelberg 67, 86
 Himml 25, 28
 Hippel 226, 244
 Hlouschek 170
 Hochberg 23, 61, 77, 130, 131, 138, 156, 161,
 210, 211, 216, 229, 287, 361, 381, 391
 Hock 348, 349
 Hoditz 96, 98, 176, 257, 330, 331
 Hoelle 130, 138, 248–255
 Hoellen 249
 Hoernick 156, 161
 Hoernig 249, 252
 Hoff 189
 Hoffmann 132, 143
 Hoff-Schorbein 388
 Hohenems-Vaduz-Galara 60, 75
 Hohenfeld 20
 Hohenstein 303, 308, 309
 Hohenthal 222, 238
 Hohenzollern 187
 Hohnstedt 355
 Holck 354, 371
 Holle 6
 Holly 129, 130, 133, 138, 143, 188, 334, 364
 Holobus 147
 Holtzbecher 246
 Holtzbrink 25, 30
 Holtzer 246
 Holzer 246, 247

Horecki 15, 17
 Horn 109, 171
 Hoverbeck 362, 382
 Hoverd 287
 Howaldt 27, 32
 Hoyos 88
 Huc 222, 239, 362, 382
 Hugenpoet 66, 85
 Hukowski 12–13
 Hulda 333
 Hundt 314, 315
 Hunt 314
 Hustirzan 64, 65, 82, 83, 84

Ilassy 331–332
 Isenburg 89
 Isengardt 66, 85
 Ivary 61

Jaeckel 299
 Jager 302, 306
 Jagow 200, 202
 Jagwitz 225, 245
 Jakardowski 62, 79
 Janour 300
 Januarius 364
 Januschowski 39–40
 Janussowski 39
 Jaroeki 188
 Jarotzki 188
 Jastrzemski 358, 376
 Jeben 220, 237
 Jenckwitz 350, 351, 357, 365, 366
 Jenkwitz 54
 Jeser 388
 Jessen 180, 182
 Jessensky 180, 182
 Jeutha 146
 Johnston 219, 231
 Jordan 19, 102
 Juergass 52
 Jung 158, 166
 Jungwirth 268, 269
 Juřen 190
 Just 117

Kalkkreuth 56, 70, 333, 338, 339, 354,
 370
 Kalinowski 357, 375
 Kalivoda 173
 Kaltenborn 56, 71

Kamenski 259
 Kamienski 104
 Kaminski 136
 Karwath 283–285
 Karwinski 129
 Kaschnitz 303, 310
 Kaunitz 62, 302, 306, 312
 Kaunitz-Rietberg-Questenberg 288, 289
 Kayn 333
 Keltsch 388
 Kersten 158, 165
 Kessel 131, 140, 262, 264, 355, 372
 Kettler 27, 31, 288
 Keul 181
 Keuthe 217, 231
 Khuen 150
 Kiczka 291
 Kiellmannsegg 61, 77
 Kiesel 262, 263
 Kinsky 16, 344, 346
 Kinsperk 281–282
 Kirschenstein 133, 144
 Kiss-Sereny 63, 64, 80
 Kittlitz 134, 145, 216, 229, 347, 352, 368
 Kladubski 210
 Kleist 217, 230
 Kleist-Retzow 221, 236
 Kloch 175, 177, 352, 353
 Kluex 333
 Kneesebeck-Milendonck 38, 224, 241
 Kneufel 336
 Knobelsdorf 250
 Kobylka 301
 Koch-Boegen 37
 Kochtitzki 103, 187
 Koeckritz 10, 11
 Koehlmann 363, 384
 Koelburg 302, 306
 Koelburg-Brasiani 302
 Koerber 364, 385
 Kokorski 175, 177, 301
 Kollegrad 302, 308
 Kollonitz 302, 308
 Kolovrat-Krakovsky 65, 82, 302, 307
 Kolovrat-Libsteinsky 65, 82
 Kolowrat-Nowohradski 57, 72
 Komorowski 47, 281, 282
 Konth 149
 Kopenitz 116
 Kopenski 116
 Koppel 316

Korály 284, 285
Korckwitz 26, 28
Kornitz 56, 110, 175, 194, 342, 355, 373
Korwin 296
Koschembar 111, 135, 331, 359, 379
Koschenbar 217, 230
Koschitzki 25, 29, 62, 78
Koschlig 390, 392
Kossecki 222, 238
Kosspoth 359, 379
Kostka 199, 297, 393
Kotke 220, 237
Kottulinski 61, 77, 216, 229, 360, 380
Kottwitz 157, 163, 246, 292, 332, 340, 341, 347
Kotulinski 129
Koturdowski 301
Koye 21
Kozieglowski 212
Kozłowski 257, 356, 375
Kozłowski 149, 174, 187
Kraedel 356, 374
Krakovsky 65, 82, 302, 307
Kralicki 101, 102, 317
Krauss 225, 244
Kravaře 66, 83
Krawarski 19
Krayczy 187
Kreckwitz 10, 11, 157, 163, 347, 348
Kreczik 257
Kreiselwitz 351, 366
Kretschmer 121, 122, 300, 301, 304
Kreutzenstein 146
Kroel 248
Kromayer 248
Kropacz 300, 304
Krueger 50
Krzinecky 296
Krzowski 301, 305
Křinecki 64
Kueschmalz 246
Kuffka 103, 104
Kuhl 216, 228
Kunczicki 129
Kunstadt 293–298
Kupenski 116
Kupensky 116
Kurland 47
Kurtzbach 357, 376
Kurtzbach 168
Kyatsch 323
Kynast 88

Labanski 106
Labudski 93
Lachmann 38
Ladebach 249, 253
Laderchi 60, 76
Lakota 212
Lamberg 62, 78, 288, 289, 346, 347
Lanckoroński 171
Landsberg 57, 73
Langen 250, 254
Langenau 133, 144
Langerwerth 92
Lara 199
Larisch 94, 96, 97, 98, 105, 110, 111, 115,
129, 130, 133, 137, 139, 143, 144, 187,
301, 305
Laschowski 133, 144
Lasota 20, 102, 187
Lassaga 63, 80
Lassota 106, 109, 115
Laterano 303, 308
Latowski 359, 79
Lauterbach 25, 28
Lazicki 213
Leberecht 25
Ledenicky 303, 310
Ledron 347
Lehmann 170–171
Leining 347
Leipa 57, 58, 73
Leipe 131, 132, 141
Leiss 268, 270
Leo 225, 244
Leschke 390, 392
Leskurault 116
Lessel 258, 271, 273, 391, 392
Lest 88
Lestwitz 316
Leszczyc 67, 89
Leuschner 247
Lew 212
Lewenheim 109
Lhotski 300
Libsteinsky 65, 82
Lichnowski 301
Lichtenau 218, 233
Lichtenhayn 333
Lichtenhof 245–247
Lichtenstein 150, 176, 299–311
Lichtenstein-Castelcorn 176, 178, 302, 307
Liderzow 14–17

- Liebmann 96, 97
 Liebstadt 173
 Liedlau 10, 11
 Lieres 87
 Lilgenau 96, 98
 Lindau 218, 231
 Lindegg 302, 307
 Lindeiner 391
 Lindelfels 217, 230
 Lindenberg 212
 Linnenfeld 212
 Linxweiler 118
 Lipowetz 303, 307
 Lipowski 303, 307
 Lipowsky 211
 Lippa 199, 295, 296, 297, 323
 Lipser 316
 Lisana 302, 307
 Listius 95, 97
 Liszka 128
 Littwitz 216, 358, 378
 Litultowitz 8–9
 Lobkowitz 55, 56, 58, 64, 70, 74, 81, 199, 303, 309
 Lochow 224, 241
 Lodron-Laterano 303, 308
 Loeben 10, 11
 Loew 302, 306, 307
 Loewenfeld 9
 Loewenstern 33, 35
 Logau 23, 56, 154, 216, 358, 378
 Logischen 218, 233
 Lom 271
 Lorenz 26, 28, 107
 Losberg 245
 Lossberg 223, 240
 Lossow 356, 375
 Louka 47–48
 Lubanski 106
 Lubecki 68, 90
 Lubetzki 357, 376
 Lubowski 115, 301, 304
 Luck 157, 163, 391
 Ludwigsdorf 130, 138, 391, 393
 Luettichau 200, 201
 Luettwitz 180, 182
 Lundy 388
 Luter 323
 Luttitz 159
 Lyman-Thomas 89
Łagowiec-Szczaniecki 68, 89
Machnitzki 351, 366
 Machno 203, 219
 Mackensen 219
 Madaleński 390, 392
 Maffei 329
 Magnis 87, 88, 225, 243
 Mahn 219, 232
 Makowetzki 130, 139
 Makowietzki 356, 374
 Malinowski 174
 Maltzan 200, 201
 Małachowski 386
 Manowski 106, 322
 Manteuffel 355, 371
 Marchese 60, 76, 150
 Markłowski 354, 370
 Marosini 346
 Martini 26, 30
 Martinitz 312
 Marton 363, 384
 Massow 221, 236
 Mathée 27, 32
 Matuschka 38, 64, 81
 Matzak 15, 19, 116
 Matzer 167
 Mayer 251, 255
 Meggau 59, 74
 Meinhartitz 300
 Meldemanne 63, 80
 Memingen 116
 Mentzel 337
 Menz 218, 233
 Menzel 67
 Merano 60, 76
 Merghes 313
 Merkersdorf 169
 Metzner 167
 Meyer-Glimman 320
 Michaelis 223, 242
 Michalkowski 304, 311
 Mieroszewski 63, 80
 Mikusch 267, 268
 Milendonck 38, 224, 241
 Millesimo-Caretto 86
 Milowanowski 323
 Minckwitz 131, 142
 Minkwitz 359
 Minquel 62, 78
 Minutoli 225, 244
 Mise 13–14
 Missia 14

Mitrowski 61, 66, 77
 Mladota 54, 350, 366
 Moderow 45
 Moellendorff 221, 236
 Moeller 41, 42, 364, 385
 Moennich 96, 98
 Mohl 246
 Mollenburg 302, 307
 Mollendorf 249, 251
 Moltke 200, 201
 Montani 65, 82
 Montecuccoli-Laderchi 60, 76
 Montecuculi 150
 Montmollin 158, 166
 Morkowski 207
 Mosch 118, 157, 162, 250, 254
 Moschowski 15, 17, 46, 96, 97
 Muehlhein 249
 Muellenstefen 52
 Mueller 61, 77, 159, 165, 214, 326, 327
 Muenchow 202
 Muenenberg 260
 Muensterberg 357, 376
 Muensterberg-Oels 293–298
 Mutius 117
 Mutschelnitz 19, 43, 151, 157, 163
 Myhre 223, 242
N
 Naedlitz 388, 389
 Naefe 12
 Nagorola 65
 Nagy 180, 182
 Narbonne 185
 Nassau 358
 Nassegneff 358, 376
 Nassegneff-Jastrzembski 358, 376
 Nassimbor 197
 Nawoy 15, 17, 153, 154, 281, 282, 351, 352, 357, 367, 376
 Nazik 89
 Neander 206
 Necher 154, 340, 341
 Neckesch 300
 Nehring 364, 385
 Nekanda-Trepka 134
 Nemysl 61, 77
 Nesselrode-Hugenpoet 66, 85
 Netz 57, 71
 Neumann-Cosel 221, 236
 Neundorf 57, 72

Nidecki 175, 177
 Niebelschuetz 157, 163
 Niemitz 216, 228, 316, 317, 359
 Niepold 268, 269
 Niewiedom 300, 304
 Nimptsch 216, 228, 316
 Noss 106
 Nostitz 61, 77, 207, 208, 217, 232, 333, 340, 341, 348, 349
 Nostitz-Rieneck 303, 309
 Notzing 268, 269
 Nowohradski 57, 72
 Nubar 89

O
 O'Reilly 94
 O'Relly 94
 Oberdorf 5
 Oberer 5
 Ober-Falkenstein 59
 Oberg 5–7
 Oberlaender 7–8
 Obermann 151, 152
 Obornitz 8, 224, 240
 Obeschlik 8–9
 Obeslavsky 9
 Obešlik 8–9
 Obindorffynne 43
 Obisch 9–11, 12
 Obischau 12
 Obischowski 9–11, 12
 (z) Obišova 12
 Obitetzky 303, 310
 Obitetz-Rabenhaupt 303, 310
 Obizzi 150
 Oblankowski 12
 Obrowetzki 12
 Obrowiecki 12
 Ochab 12–13
 (z) Ochab 12–13
 Ochabski 12–13
 Oderaw 14
 Oderberg 13
 Oderfeld 13
 Odorski 13–14, 14–17, 282, 284
 Odorsky 14–17
 Oderwanz 17
 Oderwolff 18–19, 118, 300
 Oderwons 19
 Odkolek 19
 Odorski 14
 Odrivous 20

- Odrobinski 20
 Odroważ 17, 19, 20
 Odrowons 303, 308
 Oeder 20
 Oedt 20
 Oelhafen 21–22
 Oeller 22
 Oellersberg 22
 Oels 293–298
 Oelsnitz 354, 370
 Oesen 22–23
 Oexel 23
 Ogegla 23
 Oggigel 23
 Ogigel 23
 Ogon 24, 188
 Ogonek 24
 Ogrodzona 194
 Ogrodzon 24
 Ogrodzonski 194
 Oheimb 24–32, 219, 233
 Ohl 32, 33–38
 Ohlau 32
 Ohle 32–33, 43, 46
 Ohlen 32, 33–38
 Ohm 39–40
 Ohme 39
 Ohm-Januschowski 39–40
 Ohnesorge 40–41
 Ojirš 43
 Okresch 43
 Olau 32–33, 43
 Olawski 33, 43
 Olbendorf 43–44
 Oldrzychow 115
 Oldrzychowski 44, 114–115
 Oldrissow 44, 114–115
 Oldrissowsky 115
 Oldrzychowski 115
 Oldtmann 45
 Olearius 45–46
 Olivetski 46
 Ollschoner 153
 Olow 32–33, 46
 (z) Olšan 46
 Olšanski 46, 47
 Olschan 173
 Olschanski 46
 Olschewski 47
 Olschowitz 47–48
 Olschowski 48
 Olszański 46, 47
 Olszewski 47
 Olszowiec 47–48
 Olszowski 48
 Onschik 300, 304
 Onssel 48
 Onśicki 300, 304
 Opel 48, 51–52
 Operti 54
 Opitz 49, 50, 92
 Opol 50, 51–52
 Oppal 51
 Oppel 48, 50, 51–52, 249, 253, 355
 372
 Oppeln 51, 53
 Oppeln-Bronikowski 51–52, 53
 Oppen 53, 222, 238
 Oppersdorff 54–91, 107, 111, 175, 177, 212,
 246, 350, 366
 Oppietz 50, 92
 Oprostovsky 92
 Opršal 9
 Oprszal 93
 Oraczewski 93
 Oraczowski 93
 Orator 94
 Orchamp 63
 Ordenez 303, 310
 Orelly 94
 Orle 94
 Orlick 95–98
 Orlik 95–98, 302, 306
 Ormontowski 99
 Ortheimb 65, 83
 Ortlob 99, 117–118
 Orzechowski 99
 Orzeski 99–100, 342
 Orzeszki 99–100
 Osarowski 100, 101, 101–102, 102–104, 104,
 108, 120
 Oschetzki 105, 107–108
 Oschinski 105–106, 108, 110
 Oseczky 107
 Osenic 106
 Osetzki 105, 107–108, 110
 Osiecki 107–108
 Osietzki 107–108
 Osinski 105–106, 108, 116
 Osorowski 100, 102–104, 108
 Osowski 108, 110
 Osieczki 107

Ossenitz 108
Ossetzky 107
Ossig 108–109
Osslew 109, 114
Ossloeb 109
Ossolinski 109
Ossowski 108, 110
Ossynski 105–106, 110
Ostachowski 107
Ostaschowski 107, 110–111
Ostassow 110–111
Ostassowski 110–111
Ostaszewski 110–111
Osterberg 62, 78, 111–112, 169
Osterhof 113
Osterland 178, 179
Ostheim 113
Ostichow 110
Ostravsky 113
Ostrawski 113
Ostroměřsky 113
Ostrometzki 113
Ostromećki 113
Ostrowsky 114
Ostrowski 114
Ostrowsky 114
Ostwoy 114
Oszlew 109, 114
Otek 115
Otiesław 114, 116
Otik 44, 114–115, 193
Otilav 116
Otilaw 114, 116, 207, 209
(z) Otmętu 116
Ottenburg 116
Ottendorf 117
Ottenfeld 117, 118
Ottenhausen 262, 263
Otter 99, 117–118
Otterau 117
Ottersbach 118
Otterwolff 18–19
Ottmuth 118
Otto 117, 118
Ottweiler 118
Ottwein 118
Ovecka 119
Ovečka 119
Ovium 119
(de) Owa 119
Oweczka 119

Owetzki 119
Owsianski 119
Oye 34, 36
Oys 108–109
Ozarowski 19, 100, 102–104, 120
Ozorowski 101–102, 187
Ożarowski 100, 101, 120, 136

Paar 303, 308
Pachaly 121–122
Pachasius 62
Pachta 123, 303, 308
Pack 123, 124, 147, 292
Packisch 125–126, 365
Packusch 126, 147
Pacyna 128
Paczek 127
Paczenski 127–145, 260
Paczenski-Reinersdorf 134
Paczenski-Tenczin 129, 137
Paczensky 134
Paczinski 100, 134, 135
Paczkowski 127, 171
Paczynski 127–145, 146, 171, 250, 254
Pade 146
Paeffe 61
Paeschke 146–147
Pafor 147
Pagk 147
Pakosch 126
Pakusch 126, 147
Palczek 147
Palczieg 147
(z) Palczowic 148
Palczowski 148–149, 314, 342
Paleolog 294, 296
Palfy 149–150
Palm 151
Palmencron 151–152, 214
Palmeri 152–153
Palmgarten 152–153
Palocsai 153, 283–285
Palowitz 327
Paluk 227
Pampel 25, 30
Pančir 153
Pancup 214
Panek 153, 317
Panewitz 153, 155–165
Pangau 278, 279
Pange 153, 154

- Pankuch 155, 214
 Pannewitz 155, 166
 Pannwitz 153, **155–166**, 167, 168, 180, 286
 Panoschowski **167**, 334
 Panowitz 155–165, 167
 Panse **167**
 Panthen 319, 320
 Panthenau 167, 351, 367
 Panwicz 158
 Panwitz 155–165, 168
 Panwitz 155
 Pappenheim 65, 83
 Paprocki 175
 Paradies 63, 80
 Parchwitz **168**, **169**
 (z) Pardubic **169**
 Parish 88
 Partch 169
 Partigal 169, 347
 Paschasius 111–112, 169
 Paschwitz 169
 (z) Paskowa 170
 Passel 170
 Passerat **170**
 Pastericz 171
 Pasteritz 170–171
 Pasterwitz **170–171**
 Paszkowski 171
 Pathen 171
 Patschin 127–145
 Patschinski 127–145, 171
 Patzkowski 127, 171
 Paulowski 174
 Pausewang **172**
 Paust **173**
 Pavel 46
 Pavlat 46, 173
 Pawlat **173**
 Pawlowic 174
 (z) Pawlowic 174
 Pawlowski **173**, **174**, **174–178**, 301, 364
 Pawlowski 95, 173, 174
 Peblis 178, 274–275
 Pecherer **178–179**
 Pein **180–182**
 Peine 180–182
 Peiskersdorf **182**
 Peistel **183**
 Pelchrzim **183**, **183–184**, 185, 186, 197, 265, 386
 (z) Pelchrzimowic 185, 265
 Pelcka 185, 186
 Peldrim 184
 Pelet 185
 Pelet-Narbonne 185
 Pelgranus 197
 Pelgrzim 133, 144, 183, 183–184, 185
 Pelhrim 183, 183–184, 186
 Pelka 24, 185, **186**, **186–190**, **190**, **191**, **191–192**,
 192, 192–193
 Pelkau 190
 Pelken 186, 186–190, **192–193**
 Pelkowski 186–190, 193
 Pellegrini **193**
 Pelka 186–190, 193
 Pelkowski 190
 Penczek 195
 Penczik 114–115, 193
 Penczik 193, 194–196
 Pendorf **193–194**
 Pentlac 194
 Pentlach 24, **194**
 Pentzig **194–196**
 Pentzki 194–196
 Penzig 193, **194–196**, 197
 Penzke 194–196
 Perchal 197
 Peregrin 183, **197**
 Peregrinus 183, 197
 Perfert **197–198**
 Perger 198
 Perigord 67, 87, 198, 200
 Pernstein **198–199**
 Pernštejn 198–199
 Perponcher **199–202**
 Perponcher-Sedlnitzky 199–202
 Persing 59, 74, 75, 303, 308
 Perstein 198
 Persztajn 198
 Pertke 202
 Pertkenau **202**
 Perzina **203**, 213
 Peschik 203
 Peschke **203**
 Peschwitz 169, **204**, 213
 Pessick 204
 Pesske 203
 Pestalozza **204–205**
 Pestaluzzi **204–205**
 Peterhaeusel **205**
 Peterhansel 205
 Petersdorf 34, 36
 Petersheiden 206

- Peterswald 63, 80, 206–209, 209–210
Peterswaldski 206–209, 209–210, 212, 213, 284,
285, 301
Peterswaldsky 63, 80
Peterswaldzki 300
Petrasch 210–211
Petrici 212
Petricius 212
Patrick 212
(z) Petřivaldu 210
Petriži 212
Petrkowski 203, 213
Petrowetzki 352
Petrowicz 61, 187, 213
Petrowitz 203
Petrowski 203, 213, 274
Petrswaldski 92, 191
(z) Petřivaldu 206–209, 213
Petrycy 175, 212
Petrykowski 213
Petrzik 212
Petsch 213
Petschwitz 213
Pfankuch 214
Pfannkuchen 155, 214
Pfeiffer 151–152, 214
Pfeil 215–245, 343, 358, 361, 378
Pfeil-Burghaus 215–245
Pfender 245
Pfintzig 245–247
Pfinzig 245–247
Pfinzing 245–247
Pfister 247
Pflaumdorff 247
Pflog 248
Pflogk 248
Pflug 333, 391, 393
Pfoertner 130, 138, 248–255
Piasecki 256, 277
Piasek 256
(z) Piasek 256
Piaskowski 256
Piblis 178
Piccolomini 256
Pickowski 256, 257
Pieczkowski 256, 257
Pieglowski 257, 258
Pieglowski 257, 258
Pielgrzym 184
(z) Pielgrzymowicz 258, 265
Pielgrzymowski 184
Pienkotzki 258
Pienow 258
Pientka 258–259, 260
Pierchna 259
Pierocki 259, 276
Pierzchała 259
Piesenberg 259
Pietsch 260
Piętka 258–259, 260
Pilar 260–261, 264, 265
Pilati 111, 112, 261–264
Pilchau 260–261, 264
Pilchen 261
(z) Pilchowiec 264
Pilecki 264–265
Pilgern 183, 265
Pilgram 265
Pilgramsdorf 185, 258, 265
Pillar 260–261, 265
Piller 266
Pillersdorff 266
Piltz 266–267
Pilzen 267
Pino 267–270
Pinocci 270
Pinoci 270
Pinto 271–273
Pinxen 273
Pinzig 195
Piotrowski 213, 274
Pipel 274–275
Piplis 274–275
Pirch 275–276
Pirkstein 294, 296
Pirocki 276
Pirsch 109
Pirscher 276
Pirucki 276
Pirutzey 259, 276
Pirutzky 276
Pisarzewski 277
Pisecki 256, 277
Pitsch 277
Pivec 278–279
Piwecz 93, 278–279
Piwek 301, 314
Plach 280
Planitz 280
Plankenstein 281
Planknar 15, 17, 281–282, 284
Plaski 283, 286

- Platz **283**
 Plavecki 284
 Plaw 283
 Plawetz 283–285
 Plawetzki 15, 153, **283–285**
 Plaza 283, **286, 291**
 Plazki 286
 Pleging 287
 Plehwe **286**
 Plenckhen 286–287
 Pleneken 286–287
 Plenken 286–287
 Plenk **286–287**
 Pless 287
 Plettenberg **287–289**
 Plettenberg-Herren 288
 Plettenberg-Wittem 287–289
 Plocek 290
 Ploetz 38, **290, 364, 385**
 Plotic 290
 Plotisch **290**
 Plueskow 200, 201
 Pluschnitzki **291**
 Pluzenski 291
 Pluznicki 291
 Plaza 286, 291
 Pluznicki 128, 291
 Poborow 291
 Pobschuetz 291, 339–341
 Pocher 291
 Pochnar 291–292
 Pochner **291–292**
 Pock 292
 Poczenc 292
 Poćenic 291
 Podczacha 292
 Podczaski 271, 273
 Podczaszy **292**
 Podewils 360, 380
 Podgol 194
 Podgola **292–293**
 Podhola 292–293
 Podholy 293
 Podiebrad **293–298**
 Podivinsky 298, 299
 Podovinsky 298, **299**
 Podstatski 207
 Podstatzky **299–311**
 Podstatzky-Lichtenstein 299–311
 Podstatzky-Prusinowicz 299–311
 Podusche 312
 Poduschka **312**
 Poduška 312
 Poetting 59, 74, 75, 211, 303, 308, **312–313**
 Pog **313**
 Pogarell 313, 314–319
 Pogh 313
 Pogorski 149, **313–314, 322**
 (z) Pogorzeli 314–319
 Pogrell 114, 153, 199, 210, 216, 228, 313,
 314–319, 352, 391 392
 Pohl **319–320, 320–321**
 Pohle **321**
 Pohlsdorf 322
 Pohorski 313–314, 322
 (z) Pokrzywnicy **322**
 Polaczek 322
 Polak **322, 324**
 Polan **322–323, 324**
 Polanofski 323
 Polanowicz 323
 Polanowski **323**
 Polansdorf 322–323, 324
 Polatschek 322, 324
 Poledna 324
 Polednia **324**
 Poleski **324**
 Poley 21, **324–325**
 Polgwitz 325
 Poliszczek 115
 Polkowicz 325–326
 Polkwitz **325–326**
 Pollner 326–327
 Pollogwitz 326
 Polner **326–327**
 Polnicki 327
 Polniczek **327**
 Polschau 216, 229
 Polsnitz **328–329**
 (z) Poluysi 13–14, 329
 Polwitz 218, 220, 234, 237
 Polzer **329–330**
 Polzer-Hoditz 329, 331
 Pombsten 333
 Pomeiske **330–331**
 Pomian **331**
 Pomiske 330–331
 Pomitzki 330–331
 Pompei **331–332**
 Pomsdorf **332**
 Poneticz 334
 Poniadowski **332**

- Ponickau **332–334**
 Ponientzuetz **334**
 (z) Ponięcic **354**
 Ponoschowski 167, **334**
 Popielowski **334**
 Poplau 249, 252
 Popp **335, 337–339**
 Poppel 55, 56, 58, 64, 70, 74, 81
 Poppelau **335–337**
 Poppen **335, 337–339**
 Popschuetz 388
 Popschuetz 10, 291, **339–341**, 390, 392
 Porcia 342, 343–347
 Poremski 100, 174, **342–343**, 349
 Poremski 342–343
 Porębski 342–343
 Porphyron 343
 Porphyrius **343**
 Porschau 216, 228, **343**
 Portia 342, **343–347**
 Portugal 169, **347–349**
 Porubsky 342–343, 349
 Porwinski **349**
 Posadowski 15, 17, 54, 69, 187, 216, 217, 228,
 229, **350–386**, 389
 Posadowski-Wehner 350–386
 Posdolski 386, 390–393
 Poseck 180, 182, **386**
 Poser 27, 103, 104, 340, 341, 358, **387–389**, 395
 Poser-Naedlitz 388, 389
 Post **389–390**
 Postadek 300
 Postel 390–393
 Postelwitz 350–386
 Poster 390
 Postolicz 390
 Postolski 386, **390–393**
 (z) Postupic 393
 Postupitz 393
 Poswitz **393**
 Potenstein 393, 394
 Potocki 68, 89
 Pototendorff **393**, 394
 Potschenitz 394
 Pottendorff 393, 394
 Pottenstein 62, 393, **394**
 Potworowski **395**
 Poyger 58, 73
 Poysbrunn 302, 306
 Pozor 387, 395
 (z) Półwsi 395
 Praksitzki 208
 Praschma 13, 59, 60, 62, 63, 75, 79, 188, 206,
 207, 300, 302, 306, 344
 Prata 343
 Prchala 197, 259
 Prchna 259
 Predel 156, 160, 162
 Prenzel 197
 Preuss 158, 166
 Prittwitz 56, 71, 132, 133, 134, 141, 145, 250,
 328, 351, 353, 355, 356, 358, 359, 367, 369,
 373, 374, 377, 379, 388
 Prittwitz-Gaffron 19, 26, 31, 34, 38, 219, 234
 Pritzelwitz 204, 351, 353, 369
 Prockendorff 253
 Promnitz 25, 59, 74, 129, 137
 Proschlitz 56, 71, 103, 104, 351, 352, 353, 354,
 357, 367, 368, 369, 370, 376, 388, 389, 390, 392
 Proskowski 55, 69, 212
 Prusinowitz 299–311
 Prusinowski 300, 304
 Przechala 259
 Przepiski 301, 305
 Prziloski 261
 Przyłuski 261
 Puche 21, 22
 Pucher 21, 22, 291
 Puecker **214**
 Pueckler 56, 64, 71, 81, 200
 Puerscher 276
 Puige 58, 73
 Punickow 332
 Punkow 333
 Pupschuetz 339–341
 Purkstatt 95, 97
 Purlilys 344
 Pusch 172
 Puster 171, 390
 Puta 394
 Pyrzina 203

Questenberg 288, 289
 Quieis 296

Rabenhaupt 64, 82, 303, 310
 Radecke 354
 Rado 363
 Radolin 67, 89
 Radolin-Radoliński 67
 Radoliński 67
 Radonitz-Belgrad 46

- Radwan 286
 Radziwiłł 67, 68, 89
 Raesewitz 170
 Rajecki 300, 305
 Ramisch 51
 Ramsch 51, 99
 Ramschel 51
 Raschin 65, 66, 82, 84, 85
 Raschuetz 261, 342
 Rasselwitz 168
 Raszyc 105, 342
 Rathenow 218, 233
 Ratzbar 328
 Rauck 249, 253
 Raunach 346, 347
 Raussendorff 10, 11
 Rautenberg 6
 Rawa 115
 Raygow 123
 Rayhoffen 123
 Rayowa 123
 Rayski 135, 175, 176
 Rechenbach 156, 161
 Rechenberg 57, 71, 126, 340, 341
 Recke 26, 31, 220, 235
 Redern 10, 11, 317
 Reede-Ginkel 200, 201
 Reibnitz 125, 132, 143, 147, 156, 158, 161, 210,
 295, 298, 316, 317, 321, 328, 329, 347, 348,
 352, 353, 369, 387, 388
 Reich 93
 Reichardt 205
 Reichau 317
 Reiche 363, 384
 Reichel 274, 275
 Reichenbach 156, 157, 160, 161, 162, 316
 Reichenbach-Goschuetz 220, 222, 235
 Reichenburg 61, 77, 301, 305
 Reideburg 156, 161
 Reinecke 363
 Reinersdorf-Paczensky 134
 Reiswitz 203, 301, 305, 338, 386
 Reitzenschlag 58, 73
 Retzburg 205
 Retzow 221, 236
 Reussner 326, 327
 Rhediger 359, 379
 Richthofen 131, 141, 218, 271, 272, 363,
 384
 Riebisch 246, 247
 Riedel 33, 35
 Rieneck 303, 309
 Riesenburg 65, 66, 82, 84, 85
 Rietberg 288, 289
 Rindfleisch 249, 252, 336
 Roboz 324
 Rochov 13
 Rochow 45, 224
 Rodig 41, 42
 Roedern 200
 Roehboeck 96, 98
 Roehl 224, 240
 Roesa 130, 138
 Rogoyski 188, 189
 Rohn 156, 161
 Rohowski 259
 Rohr 156, 161, 250, 254, 352, 358, 368, 378,
 390, 392
 Rohrau 316, 388, 390, 392
 Rolle 54, 56, 69, 70, 350, 366
 Romberg 224, 241
 Ronau 316
 Rongemont 158, 166
 Ronov 64, 300
 Ronow 303, 310
 Rormann 364, 385
 Rosenbusch 286
 Rosenquist 52
 Rosenstein 258
 Rostek 107, 133, 144, 334
 Rostock 153, 144
 Rotenberg 301, 305
 Roth 118, 249, 252, 303, 311
 Rothe 336
 Rothenberg 366
 Rothenhorst 303, 311
 Rothkirch 10, 11, 125, 134, 145, 167, 171, 216,
 228, 319, 320, 356, 374
 Rottenberg 15, 16, 17, 115, 203, 351
 Rottenburg 351, 352, 366
 Rougemont 63, 80
 Roužic 187
 Rozmítal 294, 296, 302, 306, 307
 Rubinger 326, 327
 Rudski 293, 313, 314
 Rudziński 268, 269
 Ruediger 55, 69
 Ruesch 131, 139
 Rusetski 261
 Russig 268, 269
 Rybisch 246, 247
 Rymultowski 48, 99

- S**
 Sachs 133, 144
 Sack 362
 Sadowski 101
 Saebisch 172, 180, 181
 Saenger 251, 255
 Saint Genois 108
 Salawow 365
 Salisch 132, 141, 354, 356, 358, 360, 370, 374,
 375, 376, 380
 Salza 218, 233
 Samborowic 168
 Sandrart 363, 383
 Sandreczki 217
 Sandretzki 360, 361
 Sangerhausen 6
 Sapieha 68, 90
 Saschowski 148
 Sauerma 262, 361, 381
 Saurma 360, 380
 Savorgnan 346
 Scaliger 346
 Schachmann 249
 Schaff 119
 Schaffgotsch 5, 88, 119, 262, 264,
 332
 Schaper 262
 Scharffenstein 262, 263
 Schebitz 246, 248
 Scheja 221, 236
 Scheliha 92, 105, 216, 228, 264, 265, 280, 316,
 362
 Schellenberg 60, 75
 Schellendorf 55, 59, 69, 315
 Schemnitzki 171
 Schenck 40, 42, 361, 381
 Schenk 57, 73, 315
 Schertz 181, 182
 Scheuerl 248
 Scheurich 26, 30
 Schick 176, 178
 Schickfuss 130, 134, 138
 Schildberg 168
 Schilhan 116, 118
 Schiller 225, 244
 Schilling 178, 179
 Schimmelpenning 34, 36
 Schimonski 102, 352, 353, 356, 357, 368, 375
 376
 Schindel 215, 228, 249
 Schip 15, 17
 Schirocki 105
 Schkopp 340, 341
 Schlabrendorff 353, 369
 Schlach 113
 Schlaupitz 23
 Schlegler 282
 Schleinitz 58, 73, 333
 Schleusser 125
 Schlewitz 19, 93
 Schliewitz 328
 Schlik 57, 73
 Schlottknecht 249, 251
 Schlutterbach 106
 Schmertzing 134, 145
 Schmidt 21, 22, 24, 216, 228
 Schnellenstein 103
 Schoeckingen 223, 242
 Schoeler 25, 29
 Schoenaich 340, 341, 362, 382
 Schoenau 340, 341
 Schoenbeck 130, 139
 Schoenberg 333
 Schoenfels 219, 232
 Schoening 34, 36
 Schoenkirchen 302, 307
 Schoff 5, 119, 171
 Scholtzendorff 133, 134, 144, 145
 Scholz 267, 363, 384
 Scholze 159, 165
 Schombeck 353, 369
 Schonowski 186, 313
 Schorbein 388
 Schrattenbach 207, 209
 Schreibersdorf 54, 55, 69, 277, 350, 366
 Schrenck 268, 269
 Schrinding 67, 86
 Schrindinger 67, 86
 Schubert 359, 379
 Schuckmann 262, 264
 Schulz 107
 Schulzendorff 63, 79
 Schwamberg 57, 73
 Schwartz 5
 Schweidnitz 157, 162, 316, 316, 328, 348, 354,
 371, 388
 Schweinichen 138, 328, 353, 369
 Schweinitz 41, 125
 Schweinoh 19, 187
 Schweinsberg 40, 42
 Schwerin 221, 224, 235, 238, 243
 Schwetlig 301, 305
 Sciandiani 346, 347

- Sczaniecki 68, 89
 Sebottendorff 129, 137, 157, 184, 216, 228
 Sedlnicki 20
 Sedlnitzki 57, 67, 73, 87, 106, 200, 281, 282,
 301, 337, 338
 Sedlnitzki-Odrowons 303, 308
 Sedlnitzky 199–202
 Sedmoradzki 181
 Seefeld 316
 Seher-Thoss 132, 141
 Seidlitz 55, 180, 182, 216, 228, 229, 316, 328
 Selchow 25, 30
 Semmler 250, 255
 Semperfrei 88
 Senftenberg 88
 Senitz 360, 380
 Sereny 63, 64, 80
 Serenyi 63, 64, 80, 208
 Seydlitz 34, 290, 355, 357, 361, 373, 381
 Seyfried 178
 Sachsenstein 88
 Sieber 121, 122
 Siebold 158, 165
 Siegroth 134, 145, 184, 358, 377, 391, 392
 Simmer 21, 22
 Simmerfeld 21, 22
 Simonis 271, 272, 273
 Sintzendorff 150
 Sissa 58, 74
 Skorkau 192, 217, 230
 Skorkow 192
 Skorkowski 192
 Skrbenski 67, 86, 188, 189, 207, 284, 285, 300,
 301, 338, 339
 Skronski 174, 356, 375
 Skydzinski 47, 102
 Sliz 128, 129, 146
 Smoyn 153
 Sobeck 355, 361, 373
 Sokolnicki 105
 Sokolowski 93
 Sokolowski 105
 Solms-Sonnenwalde 250
 Solms-Sonnenwalde-Roesa 130, 138
 Sommerfeld 126
 Sommogyi 130, 138
 Sonnenwalde 130, 138, 150
 Sornana 149, 150
 Spangen 302, 308
 Sparsbersbach 66, 84
 Speil 113
 Spiegel 187
 Spiegelfeld 222, 239
 Spiller 10, 11, 157, 162
 Sporwein 15
 Sprzęcicki 259
 St. Simon 268, 269
 Stampach 281
 Starhemberg 63, 80, 96, 98
 Starzyński 128
 Stechow-Blumenrode 202
 Steinbach 281
 Steinhäusen 52
 Steinmetz 225, 243
 Steinsdorf 216, 229
 Stellwag 268, 270
 Stern 301
 Sternberg 294, 296
 Sternfeld 109
 Stertz 316
 Stiellfried 156, 161
 Stillfried 195
 Stizziano 256
 Stockmann 131, 139
 Stoepler 249, 252
 Stoessel 103, 104, 125
 Stoltz 133
 Stolz 154
 Stosch 10, 158, 164, 216, 228, 312, 319, 320,
 348
 Strachwitz 39, 87, 134
 Strassoldo 347
 Stredele 65, 82
 Strzela 12, 55, 69, 135, 154, 187, 292, 317
 Stubenberg 88
 Studnitz 262, 263, 351, 353, 356, 369, 374
 Stuermer 132, 142
 Stutterheim 217, 231
 Subirz 300
 Sucha 64, 82
 Suche 303
 Suchodolski 109
 Sukowski 322
 Swihowski 297
 Swyhowski 322
 Syrakovsky 207
 Szalay 304, 311
 Szcini 212
 Szczirbicki 128
 Szeliga 176
 Szent-Marton 363, 384
 Szerdahelyi 364, 385

Szuber 270
 Szydłowiecki 294, 297
 Szymanowski 292
 Ścierński 175, 176, 261
 Światopełk-Czetwertyński 68
 Świerczek 210
 Švik 256
 Tader 348
 Talleyrand 198
 Talleyrand-Perigord 67, 87
 Tamfeld 192
 Tangelin 333
 Tannenberg 61, 77
 Tarnau 246
 Tarrach 271, 272
 Tasso 96
 Tassul 261–264
 Taubenheim 250, 254
 Teichmann 218, 233
 Teiser 46
 Tenczin 127–145, 146, 250, 254, 260
 Tenczin-Paczynski 133
 Tercy 58, 74
 Teschner 151, 152
 Tettenborn 222, 239
 Teufel 188
 Teuffel 326, 327
 Tęczyński 128, 132, 133
 Thae 222, 239
 Thassul 111, 112
 Thomas 89, 364
 Thomischanski 360
 Thonsem 299–311, 303
 Thoss 132, 141
 Thoun 55
 Thun 303, 308, 309
 Thurn-Valsassina 60, 76
 Thurzo 199
 Tiedemann 224, 240
 Tierstein 54
 Thuck 133, 144, 270, 343
 Tluxa 66, 84
 Trach 133, 143
 Trachenberg 257
 Trampe 159, 165
 Traun 60, 76, 303, 09
 Trautmannsdorf 16, 150
 Trautmannsdorf-Oderski 16

Trautmannsdorf-Weinsberg 88
 Trauttenberg 268, 269
 Trauttenberger 268, 269
 Trencke 348
 Trepka 134
 Trnka 313
 Troilo 324, 325
 Troschke 61, 78, 250, 254
 Troyenstein 66, 85
 Troyer 66, 85
 Trzanowski 323
 Trzcinski 115
 Trzenkowitz 183–184
 Trzenski 357, 376
 Tschammer 184, 317, 361, 365, 381
 Tschechau 365
 Tschesch 56, 71
 Tschetschau 56
 Tscheutsch 131, 140
 Tschirn 56, 71
 Tschirnhaus 126
 Tschirski 361, 381
 Tschischwitz 131, 141, 156, 161, 313
 Turzo 105
 Twardawa 63, 80, 187, 188, 189
 Tworkau 66, 83
 Tworkowski 19, 20, 106, 175, 176

Über 274, 275
 Uechtritz 157, 162, 280
 Ugarte 63, 80
 Ujejski 48
 Ulaszewicz 271, 272
 Ullersdorf 152, 153, 156, 161
 Ulsterfahr 208
 Ulaszewicz 271, 272
 Ungerschitz 60, 75
 Unruh 157, 163, 271, 272, 362, 382
 Uppersdorff 56, 70
 Upprichtsdorf 54, 69
 Urbanowski 128
 Uthmann 178, 179, 249, 253
 Uttwein 114, 157
 Uytternesse 302, 308

Vaduz 60, 75
 Valsassina 60, 76
 Valvassone 346
 Varenne 362, 381
 Velen 57, 73
 Verdugo 176, 178

- Vernier 63, 80
 Vestenberg 125
 Vlk 15, 17
 Vminoschow 115
 Voeldendorff 86
 Vogler 133, 144
 Vogten 216, 228
 Vohmann 68, 89
 Voigt 223, 243
 Volkmar 363, 383
 Vollgnat 33
 Volmerstein 26, 31, 220
 Volšanski 46
 Vorlaender 27, 31
 Voss 41, 42
 Voss-Wolffradt 219, 234

Wachowski 24, 324
 Wachtel 175, 177, 315, 351, 367
 Wagensberg 302, 306
 Wahlen-Juergass 52
 Wahlzogen 309
 Waldau 19, 355, 372
 Waldersee 222, 235, 240
 Waldstein 58, 63, 74, 80, 150, 208
 Waleski 223, 240
 Wallenberg 121, 122
 Wallenberg-Pachaly 121, 122
 Wallhofen 130, 139
 Wallis 205
 Walter 391, 392
 Wangenheim 218, 233
 Waradein 86
 Warkotsch 55, 132, 143, 154, 188, 189, 249, 252
 Warlowski 259
 Warnery 202
 Warnsdorf 64
 Warnsdorff 340
 Wartenberg 19, 60, 76
 Wartensleben 132, 141
 Wasserfeld 391, 392
 Wattenwyl 303, 311
 Watzdorf 26, 29
 Waza 100, 153
 Weber 26, 29, 259
 Wechmar 180–182
 Wecze 61
 Weddig 287
 Wehner 350–386
 Wehren 181
 Wehrmeister 217 231

 Weichs 149, 150
 Weinberg 303, 310
 Weinsberg 88
 Weise 40, 41
 Weiss 219, 230
 Weissbach 156, 161
 Weizinger 301
 Welczek 59, 63, 79, 130, 133, 135, 138, 144,
 184
 Weller 152, 153
 Wendrynski 259
 Wengierski 63, 79, 348, 349
 Wennen 151
 Wentzki 133, 144, 354, 37
 Wenzki 317
 Westarp 219, 231
 Westerholt 288, 289
 Westphal 387
 Whitridge-Thomas 89
 Wichrowski 128
 Widera 118
 Widlach 129, 137
 Wiedemann 219, 232
 Wiedenfeld 268
 Wieneck 214
 Wierth 180, 182
 Wiese 133
 Wilamowitz-Moellendorff 221, 236
 Wilczek 46, 133, 144, 175, 177, 184, 313, 342, 361
 Wilczyc 23
 Wilke 158, 166
 Willmanowski 353, 369
 Willmowski 133, 144, 353, 369
 Winkler 93
 Winss 324
 Wiplar 100, 108, 343
 Wiplar-Gardawski 100
 Wirsing 197
 Wirthsohn 225, 244
 Witek 191
 Witzenhagen 360, 380
 Witzleben 222, 239
 Witzleben-Rormann 364, 385
 Wnuck 38
 Wohlzogen 302, 307
 Woislawski 167
 Wolff 181, 182, 246, 271, 272
 Wolffradt 219, 234
 Wolframitz 329
 Wollank 223, 240
 Worff 357

Wostromierski 115
Wotik 114–115
Woykowski 291
Woyrsch 43, 218, 233
Woyski 300
Wrabsky-Tluxa 66, 84
Wraby 66, 84
Wraninski 324
Wraniński 187
Wrbna 58, 62, 74, 78, 100, 176, 177, 194, 199,
284, 285, 302, 306, 309
Wrchles 60, 75
Wrochem 301
Wrochen 355, 356, 375
Wuerttemberg 295, 298
Wuestenhube 335, 336
Wurmin 333
Wysocki 14, 16, 24, 315

Zabeltitz 216, 229
Zaborski 53
Zach 319, 320
Zagórski 135
Zajic 297
Zajiczek 106, 203, 259
Zaklika-Czyżowski 136
Zalewski 191–192
Zampach 62, 394
Zander 355, 372
Zangen 133, 144
Zápolya 284
Zaremba-Kalinowski 357, 375
Zaruba 64, 65, 82, 83, 84
Zastrow 223, 240

Zastrzil 208, 300
Zawadzki 131, 140
Zawisch 106, 108
Zdzieszyc 125
Zebotin 156, 160
Zedlitz 55, 70, 131, 132, 141, 142, 168, 340,
355, 371, 388
Zelecki 214
Zelecky 394
Zeschau 159, 164
Zeschwitz 224, 243
Ziegler 362
Ziemietzki 86, 131, 132, 141, 143, 332
Zierotin 57, 58, 62, 65, 73, 79, 83, 154, 176, 177,
302, 303, 306, 311
Zierowski 300
Zimmermann 27, 31, 330
Zitzewitz 223, 242
Zmeskal 188
Zoubek 175, 177
Zschille 27, 31
Zuana 151
Zuelow 251, 255
Zwole 61, 77, 281, 282, 309
Zyrowski 357, 376

Żabka 207
Żegota 105, 175
Żeranowski 301, 304
Żyrowski 300

Žalkowski 300, 305
Žampach 394
Želecky 291, 292

SPIS TREŚCI

HERBARZ: LITERA O	5
HERBARZ: LITERA P	121
INDEKS HERBÓW POLSKICH	397
INDEKS MIEJSCOWOŚCI	398
INDEKS NAZWISK	431

Fundacja „Zamek Chudów” utworzona została w 1995 roku w celu objęcia opieką niszczonego zamku w Chudowie koło Gliwic, gdzie rychło rozpoczęto prace porządkowe, rekonstrukcyjne oraz towarzyszące im badania archeologiczno-architektoniczne. W ich wyniku udało się odbudować zamkową wieżę wraz z pomieszczeniami, gdzie od sierpnia 2002 roku funkcjonuje muzeum.

Ocalamy dziedzictwo kulturowe to misja, która przyświeca Fundacji „Zamek Chudów” w jej działaniach. Staramy się realizować ją poprzez zabezpieczanie i odbudowę zabytków pozostających pod opieką Fundacji (zamek w Chudowie, wieża rycerska w Siedlęcinie, pałace w Owieśnie i Wierzbnej), aby udostępniać je społeczeństwu oraz popularyzować ich historię. Integralnym elementem tych działań jest ochrona dziedzictwa archeologicznego, czemu służą prowadzone prace wykopaliskowe, konserwacja zabytków oraz przekazywanie eksponatów do muzeów. Duże znaczenie w spełnieniu naszej misji ma edukacja historyczna realizowana poprzez muzealne lekcje historii; imprezy będące rekonstrukcją wydarzeń historycznych, widowiska teatralne, koncerty, przeglądy tańca dawnego, warsztaty, co prowadzić ma do upowszechniania wiedzy dotyczącej historii, a tym samym pobudzania świadomości historycznej społeczności „małych ojczyzn” oraz wynikającego z niej lokalnego patriotyzmu. Uczestniczymy w międzynarodowych projektach i przedsięwzięciach z dziedziny kultury i ochrony dziedzictwa kulturowego, współpracujemy z administracją rządową i samorządową, wojewódzkim konserwatorem zabytków oraz instytucjami kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. Zajmujemy się też opracowywaniem map turystycznych, szlaków tematycznych pieszych i rowerowych, wykonywaniem rekonstrukcji i replik zabytkowych elementów wyposażenia wnętrz, w tym pieców kaflowych oraz uzbrojenia, ochroną zabytków przyrody.

Ważną rolę pełni działający w ramach Fundacji Ośrodek Badań Historycznych. Jego zadaniem jest opracowywanie historii poszczególnych obiektów, miejscowości oraz regionów. Ośrodek przygotował kilka serii wydawniczych: *Serię monograficzną*, której najnowszą publikacją jest książka pt. *Ruchy heretyckie na Śląsku w XIII i XIV wieku*; *Pamiętniki Śląskie*, projekt realizowany wraz z Domem Współpracy Polsko-Niemieckiej; trzeci tom pt.: *Wojna twierdz 1806-1807 na Śląsku w świetle pamiętników* ukazał się w połowie 2008 roku. Sztandarową serią jest *Herbarz szlachty śląskiej*, którego VI tom mamy zaszczyt zaprezentować.

Wydawnictwa Fundacji można nabywać w księgarniach, zamawiać je drogą pocztową, telefonicznie lub przez internet. Chętnie odpowiemy na Państwa pytania; oczekujemy także na opinie i sugestie.

Fundacja „Zamek Chudów”
ul. Boczna 6, Chudów
44-177 Paniówki
tel. 032 330 13 00
fax 032 330 13 01
e-mail: biuro@zamekchudow.pl
www.zamekchudow.pl

„Castellum”

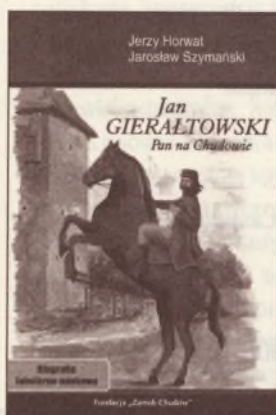
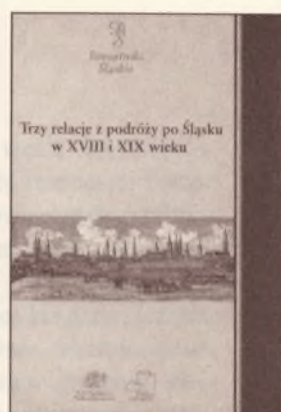
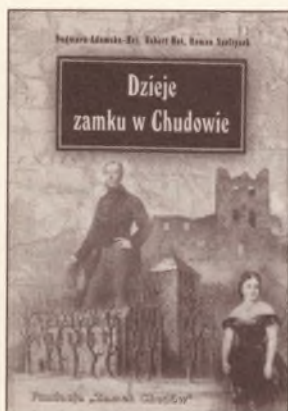
W 2004 r. zostało powołane do życia Stowarzyszenie Przyjaciół Zamku w Chudowie „Castellum”. Jego głównym celem jest wspieranie wszelkich działań i inicjatyw mających na celu popularyzację i dalszą odbudowę zamku w Chudowie.

Stowarzyszenie posiada status organizacji pożytku publicznego, w związku z czym każdy podatnik może przekazać na jego rzecz 1% swojego podatku.

Stowarzyszenie Przyjaciół Zamku w Chudowie „Castellum”
ul. Podzamcze 6, Chudów
44-177 Paniówki
www.castellum.zamekchudow.pl
BRE BANK SA 40 1140 1078 0000 5797 2600 1001

Staraniem Fundacji „Zamek Chudów”
ukazały się:

Druk i oprawa:
Drukarnia Wydawnicza im. W.L. Anczyca SA w Krakowie

ISBN 978-83-7183-597-1

9 788371 835971 >

Wojewódzka Biblioteka

Publiczna w Opolu

16776/VI Ś

001-018557-00-0

Fundacja „Zamek Chudów”